

Korenbloemen : Nederlandsche gedichten van den heere van Zuylichem

<https://hdl.handle.net/1874/31025>

KOREN-BLOEMEN. Z. Om. 12
NEDERLANDSCHE GEDICHTEN.

Van den HEERE van

Z U Y L I C H E M.

T W E E D E D E E L.

In XVI. Boecken.

*Nota leges quadam, sed limâ rafa recenti;
Pars nova major erit, Lector, utrique fave.* Mart. 10. 2.

t' AMSTELREDAM,

By J O H A N N E S van R A V E S T E Y N,
Boeckverkooper, en Ordinaris Drucker deser Stede, 1672.

T W E E D E D E E L.

XVI BOECKEN.

1	} is van allen het	12	} al S N E L D I C H T.
2		13	
3		14	
4		15	
5		16	
6		17	
7		18	
8		19	
9		20	
10		21	
11		22	
12		23	
13		24	
14		25	
15		26	
16		27	

VERTALINGEN.

Fac est Carmine remitti, non dico continuo & longo (id enim perfici nisi in otio non potest) sed hoc arguto & brevi: quod apte quantalibet occupationes curasque distinguit. Lusus vocatur, sed hi lusus non minorem interdum gloriam quam seria consequuntur. Itaque summi Oratores, summi etiam viri sic se aut exercebant aut delectabant: imo delectabant exercebantque. nam mirum est, ut his opusculis animus intendatur remittaturque. Plin. Sec. ep. l. 7.

Poteris, undecumque inceperis, ubicumque desieris, quæ deinceps sequentur, & quasi incipientia legere, & quasi coherentia: meque in universitate longissimum, brevissimum in partibus judicare. Id. l. 9.

Veracht mijn Sneldicht niet; 't Is Alchimystry,
't Is mergh van langen Sin. 'k Segh niet hoe veel het weerd is,
En of 't uyt goede stof of qua gedistilleert is;
Maer soeckt ghy sot of wijs in 't korte, soo leest my.

C O N S T A N T E E.

TWAEELFDE BOECK.

SNELDICHT.

MENSCHEN.

TWEEDE DEEL.

Fas est Carmine remitti, non dico continuo & longo (idem perfici nisi in otio non potest) sed hoc arguto & brevi: quod aptè quantaslibet occupationes curasque distinguit. Lusus vocantur, sed hi lusus non minorem interdum gloriam quàm seria consequuntur. Itaque summi Oratores, summi etiam viri sic se aut exercebant aut delectabant: imo delectabant exercebantque. nam mirum est, ut his opusculis animus intendatur remittaturque. Plin. Sec. ep. l. 7.

Poteris, undecumque inceperis, ubicumque desieris, quæ deinceps sequentur, & quasi incipientia legere, & quasi coherentia: meque in universitate longissimum, brevissimum in partibus judicare. Id. l. 9.

Veracht mijn Sneldicht niet; 't Is Alchimystry;
't Is mergh van langen Sinn. 'k Segh niet hoe veel het weerd is,
En of 't uyt goede stoff of quae gedistilleert is;
Maer foeckt ghy fott of wijs in 't korte, soo leest my.

L E S E R ;

D'Oude Roomsche welsprekenheit heeft het opgegeven, ende vervolgens alle hare Bastaert-dochters. Geene Talen van myne kenniss en hebben ondernomen in een woord van de hare uyt te drucken het gene de Griecken verstaen hebben by den naem Epigramma: verstaen, segg ick met reden: want uytgedrukt en hebben sy het selver niet; hoewel hare Tael mijns bedunckens, de bequaemste daer toe was; by naer als d'onse. Na de Grieksche letter is 't een Opschrift, dat ons emmers soo gemakelick valt als haer: maer d'eigenschap van de saecken is op verre na daer niet in. By ons hoor ick Punt dicht, Nijp dicht, Steeck dicht, en diergelycke melden: oock, by Roemer Visscher quicken; dat my best van allen soude gevallen, 't en waer cene reden daerom het my minst van allen gevalt. Sneldicht is het gene ick tot noch toe voor 't naeste daer op hebbe weten te bedencken; meenende daer mede te beduyden verscheiden algemeene eigenschappen, daer in het wesen van het Epigramma bestaet, ende die ick in d'andere namen niet en vinde. Het viel te langh dit papier daer mede te vervullen. Niewsgierige Lesers en werden niet geern opgehouden. ende andere en legh icker my geene toe. Mondelingh ben ick gereede alle bescheidene wragers de reden van mijn Sneldicht te doen verstaen. Brengen sja'er voor, die meer gelden; sy sulden geen' moeyte hebben met my te overreden. Gelyck eener van sijn quaed Wif seide; Ick gawe geern het mijne om een beter. Noch dry woorden in Rym:

'k **H**Oor 't all tuyten in mijn' ooren,
Siet wat al papiers verloren!
En ick gunn u soo veel spijs:
Maer en seght niet wat all tijds!
Leser, 'k seght u van te voren,
't Waer my wat te veel verwijts.

Hebb ick wat papiers versleten,
Tijd en hebb ick niet verseten,
Dat 's my veel te dieren waer;
Noch 't Voorleden, noch 't Hiernaer,
Geen van bey en werdt beseten,
En Nu is of 't niet en waer:

Soud ick fulcke kostlickheden
Aen onnoodlickheit besteden?
Niemand sie my daer voor aen:
Tijd verlegen, tijd verstaen,
Tijd vertreden, tijd verreden
Is alleen hier aengegaen.

Kijft niet, Leser, 't zijn geen dingen
Daerm' u tijd voor af will dringen:
Siet wat ghy my schuldigh zijt;
'k Geef u brockelingh van tijd,
Brockelingh van brockelingen
Geefter tegen; wy zijn quijt.

V O O R S P R A E C K.

ICk grouwel voor krackeelen
Als voor ontstelde Veelen;
En daer ick minst aen will
Is Lucifers geschill.
Wat lust my t'ondersoecken,
Of Keurssen gaen voor Broecken,
En dese keurs voor die,
Daer ick den Haegh af sie
Met soo veel onrusts wagen,
Als holdend'er een wagen
Op 't minst in elcke straet?
Hier hebt ghy volck van Staet;
Van Straet, van Land, van Water,
Van allerley gesnater,
Van allerley geslacht,
Door my by een gebracht;
Maer niet door my te schicken:
Dat laet ick hem bequicken,
Die lust in onlust vindt:
Ia Steenen houd' ick blind
Om sulcken sheel te scheiden;
En neem wat tusschen beiden
Dat keur noch lot en heet,
Elck even lief of leed:
Hoort, Mannen, en hoort, Vrouwen;
't Sal u noch my berouwen;
Kont ghy maer A. B. C.
Soo weet hier elck sijn' sté.

5

T W A E L F D E B O E C K.
S N E L D I C H T.
M E N S C H E N.

1. A D V O C A E T.

DE pleitfucht is een deel van 't kostelicke mal;
All winnen wy den kost met schrijven en met praten,
Onthoudt een' vrome less die ick u geven sal,
Soo gh' aen krackeel geraeckt, wacht u voor Advocaten.

2. A P P E L W Y F.

SIet hoe de menschen staegh van quaed op erger slaen:
Mijn' malle groote Moer heeft eens haer' kans verkeken
Om eenen Appel, dies' haer' Mann wist aen te preken;
Ick preecker alle mann met heele korven aen.

3. N O C H.

'k W il niemants afkomst noch verheffen noch misprijfen,
Elck schrijv' sich Evas bloed soo na toe als hy magh:
Maer, Nichtjens, oordeelt self; Is 't niet de beste slagh,
Die sijn' quartieren met sijn' neeringh kan bewijsen?

4. A P O T H E K E R.

DE Doctoor zy soo kloeck, soo Boeck-wijs als hy kan,
Om menschen-lijven aen den anderen te klampen:
Ick moet'er Steen en Kalck toe snijden en toe stampen;
Hy waer geen Metseleer, waer ick geen Operman.

5. B A C K E R.

MYn handwerck maeckt my moe, besweett, begint, bestoven.
Ben ick dan altemets wat kunstigh van bedrijf,
En raecke fus en soo aen wat mijn Beursjen stijf,
My dunckt het reden is; want *het gaept als mijn oven.

** beursjen.*

6. B A E N V E G E R.

BEN ick der kind'ren vriend; voor Kamerlingh der Vissen
En gaen ick niet wel uyt, in't vegen dwers en langhs:
Voor seker 't soete volck en weet my niet veel dancks
Als ick 't Quicksilver van haer spiegel-glas kom wiffen.

7. B A R B I E R.

HAdd ick een' mergen Lands die 'ckfoo dicht hoyen moght
 Als Mannen koff'lick mal haer' backhuysen doet maeyen,
 Een' Zeiffen foud' ick voor een Scheermes leeren swaeyen;
 Veldscheerer wild' ick zijn, en waer haest rijck gewrocht.

8. B E D D E M A E C K E R.

JAn was gaen liggen op een nieu Bedd als een Heer,
 Dat uyt sijn handen quam, soo 't maecksel als de Veer:
 Want yeder, seid' hy, volght sijn' lusten,
 En op gedaen werck is goed rusten.

9. B E D E L A E R.

GOe' handen by der straet, goe' tongen in de kercken
 Benemen my den lust van sweeten: En waerom,
 Wat light my aen de moeyt', indien ick allom kom
 Daer goede Lie'n voor my wel bidden of wel wercken?

10. B E E L D H O U W E R.

Ick weet niet wat mijn werck van 't schoonste schepsel scheelt:
 Maer, als ick pocchen sou, het scheel waer goed te wijfen,
 All deed't het spreekwoord maer: want, die te deegh wil prijsfen,
 Moet seggen dat een mensch soo schoon is als een Beeld.

11. B E R Y D E R.

SOo is het met mijn Bceft, en soo met my gestelt:
 Sijn' krachten konden my vervoeren en vernielen;
 En ick dwingh 't met een' toom, een roeyken, en twee hielen:
 Leert, domme lieden, wat verftand kan, by geweld.

12. B E S T E E D S T E R.

WAer ick een Joffertje van dry vier asen weet,
 Bestell ick haer een Meid van twee dry asen lichter:
 Die slaen malkanderen soo dicht als gras, en dichter,
 En ick krijg niet met all; is't bey niet wel besteedt?

13. N O C H.

St. Pieters penninghskens, in groote of kleine somm,
 Is Haeghmunt, goed genoegh voor Heer-oom binnen Roomen;
 By mijn' is't maer een tuygh als biefen zijn by Boomen:
 Daer zijn Gods penningen, en daer mégaen ick om.

14. B E U L.

SCherp recht is schier geweld; daer mogen sy voor sorgen,
 Die door haer' Mond mijn' hand doen geesselen of worgen:
 Maer

Maer fiet wie voordeel heeft, de Meesters, of de Knecht,
Haerscherprecht mist wel eens, en 't mijn is altoos recht.

15. N O C H.

SNeed' ick niet altemets wat hoofden van wat lijven,
Wat quam'er menigh hoofd te sneuvelen in 't kijven!
Wat dunckt u, kribbigh volck te Landwaert en in Sté,
Houdt niet het eene mess het ander wat in schee?

16. B I E R S T E K E R.

Liefhebbers van goed Mout, die'ck aen de Neusen kenn,
Mijn huys is als de Back daer in 't Natt uyt de sprongen
Van levende fonteyn gepompt werdt of gedrongen,
De Brouwkuyp is de sprongh, raedt wat ick voor een ben.

17. B L E I C K E R.

Koft de Sonn op grauw vell, dat's op grauw linnen kan,
Wat kreegh ick Joffertjens (derf ick 't? ja 'k moet het seggen)
Wat kreegh ick Joffertjens, en wat een geld daer van,
Die heel geern op het veld te bleicken fouden leggen!

18. B L I C K S L A G E R.

HOe dertel is men vast aen't kostelick onwijs!
Mijn werck is handiger als 't Silveren en 't Tennen,
En, keurt men 't by den blick, 't is qualick t'onderkennen:
Maer 't heeft een' ondeughd: wat? het is te laegh van prijs.

19. B L I N D E.

MEn sprack een' Blindeman van 't heiligh pad na Roomen,
En hoe gemacklick het was voor vrouw of mann:
Ja, sey den armen knecht, het sy soo licht als 't kan,
Will niemand med' op reis, ick sieder niet te komen.

20. N O C H.

EEn blinde wel geneust kent by den wegh distinct
Een Joffer die wel rieckt uyt, een Viss-teef die stin&.

21. B O D E.

Die een' Apostel noemt met een' Euangelist,
Heeft my somtijds genoemt, als ick wat hard kom loopen:
Maer Euangelien uyt mijnen mond te hopen
Als ick aen 't hincken ben, is tastelick gemist.

22. B O E C K B I N D E R.

Ick ben geen futselaer, ick ben geen slechte klutsaert,
Ick hebb oock deel aen't Boeck; soo hy die 't goed bewaert

Geen

Geen minder goed en doet dan die 't goed heeft vergaert :
 De Schrijver heeft gehackt , ick bind sijn hout tot mutsaerd ,
 Ja mutsaerd menighmael en klaren winter-brand :
 Somtijds wat , meestendeel veel min waerd als den band :
 Soo dat de Leser best sijn' rekeningh sou vinden
 Die my den Schrijver self in kettingen dé binden.

23. B O E R.

EEn dicktongh , die sijn R niet wel wist uyt te spreken ,
 Heeft my den eersten naem gegeven op sijn Boers :
 Want als ick 't al doorsie , soo deughden als gebreken ,
 Mijn' lieve Jonckertjens , wy zijn niet min als Broers.

24. N O C H.

DEs Keifers Grootevaer was en blijft noch de mijn ,
 En dé het selve werck dat ick doe om te leven :
 Dé nu de Keiser 't werck dat hy dé , met sijn' Neven ,
 Wat foudere min geruchts in dese Wereld zijn !

25. B O N T W E R C K E R.

VEel' menschen kunnen sich vergrijpen met den mond ,
 Veel' met haer' handen , veel' met and'ren slaghe van leden :
 By my , en my alleen , en valt geen overtreden ;
 Ick maeck het hoe ick 't maeck , ick maeck het niet te bont.

26. B O U W M E E S T E R.

't **E**N is niet dat my haet of nijdigheid verweck' ;
 Maer lett eens , huys voor huys , wat sich Neuswijfe blinden
 Mijn' konst all onderstaen , en ghy sult licht'lick vinden
 Hoe veelen Architect scheelt van een Archigeck.

27. B R O U W E R.

MEn heeft langh ondersocht by redenen die klincken
 Meer dan sy wichtigh zijn , wat Brooddroncken beduydt ,
 Maer lett eens op mijn' moud , komt daer de naem niet uyt ,
 En geef ick niet het volck soo goed als Brood te drincken ?

28. N O C H.

't **L**uydt onvermaeckelick , en dieven hooren 't noo ;
 Maer soete drinckebroers , die in mijn' Koren-wercken
 Haer' herffenen wat meer verswacken dan verstercken ,
 Die sitten (met verlos) te water en te broo.

29. N O C H.

29. N O C H.

SIt neer, Goud-foeckers, en God zegens u mijn Bier;
 Daer is een' Alchimy, wilt ghyse van my leeren,
 Die metter haest klein goed in groot goed kan verkeeren;
 Niet als wat Mouts in wat schoon waters over 't vier.

30. B U L T E N A E R.

EEn droncken Bultenaer lagh in het spoor en fliep,
 Daer mijn wegh henen liep:
 't En was niet te verr' mis; al trad ick op sijn' rugge;
 Ick nam hem voor een' Brugge.

31. C A P I T E I N.

WAt handen moeten doen, waer voeten heenen moeten,
 Staet aen des Hoofts bevel: maer sulcken Hoofd als ick
 Beveelt belacchelick, 't zy smeekend' of met schrick,
 Soo 't self niet voorgaet met sijn' handen en sijn' voeten.

32. C H I P I E R.

DE Galgh hanght t' mijnent uyt; daer's geen ontkennen aen;
 Maer geerne schonck ick hem te loon dry of vier basten,
 Die eerst het spreekwoord uyt sijn mond heeft laten gaen,
 Dat, soo de Waerd is, soo verleent hem God sijn' gasten.

33. C H I R U R G I E N.

EEn Smith heet meester Wilm, een Snijder meester Cent,
 Een Beul heet meester Dirck, een Raedsheer meester Steven;
 Elck moet bey naem en konst op 't meesterschapp toe geven:
 Maer, of ghy, sonder bey, den Meester foght, ick ben 't.

34. C O E T S I E R.

Ick sitt voor en ick menn, en 't schijnt ick 't all bedrijv:
 Maer die daer achter sitt is vracht en vooghd van 't mannen:
 Hoort eens, getrouwde Mann, leert het met my bekennen;
 Ghy sitt voor en ghy ment; maer vracht en vooghd is 't Wijf.

35. C O E T S M A K E R.

DE Mode maeckt krackeel; dan 't is goed om versoenen:
 't Schijnt dat ick rijke lie'n op hooge kosten jaegh:
 Maer stelt bluts tegen buyl, stract-slijpers van den Haegh,
 't Leer dat ick u verquist verspaert ghy aen uw' schoenen.

36. C O L O N E L.

HOpluyden, lett'er op; mijn naem is bitter Wals;
 Vermaent het yeder een uw' selfs en uw' Soldaten:
 Die my mijneedigh, of mismoedelick verlaten,
 Daer is geen gecken med', het geldt haer bey den hals.

37. C O N F I T U R I E R.

Siet wat een' soete winst; Vrucht en Blomm, die half groen
 Van Boom of struycken gaen, maeck ick ten eersten rijpkens,
 En milder op de Tongh dan Sonn of Locht sou doen:
 Is't niet in 't Suycker-riedt dat ick sitt en maeck pijpkens?

38. C O O R D E D A N S S E R.

Veracht mijn' konsten niet; het waer een loofse lincker,
 Die op het enge pad all doen kost wat ick kan:
 Wat magh ick seggen, loos! het waer een heiligh mann,
 Die van 't pad niet en weeck ter rechter noch ter slincker.

39. N O C H.

Wat is oprechtigheit een' deughd van hooger waerde!
 Gae'ck niet oprechtelick recht op, ick moet ter aerde.
 Lett Rechters, 't gaet uw' doen, en 't gaet u spreken aen;
 De Schael wipt, of de Tongh moet recht in 't huysken staen.

40. N O C H.

MYn doen schijnt wonderlijck;
 En is doch niet met allen:
 Slimm op den breeden dijck
 En niet slimm op den smallen;
 't Perijckel is gelijk:
 Die slimm gaet, moet in 't slijck,
 Die recht gaet, kan niet vallen.

41. N O C H.

DAer hoefde geen gepreeck
 Van d'een in d'ander weeck
 Op onse jonge lieden:
 Waer daer geen ander Dans
 Als desen op sijn Frans,
 't Sou sich self wel verbieden.

42. D E C K E R.

EN schouwt het niet te hooren,
 Hoedmakers, ghy en ick zijn bey van 't selve gild;
 Bey met de kapp gequelt: het weinigh daer 't in schilt,
 Is weeck' en herde stoff by u en my gekoren;
 Mij Pandack is mijn Vilt,
 Mij Leidack mijn' Kastoren.

43. D I A K E N.

Wie mild en wacker is hoeft voor my niet te beven,
 Ja hoort en siet my geern: Maer denckt eens wat een' pijn
 Voor menschen die met een luy en vasthoudend' zijn,
 Als ickse seffens heet, niet slapen, en wat geven?

44. N O C H.

GHy die daer in de klemm twee Memmen voert als Vellen,
 En komter mé ter merckt, als warense soo rond
 Als bollen van yvoor; doe gh' ongeregen waert;
 Bekent het, leken 't niet mijn' sackjens met haer' bellen?

45. D I A M A N T S L Y P E R.

EEn Diamant alleen geschapen waer als geen:
 Twee kan men metter tijd verwinnen tegens een.
 Veracht het spreekwoord niet: het schijnt; 't en kan niet liegen:
 Hy heeft een' Boer van doen die'r eenen will bedriegen.

46. A N T W O O R D.

'k **V**eracht het spreekwoord niet: maer, alles overleght:
 Staet het de wijsheit van eertijds niet te verwijten,
 Die daer soo stoutelick geloof heeft en geseht,
 Dat twee qua'e honden d'een den and'ren niet en bijten?

47. D I E F L E I D E R.

Ick schaem my't ambacht niet; ick magh mijn' naem wel hooren:
 All waer de boofse zijn, zijn vromeliën van noo.
 Wat dunckt u, gaet het niet recht en voorsichtigh soo?
 Ick haelse daerse zijn, en brenghse daerse hooren.

48. D O C T O R.

Ick heet een Doctor, maer, een raed-seer hiet ick best;
 Soo raed ick 't, als ick raed. Kost ick een dingh bewenschen,
 Ick hielp'er meenigh op, die 'ck nu smoor in het nest,
 Een slecht half Kruys-kasijn in 't lichaem van de menschen.

49. DRAEYER.

DIe my een' Meester noemt, spreekt eerlick, maer min wel:
Of emmers 't mijn is een der slechte Meesterschappen:
Het werckstuck maect sich self, wat doen ick meer als schrappen?
En, schrapp ick langh genoegh, het moet wel uyt de schell.

50. DROOGHSCHEERER.

DIe mijnen winckel soeckt, siet dat ghy niet en mist;
Men kent de lieden noch aen neusen noch aen baerden:
Ick scheer soo droogh ick magh: maer, of ghy 't niet en wist,
Daer zijn natt-scheerders oock, en heeten droncken Waerden.

51. DRUCKER.

VAn 't Keiserlicke Hof tot in de schaepers Kluis
Tracht yeder Vred' en Vreughd en Vryheit te gewinnen:
Ick ben de man alleen van averechte sinnen,
Die staegh om perssingh en om druck wensch in mijn huys.

52. EBBENHOUTWERCKER.

DIe meent dat Schrijnwerck all soo waerdigh aen de mart is
Als 't geen mijn' fijne schaeften prachtigen bereidt,
Moet weten dat hy droomt, of sonder schaemte seidt
Dat Gladd en ongladd een, en sacht hard, en witt swart is.

53. FRANSCHER KRAMER.

MYn' doosen leveren all wat men heden prijft,
All wat men giff't en loofd' en mergen weer sal laecken:
Vraeght niet, hoe deughdelick? dat's goed in and're faecken;
Hier is 't all goed en schoon als 't maer wel en Parijst.

54. GAUDIEF.

DE kloockste vragen my, hoe 'k weet aen geld te raecken,
En blijven van de Galgh? en 't is soo haest geseit:
In maer twee woordkens bestaet het heel beleid,
Te weten in wat stout Versacken en Verfaecken.

55. NOCH.

VErstaet ghy 't Roomsche Recht? sprack een die op een' Tass
Met een mess als een Vliem een handigh meester was:
Wat een gerechticheit! de mann op 't feit bevonden
Hadd het viervout verbeurt: die 't geestiger verftonden,
Als ick doe, maer de helft; en voor 't kunstje, dat 's wiss:
Siet of een Gaudief niet van ouden adel is.

S. 23. & 25.
Ist. de All.

56. NOCH.

56. N O C H.

MY lust geen menschen-bloed: wat light my aen de moord?
 'k Houd't met Rijksdaeldertjens en Kroontjens, en so voort,
 En doo luy geven niet: schenck ick een mann sijn leven,
 Hy magh my noch een' kans van een dick beursje geven.

57. G E S C H U T G I E T E R.

MYn handwerck wel gekruydt gaet van den Duyvelswanger,
 En die scheidt met een' stanck. Te water en te land,
 Werdt het met recht genoemt der Princen lange hand:
 Maer fiet toe, wiese tergh; noch hebben sy d'er langer.

58. G L A S M A K E R.

EEn Glasmaker? waerom? hoe kom ick aen den naem?
 Om 't snijden van een' ruyt, om 't looden van een' raem?
 Mijn Peter meende 't wel, maer diende wel wat wijfer:
 Hoe, maeckt een Goudsmit Goud, en maeckt een Groffmit Yfer?

59. G O U D S M I T.

't I S all Goud watter blinkt tot mijnent; maer in schijn,
 En inder daet niet all. Leert u hier aen gewinnen
 Der menschen uyerlick en innerlick te kennen:
 Daer schijnt'er veel door-goud, die maer verguldt en zijn.

60. G R A F M A K E R.

I Ck plant dood menschen-vleesch, die 't geern op komen sagh,
 Wacht' maer een weinigh tijds; tot op den jonghsten dagh.

61. H A N G E D I E F.

DAer gaet een mann ter dood; wat magh'er 't volck na loopen?
 Gaen wy niet alle na die selve dood met hoopen?
 Maer seght gh', ick hebb noch tijd; en hy moet sterven, strack:
 En of ghy noch eerst stickt', en of sijn touwtje brack?

62. H E R B E R G I E R.

DAer soecken'ter by my die 't t'huys wel fouden vinden
 Soo goed, of wel soo nett: maer daer 's geen helpen aen;
 't Moet in de Herbergh zijn. Hoe sy by 't vrouwtje staen,
 Daer sorgh ick weinigh voor; my zijn 't goe Waerde-vrienden.

63. H E N G E L A E R.

I S't waer? ben ick een' Kraey op 't jachtwerck dat ghy fiet,
 En gaet het spreekwoort vast, dat by d'ael-oude wijfen
 Ter wereld is gebracht om luy volck te doen rijfen?
 Voor seker, neen 't: een Kraey, die still sitt, vanght wel yet.

64. H O E F S M I T H.

WAs't miss met Vrouw Natuer, of seggen 't maer de kaeckers?
 Most Horen yser zijn tot een' goe'n Paerden-schoen?
 D'een seght ja, d'ander neen: wat roert my wat sy doen?
 Ick hebber 't kostjen af; danck heb de straetemaeckers.

65. H O E R.

't **I**S't volck niet aen te sien: de deughdelickste tronie
 Staect meestendeel en pronckt op 't deughdloofte lijf.
 Wat vond ick speelnoots in den handel dien ick drijf,
 Waer yeder een' bekent als Nicht van Babilonie!

66. H O N D E S L A G E R.

ELck sijn' gerechtigheid, en elck den vollen fwier
 Van d'eere die hem komt: wat dunckt u die soo heeten
 Oor na den Preeckstoel hebt; behoor ick niet te heeten
 Uw geestelick en beestelick Audiencier?

67. H O R O L O G I E R.

ICk pass' op Vrouwen noch op Heeren,
 Doen ick mijn ambacht eerst begon:
 Ick wist raed om den kost met eeren,
 Als ick maer wel stond met de Sonn.

68. H O V E N I E R.

EErst queeck ick Botten, en dan Bloemen, en dan Vruchten:
 Maer oock wel Bloemen en geen Vruchten by den grond:
 Hoort, ghy die altijd geern Vreughd en Vrucht t'famen vondt;
 Daer sijn veel vruchteloofse en eerlicke genuchten.

69. I N G E N I E U R.

WAer ick de Mann alleen, ick waer van grooter waerde,
 En dwongh de halve wereld, 't zy tartende, of getart:
 Maer 't schaeltjen hanght te recht; daer is hard tegen hard,
 En men vanght veer met veer, haer met haer, aerd met aerde.

70. N O C H.

PAsteyen back ick weeck van korsten; maer voor eters
 Met slappe tanden taey om bijten: niettemin
 Met eenen slechten raed geraeckens'er licht in;
 Dat is wat Solfers, en wat Kools, en wat Salpeters.

71. J U W E L I E R.

SEght het van my niet naer; my iffer aengelegen
 Dat d'onnoofsack'lickheit mijns handwerks werd' verfwegen.
 Ick moet het prijsen; maer, all lagh ick op mijn' dood,
 Ick foud 't bekennen dat Kleinoot komt van klein nood.

72. K E E R S M A E C K E R.

't **I**S geen' oned'le konft die 't middernachts doet dagen:
 Laet Vorften hoogen roem op hooger afkomst dragen:
 Mijn maeghschap is foo hoogh dat ick'er af verfchrick:
 Denckt ofw' ons niet wat naer beftaen, de Maen en ick.

73. K L A D S C H I L D E R.

Die wat deeghs koopen will, moet weer en weer door pluysen,
 Voor all, fchoon Rood en Witt zijn streken van verraed:
 Denckt wat diep door de verw, en hoe 't van onder ftaet,
 All' die wilt handelen in Joffers en in Huysen.

74. K L A P P E R M A N.

'k **R**Oep wat ick roepen magh van d'een' tot d'ander deur:
 Maer 't gaet my byder ftraet als 't Leeraers doet in Kercken,
 Daer 't Schoolgehouden werdt van Boet en goede Wercken,
 D'ontroerde hooren 't, de gerufte flapen 't deur.

75. K L E E R M A E C K E R.

ALs ick't all overfla van mijn' naeld tot den draed,
 Genoegen is geluck in allerhande ftaet.
 Daer is een Naeld die 't volck verr' van haer' Vaderlanden
 Tot daer de Sonn ontwaect, of daer fy flapen gaet,
 Den Rijckdom foecken helpt die 't volck maer en verfaedt:
 Wat is die beter dan mijn' Naeld is in mijn' handen?

76. N O C H.

DAnck hebb' de Franschelocht, die my de bors kan ftijven,
 En maeckt de jonghfte Mod' in veerthien dagen oud:
 'k Wouw liever te Parijseen jaer aen 't ambacht blijven,
 Als veertigh jaer aen een met Israël in 't woud.

77. K O C K.

MYn' kunft heeft hulp van doen; of ick bekooock geen' eer,
 Maer Suycker, Sout en Smout en Kruid en fulcke vodden
 Zijn all' de helpers niet: fy helpen my maer brodden,
 Soo een daer aen gebreeckt; den honger van mijn' Heer.

78. K O E C.

78. K O E C K E B A C K E R.

ALs 't all versadicht is van wat mijn arme Macker
 Uyt den Brood-oven schaft; dan kom ick noch te ty,
 En sny des snoepers Bors met nieuwe leckerny:
 Is 't Koeckebacker dan, of beter, Kloeckebacker?

79. K O F F E R M A K E R.

MYn' arme kunst is, plaets voor geld en goed te maken,
 En geld en goed daer toe. Maer wat ick kluts en kerf,
 Dit leff' Artijckeltje blijft soo klein op den kerf,
 Dat ick van d'arme kunst niet en sie te geraken.

80. K O P P E L A E R.

MYn' winst werdt soo benijdt; elck will koeck met my deelen:
 Men handelt maeghdommen voor geld van huys tot huys.
 In een onnoosel punt vind ick ons wat te scheelen,
 Sy kopp'len opentlick, en ick doe 't onder 't Kruids.

81. K R U Y E R.

DIt kruyen valt my bangh: doen icker aen vergaerde,
 Was 't een rampsaligh' uer: Geleerden op deraerde,
 Die alle kunsten kunt, spreekt hier eens na mijn' sinn:
 Hoe weinigh dat ick winn,
 'k Wou wel een vaentje schencken,
 Die die kunst kost bedencken,
 Dat ick mijn' wagen kruyd' en fatter selver in.

82. K U Y P E R.

Ens was mijn' neeringh goed: nu lightse meest in duygen;
 De kladd is in de kunst: dat kan den Haegh getuygen,
 En kuypers kuypen voll. Is 't Ambacht niet verkladt,
 Daer 't meest gepleeght werdt by de beste van de Stadt?

83. L A C Q U A Y.

ICk waer mijn eigen mann en aet mijn eigen brood,
 Kost ick wat Ambachts met mijn' ongetuchte handen:
 Onkundigh als ick ben, in groot gebreck van tanden
 Soo helpen my alleen mijn' voeten uyt den nood.

84. N O C H.

EEn yeder mensche moet de menschlickheit bekoopen,
 Allom is ongenucht, waer elck sich heenen wendt:
 Maer fiet, een yeder werdt sijn ongemaakt gewent,
 Of hy veel uyt te staen of veel heeft uyt te loopen.

85. N O C H.

't **E**N is geen wetenschapp die swaerlick zy t'onthouden,
't Is een' voorfichtigheit die de Natuer ons leert,
(Niet waer, Soldaten?) als de goede kans verkeert,
Dat wy bey loopen om het leven te behouden.

86. L I E U T E N A N T.

STéhoudster van de Sonn, ghy zijt maer 's nachts bequaem,
's Daeghs mooght gh' u waer 't u lust verr van de mocyt ont-
houden;

Mijn ampt is nacht en dagh en allom sté te houden,
En, of ick het vergat, gedenck het by mijn' naem.

87. L Y N D R A E Y E R.

KOst yeder een foo spinnen,
Wat een soet voordeel waer't!
De man doet niet als winnen,
En hy gaet achterwaert.

88. L Y N W A E T I E R S C H E.

WAt raed met Kamerijck, met Haerlem en met my?
Waer sal men 't halen, will wilt Vranckrijck langh behou-
wen

Hemd over hemd, hemd uyt de Broeck, hemd uyt de mouwen,
En noch voor elcke knie hemd over hemd daer by?

89. L O M B A R D.

Die niet behendigh aen foo veel ten hondert raeckt
Als ick doe, onder schijn van arme li'en te helpen,
Lickt maer, in plaetse van den doyer, aen de schelpen,
End en verstaet niet hoe een Eyken lombards smaect.

90. L O O D G I E T E R.

EEn led're schootsvell en blauw' handen in 't gesicht
Beloven niets te veel: maer, dieder op will letten,
Een' ongetwijffeld' eer en is my niet t'ontsetten;
All daer ick over ga zijn saecken van gewicht.

91. L U Y T M A K E R.

'k **M**Aeck houte kinderen; die neemt men in sijn' armen,
Men slaet'er op, men nijpts', en hoe dat dichter gaet,
En hoe ghy scherper nijpt, en hoe ghy kloecker slaet,
Hoe sy bevallicker geluyt slaen door doo' darmen.

92. METSELAER.

MEn giet geen huys gelijk een' klock:
 En men vertilt sich aen een block,
 Dat meer weeght dan men op kan houwen:
 Die less betracht ick in mijn bouwen;
 By lage laeghjens ga ick op,
 En kom allenghskens tot den topp.
 Sy mogen haer aen my wat slijpen,
 Dien geld of eer-fucht doet vergrijpen.

93. MOSSELMANN.

MYn' Mossel, ick beken 't, is niet heel Oester-kost:
 Maer Rijnsche Most ter nood dient wel voor Most uyt
 Spagnen,
 En 't foud 't hem kunnen doen, die beter niet en kost,
 Met Achten-Appeltjens voor Lissebonsch' Oragnen.

94. MUNTMEESTER.

Ruft is een' vreughd in huys van yeder eens gevallen,
 Op my na: ruft in huys, is daer ick meest voor schrick:
 Het slaeght heel anders by heel and'ren slagh als ick,
 Tot mijnent vaert men best hoe daer meer slagen vallen.

95. NOTARIS.

OUd Roomen doopte my, naer ick verstaec, Notaris:
 Maer, Landslien, gaet u niet soo verr' ten einden aem:
 Wat dunckt u, raeckt ick niet ten deelen aen den naem,
 Om dat ick meestendeel gehaelt werd als noot daer is?

96. NOCH.

Most niet Gods heiligh Woord voor 's Werelds woorden buy-
 gen
 Ick waer ontdaen. God seght, God, die de waerheit is,
 Voor twee getuygen werdt het woord der waerheit wiss;
 Maer menschen seggen, Voor Notaris en Getuygen.

97. OBLYMAN.

MYn' Buss is voll goe waer om kind'ren te verblijen:
 Voor stercker' mond en maegh te nietigh en te droogh.
 Veel' luyden haer gesnapp is oock soo wat in 't oogh;
 Maer, als gh'er in bijt, wind en kruym'len als Oblijen.

98. OESTER-

98. O E S T E R M A N.

EY lieve Tromp en Blaeck, manhafte zeeverwoesters,
Gunt eens still water, en aen bueren bueren-viss:
Daer toch het oogmerck niet als verflinden is,
Luydt het niet leelicker, Hael Menschen, als Hael Oesters?

99. O L Y S L A G E R.

DE menschen schricken, soo sy meenen, en ick gunt'er,
Als yemand by gevalt komt op haer graf te treen:
Maer, wilt gh' een schricken sien dat vast gaet, alsser een
Voorby mijn' molen treedt? lett op een' valschen Munter.

100. O P E R M A N N.

ICk ben een Slaef en blijf 't, daer is niet uyt te raken:
Dat komt van 't mengelmoes van oud' uytheemsche spraken.
Sprack Holland eens goed Duytsch (siet wat een' letter kan)
Ick waer soo goed als Baes, ick waer een Opper-mann.

101. O R G E L I S T.

GEdachten gaen als Wind, en dat's niet veel te achten;
De Gecken dencken oock, en kinderen niet min;
Voor my, lett of ick denck of niet en denck met sinn,
Uw oor kan 't seggen, want hier gaet Wind als gedachten.

102. O U D E R L I N G H.

STaet, jonge Heeren, staet, en buyght u voor mijn' deur;
't Zy dat ghy kinderen van Vorsten zijt gevallen,
Of na den Koopman rieckt: weet datter geen van allen
Soo wettelick als ick den naem voert van Seigneur.

103. O U D K L E E R K O O P E R.

OUdkleerekooper? neen, daer komt een Fransche bode
Van d'een in d'ander weeck die my nieuwooper maect.
Daer valt niet ouds meer; 't nieu is all te haest gelaect;
Danck hebb' sesh letteren daer 't all aen hanght, de Mode.

104. P A C H T E R.

ALs ick mijn Landheers grond of door-ploegh, of door-delf,
Vertrooft ick my in 't sweet alleen met dit bedencken;
Ghy moet my Room en Melck van desen arbeid schencken,
En houden u de Wey, of, Meester doet het self.

105. P A G E.

IN't rijpste van mijn bloed, in't onrijpft van mijn' jaren,
 Heet ick noch mann noch kind, noch heel geck, noch half wijs.
 Wat, meent ghy, hoort'er toe, om sulck volck te bedaren?
 Een korte recipe, een hand vol Bercken-rijs.

106. P A P I E R M A K E R.

MYn leer is eens soo goed als all' de wetenschappen
 Daer aen all mijn papier veroorbert werden sal:
 Elck weet wat sparen is, maer dat is niet met all;
 Ick leer dat sparen helpt tot in de vuylste lappen.

107. P I S T O O L M A K E R.

Pistolen zijn mijn' werck; sijn Yser in sijn Hout:
 't Magh onder d' Ambachten wel een zijn van de minsten,
 Maer 't is het armste niet; of het zijn slechte winsten,
 Voor twee van yser, twee, of dry, of vier van Goud.

108. P O M P M A K E R.

MYn handwerck hangt aen Ys'ren Armen;
 Daerm' hem aen koelen kan en warmen;
 Koel water haelens' uyt deraerd,
 Warm word hy died'er aen vergaert.
 Ick waer den rijcken en den armen
 Wel vijf of ses Doctoren waerd,
 En stilde menigthe van karmen,
 Wist ick een' Pomp voor maegh en darmen.

109. P O S T.

Post heet ick, en waerom? bedenckt toch, waer komt Post af?
 Gelijk ick wel een' Post die schier noyt still en sta?
 En rijd ick altijd voor, en is, *Post*, achterna;
 Was't wel een Latinist die my den naem van Post gaf?

110. P O T T E B A C K E R.

't RAd dat my raebraeckt, draeyt als 't Rad van avonturen:
 Maer 't draeyt te waterpas, daer is geen rijfsen aen.
 Soo blijv' ick dat ick ben, en raeck hier niet van daen,
 Soo veel ick giffen kan, voor mijn' lest' avond-Uren.

III. P R E D I C A N T.

GOd door een sterflick mensch ter wereld neer gekomen,
Was 't wonderbaerlickste dat sterflick mensch oyt sagh:
Maer, die my seggen hoort (de saeck wel opgenomen)
Siet noch de selve gunst gebeuren allen dagh.

112. P R O C U R E U R.

EEn Advocaet en ick zijn een paer Advocaten:
Maer 't schijnt de Wereld is te houden met wat schijns.
Twee forgen tot een' saeck? en bey betaelt voor praeten?
Het waerd'er een te veel, kost ick maer wat Latijns.

113. Q U A C K S A L V E R.

Ick steeck mijn stouten voet in der Doctoren schoen,
En dans'er mé voor 't Volck, soo dat het oude seggen
Door mijn' vertieringen licht is om wederleggen:
Wat dunckt u, Boeren, is 't met seggen niet te doen?

114. N O C H.

'kEN brengh geen' Boeren mé om Boeren te bedriegen;
De man self is het all: mijn selven brengh ick mé,
En ga voor Meeester uyt van allerhande wee,
Met een paer kunsten, van stout en waer-achtigh liegen.

115. R A E D S H E E R.

Denckt wat my om den kost een pack light op de leden:
Mijns naesten Goed en Bloed hanght aen mijn' mensch'lick-
heit:

A my! Recht was genoegh, dat soo in 't duyster leit,
En werd ick noch geverght wat Recht is, en wat Reden?

116. R E P S E R.

Die op winst heeft gereift, heeft wijffelick gehandelt;
Die maer gereift en heeft, heeft maer sijn geld verwandelt.

117. R U F F I A E N.

Vleeschhouwers, flechte lien; leert eenen treck van my;
Ick handel in jongh Vleesch, als ghy doet: maer verkoopen
Is quijt gaen. Siet hoe 't volck na mijn vleesch komt geloopt;
Nochtans verhuert ick 't maer, en krijghe meer Gelds als ghy.

118. S A E L M A K E R.

WAer't volck min ongelcert, sy fouden leeren derven
 Dat Roomen heeft gederft, en 't ftrijdbaer Grieckenland,
 Ey, luyheit, ruckt haer maer de Boecken uyt de hand;
 En fwijght, Geleerde; 'k souw van honger moeten fterven.

119. S C H I L D E R.

EEn mensch en is maer eens, en yeder voor fijn' tijd:
 Ick maeck'er op den duer: Hoort en leert wel onthouwen;
 Daer is niet ftevirger om jaren te verdouwen,
 Als menschen fchaduw en in Oly geconfijt.

120. S C H I P P E R.

VYf-ftuyvers menschen-vleesch, goed koop volck, die uw' lijven
 Aen't Vaderland verpacht, veel gaet ghy in 't gevaer,
 Veel en gaet ghy der niet: en dat's te herden; maer
 Ick moet ftaegh in 't gevaer, fou'ck aen de welvaerd blijven.

121. N O C H.

't **G**Aet of ick niet bedreef, als ick wat fal bedrijven,
 Bedrijf ick wat, ick moet mijn' dingen laten drijven.

122. S C H O E N L A P P E R.

MEn grijpt al waer men kan, en 't geldt meeft al gelijk,
 Of een fijn' nootdruft uyt fchoon water hael' of flijck,
 Daer zijnder grootere daer ick niet voor en wijck:
 Wat feght ghy, Lombaerden? den armen maeckt my rijck.

123. S C H O E N M A K E R.

GOd fchiep aen Hand en Voet vijf ving'ren en een' duym:
 Maer mer dat oudewets en is men niet te paeyen:
 Wy weten d'eerfte vorm soo konftigh te verdraeyen,
 Soo fcherp, soo ftomp, soo rond, soo platt, soo eng, soo ruym,
 Dat diefe niet en kend' en faeghe niet te raeyen.

124. S C H O U T H.

DAer hanght een Boeven-nett gespannen voor mijn' deur,
 Daer't minfte diefken in de maezen blijft verhangen:
 Maer fiet eens, weyluy, wat een a verechten vangen;
 Het klein goed fmoorter in, het grof Wild fnapter deur.

125. S C H R O B.

125. S C H R O B S T E R.

HEt heet' de Pest in Duytsch, het heet' de Plaegh in Schots,
 Het heet' de Swarigheid daer jongh en oud voor beven;
 Ick, die in 't sterven vind de middelen van leven,
 En kan 't niet noemen als een mildegave Gods.

126. S I L V E R S M I T.

't **Z**Y weeld, of fottigheid, die rijke lieden quelt,
 My komtse wel te pass: klaer Tenne-werck, schoon' Aerde,
 Was certijds Tafel-goed voor Vorsten in haer' waerde,
 Nu moeder 't Silver aen: ons volck is moegetelt,
 Sy halen 't uyt de Munt en eten uyt haer Geld.

127. S L Y P E R.

Ick ben geen Vogelstruys; maer ick gelijk hem vry:
 Koud Yfer voedt mijn' maegh, mits het niet scherp en zy.

128. S O L D A E T.

DEnckt waer de leege maegh een Kaelis toe vervoert:
 Om een vijf stuyvers 's daeghs ben ick greeet te sterven.
 Siet, snollen, ick verhuier mijn vleesch tot slaen en kerven:
 Wat hebt ghy lichter werck, die 't uw maer en verhoert!

129. S P E E L M A N.

DAer werd veel Gelds verspeelt, en wee hem die 't ontgeldt,
 Wee, die maer tusschen vrees en hoop sitt van verblijden:
 Ick speel, en winn altoos, en hebb noyt leed te lijden:
 Want ick verspeel altoos een ander mann sijn Geld.

130. S P E L L E M A K E R.

EEn vrouw is een gebouw dat aen den and'ren sitt
 Met bouts en gaten, meer of min, naer tijden loopen:
 Nu moet men dit gebouw eens 's daeghs ten minsten sloopen:
 Denckt oft'er werck valt voor een Koper-spijcker-smit.

131. S P E L L E W E R C K S T E R.

EEns most ick puntigh, nu onpuntigh spellen planten,
 Eens sal 't weer anders zijn, en soo van dagh tot dagh:
 My is het evenveel, als ick maer seggen magh,
 Deneeringh valt my toe, God danck, van alle Kanten.

132. S P O O R.

132. S P O O R M A K E R.

HEb Mondstucken te koop en Spooren neffens een:
 Soo schickten 't d'eerste van mijn ambacht, en ick prijst'er,
 Daer moet voorspoedigh en voordachtigh zijn gere'en;
 Met Spooren sonder Toom geraeckt, men licht 't spoor bijster.

133. S T Y F S T E R.

ICk laet blaeuw Nederland met geel Britannien kijven;
 Ick slacht den Kock, ick dien een yeder naer sijn' grill;
 't Magh blaeuw of geel, of groen, of swart zijn, wat men will;
 't Is all goed stijffel als 't my maer de Bors kan stijven.

134. S T I L L E V E G E R.

KAn ick gebeteren dat alle menschen stincken,
 En alle beesten niet? siet my daer niet op aen;
 Maer daer op, dat ick spijs en drincken, eens vergaen,
 Weet te vervoeren daer 't weer spijs werdt en weer drincken.

135. N O C H.

DE waarheit moet'er uyt, all schaedt my dat men 't weet,
 Dat Brood tot vuyligheit en vuyligheit tot Brood werdt,
 En dat het een soo nett op 't andere begroot werdt,
 Dat yeder pass soo veel kost meffen als hy eet.

136. S T O E L M A K E R.

MYn Stoelmaker will Stads Burgemeester wesen:
 Men seght hem, sulcken sprongh en sagh men noyt voor
 desen.

Hy meent, het komt hem toe; want, seght hy, dat ghy 't weet,
 Ick hebb all overlangh den Schepenstoel bekleedt.

137. S W A E R D V E G E R.

ICk veegh een nieuwe lemm, of een' verroefsten degen,
 En 't is mijn eigen werck; maer 't bloedige geweer,
 Voor anders als Gods saeck, en is mijn werck niet meer;
 Dat moet der boosen boet, en Gods genade vegen.

138. T E N N E G I E T E R.

IN Goud en werck ick niet, 't is verre van mijn' staet;
 Gebacken schotelen lust my niet te besweeten:
 Maer 't is my eers genoegh met recht te mogen heeten
 Een Tenne Leeraer van de Gulde middelmaet.

139. T I M M E R M A N N.

IS't niet een slechte wegh om aen den kost te komen?
 Ick leef maer by geschild' en by gescheurde Boomen.

140. T O O R T S M A K E R.

WEl my, dat aen de Bie in geen' tael is te melden
 Hoe'ck met haer goet omspring: hoe sou sy't my vergelden,
 Kost s'eens begripen in haer vliegende verstand,
 Dat ick haer' Keucken roov en steeck haer Huys in brand.

141. T O O V E N A E R S C H.

'tI Swaer, ick kan wat: maer daer is geen recht in't Land:
 Ick moet'er voor te vyer; van Meijsjens die't met my doen,
 En dieder met een paer schoon' oogen't branden by doen,
 Seght, Vryers, isser oyt een' levendigh verbrandt?

142. T O R F D R A G E R.

WAt dunckt u, rijcke lie'n, van't Ambacht dat ick doe?
 Ick warm my by uw' Torfen krijgh'er geld op toe.

143. T R O M P E T T E R.

EEn Fransche Kock en ick zijn eene slagh van lie'n;
 Hy kan de tongh voldoen, en ick voldoe de ooren,
 En yeder soeckt ons wel te smaken en te hooren;
 Maer alsw' aen't wercken zijn en dientm' ons niet te sien.

144. T R O M S L A G E R.

ICk werd het doode moe geslagen en gehoord,
 En slaeder soo somtijts een levend Kalfje neven,
 Daer't op een grijpen gaet: Indien ghy't kont vergeven,
 Lief-hebbers van de kunst, en seght het toch niet voort.

145. V A L S C H M U N T E R.

DIrck heeft verstand van als,
 't Minst is van Geld te maken,
 Dan goed, en dan eens vals,
 Na tijd en loop van saken.
 Nu kost het hem den hals;
 Daer most hy toe geraken;
 En 't is hem wel gegunt,
 Hy hadt'er opgemunt.

146. V E N D R I G H.

OF 't opeen fterven quam; beft ligh ick in het fand
 Daer ick gefreden hebb en mijn' bebloede kleeren
 Zijn haest doodkifts genoegh: want, fterf ick mann met eeren,
 Men vindt my allefins mijn doodkleed in de hand.

147. V E R W E R.

SToff die men qualick op fou rapen by de ftraten
 Te verwen met een' glans; foo dats' in allen fchijn
 Wat overdeughdelicks gehouden werd' te zijn,
 Die kunst is Goud waerd: hebb ick onrecht, Advocaten?

148. V E T T E W A E R I E R.

BEdenckt wel wat ick ben, meer boerigh, of meer heerigh:
 't Is waer dat ick alleen het blauwe fchootsvell draegh:
 Maer pafst het my alleen? gaet treedt eens door den Haegh
 Van 't Hof af tot de Geest; zijn niet all' ampten fmeerigh?

149. V I E R W E R C K E R.

DAt ick een du fend jaer fes, feven eer, mijn' Kolen
 Te voorschijn hadd gebracht; Ick meen de gauwe guyt
 Prometheus waer noch vry, en dat hy om den buyt
 Mijn' doofen liever dan den Hemel hadt beftolen.

150. V I N G E R H O E D M A K E R.

HEbt gh' een spits vinnigh wijf, die 't meer en meerder werdt:
 Hoc ghysfe meer en meer met reden te gemoet komt;
 Leert aen haer wapen felfs wat u all rechts te goed komt;
 De Naeld en Vingerhoed beduyt herd tegen herd.

151. V I S C H W Y F.

EEn Vifchwijf heet ick, ja, en dat na mijn bedrijf,
 Dat flordigh is: maer denckt dat Viffchen niet en fpreken,
 En denckt, die vrouwen kent en vrouwen haer' gebreken,
 Wat gaef wel menigh mann voor een visachtigh wijf.

152. U Y T D R A E G H S T E R.

ICk draegh uyt, ick draegh in; naer 't met de neeringh gaen
 will:
 Mans, die my fuer befiet, maeckt niet te veel gekijfs;
 Ick doe de kunst om Brood; maer, als men 't recht verftaen will,
 De rechte uyt draeghsters zijn uw' quanselige wijfs.

153. U Y T.

153. U Y T R O E P E R .

GEekt met mijn Becken niet; het klopt op uw' gemoed'ren;
 Soo edel is de slag van 't koperigh geluyd:
 Is yemand in 't besitt van wel-gevonden goed'ren,
 Of hy leeft ongeruft, of hy moet van den buyt.

154. V O E R M A N .

GEen' vromer neeringh als de mijn' en is op aerden:
 Ick help de lieden voort en sy gerieven my:
 Dat 's een' gerechtigkeit: maer daer 's een ander by,
 Ick Voerman voer mijn vracht, en mijn vracht voert mijn' paerden.

155. V R O E V R O U W .

't **I**S waer, in Kinder-nood heet ick goe vrouw gebuer:
 Maer een' geheimeniss, als ick sou blijven eten,
 En mogen Vrouwtjens nu noch emmermeer niet weten,
 De vroedste Vroevrouw waer de vroede Vrouw Natuer.

156. W A E R S E G G E R .

't **G**Aet leelick; maer 't gaet vast (is maer mijn' kunst soo sijn
 Als ickse venten derv', om kunstigh af te leven)
 Dat het niet vast en gaet, waer dat het sta geschreven,
 Dat alle menschen valschen logenachtigh sijn.

157. W A S C H T E R .

ICk derf 't niet seggen; maer het gaet ten naesten by
 Met mijn werck en mijn' winst, als met de suyver-neeringh
 Die by den afvall leeft van menschelicke teeringh;
 Hoe meerder vuyligheit, hoe schooner kans voor my.

158. W E V E R .

DE Schipper kan 't van my; of ick van hem, 't laveren:
 Hoe 't gaet, wy konnen 't beid, en die 't van ons will leeren,
 Gedencke dat elckeen, hy maeck' het hoe hy 't maeckt,
 Ten einde van sijn' webb door dwarsche Kruyssen raect.

159. W Y N K O O P E R .

WYnkooper noemt men my: Wijnknooper gaet wat stout;
 Dan 't slaet niet qualick op de noble kunst van plengen:
 Men noem' het hoe men will, Wijnkoopers fopp-verlengen,
 't Geeft geen wijn-Koper, maer wijn-Silver en wijn-Goud.

160. WYNVERLATER.

Als alle menschen déen wat ick doe om den kost,
Soo hadd ick wel soo wel het Ambacht noyt begoft.

161. WOECKERAER.

Die vuyle Woekeraer, die daer soo weeldrigh leeft,
Wat seght men, heeft hy 't wel? 'k segh hy 't niet welen heeft.

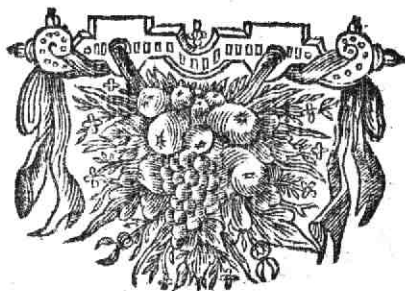
162. ZYDELAKENKOOPER.

Snoept vry Moerbefien all wat ghy snoepen kunt;
Ja, snoepers, snoepter vry meer dan ghy wel kunt laden;
Ick houw my niet misdeelt soo ghy my maer en gunt.
All wat een arme worm kan maken van de Bladen.

163. NOCH.

't **I**s goed, mijn' waeren gaen in allerhande vormen;
Een yeder snippertse naer 't yeder een gevalt;
Maer fiet eens, om den deun, waer mé men kost'lick malt:
't Is (seght het toch nie voort) oud raeghsel van doo' wormen.

Einde des twaelfden Boecks.

DER TIENDE BOECK.

SNELDICHT.
DINGEN.

VOORSPRAECK.

SOo hebb ick 't afgeleert, 't voor sitten en 't voor gaen
Te richten uyt mijn hoofst; 'k laet stomme dingen slaen,
Als waren se niet stomm en konden voor sich spreken:
Ick mijd' de schaduw self van suer sien en van wreken:
Zijt ghy soo schouw als ick en soo begaen om Vré,
Komt, Leser, leest met my noch een wild A. B. C.

1. A S Y N.

DE Mispel is onnutt, men moets' eerst laten sterven,
Verrotten en bederven:
De Druyve geeft goed natt; maer dat is geen Asijn,
Dat 's Wijn die niet en deugt: die moet'er nochtans zijn.
Neemt dat men mijn gerief op Visch of Vleesch kan derven,
Wie magh Salacd met Wijn?

2. A S S - S C H O P.

HOe dieper d'Ass-schopp gaet, hoe laeger by den haerd,
Hoefy meer goeds op neemt: dat is bedenckens waerd:
Hoe nedriger wy ons in ons beroep bevlyen,
Hoe wy meer op doen, en hoe beter wy bedyen.

3. A S T R O L A B I U M.

EEn Gaudief luysterde met yver naer den naem
Van Sterrenemens kunst, en wenschte sich bequaem
Om hand aen 't werck te slaen; om of hy kost begripen,
Hoe nu en dan ter fluyck een Sterr' uyt 't nest te gripen.

4. B A N C K.

DE Franschen lacchen staegh met Hollands malle rancken,
Met all het schueren en het boenen van sijn' bancken:

Befiet eens of u moeyt niet wel besteedt is, Trijn;
't Schijnt all' uw' bancken niet als spotters bancken zijn.

5. B E D D E.

HOe wy 't bewimpelen, het voorbeeld van de Dood ist,
Het sterven alle nacht, en seer het selve werck,
Of hier te leggen, of te rusten in de Kerck;
En 't bedde daer ick slaep is maer een Zijden Doodkist.

6. B E D P A N N.

SIet op mijn' Bedpann, Maey, s'is even eensals ghy;
Ten minsten wel soo warm, en wel soo blanck daer by.
Maer word wijs, en bedenckt wat uw blanck voor een' leur is,
En of 't wel, als mijn' pann, sijn Silver deuren deur is.

7. H O U T E N B E D D S T E D E.

IN 't waecken is 't niet vreemd: 't is wonder dat de Franssen
Oock all' slapende naer hare pijp doen danssen:
Doe Holland slechter, en soo veel te wijser was,
Leid' elck sijn beste Goed in een' goe dichte Kass.

8. M Y N B E E L D.

LAngh was ick Vleesch en Been:
Hier staen ick als een steen:

Wie soud't niet werden, die soo veel vreemds siet geschieden,
Hier van ondanck're, daer van onbeschaemde lieden?

9. B E G R A E F F E N I S S.

LAngh hebb ick 't na gedocht 't werck der Begraeffeniss;
Korts hebb ick eerst geleert wat dat de reden is
Dat elck daer hoort te gaen, en datter elck soo noogaet;
't Is datter elck den wegh moet volgen dien de doo gaet.

10. B I E R.

Schoon Water wierd goe Wijn, doe God hier wilde leven;
God, die men niet en siet, is evenwel noch hier,
En 't selve wonder schier;
(Delft moet het my vergeven)
Vuyl water werd schoon Bier.

11. K L E I N B I E R.

Dirck heeft geen Geld om Wijn te koopen;
Soo suypt hy Israël met stoopen.
Siet eens hoe gaet het hier;
Dirck is dick van dunn Bier.

12. B L A E S B A L C K.

DE Blaesbalck geeft niet uyt als wat hy heeft gefogen ;
Dirck haelt de waerheit in, en blaest niet uyt als logen.

13. N O C H.

DAer is geen helpen aen ; het ydele getier
Van holle blaesbalcken van menschen, die haer kaken
Uyt opgeblaesen trots niet meer als wind en braken,
Helpt my de gall aen brand als dese doet het vier.

14. N O C H.

Die Loock eet of Caneel, rieckt liefelick of stinckt.
Soo werckt den ommegangh met vromen of met boosen.
Werdt met quae locht gevoedt, ghy sult geen' boter loofen ;
De Blaesbalck geeft het goed of 't quaed uyt dat hy drinkt.

15. B L I C K.

EEn Goud' mensch is doorgoed, de Silvere zijn't min,
Noch min de Kopere, daer zijnder, in mijn' sinn,
Van Ten, van fachter Lood ; Van Yfer zijn de meesten ;
Hard en fell tegen een gelijck de fierste beesten :
Maer ys're beesten zijn 't, en schijnen 't oock te zijn.
Veel' menschen, yfer-hard van binnen, onder schijn
Van Silver, alsmens' aen fiet,
Soo klaer alsm' in de Maen fiet,
Verschoonen 't onderste met maer een' Tennen blick :
Die, dunckt my, zijn van Blick.

16. B O N T.

DE Borsen is geen Geld, de Luys en is geen Pels,
De Pels en is geen' koel ; 't is maer wat haerigh vels :
Die 't Vier daer in begeert, moet self daer Vier in maken ;
Wy voelden 't nemmermeer, soo wy 't niet self ontstaken.
De proef is ; deekt een Beelt van Marmer of Metal
Met Sabels overhoop, en fiet hoe 't sweeten sal.

17. B O O M.

DE Boomen die ick sie
Van d'aerd ten hemel gaen met uytgestreckte armen,
Zijn als de Goddeloos' in nood, die opwaert karmen,
En weten niet tot wie.

18. N O C H.

18. NOCH.

VAn stomme fchepfelen en weet ick geen' als Boomen,
Die onfe biddende gedaente naerder komen:
Wy ftrecken even foo ons' handen Hemelwaerd;
Maer onfe wortelen zijn machtigh vaft in d'Aerd.

19. BORSTEL.

EEn Vercken is foo vuyl als een Beest wesen kan,
En 't heet vuyl Vercken all dat vuyl is, Vrouw of Mann.
Waer fchoone borftel van 't vuyl Vercken niet gelefen,
Het vuyle Vercken, Mensch, fou noch veel vuylter wesen.

20. NOCH.

EEn overdadige, die niet en doet als teeren
Om met de meefte haeft te raken door fijn Goed,
Gaet min noch meer te werck gelijk een borftel doet,
Hy maect fijn felven kael en and'ren fchoone kleeren.

21. NOCH.

'k Hebb dese borftelen een ftinckend beeft fien dragen:
Maer, nu fe dienftigh zijn, hebb ick daer na te vragen?
Daer ftaet een mensch op ftoel mijn' leemten aen en taft
Met Peper en Azijn: maer 't is een wereldfch gaff,
Soo menfchelick als ick, en emmers foo voll fchulden
Als die fijn tonge tucht: foud ick daerom niet dulden
Dat hy mijn' vuylen kuysch' ? neemt, hy een Vercken zy,
Dat raect hem: maer hy veeght fcherp en fchoon; dat roert my.

22. NOCH.

DIe na den Adel fiet en niet na Ed'le wercken,
Grijpt naer de fchaduwen, en taft voofer miss:
All is de borftel flecht, all komt hy van een Vercken,
Siet na fijn' afkomst niet, maer waer hy nutt toe is.

23. BOSKRUYD.

DE warmte kan groen Kruid verblijden
En drachtbaer maken t'fijner tijd:
Het fwarte will geen' warmte lijden,
Of in een omfien is men 't quijt.

24. BOTER.

'k Hoor dat men Boter noemt hier Butter, en daer Botter:
't Is wel het zelfde fmeer, maer, foo my dunckt, 't gaet botter.

25. B O T E R M E L C K.

SUer Melck heet Botermelck: 'k houd't voor een' goeden sinn;
Het geeft een' flechte papp, of daer is Boter in.

26. B R A N D M E R C K.

MEn schonck Andries een Brandmerck
Voor sijn lichtveerdigh handwerck:

Mijn' Heeren, seid hy, hoor,

'k Will wel een wapen voor,

Om voor het Land te strijden:

Maer 'k sal noyt strijd ontrijden,

Of, dienden ick te voet, mijn' hielen zijn niet vlugg;

Wat quelt ghy my dan met een wapen op mijn' rugg?

27. B R A N D Y S E R S.

WY dragen, u ten dienst, Torf en Hout op ons' armen:
't Is reden dat wy ons oock voor de moeyt wat warmen.

28. B R O E C K.

DE Mannen, uysterlick, zijn in 't besitt der Broecken;
Maer daer's een duyft're text in haer' liev'-Vrouwtjens boeck-
ken,

Daer Keurffen bladers zijn: all fiet men 't buyten niet,

Dat goed is oock gebroeckt: denckt eens wat dat bediedt.

29. B R U Y L O F T.

DE Trouw-feeft is een dagh van 't uysterste vermaken;
Den Gecken tot een aes, den Wijfen tot een baken:
Maer, Bruydegoms, die't zijt, of die het werden sult,
Denckt niemant eens waerom de Pille werdt verguldt?

30. C A E S.

DE jonge Menschen zijn, gewrongen Melck en Caes.
Waerom ontfetten sich veel' Menschen voor dat Aes?
Weet ghy de reden niet, leert wat, neuswijse wetters;
Veel' menschen huydensdaeghs en zijn geen' menschen eters.

Job 10. 10.

31. C L A V E C I N G E L.

WAt dunckt u, Mann, sey Trijn, ick ben noch rapp en jongh,
Soud't my niet voegen wat te leeren Clavecingelen?
Wegh, wegh, sey Dirck; wat plaeg, hoe soudt ghy my dan ringelen!
Het waer te veel geruchts, twee handen en een' Tongh.

32. C O E T S.

LUy-ledigh' Haeghsche Vracht, die met u slepen gaet,
Als waert ghy, soo ghy zijt, een' miss-karr' langhs de straet;

Leert wat die karr' u kost: weet ghy wel waergh' op uyt zijt?
Ghy voert het kostelickst van alle dingen uyt; Tijd.

33. N O C H.

I Een' swart led're doos soo vriend'licken besitt,
I syfer tegen steen soo lieflick om hooren,
Dat icker mijnen romp, die tot gaen is geboren,
Langhs straet om slepen liet? al waerd'er niet als dit;
My dunckt de wandelaer heeft verr' het best verkoren:
'k Ga liever voor mijn' knecht dan icker achter sitt.

34. N O C H.

T Wee Beesten en een' Beest, die die twee dwingen moet,
En somtijds niet en kan, en veeltijds niet en doet
Dan wat niet hem en lust, maer hem en die twee beesten;
Die volgh ick, en maeck my den minsten, haer de meesten.
Waerom? 'k sitt in een' Coets; dat's Aensien, en Gemack.
Het Aensien heet ick wind; 't Gemack is maer een dack,
Voor wind en regen: maer een Hoed, een lapp van Laken,
En twee goe' Schoenen zijn onkostelicker daken;
Die voer ick daer ick will, en, waer ick wend of keer,
Sy decken my niet min als 't kostelicke leer.
Ja, maer ghy draeght uw pack, en 't mijn light in den wagen:
Wel, moet ghy niet wel Coets, Coetsier en Paerden dragen?

35. N O C H.

M En sliep eens in een' Coets; nu waectm'er in: maer waken,
En 't slapen in die Coets zijn seer gelijcke faken.

36. N O C H.

M Et Coets en Paerden zijn de straten overvult:
Den Haegh solt, den Haegh rolt, den Haegh holt, den
Haegh dolt.

37. N O C H.

M Y luste wel te vragen,
Hoe 't oude lie'n verstaen
Dat sy noyt jongh en sagen?
't Schijnt wy van voren aen
Weer moeten leeren gaen;
Wy komen op ons dagen,
En gaen als kinderen elck in sijn' Rollewagen.

38. NOCH.

38. N O C H.

MEn reed eens en men reisd', en 't was een ongemack,
 Daer een sijn'lendenen noodfakelick in brack:
 Nu rijdtm' en men reift niet; of rijdt men om te reifen,
 Men reift maer in den Haegh. Hoe kunnen wy 't bepeifen?
 Als ick dit slepende gestraetflijp sie rondom,
 My dunckt ick in den ringh van een' Rosmolen kom.

39. N O C H.

't **Z**Y krancken, het zy stercken;
 'Z Half wegen is men moe:
 Eens trad men na de Kercken,
 Nu sitten wy'er na toe.

40. N O C H.

MEn kan twee voeten licht versetten sonder pijn,
 En men versitt twee billen:
 Als w' eens weer sullen willen
 Dat niemant nu en will, sal't ons vergeten zijn.

*Sen. quod diu
 nolimus, posse
 desimus.*

41. N O C H.

WAt dunckt u, li'en van schick, sal't speeltje kunnen due-
 ren,
 Daer Tijd en Geld aen gaet meer dand'er moet, of magh?
 Ick meen Ja; waer't alleen het rad van Avond-uren;
 Maer 't zijn de raderen van heel den le'gen dagh.

*Aures si san-
 di pretio caris-
 ca paratur.
 Matt.*

42. N O C H.

't **I**Suyt met Scheveningh, en all sijn wonder oud:
 Zijn daer noch Lief hebbers die na wat vreemders vragen,
 Sy gaen maer om en om en weer om 't Haeghsch Voorhout,
 Daer komt het niet eens aen op eenen Mallen Wagen.

43. N O C H.

AL saegh ick sware boeten
 Op vreughd van wand'len staen;
 Ick wouw niet rijden moeten
 Om 't gaen te laten gaen:
 'k En hoefgeen vier paer voeten,
 Kan ick met twee bestaen.

44. C O M E D I E.

MEn bant het Camerspel ten land' uyt, al een' sonde,
Die swacke sondaren tot meerder sonde ruyt:
Ick straf de Wetten niet; maer als het aen my stonde,
Ick bande 't Keuckenspel en 't Kelderspel voor uyt.

45. C O R A L.

BEschaemde Peerlen zijn Coralen, en niet vals,
Om dat mens' hangen siet aen een' Boerinnen hals.

46. C O U S S E B A N D.

IN Holland is 't genoeg, een goed paer Couffebanden:
Maer hadd ick 't schicken vry,
Ick schicktender voortaan (ick meen in warme landen)
Voor alle Mannen twee, en voor veel' Vrouwen dry.

47. D A N S.

DOorluchte Koningen, die aerdsche Goden heett,
Ghy zijt d'almachtigste, soo ghy niet beter weet:
Maer houdt het my te goed'; ick weet noch grooter Hanffen;
Speel-lieden, die u selfs doen naer haer' pijpen danffen.

48. D E U R.

DIrck sey, 't gat was de Deur, Pier sey, het was de planck;
En maecken my het Hoofd met kijven kroes en kranck:
Swijght, seid' ick op het leest, wat sal ons hier gebeuren;
Zijn een planck en een gat te samen niet twee Deuren?

49. D I A M A N T.

WAt is het daerw' ons Geld soo dertel aen vermallen?
Niet als de klaerste steen, of 't hardste glas van allen.

50. D O O D.

Sen. **G**Ewiss, de Dood is licht, foos' om verdragen is,
Iff' onverdraegelick, s' is kort; dat's oock gewiss.

51. D O O D K I S T.

MAgh m' hem de moeyt niet wel bedancken,
Van uyt de wiegh tot dat men sterft,
Voor all den Buyt die m' endlick erft,
Een stuckje Lijnwaeds en vier plancken?

52. D R O O M E N.

LEtt toch eens op de menschen:
Wie soufe sotter wenschen?

Sy hebben wat gedacht
 All slaepende by nacht
 (Want droomen zijn gedachten)
 Niet waerd datm'er om lachten ;
 Dat druckens' in haer hert,
 Daer gaen sy mé ter Mert,
 En venten voor goe' Waeren
 Die 't noyt en zijn, noch waeren ;
 Hoe haer gedachten gaen,
 Als d'oogen open staen
 En all' de sinnen waken,
 En schijnt haer niet te raken :
 Als mensch geen mensch en is,
 En tast men, schijnt, noyt miss ;
 's Nachts, als wy niet en weten,
 Gaen gecken voor Propheten ;
 's Daeghs, als men hoort en siet,
 Is dencken min als niet.
 Wat dunckt u van de menschen,
 Soudt ghyse sotter wenschen ?

53. N O C H.

Ick denck 's daeghs of ick droomd', ick droom 's nachts of ick
 saegh,

Waer 't 's nachts soo doncker niet, en niet soo licht by daegh ;
 'k Sagh qualick uyt den droom van desen droom te komen,
 Of mijn droom dencken is, of mijn' gedachten droomen.

54. D R U C K E R Y E.

GAct Haerlem en gaet Ments noch even vinnigh aen,
 Om wie van beiden eerst de letter-pers doen gaen,
 En staende letters heeft doen rollen of sy liepen ?
 Wat ! sprack ick, soo sy my tot oversegghsman riepen,
 Ick seid' haer lichtelick, Ghy kijft uw voordeel miss ;
 Kijft niet waer, maer waer niet de kunst gevonden is :
 't Is waer, sints dat sy 't is, geefts' ons veel goeds te lesen :
 Maer, waerse noyt geweest, wat soud' er quaeds niet wesen !

55. D U Y N E N.

DEs Heeren goedheit blijkt aen elcken Duyn sijn' topp :
 Sout Water roert witt Sand ; de stormen waeyen 't op ;

Daer zoo' noch slijck en holp, noch geen geweld van desven,
Heeft God de Zee belast, Gaet en bedijckt u selven.

56. E M E R A U D.

EEn letterken of twee schort aen den Emeraud;
Dat groen is, en groen blijft, hiet beter, Nemmer oud.

57. E Y.

'k **H**Eb maer een Ey geslorpt: hoe maect het my soo fatt?
Een Ey is, ofm' een Hoen door een verklein-glas at.

58. F L E S C H.

DIrck, lett op dese less;
't Moet vloeyen, of 't moet ebben;
Men kan 't niet t'famen hebben:
Altijd een' volle Flesch,
Altijd een' holle tefch.

59. N O C H.

JAn sagh een' Flesch voll Wijns; en sey met lust, het was
Een rijpe druyven-bess door een Vergroot-gelas.

60. G A L G H.

HEt magh wel Galligh heeten,
Seid' een verwesen bloed,
Die 't Recht het vonniss van sijn' stroppen-dood liet weten;
Het scheelt soo veel van Soet,
Als Gall van Suycker doet.

61. G E E S S E L I N G H.

MEn bond Jan hand en voet aen seker paeltje vast;
Dat nam hy qualick, want hy was op Rijs te gaff:
Heer Schouteth, seid' hy, siet dit zijn te herde kanssen,
Dat ghy de menschen bindt die ghy beveelt te danssen.

62. G E L D.

Die Geld heeft heeft geweld: ick meen het woordje, g'weld,
Gekrompen is tot Geld.

63. G E L D S A C K.

MY quam een sack met Geld, dien Pieter sou betalen,
Ey, seid' hy, staet wat still, ick sal hem soo gaen halen.
Mits bracht hy my een' sack, en dry groot, wel gerelt:
Ick was verr' van voldaeen, en 't was een sack, met Geld.

64. G L A S.

64. G L A S.

LOoft my een' luye hand, en raeck ick soo in d'ass,
Soo en verdwijn ick niet; ick word maer wat ick was.

65. N O C H.

SIet hoe doorschijnigh is 't, hoe verweloos, hoe locht:
Is't niet een handje-voll in 't vier-bevrosen locht?

66. H E M E L S C H E G L O B E.

DEn Hemel op der aerd en is geen' kleine saeck:
Ja 't waer het voll vermaeck,
En elck soud't hier wel herden,
Gelijck 't den eersten is, waer het soo wel den derden.

67. A E R D S C H E G L O B E.

WAt lett Copernicus, waerom soud' hy 't niet winnen?
Een draeyend' Aerdenkloot en was geen quaed versinnen:
Het magh wel waerheit zijn: en neemt het logen was,
't Versinnen van den draey komt hier altoos te pass.

68. G O U D.

EN waer 't niet om 't gerief van ruylen en van koopen,
Wat luste my de moeyt van Goud op een te hoopen?
Mijn' maegh en magh het niet; 't is alte hard en kout:
En, is 't maer om den blink, soo wint het Klatergoud.

69. N O C H.

EEn Kaelis gaf gewiss den naem van Sonn aen 't Goud;
Het blinkt en het verwarmt veel meer als Turf en Hout.

70. G R A E D B O O G H.

DE vrome lieden staen als sterren die men schiet:
Men dreightse wel van verre;
Maer de geschoten sterre,
Noch de gelasterd' eer en raectt dat schieten niet.

71. H A M E R.

EEn kort woord, snell en fell gesproken, heeft meer kracht,
Dan een langh swaer bericht, dat slaep' righ uyt gefeght werdt:
Een kleinen Hamer, snell gedreven, heeft meer macht
Dan een swaer Yser, dat maer op den bout geleght werdt.

72. H A N D - D W E I L.

WAfcht, Judas kind, en plast en drooght uw' natte handen;
Het vellevuyl gaet af, maer noyt het vuyl van schanden.

Daer

Daer is een klevend vuyl, dat mé will in het graf;
Het Bloeden Woeker-vuyl; dat veeght geen hand-dweil af.

73. H A N D S C H O E N E N.

DE beste Snyders zijn die onse handen schoenen:
Als d'andere soo dé'en, ick souder mé versoenen:
Maer flaet de broecken gae, de rocken, en van als,
Is eenigh dingh soo sott, soo t'onpas en soo vals?
Wegh met de vuyligheit; de wett hoorts' uyt te boenen,
En keuren voor een' wett het naest aen Gods fatsoenen.

74. H A S P E L.

SIet eens hoe den haspel pocht
Met den arbeid van goe handen;
Sulcken ydelen gedrocht
Vindt men meest in alle Landen:
Veel in 't Hof, veel in de Kerck
Pronckt men met een anders werck.

75. H Y P O C R A S.

WAs't Heer Hippocrates sijn werck, die soete dranck,
Die gecanneelde Gall? ick soudt'er schier uyt proeven:
't Is konstigh aengeleght; die daer dry dagen lanck
Sijn' maegh met hadd geterght, sou licht den vierden hoeven,
Een' Heer Hippocrates, of dry vier sulcke boeven.

76. H O N I G H.

HEt sotste van all't sott is 't menschelick gegiss;
Het soetste van all't soet weet niemand wat het is.

77. H O E D.

DEn Hoed is 't noodighste bedecken onses lijfs:
Maer Mans, schijnt, weten 't niet: ick houd het met de Wijfs;
Die staen haer' mutsen vast: wy kunnen niemant moeten,
De kapp moet van 't gebint: men magh maer bloods hoofds groe-
ten.

'k Souw seggen, soech! laet staen, all waer ick maer een' Luys,
Laet staen, is 't mogelick; wat doet het dack van 't huys?

78. N O C H.

GRoet geerne, Kinderen: indien ghy 't niet en doet,
Licht maectg' een vyand, om 't niet lichten van een' Hoet.

79. I N T P O T T.

VEel' bruyne kindertjens zijn uyt mijn' Buyck geboren,
Die vele naer mijn' dood noch sullen sien en hooren:
Ick roeme wel te recht, ick bend'er Moer af; maer,
Alleen en kost ick 't niet; mijn meester is haer Vaer.

80. K A M M.

DAer sprack een' Luys (in luyfen tael)
Goe'n nacht goe huysingh, voer en macl:
Wy mogen hier niet langer aesen,
De menschen werden ons te snood;
Veel' honden, seitmen, is der hafen,
Veel tanden zijn der luyfen dood.

81. K A N.

LEtt eens op droncken Jorden,
Nu de Wijn opwaerts is, hoe dat hy elcke hand
In elcke zijde plant,
Als hadd hy sich te gorden:
Hy heeft soo wel gekant,
Hy is een' Kann, hy is een dobb'le Kann geworden.

82. K E E R S.

EEn Booswicht stervende magh als een' keers uytgaen:
En dan is 't oock met hem, maer niet met ons gedaen:
Langh hooren wy 't gerucht van sijn vuyl leven klincken,
Sijn' uytgegaene keers blijft in de pijp staen stincken.

83. N O C H.

ICk weet geen dingh een mensch gelijkker als een' keers,
Een levend' vlammecken in een' dood' hand-voll smeers.

84. K E R C K.

WAt werdter Houts en Steens verhackelt en verhouwen,
Om eene Kerck te bouwen!
Ick weet een beter en onkostelicker werck:
Dry in Gods naem vergaert, ja een hert, is een' Kerck.

85. K E L D E R.

WYn komt van onder d'aerd; die hem naer sijnen aerd
Wil houden wel bewaert,
Breng' hem weer onder d'aerd.

86. N O C H.

EEn dronckaerd stierf getrooft, mits hy een' hoorde seggen,
Hy foud' in geen slecht Graf, maer in een' kelder leggen.

87. K L A D S C H I L D E R S E S E L.

ALs ick het elders faegh, ick sou verschricken moeten;
Twee Efels maken hier niet meer uyt als vijf voeten.

88. K L O C K.

EEn Vercken en een' Klock, seght Pieter, en met reden,
En geven geen' geluyd, dan als't haer yemant vergh't,
Gellingert en getergh't.

Sijn Wif, sijn Vercken, sijn' quae Tcef in menschen leden,
Sijn Huys-klock maeckt gerucht, all laetmense met vreden.

89. K O F F E R - S T O E L.

KEesfagh sijn' Landvrouw met gemoe,
Soos' op stond en dé' 't deckfel toe:
Kijck, seid' hy, kijck toch dese Joffers;
Hoe gaet dat? kackens' in haer' koffers?

90. L A D D E R.

GHy, gierige van Geld, ghy, gierige van Eer,
Neemt dese sporten waer, indien ghy wilt gedijen.
Met overgrootte haest kan yemand sich verschrijven;
Waer dat men henen will, de Leers leer is goe leer;
Met trappen raeckt men hoogh, en langhsaem gaet men veer.

91. L A E R S E N.

HOe dient sich menschen list van allerhande dingen?
Men kruypt in 't doode beest om 't levende te dwingen.

92. L E P E L.

HEt is een groot gerief voor Tand en Tongh en Keel,
Een langh holl vierendeel van een rond in een' heel.

93. L I N I A E L.

SLaet all' uw' Boecken op, geleerde Lie'n; hoe staet'er?
Het eerste Liniael waer wierdt het naer gerecht?
't Is nergens uytgedrukt? Hoort wat de Reden seght,
Of naer een hangend Lood, of naer een liggend Water.

94. L U Y T.

ICk wenschte wel eensjes een' Luyt in mijn' armen,
Met snaeren van sommige Vrouwjtens haer' darmen;
Want, maeckt schapen ingewand sulcken gebaer,
Denckt of het van onse Peet Annetje waer,

Hoe sou dat dingh snappen, en snerven en snarren!
Het leeck weleen' Luyt; maer het waer een Gitarren.

95. M A E N.

'k **N**Eem een slecht Prediker sijn' beste leeringh leene:
Wat scheelt het, offe my van twe'en komt of van cene?
Wat scheelt het of de Maen haer' eigen straelen bie',
Of van de Sonn geleent, als icker wel by sie?

96. M E L C K.

OUw' lieden werden kinds in allerhande wesen;
Melck was haer eerste spijs, Melck will de leste wesen.

97. M E S S.

'k **H**Ouw veel van Snédigh Dicht, dat my dicht 't mijne geeft:
Maer steken gaen in 't ooggh, of in 't hert, soo sy 't raken:
Kom, Dichters, willen wy den and'ren wat vermaken?
Een sneetje met een Mesch dat geen' quae' punt en heeft.

98. M I S T.

ELck klaegden van den Mist, elck wou om klaer weer wenschen:
Ey, seid' ick, blinde menschen,
Wat dat ghy wenschen mooght, uw' wenschen is gemist,
Hoe klaer Gods weder is, wy wand'len in den mist.

99. M O L E N.

DE Molen heeft voor wind en 't waeyt voor in sijn laken,
En altijd foeckt hy 't soo: 't gaet als een Raedfel schier:
Den een' sijn ongemack den and'ren sijn vermaken;
Hadd een schip soo voorwind, het zeilden over stier.

100. N O C H.

ANtoni light en maelt, en maelt de Stadt rondom,
Als of hy besigh waer; ick vind hem, waer ick kom,
Wind breken sonder vrught: Is 't dollen of is 't dolen,
Of is het alle bey? Ick houd het met den Molen;
Die breekt geen' wind vergeeffsch; hy maelt, en weet waerom.

101. M O M M.

HEer Oom moght niet als Momm:
Ick vraeghden hem, waerom?
Foey, Pharo, sey de Pater;
Heel klein bier is half water:
Maer keert Mom om end om;
't Is voor en achter Mom.

F 2

102. MOSTAERT.

SOo fcherp van fmaeck, foo foet van name!
 Sprack Wernert, ey, hoe gaet dat t'fame?
 'k Weet niet hoe 't andere verftaen,
 Ick proev'er niet Moft-aerdighs aen.

WAcht u voor plaefterkens daer geen Zeer onder fitt,
 Betreckelicke jeughd: 't is feker dat fy liegen:
 Maer fulcke logen ftreckt om u niet te bedriegen.
 Sy seggen, foo ghy u vergaep aen rood en witt,
 Dat gh' uw vertrouwen ftelt als op een hand voll vliegen.

Die liever Mufcus rieckt als 't roockende Muskett,
 Heeft in 't Veld niet te doen, en dient beft in 't Salett.

ICk magh geen' Vrouwen sien ftofkouffen met haer' muylen,
 My dunckt het is genoeg dat fy van boven muylen.

ICk segg het recht de naem voor fulcken studie waer,
 Alsm' een Naeykuffen noemd' een' Vrouwen-leffenaer.

SPitfe Naelden gaen wel door,
 Scherpe redengaen wel voor:
 Als men maer eens 't gat gemaect heeft
 Daer de naelde door gekraecht heeft,
 Volght wel lichtelick de draed,
 't Zy van Naed, het zy van Praet.

HEt Paerd en is niet geck of 't schoon de kapp hier draeght;
 De Mann is 't, die het jaeght;
 En 't spel gaet averechts: dus wild ick het verftellen:
 Als het Paerd fitten kost, ick fetten 't in de Slé,
 En den geck in fijn Sté,
 Behangen met de bellen.

DE Narre-bellen die 'ck de ftraeten langhs hoorgaen,
 Staen my niet qualick aen:

'k Wouw all' de Narren soo haer' bellen met haer brachten ;
Soo mochtm'er sich voor wachten.

110. N O C H.

Siet ghy dien Narr wel op sijn' Slé?
Hy rijdt, schijnt; maer hy loopter mé.

111. N O C H.

Ick vond Jan als een' Narr staegh op de Narrefleê,
En strafte dat hy soo geduerigh lagh en reê:
Hy sei, 'ten was niet waer; hy fat het maer en deê.

112. O L I E.

Lact u de Litt're Olyv in 't bijten niet ontstellen;
Daer steeckt foet' Oly in:
Laet u de scherpe less in 't prediken niet quellen:
Siet op den soeten sinn;
Daer steeckt Ziel-oly in, die des' haer' vuylste deelen,
Soo foet als bijtende, kan suyveren en heelen.

113. O N T H O O F D I N G H.

't **Z**Y of 't soo wesen most, of dat de kunst vervalst was,
Ick sagh een mann sijn' kopp tot aen de schouders af:
't Gingh voor een enckele, maer 't was een' dobb'le straff,
En dat hy eens onthoof, en dat hy eens onthalt was.

114. G O U D E N. O O R L E P E L.

HEt Goud voeght min noch meer om ooren uyt te vagen,
Als een' Vergulde Vorck om Messie uyt te dragen.

115. O R G E L.

HEt mensch-gelijck geluyd van pijpen foet en sterck
Is wel en stichtelick te besigen op aerde:
Is't maer vermakelick, en vreughd sijn' hooghste waerde,
Wat doet het in de Kerck?

116. P A N N.

Keer om u Eyerpan, of breeckste van haer' steel:
't Is voor Diogenes sijn' huysraed even veel.

117. P A S S E R.

EEn Passer was wel eer by menschen ongehoort;
Maer noyt niet ongesien: dat kan sich selfs bewijsen,
Aen sotten en aen wijfen:
All wat twee beenen heeft is Passer van geboort.

118. PECK - TURCK.

Bloedgierigh ben ick niet : maer waren turcken Turcken,
 Van die moorddadige die 't Christendom versnurcken,
 En dat ick s' aen mijn' haerd, of in mijn' Fackel hadd,
 Constantinopolen waer haest een leêge Stadt.

119. SCHUYT - PEERDEN.

WAer van den Haegh te Delft een Meertje woest en wijd,
 Daer stond een zeiltje by, en wyluy waren 't quijt,
 't Suer ambacht dat ons nu de borst knelt en de ruggen :
 Wat is 't een vuyle vond, small water en veel' bruggen !

120. PEELEN.

'k **W**enscht' om geen aerdsche Goed, had ick maer in mijn
 Tuyntjens
 Een struyckje twee of dry van sulcke Zee-ayuyntjens.

121. PENN.

IN 't leven vloogh ick snell ; dood zijnde doen ick mé
 All wat ick levend' dé:
 Maer, als ick niet sal liegen,
 Doe deed ick andere ; nu doen my and're vliegen.

122. PENNEMESS.

DAt my all' d'eere kom', waer wat te hoogh genomen,
 Schoon ick voorfnijder ben
 Van alle letterkonst : daer 's wel wat scherps gekomen
 Oock uyt een' stompe Penn.

123. PEPER.

ALs Peper, binnen heet, en buyten qualick lauw,
 Soo is een scherp Gedicht, tot datmer 't vier uyt knauw'.

124. PILLEN.

WAt quellen Jan die pillen ! seker
 Hy heeft de sch... van d'Apotheker.

125. NOCH.

ICklaet den gierighsten vergaeren wat hy kan,
 Ick laet hem spaeren tot het schrapfel van de pann ;
 My dunckt, hy hadd den prijs die, om geen Goud te spillen,
 't Verguld, uyt suynigheit, souw schrappen van sijn' Pillen.

126. NOCH.

126. N O C H.

EEn Gauwdief wel gekleedt in een goed huys gefloopen,
Rooft wat hy rooven kan van 's Meesters beffe goed.
Vergulde pillen doen gelijk de Gauwdief doet;
Doch rooven maer het quaed, en laten 't goede loopen.
Doctoren seggen 't; ja, maer ick en kan 't maer hopen.

127. P I S P O T T.

EEn Pispott is gerief by nood, meer als een Vispott:
Wat of hem letten moght,
Die 't spreekwoord eerst bedocht?
'k En vond mijn leven noch geen' moeyelicken pispott.

128. P I S T O L E N.

Pistool scheelt van Pistool; en, na sy somtijds scheelen,
Houd' ick wel eens soo veel van halven als van heelen.

129. P O O C K.

DE menschen kort van hoofd dient beter yet dat buygh',
Hoe handiger geweer, hoe sorgelicker tuygh.

130. P O O R T.

EEn Voorpoort is een dingh dat niet en schijnt t'ontbeeren:
Maer, sey Klaes, met verlof van Vrouwen en van Heeren,
Doctoren waren langh in geld-gebreck gesmoort,
Had ons God niet versien elck met een' achterpoort.

131. P R E E C K S T O E L.

't **I**S een' gelijkeniss die 'ck ernstelick versier:
My dunckt de Preeckstoel is een heilige mortier;
De stamper de Mann Gods, die 's Hemels specerijen
Soo sijn stoot, dat de reuck goe zielen kan verblijen,
En God self. en, dat noyt als hier gesien en werdt,
Hy stamptse met sijn' Tongh, sijn' Herfs'nen en sijn Hert.

132. R A D.

MEn gingh een' boosen bloed de leste van sijn' ueren
Op een Rad doen besueren:
Ey, riep hy, als hy 't fagh,
Ick hebb soo veel gehoord van 't Rad van Avonturen,
Of dit het wesen magh?

133. R A P I E R.

SLijpt geen bloed-gierigh Stael op yemand sijn verseer;
Die 't Christelick verstaet Geweer is maer geweer.

134. R A S Y N.

134. R A S Y N.

DE rimpelende Druyv werd oudt en lieffelijk:
Gingh 't met de Vrouwtjens foo, wat waer 't gerieffelijk?

135. R I N G H.

GEboeyde Vingeren in Ringen vijf of ses,
Die gulde slaverny streckt recht als voor een' static.
Als 't ons een ander dé, wy trocken 't in process;
Nu gaen w' in hechtenis by will'ge condemnatie.

136. R O B Y N.

ICk steld' een Boer te vre'en, en noemden een' Robijn
Een droppeltjen wat hert bevrofen van Roo wijn.

137. R O E M S T E E C K.

Roemsteken heet het spel; 't en magh geen Roomsteeck heeten;
Room steken in goed Duytsch is, vette boter eten.

138. N O C H.

GEen mensch als mensch, geen Ey als Ey, geen Bloem als Bloem,
In all' Gods Schepfelen geen' twee gelijk van wesen;
Een' slechte Roemsteeckster sou Moer Nature wesen;
'k Laet staen een' dobbelen, s'en heeft noyt enckel Roem.

139. R O E R.

DEn Krijghsknecht voeght het wel, den Jager staet het vry;
Ick roer geen Roer; wat roert het my?

140. R O O M.

Komt Roomen niet van Room? 't en schijnt niet all uyt miss:
Daer all de Werelds Room schier binnen Roomen is.

141. R O O S - W A T E R.

't **I**S waer, seid een Matroos,

Macy blooft gelijk een' Roos,

Want s' heeft haer voll gedroncken.

En siet de Roos staen proncken,

Ick meen s' heeft groote piss:

Dan, komt gh' een luttje later,

Lett op de Roos haer water,

En of 't Roos-water is.

142. S A C K.

DAer gaet all veel geriefs in een' sack, seght ghy, Jas:
Maer, zijt ghy van den aerd als uw Heer vader was,
En hoort'er Hoeren en Gauwdieven wat geloofs in,
Tot u went gaet'er veel geriefs en veel geroofs in.

143. S A N D.

143. S A N D L O O P E R.

Dick Water en dunn Sand zijn even driftigh schier,
 Veel driftiger de Locht, noch driftiger het Vier,
 Noch driftiger de Tijd, die wy soo weinigh achten,
 Het allerdriftighste, de menschen haer' Gedachten:
 Maer, dencken sy niet goeds, of denckens' ydelheit,
 De Tijd sal 't winnen; denckt met haest aen d'Eeuwigheit.

144. N O C H.

DE tijden waren boos, en zijn 't, en sullen 't wesen;
 'k Sie geen' veranderingh ter wereld voor de hand:
 Keert om uw Tijd-gelas; het schijnt wat een nieu wesen,
 Maer 't loopt gelijk het liep, en 't is all 't selve sand.

145. S A L E T T.

Een woorden-futselaer docht het heel wel te weten,
 Die sei, Salett beduydt datm' in 't salett sal eten.

146. S C H A E C K B E R D.

DE gantsche Wereld is een Schaeckspel van veel' stucken,
 Daer speelt men overhands, dan qualick, en dan wel;
 En ick vind voor mijn hoofd soo veel spels in dat spel,
 Datm' over de Copy niet eens en lust te bucken.

147. S C H A E C K S P E L.

Verwarde voddery, swaermoedige vermaken;
 Is Tijd soo dier'en dingh, soo driftigh en soo snell:
 Wegh met de malle kunst van tijd verdrijvend' spel;
 'k Will my mijn leven noch ontvoeren, noch ontschaken.

148. S C H A E T S.

DE beste rijder valt, daer voor hem maer een stroo'n is;
 Soo lett het minste leed die 't gladde pad gewoon is.

149. N O C H.

't **S**chaets-yfer is soo small, 'ten schijnt geen' ganghbaer' waer:
 Nochtans, als 't Reden stiert, siet hoe 't in onse macht is:
 Maer neemt de Reden wegh, soo 't by dranck of by Nacht is,
 Men soud'er niet op staen als 't ses mael breeder waer.

150. O O S T - I N D I S C H E S C H E P E N.

Siet watter volck van Kruyd will bloesen,
 Hier en heel verr' van hier ontrent:
 Men moet het laden, sou men 't losen,
 Voor soo veel keelen soo gewent,

Zijn wy niet qualick uytgekofen ;
Tot fulcke Taf'len sonder end
Behooren fulcke Peper-doofen.

151. S C H I E T E N.

WEeft op een' less verdacht, die u geneert met fchieten,
Verr' fchietē moogt gy wel; maer noyt moogt gy verfchieten,
Of 't werck foud u ontfchieten.

152. S C H E R M E N.

ICk gun u bey 't vermaeck en d'oeffeningh van Schermen ;
I'k Magh lijdendat ghy 't weet, hoe een fich konftigh weert :
Maer, Sonen, als ghy 't welen door-wel hebt geleert,
Onthoudt dit by den naem ; 't is maer konft van befchermen.

153. S C H I L D E R Y.

DE beste Schildery weet ick geen naem te geven,
Als een' waenwatige verfchaduwingh van 't leven :
Wilt ghy haer' deughd verftaen ? treedt in den Sonne-fchijn,
En fiet wat fchaduwē van 't fchoonfte leven zijn.

154. N O C H.

GEen levendigh Pinceel en kan 't by 't leven haelen :
All quam Apelles weer,
En hondert and're meer ;
All menfchen mijmeringh, die niet endoen als dwaelen :
Met reden noemen fy 't in 't hooge Duytsch-Land, Maelen.

155. S C H I P.

HOe fwack is menfchen macht, en hoe oneindigh Gods !
In Zee light dit Gebouw gelijcke een houten Rors.
En all het grootft geweld van handen wederftaet het :
Als 't lichtfte dat God fchiep (de wind) maer blaeft, foo gaet het.

156. N O C H.

EEn Haeghsche Joffers hoofd, dry uren langh gehult,
Ten breedften wijtgefelt, gevlochten en gekrult,
Schijnt by een zeilend fchip niet qualick vergeleken,
Met touw en takelingh en Vlaggen uytgestreken :
Maer de gelijkeniss gaet over een' zy miss,
Dat dat moy en onnutt, dit moy en dienftigh is.

157. S C H O E N.

IS Handschoen fuy ver Duytsch, als wy niet beter weten,
Soo maghick wel met recht een' fchoen een' Voet-want heeten.

158. N O C H.

158. N O C H.

DE mode van de Schoen is 't grouwelickst bestaen
 Van alle moden die Gods vormen tegen gaen.
 Dan daer is recht in 't Land: wy doense dat wy moeten;
 Wy tredense met voeten.

159. V O E T E N H A N D - S C H O E N E N.

HAdd Jan sijn' Handschoenen sijn' voeten aangepast,
 En bey sijn' schoenen bey sijn' handen, dicht en vast:
 De lucht van d'eene souw ons' neusen min verveelen,
 En d'ander' ongelijck min krabbelen, min steelen.

160. S C H O E N - L I N T.

LInt is goe' waer, daer 't bindt: maer daer het niet en bindt,
 Ick bid u, Jonckertjens, wat doet ghy met het lint?

161. G E D E C K T E S C H U Y T.

IS't niet een' doodkist? neen 't; daer valt noch niet te erven;
 't En is noch maer een' kist voll swacke die gaen sterven.

162. S E C R E E T.

WAer voor dient eigentlick een heimlick gemack?
 Voor heim'lick ongemack.

163. S E R V E T.

MEn vraeght my nu en dan, van waer het woord Servett is?
 Heel welen weet ick niet
 Wat het voor noen bediedt:
 Naermiddagh is 't een dingh dat seer vuyl en seer vett is.

164. S I L V E R.

'k **V**erstaen niet, segh Andries, wat dat men light en kout,
 Dat Silver altoos lighst, Goud altoos swaerft moet wegen:
 De regel gaet niet vast, of ick weegh niet ter degen:
 Mijn Silver weeght altoos veel swaerder als mijn Goud.

165. S L A E P.

SIet wat een' doode vreughd de vreughd is die men raept,
 Wanneer men alle daegh eens sterven gaet, en slaept;
 't Sal my te nacht wel gaen, die gissingh kan ick maken
 By 't sand in d'oogen en wat gaepens: ja noch meer;
 Het gingh my wel te nacht, ick voel het aen 't ontwaken;
 Maer dat 't my 's nachts wel gaet en voel ick nimmermeer.

166. S L A E P M U T S.

ALs ick den arbeit weegh,
 Die'ck in mijn droomen pleegh,

Weet ick niet t'onderscheiden,
Welck ick te recht van beiden
Het besighft heeten moet,
Mijn' Slaepmuts of mijn' Hoed.

167. S L E U T E L.

ICk kan wel in een deur en uyt een deur geraken
Maer 't scheelt, of 't met geweld geschiet, of met gemoe,
En of ick slot en klinck en grendelen doe kraken,
Of dat ick 't met beleid van sleutel-pijpen doe.
Betrouwt men u bewind van groot of kleyne saken,
Siet wat ghy niet alleen te weegh brengt, maer oock hoe.

168. S L Y P S T E E N.

DE Slijpsteen neffens 't Mess en slijt niet; tegen 't Mess
Gewreven maect hy 't scherp. Neel, houdt dit voor een' less:
Ghy moet my met geweld weerstaen en wederspreken,
Om mijn' genegenthéit te scherpen en t'ontsteken:
Hebt ghy geen lacchens lust, biedt my geen' tegenweer;
Ghy hebt geen nood van 't Mess, leght maer den Slijpsteen neer

169. S N E L D I C H T.

VRaeght ghy wat Sneldicht voor een Dicht is?
Het is een Dicht dat snell en dicht is.

170. S O C K.

BEdenckt niet wat men will, maer wat men hebben moet:
Een' Sock is eigentlick een Neusdoeck van een' Voet.

171. S O N N.

WAer 't Schepfel en die 't schiep tot eener tijd te noemen,
Van alle wonderen die Menschen mond kan noemen
En zijn noyt hooger twee verschenen noch gedocht
Als Gods Soon in het vleesch, en Gods Sonn in de locht.

172. S O U T V A T.

EEn snell, gefouten Dicht, dat wijsle lie'n vermaect,
En is geen' spijs die gemeene tongen smaect:
Doorsoutt uw' redenen; 't volck weet min als een Soutvat;
Van hondert Leseren niet een die 't rechte Sout vatt.

173. S P I E G E L.

DE Narr Narcissus was geluckigh in sijn' dagen,
Doe menschen, dat ick weet, geen' Spiegels in en sagen:
Hy stierf een' fachte dood; want, naer hy vierigh was,
Hy waer een' bloedige gestorven door het glas.

174. S P I N N E.

174. SPINNEWIEL.

HEt Rad gaet als de Tijd, d'een hand verdrijft dit Rad,
Daer dient sich d'ander van, en doet veel; dat 's staegh war.
't Is eerlick tijd-verdrijven,
Wat doen, en wat bedrijven.

175. NOCH.

HEt spreekwoord gaet wat slecht; maer 't is van goede stoff:
Haest-rijcke mans of vrouwen,
Leert het van 't Vlas onthouwen,
Die te veel zeffens grijpt, maeckt het wel licht te grof.

176. NOCH.

WErdt niet al te haestigh rijck:
Neemt maer weinigh Vlas gelijk:
Spinnen is voorsichtigh winnen:
Die'r sijn' welvaerd aen kan spinnen,
Spoedt met eeren, en beleeft
Sonder wroegen wat hy heeft.

177. SPOREN.

TWee Sporen haet het Paerd; een daer 't in loopen moet,
Een' die het loopen doet.

178. SPYCKER.

SEtt eens werck tegen werck, dat 's hullen tegen bouwen;
Zijn spijkers niet voor Mans als spellen zijn voor Vrouwen?

179. STERREN.

DEn Hemel spreeckt Gods eer, en ick verstaet die spraek:
Maer, segg ick, als ick door die spraek aen 't spreken raeck,
Schoon' oogen van den nacht, ontallickheit van lichten,
Te veel om leegh te staen, te weinigh om te lichten,
Waer uwe spraek mijn' spraek, mijn eerste vragen waer,
Wat doet uw Leger, en tot wiens dienst staet het daer?

180. STOEL.

BOent Stoelen wat ghy mooght; 't en sald'er niet toe komen,
Dat een Hollandsche Stoel blinck' als een Stoel van Roomen.

181. NOCH.

DAt sitten noodigh is leert ons het licht van reden,
En all' de takelingh van zenuwen en leden,
Maer wat's daer noodigh toe? vier steylen, dry, of twee?
Een segg ick kant hem doen, en mijn bericht is ree:

De Straetemaker sitt en arbeit gantsche dagen
 En hoeft maer eenen stijl. Ick wouw sy daer op sagen,
 Die niet en achten als onnutten overvloed,
 Daer klein beslagh soo nutt, soo gnapp is en soo soet.

182. S T O O F.

DE Stoof is als een Beeld; s' heeft oogen en s' en fiet niet,
 Daerom beklaptse Griet niet:
 Hads' oogen en een' mond als Griet heeft, 't moster uyt,
 Wat Griet heeft, een' gestoofd' of een' gebraden huyl.

183. N O C H.

'k **W**Eet niet of 't elders oock voor waer uyt gaet, of wonder;
 Ons' Vrouwtjens vallen warm en hebben 't vier van onder.

184. N O C H.

MOst een' Stoof alle dingh met all' haer oogen sien,
 Wat saegh sy menigen gesenghden aers en dyen!

185. N O C H.

BEhoeft men tot goed vier veel houds en menigh torfje:
 Een kooltjen in een' test, twee kooltjens in een korfje
 Doen emmers soo veel deughds: ja, (soo men 't Volck geloofft
 Dat sich van onderen plaifierigh sitt en stooft)
 Doen dobbel soo veel vreughds, soo scheelt het, will ick seggen,
 Een dingh of uyt of in sijn rechte plaets te leggen;
 En soo het Weinigh wel, het Veel niet wel en light,
 Daer wordt met weinigh veel, met veel niet veel verricht.

186. Y E T.

ICk sagh wat by den wegh noods halven neer geleit;
 Daer hebbick op geseit;
 Foey! is 't soo vuyl voor 't oogh, wat moet het voor den neus zijn;
 Van duysenden om een is 't van een' moye Meid;
 En noch wil m' amoureux zijn.

187. T A B A C K.

ROock-drinckers krijgen dorst van drincken: want die dorst
 Komt van haer binnenste te droogen tot een' korst:
 Die korst eischt vochtigheit, en moet van nieuws genatt zijn;
 Soo drinckens' haer doornatt tot dat sy drinckens satt zijn:
 Die over-vochtigheit vereischt weer nieuwen roock;
 Soo zijn sy stadigh aen 't gelepp of aen 't gesmoock,
 En dat rad gaet rondom; hoe sou men seggen mogen,
 Of droogens' om 't genatt, of nattens' om het droogen?

188. T A.

188. T A F E L.

MY dunckt een' Wafel
Rijmt wel op Tafel,
En Pannekoeck

Op Ammelaken; foet, ick meen op Tafel-doeck.

189. N O C H.

'k **E**N ken den mann niet; maer een flechte Doctor wast,
Die 't woord uyt vond van Tafel,
Daer niet op fluyt als Wafel,

En soo veel beter spijs, niet op rijmt, maer op past.

190. N O C H.

HEt scheelt veel met wat spijs de Tafel werdt geladen
Om t'eten met den mond, of met het heele Hoofd:
Het luydt wat ongerijmt; maer 't allersappighst Ooft
En voedt ons niet soo veel, als d'allerdorste bladen.

191. N O C H.

DOctoren weten 't wel, en prekender vry veel af;
Maer Mond noch Maegh en hoort na reden noch verbod;
Op dit beklaegelick behaegelick Schavott
Zijnw' elck ons eigen Beul, en bijten ons de keel af.

192. T A N D - S T O K E R.

JAn heeft geen' tanden meer als in een' Doos of Koker,
En doet, als had hy groot gerief van een' Tand-stoker:
Dewijl het seker is dat hy 't niet doen en kan,
Is 't wonder dat elcke een' sijn' tanden stoockt met Jan?

193. T A N G H.

GOd maect' een' hand van vleesch, de menschen een' van yser:
Doe 't vier geschapen was maect' hy se soo veel wijser.

194. N O C H.

EEn handschoen van sacht leer en kan hem niet verwaren,
Hy heeft een tangh van doen, die kolen hand'len moet.
Komt u yet all te heets te voeren, laet het varen,
Of weest gewapent met een yseren gemoed.

195. T A P Y T E N.

EEn Masker is een lapp die een witt aensicht dect;
't Muer-masker doet dat oock: maer 't isser mégegeect:
Dat masker schutt de Sonn; hier magh geen' Son opschijnen,
Als door een Masker weer van Blinden of Gordijnen.

196. N O C H.

196. N O C H.

Die't buyten-Bosch berijdt, heeft binnen geen van doen,
 Die't binnen-Bosch besitt soeckt het vergeeffsch in't groen:
 Het magh de prachtige gevallen zijn, of spijten,
 Daer's ergens overdaed; in Coetsen, of Tapijten.

197. T E E R L I N G H.

JA, Teerlingh, seit Andries; wel magh't een Teerlingh heeten;
 Hy heeft my meer verteert als drincken doet of eten.

198. T O O M.

't **P**Aert daer een' Vrouw op sat sprack, of wouw geerne spreken,
 Wat wil men my't gebitt met Toom en Mondstuck breken?
 't Waer niet onredelick bedacht,
 Datm' eerst wat forghde voor de Vracht.

199. N O C H.

't **P**Aert leidt men by den mond, de Menschen by, en met;
 By't eten meestendeel, met woorden altemet.

200. T O R F.

'k **N**Eem datter slijcks genoegh, hoe dat het moge mind'ren,
 Voor onser kinder kind'ren
 In't Veen te vinden zy; dewijl't eens op gaen moet
 Daer niemant by en doet,
 Als eens den Hemel sal gelijk de grootte korf zijn,
 En d'aerd maer eenen Torf zijn,
 En eindigen in brand,
 Wat sullen wy dat vier doen eten in ons land?

201. T O R E N.

HOe niet is't uysterste van't menschelick geweld!
 Een Toren op der aerd is niet soo hoogh te achten
 In reden van gedachten
 Als op het Kussebuyl het hoofje van een' Speld.

202. N O C H.

UW Toren is soo hoogh als Toren wesen kan:
 Maer wacht u voor Gods Toorn; die gaet veel hooger, Jan.

203. T U R C O I S.

ICk noemden een Turcois, om met een kind te mallen,
 Een brockjen Hemels, diep in d'aerde neer gevallen.

204. V A S T E N.

'k **V**Ersta't Roomsch vasten niet: men moet my onderwijfen
 In wat boeck vasten heet, veranderen van spijfen:

En

En als wy ons fomtijds versadigen in 't land,
 En fomtijds onsen lust vervullen aen het strand,
 Welck is het stichtighste van die twee leck're dingen,
 't Goed cier van Rijswijck, of 't goed cier van Scheveningen?

205. V A S T E L A V O N D.

'k **W** Eet niet wie 't flempen eerst en 't vasten korts daer na vond;
 Dat's Papen-werck geweest. Dit weet ick; eet men niet,
 Soo vast men; is men dood, men eet niet: daerom fiet,
 's Daeghs voor den sterfdagh is 't de groote Vastelavond.

206. V E N S T E R.

E En' glase Venster en ons' Anne zijn genanden;
 Behalven een verschill dat voeten heeft en handen:
 Ons' Ann' is wel soo licht;
 Maer nergens na soo dicht.

207. V E R R E K Y C K E R.

H Eel verr' werdt heel naer by, naer by bykans aen een,
 Vier mijlen weeghs tot twee, een' mijle schier tot geen'.
 Verr-sienders, fiet wat toe; sal 't dese kunst langh herden,
 Wat een klein bolletje sal heel de Wereld werden!

208. N O C H.

A Ls Pier aen 't poyen is, en valt aen 't oude blafen
 Van Adel en van Goed, en lieght een yeder stomm;
 All dat hier bolle doen doet hy door volle Glafen,
 Maeckt alle dingh heel groot en keert het av'rechts om.

209. N O C H.

V Err sien en ist niet all, maer verr sien, en veel teffens:
 Die dat kan, gaet voor Verr en voor voorsichtigh uyt:
 Men sie soo verr men will; hy komt aen geen besluyt,
 Die maer een dingh en fiet en niet met all daer neffens.

210. N O C H.

D A'er ick een' Moye Meid sagh in haer' Venster leggen,
 Met haer' neus in de locht en een' hand aen de Buys,
 En halen Jupiter met haer' schoon' oogen t'huys;
 Moer, seid ick, dat gaet wel; maer wat sal Juno seggen?

211. N O C H.

'k **H** Oev maer een oogh in 't zeil, een aen den blicker Brill,
 Als ick scherp toefien will:
 Waer heeft men oyt gelesen,
 Datm' om te deegh te sien, ten halven blind moet wesen?

212. V I E R.

FOey, jonge luy, by 't Vier? kont gh' u maer sitten warmen?
Ghy hebt Vier in de mouw, in handen en in armen:

Doet wat, tot dat ghy sweett;

Dat's foo gefont als heet;

Kunt ghy 't niet willen doen om dat ghy 't doen soudt moeten?
Daer's meer Vier; wandelt, en ontfteeckt het met uw' voeten.

213. V I E R S L A G H.

SLaen ick twee keyen tegen een;

't Vier vlieght'er met een spronck uyt:

Klaes is Key, Jan is Key: hoort naer den slagh van re'en
Daer met sy liggen en klabotsen met haer tween;

Daer komt niet een' goe' vonck uyt.

214. V I N G E R H O E D.

TRijn draeght een' Vingerhoed;

Aldroegh'er Trijn noch negen,

't En waer haer' Mann niet tegen:

Want, seght hy, vrome bloed,

Als w' een krackeeltje kregen,

Dat wy schier's daeghs eens plegen,

Sy souwme met dit goed,

Al naeyde sy wat min, min krabb'len dan sy doet.

215. V I O L E.

HEt Spinwiel en de Veel schijnt schier een dingh te zijn:

De recht' hand roert het werck, en doet alleen de snaergaen,
Deslincke doet het werck, dan eens grof, dan eens fijn.

Mits duym en vingeren sorghvuldigh op een haer gaen.

't Is waer dat d'een Geluyd en d'ander Gaeren spint:

Maer, alsw' eens sullen gaen daer wy toch allegaer gaen,

Sal Gaeren en Geluyd d'een zijn als d'ander; Wind.

216. V L A G G E.

SCheeps vlagge wijft den Wind geduerigh naer hy draeyt,

En elcke Kabel dient: wat doen ons' jonge Heeren

Met linten op de Broeck en op den Hoed met veeren?

Die vlagge wijft den Wind die in haer' hoofden waeyt.

217. V L O E R - S A N D.

DE steenen in het sand, en weer sand op de steenen!

Het schijnt de menschen meenen,

Haer' huyfen moeten zijn , als stof van dobb'len thoon ,
Aen weerlij even schoon.

218. W A N B A S .

DE Wijn en is geen Wijn , wannerm' hem wan laet leggen ;
En light de mans macht wan ,
De mann is Baes noch mann :

Wie weet of vrouwen dat met Wanbaes willen seggen ?

219. W E C K E R .

VReeft voor den Wecker niet ; hy sal sich niet verflapen ,
Maer aenflaen als goe lont en laedkruyt op de pann :
Een spijgtigh wonder is 't daer ick m' aen kan vergapen :
Kan een dood Yferwerck dat een Mensch niet en kan ?

220. W E E R H A E N .

HAeghsch Hooffsche pronckend volck , het zy dan Man of Wijf ,
Die meer gevolghs begeert dan uw' Bors wel kan voeden ;
Lett wel op mijn bedrijf :

'k Hebb altoos in den Wind , en noyt en kan ick spoeden ;
De reden is , mijn steert is grooter als mijn lijf .

221. N O C H .

HEt wispeltuerigh dingh , dat hiervan Oost tot West
Vijf ses mael's daeghs beweeght (hebb ick het wel onthouwen
Wat alle Mans aerd scheelt van allen aerd van Vrouwen)
Magh wel een Weerhaen zijn , maer een Weerhoen waer best .

222. W E N T E L T R A P P .

DE trappen wentelen daer langhs wy in dit leven
Ten hoogen Hemel gaen ; en , na die swieren gaen ,
Geraeckt men hier en daer aen 't gapen en aen 't staen ,
Na yd'le dingen sich schoon weten voor te geven .

Elck een proeft dat in 't sijn :

Maer kan 't niet anders zijn ,

Laet ons Gods goedheit loven ,

In 't einde raectt men boven .

223. S C H O O N W I N T E R - W E E R .

DE Winter lacht ons toe : de Schepper , die 't al wijffelick
En al genadigh doet wat sijn arm schepfel raectt ,
Maeckt dat geen leed en lett , maeckt ongemack vermaeck ,
Maeckt onweer tot goed weer , en self het Ys onyffelick .

XIII. BOECK. S N E L D I C H T.

224. W Y N.

GOd maecte Water Wijn; en 't heeft Gods volck ontstelt:
Maer Gods volck was soo blind als 't zedert is gebleven:
Hoe kond haer andersins het Wonder wonder geven?
Deed God niet alle daegh het selve werck in 't veld?

225. W Y S E R.

TWee vrijsters heeft Andries in als;
Maer 't is in schijn, en die is vals:
Gelijck de wijfers van de Klocken
Veeltijds het raderwerck bejocken:
Allstaet sijn wijser dan op twee,
Van binnen gaet sijn hert op een.

226. W I P P.

DIrck was ter Wipp verwesen,
En liet niet eenen traen:
Hy sei, wat soud' ick vreefen?
't Is met een wipp gedaen.

227. W O L L.

DE Beestjens onder all' 't viervoetige geschapen,
Die niemant leed en doen, ontnemt men Huyd en Haer:
En 't is noch maer half werck, eerst steken w' ons in haer,
Dan steken w' haer in ons; dat's heel werck: Arme schapen.

228. Y S E R.

Goud is wel goed en schoon; maer 't krijghsvolck is wel wijser;
Als 't op een kerven gaet, soo geeft men Goud voor Yser.

229. Z Y D E.

ZY blinckt wat meer als Woll; dat voordeel isser by:
Maer Zy is maer als Melck, en Woll als Rijstenbry;
Ja, laets' ons op de kunst versnipp'ren en vervormen,
Wy thoonen wat wy zijn; wy kruypend'er niet by,
Wy kruypen in de wormen.

Einde des dertienden Boecks.

VEER-

VEERTIENDE BOECK.
S N E L D I C H T.

* Uyt Engelsch OnDicht.

* Prosa.

V O O R S P R A E C K.

NU is uw' maegh verzeet, nu walght ghy van mijn' spijsen;
 Ick moet u, Leser-lief, den eet-lust op doen rijsen
 Met een scherp achterná, dat tot den neus verheught,
 En op de tonge bijt: 't Is een geleende vreughd
 Daer ick u op onthael; maer Leengoed is oock goed Goed,
 En, die 't wel eigent, doet gelijk Natuer in 't bloed doet;
 Wy eten, en sy maeckt ons eten Vleesch en Been:
 Soo hangen wy van Kruid en Beesten-vleesch aen een.
 Maer hier is Menschen-vleesch; dat's beter als van Beesten:
 'k Verspreeck my; dit's een Leen van edel' menschen geesten,
 Van menschen die wel eer der Engelen getal
 Vervulden op der aerd, sints by swaer ongevall
 Ten deel ont Engelt zijn. Die menschen (maer hier dool ick)
 Dier menschen Vaderen, voor desen wijs en vrolick,
 Zijn Dichters van de stoff, die met mijn doove Dicht,
 Verbeter of verslecht, verdonckert of verlicht,
 Op 't Hollandsche Thooneel verschijnen. Laet het heeten,
 Dat sy verdonckert zijn; noch is my danck te weten
 Dat ick mijn schaduw en haer' luyster heb geleent.
 Soo maeckt de Schilder-konst tot spieren en gebeent
 Haer' platte verwery: en, als 't all witt alleen waer,
 't Waer onuytscheidelick, of 't hier spier en daer been waer;
 't Swart geeft het witt sijn lijf, de doncker maeckt het klaer;
 En wat waer Maneschijn, wanneer 't geen Nacht en waer?
 Of, dunckt u 't Hollandsch swart het Engelsch witt te decken;
 Noch komt u 't swart te baet: 'k Hebb lamper-doeck sien trecken
 Voor oogen die 't geweld van Somer-Sonnen-schijn
 Niet uyt en konden staen. Laet my dan 't lampers zijn;

Noch blijf ick aen den danck, die 'ck voor de moeyt van 't dichten
 Ten minsten heb verdient: verdonck'ren is verlichten,
 Daer 't oogh by verdt verlicht, en met gemack door siet.
 Misgunt men my die eer; noch een onnoosel, yet,
 Onschuldicht mijn bestaen: Ten minsten sult ghy seggen,
 Is dese spijs soo goed, soo quaed om te verleggen,
 Soo qualick opperecht, hoe lekker in de keel,
 Hoe sapigh soufe zijn in 't sauceloos geheel!
 Mijn' meeningh, Leser, is, 't sou Engelsch OnDicht wesen,
 Hadd ick het niet gedicht: En wie derft Engelsch lesen?
 Wie schrickt niet voor dien druck? en wie ontstelt sich niet,
 Die eens oud Engelsch sagh, en eens nieuw Engelsch siet?

1.

Dck stiet een' Vent om verr', diem' in den wege trad:
 Hy rolden in de goot, en soo vuyl en soo natt,
 Quam onder mijn gesicht, en sei, wat's dat te seggen,
 Is't ernst, of is't om 't jock? Ick woud't hem niet ont-
 leggen.

En sei, 't was rechten ernst. Ho, sprack hy, soo is't wel:
 Want anders, ick en houw niet veel van sulcken spel.

2.

Kort Keesje draecht altijd wat ruyckens in de hand:
 't En is niet te vergeefs, het heeft een wijse want:
 Sijn neusje staet soo leegh, hy heeft all veel te keeren
 Dat van de menschen komt, all stekens' in haer' kleeren.

3.

Nell sweert, s'is veertigh jaer, en heeft niet eenen tand,
 't Schijnt kluchtigh aen te hooren
 Voor een gemeen verstand:
 Nochtans tot veel gefweers schijnt wat geloofste hooren:
 Nell heeft den selven eed nu thien jaer langh gefworen.

4.

Kees wierd een' flechte Vrouw ontraden die hy vrijde:
 En hoem' hem meer ontrade, hoe hy meer tegen strijdde:
 Want, seid hy, nopende de wijlheit, daer is kans;
 Soo sy maer pas mijn bedd kent uyt een ander mans.

5. 'k Riep,

5.
 'k **R**Iep, Jan, ey houdt mijn paerd, 'k sal u niet langh benouwen :
 Maer, seid hy, is 't niet quaed, en kan 't een mann wel hou-
 wen?

Ja sei 'ck, gemakelick, die'r maer in 't minst op past :
 Jan sei, is 't een mans werck, soo houdt het selver vast.

6.
TEun speelden op sijn' Luyt voor Neeltjens doove deur ;
 Neel wasser ingestoort, en riep niet eens, gaet deur ;
 Maer danckt' hem voor de moeyt met handen voll van steenen.
 Sints is Teunaen 't gevloeck, in plaets van 't oude stenen :
 Wat lett hem? Is hy niet Amphions metgefell,
 Die steenen, als hy wouw, dé danssen op sijn spel?

7.
MYn paerd pist in de Zee :
 Soo doen de Princen mé,
 Of 't een' gelijkeniss eens menschen tot een beest is ;
 Sy geven meest daer meest is.

8.
DAer vrijdde een rijcke Geck, die nergens kon geraken :
 Elk vreesde, fulcken Vaer souw fulcke kinders maken.
 Dat schutt ick, sei de Geck : mijn Vader was een Mann,
 Die wijs hiet, en ick geck; fiet hoe 't verkeerem kan.

9.
 't **I**S om mijn hoofd te doen, sei Hopman Koelberaed,
 Indien den aenflagh mist. Gaet, sprack de Veldheer, gaet,
 Indien sy dat bestaen, ick sal 't haer doen berouwen,
 En voor uw eenigh hoofd ses hoofden af doen houwen.
 Maer, sei de Hopman, Heer, 't geen ick eerst weten wou,
 Is, of van sessen een op mijn hals passen souw.

10.
PIer liep my tegen 't lijf, en wouw geen stroo-breed wijcken ;
 Hy sei, 't en lust' hem niet voor yder geck te strijcken :
 Maer, seid ick, dat lust my,
 En trad van 't sandpad af, en liet den geck voor by.

11.
IS 't vreemd, een' bruyne Kinn met een Hoofd grijs gehaert ?
 Mijn Hoofd is twintigh jaer geboren voor mijn' Baerd.

12. My

^{12.}
MY quam een Paep aen boord, en socht my te bekeeren ;
 Ick was hem moe gehoort, eer hy begon te leeren :
 'k Sie, seid hy, 't gaet u 't een oor in, en 't ander uyt.
 Neen, Domine, ghy fluyt,
 Het gaet heel anders, *inquam*,
 't En kan 't een oor niet uyt, dat noyt aen 't ander in quam.

^{13.}
WIe op sijn twintighst jaer niet schoon en is van aensien,
 Op 't dertighste niet sterck, op 't veertighste niet wijs,
 Op 't vijftighste niet rijck, houdt het voor een bewijs,
 Daer sult ghy nemmer schoon, sterck, wijs, noch rijckdom aen sien.

^{14.}
MOy' Anne stal mijn hert soo haest als ickse sagh ;
 Mijn lief dieveggetje, brenght dat hert voor den dagh,
 Of geef 'ter 't uwe voor: want siet toch, watte perten !
 Wat doet ghy met twee herten?
 Indien ghy 't weyg'ren derft,
 Hooft hoe 't'er is verkerft:
 'k Sal all om luyden doen dit kunstige verwijtje,
 Moy Annetjen is maer een dubbel-hertigh prijtje.

^{15.}
JAn, kent gh' uw Vrienden wel, en wie ghy mooght betrouwen
 Voor 't fekerste te houwen?
 Uw' Luyfen. hoe ghy meer met armoed zijt belaeu,
 Hoe sy u vaster gaen.

^{16.}
EEn strafte Dirck in ernst, om dat hy Ann' bevrucht hadd ;
 Het scheen vreemd, dat een mann so oud, so wijs genucht hadd
 In sulcke onbondenheid:
 Maer hy gaf kort bescheid ;
 Wel Anne, gaet sy groot, sy gaet by my groot, Manne,
 Dat 's niet vreemd ; maer 't waer vreemd dat ick groot gingh by
 Anne.

^{17.}
 't **W**Elvaren van den Prins is 't all datm' in den mond heit:
 Maer ick doe geen bescheid. het waerder mé gespott ;
 Ick drinck op mijn' gesondheid ;
 Voor d'ander' bidd ick God.

18.

EEn Huysmann in den Haegh getreden by der straten,
 Riep, soete lieven Heer, zijn dit all' Advocaten
 Met dese Tabbaerds aen,
 Hoe moet het hier toegaen!

Wy hebbend'er maer een' in ons arm dorp gekregen,
 Sints ister voll krackeels, en nemmermeer ter degen.

19.

TEuun leefde quellick heen: Truy fagh het aen sijn wesen,
 En sei, 't en souw niet zijn, hy most gehylickt wesen;
 Dan soud hy druck en rouw
 Versetten met een' Vrouw.

Teun sprack, my dunkt ghy daer de pleister van mijn smert raect,
 Men seght, getrouwde Lien die lacchen dat haer 't hert kraect.

20.

EEn Paerd, een Hond, een Katt en and're beesten reisen:
 Maer foo wy 't wel bepeisen,
 Van beesten is 't gewiss,
 Dat een' Luys, naest den Mensch, de grootste reister is.

21.

HEt Schip was in den brand, en 't soud' het Kruyd haest gelden;
 Men most verbranden, of verdrincken, hoe men 't stelden.
 Wel, seid een losse knecht,
 Is dit ons leest gerecht?
 Laet het ons wat verdeelen;
 Dood of dood kan niet schelen:
 Een deel gebraden vleesch, een deel gefoden mé,
 En danste loss in Zee.

22.

JAn Janssen blooden Uyl ontmoete Teun Sladood,
 En hiel sich wat gebelght, dat Teun hem niet en kende:
 Teun sei, 't en kon niet zijn, 't en waer dat hy sich wende,
 Wel kenden hy dien rugg, maer fagh dat aensight noot.

23.

TOm had een Verckentje gestolen van de Moer,
 En, wat hy sei of swoer,
 De voetjens hingen uyt; daer wierd hy op gevangen;
 En moste'r fraey voor hangen:

In 't end daer quam gená, soo Tom op 't hangen stond:
Soldaten vraeghden hem, dewijl men hem ontbond,
Hoc 't Vercken had gesmaect? de duyvel, seid hy soetjens,
Ick hadd my schier verstickt aen d'enden van de voetjens.

24.

PHlip droegh een' korte dagg, in plaets van een rapier:
Sijn Hoopman keef 'er om, en sei, wat hebt ghy hier?
Een kloeck mann souw dat Mess in sijn' maegh konnen swelgen.
Heer Hopman, seide Phlip, en wilt het u niet belgen,
Indien daer yemand quam die daer wat lusts toe hadd,
Ick sou 't hem in sijn' maegh wel krijgen sonder dat.

25.

JAn, waer ick toch een Boeckgevallen, sei Cathrijn,
Soo moght ghy nacht en dagh met my soo besigh zijn,
Als met uw Boecken nu. Wel, seide Jan, en lachten,
Ick danck u voor den vond, ghy hebt seer goe' gedachten;
Een Boeck waer recht mijn slagh, mits dat ick kiesen souw,
Wat Boeck het wesen most. Wat Boeck toch? sei de Vrouw:
Een Almanack, sprack Jan; die sou my 't liefste wesen,
Soo hadd ick alle Jaer een nieu Boeck t'overlesen.

26.

MEn eifchte my wel eer een Graffschrift voor een' Vriend:
Ick vraeghde. wat de Mann voor eer-dicht hadd verdient,
Wat deughden hy besat? geen' minste, noch geen' meesten:
Wat ondeughd? oock all geen'? gelijk de tamme beesten,
Had hy geruft geleest. Hoe oud hy was geweest?
Men seide, festigh jaer. Bekent nu, die dit leest,
Of 't Graffschrift qualick luydt dat ick hem hebbgeschoncken:
Een Mann van festigh jaer licht in dit Graf gesoncken,
Die wierd geboren, schreid', en leefd', en gaf den geest.

27.

WY maten met een' Vorck, wie van twee langhste was,
Jan Langepier, of ick. de Vorck quam wel te pas;
Jan was my boven 't hoofd pas als de stale punten,
Dieuyt den Vorck-steel munten;
En 't was of 't wesen wouw;
Jan hadd een' lichte Vrouw.

28. Piet

28.

PIet fonck voor Scheveningh in d'ongestuyme baren.
Men seght, hy is den wegh van alle vleesch gevaren;
En my dunckt dat het is
De wegh van alle Viss.

29.

KLaes vond Kees op het pad van beider oude sonden,
En sei, ick weet niet, Kees, of dit de wegh all is,
Die na den Hemel leidt. Neen, sei Kees; want gewiss
Dan waer het vreemd geweest, hadd icker u gevonden.

30.

TEun met den langen Neus en met de lange Tand en,
Heeft altoos, als hy will, een uerwerck in sijn' handen,
Wanneer hy in de Sonn maer soet en grijnst of suer;
De wijser is sijn Neus, en elcke Tand een' uer.

31.

't **E**N heeft noch slot, noch reden,
't Geen my werdt overstreden:
De Wijn waer niet goe koop, wanneer een yeder mann
Soo veel dronck als ick drinck, die drinck soo veel ick kan.

32.

HEt luste Bruyn te sien hoe 't met sijn backhuys stond,
Dewijl hy in een Boeck voor vast beschreven vond,
Dat groote Baerden duyden
Of geck', of plompe luyden:
In 't Spieg'len by de keers senghd' hy sijn Baerd op 't lest,
En schreef stracks op den kant van 't Boeck, *Probatum est.*

33.

JAn prees my sijn klein bier, en seid, all was 't niet swaer,
Als Antwerpisch of Bredaesch, 't was koeltjens en 't was klaer.
Ja, docht ick, koel en klaer, 't is recht sijn lof gegeven;
't Smaect of 't een' heelen nacht in 't water hadd gedreven.

34.

Vergeeft my, seid'er een, die my langh had staen quellen
Met teemen en vertellen,
Vergeeft my, hebb ick u wat moeyelick geweest:
Neen, seid ick tot de Beest,

Aen die vergiffeniss en sald'er niet ontbreken ,
 Ick hebb niet eens gelett waer af ghy hebt staen spreken.

35.

JAn heeft sijn' appetijt verloren , arme Jan ,
 Die voor thien eten kost , nu niet voor een en kan :
 Verloren appetijt , soo yemand u vindt leggen
 Die arm is , ick moet seggen ,
 't Is een verloren man.

36.

JAn heeft my Koeckoecken en Uylen leeren vangen ,
 Met stricken en met stangen :
 Soo danckbaer is mijn hert ; waer ick sien vliegen kan
 Een Koeckoeck , of een Uyl , gedenck ick stracks aen Jan.

37.

TRijn wild haer' droncken Mann op helpen van den vloer ,
 En slepen hem te bedd : Trijn , sei de vochte Broer ,
 Ick raed' u , laet my leggen ,
 'k Hebb hier mé wat te seggen ;
 Ick hebb het Huys in huer , en 't staet my vry , mijn' rust
 Te nemen waer 't my lust.
 Sy kreegh hem op een' stoel ; daer liets' hem sitten roncken ,
 En gingh op haer bejagh : korts is hy neer gefoncken
 En tot in 't Vier gerolt : de Meid riep , Vrouw , oh Vrouw ,
 Mijn Meester light in 't Vier : Trijn , die hem helpen souw ,
 En wouw niet op van 't kackhuys ,
 En riep , Meid , houdtje backhuys
 Hy heeft het huys in huer , en 't staet hem vry , sijn rust
 Te nemen waer 't hem lust.

38.

UW Neus is soo voll vier ,
 Uw Knevel staet soo steil ;
 Dat , waren 't lonten , Pier ,
 Uw Backhuys waer niet veil.

39.

't **H**ieelp een klein Snijertjen een langh mann in 't nieu pack ,
 En knoopten hem sijn' kraegh (dat grouwelick gemack)
 Tot tegen 't kaeckbeen toe : daer stond de mann en worghde ,
 En fagh ten hemel op. Het Ventje , dat hem borghde ,

Nam

Nam afscheid, feggende, Wel moet ghy 't flijten, Heer:
 Adieu, sei d'andere: maer komt, mijn lieve mantje,
 En reickt my toch, voor 't lef mijns levens, noch een handje:
 Want u en sien ick toch naer defen nemmer weer.

^{40.}
MEn vraeghd een' armen Dief, waerom hy hangen moft;
 Of 't om fijn ftelen was? neen feid hy, maer om 't vangen;
 Want fchoon ick hadd foo veel geftolen als ick koft,
 Soo 'ck niet gevangen waer, men hadd my niet gehangen.

^{41.}
DIrck, die wat Silverwercks van yemand had geknelt,
 Wierd van een eerlick mann dus buyten fchuld gefteft:
 Hy heeft een Bekertje meer als recht uyt genomen,
 Van honger; kan ons dat van dorft niet overkomen?

^{42.}
ROoch eift' een Aelmoes huys, en wierd hem toegefeht
 't Eerft dat vervallen fouw: neen, docht hy, dat 's niet recht:
 Ick weet niet hoe dat gaen fal;
 'k Hadd liever 't eerfte huys dat vallen magh, en ftaen fal.

^{43.}
NEel wierd een' Meid in 't Hof, en moft daer trouwheid fwee-
 ren.
 Men vraeghde, wat fy was, of Wijf, of Weew, of Maeghd?
 Mijn' Heeren, feis', een Maeghd. men feid' haer, fy moft leeren,
 Hoe dat de fweerer fich voor Gods gerichte daeght,
 En als fy 't fweeren fouw, foo mofte'r niet aen fchelen.
 Die grouwelicke less begon haerte vervelen:
 Mijn' Heeren, feis' in 't end, en hadd haer wat bedacht,
 Of ghy my op de lijft als een jongh vrou-menfch braght?

^{44.}
ICk feid' aen Hopmann Klaes, die 't met verwond'ren hoorden,
 I Ghy mooght vry Bedelaers met duftenden vermoorden,
 't En is geen' misdaed, Heer, die uw Gewiffe raeckt,
 Hoe veel dat ghyd'er breeckt, ghy hebt'er meer gemaect.

^{45.}
UW' Keers-kift is berooft: wilt daer geen' rouw om maken,
 Gewiss, die dievery fal noch in 't licht geraken.

46.

MAey wierd voor 't Recht beklaeght, van dat fy Hoer-huys hiel;
 Ja, quam een Joncker, ja, dat fal ick staende houwen.
 Lief Jonckertje, sei Maey, ick vreesden oft' verviel;
 Soo ghy het staende houdt, soo is mijn Huys behouwen.

47.

WAer zijn die hoornen toch daer 't volck soo veel af praect,
 Sei Anne, die met Lijs gingh kuyeren langhs stract;
 Ick sienfe wel in 't veld op Ossen en op Koeyen,
 Maer hebs' op Koeckoecken haer' hoofden noyt sien groeyen.
 Wel, Annetje, sei Lijs, wat zijt ghy, doll of geck?
 Men fiet die hoornen niet; fy groeyen in den neck.
 Danck hebt, sei Annetje; Ick had het noyt geweten,
 Hoe mijns mans Beffen soo van achteren versleten.

48.

TEun is maer half jalours van Neel sijn moye Vrouwte:
 Hy seid, Neel, weest alleen met wieje wilt, 'k betrouwtje:
 Maer als ick u betrouw alleen by yeder een,
 Dan en betrouw ick u noch niet een mann alleen.

49.

JAn heeft sijn Goedje niet versett;
 Men laet het all verkoopen,
 En hy laet alles loopen;
 Sijn bedd alleen blijft hem te bet;
 Hy is niet sieck, en houdt sijn bedd.

50.

KRijn sagh een Edelmann in een' bekenden winkel
 Tabacken sonder geld; en 't docht den goeden kinckel
 Den besten koop te zijn: hy eischten oock Tabac;
 En, soo hy hadd de pijp ontladen met gemack,
 Trad hy ten winkel uyt: de meester trad hem tegen,
 En maenden hem om geld; dat quam hem niet gelegen,
 En hadder oock niet toe, en hielder oock niet van;
 Hy seid, hy moght Tabac gelijk een Edelmann;
 Gelijk een Edelmann hadd hy Tabac doen halen,
 Gelijk een Edelmann soud hy Tabac betalen.

51.

ANdries hiet Lever-sieck; en de Purgatie-gever
 Wrocht wat hy wercken mocht op sijn' onstelde Lever.
 In 't ende toonden hy den Docter sijn licht Wijf,
 En seid hem, te vergeefs doormartelt ghy mijn lijf:
 Een' quade Lever is geen' oorfaeck mijner plagen,
 En quade leeffter is 't, die my dit leed doet dragen.

52.

ANtoni, goede Mann van 't booste Wijf der Wijven,
 Ontmoette 's nachts een spoock, en wou van schrick verstijven,
 Maer greep een' mannen moed, en sprack het spoocksel toe;
 Geest, seid hy, of ghy zijt een qua Geest, of een goe:
 Een goede doet geen quaed, dat hoef ick niet te vreesen,
 't Waer buyten sijn beroep; soudt ghy de quade wesen,
 Soo diend' ick op mijn stuck te passen: Evenwel,
 Op ons lief Swagerschapp gaen ick noch veel gerufter:
 Al siet ghy fell en barsch, ick vrees niet voor mijn vell,
 Die emmers overlangh getrouwt ben aen uw' Suster.

53.

EEn goed Mann, dien God gaf
 Sijn boos Wijf t'overleven,
 Heeft op haer heiligh graf,
 Tot haerder eer, geschreven:
 Hier onder light mijn lieve Wijf:
 Verstaet my wel, ick meen haer lijf:
 Haer ziel is ergens uyt mijn' oogen
 Een groot stuck weghs van hier gevlogen:
 Nochtans niet, hoop ick, in de Hell;
 Sy viel de Duyvel daer te fell:
 't Valt my gereeder, tegelooven,
 Sy is de wolcken door gestoven;
 Want in den lesten donderslagh
 Hoord ick een duydelick gewagh
 Van 't kijven dat mijn' arme ooren
 Soo dickmaels hebben moeten hooren;
 En door dat klat'ren, soo my docht,
 Onterende sy de gansche locht.

54. 't Was

54.

't **W**As waerdigh aen te mercken.
 Ghy hoer, ghy pry, ghy vercken,
 Sei Nelle tegens Fy,
 Men preeckt uw' boose wercken
 In Kluyfen en in Kercken:
 En voeghdend'er doe by,
 Ick ben soo goed als ghy.

55.

NEel hadd een' weddingh aengegaen,
 Sy fou w haer' Koeckoeck doen verstaen,
 In openbare woorden
 Dat hem 't Kind niet en hoorden.
 Jan, seife, speelt eens bulleback,
 Soo fal ick dese stoute sack,
 Die 'ck niet en kan doen swijgen,
 Van schrick te bedde krijgen.
 Jan speelde 't spel, en 't Kind verschrack,
 Soo dat het schier een' wind liet.
 Doe riepse, wegh, wegh bulleback,
 Mijn' Dochter is uw Kind niet.

56.

DIrck noyde my te gast, en riep meer and're gasten,
 En sei my, wilt gh' ons op uw' eigen spijs vergasten,
 Gelijck als Bueren doen, wy sullen vrolick zijn,
 En ghy sult niet een dingh betalen als den Wijn.

57.

JAn socht een' onbekend', en sprack hem selver aen,
 Daer hy hem in een' ringh met andere vond staen:
 De mann sei, 'k kend' hem wel; maer hy wierd lest gevangen,
 En, om sijn' dievery, op dese plaets gehangen.
 Om dievery, riep Jan, wel, heerschap, dat is sijn,
 Most sulcken Koeckoeck noch een Dief daer noffens zijn?

58.

DAer light ghy, seid een spreeuw, en weet niet meer te seggen,
 Soo platt als Samson dé de Philistijnen leggen:
 Ja, seid ick, ick bekent, en ghy behoudt het veld,
 Een Ezels kakebeen heeft my te neer gevelt.

59. Mijn

59.

MYn Doctör bad mijn' Smit, hy wouw sijn' Merrie slaen
Een' ader in den buyck: en, als 't werck was gedaen,
Bood hem wat gelds te loon: de Smit wouw geen vereeringh:
Heer, seid hy, 'k neem geen geld van lieden van mijn' neeringh.

60.

TRijn, onse Kuypers Wijf, hadd in haer bedd gepist:
De Kuyper, die geen' raed voor 't lecke Wijf en wift,
Sloegh met een hoep daer op: men seid hem, op haer klagen,
't Wijf was het weecker vat, hy moste wat verdragen.
Ja, seid' hy, goede lien, foo hebbick 't oock gevatt:
Maer ick, onnoosel ick, legg alle nacht in 't natt.
En eer ick 't weke vat by my liet onder kruypen,
Op dat het water hiel, foo most ick het wat kuypen.

61.

KLaes Een-oogh hadd een' Vrouw die twee schoon' oogen hadd,
En menigh Jonckertje sijn hert daer mé befat:
Eens quam hy recht in huys, als een van die gefellen
Ter deuren uyt souw gaen: 't Wijf gingh hem staen vertellen,
Hoefy's nachts had gedroomt dat hy door 't blind oogh sagh,
En, om te mogen sien hoe 't met de waerheit lagh,
Hiel hem het goed oogh toe, en Klaes leed 't met verlangen,
Om of 't waer werden moght; met gingh de Poll sijn' gangen.

62.

TOt Tom Toback-mann, in de Druyv,
Vond ick geschreven op de luyv,
Of, foo'ter niet en stond geschreven,
Het soud' haer geen quaed aensien geven:
Veel etens maeckt veel gulfigheid,
Die vele naer het sieck-bed leidt:
Maer wijser is een sober mann,
Die op een blaedjen leven kan;
Hy maeckt sijn' vingers niet seer vett,
En foo en hoeft hy geen Servett,
Sijn' Keucken in een Doosje gaet,
En in een pijpje sijn Gebraed.

63.

WEl, vuylneus, sei Catlijn, en sprack haer' Dochter toe,
 Ghy thoont soo veel verstands pas als een' dolle Koe,
 Ghy zijt een' maend getrouwt, en dorft ghy u stracks roemen,
 En Tijs uw' nieuwen Mann alreed een' Koeckoeck noemen?
 Uw Vader, letter op, heeft die wanschaphenheit
 Wel twintigh jaer gehad, en 'k heb't hem noyt geseit.

64.

NEel heeft goe' vuyften en goe' nagelen daer toe,
 En maeckt haer' armen Mann met beide dickmael moe;
 En antwoordt, als ick segg, 't en voeght niet voor de Vrouwen,
 De Mann is toch haer hoofd, sy magh haer hoofd wel klouwen.

65.

TRuy-kaecks rust in dit Graf, gelijk 't all na de Dood moet,
 Haer Mann versoeckt met ootmoed,
 Wie over 't Kerck-hof gaet, treedt sachter als een' moll,
 Want, soo Truy wacker werdt, soo raeff sy weer als doll.

66.

'k **S**Agh Klaes den Decker op een huys, of op een' Kerck,
 En riep, schaemt ghy u niet van sulcken lichten werck?
 Dat 's mergen weer onzicht. Heer, seid hy, van ter zijden,
 Van daegh te wel gewrocht heet mergen hunger lijen.

67.

DIrck, die op 't reisen stond, socht Kroonen en Ducaten
 In plaets van Silver geld; dat wist hy niet te laten,
 Het lichtste diend' hem best. men gaf het hem soo licht,
 Dat hy 't schier in sijn' sack kost voelen aen 't gewicht.
 Doen Dirck van 't reisen quam en had sich voor sijn' oogen,
 Als't op betalen gingh, soo machtigh sien bedrogen,
 En ded' hy anders niet als vloecken pock en pest,
 Wel, sei de Wiffelaer, het lichtste diend' u best.

68.

ICk vraeghde d'eerste doll', in 't Dollhuys t' Amsterdam,
 Die my te voren quam,
 Hoe hy daer was gekomen,
 ('k Docht of hem een quaed Wijf sijn' sinnen hadd benomen)
 En of hy was getrouwt? neen, seid hy, by gans Dood,
 Alligh ick hier voor doll, soo doll en was ick noot.

^{69.}
MAy bracht haer' Kocckoeck t'huys, hoe dat haer buyten Leiden,

Een Heer om een' Pistool had foecken te verleiden :
 Wel, seid hy, wel Sottinn, wel bott-hoofd, wel malloot,
 Hadt ghy maer 't gelletje gestreken in uw' schoot.
 Sy haelde 't uyt haer' Tafel, en 't was van Goude rood,
 En seide, wel, Jan gat, wat hebt ghy nu te seggen?
 Daer mede kan ick uw quaed-spreken wederleggen.

^{70.}
JAn renden in der nacht by naer cen' pael om veer,
 En meenden 't was een Mann, en wouw den Mann te keer.
 Ick riep, wat wilt ghy doen, een' armen post kastijden?
 Hoe, seid hy, is 't een Post, en kan hy meer niet rijden;
 Weet hy niet dat een Post, wanneer hy volck ontmoett,
 Op dat een yeder wijk', den horen steken moet?

^{71.}
DRy Snijers maken eenen Mann,
 Sei Backer Klaes aen Snijer Jan:
 Ja, ja, sei Jan, Heer van der Weggen,
 Dat seggen weet ick uyt te leggen:
 Der Ed'le Snijders wasser dry,
 Die stonden eenen Backer by,
 En leenden hem soo veel te geef,
 Dat hyd'er door behouden bleef:
 Daer, Klaesje, komt het spreekwoort van,
 Dry Snijers maken eenen Mann.

^{72.}
TYs most veel spotterny om sijn rood Backhuys hooren;
 In 't ende wierd hy quaed, en greep'er een' by d'ooren,
 En sei, kom hier, Monseur, wat dunckt u 't best te zijn,
 Uw ongebacken bleeck, of mijn schoon rood als Wijn?
 My dunckt, het schickt hem wel, dat Neus en Aers wat schillen,
 Ghy hebt maer een' livrey voor Backhuys en voor Billen.

^{73.}
JAn eifchten een' Matrass, all was het bedde fochter:
 Neel naem 't voor een' Matress, en sei, Heer, neemt mijn' dochter.
 Neen, seid hy, goe Waerdinn, ghy neemt mijn' meeningh miss,
 Ick eisch u een' Matrass die onbellapen is.

74.

ANn' speelde met een' Poll, en, soo se hoorde kloppen,
 Sy meinde 't was haer Mann, en wist hem niet te stoppen,
 Als onder 't selve Bedd. de klopper waseen Mann;
 Maer 't was den echten niet: die praetten oock met Ann'.
 De Mann quam t'huys in 't lest; de tweede Poll most schampen;
 Dien stack se boven 't Bedd. haer Man sprack van sijn' rampen,
 En hoe hy all sijn Geld verspeelt hadd van dien nacht.
 Ja, sei sy, ghy schavuyt, dat hadd ick wel gedacht;
 Wat fullen wy nu doen, gaen bed'len, of gaen rooven?
 Wijf, seid hy, wijfe lief, ick hoôp de Mann daer boven
 Sal ons genadigh zijn. De Mann die boven lagh,
 En wel geluyftert had, sprongh schielick voor den dagh,
 En sei, daer is gena, staet op, beroyde sonder,
 Ick sta voor 't halve Geld; half met den Mann daer onder.
 De Mann van onder rees, en sei, als 't wesen moet,
 Ick sta voor d'ander' helft, 't en is maer goed voor goed.
 De goe luy hadden sich van die kans te beloven,
 De zegen quam haer t'huys van ond'ren en van boven.

75.

DIrck seid: en, in mijn sijn, had hy geen ongelijk,
 (Hy fagh van verre gaen een' Calis van goe' ouders)
 Die Joncker ginder is een Kramertjegelijk,
 Hy draecht all wat hy heeft de Stad om op sijn' schoulers.

76.

EEn Schouteth of een Droft, dat weet ick niets te wel,
 Sprack tot een Paerden-dief, in sijn geweld gevangen,
 Schelm, soo ghy niet en hanght, will ick voor u wel hangen,
 Soo seker is uw' dood. de Dief was op sijn stelf,
 En sei, Heer, 't gaet niet vast, wat m' hier sal met mijn bloed doen,
 Maer, of ick het ontquam, wilt uw woord emmers goed doen.

77.

DAer Tijs gehangen wierd, quam Teun met geesslen vry.
 Veel' jaren naer den dagh, als yemand quam te vragen,
 Waer Tijs gebleven was, seid hy, wat roert het my?
 Het geen hy hadd verdient, dat heeft hy moeten dragen,
 Hy trouwden hier ter Sté, hoe kost men hem meer plagen?

(Hy

(Hy meenden met een' galgh) met wie toch? vraeghden een;
 Dat, seid hy, heught my niet, het is te langh gele'en;
 All dat my best gedenckt, is, dat ick, wel te weten,
 Meer op sijn' Bruyloft-feeft gedanft hebb dan gegeten.

78.

ICk handelde met Klaes op twee dry koppel Honden:
 Hy fei, daer wasser noyt geen' betere gevonden,
 Dan 't eerst' en 't tweede paer, en swoer my by gans bloed,
 Het derde was op 't minst wel seven mael soo goed.

79.

JAn lagh aen een' quetsuer, die, 't schein, hem gingh aen 't leven:
 Men seid hem, 't was nu tijd sijn' Vyand te vergeven,
 Om soo tot God te gaen. hy fei, met all mijn hert;
 'k Vergeef 't hem die 't my dé, all valt het my wat herd:
 Maer, soo ick oock genees, dat wil ick rond uyt spreken,
 Ick sal my van dien schelm met all' mijn' krachten wreken.

80.

EEn jeughdigh Capitein van 't Schip de Volle Maen
 Hadd menighmael met Neel sijn willetje gedaen:
 Haer Koeckoeck wierd jalours, en woud't haer overstrijden:
 Neen, sei sy, hertje lief, dat sal ick noyt belijden,
 Die Mann en heeft sich noyt met Neel, uw Wijf, ontgaen,
 Ja niet meer, soo men seght, als de Mann in de Maen.

81.

TYs Goed-Bier light hier dood, verdroncken in goed bier;
 Hy dronck sijn pottjen uyt soo langh hy gaepde schier:
 Hadd hy dat lieve Bier tot noch toe kunnen drincken,
 Hy leefde noch gefond, en hoeft' hier niet te stincken.

82.

EEn Roover dwongh Andries van Beurs en Geld te scheiden:
 Hy fei, als 't wesen moet, laet my een dingh bescheiden;
 'k Hebb met een' dieren Eed gesworen voor een jaer,
 Ick souwse niemanden noyt geven, wie het waer:
 Gaet haeltse daerse light (hy smeets in struyck en heggen,
 Verr over dijck en float) de Roover nam dat seggen
 Voor goe munt; sprongh van 't Paerd, sloot over, naer de Beurs:
 Met als hy over was, daer hoefde niet veel keurs;

K 3

Andries

Andries op 't Paerd, en wegh. dat heett sijn tegens sijn,
Loosom boos: mischten hy de Beurs, het Paerd was sijn.

83.

NEel, onse Pachtster, kreegh elf Koeyen in de bocht,
En vraeghde naer de twaelfd' aen Keesje die se brocht:
Kees sei, ick soeckse vast, dan genen wegh, dan desen,
'k Verstaet niet, of de Koe moet voor den Duyvel wesen;
Ick wilder noch om uyt: neen, sei Neel, blijf jy staen,
Je Vaertje magh'er heen, die heit sijn laers en aen.

84.

EEn Koningh trock van leer,
En wild' een' Boer te keer,
Die hem sijn jacht ontfelt hadd:
De Boer, die liever Geld hadd
Dan slagen, als hy kost,
Liep als hy loopen most:
Hy viel in 't end verlegen;
De Koningh en sijn degen
Quam hem soo dicht op 't lijf,
Dat hy riep luyd en stijf,
Heer, laet my in mijn wesen,
Ick sweerje by mijn Wijf,
Ick will geen Ridder wesen.

85.

EEn Noordfche Vreemdelingh sat aen eens Heeren diss,
En sloegh sijn' handen wiss,
Waer hy maer reicken kost, op allerhande brocken:
In 't ende viel hy op een' schotel Artichocken,
En wrongh die in sijn' keel, met all' haer huyd en haer:
Men seid hem in sijn' oor, Goe vriend wat doet ghy daer?
Hoe tast ghy soo in 't beste?
Dat's hier een leckerny, men houdtse voor het leste.
Ja, leste, seid hy, ja, ghy mooght wel 't leste seggen,
Ick salder haest toe leggen,
Ick worgh, ick stick, ick smoor, en 't is de leste beet,
Die 'ck van mijn leven eet.

86.

JAn met zijn mager Paerd,
Rijdt of 't S. Joris waer, gewapent met zijn Swaerd:
Hy foud hem beter weeren
Met Boogh en Pijlen, om de Kraeijen af te keeren.

87.

EEn Boer lagh sieck te bedd van allerley misery:
De Doctor oordeelden, hem schortten een' Clystery.
En d' Apothekers knecht
Brocht hem dat schoon' gerecht:
Wel kijckt toch, sei de Boer, dit is een drolligh wesen,
Ick heb de pijn in't Hoofd wilje men Aers genesen?

88.

EEn Boeren Domine sei, als men vasten most,
Was Vleesch en Eyeren al teenerhande kost.
De Boeren loochenden't: de Paep sei, laetse broeijen,
Daer sal haest vleesch uyt groeijen.
De Boeren leidense gefoden in het nest:
Daer quam geen Kiecken uyt. De Paep dé noch zijn best,
En brack een Ey in stuck, om 't Kiecken uyt te lichten:
Als hy 't gefoden vond: wel, seid' hy, boose wichten,
Dit's een gefoden Ey: de Boeren riepen, siet,
Wy winnen 't, Domine; wy eten s' anders niet.

89.

EEn ongeluckigh Mann most by de Boeren hangen,
En fat vast in de pijn van 't droevige verlangen
Naer 't einde van de pijn: doe sagh men eerst rondom,
En daer verscheen geen Beul: de Boeren stonden stomm,
En 't Recht wierd uytgejouwt: maer haer verstand wierd wacker,
Daer quam een lichte vent gereden van een' Backer,
Die wierd een Kroon geboon, als hy Beul wesen wouw.
De Backer nam het aen, en sloegh de hand aen 't touw:
Maer, seid hy, Schepentjens, sal ick het geld verdienen,
Hoe sterck zijn d' Heeren hier? sy seiden met haer thienen:
Soo, seid hy; een is geen. Ick hou my aen het loon,
Soo ick u stuck voor stuck magh hangen om een' Kroon.

T^{90.}Ys at fijn buyckje voll als't fchip begon te fincken;
 En fei, een drooge beet
 Was aen hem wel befteedt,
 Die foo veel nats moft drincken.

J^{91.}An focht fijn luye Wijf, die niet een' hand wouw roeren,
 Met flaen aen 't werck te voeren:
 Sy riep, wat doen ick toch, dat ick dit lijden moet?
 Ghyljdt het, feid' hy, prij, om dat ghy niet en doet.

E^{92.}En Meisjen uyt de hall
 Seght dat fy trouwen fal
 Een knecht die leeren touwt.
 't Vell word aen 't vleefch getrouwt.

E^{93.}En Boer en koft niet lijden
 Dat fijn vaer Koeckoeck hiet; en om het te beftrijden,
 All voeght het my niet wel te prijfen Moer noch Vaer,
 Bei, feid' hy, zijn fy 't waerd, en 't is een deg'lick paer.

M^{94.}Y quam een kloecke Ruyn van weddingh met een Boer:
 Hy brocht een Efeltje, dat pas quam van de Moer.
 Wel, feid' ick, wordt ghy geck, of wilt ghy my bedriegen;
 Is dit een kloecke Ruyn? Heer, feid' hy, 't kan niet liegen,
 Mits dat dit Beesje flechts gelijk fijn' Ooren waff',
 Het wordt de kloeckfte Ruyn die oyt geboren was.

M^{95.}En feid' een fiecken Boer, die lit voor lit gingh fterven,
 Hy foud het Hemelrijck in korten tijd be-erven:
 O, feid' hy, daer is 't moy: maer is 't hier verr van daen?
 Want, kijck, ick ben foo fwack, 'k fel niet wel kennen gaen.

D^{96.}At lieghje Teun, fei Tijs: Teun floegh hem dat hy kreet,
 En feid' hem, paff my flucks dat woord weer in te halen,
 Of 'k fal u bet betalen:
 Ick hael het in, fei Tijs: maer, Teuntje, dat je 't weet,
 Nu lieghje 't als een fchelm dat ick je liegen heet.

97.

TRijn quelde staegh haer Vaer met van haer' Mann te klagen,
 Hoe hy se nam te plagen
 Met kijven en met slagen :

Hy kende Trijn haer' kopp, en docht, dat komt'er af,
 't Is altemael de Moer, sulck Koren sulck'en Kaff.
 In 't ende wierd hy 't moe, en, als sy niet wouw swijgen,
 Sagh hy se met een hout ten huysen uyt te krijgen,
 En sei, seght nu je Mann, quaed voor quaed, goed voor goed,
 Ick hebb sijn Wijf gedaen alhy mijn' Dochter doet.

98.

EEn jonge Predicker liep met een goed Sermoon
 Vant 't een in 't ander Dorp, en leverde 't voor loon.
 De Boeren wierden 't wijs, en quamen hem verspieden,
 Daer hy het weer als nieuw fou preken voor goe' lieden :

Hy sagh die Boeren staen;
 Trock een strack aensicht aen,
 En, omd'er af te raecken,
 Begon met stijve kaecken;

Op desen selven text heb ick, niet langh gele'en,
 Niet verr van hier verklaert mijn' Christelicke re'en,
 Maer daer de Bye haer Wasch en Honigh in kan vinden,
 Daer haelt de Spinn haer gift : siet, seer geliefde vrenden,
 En Susters in den Heer,

Men heeft my nageklapt, dat ick een' valsche leer
 Hier uyt getrocken had : Ey, wilt'er wel op letten,
 Ick meen 't u weer van woord te woorde voor te setten,
 Soo verr ick 't heugen magh : hoort toe, en seght'er dan
 Elck sijn gevoelen van.

99.

JAn hoorde dat sijn Wijf haer Boeltje stond en swoer,
 Hoe dats' hem als haer hert en als haer' ziel beminden :
 En seid' hem van ter zy, Geloofse niet de Hoer;
 Soo sweertse m' alle dagh, en ick en kan 't niet vinden.

100.

EEn dertele Soldaet
 Loegh met een' Advocaet,

II. Deel.

L

Die

Die van 't Hof wederkeerde,
 En met fijn' langen Rock
 Door steegh en straten trock:
 Den Advocaet, die 't seer dé,
 Sei, fijn mann, kent ghy wel
 Het Edel' Kaerten spel:
 Daer hebt ghy wat te leeren:
 Lett eens, hoe daer de Heeren
 In lange rocken staen,
 En hoe de Boeven gaen.

101.

Twaelf Mannen spreken recht, naer d'oude Britsche wetten:
 Men vraeghde wat voor twaelf een Dief wou dat hem rechten:

Hy sei d'Apostelen; dat waren sijne lie'n.
 Daer sprack een statigh Mann, die fouw men niet weer sien,
 Voor dat de jonghste dagh de wereld sou doen scheiden:
 Mijn' Heeren, sei de Dief, ick will soo langh wel beiden.

102.

Neel heeft ons wijs gemaect dat noyt en wierd gelooft,
 Dat Jan, haer goede Mann, de booste is van haer beiden:
 God heeft het self gesecht; wie kan ons beter scheiden?
 Jan moet de booste zijn, want, seghts', hy is mijn Hoofd.

S N E L D I C H T.

Uyt Spaensch OnDicht.

V O O R S P R A E C K.

Ick ben min Spaensch gesint als die't op't minste zijn:

Nochtans en schrick ick niet voor Spaenschen Most of Wijn.
 'k Hebb Spaenschen Hutsport lief; ick magh wel Spaensche Pappen;
 En, doe't de mode was, bemind' ick Spaensche Kappen;
 Met Spaensche Vijgen is mijn schreyen dick gestilt;
 'k Hebb Spaensche Kappers veel gegeten voor de Milt;
 'k Houw veel van Spaensche Zeep in't wasschen van mijn' kleeren;
 Voor Handschoen of Tapijt noch meer van Spaensche Leeren;
 'k Hebb altijd Solinger voor Spaensche Klingh veracht;
 Spaensch Laken keur ick voor de kostelickste dracht;
 Ick houd het Spaensche Hout het beste voor de Bogen;
 Spaensch Groen de snelste verw die oyt quam voor mijn' oogen;
 Spaensch Inquisitie self hebb ick wat min gelaeckt,
 Om dat se vierige van koele Geusen maeckt;
 'k Hebb Spaenschen Doorn geplant, en met vermaeck sien groeyen,
 Om dat hy wasschen wouw daer andere dood woeyen:
 Ick hebb de Spaensche Broeck gepresen voor de Mans;
 My docht sy beter voeghd' als 't flodd'ren op sijn Frans:
 Ick houd' een' Spaensch' Casack fatsoenlick met haer' mouwen;
 De Spaensche Lobb en stond niet qualick voor de Vrouwen;
 En, als men in den dans most mallen daer ick was,
 De Spaenschen haer' Pavaen docht my de beste pass:
 De Spaensche Craecken zijn ons' wellekomste gasten,
 En die wy wel soo geern als eenigh Wild verrasten:
 De Spaensche Vlaggen zijn't aensienlickste cieraet
 Van d'omversterfflicke vry-Heeren van den Staet:
 'k Hebb menschen, onbeweegt als Bergen, sien versetten
 Door 't lieffelick gevoel van Spaensche Pistoletten;
 En Spaensche Matten zijn van't allerbeste Geld;
 Dat leerden ons Pier Hein, all warens' ongetelt:
 My dunckt de Spaensche Tael is mannelick om hooren;
 De Spaensche Trommelslagh gaet deftig in mijn' ooren;

De Spaensche Zee en breeckt geen' baren door den Wind,
 Ja Spaensche Pocken zyn de fijnste die men vindt;
 Hoe qualick Spagnen rijmt, van binnen, op Oragnen,
 De best' Oragnen zyn vers Clooster-goed van Spagnen;
 De Spaensche Kettingen was eens een' trotsche dracht,
 Tot datse die Tyrann, Gewoonte, t'onder bracht;
 De Spaensche Brabander is van de beste kluchten;
 De Spaensche Kerffen zijn van d'aller soetste vruchten;
 Ick magh den tredt wel sien van fiere Spaensche Dons,
 Het geeft my meer genuchts als all der Franschen dons;
 De Spaensche Druyven zijn schoon om sien, goed om eten;
 De Spaensche Marmelaed de soetste die wy weten;
 Men rieckt de Spaensche Kust veel' mijlen t'Zeewaert in;
 De Spaensche. My en komt geen Spaensch meer in den sinn,
 Ja, Leser, voor het lest, ghy moet'er noch een hooren,
 'k Hebb Spaensche Vliegen sien gebruycken achter d'ooren,
 Met merckelicke baet, voor menschen, die het licht
 Begonn te schemeren; en 't klaerden haer gesicht.
 Sulck goedje schaff ick hier: sy byten en sy steken:
 Maer sy genesen weer de menschen haer' gebreken,
 En 't byten heeft sijn nutt, en 't steken heeft sijn' vrucht,
 En sijn' tucht meestendeel, en altijd sijn' genucht;
 My dunckt, het sou by ons geen slechte Doctor wesen,
 Die siecke menschen kost met kittelen genesen,
 En, in plaets van gewalgh, van krimpigh en gesteên,
 Die 't volck all lacchende kost helpen op de been.
 Daer is 't hier op gemunt: soo 't u de pijn waerd is,
 (Ick meen' de kittelingh) siet of 't goed van den aerd is
 Daer vreughd en vrucht in steeckt: en of de Duytsche Fluyt,
 Daer ick 't door henen drijv, doet nadeel aen 't geluyd.
 Men heeft der Dichten kracht geleken by Trompetten,
 Die, door den engen bocht en 't swierige besetten
 Van ingepjnden Wind, sijn' al te snellen drift,
 Wanneer sy d'uytkomst vindt, geloutert en geeft
 Door de benauwde Konst, die haer all gaende persten,
 Op onser coren tromm veel heller uyt doet bersten,

Nam (ut di-
 rebat Clean-
 thes) quem-
 admodum
 spiritus noster
 clariorem so-
 num reddit,
 cum illum
 tuba per lon-
 gi canalis an-
 gustias tra-
 ctum, pa-
 tentiore no-
 vissimè exi-
 tu effudit:
 sic sensus

nostros clariores carminis arcta necessitas efficit. Eadem negligentius audiuntur, minusque percipiunt, quamdij soluta oratione dicuntur: ubi accessere numeri, & egregium sensum altrixere certi pedes, eadem illa sententia velut lacerto excussa torquetur. Sen. Ep. CII.

Dan

Dan oft s' in d'open Locht een' vryen adem-tocht,
 Ontbonden, ongemoeyt ten voorschijn hadd gebrocht.
 Het sluyten van den Rym doet oock yet in goe' ooren,
 En helpt een' goeden sinn d'wers door ons' aendacht booren:
 Valt daer de maetslagh toe en soeter woorden-trant;
 't Genoegen werdt verkracht en lieflick vermant.
 Is 't my niet all geluckt, of vindt ghy oock in allen
 Mijn krachteloos gepoogh mijn' hoogen moed t'ontvallen;
 Ontrijmt mijn rouwe Rym, en sloop mijn' malle maet;
 Soeckt door mijn' bladeren hoe 't in de wortel staet;
 Schept van de Spaensche Papp mijn' Suycker, diese laf maeckt,
 Verwerpt mijn slecht gemael, dat van goed Koren kaff maeckt,
 Ondoet mijn' futselingh, ontfutselt mijn gedoe,
 En, om 't, Wat, wel te sien, ontslaet u van mijn, Hoe.
 Neemt Waerheit in haer Hemd, en kust haer naeckte leden,
 Ontladen van mijn' schors; ghy geesselt my met reden,
 En doet den Spagnaetd recht, en leest, gelijk het was,
 't Geen ick maer geerne schreev, om dat ick 't geerne las.
 Ten minsten sult ghy my bekennen waerd gepresen,
 Om dat ick u den wegh naer Spagnen hebb gewesen;
 Naer Spagnen, 't ruijpe Land, daer Phœbus in sijn' kracht
 Steil op sijn' Dichters haer' Laurieren staet en lacht;
 Naer Spagnen, 't wijsse Land, daer Bilbilis haer' mueren
 Om eenen Martial der eewen tand verdueren:
 Om 't all te seggen, denckt, terwilen ghy dit leest,
 Lucaen en Seneca zijn Spagnaerden geweest.

1.

NU zijt gh' een Heer, Andries, sei Dirck tot sijns gelijk,
 Een groot Officie-mann, en, soo ghy wilt, haest rijck:
 Ten werdt u niet benijdt daer ghy wel mé gedient zijt:
 Maer, gaet de regel vast, soo ben ik een goed vriend quijt.

2.

ICK gaf mijn' Knecht een' hand, en hielp hem seker treden
 Van een' onsek're Leer. Hy sprack my toe met reden,
 Heer, leent ghy my de hand om nederwaerts te gaen?
 Sy waer my nutter tot een trapjen opwaert aen.

3.

WYn met Water, seid een Pater,
Is bedorven; sonder water
Is hy eenighsins 't bederf
Van de menschen die hem drincken.
'k Magh naer geen bedorven stincken;
'k Hebb liever 't Eenighsins geteekent op mijn' Kerf.

4.

EEn Monick op geschortt droegh een' Boer door een' plass,
En, soo hy met den Boer half wegen 't water was,
Boer, sprack hy; hebt ghy Geld ontrent u, Ja ick, seid hy:
O grouwel, riep de Mon'ck, en liet hem loss: daer leid hy.

5.

JAn met sijn rappe tongh heeft wijsheit als een' Koe;
't Is een goed Spinnewiel, maer Vlass gebreeckt'er toe.

6.

PHlip stuypte voor een' Heer met danckeliek gelaet,
Die hem een klein versoeck platt af sloegh op de straet,
En sei, 't en kost niet zijn, 't en soud' oock nemmer wesen.
Men meend', hy had sijn' will; soo vlijtigh stond sijn wesen.
Neen, seid' hy, 'k hebb dien Heer beleeft geweest met recht,
Om dat hy my soo kort, soo spoedigh heeft berecht.

7.

EEn Kaelis meende my te vleyen met een' klucht,
En seid', hy had gedroomt; ick was hem t'huys gekomen
Met Silver en met Goud: Ick sloegh hem in de vlucht,
En seide, zijt ghy wijs, en maect geen' staet op Droomen.

8.

EEn wijs Mann heeft geseght (laet Rijmers, Mans en Vrouwen,
De lesse wel onthouwen)
Die niet een stuckjen Dichts kan maken, is een Bloed,
En 't isser tweemaal een, die 't meer als eenmael doet.

9.

EEn Geck bestond te vragen,
In hoe veel Manden-voll de Weerld waer uyt te dragen?
Een Wijse sei daer op; maect my een' Mandecree,
Daer half het Sand in ga; soo neem ick het in twee.

16.

EEn Joffer wierdt gevraeght, ofs' yemand sou bekoren
 Met duſend Kroonen eens: ſy ſcheen haer te verſtooren,
 En ſei, wel ſtoute Geck, waer ſiet ghy my voor aen?
 De vrager vraeghde voort: ſoud't voortien duſend gaen?
 Sy ſagh al even fier: voor twintigh? even fell:
 Voor hondert? even ſtuer: voor twee mael hondert? wel,
 Begoffe t'antwoorden, men moght my ſoo veel bieden,
 In't loven en in't bie'n vergaderen de lieden.
 Oh, ſeid hy, arme knecht, miſtroofſtigh en ontſfelt,
 Wat miſſick ſchooner Hoer by mangel van wat Geld!

11.

HEbj' op een' rijpe Noot een' tand gebroken, Brant?
 Voor ſeker was die Noot onrijper als die tand.

12.

EEn Doctoor kreegh krackeel met een jongh Advocaet,
 Wien toequam voor te gaen aen Tafel en op Straet:
 Een derde ſcheide't ſcheel, en vraeghd', om bei te vangen,
 Wie gaet'er voor, de Beul, of de Dief die gaet hangen?
 Sy riepen bei, de Dief: wel, ſeid hy, ſoo is't klaer,
 Heer Advocaet, gaet voor, Heer Doctoor, volght ghy naer.

13.

KOopluyden ſonder Geld vernam ick vaſt aen't peuteren
 Van voor of achter-deur, om grendels te doen leuteren:
 'k Riep, Mannen, zijt ghy daer, en komt ghy om den Aep?
 Komt liever flus eens weer, wy zijn noch niet in ſlaep.

14.

'k **S**Agh Dieven uyt mijn Huys met pack en ſacken gaen:
 Ick volghdeſe wat rafch, en ſprackſe ſoetjens aen;
 'k Sei, Mannen, met verlof, wilt ghy my wel eens thoonen,
 Dewijl mijn goed verhuylt, waer ick ontrent ga woonen?

15.

FLoor, boofſe Belies Mann, ſagh een' Scherprechter trouwen
 Een wel beklaegh'lick Mann, die Mann was van twee Vrouwen:
 Twee Vrouwen, ſeid hy, twee! en wierd beſcheilick gramm,
 Dat had hy wel verdient, doen hy ſijn' eerſte nam.

16.

EEn heel Dorp moeyde ſich met bidden voor een' Waerd,
 Die naer de Galgh toe moſt; all was hy mog'lick waerd

Te sterven, sei 't Geboert, 't Dorp kost hem niet onbeeren;
 Hy wasser maer alleen. Maer, antwoorden de Heeren,
 't Recht moet sijn' gangen gaen, daer is geen gecken mé.
 De Boeren seiden, neemt een' Wever in sijn sté,
 't Recht sal sijn' gangen gaen: Wy hebbender noch twee,
 En kunnen ons met een' gemakkelick geneeren.

17.

TYs licht-voet moft een' Oor verliesen op 't Schavott,
 En hadd'er geen te geven:
 Daer stond de Beul ten spott:
 Tijs, op die stroomen all van over langh bedreven,
 Hiet hem gaen vragen aen de Heeren van de Stadt,
 Waer dat het stond geschreven,
 Dat hy haer alle weeck een' Oor te lev'ren had?

18.

KLaes klaeghe sonder end, hy was niet wel te pass:
 Een Doctoor vraeghe Klaes, wat dat sijn' sieckte was:
 Of hy oock slapen kost, en drincken kost, en eten?
 Ja, seid hy, wel te weten,
 Mijn Heer, en evenwel
 Ben ick niet op mijn stell:
 Wel, sei de Doctoor, Klaes, wilt ghy geduldigh wesen,
 Van all dat ongemack sal ick u haest genesen.

19.

MYn Apotheker neemt sijn leven Dranck noch Pill:
 'kWeet wat hy seggen will;
 Hy heeft dat goed met hoopen,
 Niet voor sijn eigen bill;
 Maer om aen andere, die Rijck zijn, te verkoopen.

20.

JAn sagh een stuckje Specks, niet grooter als een Duym,
 In 't midden van een' Saus, van all te mag'ren schuym
 Van Vlees-sopp aengerecht, en trock sijn Wambas open,
 En wouw sijn' Broeck ontknopen,
 En stelde sich in 't ruym,
 En smet sijn' Hoed daer neer: 't volck riep met luyder stemmen,
 Wel hoe, Jan, wordje geck?
 Neen, seid hy, ginder veer sien ick een beetje Speck,
 Daer ick naer toe moet swemmen.

21.

MAey Kaecks heeft niet een' tand, en is noch sterck en jong:
Wat soud' er tegen staen? dat doetse met haer tong.

MYn Buerwif sey in 't Kraem; ick vraeghden aen den man,
Of hy my nam tot Peter,

En oft' een Dochter was? neen, seid hy, al veel beter:

Ho, seid ick, veel gelucks, soo is 't een knechtje dan:

Neen, sprack hy, beter noch: 'ksey, Buerman, benj' aan 't droomen,

Wat beter isser toch, ten uystersten genomen?

Lijs, seid hy, light in 't Kraem, ick danck God, van, van, van

Een' Dochter die ons doot ter wereld is gekomen.

23.

MYn Doctor had een' Boer vijf Pillen heeten slicken:

Daar meend' hij aen te sticken,

En smeet het goet daer heen! De Doctor quam eer lang,

En vraeghden of hij oock sijn' Pillen had genomen,

En hoe 't hem was bekomen?

De Boer sey, neen ick Heer, het viel my veel te bangh;

Sy waren noch niet rijp, sy smaecten my te wrangh.

24.

FOp pluckten een Conijn, 't eerst dat de Geck oyt sagh;

En als hy had verpluyft by nae den heelen dagh,

Wel, seid hy, boos en suf, dat mocht' ick wel eens leeren,

Hoe ghy gevlogen hebt met sulcke kleine Veeren.

25.

TEun heeft gelt uyt gefett op dobbel gelt weerom,

Indien sijn schuldnaer den Int'rest met de som

Te naeste nieuwe Jaar versuyme weer te geven,

Die schuldnaer is deur: Teun denckt, van al mijn leven

Had ick geen schooner kans; want, vrienden, seght hij, hoe?

Nu komt my al mijn gelt, en noch soo veel daer toe.

26.

WEest niet verwondert, Ian, hoe'ck op een bed kan slaepen

Dat ick noch schuldigh ben: ghy soudt u best vergaepen

Aen 't wonderlick geslaep van dien gerusten man,

Dien ick 't betaelen moet en niet betaelen kan.

M

27 Men

27.

EEn Ruyter door een Dorp met aller haest gereden,
Riep, keurigh hoe veel daghs hy noch had te besteden;
Hoe laat is 't goede Lie'n, hebt gh'ier geen Klock-gestel?
Neen, seid' een Boer; maer, Heer, een Orgel is'er wel.

28.

WAt foeter Bockjens, sey Jan Goed-bloet, die door 't hout
Met Neeltjen allemans sijn' Huisvrouw, quam gereden;
Al sehijnen sy wat oudt,
Men siet 'er op haer' kopjens
Noch Horentjens noch topjens:
Maect dat ghy dat onthout,
Sey Neeltje, 't heeft sijn' reden,
Sy sijn noch niet getrouwt.

29.

Piet raecten over hoop met Neel sijn echte wijf;
Die meenden hem een stock t' ontfuts'len in 't gekijf:
Neen, seid hy, Neeltje lief, soo staet 'er niet geschreven:
Soekt ghy een teegh stuck houts, dit weet ick werck te geven.

30.

ICk vraeghden ouden Floor, hoe hy sijn lange leven
Soo wel gedaen, soo frisch, soo lustigh was gebleven?
Dit, seid hy, is de raet die ik daar toe heb gedaen;
Al waar ick sitten kost, daer heb ick meest gestaan,
Ick trouwden op mijn' daghen,
En wierd strack Wewenaer,
Doe schouden ick de plaghen,
En trouwde noyt daer naer.

31.

JAn lagh my speels-gewijs en terghde met een' stock:
Ick sey, Jan laet dat spelen,
'T begint my te vervelen;

32.

MYn Meisje sat bedeckt in een' gesloten wagen:
Ick hiet den Voerman staen: en sy bestond te vragen,
Hoe wist ghy dat ick 't was, die soo besloten sat?
Oh, seid' ick, Meisje lief, dat had ick haest gevatt.

Ick

Ick voelden al mijn Bloed uyt all' mijn' wonden stroomen,
Soud ick mijn' Moordenaers' niet by my voelen komen ?

KLaes Narr was van een' Hond ^{33.} gebeten in sijn been,
En schonck hem d'eersten steen
Die hy in 't veld kon rapen,
Daer hy hem 's anderdaeghs geruft vond liggen slapen;
En schonck hem dit vermaen,
Die Vyand heeft, en magh niet vroegh te bedde gaen.

Ick vond my in een' Sael alleen met Gijs de Geck,
Die met een degen speeld', en my bestond te seggen,
Waer 't niet een braven treck,
Een Mann soo met een' slaght 't Hoofd van den Hals te leggen ?
Ick hadd geen fin in 't spel,
Noch in den Vent sijn malen:
Ja, seid ick, een waer braef, maer twee waer eens soo wel;
Blijft hier een weinigh staen, ick gaed'er noch een halen.

Klaus Narr quam voor sijn' Heer, en klaeghde dat hy hoorden,
De Boeven van sijn Huys die souden hem vermoorden:
Vermoorden? seide Vorst,
'k Wouw dat dat yemand dorft,
(Ick niet, docht arme Klaus,) en kom' ick het te hooren,
Ick sal hem 's anderdaeghs doen hangen aen een' Mick;
Klaus docht', 't en was geen schick,
En sei, Heer, hanght hem toch een' dagh of twee te voren.

Meews Metfelaer, van 't werck getroetelt met de Tromm ^{36.}
En de gereede somm
Die m' opdelichtingh telde,
Kreegh in sijn' eersten Krijgh een' houw' in 't Hoofd die knelde:
De Meeffer sei, 't was deur, men sagh de herffens slaen:
Dat wild' hy niet verstaen;
Wegh, seid hy; waer ick Bloed met herffenen geboren,
Ick had dit handwerck noyt voor 't metfelen gekoren.

MEn raedde Jan goed Land te veilen voor goed Goud, ^{37.}
Om Dochter en om Soon, bey kortelingh getrouwt,

Te redden door het quaedst, door 't klappen van sijn' schijven ;
 Soo fou sijn goed bekliven ,
 En God fouw 't zegenen : hy wierd te degen quaed ,
 En sei, wel, dat 'seen raed ,
 Will God wat zegenen, hy zegene mijn' kinderen ,
 My lust om harent will mijn goetje niet te minderen.

38.

HOort, Ouders, en leert letten
HOp fonderlinge wetten,
 Die verre van ons Land,
 De Reden heeft geplant :
 De Maeghd van twintigh Jaer moet aen haer beter trouwen ;
 Op vijf en twintigh Jaer is 't slaghe voor haers gelijk ;
 Soo haest als 't hooger gaet, moet ghys' hem niet onthouwen,
 Wie datter oock na kijck'.

39.

BRuyn dé sijn' Sonen seggen,
Waer elck een wilde leggen,
 Als 't op een sterven quam :
 Elck koos, en elck verkreegh de Graf-plaets die hy nam :
 In 't ende vraeghden hy sijn' Dochters wel gevallen :
 Sy sei, sy hadd'es geen in eenige van allen ;
 Oock was het noodeloos (de Vrijster was wat oud,
 En, om Vaers gierigheit, tot noch toe ongetrouwt)
 Sy stierf toch desperaet, en die haer selfs vergaven,
 En wierden niet begraven.

40.

HAns hadde wel gesien dat minder' Luy, aen Graven
Hae'r' brieven teeckenden, **D**E **M**INSTE **V**AN **U**W' **S**LAVEN :
 Eens schreef hy aen sijn Wif, en stelden onder, **H**ANS,
DE **M**INSTE **V**AN **U**W' **M**ANS.

41.

MEn preeckt my 't spelen af: als onder de gebreken
Het schadelickst gebreck: maer, magh ick voor my spreken,
 Men preeckt my averechts; en, die 't wel overwoegh,
 Sou vinden dat ick wel te recht op 't spelen sloegh,
 Om meerder quaed t'ontgaen; ja, dat het spel kan strecken,
 Om my all spelende van alle quaed te trecken.

Want,

Want, waer's mijn' hoovaerdy, mijn', die om duſend Pond
 Kan ſpelen met den Heer, en met den Knecht terſtond
 Om Stuyver of om Blanck, naer dat ick hebb behouwen?
 Waer is mijn' Toornigheit, die alles kan verdouwen
 Wat my te ſchimp en ſchand van yemand werdt geſeit,
 Mits hy aen 't ſpelen blijv' ? waer is mijn' Gierigheit,
 Die niet een Dubbeltje kan ſparen ſonder ſpelen?
 Waer is mijn' Hoerery, of hoe kan ick ſe velen,
 Ick, die by nacht en dagh mijn' ſinnen en mijn' tijd
 Alleen aen 't ſpelen hangh? hoe ſoude my de Nijd,
 Van mijnes naeſten Weeld of Rijckdommen bekoren,
 Daer ick mijn' eigen Haev ſoo loss laet gaen verloren?
 Wat plaets heeft Gulfigheit by my, die niet een' Spell
 Haer' waerde ſpillen derv', van vreeſe dat mijn Spel
 Sou ſtuyten by gebreck? Kan ick ſe Luyheit geven,
 Die heele dagen ſpeel en noch den nacht daer neven?
 Is 't quaed ſpel, daer by Trots en Toorn en Gierigheit
 En Nijd en Hoer en Kroegh en Luyheit onder leit?

KLaes kaetſt ſijn ^{42.} ſelven rijck

Met Ball en met Balon, en wil aen geen verand'ren,
 Wat dat men hem vermaent. Heeft Klaes oock ongelijck,
 Dat hy ſijn' voorſpoed vindt in mis-ſlagen van and'ren?

MYn jongen wierd bekeven,
 Om dat hy water bracht ^{43.}

Dat naer de Wijn-kann ſtonck: de tweede reis was't even
 Gelijck als d'eerſte Kann: In 't end heeft hy bedacht,
 Hoe dat hy ſtraffen kijven
 Van 't Lijf ontleggen ſou:
 Hy hadd de Kan geſpoelt, men ſagh 'er niets in drijven,
 Dat Wijn-lucht maecken moght. Soo ſeid hy, 'k weet het, Vrouw,
 Hoe dit is by gekomen:
 't En kan niet anders zijn:

Klaes Kroes, ons droncke Buer, heeft gift'ren hier geſwommen,
 Daerom, wat dat ick ſchepp, het ſmaeckt'er naer den Wijn.

KLaes Kroes lagh ſieck te bedd, meer van Wijn als van Liefde,
 De Doctor vraeghd' hoe 't was, en of hem yet liefde? ^{44.}

'k Sou seggen, feid' hy, Heer, als ick het seggen dorft,
Geneest my van dees' Koorts, maer niet van defen dorft.

^{45.}
EEn Dansfer en een Geck zijn broeders van een bedd :
Een Geck is altijd geck, een Dansfer altemet.

^{46.}
JAn, die een sware Pleit vervolghde Jaer en dagh,
Sprack tot een' dorre Doo' dien hy gehangen sagh ;
Hocwel zijt ghyd'er aen, hoe vry van alle plagen,
Die daer noch Recht, noch Raed, noch Roll hebt na te jagen !

^{47.}
GOe Jan ten huysen uytgegeven of gestooten
Door boose Beel, sijn Wjff, viel in 't slijck van de Goten :
De Bueren schoten toe met vriendelick gedruys,
Om hem de hand te bie'n en hielpen hem naer binnen :
Neen, feid hy, vrienden, neen, en wilt het niet beginnen,
Hoe 'ck legh of niet en legh, 't is beter hier als t'huys.

^{48.}
Pier hadde Klaesje-buer sijn' Ezel geern ontleent ;
Klaes feid', hy was niet t'huys, hy wrocht voor de Gemeent' :
Den Ezel floegh geluyt, en dé sijn' Meester liegen :
Hoe, fei Pier, Klaesje-buer, meent ghy my te bedriegen ?
Den Ezel is in huys: wel fei Klaes, dit is vry
Wat wonders; loofje dan mijn' Ezel meer als my ?

^{49.}
TEun Lansknecht met sijn' Lancie in de hand
Wierd van een' Hond op 't vinnighst aengerandt,
En, om sijn lijf te bergen met sijn wapen,
Stack 't door den Hond, en liet hem leggen gapen :
De Meester keef, en fei 't en was geen noot,
Om soo een Beest te helpen aen sijn' dood,
Hy hadd hem licht het stomp end konnen bieden,
En ongequetst met slagen wegh doen vlieden :
Teun Landsknecht sprack, soo hadd ick my geweert,
Als my den Hond gedreight hadd met sijn' Steert.

^{50.}
DIrck hadde Maey sijn Wjff met stocken soo gedoft,
Dat Maey by Meesters hand genesen werden most :

Dat

Dat stond Maey soo wel aen, dat syd'er half om lachten:
 Sy docht, hy sal sich nu dat slaen voortaeen wel wachten,
 Daer soo veel Gelds aen hanght: maer Dirck loegh meer als half,
 En, als hy den Barbier betaelde voor sijn' Salf,
 Vriend, seid hy, daer's uw Geld, en noch soo veel daer neven,
 Om als ick Maey van nieuws wat op sal moeten geven.

^{51.}
Wilm, dien noyt Pill of dranck in't lijfen was te preken,
 Had veel van sulcken tuygh in twee dry siecke weken
 In't Becken van sijn' stoel voordachtelick vergaert:
 De Doctor, vragende wat datt'er was bewaert,
 Verschrickte van't gesicht van soo veel vuyligheden,
 En seide, Wilm, 't was tijd, dat ick uw' binnen-leden
 Haer' ed'le teerigheit ontlaste van die miss;
 Denckt dat een' Koorts of twee hier in begraven is:
 Want seker, dit 's quaed goed: dat hebb ick wel geweten,
 Sei Wilm, en hebb het oock daerom niet willen eten.

^{52.}
Jan magh noch Mann-Volck sien, noch Vrouw-Volck langh
 en recht,
 Soo schrickt Jan voor langh Recht, soo langh heeft Jan gerecht.

^{53.}
Teen, weet ghy wat my lett, waerom ick langhs de Straten
 Soo noode met u ga? hoort hoe de luyden praten:
 Sy keuren my voor geck, om dat ick niet en ry,
 Maer ga te voet, en ley den Ezelaen mijn' zy.

^{54.}
Myn gierige Compeer is toornigh op sijn' Knecht,
 Die yets heeft aengerecht,
 Daerom hy hem met recht sou mogen slagen geven:
 Maer daer en komt niet af. Heeft hy 't den knecht vergeven?
 Neen; hy is even boos. Waerom dan? 'k wedd ick 't weet:
 Om dat het Geven heet.

^{55.}
Daer is een Land van Recht, daer Dieven onverboden
 Een goed stuck van haer' Neus tot straff werdt afgesneden:
 Klaes, geeft u in dat Land, en leeft'er vry onheus,
 Ghy steelt u selven rijck, en krijght een' schoonen Neus.

56.
KLaes met den grooten Neus is ydeler van Baerd
 Dan menigh Ratten-staert:
 De schaduw en de Dropp van dien verbrudsten Gevel,
 Gelijk de Note-boom het Gras houdt in der aerd,
 Is oorfaeck van dat evel.

57.
NEel seght; sy valt in 't slaep; soo haest als 't doncker wordt:
 De reden is bekend: sy heeft een oogh te kort;
 En eer Neel is gelegen,
 Soo is s' all halyer-wegen.

58.
KLein Jantje reed voor uyt, en was by naer verloren,
 Soo hadd hy sich geweert met Spitsfroc en met Sporen:
 Men vraeghden by den wegh, Heeft yemant hier, goe' lie'n,
 Een Mann te paerd gesien?
 Neen, seid een loofe Boer: ick hebb geen Mann vernomen:
 Daer is een Paerd gekomen,
 Daer midden op de Zael een Hoed lagh, en op zy
 Twee Leerfen; was dat hy?

59.
GHy zijt soo kleintjes, Jan, dat, als ghy waert vermist,
 Ick weet niet hoe men raed om u te vinden wift,
 All deed' m'er veel geweld toe;
 Of 't most hard regenen; dan vindt men tot een' spell toe.

60.
ICk weet geen beter ampt om lange Jan te vo'en,
 Als een Deurwaerderichapp, om Boeren te gaen plagen:
 Als hy het volck sal dagen,
 Vindt hy de deur in 't flot, hy kan 't door 't Venster doen.

61.
NEel Buyck-en-Borst-en-Bill light onder in dit Graf,
 Die, levende, de Straet soo veel te dragen gaf:
 Arm' Aerde, wat een' beet heeft zijd'eraen te kouwen!
 Sals' oock Neel sonder hulp van Mostaerd wel verdouwen?

62.
MEn vraeghde Jan de Vry, hoe dat hy op sijn' Jaren,
 Soo vett, soo wel gedaen, soo lustigh quam te varen?

Daer,

Daer, seid' hy, weet ick rass
 Goe' reden af te geven :
 Om dat ick van mijn leven
 Noyt Knecht, noch Meester was.

63.

Hier onder light de Kass van Mag're Mayens Geest :
 Sy sagh, al eers'er quam, als hadd s' er langh geweest :
 Wat moght men met dat schrael geraemte naer de Kerck gaen ?
 De Dood en heeft'er toch noch voedsel af, noch werck aen.

64.

Neel is platt als Beschuyt,
 Jan heeft een' ronde huyt,
 En elck slaet sijn geluyd :
 My dunckt het even fluyt
 Als 't Veeltje by de Luyt.

65.

Hans Krom-voet quam te Hoof, en riep, men most hem hooren,
 En recht doen : Hooren ? Ja, seid eene der Doctoren,
 Maer recht, mijn goede vriend, (hy letten op sijn' Schoen)
 En kan m' u hier niet doen.

66.

DIrck Spotter, met een oogh, sprack tot Jan Bultenaer
 Ghy zijt al goed tijds klaer,
 En hebt vroegh op geladen :
 Dat hoev' ick niet te raden,
 Sei Jan, of 't hier noch vroegh
 Of laet is, 'k siet genoegh ;
 'k Schick dat het noch wat langh met d'ander aen sal loopen ;
 Tot noch toe sien ick u maer eene Venster open.

67.

MEn noemt gebreckelick een' mensch die wat gebult is :
 My dunckt hy overloopt, en wat te seer vervult is.

68.

Pier was sijn' schoenen quijt, Pier Koot-voet in 't gemeen,
 En doe hy toornight schein,
 Soo sprack hy met medoogen,
 Ick wensch den Dief geen quaed, dan dats' hem passen mogen.

69.

PIer staen sijn' voeten kromm en binnewaertsgebogen,
 't Schijnt voor een mensch sijn' oogen
 Soo dickmaels als hy treedt,
 Dat hy all gaende 't Land met groote duymen meet.

70.

HEt was een kloecke raed
 Van een vernuft Soldaer,
 Soo hy de Wilden sagh der Christen dood verijlen
 Met haer' vergifte pijlen;
 Kom, seid hy, Generael, betaeltse sijn met sijn,
 Smeert ghy oock uw Geschutt en Kogels met fenijn.

71.

WAs d'aenspraeck niet beleeft, en de beleeftheit sijn,
 Daer mé't Land-Jonckertje sijn beentjen uyt quam strijcken:
 Moy Meisjen, seid hy, daer de Verckens u gelijken,
 Daer moeten in der daed wel schoone Verckens zijn.

72.

EEn Boeren-predicker op Stoel sprack, van vergeven:
 Maer, seid hy, wie vergeeft? daer stond een Boer beneven,
 Die riep uyt, Ick vergeef, Wie? maer mijn Vader, Heer,
 Die hier sijn selven heeft verdroncken in de Meer.
 Ick oock sprack een' Boerinn: Wie, riep de Leeraer, Sussje?
 De Moorder van mijn' Mann, die geef ick wel een kussje:
 Wie is, sei Domine, gekomen tot dien vall?
 Neen, sei sy, 'k meen den Mann die hem vermoorden sal.

73.

JAn raecte soetjens met sijn' rentjens aen den kost,
 En danckte God den Heer, die hem, om wel te leven,
 Pas, soo veel had gegeven,
 Dat hy geen' Heer en hoefd, en geen' Knecht houden kost.

74.

TWec Castiliaensche Dons geraeckten in krackeel,
 En grabbelden bykans malkand'ren naer de Keel:
 Maer, sei de selste, swijght: ghy mooght het soo verkerven,
 Ick vatt u by den Kopp, en slinger u soo hoogh
 Aen geen sy van de Sonn, uyt aller menschen oogh,
 Dat ghy van honger eer als van den vall sult sterven.

75.

EEn hongerige Don quam vragen aen mijn' Waerd,
 Of hy voor sijn gerief wat spijs had aen den Haerd:
 Een Hoentje, seid hy: maer, met oorlof dat ick 't vrage,
 Hoe is uw naem, mijn Heer? want hier is noch van dage
 Volck sonder Geld geweest, en dat en dient my niet:
 Fernando-Jan-Baptist is 't, seid hy, dat ick hiet:
 Fernando, sprack de Waerd, Jan en Baptist, dry Becken?
 Neen, Heer, mijn Hoentje kan voor soo veel volcks niet strecken.

76.

KLaes Boer wierd van een' Hond gebeten op de Mart,
 En taste naer een' steen: maer 't aerdrijck was te hard
 Van 't vriesen, en de steen en was niet loss te trecken:
 Klaes Boer stond voor sijn hoofd geslagen als een Oss,
 En sei, wel hei, wel hei, 't is hier 't Land van de gecken,
 Daer 't volck de steenen bindt en maeckt de Honden loss.

77.

TEun roemde my, sijn Paerd was eel en delicaet,
 En dat het geen rouw Voer most eten, als met maet,
 En warm gekoeltert zijn: Als 't voor mijn' oogen quam,
 Soo was 't een' mag're krengh, voor stijf, en achter lamm.
 Wel, seid hy, magh dat niet voor eel en delicaet gaen?
 't Magh nauwelick te voet ten einde van de straet gaen.

78.

ICk ben een waerde gaff, ghy mooght my wel onthalen,
 Sprack Herman tot sijn Waerd, want all om waer ick s'chey,
 Daer laet ick Mann en Vrouw en Kind'ren in 't geschrey,
 't Was waer, hy teerd' all om, en wist van geen betalen.

79.

MYn Heer, sei Dirck sijn knecht, ick wenscht' u God wou geven
 Veel' dagen van de mijn', die ick te min moght leven.
 Eens warens' in gevaer van leven en van lijf:
 Sy s'aten, leck, op 't droogh en 't woey te machtigh stijf:
 Heer, seid' hy doc, dit's een van die voor-schreven dagen,
 Die 'k wenschte God u op, en my af wilde dragen.

80.

ELck sprack het leste woord,
 En daer was geen verhooren,
 De Mast lagh over boord,
 En 't Roer was langh verloren.

Job, die mé fincken sou,
 Gingh sijntjes sitten eten,
 Want, feid' hy, neer gefeten,
 Onbijten stond hem toe, die soo veel drincken sou.

81.

EEn Boer, die sloop-fieck lagh,
 Kroop schielick voor den dagh,
 En riep met bleecke kaken,
 Ey, Stiermann, is 't je will,
 Ick bidje, houdt wat still,
 Ick sou creysje braken.

82.

ANdries docht door een' Beek te waeyen, en het miste:
 Soo dat hy daer den grond en 't leven by vergifte,
 Siet, feid' een loofe Boer en lachte: dat 's een Beest!
 Hadd hy de Bregg' ebruyckt, hy hadd langh tuys eweest.

83.

MYn Snyer sagh een' Vent sijn backhuys heel verdurven
 Van wonden in den Krijgh, en op den graet gekurven,
 Gelijk de Braeffem fiet die na den Roofter gaet:
 En feid' hem kluchtigh; Mijn gekapte Cameraed,
 Als 't emmers wesen most, en als 't lot op my draeyde,
 Ick maeckt' u liever nieu, dan dat ick u vernaeyde.

84.

ICk socht volck voor de vuyft, op allerlei gevecht,
 Te Voet, te Paerd, op steeck en snijen afgerecht,
 En die geern, of het neep, mijn' veiligheid besturven
 In reisen van gevaer: Men brocht m'er vier of vijf,
 Voll wreede tekenen van wonden over 't lijf:
 Neen, feid ick, haelt my die, die dese Luy soo kurven.

85.

JEroen de Leugenaer, van verre t'huys gekomen,
 Beroemde sich, daer was geen Land', geen vreemde stroomen,
 Hy 'n hadse doorgereist: Ick roock sijn' bottigheit,
 En tasten hem sijn' pols: en feid', uyt kluchtigheit,
 Soo hebt ghy wel geweest in Oud-Cosmographie-Land:
 Hy docht het was een streeck als Rhijn, of Delf, of Schieland,
 En gaf ter antwoord, Neen; wy sagen 't uyer Zee,
 En liepender voorby, daer was geen goede ree.

86. Jan-Vaer

86.

JAn-Vaer bekeef fijn' Soon om dat hy lagh en sliiep,
 Als 't tijd van opstaen was, en niet aen 't werck en liep;
 En seid' hem, hoe een Boer, die met den dagh in 't veld was,
 Een' Buyt gevonden hadd van een' goe' groote Geld-tass:
 Ja, Vaertje, sei de Soon, hy was vroegh aen de schopp;
 Maer die de Tass verloor was noch wat vroeger op.

87.

TYs treurde troosteloos om een Kind van dry weken,
 Een' Dochter, die ick hem in 't graf gingh helpen steken:
 'k Sei, Buerman, weest te vreen,
 Die rouw sal wel verkouwen;
 't Is maer van vijven een';

Ghy hebt'er emmers noch vier houwbare behouwen:
 Oh, seid hy, lieve Vriend, 't is all te harden stoot;
 Van all' mijn' Dochters is de deughdelicke dood.

88.

TYs eischte wat van Trijn dat hy niet noemen dorft:
 Sy sprack hem uyt de borst,
 Sy had haer' Ouderen gehoorfaemt doe se klein was:
 Soo 't degelick en rein was,
 Daer toe hy haer verfocht, haer Mann hadd nu 't bevel,
 Dien hy 't gaen vragen moght: behaegde 't hem, 't was wel.

89.

LOuw lekker-beetje, Louw, de leege, luye Fiel,
 Sweert dat hy Neel fijn' Vrouw soo lief heeft als' fijn' ziel:
 Hoe 't daer med' is gelegen
 Staet my niet t'overwegen:
 Altoos Neel seght'er op, en ick houd't met het Wijf,
 'k Hadd liever dat my Louw soo lief hadd als' fijn' lijf.

90.

NEel sagh ter Venster uyt twee Neels-verliefde gecken
 Haer' wambasen eerst uyt, daer naer haer' degens trekken:
 En, soo sy mercken kost, dat vierige gevecht
 Was om haer schoongesicht, en noch yet, aengerecht:
 Ey, riepse, *mes amants*, wordt eens een luttjen wijser,
 De winst van desen strijd en hanght aen stael noch yser,
 Daer hoort goed Silver toe, en Goud naer advenant,
 Die 's meest te berde brenght, die heeft my; daer 's mijn' hand.

^{90.}
TRijn kleedt sich als een' Hoer, om 't Mannen-volck te tergen;
 En wordt gram, als haer een wat Hoeren-vreugds derft vergen;
 Trijn, maect u desen toorn, of dese kleeren quijt,
 Of weest, als ghy u kleedt, of kleedt u als ghy zijt.

^{91.}
 'k **S**Ei, Klaes, wat laeght ghy toch en trouwd' een' doove Vrouw?
 Oh, seid hy, 'k hadd' gehoopt dats' oock stomm wesen souw.

^{92.}
DAer is geen raed toe, Dirck, men moet sijn Wif believe;
 Noo doen, is oock gedaen, dat is 't recht van haer' Brieven:
 Ja, soos' u van een dack te springen heet, de Pry,
 Bidt onsen lieven Heer dat het niet hoogh en zy.

^{93.}
LOuw trouwt een rijke Meid, slimm, scheel, ross en mis-tekent;
 Hy neemtse by 't gewicht; 't fatsoen wordt niet gerekent.

^{94.}
ZYt ghy een Goudsmit, Jooft, en is uw maecksel Trijn?
 All waer 't gh' een Yfersmit, sy moght niet grover zijn.

^{95.}
TEun-thoonde my sijn Wif, Teun met sijn leelick backhuys,
 En sy geleeck hem recht gelijk 't Secretet het Kackhuys:
 En Teun swoer, 't was sijn Wif; en 't quam my wel te pass,
 Want, by mijn' trouw, ick docht dat het sijn' Suster was.

^{96.}
DIrck, sei Truy, houdt u eens of ghy mijn Vryer waert,
 ('t En is maer om den deun) stuypt neder totter Aerd,
 Sucht, schreidt, en, om mijn' Trouw, gaet op uw' knien leggen:
 Neen, neen, sei Dirck, ick vrees of ghy eens Ja moght seggen.

^{97.}
SWart Neeltje, kort en vett krijght Dochters langh en ranck,
 Als suycker-peen soo foet, als Lelien soo blanck:
 Men vraeght hoe dat dat komt: wat magh men leggen vragen?
 Sou swart Land wel gemest geen' schoone vruchten dragen?

^{98.}
KLein' kinderen geraes joegh Sander uyt sijn' Boecken:
 'k Riep waer heen? 'k hadd' den Mann noyt soo ontstelt gesien.
 Hy antwoorde; waer heen? ick ga Herodes soecken,
 Om of hy my dit goed wouw lichten, of verbie'n.

V Y F T I E N D E B O E C K.
 S N E L D I C H T.

Uyt Hooghduytsch OnDicht.

V O O R S P R A E C K.

Hooghmogende laegh Land, mijn Vaderland; in waerde
 Te boven, of gelijk all' die ick kenn op Aerde:
 Heeft u des Hemels gunst verheven tot den topp
 Van des' Hooghmogentheit; weest niet hooghmoedigh op
 Een hoogh dat dalen kan: daer is land hoogh geboren
 't Welck hooge Titulen van ouds herr toebehooren;
 En daer de reden will dat ghy voor wijcken moet
 Gelijk het lage Dall voor hooge Bergen doet:
 En, stontd ghy schoon gelijk, en dat men Bergh en dalen
 Onoverweegelick sagh hangen in twee Schalen;
 Noch waer het roemen miss, noch keurde ghy niet recht
 Het moerige voor puyck, en't hoogelandsch voor slecht.
 Zijn niet de dichtst' aen't Vier de warmste, zijn de dichtste
 Aen Sonn en Sterren niet waerschijn'lick de verlichtste?
 Is't niet waerschijnelick hoogh, helder volcks vernuft,
 Dat uyt de dampen is, by datter in verduft?
 Hoe waer 't waerschijn'lick is, sal niemand van my hooren:
 Landslieden, gaet te raed met uw' geslepen' ooren;
 Ick brengh u Rijnsch geluyd in overuloed ter baen.
 Noch is het maer Rijnschdhalv: hoe Duytsche Fluyten gaen
 Is niet van mijn bewind: veel onvervuylde pijpen
 Als mijne mosten u dat konnen doen begrijpen:
 Mijn voordoen is de stoff, en, tast ick niet heel miss,
 Stoff, die by stoffen ruym te vergelijken is
 Die voor goe' stoffen gaen. Aen't kleedfel van de kind'ren
 Hebb ick mijn' hand geschent: hoe veel haer dat kan hind'ren
 Aen't ingeboren schoon, weet ick van allen best;
 Ick, diese glad en gaef gehaelt heb uyt haer nest.

*Ghy doet my niet als recht, indien ghy 't rein wilt scheiden
Van't onrein, en dan strijckt dit vonniss tusschen beiden;
Dit heeft de plack verdient, en dat den hoogsten lof,
Dit heeft den Haeskop gedaem, en dat de Moff.*

^{1.}
Hy zijt soo boos, Andries, en soogeluckigh toe,
Dat ick geen beter blick van 't eewigh tweede leven
Als u en weet te geven:
God is gerechtigh, Vriend, en ghy verdient sijn' roc';
Hebt ghys' hier niet te vreesen,
't Moet eens hier namacls wesen.

^{2.}
EEn mall berekenae van yeder eens Geslachte
Beloofde my het mijn'
Door een' gerechte lijn
Tot Noachs Arcke toe t'ontcijfferen: Ick lachte,
En seid' hem, goede Vriend, ick bidd u, laet dat vry;
Wy wierden soo te na verwanten, ick en ghy.

^{3.}
EEn Jode die wat salven kost,
Die 't stelen wel ten heelen,
En 't meesteren ten halven kost,
Nam Jan-buer aen te heelen:
Gedurende de meester-tijd
Raeckt Jan all vast sijn Ruyntje quijt,
All kan hy 't niet doen blijcken,
Door's Meesters snoo practijcken:
't Is van den Jode wel bedacht
Hy heeft Jan op de been gebracht.

^{4.}
ICk vracghde Dirck, hoe maect men best goed gier,
Moet m' eerst van Bier of eerst van Wijn beginnen?
Wel seid' hy, Heer, dat is goed te versinnen,
Ick segg van Wijn, en na den Wijn geen Bier.

^{5.}
JOb wouw sich enckel wreken
Van d'ontrouw van een' valschen vriend,
En, als hy my quam spreken,
Hebb ick hem dus van raed gedient:

Ghy hebt de wraeck in handen ;
 Vergaert hem kolen op fijn' kopp :
 Dat wild ick geerne doen', fei Job,
 Mits dat die kolen branden.

6.

DEn Adel, wel verdient, is hooglick te loven ;
 Maer, hoe men 't noemen will, het is een' menschen-gunft :
 Geleertheit, wel beploeght, komt evenwel van boven,
 En, of de mensche sweet, den Hemel schenckt de kunst.
 Het scheel bestaet daerin, dat met fijn' gulde Brieven
 Een Koningh op een' dagh veel' Dufenden gerieven
 En soo veel Boeren Eel met een woord maken kan ;
 Maer all' de Koningen, wanneer sy 't ondernamen,
 Van soo veel Boeren stoff, met all' haer' krachten t'samen,
 In dufend dagen tijds niet een' geleerden Mann.

7.

BEduydt grijs Haer bekommeringh,
 Gelijcker meest af werdt gesproken,
 Reinier, soo is 't een seker dingh,
 Ghy hebt uw hoofd niet veel gebroken :
 Maer nu en zijt ghy noch niet wijs
 Waerom uw backhuys is soo grijs ;
 Nochtans, fiet, 't is de selve reden :
 Want all' uwe forgen en gebeden
 Sijn door uw' leck'ren mond op kost en dranck belent ;
 Van die bekommeringh is 't daer soo grijs ontrent.

8.

KLaes klaeght, hy is soo moe van ondeughd en van fonden,
 Hy wenscht sich aen een' kant,
 Daer geen' en wierd' gevonden.
 Ja, Klaes, maer in dat Land
 En waren dan geen' menschen,
 Maer Engelen te wenschen ;
 En, soudt'er voorts wel gaen,
 Soo blijft'er ghy van daen.

9.

MYn Brillemaker seght, en is goed om verschoonen,
 't Waer fijn gewiss verderf ontrent het Hof te woonen :

Hem dunckt fijn' wetenschap en dient niet by de lie'n,
Daer Heeren meeftendeel all' door de ving'ren sien.

^{10.}
WAt is toch Roomen nu, by dat het placht te zijn?
Niet meer als flechten Eeck van goeden ouden Wijn.

^{11.}
GHy kont wel drincken, seght ghy, Jan:
Ick meen dat ick het mede kan:
Maer weet, het is een groot verscheel,
Wel drincken, of wel, voll, of veel.

^{12.}
SOo ons de lieden niet bedriegen
Die seggen dat Poëten liegen,
Soo lijkt Klaes wel een groot Poet:
Hy lieght meer als ick yemand weet.

^{13.}
UW gulfigh swelgen, Pier, gaet boven alle mercken,
En ick drinck pas mijn' meugh: soo komt de eer u toe;
Want ghy doet als een Vercken,
En ick doe als een' Koe.

^{14.}
'k**G**Reep naer Jans Wapen-schild, en hadd het geern bekeken:
Maer een ontrock het my, en fei soo wat van vers;
All foet, ghy moght het breken,
Soo nieuw is 't en soo vers:

^{15.}
TRijn houdt niet op van ritfigh boelen,
Om lustigh lust met lust te koelen:
Dat is, naer ick het kan verstaen,
Haer vier met solfer uytgedaen.

^{16.}
UW Dochters zijn al rijp, en even op haer best:
Klaes, laet ick u wat seggen,
Bestelt all tijdelick uw' hoenderen haer' nest,
Eer dat s' haer' Eyersin de Netelen gaen leggen.

^{17.}
VLeesch versch geflagen moet versterven,
Of 't kost ons menigh' taeyen beet:
Soo kan 't een Prediker verkerven,
Die dat versterven niet en weet.

Hoor,

Hoor, Domine, ghy pronckt met spoedige gedachten,
 En brencht ons rijp en groen op Stoel, en dat is fraey:
 Maer liet ghy 't versch gellacht versterven en vernachten,
 't Wierd etelicker spijs, en ongelijck min taey.

18.

Cornelis seght, hy hoopt te varen
 Daer voor veel honderden van jaren
 Sijn' vrienden heen gevaren zijn,
 En wenscht mijn' kans soo schoon als sijn':
 Maer komt hem niet in sijn gedachten,
 Dat daer ter herberge vernachten
 Veel' luyden onder 't selve dack,
 Geen herbergh is van groot gemack?

19.

TEr Kercken hooren w' ons gebreken;
 Maer wacht u daer men 't Vonniss velt:
 Een Pharrer magh geweldig preken;
 Maer Heeren spreken met geweld.

20.

Pier haet de Kruyssen in de Kerck;
 Sy moeten uyt de glazen,
 Van Muer, van Orgel, en van Serck:
 Ick houd 't voor viesefafen:
 Want Kruyssen berght hy toch tot sijnt vranck en vr y,
 En rekents in sijn' Bors voor geen' afgodery.

21.

Laet geen nieu Prediker sich vleyen met den loop
 Van veel' nieuwsgierige toehoorders over hoop:
 Nieu is een ondiep moy: die soo veel niet en weten
 En hebben op de Pruym het blacuwe niet doorsien:
 'k En fagh noyt sondaghs kleed dat in een' weeck of thien
 Geen werckendaghs en wierd, en voor een vodd' versleten.

22.

Ghy weet het in de hand te kijken, doet ghy, Klaesje,
 Wie mild of gierigh is; Ghy zijt een kunstigh baesje;
 En waer aen soudt ghy 't toch als aen de hand sien, Bloed?
 Men geeft niet met den voet,

23.

DE Mann in 't Dolhuys wierd melijdigh over Jorden,
 En haeld' hem uyt de kluyts daer hy gefeten hadd,
 En vraeghden, of hy eens ten lesten wijs wouw worden?
 Ja, Meester, feid' hy, wordt men wijs in fulcken gat,
 En wilt ghy 't my bethoonen,
 Soo gaet'er self in woonen.

24.

'k **V**Ond' een' ontfelden Paep den degen in de hand;
 Daer wild' hy mé van land:
 Denckt, feid ick, hoe de Heer Sr Pieter overreedde,
 Steeckt uw swaerd in sijn' scheede;
 En hy voldé de straff:
 't Is waer, Heer, fei de Paep; maer doen was 't Oor all af.

25.

EEn Boer trock na sijn's Vorsten huys,
 Daer hoorden hy seer groot gedruys
 Van vette gastery en huppelen en springen,
 En focht'er in te dringen:
 Men feid hem, wegh, ghy malle Pier,
 Gaet kijken watm' in 't veld doet:
 Neen, feid' hy, 'k waer nu liever hier,
 Om eens te deegh te sien wat datm' all met ons Geld doet.

26.

MYn Snijder hadd mijn' Meid haer keursje mis gesne'en;
 't Hingh achter veel te langh, en voor ter halver been.
 De Snijder fei, 't was wel, in 't bocken sou sy 't mercken;
 Dan hingh het voor gelijk, en 't was haer nutter soo,
 Dan of het beter waer; sy hadd een' keurs van noo,
 Niet om te wandelen, maer om staend' in te wercken.

27.

ICk weet een Klooster dat, gewiss,
 In goe' gesonde Locht moet leggen;
 Dewijl men in der daed kan seggen
 Dat daer noyt Maeghd gestorven is.

28.

HAns wierd soo heftigh in sijn pleiten op de Roll,
 Dat hy sijn' weder-mann een' lappgaf voor sijn' boll,

En

En seide, waer 't niet hier, Soo foud' ick 't u verleeren,
Maer ick ontfie de plaets, en u, mijn' Achtbaer' Heeren.

^{29.}
DE Klocken zijn seer groot in uwe Vader-stadt,
En ghy en laet niet af daer van veel te vertellen :
'k Will u wat leeren, soo ghy slechts mijn' reden vatt;
Hooft, groote gecken, Hans, betamen groote Bellen.

^{30.}
GHy kont niet in de Kerck geraken,
Men drinckt'er niemant toe; Jan, hebt ghy dat geseit ?
Wat wilt ghy in den Hemel maken ?
Men doet'er geen bescheid.

^{31.}
EEn wijser Mann dan vele mannen
Sprack uyt sijn vredige gemoed,
Hy wist geen' raed tot qua' Tyrannen,
Dan dat men se dood bidden moet.

^{32.}
DEn Roomfchen Ommegangh preeckt ghy my alle jaren,
En wilt my met geweld mé slepen in dien drangh:
Ick bidd u, houdt uw' ruft, laet ick mijn' schoenen sparen,
Ick weet den rechten wegh, ick soeck geen' ommegangh.

^{33.}
KLaes roemt, hy my bedriegen kan
En dienstigh zijn of schaeligh :
De Duyvel kan daer oock wat van,
't En maeckt hem doch niet saligh.

^{34.}
Ick ben soo goed als ghy,
Is 't eerst' en 't leste woord van Vrouwen, als sy kijven.
't Was gift'ren Griet haer eerst, en 't most het leste blijven :
Maer 't is niet waer, sei Fy,
De beste van twee Wijven;
Ten minsten nu niet, Griet,
Want, dat ghy 't wel verstaet, ghy zijt quaed, en ick niet.

^{35.}
VAn twee Gesusterkens was Bettje jonghft geboren,
En wierd ten houwelick voor d'andere verfocht :
De Moeder wou niet hooren,
Wat datter Bett toe broght.

De voortrouw, seife, docht h'er,
 Quam toe de oudste Dochter:
 Waerom, Mameer? sei Bett,
 De jonghste kinderen leght m' emmers eerft te bedd.

^{36.}
DAer liep een niewtje door de Stadt,
 Dat Jan by Neel geflapan hadt:
 Neel fchutten 't op haer wapen,
 En floegh het in den wind,
 Want, feis', had Jan geflapan,
 Soo waer ick niet met kind.

^{37.}
DIrck wierd voor Geus gefchouwt, om datter niet een kruys
 Noch in fijn huys en ftond, noch voor, noch op fijn huys:
 Maer, feid hy, Domine, gaet dat oock all te degen?
 Ick fie, ghy ftelt het Kruys in Hagel, Sneew en Regen:
 Ick vier 't veel heiliger, foogh' op mijn Wijfje lett:
 Ick heb het Kruys in huys, en meeftendeel in 't bedd.

^{38.}
KLaes is fchier feventigh, en trouwt met een moy Dier
 Van een en twintigh fchier:
 Wat hebben spotters daer haer' tanden mé te ftoken?
 Dorr hout en is niet quaed om jongh vleefch by te koken.

^{39.}
JAn, by 't gepeupel, Hans den Langen,
 Verweet fijn' Buerman kleine Klaes,
 Hy was niet hooger als een Kaes.
 Klaes was voor dat gat niet te vangen,
 En wift het hem fooweer te langan;
 Uw' Moer is wel bekennt in Stadt,
 Ick heb maer eenen Vaer gehad.

^{40.}
WAt hebt ghy my te Jonck'ren, Geck,
 Sei d'eene Beeft aen d'ander':
 Den and're fei, dat 's geen gebreck,
 All gunnen wy 't malkander:
 't Is toch de mode, dat ghy 't weet,
 Datm' alle gecken Jonckers heet.

^{41.}
HOe veel die Henn, sijn Mann, hoord' ik een' Landsknecht vragē
 Een' Huysmann die sijn Wijf ter merckt bracht op sijn' wagen:
 De Boer sijn' antwoord was genuchelick : hy sei,
 Die Henn is my niet veil, maer mergen wel haer Ey.

^{42.}
DIrck fagh van sijn' twee Broers een' tot de Galgh verwesen,
 Een' uyt de Leidse Kaegh verdroncken in de Meer :
 En sprack verheugelick, dit 's een goed Broer-jaer; Heer,
 Of 't naeste Jaer soo goed een Suster-jaer wou wesen !

^{43.}
EEn hooghgeboren Vorst verweet een' ongeboren,
 Hy waer geen Vorst geweest, ten zy hy 't waer geschoren :
 De Bisschopp stond het toe, en, was hy Vorst gemaect,
 Hy waf's'er door den wegh van eeren aen geraect,
 En om sijn' deughd geVorst; daer aen kost geen gebreck zijn,
 Maer een geboren Vorst kost wel een groote geck zijn.

^{44.}
BOer Jan sprack, Thien geboden,
 Gemanne, 't is wat grof :
 Daer wasser ien eboden,
 En 't lieper slordigh of:
 Gedenckje niet van Adam,
 En hoe hy an sen scha quam,
 Hy wist gien raed om ien,
 Hoe klare wy 't met thien?

^{45.}
WIe hadt ghy 't liefste, Trijn, van all' de seven Mans
 Die by u zijn versleten,
 Pier, seid' ick, Barent, Klaes, Dirck, Jacob, Hein, of Hans;
 Of is 't u schier vergeten?
 Vergeten? sei sy, neen; 'k had s' all' seer wel besint,
 Maer staegh de levende meer als de doo' bemint.

^{46.}
KLaes, denckt ghy altoos quaed, en kan ick noyt ontgaen
 Uws herten argewaen?
 Gedenckt aen 't negenste van 's Heeren thien geboden!
 Daer werdt het u verboden;
 Want, weet ghy wat het is?
 't Is binnen u van my een' valsch' getuygeniss.

47.

Dien Uyl, die stadigh vloect by Hemel of by Hell,
Geloov' ick niets te wel;
Hy schijnt het oock te mercken,
En daerom alle dingh by eede te verstercken.

48.

Een snapper heeft niet min als tweederley gebreken:
Want, die niet swijgen kan, heeft geen verstand van spreken.

49.

Daer zijn twee gecken in den Hage,
Die 'k bey belach, en bey beklage;
Maer wien van beide meent ghy meest,
Die wenscht om sterven, of die 't vreest?

50.

JAn sat en huckten op sijn' hielen,
Daer hem dry stroopers overvielen:
Maer, Mannen, seid' hy, gunt my tijd,
Soo ghy rechtschapen Karels zijt,
Dat ick mijn' Broeck weer op magh trecken.
Sy seiden, Ja: Wel, seid' hy, gecken,
Wacht ghy dat, daer ghy staet en fiet?
Nu doen ick 't in dry dagen niet.

51.

Klaes wierd gebeden van twee Joden
('t Was Sabbath, en haer 't werck verboden)
Hy wild' haer redden, en wat rass,
Een Kalf dat half verdroncken was.
Hy sei, en antwoorde ter degen,
Hebt gh' u belett, ick heb het mijn,
En mergen sal 't mijn Sabbath zijn;
Dan komt het my noch min gelegen.

52.

Ghy hebt seer veel gelefen, Jan,
Maer noch niet all; dat kan niet wesen:
Dan hadt ghy 't meest doorlefen, Mann,
Hadt ghy u selven wel doorlefen.

53.

Quelt u, Klaes, dat een Mann die u veel quellingsh gaf,
Ter Kercken is gebracht in een gemarmert Graf?

Laet

Laet ick uw' botheit schaven;
 'k Weet daer wat anders af:
 'k Wensch all' uw' vyanden en all' de mijn' als Graven,
 Of Koningen begraven.

⁵⁴
WAerom will yeder een aen 't roer,
 En op het Kuffen met het Wapen?
 Dat 's goed te weten, feid' een Boer,
 Daer zijn geen' gecken toe geschapen,
 En elck foeckt die getuygeniss
 Dat hy geen Geck geschapen is.

⁵⁵
EEn Vorst wild' aen den Krijgh, wat dat m'er tegen ried;
 Sijn' groote reden was, hy wild yet zijn of niet.
 Heer, feid' ick, ghy zijt yet, en, wilt ghy 't daer na maken,
 Ghy sult haest lichtelick van yet tot niet geraken.

⁵⁶
MY feid een Vette Pater,
 Elck prees wat hy best moght;
 Hem docht het beste water
 Was water in der aerd gevallen uyt de Locht;
 Te weten by de Sonn, in plaets van Helm en Klocken,
 Door 't kromme Houtjen van een' Wijngaerd-stock getrocken.

⁵⁷
WAt foeckt ghy sonder end u selven te verhoogen?
 Jan, God siet nederwaerts; ghy raect hem uyt der oogen.

⁵⁸
KEes, sei 'ck, zijt ghy sonder schaemte?
 Gh' hebt een Paerd als een geraemte,
 En ghy laedt het sonder end:
 Niet met allen, sei de Vent,
 Kost ick by malkander schrapen
 All' de deughd van all' de Papen,
 'k Souwse noch wel laden toe,
 En mijn' Meer en wierd niet moe.

⁵⁹
MEn vraeghde, wat 's de langhste dagh?
 Mijn Boer, die niet gewacht heeft
 Dat ick mijn' Almanach door-sagh, (heeft.
 Sei, Land-Heer, spaert uw' moeyt, dat 's die den kortsten nacht
 II. Deel. P 60. Siet

60.

Siet ghy dien proncker met fijn goude Ketingh om?
 Hy draeghter alle daegh een' andere: waerom?
 Hy hoeft'er alle daegh een' nieuwe, fou m' hem houwen;
 Gemeene gecken kan m' in eene wel betrouwen.

61.

ICk hoorden een' Student in Rechten kluchtigh seggen
 Van een moy meisje blond,
 Dat in fijn' oogen stond;
 Dat's een braef *Pultrum* om fijn *Corpus* op te leggen.

62.

ICk vraeghd' onnosfelijk een Zeeman voor TerHeide,
 Wanneer is Garnaet best en Krab en kleine Viss?
 De Zeeman loegh my uyt, gaf my bescheid, en seide,
 Als daer geen groote Vifch meer te bekomen is.

63.

IS s' uyt, de Boere-Miss? riep een Moy Papen-Nichtje;
 Ja, sprack een Boere-wichtje,
 Haest u wat, foete kind,
 De Hoere-Miss begint.

64.

JAn luyftert na fijn' eigen' woorden:
 Als yeder hem foo geerne hoorden,
 Als hy fijn selven in de Kerck,
 Wy raecten noyt ten einde werck.

65.

DAer riep een Vent, Brand, Brand:
 Ick vraeghden, aen wat kant,
 En wiens huys het moght gellen?
 Hy riep all, Brand, gefellen,
 En ick all weder, waer?
 Ick weet niet, seid hy; maer
 'k Wouw yemand Vier wouw maken;
 Soo dat ick moght geraken
 Daer ick my warmen fou,
 Want fiet, ick sterf van kou.

66.

ICk vraeghd' een Godsgeleerde, hoedanigh hy verstond
 Het stuck der Saligheit by groote Vorsten stond?

Sy fullen , seid hy , all' het eewigh Leven erven ,
Daer is geen twijffel aen ; mits s' in de wiege sterven.

67.

KLaes wierp een schellinghsken in 't sacksken van de Kerck ,
En om sijn' gierigheit te troosten in 't goed werck ,
God , seid' hy , magh 't my eens vergelden met sijn' zegen :
Als hadd hy 't schellinghsken niet eerst van God gekregen.

68.

KLaes klaeghden over Trijn , sijn lieve lichte Wijf ,
Als of se nu en dan wat malde met haer lijf :
Teun gaf hem desen troost : ey , laet de Vrouw wat spelen ;
Die buy sal overgaen ; dat vindt men soo aen velen ;
En ick vind't aen mijn Wijf , die wasser oock soo aen
Tot op den ouden dagh , doe die quam , was't gedaen.

69.

DIrck heeft een' gauwe Tongh , en speelt den Advocaet
All wat hy spelen magh , en noyt en vindt hy quaed
Der rijke luyden recht : die tongh will altoos hellen
Naer die zy die meest weeght , en daer meest valt te tellen ;
En , segh hy , dat is recht , want , siet de Waeghschael aen ,
Naer 't schaeltje dat meest weeght wil 't Tonghsken overslaen.

70.

Goed Water geeft ghy my en goeden Wijn daer onder :
Ick danck u voor de gunst : dan , wilt ghy dubb'len danck
Verdiene van mijn' keel , geeft my den selven dranck ,
Goed Water en goe'n Wijn ; maer yeder een bysonder.

71.

Een Vorst moet bijten en niet baffen ,
Goe' woorden geven , en scherp straffen.

72.

KLaes licht-voet , Boere-soon , of Hoere-soon , of beide ,
Sagh een deel Jonckertjens of pronckertjes te saem ,
Voll , doll , loss , letterloos en rédeloos , en seide ,
Zijn dit Volck Edeluy ? voor seker dat 's een naem
Die my toekomt als haer : al sittenw' in den doncker ,
't En kan niet anders zijn , mijn Vaertje was een Joncker.
Want siet dit goed eens aen , en siet'er my eens by ;
S'en zijn niet oolicks , of ick ben 't soo wel als sy.

73.

JAn hoorde, 't was verboden
 Geld, goed, of eetbaer' waer, gebraden of gesoden,
 Te nemen voor geschenck;
 En fei genuchelick; wel fiet toch eens, ick denck
 't Volck neemt my oock all voor een' Raedsheer; want mijn leven
 En werdt my niet gegeven.

74.

DIrck, als ick u besie, en soo veel boose quanten,
 En soo veel lichte danten
 Als uw' Vrou-moeder-lief ter wereld heeft gebracht;
 Dan valt my in 't gedacht;
 Met Reden magh sy wel een suyver Vrouwenfch heeten,
 Die soo veel vuylighheits heeft weten uyt te sweeten.

75.

MYn Saelmaker werdt rijck, en steigert in sijn' teeringh
 Verr boven maet en staet; te weten naer de neeringh.
 Is hy soo trots, en maeckt maer Saelen om den kost,
 Wat soud het wesen als hy Paerden maken kost?

76.

WAt is de Wereld toch haer doen aen alle kanten,
 Als ouw' Comedien met nieu' Comedianten?

77.

WAt light Aptekery ons ingewand en quelt?
 Veel beter Recipe dan 't schepsel kan versinnen
 Is by den oppersten Genefer vast gestelt;
 In't sweet uws aengesichts sult ghy uw Brood gewinnen.

78.

NEel kleedt sich onbeschaemt, en pronckt met het witt Vell
 Van beid' haer' bolle borsten,
 Meer dan oyt Vrouwen dorsten:
 Dat magh wel lijven, Neel; maer 't en zielt niets te wel.

79.

'k **S**Ie Jan van weelde doen all wat een Rijke kan,
 'k Sie hem sijn Silverwerck, sijn Kleed, sijn Huys vergulden,
 En teeren als een Prins: 't En kan niet missen, Jan,
 Ghy hebt of Princengoed, of Princelicke schulden.

80.

GHy stelt u fiftel-draght op Beenen en op Armen,
 En drinckt u voll en doll by d'een op d'ander fluyt:
 Wat voordeel wacht ghy van die drachten, Klaes, och armen!
 Giet ghy 't met floopen in en met Nootschelpen uyt?

81.

Pier schenckt sijn' Rechters vast all wat hy kan verleeften:
 Sy nemen 't oock, de Beesten,
 En meent ghy dat hy weet
 Dat dat corruptie heet?
 Corruptie is bederf, en 't volck was langh bedorven,
 Eer sy 't met hem verkorven:
 En, seght hy, gaet dat niet naer aller merckten loop,
 Daer elck sijn Geld besteedt naer hy wat vindt te koop?

82.

Als Klaes te voorschijn komt, lacht Jan all wat hy magh,
 Om dat hy soo een' geck siet komen in 't gelagh.
 Wat sou sijn lacchen ree zijn,
 Als Jan wist datter twee zijn!

83.

JAn was sijn leven noyt voor waersegger gerekent,
 Maer van 's kinds beenen af voor leugenaer getekent:
 Nu is hy sijntjens in 't Notarisfchap gestelt;
 Moet elck hem nu niet wel gelooven met geweld?

84.

DAer twistten een hoop volcks, geleerd en ongeleerd,
 Welck 't beste water waer: Mijn' Heeren, seid' een prater,
 Het best van allen is in, mijn' sinn 't regenwater
 Door Wijngaerd-hout en in de Sonn gedistilleert.

85.

KLaes lagh sijn Wijf en stierf, ten minsten soo hem docht,
 En Klaes heeft desen troost sijn selven toegebracht:
 Siet, seid' hy, onse Lijs heeft een' kopp als veel' Vrouwen,
 Sy heeft soo menighmael haer' will met my gedaen,
 Of onse lieven Heer geliefde beurt te houwen,
 En dé sijn' will oock eens met Lijs, wat lagh daer aen?

86.

WAt light ghy toch en fluyt, sprack Neeltje tegens Jorden?
 'k Vind alle kassen toe, of ick een' dievegh waer;
 En dat en ben ick niet. Neen, seid hy, Wijf, dat's waer;
 Maer ick fluyt alles op, om dat ghy'r geen soudt worden.

87.

RYcke Jan stond hoogh en roemde
 Van veel' dingen die hy noemde
 Voor de Vasten opgedaen;
 Stockvisch, Haringh, Aberdaen,
 En wat fulcker vaten meer was:
 Arme Klaes, die minder Heer was,
 Heeft genoeghelick geseit;
 Ick ben beter onderleit,
 Soo voor my als voor mijn' gasten,
 Om aendachtelick te vasten,
 Als't de tijd vereischen sal:
 Hoc toch, Klaes? met niet met all.

88.

WAt meent ghy dat sy waerdigh zijn
 Die Peerle-snoeren, valsch of sijn,
 Daer d'eerste menschen noyt af wisten?
 Hoort, Jan, en leert met eenen treck
 Een' Rekeningh die noyt en misten;
 Soo veel pas als een rijcken geck
 Aen't poppe-goed begeert te quisten.

89.

MY viel een onvermogen wijf,
 Gestadigh in mijn' Koets op't lijf:
 Foey, seid ick, is't hier all van't mallen?
 Ghy zijt my in mijn bedd te nacht
 Niet half soo moeyelick gevallen.
 Wel, seis', is't erger als het placht,
 En wordt ghy doll, wat wilt ghy seggen?
 Hebt ghy m' oyt in uw bedd sien leggen?
 'k Ben voor een' cerbaer Vrouw bekend.
 Dat weet ick, seid ick, en beken't:

Maer en bekijft my niet, Madame; ick spreek te degen:
 Hebt ghy niet in uw bedd? en ick in't mijn gelegen?

90. Ghy

90.

GHy, die daer voor 't verlies van beid' uw' oogen vreeft,
Denckt wat ghy menigh dingh gesien hebt in uw leven,
Dat beter ongesien en ongedaen gebleven,
En daer ghy saliger stock-blind voor waert geweest.

91.

TErwijl de Mensch hier is, en is hy maer in schijn;
Als hy niet wesen sal, dan sal hy eerst recht zijn.

92.

ELck laeckt sijn leven, als hem 't leven gaet begeven;
Best doen sy, die haer selfs mishagen in haer leven.

93.

VEracht uw' vyand noyt, kleint nemmermeer sijn' krachten,
Verwint ghy een swack mann, dat is niet hoogh te achten;
Verwint de swacken u, gelijk 't wel wesen kan,
Soo valt ghy schandelick voor een onmachtigh mann.

94.

DAer werdt veel wercks gemaect van allerlei geluyden,
Na regels van de kunst of 't oordeel van de Luyden:
Maer 't aengenaemst geluyd dat ick mijn leven vond,
Is in d'eenstemmigkeit van 't vroom hert met den mond.

95.

VAn strijd komt meerder strijd: op 't allerbest genomen,
Men heefter onlust af: 't en was geen geck die sei,
Indien ghy om een' Henn aen 't pleiten zijt gekomen,
Laet die Henn varen, en genoeght u met een Ey.

96.

DAer wandelt niet een mensch langhs straet
Die Klaes sijn' achterklapp ontgaet:
Dat is, hy werpt de lien met dreck, en
Dat doen maer kinderen, of gecken.

97.

JAn heeft sijn goed versmeert, verdobbelt en verhoert:
Dat's dat hem in den oorlogh voert:
Hy's Goud en Silver quijt, en kan niet meer betalen;
Dat soeckt hy met geweld op 't Yfer te verhalen.

98. Neel

^{98.}
NEel is een' Maend getrouwt, en is van kind gelegen:
 Wat is daer aen misdaen?
 Hoe seght ghy van dat kind, is 't wat te vroegh gekregen?
 Neen, maer sijn Moertje wat te laet te Kerck geaen.

^{99.}
Verstaen de Molenaers haer stuck,
 Soo is 't voorseker haer geluck,
 Naer ick dat stuck bereken,
 Dat sacken niet en spreken.

^{100.}
WAerom en is in langen
 Geen Molenaer gehangen,
 Noch hier noch hier ontrent?
 De reden is bekent:
 Als all' die stelen storven,
 't Heel ambacht waer bedorven.

^{101.}
DAer is een echte paer tot nu toe hoogh gepresen:
 eens isser onderdaeghs wat misverstands geresen,
 En, Tijs, ghy raester af, als hadt ghy 't hoofd voll winds.
 Maer neemt het voor een' vloy of voor een vleckjen Ints,
 Men siet die lichtelick op een witt Linnen Laken:
 Dat doet sijn' suyverheit: maer siet de Moor sijn' kaken;
 Daer steeckt geen vuyl op af: Verstaet ghy my niet, Geck?
 Uw backhuys is soo vuyl, 't is een doorgaende pleck.

^{102.}
JAn, achterdochtigh van sijn' Vrouw,
 Heefts' een' goe' Dienstmaeghd mé gegeven,
 Die op haer' gangen letten souw,
 En slaen haer gaed' in lijf en leven:
 De Meid heeft op haer stuck gepast,
 En dagh en nacht goe' sorgh gedragen;
 Want, had's' haer Vrouw niet gae geslagen,
 Jan hadse flus op 't spel verrast.

^{103.}
DE snoodste Hoer van all' was eens een' vrome Meid,
 Ten minsten in de wiegh, heeft yemand wel geseit:
 Soo siet men 't beste goed in 't oolickste verdrayen:
 De beste Kaes van all verandert lightst in maeyen.

^{104.}
JAn Janfen fiet geen quaed aen Trijn, sijn' lichte Vrouw;
 En seght oock, soo hy 't fiet, dat hy 't genoegh verbien sal:
 Hoe kan de Mann oock meer? maer wacht hy dat hy 't sien sal,
 Soo komt hy lichtelick een' oogeblick te laet.

^{105.}
 'k **W**Eet dat ons God verhooren kan,
 Maer of w' ons self all hooren, Jan?
 Soo velerhande loopt'er midden
 Door ons aendachteloofse bidden:
 Wacht hy naer een goed Rechters woord,
 Die na sijn selven niet en hoort?

^{106.}
KLaes was all seventigh, Lijs over seftigh jaer;
 En dit volck lagh en vrijdde, en 't wierd een echte paer.
 Siet, seid ick, wat een deun, wat magh dit goedje meenen?
 Wel, sei Lijs, flaet men niet Vier uyt twee koude steenen?

^{107.}
TEun hanght sijn' tongh soo wel als tongh wel hangen kan:
 Dat ga soo wel als 't will, ick kander niet by dueren;
 Soo leppigh spreeckt hy staegh van vrienden en gebueren;
 Neen, een quaed sprekend vriend is geen welsprekend man.

^{108.}
 't **I**S qualick met den naem van misverstand te decken:
 Wy hebben ons vergift en blind geweest als gecken,
 Soo menigh als wy zijn. Jan is daer in verstoort,
 En meent hem dat verwijt in 't minste niet en hoort.
 Jan, wilt ghy niet een geck met ons en in 't gemeen zijn,
 Ghy mooght een geck alleen zijn.

^{109.}
GHy speelt om stuyvertjens, en, Tijs, dat loopt langh aen:
 De kostelicke tijd kan geen gefutsel velen:
 Ick segh 't in goeden ernst, speelt, als ghy toch wilt spelen,
 Om Rosenobeltjens; soo hebt ghy haest gedaen.

^{110.}
KLaes Janfz Poyer klaeght, 't zijn redenen die stincken,
 Daer mé sijn goede naem gestadigh werdt bemorst:
 Elck een klapt van sijn drincken,
 Maer niemant van sijn' dorst.

111.

ICk vraeghd' een van mijn' Neven,
 Hoe maect ghy 't met uw leven?
 Als een Prins, sei de Vent;
 'k Hebb kost en dranck genoegh, en schulden sonder end.

112.

DIe woeker Sonde noemt heeft geen Geld, seid' een Sott;
 En die 't geen' Sonde noemt, seid ick, en heeft geen' God.

113.

JAn fiet my in de hand, en seght daer in te mercken,
 Dat ick goed gevens ben op straten en in Kercken.
 Siet hy dat aen mijn hand: Dat's daer hy 't foecken moet;
 Men geeft niet met den voet.

114.

't **I**S Wijsfelick begonnen,
 Maer qualick uyt geleert;
 Met lepelen gewonnen
 Met schepelen verteert.

115.

'k **V**Erweet een' Beufelaer de dichte feilen
 Van sijn' dagh-tafelen, die 'ck hem sagh veilen
 Voor Waeren van gewicht: Wel, seid hy, Heer,
 Ick maect den Almanach, God maect het we'er.

116.

EEn Raeds-Heer sprack recht uyt, die 'ck vraagden hoet'er gingh
 In sijn' Vergaderingh,
 En ofmer niet en misten:
 Wy raeden 't in den Raed; 't waer beter dat wy 't wisten.

117.

ICk vraeghden op het Veer aen twee dry loofe Boeren,
 Wat dat hy nemen souw diem' over Maes sou voeren?
 Siet wat een vragen, seid een guyt,
 Wat soud hy nemen als een' schuyt?

118.

KLaes wist sijn' boofse Trijn haer backhuys niet te stoppen;
 Want, seis', haer eenighste geweer droeghs' in haer' mond:
 Soo weet ick dan, sei Klaes, in 't end geen' beter' vond,
 Om baes te blijven, als dicht op de scheete kloppen.

^{119.}
DE Weelde is Vredes Kind, den Hooghmoed Weeldes Broer,
 En Vader van den Krijgh, de Krijgh is Armoeds Moer,
 Van Armoed Ootmoed, en van Ootmoed komt weer Vrede,
 Van Vrede weder Weeld' en Hooghmoed en Krijgh mede:
 Soo gaet des Werelds rad, hier, daer, en over all,
 Soo sal het gaende zijn tot dat het still staen fal.

^{120.}
EEn Geck met bellen wist te seggen,
 En wist wel, docht my, wat hy sei,
 Mijn' Heeren, leert dit overleggen,
 De Gecken zijn seer velerley:
 De geckste schijnen veeltijds vroed,
 De vroedste geck, en 't is geen wonder;
 D'een draeght de bellen op den Hoed,
 En d'ander draeghts'er onder.

^{121.}
DE Wereld is soo verr geweken
 Van 't oude spoor van danckbaerheit,
 Dat menschen qualick lust te spreken,
 Van watm' haer wel doet of wel seit:
 't Is reden dat ick my verblijde,
 Langh hebb ick na wat dancks verlanght;
 Vriend, all' de schuld is op mijn' zijde,
 Ick danck u dat ghy my bedanckt.

^{122.}
JAn heefter dusend guldens af,
 Dat hy den Christenen ter Kercken
 Preeckt goede en afpreeckt quade wercken,
 Met hoop van loon en vrees van straff:
 Maer dat hy voor hem selfs souw strecken,
 Die ongemackelicke schoen
 Die hy sijn' hoorers aen heet trecken,
 Hy soud't om noch soo veel niet doen.

^{123.}
KLaesgingh voorby 't Schavott naer die vervloecte baen,
 De Pleit-roll, daer hy meest sijn goedjen hadd verdaen;
 En sprack verdrietelick een' versch-gehangen aen;
 Wat hebt ghy daer gelucks, die, noch by Sonn, noch Maen,
 Noch Advocaet en hebt noch Raeds-Heer na te gaen!

124.

HOpmann Gerrit heeft zijn' Schans
 Laten nemen als een' Gans:
 Maer belooft soo vroom te krijgen,
 Dat mense weerom magh krijgen:
 Hopmann Gerrit, laet dat staen,
 Want ghy hebt 'et all gedaen.

125.

HEer Doctor, seid ick een', neemt ghy nu selfs geen' pillen,
 Daer ghy gaet quijnen van de Koorts, en fiet 'er naer?
 Ick pillen? sprack hy, Neen, dat goed bewaer ick maer
 Voor die het voorderen, en wel betalen willen.

126.

IS't waer, dat's ons eertijds soo dapper overtreffen,
 Ons' oud-voorouderen, in Deughd en in Verstand!
 Seght my, wie heeft ons dan gewonnen en geplant,
 En waer af heeft de Krest den gangh geleert der Kresten?

127.

DE Mann en was niet Geck, die 't in den finne schoot,
 Is't klappen dat men soeckt? 't en waer niet eens van nood,
 Dat wy een menschen lit aen Pley of Pijnbanck braken;
 Ick wouw misdadige niet meer als droncken maken.

128.

TEun is op swarte Neel, zijn' Dochter, soo gestelt,
 Hy souws'er niet voor wenschen
 De blanckste van de menschen;
 Want Peper reket hy dat meer als Gengber geldt.

129.

PIer heeft geen' leerens lust, en schouwt het als den bast:
 Want, seght hy, als ick maer eens A. begon te seggen,
 Stracks souden sy my B. en C. te voren leggen,
 En all 't spel datter volght; soo had ick my vertast,
 En waer d'er voort aen vast.

130.

SUltgh' altoos leeren, Jan, en nemmermeer betrachten
 Het gene uw' ouderen voor geld en moeyte wachten?
 Maect eens een end' van 't school; 't Is beter eens doen, Mann,
 Het geen men weet en kan,
 Dan 't geen men kan noch weet gestadigh naer te trachten.

131.

Die wat will besigen, en houden 't heel als 't is,
 Doet even, naer mijn' giss,
 Als eener die all' t natt uyt eenen Snee-ball douwden,
 En wou' den Ball behouden:
 Of eener die al' t witt wou schrappen van het Krijt,
 En werden 't Krijt niet quijt.

132.

Soo God geen Diss-Wijn geeft, ten minsten geeft hy Diss-Bier,
 Indien 't geen Diss-Bier is, ten minsten is het Viss-Bier,
 Dat is den oudsten dranck, van doe men niet en wist
 Wat sapp van Druyven was, noch Koren en sijn' gift:
 In 't end, of 't Diss-Bier is, of Viss-Bier, 't werdt al Piss-Bier.

133.

't **W**As eens Soldaten Biecht: Ick hebbe veel gerooft,
 Maer veel oock niet gerooft; dat 's dan gelijk en even:
 Ick hebber veel vermoordt, maer veel' oock laten leven;
 Dats even en gelijk: Naer datter werdt gelooft,
 Soo hebb ick veel gebrandt; dan veel niet aengestecken;
 Dats oock gelijk. Doe viel de Biechter mede aen 't spreken,
 Ghy sult ter Hellen gaen, en ick in 't Hemelrijk,
 Als alles even is, soo is dat oock gelijk.

134.

Klaes eifchte sijn' Pastoor van sijn' twee rocken eenen;
 Want soo hadd hy gepreekt, en Klaes en hadder geen:
 Wat haest had Domine? sijn' antwoord was soo ree
 Als Klaesens eifch: Hy sei, Ghy sult wel anders meenen,
 Lett op 't Capittel; 't Was *in illo tempore*.

135.

Ick vraeghden, hoe het pasten,
 Dat m' arme Borgery
 Bekommert sagh met lasten,
 En alle Papen vry?
 Daer quam een Vent aen 't gapen,
 Die sei, noch voll noch doll,
 Van Wormen en van Schapen
 Is Woll en Zy te rapen
 By hand en borse voll;
 Op Esels noch op Apen
 En vindt men Zy noch Woll.

136.

BRoer Barent wandelde neerflachtigh van gesicht,
 Soolangh hy Monick was: nu hy tot hooger plicht
 En van de Kapp tot op den Abts stoel is gestegen,
 Draeght hy sijn hoofd recht op in straten en in wegen.
 De reden is, hy socht de sleutels van 't Convent,
 All waer hy gingh, of stond: nu is hy eens belendr,
 Daer hy de Koppel heeft gevonden en gekregen;
 Soo buckt hy nu niet meer, maer gaet recht over end.

137.

WAt jongh is, groeyt van klein tot grooter metter tijd:
 Maer Klaes de Brouwer (niet dat ick het u verwijt,
 Indien 't de schuld van 't mout is)
 Uw Bier valt klein, naer 't oud is.

138.

NEel stond en roemde by haer' Nichten en haer' Neven
 Van all haer reisen en haer rotsen in haer leven:
 Daer over sprack ick, en met reden, soo my docht,
 Neel, hebt ghy veel gereift, soo hebt ghy veel versocht.

139.

DE Boeren in mijn Dorp en soecken geen' Apteker,
 En veel min een' Doctoor: de reden is, voor seker,
 Niet qualick overleght, voor luyden uyt het veld;
 Veel liever sterven sy voor niet als voor haer geld.

140.

KLaes klaeghden dat sijn Soon te vroegh uyt Roomen quam:
 In 't eerst begreep ick 't niet waerom hy 't qualick nam,
 'k Weet nu waerom hy morden;
 Sijn Soon was sulcken guyt van leven en van stamm,
 Hy waer wel metter tijd een Cardinael geworden.

141.

MAet, wat dingh magh de Zeebrand wesen!
 Vraeghd' ick een Zeemann op de Ree:
 Des' antwoord had hy ree,
 Met een matroosigh wesen;
 De rechte Zeebrand zijn Zeeroovers by der Zee.

142.

DE Duyvel, seid' een Snaeck, had God geern na geschapen:
 Maer all sijn maeckfel liep op Apen en op Papen,

Als

Als 't Menschen fouden zijn, de Waerden maecken Wijn
 Tot Water, daer het Wijn van Water soude zijn:
 Het mogen konstenaers op haer maniere wesen,
 Maer, 't schijnt, sy 'n hebben God de konst niet recht ontlesen.

^{143.}
JAn, schielick uyt het slijck gersen,
 Is van den Adel, foo hy seit,
 Uyt kracht van allerley bescheid
 Dat my niet naer en lust te lesen:
 Maer, naer sijn doen en naer sijn wesen,
 (Hebb ick 't niet qualick overleit)
 Hy moet wijd van den Adel wesen.

^{144.}
DE Hoofsche konst is, noyt den Prins te wederspreken,
 Noyt in een logentjen of twee te laten steken:
 Seght hy, het water gaet den Bergh op even snell,
 Als 't van den Bergh af plaght te komen; 't is heel wel:
 Wilt ghy gewisse gunst voor wind van woorden koopen,
 Seght ja, het is'er op, ick hebt'er op sien loopen.

^{145.}
IS't woekeren verboden, Heer?
 Sei Klaes, en sat in 't Biechthuys neer:
 Ja, sei de Paep, wel degelijcke:
 Ick denck, sei Klaes, voor mijns gelijcke,
 Want seker, als ick woeck'ren wouw,
 'k Hebb niet waer mé 'ck beginnen souw.

^{146.}
ETers die geen werck en doen,
 Zijn verdrietigh om te voe'n:
 Wacht u, Huys, en wacht u, Landen,
 Daer meer monden gaen als handen.

^{147.}
JAn een en seventigh, en Neeltje seventhien?
 Dat 's een schoon Houwelick om lacchend' aen te sien.
 Maer 71. is 17. van achter:
 Die 't soo las, maeckte Neel haer ongeluck veel fachter.

^{148.}
EEn Geuse Leeraer was by Papen neer geseten:
 Die riepen, siet, hoe komt Saul onder de Propheten!

Sijn^s

Sijn' antwoord was gereed : hy seid, hy lagh en socht
Sijns Vaders Eselen, en hadse, naer hem docht.

149.

HEbt ghy niet nieuws gehoord, sei my een slechte Preker;
Nieuws? seid ick, neen ick seker;
Dan datter wordt gerept,
Dat ghy uw red'lick wel op stoel gequeten hebt.

150.

'k **G**Af Jan een soet gesicht, stracks hiel hy voor genoodt
Sijn' tanden in mijn brood:
Vast was ick aen den Vent, en
Ick sagh wel, beesten en verstaen geen' complimenten.

151.

TRuy, Truy, wat eischt gh' all van uw' mann?
Een schelm die meer doet als hy kan;
En die niet meer en doet, wat hoeft ghy hem te plagen?
Hy doet noch meer noch min als Roomsche Keifers plagen.

152.

MEn houw' sich hoe men will, de wereld is voll gecken;
Wy brengender een mé, foo menigh als wy zijn:
Dit scheelt het; sommige verbergense met pijn,
En and're wertense behandelick te decken.

153.

JAn tuyfcht om geld, en seght, ick speel om niet met all,
Ick ben geen dobbelaer, 'k wedd maer wie't winnen sal.

154.

FOey, sei Trijn, light ghy noch te bedde,
Daer ick foo vroegh op ligg en vroet?
Ja, sei Klaes, malle pry, ick wedde,
Mijn droomen zijn wel ruym foo goed
Als all dat ghy heel wacker doet.

155.

Pier steelt all waer hy 't kan bedencken;
Maer is weer rustigh in het schencken.
Is dat niet recht mildaerdigh zijn?
Hy schenckt sijns naesten goed en't sijn.

156.

KLaes pronckte met sijn geld en machtige besitt,
 En 't weeldrige misbruyck most icker neffens hooren:
 In 't ende vraeghden hy; Gebreecker yet aen dit,
 Voor Hand, voor Tand, voor Lijf, voor Wijf, voor Neus, voor
 Ooren?

Neen, seid ick, naer ick 't vatt, hier en gebreeckt niet aen,
 Als een vriend dien 't voor u ter Hellen lust' te gaen.

157.

PHlip socht een' Knecht en had niet t'eten:
 Wie heeft oyt sulck een' bloed geweten?
 Ick seide, een knecht, Philip, zijt ghy geck,
 In dese sware diere tijden?
 Ja, seid hy, 'k hebber een' gebreck
 Die my gebreck magh helpen lijden.

158.

VRiend, ick heb geen klein Geld, seght Harmen,
 Als hem een Bed'laer staet en quelt.
 Hy seght de waerheid: want, och armen,
 Den armen eischt het aen den armen,
 En sy zijn even eens gestelt;
 Die geen en heeft, heeft geen klein Geld.

159.

TRijn souw de Bruyd zijn met Kees Louwen;
 En is met moye Bastiaen
 Het haze-paedjen op gegaen,
 Ontrent acht dagen voor haer trouwen,
 En slipp had Kees, en wegh was Trijn;
 Wel hei, seid' eene van mijn' Boeren,
 Kees souw een slechte Duyvel zijn,
 Hy laet hem lijf en ziel ontvoeren.

160.

DIrck is een Ja-broer in den Raed
 Op alle goed en alle quaed:
 Dirck is een Raeds-Heer alffer meer zijn;
 Maer, Dirck souw beter Hoer als Heer zijn.

161.

ALs ick die Mutsaerden, die Galgen en die Stroppen,
 Die taeye pijnen sie, dat kruyslen en dat koppen,

Daer Roomfche Christenen d'onRoomfche med' ontdoen,
 Om dese haren voet te leeften op haer' schoen ;
 Soo weet ick noch mijn' gall noch mijn' will te bedwingen,
 Dat d'een den anderen met haet en afgunft quelt,
 En alle leed aen doet , en dat men met geweld
 Den een den anderen ten Hemel in will dringen.

^{162.}
KLaes fchenckt fijn leven niet : fiet wat een foet bedencken,
 Om fchenckens vry te zijn : Daer is geen morgenftond,
 Of Klaes sweert op een nieu , in 't fpoelen van fijn' mond,
 Dat hy dien gantfchen dagh aen niemand niet fal fchencken.

^{163.}
EEn deel Canonicken , maer letterloofe bloeds,
 Vraeghd' ick , Hoe laedt men u met fulcke hoopen goeds ?
 Een derde fei daer op ; de grootste Efels plagen
 Het meefte wicht te dragen.

^{164.}
KLaes is all feventigh en kan fich niet onthouwen ;
 Hy vrijdt ftaegh om wat jonghs, en meent'er mé te trouwen :
 Hy foeckt ontwijffelick , naer ick het kan verftaen,
 Door een moy Meisjens fchoot na 't Hemelrijck te gaen.

^{165.}
DErft gh' acht en felftigh Jaer by een en twintigh leggen
 In een bedd, malle geck ? daer moet ick wat op feggen ;
 U fchorten eens een' vrouw , doe ghy noch jongh waert , Jan,
 Nu fchort uw' vrouw een Mann.

^{166.}
GHy bouwt een Arm-huys, Klaes, tot trooft van uw gemoed ;
 't Is groot, en 't kost veel Gelds van uw gewoeckert goed :
 Maer 't is noch veel te klein voor Armen by dofijnen,
 Die door dat woekeren zijn komen te verdwijnen.

^{167.}
KLaes heeft fich blutsgekocht in voorraad van veel Wijns,
 Op hoôp van een quaed Jaer, en weinigh Sonneschijns:
 Die koopmanschap is miss ; 't na-jaer valt warm en helder ;
 Sijn Wijn light en bederft , de Sonn fchijnt in fijn' kelder.

^{168.}
 'k **H**Oor van een foet krackeel ; Boer Jaep wil S^t. Christoffel
 Doen fchild'ren op een' planck, niet langer als fijn' fchoffel:
 De

De Schilder weet geen' raed, en thoont hem waer het schort.
Boer Jaep seght, 't Is geen nood, all valt de planck wat kort,
Christoffel kander op, men hoeftse niet te langen:
Soo ghy de beenen maer beneden uyt laet hangen.

169.

GElooft ghy 't Vagevier? sprack een geschoren Priester:
Neen, seid een ronde Boer, en 't was geen quaed bedied,
Neen, ick en looft niet, Miesster;
Want dan most icker in, ick loof het beter niet.

170.

ICk hebb mijn eigen goed verdaen,
Sprack Tijs, en sprack sijn' Rechters aen;
Sitt ick daerom gevangen?
My moght wel eens verlangen,
Waer ick met 't uwe door gegaen;
Wat soud 't dan wesen? Hangen.

171.

JAn Pull light in de Koorts
En brandt gelijk een' toorts,
En tegen sijn' Doctoren
Kan hy sich wel verstooren,
Als hys fiet begaen
Om sijn' dorst te verflaen:
Helpt hem maer van de Koorts, hy weet wel and're flesschen,
Om sijn' dorst mé te lesschen.

172.

Schipper Jan reed als een Heer
Op een' weelderige Meer,
Die hem, voll van Haver-kruym'len,
Meessterlick in 't slijck dé tuym'len:
Siet toch, seid hy, 't kan hier mé
Stormen als by ons in Zee.

173.

DE Tand-pijn, seght Andries, is wel een' sware straff,
Maer ick houd 't met den raed diem' een oud Vrouwkje gaf;
Daer is geen beter oock, all wouw m'er verr om reisen;
Als 't quaed op 't quaedsten is, soo moet m'er niet aen peisen.

174.

HOe komt Jan fulcken rijcken mann
Daer weet ick wel een' reden van :
Hy schrap't het in met schepelen,
En deelt het uyt met lepelen.

175.

ICk noyde Klaes ten eten,
Daer ick ter Tafel fat :
Hy is niet neer gefeten ;
Daer sweegh ick op, en at.
't Begon hem te verdrieten,
Dat ick hem vasten liet, en
Niet meer van sittten sprack:
Heer, seid hy, magh ick 't vragen,
Hoe seidt ghy my daer strack?
Sy loegen die het fagen,
En riepen, sitt maer aen :
Hy fat, en at ter degen,
En sei, ick was verlegen ;
Nu hebb ick 't eerst verstaen,
En wierd oock moe gestaen.

176.

MAekt vrienden, Vrienden, en schouwt vyanden met machten:
Dit brengh ick dagelicks mijn' kind'ren in gedachten ;
Een honderd vrienden is te weinigh voor een' Mann,
En eene vyand is meer dan hy laden kan.

177.

WAt is 't fraey als een wat kan
Die van allerlei besocht heeft !
't Moest een kloeckert zijn, seght Jan,
Die dat vluchten eerst bedocht heeft,
Dat soo menigh eerlick mann
Uyt den hoogen nood gebrocht heeft.

178.

VErmaen ick Tijs ter deughd ; dus weet hy 't af te weeren :
Hy seght, hy moeyt sich niet
Met dingen van verdriet ;
Daer weet hy noch sijn' Bors haer mede te geneeren.

179. Vroom

^{179.}
VRoom zijn is wel goed, seght Jan:
 Maer men eet'er weinigh van.

^{180.}
DE Waerheid vindt noch stall noch haerd:
 Wilt ghy de reden lesen?
 De Duyvel is des Werelds Waerd;
 Hoe souws' hem welkom wesen?

^{181.}
VRaeght niet of ick hebben will;
 Geeft ghy maer, en swijght all still:
 Hebb ick wat verstand van leven,
 Die veel vraeght wil weinigh geven.

^{182.}
JAn en kan niet doen als fluyten;
 Uyt de kist will geen paer duyten:
 Daer de Duyvel sitt voor 't slot,
 Is de Mann sijn Geld sijn God.

^{183.}
DEn Ezel is gelijk de vrecke-menschen-haetter,
 Die van sijn' schatten geen genieter weet te zijn;
 De beest gaet overlast met Spijs en Brood en Wijn,
 En eet maer distelen, en drinckt niet meer als water.

^{184.}
 't **G**Evaer is vol gevaers; niet om de woefte baren,
 Maer om dat menschen meest van welvaerd qualick varen.
 't Is goed sien wat ons all 't vergaren helpen sal;
 't Goud van de Nieuwe Wer'ld maect d'oude Wereld mall.

^{185.}
DE Waerheid baert maer haet: dit weet Klaes t'overleggen;
 Hem is een Papegaey te rechter tijd vereert;
 Die leert hy selver, en hy heefter af geleert,
 Niet anders als m' hem heet en voorseght, na te seggen.

^{186.}
 't **R**Echt Conterfeitfel van een' Hoer is Neel, sei Ael:
 't Magh wel, sei Neel, maer Ael het levend principael.

^{187.}
 't **E**N is niet wel ge-eifcht, Geeft all wat ghy kont geven.
 Als rijke lie'n dat de'en, waer souden sy van leven?

188.

JAn will den armen wel gedencken,
JEn nu en dan een Oortjen schencken:
 Hy seght hy sal, maer 'tis, hy souw,
 Als 't over sijn hert komen wouw.
 Jan, soo 't will over Gods hert komen,
 Die uw' ondanckbaerheden fiet;
 Soo sult ghy deelen met de vromen
 In 't Hemelrijck; maer anders niet.

189.

ICkeifich u weinigh Gelds, ghy geeft my meer quae woorden
 Dan ick mijn leven hoorden:
 Die hebb ick niet van doen; soo ghy my niet en telt;
 Houdt bei te samen, uw' quae woorden en uw Geld.

190.

IN 't huys daer boose knechts te samen willen spannen,
 Is 't Heerschapp niet veel min als uyt sijn Rijck gebannen.

191.

UW' Vloyen en uw' Luysen
 Kont ghy niet doen verhuysen,
 Sy maken 't u te bangh:
 Hoort waer ick naer verlangh,
 Jan, en helpt my verlangen,
 Met Tafel en met spijs saegh ickse geerne hangen.

192.

MYn Jongen brackm' een sijn Gelas:
 Ick vraeghd' hoe 't by gekomen was?
 Soo, seid' hy, Heer, als om te mallen,
 En heeft 'er noch een laten vallen.

193.

TYs, seid' ick, zijt ghy oock all meester in uw' Kluys?
 Ja, sprack hy, 'k heet den Heer van 't Huys;
 En in der daed, ick ben de stoutste;
 Doch naer het jonghst' en naer het oudste.
 My dunckt, Tijs heeft dat wel versint;
 Hy meent de Vrouw en 't jonghste Kind.

194.

HOe light ghy met uw Wijf
 Gestadigh in gekijf,
 Met keelen sonder ooren?
 Wilt ghy malkandren hooren
 En duydelick verstaen,
 Het moet met beurten gaen:
 Jan, laet de Vrouw dry weken
 En ghy dry and're spreken,
 En soo van hand tot hand;
 Soo raest ghy met verstand.

195.

IN eenen dagh, sei Hans, was hy van Cöln gereden
 Op Schaetien in den Haegh: Sijn knecht viel in sijn' reden,
 En sei, in eenen dagh, mijn' Heeren, dat is waer;
 Maer ghy moet weten, 't was de langhste dagh van 't Jaer.

196.

ICk keerde een' Boer sijn Roer van my af wat ick kost doen,
 En vatten 't by de tromp. Ja, sei den hangebast,
 Dat is de rechte slagh, houdt ghy 't daer voor wat vast,
 Ick sal 't van achter loss doen.
 Ick scheid'er uyt en liet hem gaen,
 De Boer had het te wel verstaen.

197.

'k O Ntmoette Pieter Bult, en Jan Buyck op een' brugg,
 En seide, siet toch eens of dat niet goed gerief en is,
 d'Een draeght sijn packsken voor, den and'ren op sijn' rugg,
 't Is wijsfelick geforgh daer 't Land soo voll van dieven is.

198.

JAn, sei Dirck, zijt ghy schier uw beste goedje quijt,
 En houdt ghy noch niet op van drincken en bordeelen:
 Sal't noyt geen einde zijn? Ja 't, sei Jan, metter tijd,
 Als ghy ophouden sult van woekeren en stelen.

199.

DAer is geen beter raed voor yemand die't kan herden,
 Als die een Ruyter gaf om lustigh rijck te werden:
 Neemt, seid' hy, soo veel Wijfs als Salomon besaf,
 En kust u aen den hoop ter degen matt en fatt,

En

En kiest dan, op sijn Duytsch, voor elck Kind vijf ses Peters,
Ghy werdt voor seker rijk door menigte van eters.

200.

JAn hiet een Hoeren-kind in 't kijven tegen Aert;
Daer hadd hy sijn verset dus tegen metter vaert:
Daer ghy geteelt wierdt, Vriend, en hebben oock de Papen
Niet altemaal geslapen.

201.

GOd gev' u vrede, sprack een Paepje tot een Ruyter.
Vre', sei de Ruyter, wel wat quelt my de bernhuyter!
God gev', uw Vagevier verdwijnen mogh' in roock,
Soo magh ick bedelaer gaen worden, en ghy oock.

202.

*Een Trompet-
ter te voet.*

't **S**chijnt wat te zijn; maer 't is niet waerd;
Hans gaet te voet en blaest te paerd.

203.

HOe heet God? vraegden ick een Voermann op sijn' wagen:
Hoe God heet, Heer, daer toe zijn ghy en ick te bott,
En, seid hy, soo 't u lust, ghy mooght het hem gaen vragen,
Maer doet een yeder goed en geen quaed, dat *heet* God.

204.

'k **W**As van den wegh gedwaelt om een quaed slagh te mijden,
En vraegden aen een' Boer of ick te rugg most rijden?
Neen, Heerschapp, rijdt ghy niet te rugg, sei de guyt,
Keert maer uw paerd eens om, en rijdt al voorwaerts uyt.

205.

DIrck, weet ghy hoe men Eeck van Water hier ter Sté maeckt?
't Gaet evencens te werck gelijk men Sout van Snee maeckt.

206.

MYn jongen brack my Glas voor Glas:
Ick seid, als dat de meeningh was,
En dat hy geern dé wat ick noo had,
Dat ick hem langer niet van noo had;
Een Glas te breken was een treck,
Die ick soo wel kost als een geck.

Ja, seid' hy, Heer, danck hebt dat ghy met my verkeert hebt,
Kont ghy wat, soo bekent dat ghy 't van my geleert hebt.

207. Door-

^{207.}
Doorluchtigen Heer Beul, berecht my wat genadigh,
 Sprack Lichtvoet op 't Schavot met hoed in hand gestadigh.
 De Beul verspaerde een' roe; want, seid' hy, 't gingh beleeft;
 Men kan wat doen, als m' een' sijn' rechten toenaem geeft.

^{208.}
Klaes was Moer Knelis quijt, en sat als in den rouw,
 En men beklaeghden hem 't verlies van sijn' goe Vrouw:
 Ja, seid' hy, is 't niet waer? 'k sie wel, ten kan niet falen,
 All dat ons liefst is, will de Duyvel 't eerste halen.

^{209.}
Job quam van buytens-lands, en vraeghde naer sijn Vaertje,
 Men seid' hem, hy was dood. Wat Duyvel, riep hy, dood!
 Mijn Moer? all dood: mijn Broers? all dood: mijn' Sufter Maertje?
 Dood: duyfend Duyvelen, staen ick dus naeckt en bloot?
 Hoe is 't toch met den Hond, daer ick my mé verlusten?
 All dood: doe was 't, arm beest, by d'and're moet' hy rusten.

^{210.}
JAn most ter Galge gaen, en wouder voorwaerts op.
 Te rugge, sei de Beul; dat is geen stijl van sterven;
 Het waer een valsche leer, die sou de konst bederven:
 Vergeeft my, sei de bloed; het is mijn eerste stropp.

^{211.}
Siet eens hoe schoon staet Jan:
 De Paep beveelt hem 't vasten;
 Sijn Wif heet hem de Kann
 Verlaten wat sy kan:
 Als hy op beide pasten,
 Soo waer hy een dood manni.

^{212.}
JAn fow te Misse gaen, en dat met hoopen,
 't En waer een' reden daer hy sich af dient:
 Te weten, Domine, ghy zijt sijn vriend,
 En vrienden moet men niet veel overloopen.

^{213.}
MEn vraeghde Job, wat hem gebrack,
 Dat hy sijn' Kerckgangh na wou laten?
 Wel, seid' hy, waer toe all dat praten?
 Ick was eens onder 't heiligh dack,

En hebber foo veel af onthouwen
 Als my mijn leven uyt kan houwen,
 En hebb ick het wel nagesien,
 Gods Wett en Woorden zijn maer thien.

214.

En' jonge Vrouw met een Oud Mann;
 Gewisse Kind'ren, seght m'er van:
 Maer, doet men noyt meer als men kan,
 ('k Doe 't u gedencken swarte Jan)
 Wie maeckt die blancke kind'ren dan?

215.

My seide een Bedelaer, Heer, zijt ghy geck?
 Wat mooght ghy bidden, en dat voor den eten?
 't En voeght of dient u niet, dat moet ghy weten:
 My dient en voeght dat bidden van gebreck.

216.

Tys was een Schilder, en is een Doctoor geworden,
 En sei sijn' Vrienden, die daer somtijds over morden,
 De fauten die ick deed' als Schilder sagh elck een,
 Nu stopp icks' onder d'aerd, en soo en fiet m'er geen'.

217.

Die blind van Kinds-been is, blijft all sijn leven blind,
 Die van jonghs niet en kan, blijft altoos een bott Kind.

218.

Wel dienen is, beklaecht te zijn in 't sterven:
 Dat 's all' de vrucht voor goede dienaers erven.

219.

Dirck gaf Jan een Salactje,
 En seid' hem voor een praetje,
 't Gaf goeden etens lust:
 Ey, sei Jan, weest gerust
 In mijnen lust tot eten;
 Mijn' macgh is wel soo heet, en
 Ick ben so, wel geseten,
 Geeft ghy my maer waer van,
 'k Sal eten als een mann,
 En mets'len 't met de kann;
 Is dat daer toe 't Salact dient,
 Soo komt het my te laet; Vriend.

220.

DEn Adel was te paerd, en brand'er schier op loss;
Want Joncker Dirck verbood aen Joncker Jan sijn wapen.
In 't ende, foos'er wel begosten op te gapen,
Was't een een Koeyen hoofd, en 't ander van een' Oss.

221.

HEt hanght de Gecken aen; sy willen, grof of sijn,
Van Knechten Meesters, en van Meesters meerder zijn:
Maer noyt en wasser Geck, daer ick af hebb' gelesen,
't En zy de Paus alleen, die God hebb' willen wesen.

222.

MEn sei, Teun hadd wat Gelds gestolen uyt een' tass.
Gestolen! seid' hy, neen, daer kost hy niet mé proncken,
Hy hadd het maer gehaelt daer geld te vinden was,
En aen sijn self geschoncken.

223.

VRiend, seid' een gichtigh Heer, moght ick uw' voeten erven,
Aen een' misdadigen, die aen de Galgh gingh sterven:
Den Hangebaft sagh om, en seider niet op, als,
Mijn Heer, ick maecks' u bey, leent ghy my maer uw' hals.

224.

DRy Maeghden van een' Boer in eene nacht begort!
(Is 't mogelick? ô ja 't. en, na 't verflagen wordt)
Soo doen die dry niet min alstwee paer wiegen maken,
Om offer een van dry aen tweelingen moght raken.

225.

Ick riep, wat doet de Waerd? en sagh hem vast staen plengen,
En gins en weder mengen.
'k Soeck, seid' hy, na Gods woord, goed Bruyloft-gaft te zijn,
En maeckte geerne van goed Water goeden Wijn.

226.

God doet all' wat men will, seght Griet;
Want emmers bidden alle Lieden,
Heer, uwen wille moet' geschieden,
En, als ghy fiet,
Sijn will geschiedt.

227.

ICk vraeghde een' Bedelaer, hoe hy soo lustigh leefde
 In 't felste van den Vorst, daer hy loegh en ick beefde?
 Heer, sprack hy, lett hier op; 'k hebb all' mijn' kleeren aen;
 Ghy foudt soo koud niet zijn hadt ghy dat oock gedaen.

228.

MEn sprack met Dirck in ernst, en yeder een besocht
 Of m' hem sijn liegen eens ten beek uyt praten moght:
 Ey, seid' hy, quelt ons niet, noch u, noch my, mijn' Heeren,
 Vijf Jaren hoef ick om het liegen af te leeren,
 En noch vijf om geloof te krijgen by de Lien;
 Wat weet ick of ick 't uyt sal houwen tot de thien?
 'k Hebb elck bedrogen, nu moght ick my self bedriegen:
 Weest yeder op uw' hoe, 'k sal noch wat blijven liegen.

229.

EEn' Joffer sagh met leed haer schoone goed vergaen,
 In handen van een' Graef diens' had gesocht te trouwen,
 En die het hylick hadd om 't schoone goed gedaen.
 Madame, seid' ick haer, 't is u te laet berouwen,
 Het Graven vleesch is dier; dat hadt ghy best bedocht
 Eer dat ghy 't hebt gekocht.

230.

HOetrouwen Bedelaers soo lustigh sonder vrees
 Van swaren Kinder-last en overwicht van vlees,
 Wat gissingh maectt dat volck? het is goed te vermoeden,
 Sy weten dat elck een haer' kinderen sal voeden.

231.

LEes ick Gods Woord, ick hoor sijn' stemm:
 Bidd ick God aen, ick spreek met hem:
 Waer vind ick troostelicker wesen,
 Als in dat bidden of dat lesen?

232.

VEel' lange tongen van klappeyen over hoop
 En maken 't Vlass niet dier, noch 't Lijnnewaed goe koop.

233.

ONthoudt uw' Boden niets, ten halven noch ten heelen:
 Soo veel ghy haer besteelt, leert ghy's haer' Meester stelen.

234. Het

234.

HEt onverftandigh kind, foo langh 't aen 's Moeders fchouder;
Aen 's Moeders borften hanght, is 't meeſter van ſijn' ouders:
't Is niet onredelick, dat d'ouders voor die pijn
Van haer verftandigh Kind op haer beurt meeſter zijn.

235.

DE beſte koſt,
Die weinigh koſt.

236.

LAet Jan foo rijck zijn als hy will,
De ſuffer dient my niet, ſeght Hill,
Een oude Rijckaerd in mijn' armen,
En een goe ſack met Geld
Zijn even eensgeſtelt,
Om mijn bedd mede te verwarmen.

237.

NEel, jongh beſtorven Weew, ſitt in haer eerſte rouwen,
In 't vriendelick gedrangh van all' de Buere vrouwen:
Maer trooſtſters, ſeghts', en zijn geen' plaeſters voor haer' pijn;
Het moſten trooſters zijn.

238.

TRijn ſeght, ſy will geen' Melckmuyl trouwen,
Sy kond' haer niet van lacchen houwen,
Wanneer een Kind aen 't vragen waer,
Moer, is dat Jongetje mijn Vaer?

239.

EEn Schimmeltje, ſei Jan, draeft even als een Rappen,
Een oud knecht als een rappen:
Ja, Ja, ſei jonge Neel, daer weet ick wel wat van;
't Is na de wegh is, Jan.

240.

NOemt ghy m' een' Hoer? ſprack Truy tot Trijn,
Dat ben ick niet, all koſt ick 't zijn;
Maer, wilt ghy op uw backhuys letten,
Sorght niet, het fal 't u wel beletten.

241.

WAt foecken wy ons' dagen
Haer einde te vertragen,

Als of 'er veel te halen waer?
Hoe langer hier, hoe spader daer.

242.

'k **H**Ebb van een' droncken mann een' goede less onthouwen :
Laet een ondancckaer mensch door u versadicht zijn,
Hy sal uw' eygen Wijn
Weer in uw' aensicht spouwen.

243.

MEn loegh om dat Klaes Narr gingh proncken langhs de Stadt
Met nieuwe klceren aen, en als een Joncker tradt:
Wel, seid hy, 'k ben een Geck, dat moet ghy my vergunnen,
En, als ick niet en pro nckt', hoe soudt ghy 't weten kunnen!

244.

EEn kribbigh Heer kreegh van sijn' luymen,
En hiet sijn knecht het huys te ruymen:
De knecht sei, dat 's wel van mijn sinn,
Mits dat ick aen 't Comptoir beginn'.

245.

ICk vraeghden, hoe de Heer, die soo veel' wonderdaden
Aen krancken hadd gedaen, noyt Gecken en genas?
De Gecken, seider een, die 't meer scheen dan hy 't was,
En wisten niet soo veel dat syder hem om baden.

246.

LAct onste Beddgaen; dat 's te seggen,
Voorlieden die de Dood verbaeft,
Laet onsgaen proeven op het naeft,
Hoe ongevoelick soet het is in 't graf te leggen.

247.

ALs Hact en Nijd goe brand waer,
Schoon dat de Vorst in 't Land waer,
En 't weer noch eens soo koud,
Hoe goe koop waer het Hout!

248.

DE klapper die daer lest tot uwent was geseten,
En alles tegens my uytbracckte wat hy moght,
Alshy de moeyte nam, en aen sijn selven docht,
Hy souw my wel vergeten.

249. Dirck

249.

DIrck sagh sijn Wif veeltijds met soentjens mall en mals
De Vryers aen den wangh, en hangen aen haer' hals:
Siet, seid hy, dese vrouw sal ons goed wel bewaren,
Sy kan altoos de kunst van schoenen te versparen.

250.

GHijs, geeft ghy dusent Pond om Paerden op te koopen
Aen een' Vent die u kan bedriegen en ontloopen?
Weet dat ick u all langh in 't Sott-boeck hebb gestelt:
Doch komt de Koopmann weer met Paerden of met Geld,
'k Beloov u uyt te vrijven
En sijnen naem in plaets van uwen in te schrijven.

251.

BEn ick een halve Geck; sei Klaesjen (en hy was 't)
Soo zijn wy wel gepast;
Jan, leent my uw verstand, ick sie 't wel aen uw wesen;
Ick sal een heele wesen.

252.

HItst my niet op tot vuyle wraeck:
Want siet wat rekeningh ick maeck;
De vreughd van wrecken kan niet dueren,
Als mogelick een weinigh ueren:
D'eer van vergeven met bescheid
Kan dueren in der eeuwigheid.

253.

'k **S**Ie Vorsten onder een malkanderen beloop
Met snell verstaelt geweer van Degen en van Stock:
Ick siet'er sommige met ongemack bekoopen:
't Is niet genoegh om ernst, en 't is te veel om 't jock.

254.

DIrck heeft veel letteren in 't hoofd, maer noch meer muysen
Bevind ick in dat hoofd die letteren te pluyfen;
En door die letteren geraeckt dat hoofd in 't warr:
Geen grooter ongemack als een geleerde Narr.

255.

DIrck heeft een groot Comptoir voll boecken:
Maer daer en moet men Dirck niet soecken:

Hy

Hy komt'er van sijn leven niet.
 Sulck' arme Gecken stell ick neven
 Den Bultenaer die all sijn leven
 Het pack draeght dat hy noyt en siet.

256.

WAt dunckt u, wijse lie'n van Adel, van die pronckers,
 Met all' die linten, en dat onnutt stael op zy?
 Sy siender fell uyt: maer, stond het gefagh aen my;
 Een degen waer genoegh voor seven sulcke Jonckers.

257.

EEn booswicht die sijn affcheit nam,
 Eer hem de Beul te breken quam,
 Sprack dese Biccht, niet sonder reden;
 't Gene ick hier ly, werdt wel geleden,
 Mits dat het zy voor eene Moord;
 Ick hebber God met dry verstoort;
 Maer, na my d'eerste was vergeven
 Braght ick twee menschen om het leven:
 Die my mijn' eerste Moord vergaf,
 Heeft d'ander twee gedaen, en, will m' hem 't sijne geven,
 Hy hoort twee derdendeel te dragen in mijn' straff.

258.

'k **H**ebb langh goed arms geweest, en will 't zijn all mijn leven:
 Maer als ick, wat ick geef, en waer van, ondersoeck,
 En wat ick schuldigh ben, ick sal langh blijven geven
 Eer ick God schuldnaer magh stellen in mijn Boeck.

Einde des vijftienden Boecks.

S N E L D I C H T .

1. Op P. C. Hoofts *Historie van Henrick de Grootte.*

VAerom en leeft ghy niet, oud Roomsche grootte Swijger,
 En Segger, en besiet der Vorsten opper-krijger
 Op uws gelijk een' veer ten eigen Hemel gaen?
 Of waerom, waerde penn, en quaem 't ghy niet ter baen,
 Doe Roomens hooghste vloed en voor-ebb was te melden;
 En maeckte Swijger stomm, die 't t'famen soo vertelden,
 Dat all't vertellen stomm voor sijn vertellen staet?
 Maer dit's misrekeningh; en, sien wy op den Staet,
 Wy hebben 't ons gebreck: Eens waren wy beladen
 Waer mede t'effenen de menige weldaden
 Van Henricks hooge hulp ter nood-stond ingehaelt:
 Nu heeft een' penn voll op soo veel gewees betaelt.

2. *Op des selfs Klinckdicht over 't veroveren van Groll, by hem, aen een seer been sittende, gemaect, en my toegesonden.*

HOoft grolden op Madrid, als Frederick op Grol dé;
 En 't vier most ergens uyt, of yever at hem op.
 Het mijdde noch sijn' tongh en all te waerden kopp,
 En schoot sich in een been, daer 't vell en vleesch ontstelde.
 Der Musen helder hoofd, dien Phaëton ontrolde,
 Gerager na dien damp als na den hemel-dropp,
 Ontstaecken' steile strael; die tilden hem ten topp;
 Daer sprongh de vier-vonck uyt, die dus sijn penn vervolde.
 Die penn geraeckt' in brand; die brand sloegh in 't papier;
 Van die papiere vlamme ontmoete my tot hier
 En 't luchterlage licht, en 't reucke-ruchtigh roocken.
 Mijn' stroye herffenen ontfonckten wel terstond,
 En wenschten haer Huys oock soo schoon te branden stond;
 Maer 't was te vochten stroo om meer dan dus te smoocken.

3. *Op de doorschoten Kerck te Grol.*

DRy kogels en noch dry, en mogelick noch and'ren
 Ontvoerden dit gewelf 't schijn heilige gewaet;
 De steene moolicken verpletterden malkand'ren,
 ('t Zijn wree Mirakelen, daer Sant op Heiligh slaet)
 St. Pieter quam om laegh, de Paepen had noyt oogen
 Van 't swaerd dat met hem quam; oh, docht hy, oh, ick wedd,
 Het korsel hoofd komt my ten ooren toe gevlogen,
 Voor dat ick op sijn' Heer mijn' tanden sta en wett.

Met sulcken donderbuy floegh 's Heeren woord daer binnen.
 Dunckt yemand van dit werck, 't was aversechts bestaen,
 Het stichten van Gods Kerck in 't breken te beginnen,
 Seght, Beelden-stormery moft voor de Preke gaen.

4. *Op 't Graf van de Weduwe van den Gouverneur Paul Bax, van eenen Steen door Meesters hulp verlost.*

VIer kind'ren en een' Steen gebeurde 't my te baren;
 Maer 't laetste Kinderbedd was 't swaerste wedervaren,
 En 't jonghste kind riep luydst, all was het stomm als steen.
 Noch sleept' ick 't leven door soo fueren schip-breuck heen,
 En berghden op die klipp dry halve jaren wemens:
 Daer mede voelden ick mijn' roll ten einde lensens,
 En lede minder smert in 't scheiden uyt dit lijf,
 Dan doe 't behouden wierd: Maer 't een was Gods bedrijf,
 En 't ander Menschen werck; 't Een was beginn van leven,
 En 't andereen verlengh van voor de Dood te beven.
 Bedenckt hoe liever my de Steen is van dit Graf,
 Dan die my langer dood in langer leven gaf.

5. *Troost en Raed aen een' Vriend, vreesende gelastert te zijn.*

ZYnd'er kladders komen loopen
 Die my sulcken schildery
 Van u sochten te verkoopen,
 Christen vriend, ick seid'er by,
 't Is van Mierevelts pinceel niet,
 Noch van Ravensteins palett;
 Maer een Copiist die sheel siet
 Heeft hem, slincks, soo afgesett.

'k Ken het aensicht van sijn' Ziel wel:
 Staet het nu en dan wat loss;
 Geen goed rijder, hy en viel wel,
 En betaelde 't met een' blos.
 Maer die vlamme van sijn wesen
 Nam noyt Meeſter voor den mann;
 't Moet de grond van 't ſchepſel wesen,
 Daer men ſtaet op maken kan.

Soo verdedigh ick de ſchaduw
 Daerm' uw' deughden in verwert:
 Sorgh voort ſelver wat; het gaet u
 Aen de Ziel, als my aen 't hert.
 Wat de deughd is en haer looningh
 Waer u nu te laet geleert;
 All van uyt de Leidſche wooningh
 Quaemt ghy met die less vereert:
 Maer uyt deſe Schilderijkens
 Komt u een vermaen te baet:
 'k Segg, daer is niet veel gelijkens
 Tuſſchen uw en haer gelaet;
 Soo ghy u en my oyt minden,
 Doet ſoo veel voor beide nu,
 Laet ons geen' gelijcken vinden
 Tuſſchen haer gelaet en uw.

6. *Sinckingen.*

Ick klage, men beſpeelt mijn' zen'wen alſeen' Luyt.
 Beklager, ghy en hoort noch snaren, noch geluyd;
 Maer lett op mijn geſteen, gelijk ghy dat hoort baren,
 Soogaen mijn' zenuwen, mijn' afgespeelde snaren;
 Ick volge toon op toon, en, doe ick ſchoon mijn beſt,
 Met d'eerſte heff ick aen, en ſwijgh niet voor de leſt.
 Een voordeel, ſiecke Luyt, kan ick u niet benijen,
 Ick ſteèn een' enckel ſtemm, en ghy gaet in partijen.

7. *In 's Princen Schip geſchreven.*

AL legg ick veel op zy
 En worſtel met de baren,
 Daer allerley gevaren

Te Loefwaert en in Ly,
Mijn' gangen wedervaren:
's Lands welvaerd vaert in my:
Hoe kan ick qualick varen?

8. *Aen Ioffrou Teffelschade Viifcher, een' Dochter van Mr. Pieter van Veens, vermaert oock van de Schilderkunft, radende tot het Geefelick leven.*

Die 't daghwerck niet en kent van Veens geleert gefmeer,
(Ghy kent het, rijke Tefch van oordeel en van oogten)
Veracht'er 't nachtwerck by: Maer iffer geen medoogen
By tuygen van fijn' deughd op 't smooren van fijn eer?

Hy maeldes' noyt soo veel, men wenschte steeds om meer.
Des' is van 't foetst verdiep, van 't liefelickst verhoogen,
Van 't levendighst pinceel: Rolt ghy se wegh te droogen,
Te schimm'len in een' hoeck voor ongebruyckbaer leer?

De wereld eifcht Copy van fulcken schoonen omtreck,
Eifcht enten van dien stamm, eifcht stammen van dat ent;
Zijt ghy 't alleen die lust en reden tegenrent,

En voert uw' speelnoot miss? Lijdt dat men u weerom treck'
En wuyv' en wenck' en roep', sta, Teffelscha, waer heen?
Wie fagh oyt vrucht of vreughd van ongesteken veen?

9. *Aen de selve.*

Slaet Vondelen noch vier, en vatt zijn vonck noch vonck,
En stelt hy noch wat vlams ter eewigheit te pronck,
En voert hy noch wat lichts ontrent Oranges wagen,
Nu topp-swaer van Laurier? of will hy 't niet meer wagen,
En reket liever t'huys fijn' klare kool in d'ass,
Dan dat de nijd van tijd fijn' vierigheit bebass?
Geeft reden, Teffelscha, die d'eerste vrientschap knoopte,
Daer ick den dichten duer versuereloos af hoopte,
Waerom onthouwt men my het spel-werck, my alleen,
Dat anderen verheught en andere vertreen?

10. *Op het overlijden van Teffelschades oudste dochter, ende van haren Mann, stracks daer aen dood gebloedt.*

DE groener vrucht als rijp, de rijper vrucht als wrangh,
De voor-vrucht in de ry van Teffels echte planten,
Verrotte van quaed vier: God raepte s' uyt het sand, en
Verhief 'er 't beste van in 't heilige gedrangh

Van d'onverderflickheit. De Moeder weeck den dwangh
 Van 't eeuwige befchick : haer worft'len was geen kanten
 In 's Hemels wederwill ; fy dreef maer by de kanten
 In beider oogen zee : Maer 't werd den Vader bangh ,
 Van 's Moeders wee en 't fijn ; en , omfe bey t'ontvaren ,
 Verdiept' hy 's Moeders zee , met droppen eerft , doen baren ,
 Bloedt-baren ; en gingh t'zeil , van Teffel opwaert aen ;
 En bloede noch dit woord van uyt de laefte ftuypen ;
 Het bloed van vrienden kruypt daer 't niet en weet te gaen ;
 't Bloed van een Vader springht daer 't niet en weet te kruypen.

11. *Op der Keiferen Medalien , tot legh-penningen in 't fpiel verbeficht.*

WY wreken , Roomsche volck , het allerley geweld
 Der Dieren over u tot Keiferen gefteft ,
 Die fpeelsgewijs uw' goed uw' bloed , uw' vryheit roofden ;
 Wy wreken 't Roomsche volck , en fpielen met haer' hoofden.

12. *Op de zijdelinge afbeeldingh van my en mijn Vrouw in een blad.*

HEiligh zijn de trouwe ftralen
 Die fich echte Mann en Vrouw
 Door de vreughd en door den rouw
 Wederzijds ten oogh uyt halen :
 Maer dit 's heiliger beleggh,
 Mann en Vrouw sien eenen wegh.

13. *Op de felye.*

BRoer en Sufter mogen fcheelen ,
 All wat vred' en vriendschap veelen ;
 Mann en Vrouw niet meer als hier ,
 Niet de dichte van 't papier.

14. *Noch.*

Schilder , die ons voll genoeghen
 Soo getrefte hebt in dit voegen ,
 Treckt'er een vell over heen :
 Mann en Vrouw en zijn maer een.

15. *Op een fchoone fachtfinnige.*

WAt heeft fy meer te wenschen
 De fchoonfte van de Menschen ,
 Die voor haer eigen erf van jonghs te deele viel
 Een witt fatijne Lijf met een' fluweele Ziel?

16. *Op de Print van Joffrou Anne Marie Schurmans, sonder handen
uytgebeelt, ende door haer selver gesneden.*

WAerom bergh de Maeghd die handen,
Die noyt wedergaed' en vanden ?
't Koper om en om gesett
Heeft haer vingeren gesmett,
En sy schroomtse soo te thoonen.
Lefer, helpt de schuld verschoonen ;
't Is de schuld van d'eerste sné,
Die sy van haer dagen dé.

17. *Op de selve.*

Jammer, jammer, sei de Reden,
Daer dit Meisjen quam getreden,
Dat soo soeten schepsel lamm
Handeloos ter wereld quam :
Maer de waerheit sprack'er tegen,
Weest'er weinigh in verlegen ;
Als het Haeghje wandel-loos,
Als den Amstel handel-loos,
Als de Duynen strandeloos,
Als den Oever sandeloos,
Als de Tiger tandeloos,
Als de Sonne brandeloos,
Als de Minne bandeloos,
Als de Heide landeloos,
Als de Kercken pandeloos,
Als de Merckten mandeloos,
Als de Doosen randeloos,
Als de Boose schandeloos,
Soo is 't Meysjen handeloos.

18. *De selve.*

Handeloos en sonder spraeck,
Uyt een' onbewogen kaeck,
Onbewogen als een baeck
Dat de baren overblaeck',
Als een ancker voor een' kraeck,
Doof en ongevoelick staeck,

Maer

Maer wie is soo sonder smaeck,
 Die mijn' waerde niet en raeck,
 Die van wilde weelde kraeck';
 Die mijn' stomme stiltre laeck,
 Die ick niet genoegh en waeck,
 Die my van te grooten vaeck
 Tot een slappe slaepster maeck'?
 Wie soo menscheloosen draeck,
 Die my nijdelick genaeck'
 Met een' onverdiende wraeck,
 Die mijn' eer ten halven staeck',
 Die kon lijden dat ick braeck,
 Of in vier en kolen staeck?
 Is 't een' dagelickse saeck
 Dat ick oor en oogh vermaeck
 Handeloos en sonder spraeck?

19. *Op de selve.*

SToot af het nijdigh berd en gunt mijn' oogh de handen
 Die 't langh van verre siet en lange dreight te vanden.

Stoot niet; al staet de planck'er voor,
 Ick sie's er in, en op en door.

Bewaertse veil en vast, en van verongelucken:

Geraeck't'er een' in stucken,

Wanneer verhaelde men de schad', en waer en hoe?

Daer is geen' weergae toe.

20. *De selve.*

IS het aengesicht vol kerven,

Die en kost de kunst niet derven:

Leser, siet my door de borst,

Des' en is maer koele korst.

Maghs' haer uysterst niet bederven

Die ten uysterst Maeghd will sterven?

21. *Op de Sydelinge afbeeldingh van Brosterhuysen.*

VEel willen voorwaert uyt, en yeder een verby:

Veel drijven over stier, als tegen wind in ry:

Ja, ja, sei Brosterhuys, en trock sijn zeiltjen by,

En wenden 't over zy.

22. *Noch*

22. *Noch.*

QUam de Paus in goud en fy,
 En 't scharlaken volck daer by,
 En thien Koningen in Ly,
 En te loef een Prins twee dry,
 Quam'er alle rijk en bly,
 Brosterhuysen, still en vry,
 Stond gelijck sijn' schildery,
 Met sijn aensicht over zy,
 En saghs' allegaer verby.

23. *Noch.*

SIet om. Wat isser? Ick. Wie? Vander Burgh van Leiden:
 Dat mocht my noch verleiden,
 En door mijn' schildery
 Doen lacchen over zy:
 Maer quam' all's werelds moy, en all' de blinde bollen,
 Die naer den wellust hollen,
 En waer ick dat ick schijn, en moght ick dat ick wou',
 'k Kroop in dees' olyverw, en liet my daer bestollen,
 Eer ick my wenden fou.
 Of Tesselscha verscheen? Ay! dat 's te teeren zeer,
 'k Voel dat ick met panneel en verwen staen en keer:
 En sagh als of sy ja sei?
 O, treedt my daer niet weer,
 'k Waer d'eerste die 't haer na sei.

24. *Op den eersten Steen van 't nieuwe Doelhuys in 's Gravenhage, geleght by Prins
 Willem van Orange, 's daeghs voor Biddagh, den 2 Decemb. 1636.*

DE wel geboren hand; die God sal leeren strijden,
 De schutterlicke hand, die schutster heeten moet
 Van Hollands Schutterry, van Holland, eens bebloedt,
 Nu bloeyend over 't bloed van die sijn' bloem benijden,
 (Sijn' vryheit, fiere Bloem,) stelt Holland in verblijden
 In 't botten van haer' jeughd: versorgh't een' vasten voet
 Aen Doel en Schutterry; het strijdbare gemoed
 Voorseght der wapenschool een struyckeloos bedijden.
 Merckt met een' witten steen de hoop van desen dagh,
 Bidt mergen, Hof en Haegh, dat waerheit werden magh,

Wat

Wat nu waerachtigh is: 't Sal aen de hand niet schorten,
 (Verworpen Hoeck-steen, steunt en stijft het morwe been)
 Haer doel sal 't voor-hoofd zijn, en Goliath sal storten,
 En David sal 't hem doen, en met den eersten steen.

25. *Een vergeten Paerd.*

MYn Paerd gaet slijten dat men 't fiet,
 En 't eet en drinckt, en anders niet:
 Wat reden is hier uyt te delven?
 't Vergaet, om dat het niet vergaet.
 Wat raed? de plaester light op sraet:
 Verstaet ghy 't niet? 't verstaet sich selven.

26. *Op het doorschieten van Breda in de belegeringh.*

ORagnens eigen Stadt, 't onschuldige Breda,
 Viel sijnen Heer te voet, en riep in 't hert, Gena,
 Waer toe soo veel Geschuts, en soo veel bloed vergieten?
 't Most plat geschoten zijn, om dat men 't rond sou schieten.

27. *Voor den eersten Beddemaker.*

WAer light de wijse mann die 't eerste Bedd bedacht?
 My lusten hem te eeren
 Met witte woll en veeren,
 Met schapen-offerhand, met swanen sangh en schacht.
 Nu weet ick 't kerckhof niet, nu doen ick 't by 't gedacht,
 En send dit dicht uyt sweeren
 Op sijn' versteende Heeren,
 En op haer achter een ondancbare geslacht,
 Indien hy anders light als kostelick en sacht:
 't En zy sy selver leggen
 Op halpelen en dreggen,
 En datter yemand by te bedd' op light en lacht,
 Soo is mijn vloeck volbracht.

28. *Dry uer-wercken.*

JAN treckt sijn strenghen swijght, en antwoordt maer gevraeght,
 Jooft kakelt schielick op, of doncker is, of daeght;
 Jaep is noyt seggens satt, all had hy nacht en dagh werck;
 Jan is een Wijser, Jooft een Wecker, Jaep een Slagh-werck.

29. *Een Waen wijfe.*
DE wijfer van de Kerck staet helder voor ons' oogen :
 Jaep fiet hem sonder brill soo duydelick als wy,
 En segt, hy fiet'er geen : Hoe komt hy soo bedrogen :
 Om datter, meent de Geck, geen wijfer is als hy.

30. *Oude mans liefde.*

WAt schaedt den ouden dagh aen 't vryen of 't gefoen ?
 Brant niet het dorre hout veel lichter als het groen ?

*Non secus ex arse conspecta virgine Tereus,
 Quam si quis canis ignem supponat aristi.* Ovid. Met. 6.
Arsi più quanto sui men verde, legno. Petrarck.

31. *Toe-maect op het Lof der Vrouwen van Dr. Beverwijck.*

GEleerde Beverwijck, ick hebb u noch te leeren :
 Vergeeft mijn achter-klapp : Ick moet u Boeck vermeerren,
 En klappen achter aen, dat by u, of ick miss,
 Niet willens onversint en onbeschreven is.
 Carmenta kost geen Duytsch, 't en is haer niet te wijten ;
 Uythemfche letteren en konden ons niet bijten :
 Maer 't broeckeloos geslacht, haer' afkomst' hier te land
 Heeft onse wortelen van 't spreken eerst geplant.
 Lett op het grootst gerucht : de Haenen mogen kraeyen,
 De Hoenders kakelen : De beste Papegaeyen
 Zijn wijfjens. Wilt ghy meer ? De konst heet Moeder-tael,
 Niet Vader-tael. Noch meer ? Het swaerst van altemael
 Stelt mijn vermoeden vast ; Het schrijven van de wetten
 Is Mannen-werck van ouds : maer fiet de loofse Sletten,
 Hoe hebben sy haer leed gewroken by geval ;
 't Komt op een' Letter aen, Wijf en wijs, Man en mal.

32. *Oprecht bedrogh.*

JEroen de Logenaer
 Seght, hy lieght, en 't is waer.
 Siet hoe Jeroen bedrieght,
 Hy feght waer, en hy lieght.

33. *Fa noch Neen.*

In eenen ringh van 7 Joffrouwen, die my verboden te verreisē.

't **G**Eschakelde geweld van t'famen seyen Steenen,
 Zeil-steenen geens-gelijck,
 Bestondt my onverhoeds te klemmen en verbeenen,
 En spande soo gelijk,

Soo eenigh aller zijds, dat, waer ick 't voorhoofd keerde,
 't Eenpaerige geroock
 Mijn hert in twijffel hiel wie 't min of meer verheerde,
 Wie 't flapp of stracker troock.
 Soo hanght de stale kist daer in der loofe leden
 Afgodelick geraemt
 Sijn' wond're galgh beslaept, en all' de oude reden
 Van swaer en licht beschaemt.
 Wat meende dit verraed? men wilde my doen willen:
 En wild' ick, soo verkracht?
 O neen, mijn will, in 't eerst weer-will van seven willen,
 Hadd nu geen' willens macht.
 Zeil-steenen van ontsagh, vier en dry paer schoon' oogen,
 Almachtiger gesternt
 Dan all dat oogen in het Hemel-holl be-oogen
 In eene strael getwernt,
 Ick ben nu will-loos stael, en kan noch steegh noch mildt zijn,
 Beveelt ghy dat het zy,
 't Geen ick niet willen will: en moet'er yet gewilt zijn,
 Wilt dat ghy wilt, voor my.

34. *Van droncke Jan.*

ALs Jan voll druyven is, voll honigh-natt, voll biers,
 Voll allerhande vochts, dan is hy eerst voll viers:
 Als Jan sijn' beenen staen en waggelen, als palen
 Die rott zijn, kan hy eerst de kloeckste achterhalen:
 Als Jan sijn' handen staen en beven als een blad,
 Dan kan hy yeder een begripen, waer hy vatt':
 Als Jan sijn' tongh begeeft, dan kan hy onder 't lispē,
 Alsonberispelick, een yder een berispē.
 Dat 's wonder; maer dit niet: Als Jan niet staen en kan,
 Dan komender ontheupt' en kreup'le kind'ren van.

35. *Tegen Trijn.*

ICk Trijn, de boofse pry? dat koste my mijn leven:
 Als ick se noemen hoor, begint mijn hert te beven.
 Maer Jan die wilder aen: Ick stel 't hem in sijn' keur;
 Dan, gaeter Jan mé deur, soo gaeter Jan mé deur.

36. *Aen de Sneeuw.*

DRoogh water, koele woll, witt roet, gehackte veeren,
 Weest welkom boven op mijn' besten hoed en kleeren:
 Ick sie niet hoe men u met reden haten sou,
 Die ons van boven brengt de warmte met de kou.

37. *Voor een Boeck aen Joffrou Anna Roemers.*

DE Schrijver van dit Boeck, beschrijver van dit blad,
 Bad Roemers oudste kind zijn' Leferin te wesen:
 En soo sy 't schrappen will met een doorgaende klad,
 Bekent hy voor-de-hand het vonniss wel gewesen:
 Zijn voornaem is een C. zijn toenaem is een H.
 Zijn bynaem, Eewigh vriend van Anna en Tesselscha.

38. *Op de dood van Vrouw Anna Killegrew, verdroncken onder
 de Brugge van Londen den 16 Julii. 1641.*

HAer hert was enckel Stael in Eer en Trouw gekloncken,
 Haer' Tuyten enckel Goud; maer die 't Goud overbloncken,
 Haer' Lippen hoogh Corael, elck Oogh een Diamant,
 In kassen van Yvoor op 't silv're Lijf geplant.
 Goud, Silver, Diamant, Yvoor, Stael en Coralen,
 All Aerde, trock ter Aerd, en socht om 't seerst te dalen.
 De Ziel, die 't all alleen vlugh houden kost en vlott,
 Rees op tot haren God,
 En luste niet te drincken:
 Hoe sou de romp niet sincken?
 Nu leeft sy rompeloos; maer Gods gerechtigkeit
 Is borge voor het pack van ziel en romp bewesen;
 En 't hoofd is opwaert aen, God is tot God geresen,
 Om ziel en romp tot een en bey ter eewigkeit
 Het steile pad te wijfen:
 Hoe sou de romp niet rijfen?

39. *Aen haer Schilderije in mijn besitt.*

NU leeft, mijn' Oly-verw, nu duert voor lange jaren:
 Uw schoon oorspronckelick drijft in de silte baren,
 Verdreven door de dood, vertroetelt en vermoort,
 En door haer' koude hand in water-verw gesmoort.

40. *Ruft op Hofwijck,*

HOort armen en hoort rijcken;
 En komt niet naer my kijcken,

Met

Met stuypen en met strijcken,
 Om bruyloften, of lijcken,
 Om borstweeren of dijcken,
 Of gorsingen of slijcken,
 Om Landen of om Rijcken.
 Te helpen vergelijken;
 Om geen van diergelijcken:
 'k Ben hier om 't Hof te wijcken.

41. *Onschuld.*

Dirck schrijft niet goeds, of 't heet gestolen
 Uyt boecken der geleerde Scholen:
 Maer is Dirck schuldigh aen 't bedrogh?
 't Is niet gestolen; 't staet'er noch.

42. *Een beroyde.*

GHy seght all, spaert, soo langh ghy leeft, wat,
 Wie weet hoe langh ghy hebt te leven?
 Gaet rijcke luy die lesse geven,
 S'en past my niet; die spaert, die heeft wat.

43. *Jans Vrede-mael.*

JAn, sijner Vyanden en aller onvré satt,
 Heeft s' eens gesamentlick by een te gast gehad,
 En heeftse Duyvels-brood, dat lekker mall, gegeven:
 Nu ist'er peis, en all *vergeten* en *vergeven*.

44. *Op het graf van Jan Canuyt een droncken Brouwers Soon.*

DE Jonge Jan Can-uyt light onder defen Sarck;
 Weest niet te seer verwondert:
 All was hy jongh en starck,
 Hy was een *Hop-mans* Soon, een Hop-man over hondert.

45. *Wysheit schaers.*

GOd wierd in 't stroo besocht uyt Oosten by dry Wijfen:
 Wie souder nu in Oost of Westen noch dry wijfen?

46. *Te veel mistrouwens.*

MEn reket meestendeel een anders Spel naer 't sijn:
 't En is geen vrome mann die meent'er geen en zijn.

47. Een gehangen Dief.

HEt leven heeft somtijds, somtijds de dood een' vall,
 Laet mijne niemant wijten:
 't Geviel tot sijner tijd, en
 Ick bender soo maer aen gekomen by gevall.

48. De selve.

LEert dese less van my, ô vlieger in den wind,
 LO Springer, die den kost met hoogh opstuyten wint,
 O Menschen en ô Sneppen,
 Wacht u voor 't onderscheppen.

49. De selve.

ICk hebb wel met een Touw een' venster uytgevlogen,
 En mijnen Waerd bedrogen:
 Maer hier en sagh ick niet, hoe ick my redden souw;
 Daer quam een knoop in 't Touw.

50. De selve.

WAer ick in 't stroo verwert, ick raecten uyt den strick:
 Maer dese valt my wat te dick:
 Soo moet ick 't heel gelagh betalen in de duynen.
 De Duyvel hael de kennip-tuynen.

51. De selve.

GOe luyden, vint niet vreemd, al praet ick hier niet veel;
 Ick hebb een' zeere keel.

52. De selve.

OGhy boosen, en ghy vromen,
 Menigh stichtelick fermoen
 Sou 'ck van desen preeck-stoel doen,
 Kost ick aen mijn aessem komen.

53. De selve.

ICk hebb op geld en goed gegaen:
 Maer 't sou my nu veel schelen:
 Ick hadde meer profijts gedaen
 Met kennip-zaed te stelen.

54. De selve.

'kH**E**b touw om 't lijf geproeft, om handen, om van als.
 Maer 't swaertste valt, om hals.

55. De

55. *De selve.*

SIet, vrome Borgery, die mann moet sich bedriegen,
Die van sijn' grond will gaen, en swemmen kan, noch vliegen.

56. *Een Koortfge in 't sweet.*

ICk legg' in 't klevend natt, ick legg' in 't levend vier,
't En kan in Plutos bedd niet banger zijn als hier:
Nu weet ick hoe 't die lie'n in 't vett en 't vierigh maken;
Ick sweer mijn leven aen geen' valsche munt te raken.

57. *Een Koortfgh Poeet in 't sweet.*

HEt wilder t'famen uyt met dese klamme sweet, en
Al wat ick heb geleert
En wat ick meen te weten:
Ick hoef geen heeter heerd,
All waer ick min gedeckt, ick fouw wel verffen sweeten.

58. *Aen Joffrouw Utricia Ogle.*

ICk hebber soo veel aen te sien
Soo soeten keur van dingen;
Dat icker niet ontrent en dien,
Soud' ickse hooren singen.
Ick hoor soo veel, als ickse sie,
Soo wonderlick om hooren;
Dat ick mijn' oogen 't sien verbie,
En sie maer door mijn' ooren.
In 't einde segg' ick, Ogeltje,
Ghy tooverende vogeltje,
Of singht, en laet my henen gaen,
Of swijght, en laet my stenen staen.
Sy swijght en singht, ick sta en ga.
Neen, Ogeltje, singht voort; ick sta:
'k Will liever staen en sterven,
Dan gaen, en gaen u derven.

59. *Van de selve.*

't **I**S geen Ogel, na die gorgel:
't Scheelt een' letter; 't is een Orgel.

60. *Onder haer gesangh.*

ICk hoor en ick sie;
Soo seggense, die

Te

Te recht moeten komen.
 Bey werdt my benomen:
 'k Hebb oogen, noch oor',
 Ick sie noch en hoor:
 Hoe sal ick het maken
 Om t'recht te geraken?

61. *Aen een grijsse Vrijer.*

GHy seght, ick maeck u swart in aller meisjens oogen,
 En stoot uw vryen om: Maer, Teeuw, ghy zijt bedrogen;
 De schuld is buyten my: de Tijd is 't die u laeckt,
 Die heeft u boven witt en onder swart gemaect.

62. *Qua Neel op haer dood bedd.*

GOe Jan begon te schreyen, en sei, Neeltje lief, moete we scheyen?
 Daer heb' op sitten beyen, en, als kax, seise, nu wilje schreyen.
 Siet hoe wy blijven steken en vergaen in onse gebreken:
 Qua Neel kan qualick spreken, en noch kan se qualick spreken.

63. *Op mijne Gedichten te Bodbergh.*

WAcht geen Mirakelen, mijn' lefers, le'ge lieden,
 In 't geen dit Legerbaert: de Kap-stock en de Keuvel
 Zijn hier in volle kracht: Mirakelen geschieden
 Te Bot-bergh min noch meer als binnen Scherpen-heuvel.

64. *Jan en Neel.*

JAn lieght, en Neel lieght; elck om prijs:
 D'een maect den anderen wat wijs:
 Bedenckt, of Neel moet kunnen kaken,
 Die malle Jan *wat* wijs kan maken.

65. *Jan en Trijn.*

JAn tuchte Trijn, sijn lompe wijf, naer Haegsch' en hooffchen aerd,
 En seide, Lief, all gaet ghy juyst niet kostlick bepeerelt,
 Bekant, beringht, bediamant, ick wouw maer dat ghy waert
 Wat geestiger, wat aerdiger, en wat meer van de weereld.
 Hoe, Geest, en Aerd, sei Trijn daer op, met een verbolgen wesen,
 En van, of uyt de wereld, Jan? dat mooght ghy selver wesen.

66. *Jan en Griet.*

JAn loofde Griet tot in den Hemel,
 En voor de vreughd van eenen nacht
 Beloofden haer meer dan een Kemel
 Aen Goud sou dragen t'eener dracht;

En

En meende Griet hem had geloofst.
 Wat haest had onse Griet.
 Die my te veel looft en geloofst
 Scys', en geloov' ick niet.

67. *Ketter-branden.*

't **W**As misverstand
 All dat gebrand
 Om trouw en waerheit.
 Die vlam gaf klacheit:
 Van een te vier
 Ontstack'er vier.

68. *Viese vuyle Pier.*

Pier stinckt door seven eicken deuren,
 En kijft om kleine quade geuren:
 Pier is een averechts gesel:
 Hy rieckt te qualick en te wel.

69. *Misgevry.*

JAn meent ick over Magdaleen
 Sijn' malle dochter, vry:
 Jan heeft gelijk, ten naesten by,
 Ick vryer over heen.

70. *Schoon weer en kinderen.*

Schoon' kind'ren in de wiegen,
 Schoon weder op de straet,
 Zijn bey van een gelaet.
 My dunckt 't en kan niet liegen,
 Hoe't yemand hebben will',
 Haer schoonst is, droogh en still.

71. *Lacchen.*

Het lacchen heeft geen weerga, Griet,
 Daer rijmt op 't woord van lacchen, niet.

72. *Aen Aert de Geck.*

DE Mann is 't Hoofd des Wijfs, wat seght ghy, Meeſter Aert?
 My dunckt uw Wijf en is met 't Hoofd niet wel bewaert.

73. *Een leggend Leger.*

MEn magh het wel te recht den naem van, Leger, geven,
 Die hier wat heeft te doen en kost niet leger leven.

74. *Aen een bedorven Kinds Vader.*

UW lichte Soon, die noyt en docht,
 Verteert by hoopen, dagh op dagh:
 Ick weet niet waer hy 't laten magh.
 Maer weet wel waer ghy 't laten moght.

75. *Kleet en Man.*

DE Snijders Winckel en het Hof
 Staen strijdigh om den hooghsten lof.
 Wie dunckt u dat van tween de beste konste kan?
 Daer maeckt de Mann het Kleed, hier maeckt het kleet den Mann.

76. *Een verloopen Schilder.*

J*an Klad*, heeft doecken en panneelen
 Besmeert voor uysterste Juweelen,
 Ter wijcke van een' harden stoot,
 Of Schudje-beurs, den hooghsten nood;
 De kistemaker en de wever,
 Vermoeit van 't geldeloos gelever,
 Vervolgen hem voor doeck en planck,
 By pleitery ter Schepenbanck.
 't Goet gaet ter merckt, en kan niet gellen:
 Men tast hem endtlick aen de vellen:
 De mantel wegh, de kleeren uyt:
 Daer schiet niet over als de huyl:
 Noch vindt hy Drinckebroers en Snollen,
 Dies' hem uyt medelijden vollen,
 En helpen den verloren mann
 Sijn leed verdrincken in een' kan.
Jan Klad is konstelick verwildert;
 Hy heeft sijn selven *uyt* geschildert.

77. *Jan en Anne.*

JAn heeft een' dicken buyck, en gaeter over quijnen,
 Tot dat hy sal verdwijnen:
 Anne heeft een' platten buyck, en wenschte dat hy rond,
 Als Jan sijn' trommel, stond.
 Noch kijvens' altijd schier,
 Sy krabbelt hem, hy slaet'er;
 Sy tieren nacht en dagh, en 't hylick heeft geen' tier.
 De reden is bekend: want Jan vergaet aen't water,
 En Anne sterft aen't vier.

78. *Kees.*

78. Kees.

KEes beuckt sijn Wif dicht en dunn, na haer' wercken;
En seit, een Tangh past heel wel op een vercken.

79. Goede Jan.

JAN werd gewaerschouwt van sijn Wif,
Als offe malde met haer lijf,
En dat men onder uyt haer deken
Dry of vier beenen had sien steken:
Maer Jan, goed Mann, gelijk sijn' Vrouw,
Sloegh alles in de beste vouw,
En sei, loop luydjes, maeckt geen moeten,
Mijn Wijfjen heeft vier witte voeten.

80. Klaes met sijn uerwerck.

KLaes light en futselt met sijn slagh-werck,
Gestadigh isser stellen aen:
't Schijnt dat hy 't eerst moet leeren gaen.
Is dat een uerwerck? 't is een dagh-werck.

81. Een Matroos.

DE Broecken voor de Sielen:
Een' Huys-vrouw of een' leur:
Ick ben gewent te kielien;
't Wif moet'er onder deur.

82. Een op sijn toekomende graf.

Hier light mijn bedd gemaect: seght niet, ruym tijds genoeg:
Seght, mogelick een uer of menigh jaer te vroegh.

83. Te Lande best.

LAetse by quaedt weder varen,
Die noyt van de ree en waren;
Luyden wijs van weder-varen
Sullen niet licht weder varen.

84. Een valsch Munter in schildery gehangen.

DEwijl het Schepenen belieft heeft in haer' Zetel,
Hier hangh icken verstijf in d' Olie op een planck;
Wat nood ist? beter hier bevrofen jaren langh,
Dan een' warm' uer gedoyt in een' besmeerden ketel.

85. Recipe.

DIE in der siekten baren
Altoos wilt spoedigh varen,

Voor allen dit besint,
Voorwind, is achter wind.

86. *Van susse Jan.*

IAn suf doet met sijn hoofd
Meer dan hy in sijn' jeughd met bey sijn' voeten de.
Wie had dat oyt geloofd?
't Hoofd en 't verstand staen still, en Jan Suf *loopt'er me.*

87. *Jan en Griets Vryagie.*

WEl Griet, sal 't nummer zijn? sei Jan,
Ick doe soo trouw all wat ick kan,
Ick hebje nouw soo langh als vriend
In alle nedrigheit gedient,
En dienje noch: 't Is waer, sei Griet,
Je dientme, maer je dientme niet.

88. *Van Jan en Trijn.*

TRijn light Jan in sijn hoofd by dagen en by nachten;
Trijn light hem op sijn' tongh, Trijn light in sijn' gedachten;
Trijn light hem in sijn wegh in 't slapen altemet;
Trijn light hem allefins, behalven in sijn bedd.

89. *Voor Klaes.*

WAt quelt ghy Klaes, den Vromen Mann?
Hy will, en kan u niet betalen;
't En is geen schelm, waer soud' hy 't halen?
Een schelm die meer doet als hy kan.

90. *Van goede Teun.*

TTeun heeft een' Maeghd getrouwt, en laets' altoos soo blijven;
Om ofs' hem mocht bekijven:
Want die will wesen wel bemint
Laet alle dingen soo hy 't vindt.

91. *De tweede Tessels-Schade.*

IS Tessel op het pad na Roomen van Geneven?
Is d'afgeloekte Ziel in 't poppe-goed verwerft?
Heeft Menschen-mymeringh bekropen 't hooge hert?
Heeft Papen duyster licht Gods lichter uytgedreven?
Is haer wel-wetenheit in 't doncker uyt gewreven?
Is in haer dampigh oogh de witte reden swart?
Het rechte spoor te slecht, het sachte jock te hard?
Is Roemers Roomens kind? O Roemer, die dit leven,

Dit slijck gewiffelt hebt voor 't eewige befitt
 Van 't eewige besien, wat toenaem geeft ghy dit,
 Dit Schip en goeds verlies, eer 't ancker' of ontlade?
 Sy soeckt u; maer een mall, een stall-licht leidt haer miss;
 Haer naeld is 't Noorden quijt; fy zeilt maer by de giss.
 O min als Tesselscha, ò meer als Tessels schade!

92. *Graf-schrift van een oud Soldaet.*

Hier light een Hop-man dood,
 Gcstorven naeck en blood
 Van middelen, van krachten,
 Van ¹ wachten, ² wachten, ³ wachten
 En van hem niet te ⁴ wachten.

1 Op versterk ende bevoorderingh.

2 Waken.

3 Bescheid doen.

4 Voor een' kogel.

93. *Op een' leelicke aen de Kinder-pocken.*

Of oud of jongh, of rijck of bloote,
 Met pocken moeder elck eens aen;
 Neel was te leelick voor de groote,
 De kleine kost fy niet ontgaen.

94. *Jans Wijf geschildert.*

JAn wouw dat elck sijn schraele wijf beloegh,
 En vraeghde staegh, hoe komt de pry soo mager?
 Nus' uytgeschildert is, vraeght sy den vrager,
 Dit 's Olie-verw, is 't noch niet vett genoegh?

95. *Op Heer Jans woest gepreeck.*

Heer Jan op stoel praet, preeckt en pleitt,
 Met groot geweld van hals en handen:
 Wat hebjer tegen, Mans verftanden?
 Heer Jan bewijft all wat hy seit.

96. *Op een Bultenaers langhwijligh gepraet.*

AL voeld' ick Pieter Bult in 't seggen wat verwarmen,
 Sijn seggen, hoopten ick, sou kortjens zijn, als hy:
 Maer hoe misrekenent en hoe avrechts was ick bly!
 Sijn seggen viel in 't gaen soo langh schier als sijn' armen.

97. *Op Jan den tuyscher.*

JAn steenight sijn' verdoemde Beurs,
 Verspeelt met steenen geld en kleeren,
 Sijn' eigen Broeck, sijn' vrouwen keurs:
 Men magh sijn' kinderen wel leeren,
 Met alle Menschen te *verkeeren*.

98. *De selve.*

WAt magh het volckje leggen tobbelen,
 Om geld op geld, en goed op goed,
 Sei Jan, ick weet een' lichter' voet,
 Om all mijn goetje te *verdobbelen*.

99. *Versoeningh.*

NEel will versoenen met haer' mann,
 Om all dat pruylen heeten kan:
 Sy foeckt te graeuwen, om te groenen:
 Maer, seght haer mann, all weer versoenen,
 All weer versoenen, Neel, all weer!
 Die heel verfoent is, kan niet meer.

100. *Op, verstaeye 't wel.*

VErstaeye 't wel, is 't derde woord,
 Dat m'uyt uw tater-kaecken hoort:
 Wat 's van dat onnutt praet-verlengen?
 Soo moet men 't sien te pas te brengen;
 Uw Wijf is licht en glad van vell,
 Καὶ μοιχαλὶς: verstaeye 't wel?

en hoerack-
 tigh.

101. *Van Jan met sijn' Dochter.*

JAn help sijn Dochter aen een' mann,
 En seid'er dusent deughden van:
 Hoe soo? sy was met kind: hy brocht'er
 Te kerck voor een' volmaeckte Dochter.

102. *Ruyters bescheit.*

Ick vraegd' een Krijger wel bere'en,
 Ho! Ruyter, wat zijt ghy voor een?
 De Ruyter had sijn' antwoord ree:
 'k Ben geen voor-een, 'k ben een voor twee.

103. *Verloren Lessen.*

Ick sie, mijn preken heeft geen geloof;
 Ghy laet my spreken, en drinckt u doof:

My

My lust niet langer vergeefs te praten ;
Wilt ghy 't niet laten , ghy mooght het laten.

104. *Van Dirck en sijn Wijf aen 't Verkeerbert.*

Dirck speelde met sijn wijf met schijven ;
En dat Verkeer liep soo verkeert,
Dat sy den mann schier had verheert.
In 't lest begonnen sy te kijven ,
Oock eenigh handspel te bedrijven ,
Gelijck men de qua'e honden leert ;
En doe verloor sy 't met twee vijven.

105. *De gesonde Roos in 't aensichte van Tessel-schade.*

Vuyfen.

WAer Tesselscha niet sieck , sy waer niet om genesen :
Maer 't is de sieckte niet die van 't ontsteken bloed
Den purp'ren naem behoudt ; langh heeft haer trotsse voet
Die voncken van de jeughd vertreden en verwesen.

Een ongeveinsde vriend heeft suchtende bewesen
Sijn mededoogend leed in haer verstuyckt gemoed ;
En 't heeft haer hert geroert ; en all dat schaemte doet
In eerbar' aderen is in haer wangh geresen.

Dat 's d'onverhoedse blos , die door haer' held're huyt
Haer tuchtelicke ziel aensienlick meldt en duydt,
En buyten wanhoop stelt : 't gemoed bestaet te heelen ,
Dat sijn verstuycken voelt. ô koele , blancke Weeuw ,
Laet niet het hooge rood uw' lijdsfaemheit verveelen ;
De lijf-verw van de deughd zijn Roosen in de Sneew.

106. *Aen Barlaeus , voor mijn bestraffingh over Tesselschades misgeloove.*

SY neem' het soo sy wil , mijn' Weduw' ; 't zy voor baffen ,
Voor baffen als ick spreek , voor quetsen als ick salv ,
Of my voor herten-beul , voor arger als Duc d' Alv ;
Barlae , wijser vriend , ick will , ick moetsse straffen :

Soo langh haer' siecke mond soo voddigen , soo lassen ,
Soo vuylen spijsse smaect , soo langh sy 't Roomsche Kalf
Behippelt of bestuypt , en eert het heel of half ,
En heeft mijn' vriendschap niet als Gall en Eeck te schaffen ;
Gesonde Gall en Eeck , die rotte wonden kuyft.

Den oorboor moet van 't hoofd in 't hert door d'ooren booren :
Sy neem' het soo sy will : ick sny wel in een' puyft ,

Daer 't leven locht vereischt , en onder dreight te smooren :

Het

Het vleyen is een' gunst van doodelick gerief:
Ick spaer de roede niet, ick heb het kind te lief.

107. *Op de Dicht-Konst van Jan Vos, Glasemaker.*

DE Glasemakers hand
Die jonge Lauren plant
Aen Amstels glase plasschen,
Die t'sijner ondood wasschen,
Is dichtend' soo sy was
In 't dichten van 't Gelas:
Dicht en doorluchtigh waren
Haer ambachts eerste waeren,
Doorluchtigh dicht en fijn,
En Spiegel glasigh zijn
Haer' onvoorsiensche dichten:
Sy spiegelen, sy lichten,
Sy strecken voor een' Brill.
Men dichte soo men will,
My dunckt het beste Dicht is,
Dat helder, fijn en dicht is.

108. *Geen Wif.*

Onse Anne, onse oude hylick-prijster
Vermaent my tienmael alle daegh,
Waerom en vraeghje na geen' vrijster?
Om dat ick na geen wif en vraegh.

109. *Trijn van haer Mann.*

TRijn liet haer' droncken mann alleen,
En sei, ick will my gaen vertre'en,
Wat foud' ick by dien Geck doen?
Schoon ick hem voor sijn beck soen,
Ick kan niet by hem dure
Hy heeft een qua nat-ure.

110. *Gegeven Wijn.*

JAn schonck dat hem gefchoncken was,
En seide, Maets, drinckt voll en ras,
't Kan niet van d'ongefonde zijn,
Voor seker 't is gefonde wijn.

111. *Klaes*

111. Klaes van *zijn* *Wijf*.

O Ch, of, mijn wijf, sei Klaes, maer eens en baerde's jaers,
Maer sy baert alle daegh; dat's al te veel gebaers.

112. *All te gaeuw ondienstigh.*

P Rijft niet te ras een' gaeuwen knecht,
All' all te gaeuw en is niet goed:
Een gaeuwe doet all wat ghy seght;
Een gaeuwer seght all wat ghy doet.

113. *Van Jan hoerenkind.*

J An is een kuycken van
Een lichte ondichte Hoer.
Hy magh wel seggen, Jan,
Daer is niet booser dan
De Duyvel en *zijn*' moer.

114. *Houwelicks goed van Klaes en Neel.*

K Laes had noch seven kinderē; het achtste was onder der aerden;
Neel had twee blonte dochtertjes, daer toe den buyk vol beens:
Dit volckje raecten eens,
En, doe sy r'famen paerden,
Soo maecten sy haer' rekening, als dat sy ten houwelick brachten
Twee blancken, met een dicketon, en seven stucken van achten.

115. *Aen de Vrouwe Drosinne van Muyden met een stuck wilds.*

V Erwijt my d'ontrouw niet van't willige beloven,
Moetwilligh onvoldaen: Beschuldight meer de smert
Van mijn te rauwen zeer, dat rijpen will noch roven:
Kom' ick te Muyden niet, ick kom'er met mijn *hert*.

116. *Jan geslagen.*

J An gaet aen een blaeuw ooggh, en seght m' hem niet geraeckt heit:
Maer dat het (en't is waer) een foort is van Geraecktheit.

117. *De selve.*

J An heeft een' mallen strijt
Verloren tegens Fy;
En seght met allen spijt
Aen alle die na by
Sijn ongeluck beklagen:
Wijck, goede vrienden, wijck,
Ick moet mijn leed verdragen,
En't heet een' Popelsy: My dunckt hy heeft gelijk,
Goed mann hy is geslagen.

118. *Aen een Roomsche-gefinde.*

MYn lieve Paepſche vriend, die den Baillieu in 't oogh zijt,
 Wat noodt ghy my te Miss, en ſeght, gaet mé, 't is Hooghtijd?
 Ick weet een beter mael, verdwaelt ſchaep als ghy zijt,
 Komt gaet met my te Kerck, en wordt wijs, 't is hooghtijd.

119. *Pieters Lof.*

EEn Mann kan bloo, en ſnoo, en gierigh zijn,
 Een Mann kan vuyl en goor zijn als een zwijn,
 Een Mann kan mall van hoofd zijn en van wesen:
 En Pieter is all dat een Mann kan wesen.

120. *Slechte Wijngift.*

WEet ghy wat uw ſchenckagie ſhort?
 De wijn is langh, de tonn is kort.

121. *Op Jan en ſijn uerwerck.*

JAns Wijſer hapert alle daegh,
 Hy ſtelt hem of ontſtelt hem ſtaegh,
 En, ſoud hy gaen, hy moet hem leiden:
 Wie is de Wijſer van haer beiden?

122. *Rechts-plegingh.*

MYn Advocaet ſei, goede knecht,
 Vreeft niet, ick help u ras te Recht.
 Hy heeft oock niet gelogen: Maer
 't Verlies in Recht valt nu ſoo ſwaer,
 Dat my mijn' ſchulden overſtolpen;
 Is dat een Mann te recht geholpen?

123. *Klaefens uerwerck.*

KLaes klopt ſijn Huys-vrouw eens op ſeker uer in dagh werck,
 En doolt noyt in de klock, ſijn Huys-vrouw is ſijn ſlaghwerck.

124. *Gijs naer de Galgh.*

GYs gingh mé ſtelen pott en pann,
 In 't mé gaen wiert hy mé gevangen:
 Nu gaet hy met ſijn' mackers hangen?
 Wat is Gijs een mégaende Mann!

125. *Aen droncke Jan.*

JAn, droncke Jan, ſpreeckt my om geld ſoo doll aen,
 Als of het my het leven koſten ſou,
 Soo ick 't niet ſtracks en ſchudden uyt de mouw:
 Vergeeft my, Jan, ick ſagh u niet voor voll aen.

126. *Ver-*

126. *Verckens vleesch en Eyeren.*

GHy vraeght waerom een Ey naer 't vuyle voedsel smaect,
 En niet het Vercken vleesch; daer doch die beesten leggen
 En wentelen in dreck by mensch en beest gemaect:
 Maer proeft een Verckens Ey; ghy sult wel anders seggen.

127. *Jan voor sijn Wijs.*

KLaes, seide Jan, ick kom u Vrouwtje wat vermaken.
 Vermaken? seide Klaes, ick danck u voor de gunst:
 Maer, Jan buer, ey begint van boven met de kunst:
 't Gaet onder tamelick, kont ghy maer 't hoofd vermaken.

128. *Op Ael.*

AElwint den kost ruym met haer lijf,
 En packt daer boven schijf op schijf:
 Ael staet in brand, en Ael en karnt niet:
 Wat soufe karmen? Brand en armt niet.

129. *Mis-geloof.*

GOd leidt ons door het Brood dat boose Menschen maken
 Tot 's Hemels ewigh Brood, Blind Roomen walght daer van,
 En smoort in 's menschen Brood. ô Paus, ô arme Mann,
 Ghy kont van 't eene Brood aen 't ander niet geraken.

130. *Aen Jan buyten sijn' Keucken.*

SOo m' u wat leckers biedt, ghy seght light, 't Is mijn kost niet.
 Ey, Jan, en loopt soo niet met weigeren te post;
 Bedenckt wat ghy vermuylt, en wat men u voor kost biet,
 Dat uw kost niet en is, dat is uw beste kost.

131. *Droom-luy, en besigh in den morgenfont.*

'**k****E**N ben geen' Veder-vodd, 'k en ben geen' deur aen henghsels,
 'k En waeck niet ongekleedt: de vochtige besprenghsels
 Van mijn vermoorder, Nacht, sijn' bruyne dochter, Vaeck,
 En zijn niet opgedrooght. All dunckt my dat ick waeck,
 Ick slaep veel dieper in, dan of het middernacht waer.
 Men noem' het hoe men will, of *Incubus*, of nacht-maer,
 Ick ben voll besighheits, als of ick wacker wrocht:
 Mijn onschult is noch blaeuw, noch van te verr' gesocht;
 All is de Son Zuyd-oost, en elck met haer geresen,
 Ick hebb te veel te doen, 'k en kan niet neerstigh wesen.

132. *Een doode in d'aerde.*

'k **L**Aet my vertreen en word niet quaed:
Ick weet niet wat my over gaet.

133. *Dorst op Leewenhorst.*

HOoge, drooge Leewenhorst,
Als ick luyder schreewen dorst,
'k Wenschte wel om sneew en vorst,
Meer als om een' spreewen-borst,
Om den heeten Meewen-dorst,
Daer ick schier af geew en borst.

134. *Uytgegroeide Rock.*

UW' dochter staet haer keurs ter halver been geschortt:
Sy kost niet anders varen

In 't groeyen van haer' jaren:

Sy heeft hem langh gehad, en daerom heeft 's hem kort.

135. *Aen C. Barlaeus, Doctr. in Medicine op de vierdaeghsche Kortse
van de Heer Hooft.*

BArlae, dienstigh vriend in oorboor en ver maken,
Wat lijdt ghy aen den Drost? vier dagen, twee om twee,
In storm en handsaem we'er verdeelt? in wel en wee?
Och, laet u in dat wee ons aller lijden raken,
En heelt het waerde Hooft, door woorden, of door saken;
Door saken van uw' konst, of woorden uyt de Zee
Van uw' hooghwoordigheit. Van 't vetste Goyer vee
Sult ghy u 't outaer-lamm danck-offerlick sien blaecken,
En, dat u beter lust, twee Weêwen, Ick en Ghy,
Wy sullen 't Muyder-huyster venster uyt gaen werpen;
En ghy sult Teffels penn, ick Annes keeltjen scherpen:
Soo sullen wy op 't Slot, Wy, langh ontwijfde Wy,
Wy, weer-gepaerde Wy, Wy, dobbeld Room in vieren,
Het vierdaeghs doode vier vier vier-dagen langh vieren.

136. *Aen Juffrou Lucretia van Trello. 1 Januarii 1644.*

MAeghd, onverfleten, onverflijtelicke Maeghd,
Die frisch en frischer werdt hoe 't langh en langer daeght;
Geluck in 't nieuwe Jaer. En hout hem voor geen vleyen
Den Roem dien ick u geef: Het hooge School te Leyen
En spreeckt op geen bewijs dat vaster staet als 't mijn.
Wat deert ons 't jaer-getal? 't en kan niet anders zijn;

Ons pelsjen werdt voor nieuw; hoe wy meer jaren tellen,
 Hoe 't nieuw en nieuwer werdt. Voor seker wy vervellen,
 Of d' Almanack is valsch. Is 't Jaer niet nieuw van daegh?
 Was 't leste mé niet soo? en zijns laegh op laegh
 Niet stadigh nieuw geweest! en zijn 't niet onse jaren?
 En is dan 't nieuw niet ons; en, soo wy langh vergaren
 Het nieuw op 't nieuwer Jaer, verniewen wy niet mé?
 All hebben wyd' er nu wat veeltjens op ons Schee;
 Wat seghj'er toe, Delfs Puyck der onversleten vrouwen,
 Kan yemant zeffens wel verniewen en verouwen?

137. *Op de Boeck-kamer van eenen ongeleerden.*

't I S hier voll in alle hoecken:
 'k Sie all Boecken, waer ick sie,
 Maer niet over twee of drie
 Goede *uytgelesen* Boecken.

138. *Tesselschades Vraegh nopende de Kerck.*

*Een jeder Kerck-Kint kent sijn Vader, soo het seit; maer dat sijn Vader en Moeder
 kent, en isser niet qualick aen: want een Moeder en kan geen bastaert
 maecken, nae de gemeene Wet. Hier wacht ick uw oordeel af.*

Mijn' weder-vraegh.

't K Ind dat sijn Moeder kent, en is geen zeldsaem Dier:
 Het mist' er weinige. Maer 't kind dat sijn' Vrouw Moeder
 Vollpracht, voll ydelheit, voll Babylonsgeçier,
 Voll hoere-lemten kent, en sijn' geïonden Broeder,
 Sijn' Suster onbevleekt van Bastardy betight,
 Om dat sy 't kuysche pad van Waerheit, Wegh en Leven
 Naer 't ewigh Wesen gaen, dat 's een ellendigh wight,
 En medelijdens waert. Wat naem dan moet men geven
 't Onnoofel hoere-kind, dat selver schrijft en seit,
 En opentlick belijdt, en roemt sich sonder schroomen
 Het heeft dry Vaderen, een' in der Ewigheit,
 Een' binnen Amsterdam, een' derden binnen Romén?

139. *Tesselschade aen 't Weven.*

D E wijse Tesselscha, de Weêw, heeft leeren weven:
 Waer magh dat schoon verstand sijn' sinnetjes toe geven?
 't Voeght haer' waerde niet: Ick houder niet veel van,
 Dat Tessel weven, maer dat Tessel weewen kan.

140. *Aengedoopt Maetschap tusschen TefselCHa en C. H.*

WEL voeld' ick van der jeughd, daer was een dieper grond,
 Die my aen Teffelscha oorspronckelick verbond:
 Wel tuyghde my mijn hert, daer was wat meer als sterren,
 Dat hem in Teffelschaes dec twijnen en verwerren:
 C. H. hanght TefselCHa allom, in, aen, en na,
 En sonder C. en HA. bestaet geen' TefselCHA.

141. *Op de Bruyloft van een Arm Edelman met een Rijke Burgers Dochter.*

DIt Houwelick van Eel en Rijck
 Is geen bloedbeulingh ongelijck;
 Daer yeder een het sijn toc-doet,
 De Vrouw het vett, de man het bloed.

142. *Op een traegh bonte Paerd.*

GHy seght uw Paerd een Luypaerd is,
 Om dat het snell en bont van haer is:
 Ick twijffel seer of beide waer is:
 My dunckt uw Paerd een luypaerd is.

143. *Tijt.*

TYd is als tijd plagh te wesen,
 Waerom docht die meer als desen?
 't Is een ongerijmt verwijt,
 TIIT is voor en achter TIIT.

144. *Jans uytneemtheit.*

JAn neemt waer hy nemen kan,
 Uyt de borsen, uyt de sacken,
 Uyt de kisten, uyt de packen,
 Uyt den ketel, uyt de pann.
 Jan is een uytnemend Mann.

145. *Van een oud Stadhuys.*

UW Raethuys en deught niet met allen,
 En weest'er vry wat in begaen,
 't Is moe gewaeckt en moe gestaen;
 Waer 't wonder als't, in slaep, sou vallen.

146. *Op een Vermaert Prediker.*

MAeckt geen verdriet in loop:
 De sieckt' en is niet buyten hoop.
 Nature fald'er aen gewinnen:
 Sy is niet verr van 't oude pad:
 Hy heeft, soo lange wy hem kennen,
 Den stoelgangh en den loop ghadt.

147. Jan *gewroken.*

JAn had een' Joffrouw Hoer gescholden in de buert,
 En wierd daer degelick met Roeyen voor geschuert:
 In't scheiden vraeghde Jan, Waerom hy was gesmeten?
 Om dat gh' hebt, sei de Schouth, dees' Joffrouw Hoer geheeten:
 Maer of m' een Hoer, sei Jan, wel Joffrouw heeten magh?
 Ja, sei de Schouth; en Jan, wel Joffrouw goeden dagh.

148. *Op Jan en Tijs haer Vrouwen.*

JAns wijf is als een winter-dagh:
 Dat 's kort en vuyl.
 Noch is den uyl
 Geluckiger met sulcken slagh,
 Dan onse Tijs,
 Met lange Lijs;
 Die lijckent wel een somer-dagh:
 Want Lijs, mijn' Nicht,
 Is schoon en licht.

149. *Tegen een Apostille.*

JAn gaf Request aen d'Ov'righeit,
 En kreegh'er op het schrael bescheit,
Hier in kan niet getreden werden.
 Men meende Jan die wouw volherden,
 En bed'len met een nieuw papier:
 Oock quam hy in een' dagh dry vier;
 Maer met een doos die hy de Heeren,
 Als een' corruptie, wou vereeren:
 De doos gingh op, daer vondt men in
 Ses woordetjens van diepen sin;
 (Hy hadd'r een Koe in laten flerden)
Hier in kan wel getreden werden.

150. *Jacob tegenspreker.*

BY alle singen, seggen, lesen
 Will Jacob tegenwoordigh wesen;
 Maer allom weet hy 't best bescheit,
 Allom berispt hy dien of desen;
 Ick haet sijn tegen-woordigheid.

151. *Aen*

151. *Aen Barlaeus, Uytgever van mijn' Heilige dagen.*

BArlae, soete vriend, brengt ghy my weer in Zee?
 Doet d'eerste malligheid, die ick soo onlangs dee,
 Uw' lusten niet genoegh? moet ick weer aen 't berouwen?
 Moet ick met alle mann mijn' Heilig' dagen houwen?
 Omhelst my niet te hard'; uw' vriendelicke hand
 Moght my versticken: denckt voorsichtigh aen mijn' schand,
 Of 't hier wat haperden, of 't daer niet al te pluys viel,
 't Waer veiliger dat ick mijn' Heylig' dagen t'huys hiel.

152. *Aen Joffrou Dorethée van Dorp met mijn' Heilige dagen.*

DOor een door gesift gemoed
 Tusschen voor en tegenspoed,
 Slaet een goedertieren oogh
 Over 't wekelick vertoogh
 Van mijn ernstige gesprek,
 Dat ick naer den Hemel streck,
 Om allenghskens op te gaen
 Daer der vromen Zielen staen,
 Voor het Goddelick gerecht:
 Tegen dat de Heer sijn' knecht
 Inder vrede sal ontbien,
 Om hem eewigh aen te sien.
 Acht de kleine Gift niet klein;
 Schoonghy sietse hiergemein,
 't Waren vrienden die 't my de'en,
 Dien het, overvriend'lick, schein
 Dat ick vele magen most
 Spijsen met soo nutten kost:
 Maer ghy hebt het naeste recht
 Tot het geestelick gerecht;
 Ick en hebb het niet gesticht;
 't Is my van om hoogh gedicht:
 In een woord, 't is uw genand,
 't Is een' Gifte van Gods hand.

153. *Aen Joffrou Anne Marie Schurmans, met de selve Heilige dagen.*

SIet niet suer, soete Maeghd, all vindt ghy my oplogen,
 En mijn' belofte valsch, en soo uw' hoop bedrogen:

Al swoer ick leest, het was de leste moey'lickheit,
 Die ghy te lijden hadt; 't was twijffeligh geseit;
 't Was maer waer-achtigh waer: Penn en Geest, wild' ick seggen,
 En souden u niet meer onlusts te voren leggen:
 Ick doe het woord gestand; dit 's werck van een van twee;
 De Penn en heeft geen' schuld, hier spreeckt de Geest alleen.

154. *Aen Juffrou Lucretia van Trello met de selve.*

Jonghste Maeghd van alle Maeghden
 Die oyt God en mensch behaeghden,
 (Jaren zijn geen ouderdomm
 In een' altijd groene blomm:
 Vreughd en deughd en kan niet grijfen)
 Volght my op het spoor der wijfen,
 Naer de kribbe van Gods Soon,
 Naer sijn' ootmoed, naer sijn' hoon,
 Naer sijn heerlicke verhoogen:
 't Is yet waerdighs uwer oogen,
 Uwer wel gestelde Ziel.
 Soo 't u emmermeer beviel,
 Mijne swackheit te verdragen,
 Dese sult ghy minst beklagen:
 Op het scheiden onser jeughd
 Is de deughd de beste vreughd.

155. *Op slechte uytleggingen van geleerde Texten.*

Het werck van desen mallen prater
 Is een seer goed en slecht gerecht:
 De spijs is goed, de saus is slecht;
 't Is recht een Vissjen uyt het water.

156. *Jan gewipt.*

Jan heeft hier op 't Schavott sijn vonnis uytgestaen:
 Maer sei, 't en was geen nood: 't was met een wipp gedaen.

157. *Klaes Bruydegom.*

Klaes trouwt een' sware lichte meid:
 Dat is geen' kleine swarigheid.

158. *Op een boos Wif wel belaten.*

Neel was een Eelmans Wif, maer hield 'er niet veel af;
 Sy was hem suer en straf,
 Tot dat hy in sijn graf

Haer' boosheit is ontsloopen.
 Nu telt sy geld met hoopen,
 Men seght, dry tonnen gouds
 Besitt sy met veel lands, veel' huysen, en veel houts;
 Dat heeft sy van den Eelman:
 Nu, dunckt my, houdt's'er veel van.

159. *Op Tesselschades haestigh vertreck.*

Hier, en wegh? in een' weck gekomen, en verdwenen?
 Dat heet ick geen besoeck. 't en is maer eens besoght,
 Of ick een slaepsté hebb te geven of te leenen,
 Of ick te nauwer nood 't besoeck verdragen moght.
 Vindt niet vreemd dat het my gestadigh in den sin mael',
 Tot dat ick 't naeste Jaer mijn' Tessel-scha weer in hael.

160. *Aen de selve vertreckende.*

PAs hebt ghy hier geweest, en dreight weer te vertrecken.
 Ey, Tessel, is de dagh niet eenen dagh te reken?
 Is Alckmaer by den Haegh soo haegelick, soo soet,
 Dat all het Haeghs behaegh voor 't onHaeghs wijcken moet?
 Ten minsten, gaet niet wegh, om wegh te willen blijven:
 En staet wat woekers toe. en miss ick 't Capitael,
 Gedooght dat ick het op den interest verhael:
 Ick geef ons seftien jaer (God, hoop ick, sal s' ons geven)
 In 't vrolicke besitt van lijf en ziel te leven:
 Maer u geef ick s' op rent: All valt de hooft-fomm schaers,
 't Is, tegen 't jaer seftien, noch een besoeckje 's jaers.

161. *Van spaerige Teun.*

TEun smoorde sijn quaed wijf
 Haer hoofd en haer gekijf
 In een klein Tobbetjen voll dropsel van de daken:
 Want, fiet, hy moghter niet veel waters vuyl om maken.

162. *Aen Daniel Segers uytnemende Blaem-schilder, met mijn' heilige dagen.*

WErpt een médoogend oogh op mijn' verwelckte Bloemen,
 Bloem-schepper onder God; sy konnen sich niet roemen
 Yet Segerlijcks te zijn: die daer na trachten souw,
 Most sich vermeten wat Natuer, de wijse vrouw,
 Niet onderstaen en derf. 't Zijn sterffelicke bladen,
 Die self in haer geboort met dorheit zijn beladen,

En wasschende vergaen. daer d'uw' onsterffelijk
 Geen end en fullen sien dan in des werelds lijck.
 't Zijn Bloemen niettemin ; maer uyt Hollandsche veenen
 En poelen voortgebracht ; 't Zijn torven , hard als steenen ,
 Maer waterigh van aerd ; en evenwel wat warm :
 Warm , als eens fondaers ziel ontfteken in gekarm.
 Mishaeght u haer gesicht : neemt eenighsins genoeg
 In 't wonderlick gewasch der struycken die se droegen ;
 En seght , de vrucht is slecht : maer 't is een feldsaem land ,
 Daer vlam uyt slijck ontfaet , en 't vier in 't water brandt.

163. *Op Trijn met Kind.*

TRijn , die in haer eigen licht is ,
 Trijn , die aller lichten kaer is ,
 Trijn is swaer , om datse licht is ,
 Trijn is licht , om datse swaer is .

164. *Hulst gewonnen.*

ORagnen is mijn' Held van afkomst aenge-erft ;
 En sulcken Hoofd betaemd' een lof dat langhsaem sterft.
 Daer onder groeyde 't voll thien dubbelde Laurieren.
 Noch zijnder by gehaelt van vierderley Rivieren.
 Nu kroont hy sich met Hulst , en 't staet my beter aen :
 't En kan , oock niet gepluckt , ontgroenen noch vergaen.

165. *Op de drooghte , ten tijde van der Spaenschen uyt-tocht van Hulst.*

November is aen 't gaen , en 't stuyft in Hulsterland ,
 Als stond de Wereld in der lange dagen brand :
 Bepluynde Jonckertjens , die noode zijt bestoven ,
 Beklaeght dit stuyven niet ; 't is stof om God te loven.

166. *Op kreupele Keesje.*

Klein Keesjen is lamm van Gicht en Pocken :
 Noch vint men hem staegh ontrent de rocken :
 Hy lucht van de salv , hy kucht van pijn ;
 Noch wil hy al by de meisjes zijn ;
 En souw hyd'er zijn , men moet' hem dragen ,
 Sijn' middeljtens lijden Koets noch wagen :
 Klein Keesjen is een natuerlick mann ;
 Het bloedtje kruypt daer 't niet gaen en kan.

167. Neel *gegeeffelt.*

NEel (in de wandelingh Neeltje perfectie)
 Kreegh op het Schavot een' fware correctie,
 Om boefe lusten foo wat te verkoelen;
 En maecte daer fulcken rebellen getier,
 Dat men se hoorden aen geen zy de Doelen:
 Met als haer de Beul begon t'ontwoelen,
 Is dat een' correctie, sei se, by gans vier,
 'k Laegh liever verflagen in 't Schotfche quartier,
 Onder correctie van beter gevoelen.

168. Jan *nieuw getrouwt.*

JAn had fijn' vryheit korts verhoetelt lijf om lijf;
 Ick vraeghd' hem naer den aert van fijn spick-spelder Wijf,
 En of se deughdigh moght, of licht, of foet, of straff zijn?
 Dat, feid' hy, wift hy niet foo nauw, hy woud'er af zijn.

169. *Gulfige Pier.*

Pier flingert meer Broods door kies en keel
 Dan andere dry: voor Gift en Meel,
 Daer foud hy fijn hemd te pand voor geven:
 Hy eet om t'eten, niet om te leven:
 't Verdriet hem, niet t'eten als hy flaept:
 Dat's tegen den Oven aen geaep.

170. *Op Neuswijfe Klaes.*

GOe' reucken zijn een foet geluyt,
 Voor d'ooren daer men 't snott uyt fnuyt:
 Die Amber niet en kan verdragen,
 Is als een mis-boort te beklagen:
 Die Muscus en Civett veracht,
 Is in den miss-putt opgebracht.
 Maer Klaes, voll over-zeefche geuren,
 Weet lucht van luchtjens uyt te keuren:
 Wat niet en rieckt als 't Spaensche vell,
 Noemt hy het goot-gat van de hell:
 De Miss, de Stallen en de Keucken
 Zijn hem vergiftelicke reucken:
 De witte Roofen heet hy guer,
 Quee Appelen van foetheit fuer:
 De Boecken flincken hem in 't lefen:
 Kan men niet all te Neus-wijs wesen?

171. *Biecht.*

171. *Biecht.*

TRijn lagh en stierf, en Neeltje soufe troosten;
 En sei, kind, weest te vreen; door West en Oosten,
 Door Zuyd en Noord sal uw geruchte gaen:
 Men sal u maeghdelick met Blomm en bla'en
 Op Vryers schouderen ter aerde dragen:
 De kransjes sullen van den maeghdom wagen,
 Dien ghy nu zeventigh en soo veel Jaer
 Gedragen hebt tot op de leste baer.

Trijn wroeghde 't edele gemoed, en vraeghden,
 Maer, Neeltje, vindt men wel fulck' ouwe Maeghden?

172. *Aen Tesselschade.*

MYn' Tongh en was noyt veil, mijn' Penne noyt verkocht,
 Mijn' handen noyt in strick van Gout of Diamanten,
 Mijn' vryheit noyt verlooft, om met fluweele wanten
 De waerheit aen tegaen, en anders dan ick docht.

Ja Tongh, en Penn, en hand, en vryheit zijn verknocht
 Aen 't Vorstelick bevel dat onse Vryheit plantten,
 En tegen 't Spaensch geweld sijn weer-geweld dorst kanten,
 En Babels (lijdt noch eens mijn' rondheit) vuyl gedrocht.

Maer 't wereldsche gefagh en gaet niet aen de wortel
 Van 't heilige Gewiss. 't En is geen' strijdig' eer,
 Een' ewig' God t'ontsien, en een' bescheiden' Heer,
 Die lijden kan, en moet wat uyt de Waerheit bortel.
 Dus eisch ick U strenght recht; geen' gunste, geen' gena',
 Beroemde, maer, eilaes! beRoomde Tesselscha.

173. *Uytgeroeyde Boom.*

DE boom jongh in mijn Hof geplant
 Is oud en dorr, en moet van kant:
 't Gaet hier als in een ander dingh,
 Jongh Hovelingh, oud Schovelingh.

174. *Jan en Trijn.*

JAN was de lessen moe die Trijn hem dag'licks gaf;
 En sei, wat doen ick, Trijn, wat kenniss hebj'er af?
 Ick flaeder na, sei Trijn, en 'k weet wel dat ick 't raeck:
 Ick mé, sei Jan, en gafs' een vuyft voor elcke kaeck.

175. *Op een schoon Vrouwen beeld in Glas gesneden door wijlen Juffrou*
 CHARLOTTE VAN SANTEN.

D'Onwedergalicke van Santen,
 Die korts in d'aerde wierd geleit,
 Besteedden hier haer' Diamanten
 Aen een' volmaecte schoonigheit:
 Den welstand van haer' eigen' leden
 Beschreef sy op de broofte stoff,
 Maer die men geeft den grootsten lof
 Van all' Natures wonderheden:
 Sy wilde thoonen op een glas
 Hoe kloeck, hoe schoon, hoe broos sy was.

176. *Armoeds gevolgh.*

FOp had sich selven rijck gestolen;
 En all' sijn stelen bleef verholen,
 Soo langh hy rijck en machtigh was:
 In 't ende quam het vier in 't vlass;
 Sijn groote goed begon te ebben:
 Doe scheeld' het als Gehadt en Hebben,
 Dat hy geen eerlick man en hiet;
 Doen en ontfagh hem niemand niet;
 Elck dorst hem Dief en strooper noemen,
 En voor een galgen aes verdoemen,
 En voor een' fielt en voor een' guyt:
 't Laegh water brengh de bakens uyt.

177. *Begraeffeniss.*

TRijn had een jongen bloed uyt malle min getrouwt:
 De dood verloften haer. en hy was qualick koud,
 Sy lieper mé te kerck, en hielp hem self begraven,
 Om of 't een flauwte waer, die yemand mócht verlaven.
 Wat doet ghy? seid' het volck: Trijn sprack, en sprack niet miss,
 Ick vull de putt vast toe, nu 't Kalf verdroncken is.

178. *Spreeckwoord.*

GEen Medecijn en kan 't verhind'ren;
 Jan is een geck, en all' sijn kind'ren:
 Sulck backfel komt van fulcken meel:
 Want eene geck die maect'er veel.

179. *Spreek-*

179. *Spreekwoord.*

Al Jans besitt zijn klaver-weiden,
Men sietse duyn noch heuvel scheiden:
Hy roemt te recht, daer is geen sand
Verheven in sijn eigen land.

180. *Des Heeren Avontmael.*

Naer dat de waerd is geeft God gasten:
Maer van all' die hem hier vergasten,
Wie isfer die de Tafel waerd is?
Gaf God hier gasten naer de Waerd is!

181. *Trouw-belofte.*

TRijn sei Ja: sy souw Klaesjes vrouw zijn:
Mits hysse houw most *ende* trouw zijn.
Houw? seid hy, dats u toegepast:
Maer, Trijntje, 't *Ende* draeght den last.

182. *Pier van sijn boos Wif.*

Pier wierd een' Huysvrouw aengeraden,
Die hem souw weeren alle schaden,
En, daer hy nu op 't vallen stond,
Sijn' faken rechten t'allen stond:
Hy namse: maer de kans die wende:
Doe sy was meester van sijn lijf,
En hoorden hy niet als gekijf,
Daer 't soete liefjen aen verwende.
In 't ende, vochtm'er lijf om lijf:
'k Bekent, sei Pier, 't is een kloeck wif,
Sy sett mijn huys staegh over ende.

183. *Neel hervrouw.*

DE Prins belegerde den Bosch, en vloogh in Wefel,
Dat was een brave sprongh van den Oss op den Ezel:
Maer Neeltjes eerste mann was een voljeughdigh quant,
Die in haer bedde lagh vervrouwte, maer niet vermant:
Haer tweede was een mann, die wel een mann op 't mess leeck,
Maer met den mond, als aen de stucken van 't proces bleeck:
(Hy quam'er twee te kort) daer mé was Neeltje loss:
Hoe heet dat springen? van den Ezel op den Oss.

184. *Kocks onschuldigh.*

Een' rijke Rentemeesters Kock
Verdroot het dagelicks sijn' rock

Voor

Voor vett en vuyl te hooren schelden:
 Wat, seid' hy, magh mijn meester melden
 Van vett, van vuyl? ick doe mijn werck:
 Een' Keucken is Salett noch Kerck;
 Verstaet hy't niet, hy magh het vragen;
 Sijn' oude schoenen sullen 't wagen,
 Die weten beter als de mijn'
 Dat alle diensten smeerigh zijn.

185. *Van Klaes de Logenaer.*

KLaes kan liegen en bedriegen,
 Maer noch allermint met liegen:
 Een mael heeft hy niet gelogen:
 Nu is alle man bedrogen.

186. *Aen eenen schickeloozen Huysbouwer.*

WAt lust u 't ongeschickt gebouw,
 Daer het geschickte naer de reden
 Noch meer noch minder kosten sou,
 En beter staen in alle leden?
 Al 't ongeschickte staet verkeert:
 Wilt ghy uw' eigen' wetten breken?
 Ghy hebt uw' kinderen geleert
 Niet ongeschickts te mogen spreken.

187. *Brand van de Nieuwe Kerck te Amsterdam.*

GOd buckte nederwaerts op 't prachtigh Amsterdam,
 En hiet almachtelick een onvoorsiene vlam
 Een sijner huysingen ten stijlen toe ontdekken:
 Waer henen meenen wy den brand te mogen strecken?
 Staet ons de giffingh toe naer sijner lusten grond;
 Hem luste schielick eenste spieden hoe't'er stond,
 En of sijn' strenge hand geen' geessel hadd te knoopen.
 Op 't ingebroken vuyl van koopen en verkoopen.
 Gerechtigh Oversier, siet wat scherpachtigh toe:
 Alkom verdienen wy, maer hier de slapste roe:
 Doorsiet ons hier bloots hoofds, in kercken sonder daken:
 Maer siet genadelick op hoe wy 't buyten maken.

188. *Spreekwoord.*

Al wat ghy goeds schrijft is gestolen
 Uyt boecken van de beste scholen:

Ick vind' hier 't Spreeckwoord welgevest:
Gestolen beetjens smaken best.

189. *Spreeckwoord.*

KLaes vond sijn wijf half maeghd, en 't stack hem in de kropp.
Wat meer! sy was met kind: dat kost hy niet verjetten:
Maer 't wijf sei, Liefjentje, wat wilt ghy u ontjetten?
't Is beter een half Ey, als eenen legen dop.

190. *Mans hand onder.*

Verfett uw' quellingen, seid een uyt goeder deughd;
Al slaet u't wijf somtijds, 't zijn buyen van haer' jeughd.
Maer, sei de man, sy slaet met bancken, met buffetten,
Met heele Tafelen; hoe kan ick dat verjetten?

191. *Spreeckwoord.*

Wat doet ghy met die meyskens, met all' die boose verckens?
Sprack ick tot Kees den Bleicker. Wel, seid hy, 'k hebb veel
werckens;

Wie souw mijn webben spoelen? 't Is niet, dat ick 't haer gunn',
Maer daer de verckens veel zijn, daer valt de spoelingh dunn.

192. *Quade Neel diefsachtigh.*

Neel neemt all qualick van haer' mann,
Wat dat hy doen of seggen kan:
Geld, dat hy haer noyt veel en gaf,
Dat neemt's hem redelick wel af.

193. *Op Jan.*

JAn heeft een adelick gemoed;
En wat hem lust ter hand te trecken,
Daer seght men af, en sondergecken,
't Is jammer dat hy anders doet:
Maer Jan is oock een rechtsgeleerde,
Hy kent het recht en het verkeerde,
Hy laeckt het quaed en prijft het goed;
't Is jammer dat hy anders doet.

194. *Jan getrouwt.*

JAn wouw sijn' maeghdom suyver houwen:
Wat vriend of vyand raden mocht,
Staegh had hy dit of dat bedocht,
En sei, 't quam hem niet slaeghs te trouwen.
In 't ende raeckt' hy in de vall,
En kreegh een wijf half vroet, half mall,

Die hem fijn' maeghdom doet bekoopen
 Met tangh en toffelen met hoopen:
 Daer mé begroets' hem 's nachts en daeghs,
 Nu komt hem 't trouwen dapper slaeghs.

195. Maeyen Mann.

MAey heeft een' mann die nacht en dagh slaeft,
 En spitt en delft, en drebbelt en draeft,
 Om vrouw en kinderen t'onderhouwen,
 En doet haer 't arbeids-loontje betrouwen,
 En speelt en spilt het om haer genucht:
 De goede mann sat in 't eerst beducht,
 Waer dat fijn' fuere besweette schijven
 Soo rass en schielicke mochten blijven:
 Mits hy de perten van 't boose wijf
 Eens had ontdeckt, viel hy aen 't gekijf,
 En van 't gekijf aen heldere slagen:
 Die doet hy haer backhuys rijckelick dragen,
 Daer sitt de malloote nu verstelt:
 Hoe fraey komt Maeyen Mann om sijn geld!

196. Klaes en sijn licht Wijf.

GAet fiet Comedien, sei Klaes, en fiet nauw toe,
 En, Liefste, brengh wat t'huys, en seght my t'avond hoe,
 En watter is gespeelt, en wat voor slag van kluchten;
 Soo hebbick oock mijn deel in d'eerlicke genuchten;
 Terwijl ick 't huys bewaer, en om den oorber waeck,
 Sult ghy de Schaffterzijn van 't praetjen voor de vaeck.
 't Wijf nam de kans te baet, en viel aen 't rinckelroyen,
 En speelde selver mé Comedien in 't hoy, en
 In stegen sonder licht, tot datse dick en rond
 Haer mann soo veel t'huys braght, dat hyder been in vond:
 Doe vulden hy den putt, en 't Kalf daer in, en seide,
 Neen, wijfje, dit 's geen deegh, 't is best ick u geleide;
 Vergaept ghy u aen 't spel? dat gapen werd ick moe:
 Dat 's wel Comedien gesien, maer niet nauw toe.

— 197. Truy hervrouwt.

TRuy had een' mann die van de penn was:
 Maer 't was geen haen naer sy een' henn was:
 Hy was te soet, hy was te slapp,
 Hy mydde 't kroken van haer' kapp:

Sy

Sy walghden van de soete vijgen,
 En focht een ander slag te krijgen,
 Een' mann van oorlogh met een' pluym.
 Nu heeftser een, maer soo ontstuym,
 Dat meest haer dagelicks ontbijten
 Op kijven uytvalt of op smijten:
 Denckt of haer Truy beklagen magh:
 S' heeft een' mann van een ander slagh.

198. *Jans staet.*

JAn staet sijn welvaerd op het glijen,
 Jan staet sijn goed in Lombardijen,
 Jan staet sijn wijf tot elcks gerijf,
 Jan staet den hencker naer sijn lijf,
 Jan staet sijn naem ter galgh te lesen,
 Jan staet sijn ziel gelijk sijn wesen,
 Jan staet een brandmerck op sijn' koon,
 Dry op sijn rugh: dat staet hem schoon.

199. *Beforghde Pier.*

Pier schonck sijn wilde wijf een klinck dry vier om niet:
 De Buert stond over end, en bad hem dat hy 't liet'.
 Soet, vrienden, seid' hy, soet, 'k heb qualick half gedaen:
 S'is onder mijn bewint, ick moet'er *acht* op slaen.

200. *Jan pas getrouwt.*

JAn focht een wijf by daegh, by nacht, by Sonn, by Maen.
 Hy isser qualick aen, hy isser qualick aen.

201. *Geluck boven wensch.*

DIrck had sijn hert gefett op een' van duusend vrouwen,
 En, wat m' hem waerschoude, hy woud'er enckel aen:
 Nu vindt hy se met kind dat's dobbel winst gedaen:
 Maer 't is meer dan hy socht; hy wildes' enckel trouwen.

202. *Trijn om seep uyt.*

ALs Trijn uyt snoepen gaet, soo seght sy dat s' om Seep gaet,
 En dat men wasschen moet. maer Jan, die voor de sweep gaet,
 En siet sijn schoonegeld verdwijnen en vergaen,
 Wel, seid hy, dit's wat vreemds, dus staegh om Seep te gaen!
 Maer emmers, moet het zijn, en moet ick door den reep,
 Wat schaedde 't wijf! maer all mijn goedjen gaet om seep.

203. *Van oude Pleun.*

PLeun heeft een' jongen knecht getrouwt, en noemt hem, kind,
 En sy is op haer dagen:
 Soo dat men nu bevindt,
 't Is om 't kind dragen niet, 't is maer om 't kind te dragen.

204. *Tijd-verdrijf.*

SOeckt ghy wat tijd-verdrijs, gaet heen naer Engeland,
 Daer is 'es nu genoeg allom, en allerhand:
 Maer, derft ghy u de konst van tijd-verdrijf toe schrijven,
 Gaet proeft of ghyder kont den quaden tijd verdrijven.

205. *Teuns kerffstock.*

TEun kerfd' af met sijn wijf
 Met een hout op haer lijf:
 Dat duerden hem te langh.
 Sints wierd hy wat wijser:
 Hy sloegh met een tangh:
 De kerffstock wierd yser.

206. *Voorfichtige ongeleertheit.*

PIer weet niet, end en will niet weten. 'k wedd ick 't rade:
 Hy vreeft verdriet of schade,
 Hy houdt het met het oude lied:
 Dat een niet weet en schaedt hem niet.

207. *Duytsche Vrede.*

IN Duytsland is niet meer,
 Het woedende geweer
 Heeft alle dingh verflonden.
 De vred' is dan gevonden.
 Want, naer het spreekwoord seght,
 Daer niet en is verliest de Keiser self sijn recht.

Einde des sestienden Boecks.

SEVENTIENDE BOECK.

S N E L D I C H T.

1. In een Psalmböeck aen een Weduvrouwe vereert, het oude, van haer Mann gekomen, verloren zijnde.

O Prechte Weduvrouw, die Gods gesproken woord
 Met lust en aendacht hoort,
 En tuchtelick beleeft: God biedt u oock sijn' ooren,
 En wilt u singen hooren,
 En suchten in Musijck. En, of ghy niet en vondt
 Waer mé ghy 't plegen kondt,
 Bestelt u tot de konst een Koningh, en sijn' snaren,
 Daer alle wedervaren
 Van voor en tegenspoed bevallicken op luydt.
 Valt aen de nieuwe Luyt,
 Soo d'ouw' versleten, of vergeten, of versuymt is:
 Als dese foo beduymt is,
 Als die u liever was dan eenigh rijcker pand
 Van d'allerliefste hand,
 Dan geef ick u verlos om, uyt den sangh gescheiden,
 Still swijgens te gaen beiden
 Op d'uyterste Basuyn die met een hell geschall
 De vrome wecken sal,
 Die met een holl gehuyt de boose sal doen beven,
 En roepen u in 't Leven
 Der nieuwe Hemelen, daer, drymael heiligh, 't slot
 Der Loffangen tot God,
 En drymael, haer begin voor 's Lams verheerlickt wesen,
 Daer 't al Musijck sal wesen,
 All Minnelied, all vred', all evenstemmigheit,
 All een, all ewigheit.

2. Noodingh ter Kercke.

GHy sitt by 't openen van u Neefs Testament:
 Maer, Jan, ick weet uw' forgh veel nutter aengewendt:
 Laet ons het half foo langh in 's Heeren sterfhuys herden,
 Ons Vaders Testament sal daer geopent werden.

3. *Aen Alida Bruno.*

Noordhollands Meisje; neen, Noordhollands knechje recht;
 Die my met vrouwen Rijm soo mannelick bevecht;
 Doen ick die Dichten sagh, die dicht-gerijmde Dichten,
 Die Bruno, niet als Dicht, niet en soud' overdichten,
 Gelooft my dat ick stond, en noch in twijffel sta,
 Of 't Suster Henrick was, of Broeder Alida.

4. *Meer als sichtigingh.*

JAn blindt sijn' buerman met sijn dack,
 Als of hy hem sijn oogh uyt stack:
 Hy will hem naer den Hemel haesten:
 Hy houdt het met de Roomsche Kerck,
 En haer' verdiensten over-werck,
 Hy over-sficht sijn' even-naesten.

5. *Vreemde onvreemd.*

ICk vraegh, wat Meisjen is dat, Jan?
 Hy seght, een' vreemde sonder mann:
 Ick weet niet waerom Jan dat seit:
 My dunckt het is geen' vreemde Meid.

6. *Pluckhaer.*

IS Jan van Neel sijn wijf gescheiden?
 Neen; sy verstaen sich met haer beiden,
 Dat Jan het sijn treckt, en sy 't haer.
 Nochtans, het minste dat men rocken,
 Soo vlieght hem Neeltjen in sijn' locken:
 Jan treckt het sijn, en Neel het haer.

7. *Lecker Latijn.*

SPaert wat hongers voor 't tweede gerecht,
 Soo u 't eerste niet heel naer den mond is:
 't Heeft een leckere segger geseght,
Durate & vosmet rebus servate secundis.

8. *Kostelicke Tekenningh.*

Pier heeft sijn selven aen, en and'ren af geschreven,
 Of 't recht of onrecht waer, hem docht het moght wel gaen:
 Nu gaet hy recht ter galgh, en 't kost hem vast sijn leven:
 Is 't niet een kost'lick stuck? 't is met de penn godaen.

9. *Griets*

9. Griets voorzichtigheit.

WAt is hy voor een man, sei Neel, die 'k trouwen souw?

Eel, rijck, geleerd, sei Griet, in allerhande spraken:

Eel, rijck, geleerd? sei Neel: 't zijn meugelicke faken:

Maer, Grietje, seght'er by, wat is hy voor een' vrouw?

10. Goeds onderscheid.

WAt is hy voor een Heer, daer ghy my aen wilt binden?

Een goed knecht, seght ghy, Jan, en sult hem soo bevinden:

Een goed knecht? op uw woord houd ick dat voor gewiss:

Maer 't gaet my naerder, Jan, of 't een goed Meester is.

11. Dobbelt geluck.

EEn goe slagh van een' vrouw is 't Jan geluckt te trouwen;

En, of hy 't mogelijk niet wel en kost onthouwen,

Soo spreeckt hy niet, of 't wijf betaelt hem met een' douw:

Is dat goe slagh? het zijn goe' slagen van een' vrouw.

12. Onthout.

DAt ghy 't my wel onthoudt, sei Pier, den vijfdén Maert;

Of 't is j' een mandement met all' de kosten waerd:

Ja, Ja, sei kaele Klaes, ick sal 't je wel onthouwen:

De dagh is om. geen geld. wel heeft hy 't hem onthouwen.

13. Virgilius overgesett.

AEn is en dit Boeck zijn even langh te lesen:

En dit is wel soo langh, maer 't sal soo langh niet wesen.

14. Jan den opsnapper.

JAn was een gaff, vergaff van gaffen sonder end:

Nu heeft hy sich vergaff: en daer sijn' wooningh was, 't huys

Dergaffen sonder end, daer is de kans gewent:

't End is van 't gaffenhuis, en Jan vergaet in 't Gasthuys.

15. Musijck.

ALs Jan een liedjen singht met Neel sijn boose wijf,

Soo lijckent het van verr' een' buerigh straet-gekijf:

Haer' stemmen zijn wat vals: maer dat en is 't niet all;

Neel singht het in B. fuer, Jan singht het in B. mall.

16. Neel en droncke Klaes.

KLaes quam t' huys soo voll wijns als hy pas recht kon dragen;

En Neel sijn wijf, die Klaes met preken placht te plagen;

En seid' hem niet een woord; dat Klaes soo wonder gaf,

Dat hy most seggen; Neel; ghy stelde 't lest soo doll aen;

Hoe

Hoe is 't sus heiligh dagh, verdien ick nu geen' straf?
 Vergeeft my, Klaes, sei Neel, ick sagh u niet voor voll aen.

17. Neel ontdeckt.

TRijn trock een masker aen, en meend' haer soo te decken,
 Dat s' onbekent sou gaen met Vastelavond gecken:
 Maer 't was verloren moeyt', stracks was het spel geschent:
 Sy was te veel gedeckt, en by te veel bekend.

18. Nieuw uerwerck.

Klaes trouwde gisteren met Neel sijn' uytverkoren':
 Te middagh heeft men wat in 't huys begoft te hooren,
 En 't gaet van buyten af, of Neel den Bruygom sloegh.
 Neels uerwerck is ontstelt; sy slaect all wat te vroegh.

19. Op een uyt.

DE Rijke leeft van wat hy heeft,
 Den Arme leeft van wat hy weeft;
 En, als des levens dagen enden,
 Soo siet mens' op een veer belenden.
 Elck segg' den Voerman grooten danck:
 Het onderscheit is klein: Te weten,
 De rijke had de beste banck,
 De wever heeft op 't Kratt geseten.

20. Onfatsoenelick Schaetsrijder.

JAn rijdt op schaetsen plomp en snell;
 De Beste moeten achter leggen:
 Magh ick hier op de waerheit seggen?
 Jan rijdt wel, maer Jan rijdt niet wel.

21. Welgemaect gebouw.

JAn onderwindt sich 't feit van meesterlick te bouwen,
 En wat Jan giff' ren bouwd' is Jan van daegh berouwen,
 En 't moet gelijcks den grond: 't en baet noch moeyt' noch kost;
 Hy weet veel meer van daegh dan yemant giff' ren kost.
 Wat leghter yemand aen, sijn selven wederleght hy,
 En 't huys en is geen huys, 't moet wel gemaect zijn, seght hy:
 Nu is hy aen den grond van Bors en Kass geraect;
 Nu is 't het huys ter nood: is 't nu niet wel gemaect?

22. Frans

22. Frans *sijn* Frans.

FRans spreekt *sijn* Frans gelijk *sijn* Duytsch, die eer hoor ick
hem geven.

Maerick ben van die gevers niet; Frans moet het my vergeven:
Ick moet bekennen, Frans spreekt Frans, maer noch en is't geen
sijn Frans:

Ghy moet'et my bekennen, Frans spreekt, niet *sijn* Fransch, maer
sijn Frans.

23. *Schaeckspel* quijt.

PIer scheidde midden uyt het schaken,

En seid', hy was het spelen satt:

Maer't was de minste van twee faken,

Hy was het spelen moe, en *mat*.

24. *Joncker* Floris.

ALs *Joncker* Floris sit by Pijp en Kann

Soo is hy dobbel een goed Edelmann,

En wee hun die het snuyven uytstaen moeten:

Maer, komt hy t'huys, hy trapt *sijn* wijf met voeten,

En smijt *sijn* kind'ren wat hy smijten kan:

Is *Joncker* Floris een goed Edelmann?

25. *Op de vertalingh van* SIBYLLE *van* GRIETHUYSEN, *uyt mijn*
Latynsch, tot Groeningen.

ICk gingh vermomt door Land en Stadt,

Ick wierd gevatt en niet gevatt,

Verstaen, en niet verstaen van velen,

Die geen Onduytsch en konden velen:

Ick sprack nochtans den Duytschen aen:

Dat heeft een' wijse Vrouw verstaen;

Die heeft my vriendelick bedrogen,

En't Roomsche Masker afgetogen.

Verheught u, droeve Stadt en Land,

De rust en vrede is voor de hand:

Ick had gegift, en't konde missen,

Den Hemel soud' uw' tranen wissen,

Doen hy de sijne droogen liet:

Nu giss ick end' en twijffel niet:

't Moet waer zijn wat ick seggen wille;

't Komt uyt den mond van een' Sibylle.

26. *Van de selve, aen Groeningen.*

Sibylle komt noch eens in Stadt;
 Heeft yemand niet te deegh gevatt
 De Toonen van haer' Damsche velen,
 Die maer de twistige vervelen,
 Sy spreekt op nieuws's Lands welvaerd aen,
 En doet sich meesterlick verstaen,
 En heeft elck, of ick ben bedrogen,
 Den lesten nadocht uytgetogen.

Gaet aen, verwerde Stad en Land;
 Geeft gins en weer de rechterhand;
 Daer sal maer de benijder missen,
 Als ghy d'oneffen' kerf sult wissen,
 Daerom u d'Eenigheit verliet:
 Sibylle seght het, twijffelt niet,
 Den Hemel sal de vrede stieren,
 In 't Jaer van dry vijf en thien Vieren.

27. *Aen eenen Vriend op 't afsterven van sijn' Vrouw.*

SY was een Diamant van suyperheit en Trouw,
 Gekast in uw jongh hert: daer is sy uyt gestolen:
 Nu weten Ghy en Ick hoe 't siet in sulcke holen,
 En oft' se noodigh zijn behangen in den rouw.

28. *Aen eene my ten Houwelick geschickt.*

WAt schickt de Wereld? U en My?
 Laet yeder een' sijn' vryen schick:
 Ten minsten, schick ick, heeten wy
 Geschickte Lieden, Ghy en Ick.

29. *Trijn de snapster.*

TRijn kleedt sich sedighjes van 't hoofd af tot den grond:
 En in mijn oogh nochtans soo gaet sy kakel-bont.
 Alsoo 't woord elders toegebesight werdt, ontleen ick 't:
 Trijn maeckt het my te bont met kakelen: soo meen ick 't.

30. *Overslag.*

DE Bruyloft was ten huysen uyt,
 De Bruyd en Vrienden in de schuyt,
 Klaes had sijn Bruygoms naem verloren,
 En Neel, hiet Neel, als van te voren:
 Sy wilden t'famen overslaen
 Hoe 't met den Huyshouw best souw gaen:

Daer

Daer wouw Klaes Ooft uyt, en Neel West aen;
 Elck sagh sijn' wijsheit voor de best' aen,
 Elck trock sijn lijntjen even stijf:
 Allenghskens quamens' in 't gekijf,
 En harde woorden wierden slagen:
 Sy hebben 't t'famen overflagen.

31. *Aen mijn' Voerman.*

WAt quelt my dese Voermann!
 Hy heeft'er bier en voer van:
 My dunckt, dat ick, die vo'er, mann,
 U, mann, en paerd, ben Voer-mann.

weeder.

32. *Rijdende op eenen harden wegh voorby een Rad.*

GHy werdt gebroken op een rad,
 Tot loon van duyfent quaden,
 Daerom ghy in den Kercker fat:
 De Raed had 't wel geraden:
 Maer wat gerechticheit is dit?
 En wat heb ick gedaen, die sitt,
 Gerabraeckct op vier raden?

33. *Vrijers rijdende naer een' Vrijster.*

TWaelc beenen van dry bruyne Meeren
 Vervoerden eens dry jonge Heeren:
 Ick sei, 't scheelt machtigh in den keer;
 Daer's een gespann dat treckt haer meer:
 Twee beenen van een' witte Meer.

34. *Op den selven Wagen.*

GHy hoeft het niet op 't strand te wagen,
 Om naer Stevin sijn' kunst te vragen:
 Cupido kan hem over-jagen:
 Dit's binnen lands de malle wagen.

35. *Graf-schrift van mijn Neefken Christiaen Doublet, overloopen.*

Hier light een jonge doo; dat's heul en heils genoegh;
 Dewijl de mensch te laet kan sterven, niet te vroegh:
 Het vroegh is wroegens vry, het laet laedt schuld op schulden,
 *'t Jongh hoort den Hemel toe, die't oude nau kan dulden.
 Siet oft m' hem niet beschreidt, om datm' hem overmint,
 Die uyt de wereld gaet een Christen en een kind.

* Matt. 19. 14.

36. *Ander.*

DE Ziel die in dit lijf begonnen hadd te sweven,
Sagh dat het lempigh was, en liep'er mé naer 't graf,
En trock naer 't eewigh leven.
Seght niet, dat komt'er af;
't Kind overliep sijn' kracht, en most het dus bekoopen:
Die sich jongh overloopt, en heeft sich niet verlopen.

37. *Ander.*

EEn overloopen kind heeft hier den geest gegeven:
't En was niet voor de dood versett, noch levens moe;
't Is in onnooselheit geloopt uyt dit leven,
(Is 't miss geloopt?) tot de Kroon des levens toe.

38. *Graf-schrift van Joffrou Tesselschade Visscher.*

DIt's Tesselschades Graf:
Laet niemant sich vermeten.
Haer onwaerdeerlickheit in woorden uyt te meten:
All wat men van de Sonn derft seggen gaet haer af.
Hoe dats' om 't leven quam,
Verhael ick even noode.
Wat dunckt u, Moeders? 't was haer Dochter die haer doodde,
En die sy 't leven gaf was die haer 't leven nam.
Maer 't kind had weinigh schulds:
De Moeder sagh het sterven,
En stierf, om dat sy 't haer geliet te kunnen derven:
Soo berste Tesselscha van wat te veel gedulds.
Leert lijden met beleid,
Die van wat liefs moet scheyen;
Had dit hert uytgebloedt en tijdigh willen schreyen,
Noch schreide Tesselscha, en waer noch onbeschreit.

39. *Boeck te verdrucken.*

JAn gaf een sott Boeck uyt all van in 't Jaer van elven,
En sagh het geern verdruckt door Blaeu of Elzevier:
Maer Elzevier en Blaeu ontseggen hem 't papier,
En seggen, 't hoeft toch niet, het Boeck verdruckt sijn selven.

40. *Graf-schrift.*

GRiet, die noyt waer en sprack, dan als s' haer selven laeckte,
Lagh allesins en loogh, tot dats' aen 't liggen raeckte:
Wat seght ghy nu van Griet?
Hier lights', hier lieghtse niet.

41. Jans

41. *Jans liefde.*

JAn heeft sijn wijf soo lief, en soo lief 's Gravenhage,
 By waer men woonen magh,
 Dat hy sweert, eer ick 't vrage,
 Dat hys' hier liever dood als elders levend sagh.

42. *Graf-schrift.*

DE roffe Magdaleen leght hier ontrent bedolven?
 Ghy mooght'er wel op kolven;
 Maer wacht u, die daer geern in vruchtbaer' aerde plant,
 Daer groeyt niet in rood sand.

43. *Ander.*

JAn vierd'half hondert pont light hier by sijn geslacht;
 't Was geen' Begraeffeniss die hem ter aerde braght:
 Men gingh'er niet mé proncken:
 Hy ifs'er eens van selfs door en door heen gefoncken.

44. *Vriends-raed.*

JAn zaeyde wat Aijuyns op Neel sijn wijf haer Graf:
 't En was sijn vyand niet die hem den aenslagh gaf:
 Want, als hy 't Graf besocht, all had hy moeten splijten,
 Hy kost'er niet by krijten.

45. *Joofts gebreken.*

't **I**S waer, sei lichte Jooft, men magh my wel bespreken,
 'k Heb menighte gebreken:
 Maer men vergeet'er een, dat ick my meest aentreck,
 Te weten 't Geld-gebreck.

46. *Goemanschapp.*

GOemannen hebben my moedwilligh 't mijn ontwesen:
 Ick docht niet dat quaed volck goe mannen konden wesen.

47. *In Mijn Boeren-huysingh tot Beeckbergen, op 's Princen Jaght.*

DAer achtien Paerden staen en bijten dagh en nacht
 In 't hoy, of Paerd in Paerd: en daer der beesten Wacht
 Met rossen en met slaen noch meer tiert dan de beesten:
 Daer een' keel onder loeyt als d'onderaerdsche Geesten,
 Van een verhongert kalf; daer kinders dry of vier
 Of in'en om de wiegh en' om een roockend vier,
 In 't midden van een' Schuer (men weet'er van geen' Schouwen)
 Een luyfige Musijck van halve toonen houwen;

Daer een' Katt onder meewt, daer een Haen onder kraeyt,
 Daer 't door de daken druypt, daer 't door de wanden waeyt :
 Daer twee dry Heeren staegh op vijf ses knechten kijven :
 Daer 't Boeren Hofgefinn met meiffens en met wijven,
 Met klomp en Boter-kern en met een' vuyle pann
 All doet wat yemands haer te bergen fetten kan,
 En all wat Noah self kost van fijn' Arck vermanen,
 Daer maecken ick dit Dicht, en dry of vier Pauanen.

48. *Wagenwensch.*

MYn vriend gingh op een' wagen
 Zijn lijf en leven wagen :
 Ick wenschten hem goe reis en sonder ongevall,
 Te weten, omgevall.

49. *Fy en Klaes.*

'k **B**En wel getrouwt, sei Fy,
 Klaes is een e'elen baes,
 Klaes klaeght niet over my,
 En ick niet onder Klaes.

50. *Ouden Adel.*

JAn is een Edelmann, hoe 't komt, en weet hy niet,
 En soeckt het niet te weten :
 Want, wist men hoe dat Jan zijn eerste Grootvaer hiet,
 Jan waer geen Edelmann, of soud 't niet mogen heeten.

51. *Piers rechtvaerdigheid.*

Pier heeft zijn droncken maegh met suypen soo ontstelt,
 Dat, waer hy 't op den dronck, fy 't stracks op 't braken stelt.
 Pier is een vrome dief, al maecken hy 't vry grover,
 Al wat hy naer hem neemt, hy geeft het stracks weer over.

52. *Paer en paer.*

GHy vraeght na Jan en Trijn, 'k wouw dat ghy 't wel onthielt,
 Trijn is een' slimme hoer, Jan is een rechte fielt.

53. *Een blinde.*

Ick feid' een blinden mann, die my sprack van betalen,
 Sondaghs of manendaghs moght hy 't gelt komen halen :
 Hy antwoorde bedroeft, dat quam niet wel te pas
 Voor dien het nemmermeer noch Son noch Maen-dagh was.

54. *Jan op 't uyterste.*

JAn light en wacht een' Koorts daer hy niet tegen magh,
 Flus is 't zijn quade dagh, en daer mé goeden dagh.

55. *Graf-*

55. Graf-schrift.

Hier light een mann in d'ass
 Soo gierigh all sijn leven:
 Hy wouw den geest nauw geven,
 Om dat het geven was.

56. Een vryer schenckende een Ree-bock aen sijn vriend.

* **S**chenck u 't hert dat ghy fiet, en dat ghy niet en fiet:
 Soo schenck ick u mijn hert, maer noch mijn hertje niet.

57. Heel goet.

JAn veildem' een' zy specks, noch ongefne'en en heel,
 Maer gortigh meer als veel:
 Besiet of Jan een bloed was,

* 't Was heel goed swor hy my, ick vraegden of 't heel' goed was. * onbegofd
 waere.

58. Liefde en vriendschap.

Siet wel toe, jonge luy, met wie en wat ghy doet:
 De liefd is somtijts quaed; de vriendschap altijd goed.

59. Trijns hand boven.

TRijn was een' kacle Meer, doe Klaes haer Bruygom werd;
 Noch voert sy 't hooghste woord, en valt den man soo herd,
 Als had hy 't all met haer behylickt: Is 't niet wonder?
 Klaes onderhoudt het wijf, en 't wijf houdt Klaesjen onder.

60. Houwelickse Voorwaerden.

JAn had het ja-woort wegh; maer 't schrift van ondertrouw
 En was noch niet in 't nett geschreven als het souw:
 Nu is het saeckje klaer, en 't swart in 't witt gefett;
 Nu zijn de voorwaerden, en Jantje me', in 't nett.

61. Twee Testamenten.

JAn heeft een Testament dat tot sijn voordeel spreeckt,
 Klaes heeft een jonger schrift, dat weer het oude breeckt:
 Waer ick het wend of keer, 'k weet Jan niet te gerieven,
 't Is vreemd, Jan komt te kort, en Jan heeft d'oudste brieven.

62. Noch.

Een deel goe Paepjes gaen als Dolle luy te werck;
 Soo moeyt haer dat een' gift gegeven aen haer Kerck,
 By een klaer Testament, door een van jonger dagen
 Haer Kerck ontrocken is en and'ren opgedragen:
 Ey, soete Priestertjens, maect wat min redjements,
 Nu zijt ghy Vaderen des ouden Testaments.

63. DOEL-

63. *DOEL-DICHT, op Hofwijck,*

DIane van der Linden
En schiet niet miss dan blinden:

Voorts trefts' all datse fiet:

Noch meen ick het soo niet;

Sy treft all wat haer aensiet;

Selfs als sy naer de Maen fiet,

De Maen werdt daer om hoogh

Getroffen van haer oogh.

Hoe miste dan de Doelen?

Die hebben geen gevoelen;

En soo het witt haer sagh,

Sy raockten 't all den dagh:

Want sagh 't u, van der Linden,

Het sou met ons bevinden

Of 't veel verscheelt, of niet,

Dat een met Vierpijlen, of met Vier pijlen schiet.

64. *Consultatie.*

TEun bad een' Advocaet om goen' raed op sijn' vrage,
En 't kosten hem terstond een' gulden dry of vier:

Doe krauden hy sijn hoofd, en sei, Wel, in den Hage

Is geen klein swarigheid, want goe raed iff'er dier.

65. *Mateeloos gebouw.*

VEel Marmers en veel Gouds verciert uw mall getimmer,
Dat buyten wildfangh is, en binne-wercks noch slimmer:

Ghy mooght wel seggen in een' Aeffem en een' toon,

Uw huys is kostelick, en uyt der maten schoon.

66. *Op de dood van Mr. Pieter de Vois, Orgelift.*

DE Wereld was soo blind in blinde Pieters waerde,
Dats' hem nam voor gemeen gewasch van Hollandsch' aerde;

Dat speet hem, en hy stierf in 't spiijt, of oock daer af:

Soo raectt d'een blinde door den anderen in 't graf.

67. *Gouden Maelftock door Hare Hoogh' van Orange aen D. Segers gegeven.*

WAer is beleeftheit toe gekomen!

Voor moeyte meesterlick genomen,

Voor konst die geen gelijk en kent,

Verschiynt een stock tot een present.

't Is waer, de Deughd verdient geen' slagen;

Maer sulcke slagen zijn te dragen;

't En

't En is geen slag van allen dagh ;
Hoe swaerder stock hoe lichter slag.

68. *Op het gelaurierde Doods-hoofd ten eynde van den selven stock.*

Siet toe, de Dood zitt op den stock :
En pronckt sy met een' nieuwen rock,
Het zijn onsterflicke Laurieren,
Die haer' gedaente meest vergieren.
't Is Segers doods-hoofd in der daed :
Soo sal 't sijn' wesen, vroegh of laet :
In onverwelckelicke Kroonen
Sal sijn' gedachte by ons woonen,
En sijn' wercken Sonneschijn
Sal middagh op den avond zijn.

69. *Op des Heeren van Brandwijcks Ockenburgh.*

Loos Duyn-land, mager stael van overstoven hey-grond,
Daer 't hongerigh Konijn te nauwer nood sijn' wey vond,
En voedde Mensch noch Vee: Als Brandwijcks noefte schopp,
Dat schrael beswangerde met allerley voll-op.
Soo raeckten Ockenburgh eens 's Jaers in 't kraem te leggen ;
En baerde 't all om veer wat Bueren derven seggen
Van niet min kinderen als dagen in 't rond Jaer,
Die 't Hollandsch vrouwtje droegh: 't zy droomen-tael of waer,
'k Pass op de Beckens niet: Maer Beckens voll Mcloenen,
Voll Pers en Abricos, elck waerdiger om soenen
Dan all dien Almanack van Garnaet onder een :
Die Beckens houd ick waerd, die kind'ren sonder been,
Dat Ockenburghs gebroed mirakel wijs geboren
Self uyt d'ondraghbaerheit, dat kan mijn' lust bekoren,
En ketelen mijn' keel niet minder als mijn hert.
Maer 't wonder stuyt daer niet: 't gaet boven d' Appel-mert.
Loegh Ockenburgh eens 's Jaers; het moester eens voor treuren,
De Winter had sijn' beurt: wat sien wy nu gebeuren?
Lett leser op de kracht van wel gekooecten Int:
't Zijn gulde letteren diem' hier geschreven vindt;
Daer med' is 't Ockenburgh vereewight voor de Jaren
Die 't Sonne-licht den dagh sal warmen en verklaren,
Daer med' is 't altijd groen, noyt bladeloos, noyt oud,
Daer mé die Bladeren, als dese, van sijn Goud.

70. *Aen D. Oosterwijck, Predicant tot Voorburgh, met mijn Hofwijck.*

VOOR menig' goede less, die 'k niet en will vergeten,
Ontfanght dit vuyl papier: ghy hebt het licht te weten
Waer toe het dienen kan, als Suycker, Zeep en Kruyt
Geen peperhuys en vindt: ick geef het daer voor uyt.

71. *Aen J. Spronssen, met het selve.*

DIt Boeck, Jan Spronssen,
Weeght sestien oncen
Min dan een Pond:
Want in den grond
En is 't maer 't rasen
Van Boon en Blasen,
All dit gedruys
Van Hof en Huys:
Maer sulcke kunsten
Bestaen by gunst en
Nieuwsgierigheid:
Daer 's 't all geseit.

72. *Aen een' Schoone met het selve.*

GHyt hebt naer desen Boeck getracht,
Tot dat hy u is t'huys gebracht,
Als waer 't wat waerdighs om te lesen:
Schoon' oogen hebben langh voor desen
Bedrogen menigh eerlick mann:
Daer treck ick nu de wraecke van:
Want fiet, schoon' oogen van vermogen,
Nu zijt ghy door een' mann bedrogen.

73. *Weder antwoorde aen de selve.*

BEdrogen zijt ghy van een mann
Die Boeckwey-Boecken backen kan,
Maer sonder Eyeren of Boter,
De ses Dozijnen om een' stooter:
En ghy gelooft dat yeder Boeck
Soo goed is als een Boeckwey-Koeck:
Dat scheelt soo veel als waer en logen,
Soo blijft ghy van den mann bedrogen.

74. *Bancqueroutier.*

JAn stond doorgaens vroegh op : nu is hy door gegaen ,
En Bancquerot : dat 's recht doorgaens vroegh op gestaen.

75. *Keur.*

NAer goed weer volgh quaed weer ,
 Naer quaed weer 't goede weer :
 Wanneer ghy reifen soudt , wat hadt ghy liever , Jorden ,
 Of dat het weder goed , of dat het quaed sou worden ?

76. *Graf-schrift van een' Dronckaert in een Burgh-wall versopen.*

DAer light een vuyle Vent in dese putt gefoncken :
 Hy stierf in 't water ; maer hy was op 't land verdroncken.

77. *De Mann self.*

DOet water in uw' Wijn , Gemannen ; 't kost sijn Bloed ,
 (Ick weet het by de proef) die Wijn in water doet.

78. *Op PETRI SCRIVERII Toetsteen van de oude Goudsche Chronijck.*

't **W**Aseen oud schrijver , ja 't , die Holland onder nam
 Van doen het uyt de Wiegh en uyt de Luyren quam :
 Maer een oud *Schrijver* most sijn' beter' penn versnijden ,
 Om d'oude schrijvery van half versufte tijden
 Te suyveren van schuym , en helpens' aen den Mann :
 Danck hebb' de waerde hand die dit will , en dat kan.
 Een oud Boeck is oud Goud , als 't van den gulden tijd is :
 Maer van een' laeter eeuw , daer nau een Pond een Mijt is ,
 En weeght een oud Boeck schier geen oud stuck yfers op .
 Dat seght de Toetsteen uyt mijn wijse *Schrijvers* kopp :
 En ick segh , is dit Goud , en Goudsch Goud ? 't magh-wel wesen :
 Maer kom ick 't Leidsehe schrift naer 't Goudsche t'overlesen ,
 'k Hou'd't met den Toetsteen : dat's veel nieuws voor weinigh ouds ,
 En een hecht blockje steens voor een slecht brockje Gouds.

79. *Op Jacobi van Oudenhoven, beschrijvinge van Zuydholland.*

WY soecken Oost en West in afgelegen oorden :
 't Huys kennen wy niet half recht Zuyden uyt recht Noorden .
 Denckt , Holland , hoe de mann gedanckt dient en ge-eert ,
 Die u de gulden less , *Kent eerst u zelven* , leert .

80. *Droom van den 24 November 1654. Aen een oud trouw-zuchtige Vryer.*

ICk sagh een' ouden Haen die my wel heugen magh ,
 (Ick droom ; ick sagh het niet ; ick droomde dat ick 't sagh)
 Cc 2 Ick

Ick fagh een' jonge Henn , die 'k niet en kan vergeten,
 Die t'lamen wel genoeght de ftraet langhs liepen eten,
 En waren, soo my docht, niet all te noo by een:
 Ick fagh de Meefter quam, en bond'fe been aen been:
 Gekoppelt aten s' oock, maer 't fcheen het viel haer laftigh,
 Den Haen wierd moeyelick, het Hennetje wierd quaftigh;
 De halve vreughd was uyt; men trock Ooft tegen Weft,
 Dan wou den Haen op ftraet, dan wou de Henn op 't Neft,
 Elck was fijn' vryheid quijt; dat maecte fe bey korfel:
 Sy wenschten, meen ick wel, haer touwtje bey te morfel,
 En elck weer dat hy was. Hoe't gingh en weet ick niet:
 Want ick wierd wacker, en nu waeck ick; als ghy fiet,
 En, vriend, ick waeck voor u: haeft u niet met u Trouwtje,
 Of denckt wel fevenmael aen mijn' Haen en fijn touwtje.

81. *Op Scheveninger Steenwegh, by my in gefchifte voor-gestelt.*

WAer't niet als eerlick, niet als vorderlick alleen,
 Niet als vermakelick, daer voor hier werdt gef treden,
 Mijn seggen waer gegront: en kiest van dryen een,
 In een van dryen is voll overwicht van reden.
 Hoe blijft'er dan yet goeds, yet doenlicks ongedaen,
 Daer Eer, en Voordeel en Vermaeck te famen gaen?

82. *Aen Joffrouw M. van Orsmael met mijn Hofwijck.*

DRy feilen heb ick met dit fotte Boeck begaen,
 Een' als ick 't hebb gedicht, een als ick 't hebb doen lefen,
 Een' als ick 't u beloofd'; en 't fal de vierde wesen,
 Nu ghy 't in handen krijght: maer daer's geen helpen aen,
 Daer moet'er my van tween ten minften een berouwen,
 Want mijn woord en mijn Boeck kan ick niet t'famen houwen.

83. *Matth. 19. 4.*

SAligh is der kind'ren Lot;
 Jongh gestorven, vroegh by God.

84. *Weifsghheit.*

HEt woordeken van Weidsch, komt dat niet van de weiden,
 Daer sich Moy' meisjens met moy' knechjes gaen vermeiden:
 My dunckt ja; en my dunckt, naer u de kapp staet, Griet,
 In't komen uyt de wey, dat ghy'r all weidsch uyt fiet.

85. *Van*

85. *Van Ael.*

DAer gaet uw' Maeghd, sei Christiaen,
 En sagh ons' Ael den hoeck om gaen:
 'kHoop, seid ick, datter niet mis-seidt is,
 Ick weet altoos dat het mijn' meid is.

86. *Deughd te laet.*

GHy soudt wat sparen, seid ick, Jan:
 Ey lieve, seid hy, beidt wat;
 Mijn bors is leger als mijn' kann;
 Hoe meent ghy dat ick sparen kan?
 Want die wat spaert die heit wat.

87. *Jan op stoel.*

JAn was een Advocaet, en met een B. Wind-breker;
 Nu is 't een Predicant, en met een' P, Wind-preker.

88. *Schependom.*

VAn waer 't woord, Schepen, komt is qualick uyt te leggen;
 Maer seid' een Varend mann, magh icker wat toe seggen,
 Naer mijn flecht recht gevoel
 Is d'Admiraliteit de rechte Schepen-stoel.

89. *Ooghst in den Herfst.*

October is in 't land, en 't regent geele blad'ren:
 Doctoren, helpt uw volck van 't kantjen in de floot:
 Uw' blad'ren vallen oock. ghy mooght se wel vergad'ren,
 'tZijn fulck' als Danaë sagh reg'nen in haer' schoot.

90. *Aen een' sechten Predicker.*

JAn staet en rammelt op den stoel,
 En houdt sich voor een predick-baesje,
 En maeckt niet als een hollgewoel:
 Jan, heet ghy dat een Predicatie?
 My dunckt ghy zijt een Predick haesje.

91. *Jans bedencken.*

KLaes houdt sijn afkomst wel bewesen,
 Mits dat sijn' opkomst zy gepresen,
 Sijn' inkomst weet hy selver best:
 Hy laet een yeder in sijn wesen,
 Soo maer mijn' uytkomst goed magh wesen,
 Wat vraegh ick, seght hy, na de rest?

92. *Nieuw inkomen.*

EEn Paepje fat en soop
 Met negen van sijn' boeren,
 Daer quam een and'ren hoop,
 Die sloeghe platt als Loeren:
 Sy kregen stoot en dreigen toe,
 Elck most sijn deeltje dragen,
 De Paep en had geen klagen
 De Thiende quam hem eigen toe;
 Doch, seid hy, 't was wat nieuws en vry meer dan hy miende:
 Een Boer sprack, Domine, dat heet Novale thiende.

93. *Gekruyfte Wooningh.*

EEn' wooningh die vol Kruyssen is,
 Hoe komt die aen quaed Suyvel?
 Die 't suyvel daer bederft, gewiss
 Dat is een Geusen Duyvel.

94. *Bruyloftdicht.*

ANdries, een achtiengarigh wicht,
 Trouwt Neel, dat oude grijshe hoertje:
 'k Weet hem geen beter Bruyloftdicht,
 Als, gaet te bedd, en soenje Moertje.

95. *Kreupele Louw.*

LOuw was sijn been aen stucken:
 Soo liep hy op twee krucken,
 Van d'een in d'ander kroegh.
 My docht het was wat vroegh:
 Ick vraeghde lichte Louwtje,
 Hoe dat sijn wijf verdroegh?
 Ho, seid hy, vriend, en loegh,
 Ick vraegh 't niet aen mijn Vrouwtje,
 't Gaet op een and'ren boegh;
 'k Doet op mijn eigen houtje.

96. *Een gehangen Dief.*

't **W**As seker een gerechtigh Heer,
 Die my dit sterven heeft bevolen:
 Hebb ick van boven neer gestolen,
 Hier hangh ick oock van boven neer.

97. *Eerlicke Hoerejagers.*

KEes krull seght met een statigh wesen :
 Hy is geen Hoerejager, neen ;
 Dat mogen Predikanten wesen ,
 Die jagen 't soet volck uyt de ste'en.

98. *Klaes aen 't pleiten.*

MEn socht mijn Buerman Klaes sijn' wooningh af te naesten ;
 Hy kreegh een' Advocaet, en bad hem wat te haesten.
 De koelen Advocaet en trad niet uyt sijn' pass,
 En vraeghd' of aen een huys soo veel gelegen was?
 Gelegen aen mijn huys? sei Klaesbuer, wel ter degen,
 Moye achtien Mergen Lands, die zijnder aen gelegen.

99. *Goe-manschap.*

'k **S**Ei dat mijn' Buermans saeck gestelt was aen Goe-mannen,
 En daer med' allen twist eens seffens uyt gebannen :
 Goe-mannen, riep Mary ; daer toe soo segh ick neen :
 Want Jan, mijn grimmer, is van die goe-mannen een.

100. *Van Jordens lieve Huysvrouw.*

MY dunckt ghy tracht met reden, Jorden,
 Pestmeester van de Stadt te worden ;
 Ghy hebt se langh in huys gehad,
 En geen besmettingh af gevatt ;
 'k Meen van uw Wif, in Oost en Westen :
 De vinnighste van alle Pesten.

101. *Dirck tegen de Pest.*

DIrck soeckt de Pest t'ontgaen met drincken ;
 Want alle vocht bluft alle Vier.
 En, seght hy, 'k ben soo boos op dat verslindend dier,
 Kost ick, ick soud het in een' lepel nats verdrincken.

102. *Kees in 't ontsagh.*

KEes stond en roemde voor de Mast,
 Wat pass ick op mijn Wif haer baren en haer bassen ?
 Ick seide, 'k weet niet, Kees, of ghy der wel op past ;
 Maer 'k sieder u op passen,
 Als vreesde ghy, sy moght u bijten als sy bast.

103. *Aen Jan.*

UW Wif baert als een Duyvel, Jan ;
 Is't wonder dat sy baren kan,

Daer

Daer fy soo langh gebaert hadd
Eers' haer met u gepaert hadd?

104. *Slecht onschuld.*

DAer is een Veld-Heer, naer mijn' sinn,
In groote schand vervallen:
Hy seght, 't en viel hem niet eens in;
Dan dat seght niet met allen:
't En viel hem niet eens in, 't is waer,
Want, als 't hem ingevallen waer,
Hy waer niet ingevallen.

105. *Klaefens goede wensch.*

KLaes wordt geslagen van sijn' Klaer,
En weet haer backhuys niet te snoeren:
Daertegen wenscht hy niet, goe Vaer,
Dan dat s' in 't Goud beslagen waer,
Daer fy noch hand noch mond kost roeren.

106. *Voorslag.*

NEel sei s' haer eens beslapen most,
Eer dat fy Pieter gunnen kost
Een vrolick heitjen daer sijn' sinnetjens op liepen:
Neel, seide hy, zijt ghy soo na ree?
Vier ooghen sien wat meer als twee,
Wat seghj'; of wijder eens malkand'ren op besliepen.

107. *Voor de mancke.*

EEn kreupel Soldaet
Moet staen daer hy staet;
Dat kan men maer hopen
Van die konnen loopen.

108. *Truy tegen Teun.*

TRuy heeft een vrolick hert, en wouw wel niet als smeeren,
Teun heeft een schrepel hert, en wouw wel niet verteeren,
En Truyens meeste vreughd is Teunens meeste smert,
Dat 's wel hert tegen hert.

109. *Voor een mancken deughniet.*

WAt seght ghy van dien kreup'len mann?
Is dat degrootste Lichtmis, Jan,
Die over voeten gaen kan?
't Is al schier dat hy staen kan.

110. *Haeghsche me-Vrouwen.*

WAt zijnder Vrouwen in den Haegh!
 'k En kanse niet onthouwen;
 En 't goedje groeyt noch alle daegh,
 Ick hoev'er geen te trouwen:
 't Zijn altemael Men Vrouwen.

111. *Vall op vall.*

TRuy heeft een speel-kindje gekregen;
 Nu iff'er noch een onderwegen:
 Wel seght het spreekwoord en met re'en,
 Een ongeluck komt niet alleen.

112. *Loofse Wewenaer.*

KLaes had vijf kinderen, en vrijdd' een' tweede Vrouw,
 Die 'r niet af hooren wou;
 Staegh ley's' hem voor sijn' Neus die jonge Vijf gesellen;
 Staegh hielt hem Klaes soo slecht of hy geen vijf kon tellen.

113. *Leepse Klaes.*

HOe siet gh'er sus uyt, sei my Klaes,
 Ghy zijt niet wel; 'k siet aen uw' oogen:
 Ick sie daer wel uyt, seid ick, Baes,
 Maer d'uwe twee, die noyt en droogen,
 Naer ick het aen 't fatsoen besluyt,
 Goe Klaes, ghy siet daer niet wel uyt.

114. *Fopp voldael.*

FOpp had gevallen in blaeuw' oogen,
 Die hadden op hem fulck vermogen,
 Dat hyd'er Macy om heeft getrouwt,
 Daer werdt hy somtijds af getouwt
 Nu 's Fopp verfaedt, en ick bedrogen,
 Soo hy niet meer als oyt van twee blaeuw' oogen houdt.

115. *Den aenhouder.*

DEn aenhouder verwint, sei Jan de Bruydegom:
 Dry dagen na zijn trouwen
 Begoft hy aen te houwen.
 't Wijf houdt hem voor een' Tromm,
 En slaet hem blaeuw en kromm,
 Dat hyder by blijft leggen:
 Den aenhouder verliest, heeft hy nu leeren seggen.

II. Deel.

D d

116. Trijn

116. *Trijn van Jan.*

'k **S**Ei, Trijn, ick sie u Jan is noch den oude knecht,
 Op 't luchtjen van de wijn en 't kluchtjen afgerecht,
 Den oude knecht? sei Trijn, dat is heel wel gefeght, maer
 'k Wou Jan de jonge knecht waer.

117. *Jans bericht.*

KLaes vraeghe buyten's lands, hoe all' sijn' vrienden voeren,
 In en ontrent den Haegh,
 Sijn' Bueren, sijn' Gespuys, sijn' Boeren en sijn' Hoeren
 Oud en Jongh, Man en Maegh.
 'k Sei, waerom vraeght ghy na uw' Wijf niet alle daegh?
 Die hoor ick u niet roeren.
 Om dat ick, seid' hy, na mijn Wijf niet veel en vraegh.

118. *Jan en Maey.*

JAn achterdenckende van Maey, sijn lichte Wijf,
 Maey, seid' hy, wie's die Vent die hier soo laet komt praten,
 En volght u by der straten
 Als gingh hy op uw' lijf?
 't En is my niet te doen om onlust of gekijf:
 All hebb ick wat gedroomt, 'k hoop datter niet veelaen is,
 't En is my maer gedaen om of het u gedaen is.

119. *Aen Neel.*

WAt light ghy na de Miss en loopt,
 En dat met boeten af en koopt?
 Neel, scheidt eens uyt die malle kueren:
 Kom, gaet eens voor den spiegel staen,
 My dunckt Neel, dat ghy met uw' bueren
 Wel soudt ter kercken mogen gaen.

120. *Graf-schrift in voor-raed.*

Al sprack 't geen levend mensch, de Boomen souden 't seggen
 Hier light Jan Maertenfz, niet daer hy hoort te leggen;
 Te weren daer hy lagh en wroete nacht en dagh,
 Op Hofwijck, daer sijn hert, eer 't sturf, begraven lagh.

121. *Neels voorsichtigheit.*

GRijp ick u somtijds by der hand,
 Ghy schrickt; als waer de mijn' in brand,
 En d'uw' als Zwavel aen te steken:
 Ghy wilt wel lacchen, schijnt, en spreken,

Maer

Maer met geen' tommelingh daer by:
 Neel, wien mistrouwt ghy, u of my?
 Wat meent ghy dat hier Neel op seide?
 Houdt u hand t'huys, 'k mistrouw ons beide.

122. *Pier een-oor.*

Pier heeft sijn rechter oor lest aen de kaeck gelaten:
 Men magh hem dan voortaeen wel wat boetveerdigh praten;
 't En gaet hem nu niet meer, den Guyt,
 Het een oor in en 't ander uyt.

123. *Lange Neel.*

Neel is geen knechtje, dats waerachtigh,
 Maer als een knecht soo groot, soo machtigh:
 Soo wordt'er dan oock wel geseit,
 Neel is geen meisje, maer een Meid.

124. *Schade van ledigheit.*

Des menschen Hoofd of Hert soeck altoos wat te malen,
 En daer moet stof toe zijn, al souw mens'er toe halen;
 't Vermaelt sich anders en 't verslijt sich als de Steen
 Die maelt, als waerd'er Koorn, en daer en is'es'geen.

125. *Goemanschap.*

'k **H**eb veel' quae' saecken aen goe' mannen sien verblijven;
 Maer noyt geen' aen goe' wijven.

126. *Neel Trouw-ree.*

Neel, seid ick, zijt ghy fott, en soeckt gh' alree te paren?
 Ghy zijt pass vijftien Jaren:
 Wel, seis', is vijftien jaren pass,
 Soo pacr ick emmers niet te rass.

127. *Geld in de hand.*

HOe dat wy 't cijfferen, en hoe wy 't overleggen,
 Klaes komt geld in de hand, daer valt geen tegenseggen:
 Komt hem geld in de hand van selfs? het magh wel zijn,
 Icken beny 't hem niet, mits 't niet en zy van 't mijn.

128. *Aen omuchtbare Jan.*

DAer yeder t'huys hoort, hoort een yeder liefst te wesen;
 Jan, uyt genomen ghy: dat seght uw droncken wesen:
 Ghy hoort van huys, en niet by 't preken van uw' Griet;
 Neen, Jan, ghy hoort niet t'huys, want t'huys en hoort ghy niet.

129. *Aubade.*

DAer moét'er meer als een mé spelen;
 Wat drommel is daer voor gedruys,
 Sei Jan, en hoorde vijf fes Velen
 By Nacht, by onty voor sijn Huys;
 Het spel en moght hem niet vervelen;
 Maer, dacht hy, 't schijnt all dit bedrijf,
 Geschiet ter eeren van mijn Wijf;
 Daer moeder meer als een mé spelen.

130. *Reiniers uyterste.*

REinier de Logenaer gaf gisteren den geest,
 En seide, siet, ick sterf, met hy 't hoofd neder leide:
 De vrienden sagen 't; maer daer heefter veel gevreeft,
 Dat het niet waer en was, om dat hy 't selver seide.

131. *Sijn Graf-dicht.*

REinier de logenaer (want als hy sprack, bedroogh hy;
 En als hy loegh, soo loogh hy)
 Light onder desen steen:
 Ten minsten soo ick meen.
 't Scheen dat hy gift'ren in sijn' lesten slaep gewieght wier;
 Maer hy sei 't selver; en soo twijffel ick met re'en
 Hoe dat ick seggen moet, hy light hier, of hy lieght hier.

132. *Oude Joncker Jan.*

TRijn wouw met kracht een Jonckh^r. trouwen,
 Soo nam sy Jonckh^r. Jan den Ouwen:
 Nu seght sy 't is een Jonckh^r. maer
 Sy wenschten Jan een Jonckheer waer.

133. *Ervaren Teun.*

TEun heeft eens aen een wijf geweest:
 Nu derft hy niet ver-trouwen:
 Het schijnt hy van gevoelen vreeft,
 Hy derft geen Wijf vertrouwen.

134. *Houwen en houwen twee.*

DE Paerden kosten veel van Wey
 En meer op stall te houwen:
 Soo klaeghde Joris; en ick sei,
 'k Had liever een klein Bosch als een groot paerd te houwen.

135. *Adam.*

135. Adam en Eva.

TEun houdt zijn oude Wif, zijn' afgefleten Saer,
 Of hyse niet en hadt, gelijk'er staet geschreven;
 En vindt'er andere, daer med' hy weet te leven
 Gelijk'er niet en staet geschreven, 'k weet wel waer.
 Den ouden Adam heeft de schuld van dit verlopen
 In Sarens oordeel: maer Teun weet dat te verdoopen,
 En, werdt'er wat misdaen, seght dat de schuld gewis,
 Niet ouden Adams, maer wel oude Evas is.

136. Jan *bijster' sweeghs.*

EEn Heer wees Jan een' wegh:
 Die leiden hem in plassen,
 In modder en morassen:
 Wel, seid' hy, wel, ick segh,
 Men magh'er wel af preken
 Van wat de Heeren spreken:
 Hier sitt ick vast en kijk
 Ten ooren toe in 't slijck,
 En moet ick noch al prijsen
 All wat de Heeren wijfen?

137. *Valsche rouw, oprechte schrick.*

TRijn hoorde dat haer mann van roovers was besprongen
 En doodelick gequetst: haer ooghjens bey ontsprongen,
 (Bey kosten sy die kunst en haddens' altoos ree)
 Sy weende bitterlick, of dé al of sy 't dé:
 Ten lesten wierdt het ernst, en Trijn begoft te baren,
 Als Vrouwen doen die baren,
 Alsoo de tijdingh quam, haer mann waer omgebracht:
 Want sy verstond, men had haer man weerom gebracht.

138. Jan *onschuldigh.*

't **I**S waer, 't gelijckt een Manslagh;
 Maer evenwel den anslagh
 Die'r de Baillicu op heit
 Is altemael bedurven:
 Dus heeft het Jan verkurven;
 Hy heeftter onlanghs een in 't Bosch ter neer geleit;
 Maer 't was een moye Meid,
 En s' en is niet gesturven.

D d 3

139. Jan

139. *Jan de stocker.*

'k **H**Eb Jan alleen te gaff gebeden,
 En hebber meer schae's by geleden
 Als hadd'er dry of vier gebrast:
 My dunckt Jan is een dapper gaff.

140. *Dirck aen 't geeven.*

DIrck heet een wacker mann;
 'k Hoor dat hy wacker eten,
 En wacker drincken kan;
 Het moet all wacker heeten
 Wat hy by nacht of dagh
 Of doen of laten magh.

Daer komt hy uyt sijn bedd, en doet noch niet als gapen:
 Is 't wonder dat hy gewet, die wacker heeft geslapen.

141. *Siet toe.*

ALl die wel sterft heeft wel geleeft:
 Maer 't is niet yeder een gegeven,
 Dat hy ten einde van 't quaed leven
 Noch tijd om wel te sterven heeft.

142. *Vierdagen.*

SOud' ick de Heilig' dagen vieren,
 Scid' een onnosel Ambachtsmann,
 Dat kan de rijke by sijn' vieren;
 Daer weet men t'mijnent niet eens van:
 'k En hebbgeen geld om Turf te koopen,
 'k Weet hout noch kolen te belooppen,
 Hoe kan ick vieren nacht of dagh?
 Maer, lijdt men dat ick wercken magh,
 Soo weet ick raed selfs om te sweeten;
 En wilt ghy dat geen vieren heeten,
 Ten minsten falder wat geschien
 Daer med' ick Turf en Hout verdien:
 In Somma, laet de Papen tieren,
 'k Moet wercken of ick kan niet vieren.

143. *Aen Neel.*

NEel heeft een paer nieu' schoenen aen,
 Met goud en silver draet gela'en,

En

En daer een nieuw paer hofen by
 Van Engelsch' incarnate zy.
 Nu zijn de rocken in den weegh;
 Men fiet het goetje niet te deegh,
 En dingen die men niet en fiet,
 Wat baet het of men s' heeft of niet?
 Maer, Neel, daer is goet helpen aen:
 'k Wouw op mijn' handen leeren gaen,
 Gelijck de Koorde-springers doen,
 En proncken foo met Kous en Schoen.

144. *Hout voor Iser.*

KEes, waert ghy mijns gelijk, ghy foudt my niet langh dagen,
 Ick bracht u lichtelick 't rapiertje voor den dagh:
 Nu ghy bequamer zijt om eicken hout te dragen,
 En geen mann van mijn' slagh,
 Soo moet ghy noodtelick een mann zijn van mijn' flagen.

145. *Nieuwe-slagh.*

ALs Trijn haer' eersten mann niet naer sijn' fin en kuisfen
 All wat hy haer beval, soo sloegh hy haer met vuisten;
 Haer tweede lieffte komt met stocken voor den dagh;
 Nu heeft sy weer een' mann, maer 't is een ander slagh.

146. *Wel gegift.*

'k **S**Ei gisteren aen Jan, uw' Wijf kan 't niet langh herden;
 Ghy sult haest vader werden,
 En wat sy dragen magh
 Komt eer langh voor den dagh;
 Soo wy daer pas afspraken,
 Begon de Vrouw te kraken,
 En s' is te middernacht
 In 't kinder-bedd gebracht:
 Mijn' gissingh is all wel genomen,
 Het kind is voor den dagh gekomen.

147. *Jonge Bettje gewaerschout.*

WAt mooght ghy liggen trouwen, Bett?
 Ghy zijt pas seftien Jaren:
 Weet ghy wel hoe ghy staet te varen?
 Van 't kinderbedd in 't kinderbedd.

148. *Teunens*

148. *Teunens Adel.*

WAt magh 't volck van haer afkomst droomen,
 Sei Teuntje lichtvoet by den Wijn;
 Ickgun een yegelick de sijn';
 Maer wie heeft emmermeer vernomen
 Een' beter afkomst als de mijn?
 Siet, ickben eelder als ick schijn;
 Ick ben, de Leer eens af gekomen
 Op 't tippje van de leste pijn,
 Ter bede van een' schoon' Bagijn:
 All quam ick van den Paus van Romen,
 Mijn' afkomst moght niet beter zijn.

149. *Misverstand.*

EEn Doctor sei Jan in sijn' koorts,
 Hy souw haest op de been zijn:
 Vast fietm' hem mager als een' Toorts
 En dorr in all' sijn' Le'en zijn.
 De Doctor gaf hem goed bescheid;
 Hem is geschiet als was gefeit;
 Sijn vleesch is meest verdweenen,
 Hy is haest op de beenen.

150. *Piers eerste nacht.*

Pier, droncken Bruydegomm, heeft sijn' Bruyd laten leggen
 En opstaen even eens als sy geschapen is:
 My dunckt men kan niet beter seggen,
 Dan dat de Bruyd beslapen is.

151. *Onseker verwacht.*

Ick hoor de li'en vast praten
 Wat my te wachten staet
 Uyt Klaesens rijck en Stract:
 Maer 't kan my weinigh baten:
 Klaes fal my wat na laten,
 Soo hy 't niet na en laet.

152. *Aen slechte Mathijs.*

MAthijs is een Haeghs kind geboren,
 En, werden Schepenen gekoren,
 Hy meent, men magh hem niet verby:
 Maer, Thijs, daer hoort wat anders by:

Tot Schepen-stoelen te bekleeden
Hoort wetenschapp van recht en reden;
En hoe past u dat onderwind,
Die niet en zijt als een Haeghs kind?

153. *Idel beloven.*

FY maent haer selven staegh, en seym' op alle straten,
U komt noch geld van my: en staegh en is 't maer praten,
Daer geen geld op en volght: wat helpt my 't praten, Fy?
Altoos komt my mijn geld, en noyt en komt het my.

154. *Schielicke mildheit.*

WAt is een gierigh mann?
Die geen goed geven kan,
Dan als hy 't niet kan houwen;
En die 't soo noode derft
Dat hy selfs als hy sterft
Noch bangh is voor 'r berouwen.
Soo gingh 't met onsen Jaep,
Die, met sijn' lesten gaep
In sijn' gebueren armen,
Eerst gisteren den armen
Met hondert pond bedacht.
Wie had dat oyt verwacht,
Dat sulck een bloed der bloeden
Met sulck een' moed der moeden
Sou tasten in sijn deegh?
't Is waer, maer hy was veegh.

155. *Aen lichte Griet.*

't **E**N raeckt Jans koude kleeren niet,
Wat hy aen sijn licht Wijfje fiet,
My dunckt hy heeft dat wel.
't Raeckt, niet sijn' koude kleeren, Griet,
Maer 't raeckt u warme Vell.

156. *Geweigert en gewenscht.*

'k **H**Eb Thomas langh vergeeffsch gebeden,
Dat hy toch eens uyt komen wouw:
Het schijnt, het lagh my op mijn' leden,
Dat men 't hem licht beletten souw.

Flus, hoor ick, heeft de Schouth den bloed by 't hoofd genomen,
 En wel gelegert uyt de kouw:
 Hoe geerne soud hy nu uyt komen!

157. Jans welvaert.

JAn is sterck en gesont van lichaem en van leden,
 't Is een wel varend knecht, maer onbesuyft en domm;
 Hy ment sijn' eigen karr, en smijtsve veeltijds om:
 Dat 's wel gevaren, Jan, maer 't is niet wel gereden.

158. Quaet opvoedfel.

Dirck schickt sijn Soontjen op met sijn' gebloosde kaken,
 En sijn' gekrulde kuyf, als of 't een Meisje waer:
 Hy hadd ons van sijn' Soon belooft een Mann te maken;
 Nu werdt het altemael de Moer, en niet de Vaer.

159. Klaes vergift.

KLaes wilt Cornelie enckel trouwen;
 Noch vriend noch vyand kan hem houwen:
 God geve dat hys' enckel vind',
 Want, heb ick 't wel, sy is met kind.

160. Een gehangen dief.

'kSagh door en door de strick daer in ick wierd gevangen,
 'k Sagh door en door de stropp daer in ick wierd gehangen,
 Ick raecte niettemin om hals door dese deur,
 't Gaet niet vast, steeckt u in geen gat, of siet'er deur.

Einde des seventienden Boecks.

ACHTIEN-

ACHTIENDE BOECK.

S N E L D I C H T .

1. *De Pest ten einde.*

DE Plaegh in dit gewest
 Heeft ons veel volcks doen derven,
 En op de vuyle vest
 En ongesiene werven,
 Met menschen-vleesch gemest,
 Doen werpen by de scherven.
 De goede God in 't leest
 Die alles doet om 't best,
 All blijven wy 't verkerven,
 Moe branden en moe kerven,
 Moe menschen te bederven,
 Heeft deerniss met de rest
 En haer bedroefde erven,
 Versmoort de Pest in 't nest,
 En doet de sterfte sterven.

2. *Kruyd-slagh te Delf.*

ALs 't Kruyd-huys 't krijthuys wierd, wat wasser een erbarmen,
 Wat hoordemen rondom all klagen en all karmen!
 Heel Delf stond overend. hoe overend? Wel meer:
 Een groot deel van de Stadt lagh grouwelick ter neer.

3. *Ondanckbaerheit.*

DE mensch zy voll van waerdigheit:
 Is hy daer by ondanckbaer,
 Sijn' waerde en is niet ganckbaer
 Noch hier, noch in der cewigheit.

4. *Noch.*

't I S al de selfde sond, ondanckbaer zijn en stelen:
 Maer d'een werdt niet gestraft, en d'andere kost keelen.
 Sy dienden beide met gelijcken loon betaelt,
 Soo die my 't mijn onthoudt als die my 't mijn onthaelt.

5. *Aen stegen Aert.*

MY dunckt 't en waer geen deegh, Aert,
 Soo ghy niet stijf en steegh waert,
 En minder steen als deegh waert;
 En niemant in den weegh waert;
 Want soo ghy foet en dweegh waert
 'k Souw meenen dat ghy veegh waert.

6. *Aen een arm rijk man.*

GHy zijt wel vijftien mael soo rijk als ick op 't minst,
 En ick wel seftien mael meer meesters van mijn' winst,
 Ellendigh Rentmeester van ongeduldig' erven,
 Die naer uw leven niet en staen, maer naer uw sterven,
 En tellen elcken beet die ghy in 't uwe bijtt,
 Als waer uw Avondmael van nu af haer ombijt;
 Ick klee my als 't my lust, ghy als: ick derft niet seggen:
 'k Slaep rustiger als ghy, en 't scheelt vry veel in 't leggen,
 Mijn huys is langh voltoyt, 't uw is noch onbegoft,
 Ick eet all wat my lust, ghy all wat minste kost,
 Ick derv al wat ick moet, ghy schrickt my na te derven;
 Neemt dat wy t'famen door een' wei voll slooten swerven:
 Of uw Pols langer is als mijne, wat is 't dan,
 Sooghy voor slooten staet daer ick ruym over kan?

7. *Op de uytspanninge der Vernustien door I. van Someren.*

VErleeght uw' besigheit om hier wat uyt te spannen,
 Gespannen herfenen, die door de Boecken reift,
 En die, doorpeifende, u selven overpeift:
 't Is hier goet peiften: maer siet toe, letter-mannen,
 Of de Reis hanghter aen: d'uytspanningh is soo soet,
 Dat sy 't weer inspannen by naer vergeten doet.

8. *Teeringh na Neeringh.*

Die meer will hasp'len dan hy spint,
 En meer will eten dan hy wint,
 Bedrieght sijn selven, en bevindt
 Dat hy sich al te laet versint.
 Wanneer op 't lest sijn onderwind,
 Als van een onbescheiden kind,
 Onwetend' slecht, of willens blind,

Gelijck 't met ydelheit begint
Moet eindigen in roock en wind.

9. *Voorsichtigheit.*

TYs is een welbeforgh Soldier ;
Daer schijnt een Hopman in te steken :
Hy heeft voorsichtelick geweken ,
Daer 't gingh aen 't vechten voordē Staet.
En waerom heeft hy sich geborgen ?
Niet anders als van louter sorgen.

10. *Meer als reden.*

UW knecht sei, ghy waert uyt: 'k geloofden 't, en gingh wegh,
Al hoorden ick u spreken :
Nu ben ick t'huys, en roep, laet my mijn hoofd niet breken,
'k Ben uyt: gelooft ghy 't niet, daer ick het selver segg?

11. *Wel dienen.*

TRouw dienen is 't niet all, gehoorfaemheit en spoed
En zijn maer halven dienst; indien daer niet van binnen
Op 't buyten-werck en past een vrolickheit van sinnen :
Die doet all wat hy kan, en geerne, die voldoet.

12. *Op een Zuylichemsche Winter-reis.*

DE Wael fitt; Seggen hier de lieden :
Ja wel, wat heeft het te bedieden ?
Ick wou haer banck gespleten waer,
En dat sy moe gefeten waer ;
Soo moght ick eens aen 't sitten komen :
En dienen my van weecke stroomen ;
De harde zijn my veel te gladd :
O heiligh ongevoren natt :
Die op u aen de riemen fat !

13. *Op de selve.*

DE winter is afgrijffelick :
Die hier een omgevall will mijen
Die dient all vry wat wijffelick ;
't En deught tot varen noch tot rijen :
De Stroomen staen, de Dijcken glijen,
't Is all om Ys en yffelick.

14. *Noch.*

HEt Ys is effen om te treden:
 Maer 't is een' Goddelickereden,
 Die staet, sie dat hy niet en vall':
 Gedenckt dit, weelderige menschen,
 Die schier niet meer en weet te wenschen,
 Hoe gladder wegh, hoe reeder vall.

15. *Noch.*

ICk was op een verdrietigh reisen,
 Daer my niet aen en lust te peisen,
 Al steectse my noch in de borst:
 Daer viel een' Sneew op harde Vorst:
 Sneew! seid ick, en misschien ick lachten,
 Maer 't waren danckbare gedachten,
 Van een gevoeghlick hert,
 De wegh valt fuer en herdt,
 God wil 't fuer suyckeren en 't herde wat versachten,
 Daer volghde regen op die Sneew,
 Siet, seid ick, moedigh als een Leew,
 De Heere sendt ons plassen,
 Om tranen af te wassen,
 Dit is fout water en dat foet,
 Soo is 't all dat den Hemel doet.

16. *Jans welsprekenheit.*

JAn spreeckt sijn Fransch en sijn Latijn;
 Hoe goede talen, staet te weten;
 Hy noemtse wel met reden sijn',
 Die Fransch noch Roomsch en mogen heeten.

17. *Menschen aerd.*

DE menschen lusten averechts
 Naer 't geen men haer belast te haten:
 Landsheeren, Rechteren en Staten,
 Verbiedt ghy 't quaed, beveelt het slechts;
 Sy sullen 't quaed van quaedheid laten.

18. *Neels Waerom.*

WAerom Neel Peerlen draeght, dan sijn en dan eens vals,
 Beduydt sy met een woord dat waer is, om haer' hals.

19. *De Vrouwen baes.*

DAt meeste Vrouwen Broecken dragen,
 Als 't niet en was in oude dagen,
 Daer ben ick niet seer in begaen.
 't Quaedst is, sy hebben se meest aen:
 En 't meest van allen te beklagen,
 Men kan 't niet mercken aen haer gaen.
 De Mans doen of sy 't niet en fagen;
 Vast duyckt de Sonn all voor de Maen.

20. *Neels oude Mamm.*

WAt heeft Neel voor een' mann, een steenen of een' houten?
 Want, als ick hem te recht besie, den ouden knecht,
 My dunckt het staet'er slecht,
 En lassen' ongefouten;
 En Neel, te gaff genoodt langh naer het lest gerecht,
 Goe vrouw, en heeft'er niet te bett af als kou' bouten.

21. *Annas verwarde schoon.*

HAer' oogen zijn schoon rood, haer' lippen blanck en bleeck;
 Haer' handen hard en stijf, haer' borsten slap en weeck,
 Haer neus is dunn en spits, haer' vingers lomp en plompjes,
 Haer' knijen schrael en small, haer' voeten rond en stompjes,
 Haer voorhoofd kort van leest, haer' ooren langh van lidt,
 Haer' tanden groot en swart, haer' tuyten klein en witt,
 Haer hals is als een' worst, haer middel als een' wijn-ton:
 Men vindt'er alles in wat in een' schoonheit zijn kon;
 't Is altemael wat goets, 't is altemael wat fraeds;
 De kleine schortingh is, 't en staet niet op sijn' plaets:
 De somm is goed en groot, genoegh om uyt te munten,
 Maer 't is een' mengelbors van veel' verwarde munten;
 't En is geen' schoonheit, 't is een' schoonheits Annagramm,
 En als ick haer soo prijs, soo werdt ons' Anna gramm.

22. *Op Reynier den berispen.*

REinier will yeder een berispen
 Terwijl hy staet en rispt voll bier:
 Ick weet niet watter meer stinckt schier,
 All dat berisp of all dat rispen.

23. *Teunens*

23. *Teunens onschuld.*

TEun is een weetniet, dat 's bewesen en gewiss,
 En dat hy 't niet en weet is emmers soo waerachtigh:
 Wat light men 't hem en wijt? de man en is 't niet machtigh:
 Hoe wilt ghy dat hy 't weet, daer hy een weetniet is?

24. *Rhijnsche Wijns d'half.*

VErkoopt ghy my dat, Jan, voor suyv'ren Rijnschen wijn?
 Naer dat ick uyt sijn wesen
 Waerschijnlick kan lesen,
 Sal 't wel half Rijnsche wijn en half Rijnsch water zijn.

25. *Kostelick pleiter.*

Dirck was mijn Advocaet, en, of ick peep of songh,
 En of ick sprack of sprongh,
 Voor pleiten en voor praten,
 Most ick hem in een' weeck 'k weet niet hoe veel Ducaten:
 Dirck heeft een' gauwe, Ja hy heeft een' gouwe tongh.

26. *Aen Joffrou M. van Orsmael, met mijn' Oogentrooft.*

Hier is den Almanach; beklaeght'er u niet van;
 Ghy hebt hem willen sien: valt'er veel op te seggen,
 Of werpt hem wegh, of valt in slaep, en laet hem leggen,
 Dat 'sall de trooft dien ick uw' oogen geven kan.

27. *Jan wel belaten.*

TRijn heeft haer moye goed aen Jan haer' man gemaect;
 De rechten erfgenaem en krijght'er niet een' veer af;
 Hoe dat het Testament gelooft werdt of gelaect,
 Jan hiel veel van sijn Trijn; nu houdt hy'r noch veel meer af.

28. *Berouwen gift.*

All wat ghy geeft dat zijt ghy quijt,
 En't heeft een' eigenaer bekomen:
 Soo't u berouwt, of soo't u spiijt,
 Weet dat gh' een Dief geworden zijt:
 Stillswijgends hebt ghy 't weer genomen.

29. *Spoedige geboort.*

KLaes, hebt ghy geen gevall, ghy plompaert als ghy zijt,
 In't kramen van uw Wijf ses maenden voor den tijd?
 Ey, daer steeckt voordeel in, 'k sie aen dat kind sijn wesen,
 't Sal een voortvarend knecht, een goed post-rijder wesen.

30. *Consistorie.*

30. *Consistorie.*

WAt light men staegh en kijft in seker' Consistorie!
Is 't Consistorie daer, oft ist maer, com, sitt, stoorje?

— 31. *Vastelavond-Paep.*

HEeroom en preeckt maer altemet,
En stadigh siet men hem te Pankoeck of te Wafel;
Men magh wel seggen, Heeroom lett
Min op de Taf'len van de Wett,
Als op de wetten van de Tafel.

32. *Doen by weten.*

DIrck, meent ghy dat dat leeren heet,
Altoos te lesen en te leeren
Wat doen en laten is met eeren,
En noyt te doen wat dat ghy weet?

33. *Op de heilige stoffen van V. ab Oosterwijck.*

IS 't rein spel, Oosterwijck, en kan 't de waerheid lijden,
Datw' ons in heilige treur-liederen verblijden?
Siet, Mann Gods, wat uw' penn, uw' soete penn, all doet,
Die Gall tot Suycker maeckt, en Honigh perst uyt roet.

34. *Nieuw Jaer.*

ICk weet niet hoe sich 't volck vergaep't aen Nieuw-jaers dagh,
Als sagh men heden dat men gift'ren niet en sagh:
't Jaer is een kettingh, en sijn' schakels zijn sijn' dagen,
Die sien wy dag'licks nieu, soo wy se gift'ren sagen:
't En is niet alle daegh den eerste in Louwmaend; maer
Is 't niet dry hondert vijf en sestig mael Nieuw jaer?

35. *Trouw en waerde.*

VInd ick yet waerdiger als u, Trijn, jongh of oud,
Ick falder, weest verdacht, mijn heele hert aen hangen:
Maer 't is soo verre van uw' vrees als mijn verlangen;
Daerom lacht ghyd'er med', en daerom spreck ick stout.

36. *Zedige wapenen.*

'k S Ie jonge jonckertjens met menighen op straet,
Met monden vol gevloecks als dolle kuyckens baren:
Sy meenen dat gelaet den degen heel wel staet:
'k Wouw degenlicke li'en de degelickste waren.

37. *Omoſele vlyd.*

KAn ick Spaenſch, ſei Boer Jan, en foud' een Spagnaert weeren
Die ſijn wiſſquellen wouw, daer ſy lagh uyt haer kleeren:
Doch, ſprak hy (en ſtond op) de Koſter kan die tael;
Trijn, wacht een' oogmblick, 't is beſt dat ick hem hael.

38. *Verlegen kind.*

DAerm' eerſt een kind verlegen vindt,
En weet ick niet ter degen,
Wie meerder is verlegen,
De Moer, de Minn, of 't Kind.

39. *Noo gedaen, voek gedaent.*

DIrck, ſprak ick, goede vriend, wat luſt u aen een' Vrouw
Te vrijen die noyt Ja, en altoos Neen wil ſeggen?
Die de Stadt winnen will, ſeid hy, moet haer beleggen,
'k Hebb' liever dat ſy 't nood' dan dat ſy 't noot doen ſouw.

40. *Lastige Rekeningh.*

JAn houdt goe Tafel, Jan doet lekker ſpijſe ſoecken,
En van den beſten dranck uyt allerhande hoecken.
Nu 't aen 't betalen gaet, weet Jan niet wel van waer:
Jan heeft t'huys over hoop veel' ſware Boecken; maer
Jans Tafel-boeckjen is het ſwaerſte van ſijn' boecken.

41. *Vis Major.*

DIe van een' Walviſch wierd' verſlonden in de zee
Sou klagen van geweld, quam hy weer op de Ree:
Ja meer als groot geweld: want, fiet, een Walvis is
Vis major, en dat is meer als een groote viſſ.

42. *Trijn betrouwt.*

MEn fiet Jan Dronckeluyt de roo Druyv in ſijn weſen:
Trijn maectt hem niettemin den tweeden van haer' mans.
Trijn heeft veel tijds geſpilt in 't leſen van Romans,
Nu heeftſe degelick een roo man uyt geleſen.

43. *Klaes betrouwt.*

KLaes denckt gedurigh aen ſijn ſoete Vrouw Suſanne:
Anne heet ſijn' tweede pry, die kaeckelt ſonder end.
Wel te paſſ is ſijn mond den eerſten naem gewent:
Hy heeft noch ſtadigh niet te roepen als, ſus, Anne.

44. *Miftrouff.*

44. *Mistroof.*

MYn recht is alsoo klaer als 't middagh-licht kan wesen,
 En, m' heeft men staegh gefeght, 'k en hadde niet te vreesen:
 Nu is mijn Advocaet van heel verdraeyden sinn:
 Ick vrees hy moet niet, maer hy will my doen verliesen:
 Wie knoopen vindt in biesen
 Die maecks'er selver in.

45. *Lijdsaembheis.*

'k **E**N will niet aen de wraeck, ick will geduldigh hooren
 't Onhebbelickste woord:
 Soud' ick mijn God verstooren,
 Om dat men my verstoort?

46. *Truy in 't gebaer.*

TRuy kraeckten om een kind te losen, dat de Hoer
 Geraept had by een Boer;
 En fei, 't was wonderlick, men had haer in haer leven
 Soo menighmael bekeven,
 Dats' uyt den arbeid liep, en uyt plaifieren voer;
 Nu s' in den arbeid fat, bekeef haer Vaer en Moer.

47. *Een kind t'huys.*

HEeft Neel een Speel-kindjen gekregen?
 Soo werdt gefeght, maer niet te degen:
 't Is Klaes gefonden, en hy feit,
 Dat hy het kind gekregen heit.

48. *Aenstoorelicke toenaem.*

HEet ghy uw' mann uw' kind, gelijk de malle Vrouwen;
 Dat moght u wel berouwen:
 Ey, Neel, spreekc soo niet meer; 't gaet erger als een' Hoer:
 Want is uw mann uw kind, soo soent uw mann sijn Moer.

49. *Uyschey.*

BLanck' Anne sagh soo fuer als Teun haer sou genaken
 Op houwelickfche faken;
 Dat hy den handel brack, en raeckten op sijn paerd,
 Blauw' oogen dochten hem geen' blauwefchenen waerd.

50. *Dobbel geval.*

JAn, duyfelhoofdigh van den dranck,
JEn vaeck' righ onder 't preken,
 Viel van een niet te leegen banck
 Om hals of been te breken.
 My dunckt de mann niet mall en was
 Die doe sei onder allen,
 Dat Jan in slaep gevallen was,
 En was in slaep gevallen.

51. *Pier en Neel.*

Pieter woeckert, Neel heeft grillen,
 En sy woeckert met haer' billen;
 Dese zijn in echt getre'en:
 In 't vergad'ren van die herten
 Komt Latijn en Duytsch by een
 Male parta en malle perten.

52. *Gediensfigheit.*

Daer woont een' Maeghd niet verr' van hier,
 Daer van men met groot wonder seit,
 Sy dient haer' vrouw voor Camenier,
 En al de knechts voor ondermeid.

53. *Onbenijdt geluck.*

Ghy trouwt een leelick dingh, en boos, en vuyl en oud,
 En vreeft ghy van bezijden
 Dat ick 't u kan benijden?
 Neen feker, Jan, ick will niet hebben dat ghy trouwt.

54. *Tijs verongelyckt.*

Tys kreegh van achteren een' lapp
 Van sijn' beminde huysvrouw,
 Om dat hy niet vroegh t' huys wouw,
 Ter liefde van den soeten tapp;
 En klaeghd', hy was bedrogen
 Van erger als een' logen,
 Want, seid hy, dat was achter klapp.

55. *Op ouden Ysbrants Bruyloft.*

Soo oud, soo koud,
 En nu getrouwt?
 Wat seght ghy my van Ysbrand!
 't Moet heet zijn daer het Ys brandt.

56. *Stijn*

56. *Stijn in 't baeren.*

STijn kraeckten als een Vrouw die kraeckt,
 En riep, ick wouw 'ck hier door waer,
 Met beid' haer' handen voor haer,
 Och! waer ick hier niet aen geraeckt,
 Soo waer ick hier niet aen geraeckt.

57. *Aen lichte Trijn.*

GHy maeckt veel' Rijmen en veel' Dichten,
 En rinckelroyt veel met de Nichten:
 Ghy lijckent wel wat Dichtster, Trijn:
 Maer ghy moght wel wat dichter zijn.

58. *Een Schipper sijn' schuyt boomende.*

Ick voorder averechts; en, als ick voorwaerts gingh,
 Soo gingh ick achterwaerts: wat is dat voor een dingh?

59. *Bedenckt u selven.*

EEn' Joffrouw quam verby een' wagen
 Daer menschen mist op wierd gedragen,
 En preutelden en vloecte toe,
 En hiel haer teere Neusje toe:
 Ja, sei de Voerman, soete deeren,
 Ghy mooghter u wel tegen weeren,
 Gedenckt eens hoe 't tot uwent staet,
 Ghy loopter stadigh mé langhs straet.

60. *Ja en Neen.*

Pier houdt hem aen den Text, en aen sijn' winst met een;
 All sijn' beloft' is Ja, en all sijn' houden Neen.

61. *Neel in 't sieck-bedde.*

CLysterien, sei Neel, meent ghy daer me te spelen?
 En spreckt my daer niet af; 'k mag 't in mijn hoofd niet veelen.
 Den Apotheker sprack, 't Is wel, Neel; maer gelooft,
 't En salder flusjens niet te doen zijn in uw hoofd.

62. *Klapper aen de galgh.*

Pier hongh sijn' tongh soo wel, hy kostse niet bedwingen;
 Sy most staegh kleppen, en van allerhande dingen.

In 't end heeft hy 't geheim van 't Vaderland ontdeekt;
 Daer is niet mé geceekt;
 Hy isfer op gevangen
 En aen een' galgh geraeckt, die voor een baken streckt:
 De Vent is dood, en noch is sijn' Tongh wel gehangen.

63. Voermans latijn.

EEn nucht're Doctör hadd een' droncken Voermann voor,
 Die vracht en wagen hadd rond om gestort in 't spoor;
 En seid' hem, 't was voorwaer een negligent' omiffie:
 De voerman rijmd', en sprack, Heer, ick beken 't, om is hy.

64. Fy gevrijdt.

FY leefde wel in dwangh van Vaertjen en van Moertje;
 Daer op wierd sy gevrijdt, en trouwde, en wierd een hoertje.
 Men seid' haer menighmael, hebt ghy geen schaemte, Fy?
 Wel, seis', ick ben gevrijdt en ben ick dan niet vry?

65. Eerlick schelden.

TRooft, Hert en Liefstentje zijn namen onder velen.
 Daer Vrouwen door de banck haer Mannen mé bestreelen:
 Neel noemt haer' Mann haer kind, en weet waerom, de hoer,
 Soo seghts' hem alle daegh met eeren, Soent je Moer.

66. Vernoeft gedierte.

PAst Menschen en past Beesten
 Soo hier soo daer in 't land
 Een yeder op sijn' leefsten,
 Soo vindt ghy voor de hand
 Dit Menschen sonder ziel, dat Beesten met verstand.

67. Pleiters hulp.

ICk sieder u wel door te helpen, goede vriend,
 Sprack Teun sijn Advocaet, die hem tot noch toe dient,
 En heeft hem inder daed wel half daer door geholpen;
 Te weten door sijn geld, sijn' schueren en sijn' stolpen;
 En naer ick 't spel aen sie, daer is hoop voor de rest,
 De goeden Advocaet doet noch all vast sijn best!

68. Hoof-

68. *Hooffche woorden.*

DAer is een dingh, heet Complimenten,
Om wel te seggen, selde waer;
Dat menschen uytflaen van gewenten:
Als 't halffoo dier van gelde waer
Als Silver, Goud, of Bezoar,
Men soud't niet halffoo mild sien Venten.

69. *Neel snaps.*

NEel is niet Paus-gefant; pauserens noch veel min;
Haer edel tongetje moet kleppen, uyt en in:
Soos' in partijen songh, men konse niet doen swijgen;
Sy waer, spijt Pausen, aen 't pauseren niet te krijgen.

70. *Ouders troost.*

GAet het u, Vaders, met uw' kind'ren niet naer wenschen,
Denckt dat ghy menschen zijt, en vaders zijt van menschen.

71. *Klaes en Maey.*

MAey gaet niet veel ter kercken;
Sy maeckt meer wercks van wercken.
Met Klaes is 't anders: en daerom is 't dat sy seght,
Dat Klaes haer felden wercks genoegh te voren leght.

72. *Milde danck.*

GIerige Ghijs had sich overgesorgh,
En in 't wanhoopen sijn selven geworgh:
Had hem sijn knecht niet een snectje gegeven,
't Lieper op 't end van sijn gierige leven:
't Loon dat de goede knecht kreegh voor sijn'trouw,
Was een danck hebt; mits betalende 't Touw.

73. *Plomp begripp.*

ANdries is bott, en vry wat seer:
Noch derft hy tongh en tanden slijpen,
En spaert den groenen noch den rijpen,
Maer treedt een yeder op sijn zeer.
't Gaet tot Andries als elders meer,
Het minst begripp will meest begripen.

74. *Waerschouwingh.*

DIe geen gerucht verdouwen kan,
En is altoos geen Vrouwen-mann;
Wel hem die sich onthouwen kan,

En d'ongerustheit schouwen kan,
 En aen sijn selven trouwen kan:
 Ey leert dit wel onthouwen, Jan,
 Soo komter geen berouwen van.

75. *Op schoone Schriften van L. van Coppenol.*

DIt's Coppenol sijn' oude hand
 Haer jeughdige betrachten.
 Wangunstige, slijpt ghy den tand
 Van nijdigegedachten;
 Doet eerst een' proeve van uw' krachten;
 Indien ghy Coppenol vermant,
 Soo komt hem vry verachten.

76. *Op de selve.*

DE Veer die dit papier soo vlugg' heeft overtoogen,
 Vloogh eertijds over Land en Water door de Locht:
 Slaet beide vluchten ga, 'k wist geerne wat u docht,
 Of sy nu beter vlieght, of eertijds heeft gevlogen.

77. *Schoon geschrift.*

Zyn schoone woorden hoogh te roemen,
 Wel schrijven heeft oock sijn bescheid;
 En schoone letteren zijn Bloemen,
 Die met goe reden staen te noemen
 Een' swijgende welsprektheid.

78. *Noodigh lieden.*

Die geen mis-seggen, will, noch misdoen kan verschoonen,
 Noch schimp, noch tegenspoed, noch ongerechtigheid,
 Noch ydelheid, noch haet; moet na der Eewigheid,
 Of naer een' wereld daer geen' menschen in en wonen.

79. *Aen onbeusche Jan.*

STuers, grimmigh, steegh, niet om bedaren,
 Onrein van zeden, grauw van haren;
 Jan, hebt ghy dus veel tijds beleeft,
 En zijt ghy noch dus onbeleeft.

80. *Sparreboomen gebrandt, op Hofwijck.*

'k **L**Egh al mijn' Wijfjes op het Vier:
 Wegh met het goed; wat doen sy hier?
 Sy stoken brand in alle Landen;
 Nu is 't haer' beurt oock eens te branden.

81. *Arme rijkdom.*

Die 't wel gewonnen heeft en dieder wel af leeft,
 Is recht een rijcker mann : de Boer die uyt gaet spitten,
 En t'huys vast, is een geck die maer en kan besitten :
 't Scheelt veel of een sijn goed, dan of sijn goet een' heeft.

82. *Swacken staet.*

Hoe sterck zijt ghy wel te Hove?
 Vraeghd'er een niet van de grove
 Loerende op een kackerlack :
 Dertien, seid' een van de Heeren :
 Siet toch, sprack de mann met eeren,
 Die wel wist wat daer gebrack,
 Zijt ghy soo sterck en soo swack !

83. *Neel de versinster.*

Neel will haer eens te deegh versinnen,
 Eer sy will luyft'ren naer den trouw,
 En worden van een' vrijster Vrouw :
 Maer onder 't mallen, onder 't minnen
 En gaet de saeck niet soo se fouw :
 Sy hebben wat te vroegh begonnen :
 Nu heeft hem Jan oock eens verfonnen ;
 Hy scheid'er uyt, sy is met kind :
 Neel heeft haer eens te deegh versint.

84. *Broods nood.*

Ick noemde een' Bedelaer, brood-droncken, over straet :
 Brood-droncken, seid' hy, Heer, daer mede moogt ghy proncken ;
 De naem en past my niet in desen kaelen staet ;
 Ick heb droogh brood gebreck, en heet ick noch brood-droncken ?

85. *Aelwaerdige Teun.*

Teun, seid ick, Teun, ghy zijt aelwaerdigh :
 Hy gaf ter antwoord spits en vaerdigh,
 Ael heet mijn' vrijster, waer dat waer !
 My dunckt ick waer dan eerst all-waerdigh,
 Als ick maer eens Ael waerdigh waer.

86. *Claer de Bruyd.*

Claer is klaer, soo sy seght, en 't is tot daer toe waer;
 Haer houwelick gaet aen, men hoort het in de kercken;
 Maer s' is swaerlijvighjens na m' aen den gangh kan mercken:
 Klaer is Claer, soo sy seght, en Claer is soo niet klaer.

87. *Klaes onklaer.*

Klaes komt te kort, na datter werdt gefeght,
 En hy valt aen den Trouw:
 Men seit, en seit te recht,
 Daer niet en is verliest de Heer sijn recht,
 Maer noch veel meer de Vrouw.

88. *Tijds nietigheid.*

Flus is wegh, Nu nu oock, 't Aenstaende en is noch niet:
 Hoe driftigh zijn de stroomen
 Die m' in de dingen fiet!
 Daer 's altoos wat verby, en altoos wat te komen,
 En noyt en isser yet.

89. *Verloren geld.*

JAn stelt en Jan herstelt mijn uerwerck, en 't en baet niet;
 Hy treckt al vast mijn geld en 't werck staet stil, dat gaet niet.

90. *Verstaet 't wel.*

GHy light en jangelt als een' bell,
 Verstajet wel, verstajet wel?
 Ey, Klaes, het is onnutte praet:
 My dunckt ick 't wel versta, soo ghy 't maer wel verstaet.

91. *Groen houwelick.*

Raeckt onse Pieter soo te koy met onse Celie?
 Ick heet dat Bruylofts bedd' een bedd' met Pietercelie.

92. *Lichte Truy.*

TRuy houdt sich als wat deeghs, en 't is een gortigh vercken:
 Ja, gaet sy met die huyck ter kercken?
 Neen, seght, in plaetse van die huyck,
 Gaet Truy ter kercken met dien buyck?

93. *Deegelick onbyt.*

Ick vraeghde na wat deeghs
 Om t'eten onderweeghs,
 Mijn' knechts, naer lange soecken,
 Versagen my van koecken,
 Daer had ick vry wat deeghs.

94. *Matigheit.*

DIrck heeft een' Roomer als een hoed,
Daer hy wel soo veel wijn in doet,
Men foud' in verdrincken:
Nochtans soo blijft hy in de maet,
Die rondom 't glas geschreven staet:
Men moet met maten drincken.

95. *Haestige Trijn.*

TRijns houwelick is nauw half jarigh,
En s' heeft een vruchtjen afgeleght;
Daer werdt gelacchen en gefeght,
De Joffer is wat te voorbarigh:
Wel hoort dit volck toch eens, seght Trijn,
Wat soud' ick achterbarigh zijn?

96. *Twee dieven.*

Op borse-snijdingh een, op huysbraeck een gevangen,
Gaen beide na de doot: de wett neemt het wat nauw.
Alleven gauw, sy fullen beyde hangen,
De reden is, sy zijn beyde even gauw.

97. *Klaer en Jan.*

Ick houw my noch allsijn te bedde by mijn' Klaer,
Niet waer? sei oude Jan: Ja, sei sy, Jan, niet waer.

98. *Mannige Lijs.*

Lys heeft ses mans gehadt, en 't schijnt sy'r een te kort heeft:
Schort Lijs nu noch een man, nu sy'r soo veel geschortt heeft?

99. *Hoedkramer.*

DIrck socht een' nieuwen Hoed met woorden te betalen:
Neen, sei de Kramer, Heer, hier most geen geld aen falen;
My lust niet achter u te loopen als een bloed,
En hebben staegh mijn' Hoed te lichten voor mijn' Hoed.

100. *Ompaer.*

Tys is pas twintigh, Maey, sijn wijf, pas seftigh jaren:
Hy seght, op een' ouw' luyt spant men wel nieuwe snaren.

101. *Half Jonckerschap.*

JAn is een Joncker, soo hy seght,
Een proneker is het van een knecht,
Dat mereken schier de blinden,
Soo stoft hy op sijns vaders Recht:

Sijn' moederlicke Vrinden,
 All zijn sy goed te vinden,
 Hy kent'er een noch geen in Stadt;
 Daer weet hy geen besluyt aen,
 Dan 't schijnt Jan heeft geen' Moer gehad,
 Hy will voor Phoenix uyt gaen.

102. *Vragende Propheten.*

DRy Heidens vraeghden my den naesten wegh naer Stadt:
 Ick antwoorde 't geboeft; Ten minsten schaemt u wat:
 Ghy die elcke een in Stadt de waerheit uyt wilt leggen
 Moet ick u uytter Stadt den wegh na Stadt toe seggen?

103. *Roer.*

GHy vraeght, hoe gaet dat, en hoe komt dat als 't soo raest,
 Daer een gespannen Roer sijn lood sijn' loop uyt blaest?
 Men doet'er kruid voor in; men brandt het uyt langhs 't laed-gat,
 Soo komt dat, en soo gaet dat.

104. *Keur van dienst.*

EEn kloeck ervaren knecht werdt my t'huys aengeboden;
 Maer ick en mack geen' staet van afgerechte boden:
 'k Buygh liever self mijn hout: bestelt my maer een' knecht,
 Die lijdt all watm' hem doet, en doet all watm' hem seght.

105. *Huyshouden.*

GHy hebt het huys voll boden, Jan:
 't Is wel; maer siet, dit komt'er van;
 't Zijn niet alleen uw' boden,
 Als doenders van geboden:
 't Zijn boden buytens huys; sy dienen alle mann
 All dragen sy geen Bus, 't zijn rechte tijdingh dragers
 Van all uw' huysbeleid, voor vraeghsters en voor vragers.

106. *Gauwe Neel.*

NEel is een' gauwe Vrouw van reden en van daed;
 Dat is, soo goed als kloeck, en kloeck, soo goed als quaed.

107. *Volbodigh huys.*

KLaes heeft een huys gelijk een' kerck;
 Hy is wel twintigh Boden sterck;
 Het woelt'er onder meids en knechten
 Soo in 't gekijf als in 't gevecht, en
 Oock in 't gesoen en fulcken werck:
 Is dat een huys gelijk een' kerck?

108. *Be-*

108. *Begrijpelickheid.*

WAt hebt ghy my toch voor begrijpelick te schelden,
 Die u ter tucht vermaen, en vriendelick, en selden.
 Jan, overdenckt eens rijpelick,
 Hoe dat ghy u vergrijpt,
 Die 't quaed doet is begrijpelick,
 En niet die 't quaed begrijpt.

109. *Konsteloos oordeel.*

DE schoone rijcke Maey en will my niet vergunnen
 Dat ick goed of quaed Dicht ter deegh souw keuren kunnen,
 Om dat mijn eigen Dicht soo slecht is als men fiet:
 Sy meent, dats buyten my; daerom begrijp ick 't niet.
 Hoe! soude ick niet verstaen wat dat van rijck en fraey is,
 Om dat ick niet soo fraey en rijck en ben als Maey is?

110. *Harde Job.*

JOb slaet sijn Wijfsen en sijn' kindren dagh voor dagh,
 Al wat hy beucken magh;
 En seght, hy moet soo slaen tot steun van sijn gesagh:
 Is dat de rechte slagh?

111. *Volle rust.*

DOet al 't goed dat ghy kont, laet al 't quaed dat ghy moet:
 Soo stelt ghy'r twee te vre'en, uw' God en uw gemoed.

112. *Bywoord.*

HEt is soo by manier van spreken,
 Seght Pieter meest naer yeder woord,
 Naer yeder woord, daer in noch preken
 Noch Siecken-troost en werdt gehoort.
 Siet, vloecken, Pieter, slaen en tieren
 En diergelijck onstuym gebaer,
 Is wel manier van spreken, maer
 't En is geen spreken van manieren.

113. *Neel en de Bruydegom.*

'k WEdd ghy my niet en vindt, sei Neel, en was gaen schuylen,
 Als malle Bruyds die huylen:
 Ja, riep den Bruygom, Neel, sitt ghy daer in een' hoeck,
 En valt gh' alreeds aen 't pruylen?
 'k Wedd soo ghy niet en komt, dat ick u niet en soeck.

114. Trooft tegen regen.

HOe is het volck sus teer
 Van wat nats op haer leer?
 'k Ben door en door geregent,
 Als menigh jongh-gefell,
 En nam het altoos wel;
 Want ick was soo gezegent,
 't En gingh noyt door mijn vell.

115. Op de schielicke dood van een' afvalligen.

Heeft hy Gods Kerck onteert?
 Dan heeft hy vals gesproken;
 En die 't hem heeft geleert
 Heeft hem den hals gebroken.

116. Lichte swarigheid.

't **I**Seeen' beswaerde saeck, een' bors die sonder wicht is:
 Is 't niet vreemd, dat een dingh te swaer valt, dat te licht is?

117. Klaes en Neel.

KLaes komt'er twee te kort in 't gros,
 Om sijn stuck uyt te wercken:
 Daer af staet Neel de kopp soo loss,
 Soo slaet sy menighmael den Oss,
 En dan slaet hy het Vercken.

118. Weinigh viers hard opgeblasen.

SEstien vieren, seght ons Brant,
 Werden in sijn huys gebrandt.
 Sestien vieren! 't schijnt een wonder;
 Dan daer is een arghjen onder:
 Daer 'ser niet als vier te sien,
 Maer Vier Vier mael maeckt sestien.

119. Beleefde wraeck.

IS dat wraeckgierigheid? seght Jan;
 'k Heb all geleden wat ick kan,
 En wat ick niet en hoor te lijden:
 Ten minsten 'k magh dien boosen mann
 Somtjids wel soecken te verblijden:
 Wat doe 'k hem voor sijn spijt en trots?
 Ick wensch hem maer degave Gods.

120. Leget-

120. *Leger-less.*

Pieter, dit's een Ruyters treck;
Die sijn' Leerfen wil beschermen,
Dat se't vier niet op en treck'
Moet sich op sijn' knijen wermen.

121. *Beter voor Boter.*

BEsje wouw haer' Boter sparen,
En de kind'ren wierden 't wijs:
Om daer beter in te varen,
Viel de keers om veer, quanswijs;
Besje, kundigh van die streken,
Sloegh haer' Boter gae voor 't eerst:
Met twee handen uytgesteken,
Daer elck een in sné om 't seerst:
Siet, sei Bes, ick moght wel vreesen;
Dat souw in mijn' Boter wesen.

122. *Tijdige dood.*

DIrck is sijn boose wijf ontvallen; maeckt geen' rouw;
Hy is veel beter by den Heer als by de Vrouw.

123. *Aen wijnige Aert.*

ZYt gh'in den Haegh, woonachtigh, Aert?
'k Wouw dat gh'er wat win-achtigh waert:
Maer, hebt ghy 't handwerck niet vergeten,
Soo moght het wel wijn-achtigh heeten.

124. *Elck wat.*

MEn seght daer slagen omgaen fouwen,
By Tijs en Teunis en haer' vrouwen;
Maer, siet, de vrouwen seggen my,
De slagen blijven haer meest by;
En 't waren heuchelicke dingen,
Als daer maer slagen om en gingen.

125. *Aen nieuwsgierigen Wilm.*

Wilm, waer toe dient all dat gevraege,
Wat gaet'er om in 's Gravenhage?
Soo menigh mael als ick'er kom,
Gaet daer een Vent uw huys om wand'len,
Als wild'e hy met uw Vrouwtjen hand'len:
Vraeght daer na, dat gaet 't uwent om.

126. *Ysbrand*

126. *Ysbrand tegen Neel.*

NEel seght, sy was goe maeghd
 Docs' Ysbrand heeft bejaeght,
 En 't is soo waer, seght Ysbrand,
 Als dat vier vrieft en ys brandt.

127. *Trijn en haer Mann.*

TRijn heet haer' mann een' dief voor alle de Gemeent ;
 En seght hem soetjens, 'k meent soo qualick niet ; gaet henen :
 Hy noemt haer luyd en sacht Caroigne en Hoer met eenen,
 En meent het ernstigh : 't Is soo qualick niet gemeent.

128. *Vryagie.*

NEel, sei Dirck, leert de saeck ter degen overleggen
 Wat dat ick vry, ghy seght, 't Is niet te doen met seggen ;
 Seght my het ja-woord maer, dat beter als een soen is,
 Ghy sult haest vinden of 't met seggen niet te doen is.

129. *Aen Andries.*

't **G**Oed, seght ghy komt u toe :
 Dat 's waer, Andries, maer hoe ?
 Ick sie dat het u toe komt,
 Maer 'k weet niet of 't u toekomt.

130. *Gijsbert in de ketingh.*

'k **S**Agh Joncker Gijsbert met sijn' goude ketingh pracchen,
 Als waer hy Heer van 't Land. Siet, sei 'ck, dat 's om te lacchen,
 Men leght de dollen aen een' ketingh of een' bast ;
 Hier 's oock een ketingh, maer s'is aen den dollen vast.

131. *Bibelschrick.*

KLaes dorst sijn levendagh den Bibel niet meer nad'ren,
 Als ick hem dronckaerds straf daer in bewesen hadt :
 Wegh, seid' hy, met dat Boeck sijn' moeyelické blad'ren,
 Ick staed'er, sie ick wel, voor my in 't quaedste blad.

132. *Klaes henn.*

KLaes heeft een' Boeck gemaect, en weet seer wel te seggen,
 En kakelt als een henn die haer ey heeft geleght :
 Van hanen eyeren heb ick wel hooren seggen ;
 Dat hanen kakelen en is my noyt gefeght.

133. *Nacht-*

133. *Nacht-reifen.*

DE mann die 's nachts reift, is een eericke dief;
Hy doet noch schá noch schand aen vrienden of gebueren;
Hy steelt sijn' oogen maer het slot van weinigh uren,
En besicht die alleen tot noodelick gerief.

134. *Te vroegh op, half gehangen.*

KLaes wist een dingh te vinden,
En 't quam hem soo te pass;
Eer het verloren was;
Het deed' sijn besten hals aen een dwarshoutjen binden,
Doen hy maer achtien jaer en min geboren was;
Dat heet de wetenschap verhoet'len en bederven,
En in de bakermatt van 't edel Ambacht sterven.

135. *Wagen-rijm.*

BRengh ick veel Sneldichts t'huys, all blijf ick weinigh uyt,
Behalven datm' in 't reifen
Niet doen en kan als peifen,
Door 't stooten van den wegh is 't uyt mijn hoofd gestuytt;

136. *Jan bestolen.*

EEn dief, riep Jan, aen 't venster; hoe,
All soetjens daer, hoe gaet dat toe?
Met is de dief met Broeck en Mantel doorgelopen:
Het hadd een' beter vraegh geweest, hoe gaet dat open?

137. *Winter-visschery.*

IN dien daer spraecke waer by spraeckeloose Vissen
Diem' onder 't ys uythaelt, sy seiden, en met recht,
Ey laet ons liggen, ghy erbarmt u averecht,
't Is onshier niet te kout, wy konnen 't vier wel missen.

138. *Wel willen.*

ALs God maer naer sijn will en doet,
En ick will wat ick willen moet,
Soo will ick wat God will en doet,
En God is 't die 't my willen doet.

139. *Rouw en Trouw.*

LYs magh haer man berouwen
In een' swart-laken bouwen
Met ongeboorde mouwen,
En weten haer te houwen

Als recht bedroefde Vrouwen
 Wel moghten en wel fouwen:
 Ick weet ter goeder trouwen,
 Het hylick met den ouwen
 Was haer all langh berouwen,
 De druck sal haest verkouwen,
 Sy sal hem wel verdouwen:
 'k Hebb haer haer' neus sien klouwen
 En in haer' hand sien spouwen;
 Sy heeft de konst onthouwen,
 Sy kent den draed en 't klouwen,
 Laet backen en laet brouwen
 Sy will weer haest aen 't trouwen,
 Men hielse met geen touwen.

140. *Handgreep.*

VRaecht Klaes de Schepen sijn gevoelen niet licht af;
 't En diende noch uw' saeck, noch hem dat hy 't ugaf:
 Ick hebb hem met een hand voll duymkruid sien bedaren;
 Licht sal hy niemant sijn gevoelen openbaren.

141. *Wel en Wel, twee.*

ICk hoor Jan seggen met gemak
 Sijn' kinders varen wel uyt spelen,
 Met pijp en tromm, en snaer en velen,
 En met de steenen in den sack.
 Daer mé verdoen sy sack en pack
 En Land en Rent en Huys en waeren,
 Heet hy dat wel uyt spelen varen?

142. *Haestige Jan.*

't **G**Aet Jan te langhsaem toe, wat datm' hem haest met loopen
 Om hem goed eten en fraey' kleeren op te koopen,
 All' uytstel maectt hem moe;
 Sijns Vaders Bors alleen gaet noyt te langhsaem toe.

143. *Goed, en quaed meest.*

SOeckt naer geen Engelen; van schepfelen dier waerde
 Is 't in den Hemel voll en ledigh op der aerde:
 Hier is 't Mensch all dat spreeckt, dat 's in een' kleine plaets
 By luttel goeds veel quaeds.

144. *Mast-*

144. *Mastboomen op Hofwijck.*

DE Winter is de nacht van 't jaer,
En all dat dort slaept in den winter:

Tot mijnent fluymert niet een' splinter;

Het fiet'er of 't noyt nacht, maer Somermiddagh waer.

Wat hebb ick wemens van mijn Mannetjens te maken,

Die Hof wijck, altijd groen, en altijd wackerd, waken!

145. *Weerwoord.*

WAt redenen ick sprack, ick hoorde niet uyt Jasje

Als tut, tut, wisje wasje:

In 't ende wierd' ick gramm, en fiet hem in een plasje;

Doe seide ick op mijn' beurt, gaet henen, wiss je wass je.

146. *Tweemaal satt.*

VRaeght ghy my, of ick oock versadight ben? ô ja Nicht,

Ick ben heel wel door u, en meer van u versadight.

147. *Malle bloed.*

ICk gaf mijn' Jongen keur, hy nam het hoe hy 't nam,

Van acht'ren of van vooren;

Hy was een wordeken wel waerdigh om te hooren,

Voll fuyver' waerdigheid, en 't luydt gelijk als L A M.

148. *Aen Jan.*

DEn Ashoop aen den heerd kan ick niet beter passen,

Als aen den lauwen hoop van uwe schriften, Jan:

In 't lesen schepp ick wel all wat ick scheppen kan,

En vindt wel hier en daer een Kooltjen, maer meest Assen.

149. *Niewsgierigh mall.*

DAer gaet een mann ter dood: fiet hoe de menschen loopen;

Is 't fulck'en' nieuwe saeck

Van wonder of vermaeck;

Gaen wy self niet ter dood en dagelicks met hoopen?

150. *Jongh Schoon boven.*

EEn schoonen ouderdomm zijn ses en sestigh jaren,

Niet waer, Klaes? sei sijn wijf: hoe? meende Klaes, waerom?

't Magh, seid hy, schoonheit zijn van rimpels en grau' haeren;

Maer ses en dertigh is veel schoonder ouderdomm.

151. *Dicke Bruyd.*

JAn heeft'er geen Been in gevonden,

All liep de Bruyd wat door de monden;

Hb 2

En

En evenwel fy is met kind:
Of hyd'er noch geen been in vindt?

152. *Op Andries.*

VEel minder voeght Andries een degen als een' kolf;
Wat soud' hy toch bedrijven
Als 't spel liep boven 't kijven;
Wat doet soo jong'en Schaep met sulcken ouden Wolf?

153. *Dood-kunst.*

KEes heeft sijn' mag're Meer het eten soo ontleert,
Dat s' haer ten naesten by met niet met all geneert.
Eens heeft hy s' op een proef acht dagen 't Voer doen derven:
Pass had fy 't vasten vast, en is gaen leggen sterven.

154. *Eigen liefde.*

KLaes heeft sijn selven lief: dat 's meer als een gebreck;
Want die sich self behaeght, behaeght een' groote geck.

155. *Gesegende Jan.*

JAn heeft elf monden t'huys, en heeft, naer dat hy telt,
Geen' kinderen te veel; maer wat te weinigh geld.

156. *Scheele Andries.*

GHy seght, Andries siet scheel, dat 's goed sien: maer dat 's miss;
'k Segh dat het quaed sien is.

157. *Barm tegen.*

KLaes hadm' op Barm genoodt, en sei staegh, eet wat hertigh:
Ick sei, my lust niet veel, ick ben niet seer barmhertigh.

158. *Meeſter-knecht.*

ICk hebb het huys voll boden
Tot allerley geboden:
Maer all dat luye goed
Werdt uyt mijn fweet gevoedt,

Gelegert en gedeckt: Verftonden wy 't ten rechten
De meeſter van den huys' is knecht van all' sijn' knechten.

159. *Hooffch gewaed.*

HEt vrouw volck in den Haegh dat met de bloote kropp gaet,
En met het ſchouder-vleesch ten oxel toe onthemdt,
Light 's nachts gedoken in den Borſtrock: is 't niet vrend?
't Slaept in sijn' kleeren, en 't ontkleedt sich als het opſtaet.

Einde des achtienden Boecks.

NEGENTIENDE BOECK.

S N E L D I C H T.

1. *Na-leven.*

W At doen ick in de Wer'ld? wat andere my voor doen;
Ick volgh, en men volght my, als Paerden in 't groot
spoor doen:

Ten einde van 't groot spoor wat sal ick vinden? wind;
Dat 's dat de wijse daer en de niet wijse vindt.

Maer, laet ick uyt de Wer'ld somtijds mijn eigen mann zijn,
Mijn hoofd broeyt wel wat jonghs, daer 't will en daer 't moet
van zijn,

Dat wat ouds werden moght: en 't zy een Ey op 't neff,
Of in 't groot spoor geleght: Ten minften 't is mijn best;
En dit belov' ick my: Lust menschen wat te lesen,
'k Sal in de wereld zijn als ick'er niet sal wesen.

2. *Menschelickheid.*

Ick sie niet een soo slechten Boeck,
Of, als ick 't wel te deegh doorfoeck,
Ick vinder yet in waerd om lesen:
En soud't een heel volmaeckt Boeck wesen,
Soo waer het Boeck geen menschen werck.
Lett eens op Wat'ren, soet of sterck,
Op Olien van meerder krachten,
Daer wy de Kruyden om verkrachten,
En drijvens door 't heetste Vier,
En brouwens in der Afschen schier:
Siet watter overschots gespilt wordt,
En 't gene datter uyt gewilt wordt
By droppeltjens daer uyt geraeckt:
Heeft God sijn maecksel soo gemaect,
Dat het nutt in 't onnutt moet schuylen;
Hoe soud' ick menschen werck bepruylen,
Daer het onnutt het nutte dect,
Dat maer met dropjens uyt en leckt?

3. *Van alles 't beste.*

ISeen' schoon Meissje schieff of manck;
Wat nadeel heb ick by den ganck?
 En is't voll van bedeckte zeeren;
 Sien ickse niet, wat kan 't my deeren?
 Sien icks', ick doen soo veel ick magh,
 Of ick de minste niet en sagh.
 Sien ick een' ziel voll vuyle plecken,
 Die weinigh deughden overdecken:
 Ick decks'er med' in mijn gemoed:
 Ick most wel sott zijn als ick 't soet
 Van 't bitter niet kost onderscheiden,
 En dienen my van 't best van beiden:
 Een slecht mensch most het wesen, die
 Wat min Verstands had als een' Bie.

4. *Weghkortingh.*

VAlt my 't voetpad te langh; ick heb den wegh gevonden,
 Daer't door te korten is, voor swack' en voor gefonden.
 Ick deel het stucksgewijs, en neem voor yeder deel
 Wat Sneldichts af te doen, het zy dan half of heel:
 Mijn opsett is mijn' wett, en die wett doet my vreesen
 Dat ick eer t'ende weghs als t'ende wercks sal wesen;
 Die vrees kort my dat deel, en brengh my 't end te moet,
 Dat ick te vroegh genaeck. Denckt wat het schelen moet,
 Van die 't maer met verlangh en weten toe te brengen.
 Ick danck u soete Vrees: Verlangen is verlengen.

5. *De Deughd van lacchen.*

VErheught de Vrolickheid niet allerhande Geesten,
 't En is geen wonder; maer
 't Waer wonder, waer het waer:
 De redelicke Mensch kan lacchen; maer geen' beesten;
 En sulcke zijn de meesten.

6. *Slapende waecker.*

Die sijn' gedachten gaen in 't wandelen en gapen,
 Gelijck gedachten gaen diem' in sijn droomen denckt;
 Ick weet niet of die mann sijn' sinnen heeft gekrenckt;
 Maer hy heeft min gedaen als wakende gellapen.

7. Teun *betweter.*

WAt dat ick Teun verhael, het zy van ernst, of kluchten,
 Hy weet of ernst, of klucht die op de mijne sluyt:
 Maer bei de sijne zijn ontijdige geruchten,
 Want sijn verhael gaet in, en 't mijn is qualick uyt.
 Waer 't noch ontijdigh, 't waer te dragen: maer ten eerste
 Valt hy op 't Neuse-wijs; stelt sich in ernst ter weer,
 Seght tegens wat ick seid, als seiden wy om 't seerste,
 En seght, met jock of ernst, mijn jock of ernst om veer.
 'k Will 't geerne geven, Teun; ick sieghy moet het winnen:
 Maer, niet een lijdlick verhael van my? niet een?
 Ey, prijst wat, en wint dan: Het staet wel te versinnen,
 Wat een ondancbare voorreden is, *Maer Neen.*

8. *Aen den Heer van Maerssveen.*

ICk doe recht, Maerssveen, als stoute kind'ren plechten,
 Diem' aen de less in 't school moet houden met een' wenck;
 Ick sitt op Hofwijck staegh aen Goudestein en denck,
 En vliede van mijn' Vliet, om voor uw' Vecht te vechten.

Heel Voorburgh komt in roer, om tegens my te rechten
 Voor d'eere van de plaets, die 't volck seght dat ick krenck,
 Als ick uw Maerssveen te langen lofdicht schenck,
 En voor de Vecht alleen te veel Lauriers will vlechten.

Maer ick hebb haest gedaen met pleiten; sy zijn 't quijt
 Eers' om sien; goed of quaed, sy moeten 't my wel geven,
 Daer ick se met geweld van redenen verbijt,

En roeme Maerssveens Palcisen buerigh leven,
 De lieffelicke locht in allerhande weer,
 De klaerheit van den stroom, en 't blanck hert van den Heer.

9. *Aen den selven.*

NU weet ick 't Maerssveen, en 't is licht om versinnen,
 Waerom uw Goudestein van velen werdt bemint;
 Twee lieve dingen doen 't, en diem'er altoos vindt,
 De soete Vecht voor deur, de soete vocht van binnen.

10. *Ter plaetse self.*

ICk hebb soo swaren strijt met dese Vecht te vechten,
 Haer' schoonheit, Maerssveen, tast my soo vriend'lick aen,
 Dat ick moet vluchten, niet voor d'eer van uw' gerechten,
 Maer om uw' soete Vechts aenvechtingen t'ontgaen.

11. *Raedsel.*

Een widdwe-
naer met kin-
deren aan een
widdwe met
kinderen ge-
trouwt.

11. Raedfel.

DE kloekste bid ick uyt te leggen,
Wat dingh dit raedfel is te seggen;
Twee hebben yeder tweederhand,
En t'famen is 't maer dryderhand.

12. Vrolickheid.

DIrck foeckt all Vrouwelick gefelschapp, want hy seit,
Het woord van Vrolickheit, treckt meest op Vrouw'lickheid.

13. Verdichten droom.

PIer feid', hy hadde liggen droomen,
Dat ick hem wouw vergasten komen;
Maer dat hy my door veel belett
Beleefdelick hadd afgefett;
Men wiesch tot sijnt en men schuerde:
Dat noch wel dry vier dagen duerde:
Ey, feid' ick, swijght toch, 't heeft geen' aerd,
Het gaet als of ghy wacker waert.

14. Snel-dichten.

DIt goedjen is my soo dan in, dan uyt gevallen:
Gevallen? niet met allen:
't Sat in mijn' besigheit soo nauw en soo gestopt,
Het wouw en 't moster uyt, het isser uyt gepropt.

15. Elck daer 't hoort.

GEeft alle dingh sijn' plaets, gelijk een slecht vermaen;
Maer 't is wel gae te slaen:
Beproeft eens wat het scheelt of een kool wel bewaert light,
Of op de folderingh een' duymbreet van den haert light.

16. Hart tegen hart.

't **W**ill tusschen Teun en Trijn staegh blixemen of dond'ren,
En 't is niet te verwond'ren;
Sy zijn beid' even hard van hoofd en van gemoed;
Teun is de steen, Trijn 't stael; denckt of 'er 't vier uyt moet.

17. Jan berooft.

NAcht-gasten hebben Jan sijn inboeltjen ontnomen:
't Verlies is veel te groot;
De bloed is bluts en bloot:
Jan en de Dieven zijn om al sijn goed gekomen.

18. *Brabantſch verdedicht.*

't **S**Taen gaet my wel, ſeght Peter:
 Waerom is die tael quaed,
 En waerom gaet het beter
 Dat my het gaen wel ſtaet?

19. *Semper amicus amat.*

DE Vrienden die 'ck oyt hadd
 En heb ick noyt verloren;
 De boofe moeten 't hooren,
 'k Befitt dat ick beſat:
 Is myd'er een ontvallen
 Die ſich ſoo heeten liet,
 De ſchaed is niet met allen;
 Hy was noyt dat hy hiet.
 Moſt ick om ſchae gevreeft zijn,
 Of t'ſijner baet bemint,
 Hy magh ſijn eigen Vrind,
 Maer noyt de mijn geweest zijn.

20. *Mismaecktheid.*

JAn, uw' gemaecte ſpraeck en uw gemaect gelaet
 'k Neem dat ſy kunſtigh zijn, ſy zijn onſoet en quaed:
 De menſch is eens gemaect, en 't ſchent ſijn beſte weſen
 Noch eens gemaect te weſen:
 Maeck ick 't u ſoo niet wijs?
 Siet eens wat verſche ſcheelt van eens verkoockte ſpijs.

21. *Hoogduytsche P.*

DIrck pronckt met ſijn Hoogduytsch: heeft hy 't niet wel gevatt,
 Wanneer hy 't Peſthuys noemt het beſt' huys van de Stadt?

22. *Lastige Kerck-gangh.*

JAn is ſoo weinigh kercks, hy grouwelt voor den kerck-dagh:
 Hy houdt het met de weeck: ſijn kerck-dagh is ſijn werck-dagh.

23. *Spraekeloofe Neel.*

DAer ſtaet op mijn' Viool een aenſichtje ten thoon
 Gelijck als 't uwe, Neel, en emmers wel ſoo ſchoon:
 Maer daer en komt niet uyt: naer de Viool geluyt ſlaet,
 Soo heetſe goed of quaed: een menſch oock, naer hy uyt ſlaet.
 Seght ghy my quaed noch goed, wat baetm' uw' ſchoonheit, Neel?
 Niet een haer min of meer als een' ſchoon' ſtomme Veel.

24. *Op het selve hoofd.*

Wie heeft sijn levendaegh van sulcken dingh gehoort?
Hier staet een vrouwen hoofd, en seght ons niet een woord.

25. *Kaele Klaes.*

KLaes met den kaelen kop wierdt van sijn wijf verdacht,
Als of hy nu en dan een Ey in 't riedt gingh leggen:
Maer ick en hebb, seght Klaes, en magh 't niet waerheit seggen,
Niet een haer op mijn hoofd dat daer aen heeft gedacht.

26. *Spijtigh swijgen.*

Komt ghy mijn Huys besien, en meldt ghy noch gebreken,
Noch deughden van 't Gebouw: wat will dat seggen, Jan?
Of seght my goed, of quaed, of bey, of blijfter van:
Stillswijgen is een Vloeck die meer bijt als quaed-spreken.

27. *Lach om lach.*

JAn spreeckt soo flechten goed in sulcken mallen spraek,
Dat het geen' mensch en kan doen lacchen van vermaeck.
In 't ende lacht hy self, gelijk als self verwondert
Van sijn' bevallickheid: dan lacchen wy in 't hondert;
En hy lacht dat hy ons aen 't lacchen heeft gebracht;
En wy en lacchen maer om dat hy selver lacht.

28. *Molens in onmacht.*

'**I**S soo langh still geweest, dat niemand meel en vindt:
Siet wat ons Voedsel is; wy leven van den wind.

29. *Haoghduytsche beleeftheit.*

DE Duytschen hebben, schijnt, ondancbare gedancken:
Soo ick haer vriendschap doe,
De danck behoort my toe;
Sy seggen 't anders om, en doen haer seer bedancken.

30. *Mistroof.*

TRijn seheen aen een' Colijck den geest te sullen geven:
De Moer riep, Lieven Heer, daer is geen helpen aen,
't Is met mijn kind gedaen; tot datse wat sagh leven,
Dat schreeuwd' of 't suygen wou; doe spracks' haer selven aen,
Ja, Ja, 't is all te waer, 't is met mijn kind gedaen.

31. *Beste wensch.*

DEn rijcksten Vorst in 't veld, en op stract arme menschen,
Weet ick niet beter als, God help u, toe te wenschen.

32. *Onmenscheelickheit.*

JAn, seght m', is moedigh als een Leew. Is dat sijn meest?
Soo is hy evenwel maer moedigh als een Beest.

33. *Droncke Dirck.*

DIrck moet een vreemd doll beest aen 't lijf gekomen zijn,
Hy schrickt voor water, en hy heeft geen schrick van wijn.

34. *Bekende Nell.*

NEll, docht my, most all wat het hooge woord gewent zijn:
Mann, sei sy, 't zy verkoop of koop, ick will gekent zijn.
Gekent, sei de goe man, gekent, mijn' soete Nell?
Ey lieve weest gerust, ick kenn u al te wel.

35. *Dirck en Trijn voldaan.*

DIrck was met niet gemeens te vreden,
Hy socht een' Vrouw van lijf en leden,
Van geld en van verstand volmaect:
In 't end hy isser aengeraect:
Trijn is hem tot een' Bruyd gegeven
Voll kleine beendertjens die leven,
En leefden wat langh voor den trouw:
Is Trijn niet een' volmaeckte Vrouw?

36. *Vermaeck.*

JAn speelden op de Duytsche Fluyt,
Om met het liefelick geluyd
Andries sijn wijf wat te vermaken:
Andries nam 't met beleeftheid aen:
Maer, seid' hy, lett, voor alle faken,
Dat wy den and'ren wel verstaen:
Laet my en my alleen met all' de rest begaen:
Uw' Fluyt heeft wercks genoegh kans' haer hoofd wat vermaken.

37. *Dobbele Neel.*

NEel had een' Vryer en een' mann,
Gelijck dat menigh Vrouwtje kan:
De mann sei, emmers, kind, wy zijn wel metten and'ren;
Och ja, seis' ick altoos, en meende metten and'ren.

38. *Voorsichtige Klaes.*

DE Spitsche Gevel-tipp die tusschen wangh en wangh is
Van Klaesens *Vidimus*, steect sulcken stuck voor uyt,
Dat m' hem met goede re'en verr' en voorsichtigh duydt,
Indien hy half soo verr' kan sien als sijn neus langh is.

39. *Japonsche Trijn.*

Gelijck Trijn by Japonsche Watten:
 De reden, duncktm', is wel te vatten,
 't Zy by de deughd, of by 't gewicht:
 Want Trijn en Watten zijn heel warmpjes, en heel licht.

40. *Verschooningh.*

Pier heeft een Wijf niet om verthoonen,
 En bidt men will se wat verschoonen,
 Soo sy niet van de sneeght' en is.
 Verschoonen? ja, dat is gewiss,
 Verschooningh souder wel behoeven,
 Om haer t'ontrimp'len en t'ontgroeven,
 En die dat vell verschoonen kan,
 Kan meer als de gemeene mann.

41. *Tot daer toe.*

DIrck vraeghde, magh ick wel een woordje met u spreken?
 Genoegh, sei 'ck. mag ick wel mijn' keers aen d'uw' ontsteken?
 Genoegh. magh ick u wel vergaften desen noen?
 Genoegh. wilt ghy my wel een' ander' vrientschapp doen?
 Genoegh. wilt ghy my wel een' oude Luyt wat leenen?
 Genoegh. wilt ghy my wel noch wat gehoors verleenen?
 Genoegh. wilt ghy my wel wat gelds doen by gevoegh?
 Ey, seid' ick langer niet te hoetelen; genoegh.

42. *Lock en Strick.*

WAt doen de Joffertjens met Stricken en met Locken?
 Een' strick bediedt bedrogh daer in ons Locken locken.

43. *Jan misdoopt.*

JAn is een rustigh mann; maer hy pleitt sonder ende,
 En slaet op Vrow en Kind of hys niet en kende:
 Wat seght ghy nu van Jan,
 Dat hy een rustigh is, of een onrustigh mann?

44. *Houwelicks Musijk.*

HEt Houwelick, seght Klaes, moet gaen gelijk een Orgel,
 Daer d'eene pijp haer' keel sluyt op de naest' haer' gorgel:
 Is hy dan Baes van 't spel dat hy geern gaende fagh,
 Soo schijnt dat hy met recht de pijpen stellen magh.

45. *Danssen.*

45. *Danssen.*

Springht op sijn Duytsch of op sijn Frans,
 Ick sie geen' misdaed aen den dans:
 My dunckt, het springen en het singen
 Zijn aengeboren fusterlingen:
 'k Geloof, het hert springht als men singht,
 En 't hert is 't dat de voeten dwinght:
 Soo raken sy gelijk aen 't roeren:
 Dat beurt den Adel en de Boeren,
 Die met, en dese sonder maet;
 Wie dunckt u, doet het meeste quaed?
 Mijnsoordeels, zijns minst te laken,
 Die regel houden in 't vermaken.

46. *Thuynmans straff.*

MYn Thuynman hadd mijn' Elst sijn' wafchelickste tacken,
 Gewaerschout noch gelaft, begonnen af te hacken:
 My docht het was wat stout:
 Hoe gaet dat, seid' ick, Louwtje,
 Kapt ghy mijn eigen hout,
 En op uw eigen houtje!

47. *Tamelicke lof.*

ICk vraeghd' een van mijn' wijste Nichten
 Wat dat haer docht van mijn' Gedichten.
 Sy sei, het gingh al tamelick:
 Is tamelick betamelick;
 Soo preeffe m' all bequamelick.

48. *Leelicke waerheit.*

GHy waert welgeerne schoon' en wel geschildert, Trijn;
 Maer lett eens op uw wesen,
 Of het all wel kan wesen;
 Sal't welen kunstigh stuck en wat schoons kunnen zijn?

49. *Jan en sijn Wif.*

JAn will wat leckertjens gespijst zijn op sijn Wals,
 En soeckt sijn eten gaer op Tafel, en wat mals:
 Maer, of 't gebrack aen 't eten,
 Daer sy bey zijn geseten,
 Jan en sijn malle wif, daer is all vry wat mals.

50. *Versufte Reinier.*

WEet ghy waerom Reinier soo droevigh en soo vael fiet?
Sijn Wijf was lefmael sieck, en 't was de leste mael niet.

51. *Dirck in den rouw.*

DIrck was sijn Wijf vermoort by roovers op den wegh:
De vrienden troosten hem, en 't leed schein t'overkomen:
Maer s'had dry schellingen aen reisgeld mé genomen;
Och vrienden, riep hy, och, mijn schoone geld is wegh.

52. *Hoofd-pijn.*

TRijn kreegh een gat in 't hoofd in 't kampen met haer' mann';
't Was geen' saeck om te pruylen;
Sy stelde 't op een huylen:
Maer, seid' hy, fiet toch eens, hoe haer 't vell houden kan:
Ben ick niet fraey gewroken?
'k Heb eens haer hoofd gebroken,
Wat fy my daeghlicks doet daer weet mijn hoofd wat van.

53. *Gelyck by gelyck.*

HEt volck light aen uw' poort en dringht,
't Hoort datter waert en gasten bly zijn,
't Hoort datm'er singht en datm'er springht,
En datm'er schreewt de Koningh drinckt,
Sy meenen dat 's all volck als wy zijn.
Ey laet den in en uytganck vry zijn;
Wat light ghy menschen en verminckt,
En met kracht van uw' huys en dwinght?
Dirck, doet geen' geckerny, of laet 'er gecken by zijn.

54. *Memorie-baet.*

JAn kreegh een' swaren Hick, dat deed' hem *Hic* onthouwen;
Hy sagh een Heck in 't veld, daer by onthiel hy *Hac*,
Hy hockte met de Kaert, dat deed' hem *Hoc* behouwen;
't Was geen' quaed overflagh voor een' geflagen Geck.

55. *Ommutt geraes.*

KLaes Veerman was van 't Veer juyft als ick over most:
Mijn mede-reifer vloekt', en maectend'er een' guyt af:
Foey, seid' ick, dit geraes waer beter niet begoft;
Hebt ghy de schijt van Klaes, ick hadd'er geern de schuyt af.

56. *Rijm-*

56. *Rijm-kof.*

Soo Klaes geen Kaes en magh, en Pier en magh geen Bier;
 En Maert en magh geen' Taert; Josijntje geen Rosijntje,
 En Ael en magh geen Ael, en Wijntje magh geen Wijntje,
 Soo is des werelds end niet all te veer van hier.

57. *Quaed spel.*

IS Neel bedorven? Ja, 'k vrees dat het weynigh scheelt;
 S'heeft met haer Onderlijf haer' beste Ziel verspeelt.

58. *Korte dagen korte nachten.*

DE Winter is de nacht van 't jaer:
 Ick wenschte dat hy korter waer;
 Maer nu hy langh is moctm' hem korten:
 Ons kan niet soo veel slapens schorten
 Als daer leegh tijds aen wert verlett;
 De dagh dient uytgekocht, wy gaen te vroegh te bedd.

59. *Loffe Dirck.*

DIRck light en domineert vroegh en laet, dagh en nacht
 Verr' boven all' sijn' macht;
 En, kan ick wat Latijns, soo is sijn' dominerigh
 Een rechte domme neeringh.

60. *Droncke Klaes.*

KLaes vloect en scheldt, en seght, hy heeft het van naturen:
 Ja; van naturen; maer noch veel meer van natt'uren.

61. *Hooger sorgh.*

ICK scherp mijn' Paerden tegen 't ys,
 En soo verr' ben ick wereld-wijs,
 Om op het gladdeniet te glijen:
 Maer daer 's een ander gladd te mijen:
 Ons' herten zijn van onder small;
 Doch voor het dagelicks geval
 Niet scherp genoegh op's werelds banen;
 Men moetse scherpen met vermanen,
 En dreigen van des Heeren straff,
 Of alle uren zijn w'er af.

62. *Rentmeesterschap.*

'k EN weet geen' raed om geld van twee besuckte venten;
 En 't zijn mijn' Rentmeesters; Ja, meesters van mijn' renten.

63. *Haest*

63. *Haest rijp, haest rott.*

ISuw jongh kind gegeven
 All wat een rijper mensch kan gaeren metter tijd;
 Weeft daer niet in verblijdt;
 Vroegh oud, vroegh uyt het leven.

64. *Deughdelicke wraeck.*

MYn achterklapper magh my en de Werld bedriegen:
 Maer ick doe wat ick kan om hem te heeten liegen.

65. *Jans versett.*

ICk preeckte Salomon sijn' wijsheit tegens Jan,
 En wat sijn Vader was, en wat hy voor een mann:
 Ja, seid', hy,'t huys voll goeds, voll voorspoeds en voll Vrouwen:
 En groene jeughds genoegh, om die wel t'onderhouwen;
 Laet my die wijsheit oock eens proeven, en preeckt dan.

66. *Maets.*

ISJan wat rapp, Trijn is wat vaerdigh;
 Als yeder mensch sijn' gaven heeft:
 Maer Jan is sonderlingh beleeft;
 Staet hem dat wel, Trijn valt goetaerdigh.

67. *Dolle Pier.*

KOmt Pier in huys het hoofd voll wijn,
 Hy slingert bancken over plancken:
 Men fou schier seggen, 't kan niet zijn;
 Pier stelt en Pier ontstelt de bancken.

68. *Rechtsplegingh.*

TYs en Teun vielen slaeghs, en Teun is eerst geweken,
 En riep, men had hem voorts met rechten aen te spreken:
 Soodoen ick vast, sei Tijs, heel in ernst, half om jock:
 Teun had een' krommekruck, en Tijs een' rechten stock.

69. *Dobbele deughd.*

't **E**N is geen rustigheit die 't maer eens wesen kan,
 En aen d'ondanckbaren haer selfs maer eens verspillen:
 Maer, eens verspillen, en noch eens verspillen willen,
 Dat voeght een rustigh mann.

70. *Schouwe Dirck.*

WAerom en will Dirck niet vertrouwen?
 Hy derft geen' Vrouwen meer vertrouwen.

71. *Idele belofte.*

JAn had veel toegeseght van een Boeck nieuwe Dichten,
 Dat alle Dichten sou doen strijcken, of doen fwichten,
 En sijn' beloften zijn tot noch toe niet als wind:
 Het schijnt hy swanger gaet; maer 't is van een dood kind.

72. *Paer.*

NEel rinckelt als haer mann,
 En klapt soo veel sy kan,
 En Jan en spaert, niet veel,
 Noch rappe tongh noch keel:
 Neel is soo licht als Jan,
 Jan is soo dicht als Neel.

73. *Jans adel.*

DE Boom van Jans geslacht daer op hy schijnt te sfuyten
 Is een soo groot gewass
 Als Eickenboom oyt was:
 Maer die aen 't plucken valt, vindt hem voll flechte fruyten,
 En fiet of 't oolick, ja, fiet of het vrolick staet,
 De Rispe-poppen buyten,
 Hy vindter menigh dingh dat maer voor Moolick staet.

74. *Danckbaer hert.*

MYn langh-verplichte Vriend,
 Ghy hoeft my niet te vreesen;
 Hebb ick u veel gedient,
 Thoont my maer aen uw weesen,
 Dat ghy wilt danckbaer wesen:
 Mijn weldaed is verdient;
 En sijt ghy 't in der daed
 Gelijck als in gelaet,
 Ick vraegh niet of 't voldoen nu of oyt in uw macht is,
 Ick houw my voor voldoen soo 't maer in uw gedacht is.

75. *Lief misverstand.*

WAt dunckt u, sei Reinier, dicht ick niet all bequamelick?
 Ja feker, feid' ick, tammelick;
 Dat was soo veel als lammelick:
 Hy spelde gerne miss, en nam het aen voor tamelick.

76. *Aen lichte Maey.*

MAey light en rinckelroyt, dat is, sy light en schoyt:
Dat's recht gerinckelt, Maey; maer 't is niet recht geroyt.

77. *Steegh Israël.*

WAt was het Joodsche Volck steegh tegen Gods verbieden,
Tae y tegen Gods gebod! Al was 't naer Israël,
Haer Grootvaders naem, de toenaem voeghd' haer wel
Van Israëlitē, want het waren y're lieden.

78. *Vriendelick vermaen.*

NIewgetrouwde Bastiaen
Sprack dus met sijn' Ariaen;
Vind ick t'eten noch te breken,
Noch gefoden noch gebra'en,
't Eten wil ick laten staen:
Maer van breken wil ick spreken,
En dat sal uw' kopp aen gaen.

79. *Gelt in de handt.*

TEun is een doorgeslepen quant,
Hem komt altoos geld in de hand:
'k Wouw dat ick oock eens in een land quam,
Daer my somtijds geld in de hand quam.

80. *Kort proces.*

EEn Lichtmisley Andries sijn' valsche hand te vooren,
En seid hem, 't was de sijn', en hy vast aen 't verband:
't Was logen, seid' Andries, en klonck hem om sijn' ooren:
Dat was Andriefens hand.

81. *Schriftgeleerde Dirck.*

DIrck speelt sijn' Bors beroyd, en als 't daer mé gedaen is,
Tast hy eens anders aen, tot heimelick gerief,
En weer eens anders: of de Wett dan half voldae is?
Dirck heeft sijn selven en sijn' Naesten even lief.

82. *Misverstand.*

ANtoni is heel op Comedien gestelt;
Daer staet hy, sonder heel of half Fransch woord te weten,
En, heeft hy wat gesien, stracks heeft hy 't weer vergeten:
Antoni en verstaet het spel niet; maer sijn geld.

83. *Val-*

83. *Valsche Roem.*

NOemt gy 't een' Weldaed, Klaes, die gy aen knecht of meisché
 In 't end' eens hebt gedaen voor langer jaren trouw?
 O Neen, 't en is maer Loon, en, waer 't all soo als 't fouw,
 De Weldaed is verbeurt, ghy hebt s' u laten eischen.

84. *Ommutt gewicht.*

't **R**Apier hanght Joncker Jan soo vast aen als een klitt:
 'k Beny hem 't yser niet; hem lust te zijn geladen:
 Maer waerom gaet een Kock niet proncken met sijn spit,
 Als d'een noch d'ander heeft te vechten noch te braden?

85. *Besige treden.*

MY dunckt, langh wandelen en kan my geensins krencken:
 Ten minsten voel ick 't niet: want in die ledigheid
 Maeck ick mijn hoofd soo gaende in soete besigheid,
 Dat het geen' tijd en heeft om aen mijn gaen te dencken.

86. *Jan onderricht.*

WAt Duyvel is een Wijf, sprack Jan met stouter stemmen,
 Als ick het ondernam, dat ick se niet sou temmen!
 De woorden zijn pas kout;
 Hy heefter een' getrouwt.
 Nu sijn hoofd voll klabots, en sijn huys voll gekijf is,
 Vraeght hy 't niet meer; hy weet wat Duyvel dat een wijf is.

87. *Aen schoone stuersche Lijn.*

't **K**An sonder Sonn goed weder zijn;
 Maer 't schoone hanght aen sonneschijn;
 De donck're goedheid is half nacht;
 Wilt ghy schoon wesen, Lijn, soo lacht.

88. *Aen Neel de Bruyd.*

NEel is de Bruyd, en all is 't spa,
 Sy will noch niet te bedde wesen:
 Siet toch wat een bedruckten wesen!
 Hoe na, Neel, zijt ghy Maeghd? hoe na?

89. *Vlaemsch gehoor.*

TRijn voert het woord alleen; en roept haer' mann, Hoor toe:
 Sy meent het is goed Vlaemsch, en neemt het voor, Oor toe.

90. Agniets klacht.

A Gniet quam van de reis, en klaeghde dat s' haer honden
Beleefder had gevonden
Als haer' mann aen sijn wijf.

De Vrouw haer' meeningh was, naer 't sommige verftonden,
De beesten sprongen haer ten minften eens op 't lijf.

91. Dirck onder 't pack.

D Irck quam sijn boefe Wijf te dragen door een' plass,
En sprack all fuchtende, mismoedigh als hy was,
Wegh met het Fabeltjen daer ick my langh aen satt las;
't En komt hier niet eens by; ick draegh veel meer als Atlas.

92. Op H. Brunoos Psalmen.

V Eel' hebben wel gedaen dat Bruno seer wel doet:
De waerheit naer te gaen, was noyt verloren moet.
Treckt yeder na dien Prijs, hy waeght'er oock een lot na.
Maer *dat een* van *Datheen*, daer is de wereld sott na.
Hoe foo? 't is 't oudste kind, en daerom goed en soet;
De vroomme zijnder mé te vre'en in haer gemoed.
't Magh wesen; maer ick vrees, 't is all te vre'en, op God na.

93. Misrijnde heiligheid.

W Aer 't maer des Heeren woord, men dorfter niet met eeren
De vuyle hand in slaen:
Hoort hoe de Psalmen gaen;
Doch 't is klein swaerigheid; 't en is maer 't woord des Heeren.

94. Averechts bewijs.

J An timmert sonder end' meer dan hy kan bewoonen,
En doet het, seght hy, om sijn' vyanden te thoonen
Dat hem geen geld ontbreeckt,
Ick neem het soo hy 't spreeckt:
Maer, vrienden, dunckt u niet dat sijn bewijs misfelt is,
En dat hy thoonen gaet dat hy beroyt van geld is?

95. Onreden.

I Ck vond Jan met sijn Vaer in swaer gekijf getreden,
En 't docht hem, wat hy sprack, was recht en meer als reden:
't Moght meer als reden zijn wat Jan sprack na sijn' sinn';
Maer my docht, met sijn Vaer te kijven was veel min.

96. Klaes grijp.

K Laes is foo onversaecht van grijpen en van stelen;
Hy magh geen' schoenen velen:

Thien

Thien Teenen duncken hem niet meer een onnutt goed
Als sijn' thien vingeren, daer hy soo veel mé doet.

97. *Malle moer, mall kind.*

TRuy wierd gewaershouwt; maer sy riep vry stijf en sterck,
Hoe? fou mijn' jonge Neel haer selfs alreer verloopen?
't En is maer kinderwerck, haer hoofd is noch schier open.
Vast sond Neel binnen jaers een Vruchtjen naer de Kerck;
Was 't meer als kinderwerck?

98. *Arme Jan.*

JAn eischte Neel een soen: Neel met een spijtigh keeltje,
Sei, houdt uw backhuys t'huys, 'k en hebt niet in mijn' sinn,
Ick segg' het u rond uyt. Och arme, seid' hy, Neeltje,
Dat gaet u wel rond uyt, maer 't gaet my seer scherp in.

99. *Verwaende Job.*

JOb, weest wat op u hoed, en leert eens overleggen:
Wat het gevaerlick op sijn selven is te staen:
Spreeckt ghy staegh vonnissen? ick bend'er in begaen;
My dunckt, ick hebb u noch, My dunckt, noyt hooren seggen.

100. *Trijn aen 't kort geweer.*

TRijn riep, wat draeght ghy, Klaes? een poignaert, seid' hy Trijn.
En 't was een flesken wijn:
Geeft hier eens, seis' (en heeft het eens-teugh's uyt gedroncken)
De lemmer isser uyt, de schie is u geschoncken.

101. *Paerden-handel.*

Dirck veild' Andries een paerd; daer op hy dorste bieden
Dat 't schand was voor de lieden:

Ick schenck het u, sei Dirck, veel liever uyt de borst:
En of ick 't seggen dorst?

De kooper sprack, siet toe: of ick eens ja dorst seggen,
Hoe soud't ghy 't my ontleggen?

Op 't handelen is winst, op 't schencken valt verlies:
Seidt ghy my Ja, sei Dirck, soo seid' ick, Neen, Andries.

102. *Aen Bruydegom Dirck.*

Dirck, trouwt ghy? veel gelucks, soo ghy my 't woord wilt geven
Van de quae kinderen; Niet meer van all' mijn' leven.

103. *Voll en schrael.*

Siet eens hoe vett is Lijs en hoe verhongert Philips is;
D'een schijnt een' volle Maen, en d'ander haer' Eclp'sis.

104. Neel *kaecks*.

NEel was nauw uyt de Papp-muts,
 Sy raeckten in de klapp-muts,
 En blijft'er noch met gaen;
 Soo staet haer't klappen aen.

105. *Datelick bewijs*.

DIrck, wacht u voor u self, ick will u swack en dwee sien,
 En luyfteren na raed; want swack zijnw' een voor een.
 Wilt ghy de proef daer af? hier zijn wy met ons tweeen,
 En ghy en fiet niet dat vier oogen meer als twee sien.

106. *Beknopte waerde*.

GHy zijt een groot mann, Klaes, een dick mann en een swaer
 mann,
 En ick, sei Korteknoop, wat klein en lichtjens: maer mann,
 Wat, meent ghy, is de prijs van uw' Ziel in uw Lijf?
 All magh't wat meer zijn; 'k neemt op vier Rijcksaelders stijf:
 Is dan uw lijf als 't mijn, en uw' ziel als de mijne,
 D'een Silver, d'ander Goud; elck houd' het met de sijne:
 Maer, schelen ghy en ick niet als in wight en maet;
 Soo ben ick liever noch de dobbele Ducaet.

107. *Schrickelick wonder*.

ICk vraeghden aen een' Voss, en docht het wel gevraeght was,
 Hoe het kruys op den Toorn soo scheef geweken stond?
 Van schrick, antwoorden hy met een' gestreckten mond,
 Alsoo de Toorn verzaeght was,
 Als onlanghs hier een' Bruyd ter kercken quam die maeghd was.

108. *Voor een Bouwmeester*.

ELck heeft de Bouwkunst vast, elck weet het best te seggen
 Hoe hy best woonen sal: met Meesters t'overleggen,
 Is onverstand bekend: maer heeft men-kous of schoen,
 Of minder werck van doen,
 Men moet het wel betrouwen
 Aen Mannen of aen Vrouwen
 Die sulcken ambacht doen:
 En is't de gecken aengeboren, wel te bouwen?

109. *Ondanckbaerheid*.

HOe vuyl ondanckbaer' menschen zijn,
 Sietm' aen 't mirakel van den Wijn:

God maeckte water Wijn; soo staet 'er,
De gasten maeckten wijn tot water.

110. *Quaed doen.*

DE keel een af te snij'n, 't zy dat het mann of hoen is,
Dat 's goet te doen, seght Jan:
Maer neemt het zy een mann;
Smaeckt dat na goed doen, Jan? 'k segg' dat het quaed te doen is.

111. *Vaste vriendschap.*

'k **S**ie dat men lichtelick een levend' vriend bemint,
Soolangh hy machtigh is, en vriendelick gefint:
Maer, voor de rechte proef, wanneer hy dood, onmachtigh,
Of ongesiender is, valt eerst de minn waerachtigh:
Een' vriend beminnen, is een' vriend
Beminnen als hy niet en dient.

112. *Te bont.*

AL die't te bont maeckt, Jan, hoeft juyft geen' pels te dragen:
De jonge lieden doen 't die in ons' malle dagen
Een bonte Regenboogh van Linten hanght om 't lijf:
Soo maeckten sy 't te bont. Lett nu eens op uw Wijf,
En haer' ontroerden beck; dat 's noch een bont bysonder:
Men seght haer niet een woord, sy maeckt'er dufend onder.
En kaeckelt witt, swart, groen, rijp all uyt eenen mond,
Dat is te kaeckel-bont.

113. *Musijk-lust.*

'k **E**N ben niet vrolick als ick speel,
Of met de hand, of met de keel,
Men moet my die vreughd niet misgunnen;
Ick soud het geerne werden kunnen.

114. *Woorden voor geld.*

NOyt en gaet Agniet voorby;
Of Dirck doet haer selver heugen,
Maer, u komt noch wat van my;
Mergen, mergen sonder leugen:
S'heeft gelijk de goed' Agniet,
't Schort' aen will, of aen vermeugen,
Altoos, klaeghtse, komt haer yet,
Nemmermeer en komt'er niet.

116. *Alle sonde ondanckbaerheit.*

VRiend, vliet ondanckbaerheit: sy is den Hemel tegen:
 En blinde Heidenen verbodense te plegen:
 Hoort nu de Christen less: 't is een beknopt fermoen;
 Die noyt ondanckbaer waer en fou noyt sonde doen.

117. *Scherp sonder staet.*

UW' Redenen zijn scherp, sooghy niet beter weet:
 Maer sy zijn dun alleen; dat kan geen snijdend' werck zijn:
 Vraeght Messemakere, wat scherp tot harent heet:
 Dat sचेrp is, moet niet dun alleen, maer dun en sterck zijn.

118. *Soet onsoet.*

DIrk meent, sijn laf Gedicht is soet, en daerom goed:
 Maer dat niet fout en is en keur ick niet voor soet.

119. *Sondaers troost.*

VAltghy? dat's niet met allen;
 Weest daer niet in begaen:
 't En is geen schand', te vallen;
 't Is schand, niet op te staen.

120. *Heidens less.*

MEn moet den anderen het misdoen soo vergeven,
 Als of men niet en dé als misdoen all sijn leven:
 Men moet sijn eigen doen soo houden in de straff,
 Alsoft men nemmermeer een ander en vergaf.

121. *Sijn Eigen vyand, yeders vriend.*

WEest noyt met u versoent: maer tracht versoent te leven
 Selves met die maer haer sелfs, noyt andere vergeven.

122. *Zaligh Schavott.*

BEklaeght geen schuldigh mensch die met berouw en boet
 De dood besuere gaet die hem de Rechter doet:
 't Waer hem sijn heil benijdt: schenckt'm' hem sijn sondigh leven,
 Van dusent tegen een 't waer hem de Hell gegeven.

123. *Aen Jan.*

JAn, hebt gh'een' malle klucht ontijdigh voortgebracht,
 Men lacht wel met u, maer met u is 't dat men lacht.

124. *Vergeeffsch vergeven.*

DIrk scheldt sijn' Vyand quijt, die hem ter dood verwondt heeft,
 En sterft met hem versoent: te weten soo hy sterft:
 Maer, seght hy, geeft hem God dat hy eens weer gefond leeft,
 Hy fal hem doen verstaen met wien hy 't heeft verkerft.

125. *Bangh*

125. *Bangh is duwee.*

'k **H**Eb tot den Smit geleert wat ongestoorde weeld'
 Van heeten tegenspoed onendelick verscheelt:
 Het spijtigh yser moet doorgloeyt zijn, sou men 't smeden:
 Ons hert in 't koel is hard; heet en bangh sou men 't kneden.

126. *Onderscheid.*

WYs en geleerd schijnt een; maer voor twee moet het strecken:
 Veel' wijse letterloos', en meer geleerde gecken.

127. *Jalousie sonde.*

JAloufe Minnaer, leert hoe schoon uw' ziele staet;
 Sy haet die niet en haet all wat sy niet en haet.

128. *Jalousie, onuytspreecklick gequell.*

Jalous en vindt men niet in suyver' Duytsche spraeck;
 Waer 't foo in 't Duytsche hert gelegen met de saeck,
 En waer ons hert soo wijs, dat het eens kon verdoemen
 't Geen' ons' Voorouders niet en hebben derven noemen!

129. *Eenige Vrees.*

LAet de verwaenste komen
 Om mijn hert te doen schroomen;
 Ick houd' hem voor een' sott,
 Die anders vreeft als God.

130. *All een slag.*

WAerom, ghy machtige, versnuyft ghy in dit leven
 De mindere van staet?
 Siet hoe het God verstaet,
 Uw evennaesten is uw naesten en u even.

131. *Pockige Jan.*

JAn leefd' als een schavuyt
 Met leenen en verteeren,
 Met vloecken en met sweeren;
 't Is door en door een guyt:
 Ick sie 't niet aen sijn' kleeren,
 Maer door en door sijn' huyt;
 Die doet hy niet als smeeren
 Voll pocken en voll sweeren,
 Dat sweeren sweert hem uyt.

132. *Omvetende Dirck.*

DIrck eet en drinckt hem rond
 En fiet noyt in een boeck:
 Hy is kloeck en gefond,
 Maer niet gefond en kloeck.

133. *Klaes de Speelman.*

DE wilde Speelman, Klaes, die soo lichtvaerdigh fluytt,
 Is een groot meester, ja, maer niet veel minder guyt;
 Een ball voll goeden winds, maer die niet veel en fluyt.

134. *Niewen dwangh.*

ALs 't volck sijn' gaffen wouw met Eten over-quellen,
 Soo veel' met drincken doen: 't eerst dat ick raden souw,
 Waer minder kelders en meer heimelick gebouw;
 Nu geldt het Pispotten; dan soud't Secreten gellen.

135. *Dirck op een' Gaudief.*

'kSagh Dirck, genaemt Dirck sonder ziel,
 Dat hy een' Gauwdief t'onder hiel,
 Die sijn' Bors had gemeent te knappen:
 Daer sagh ick hem vast op staen trappen.
 Of by Brood kneed', of Torven trad.
 Foey, riep ick wat getrapp is dat?
 't Schijnt of ghy druyven stondt en persten:
 't Is geen nood, seid' hy, laet hem bersten;
 Al trapp ick hem wat darmen uyt;
 't Is van ouds een doortrapte guyt.

136. *Pas.*

IS 't waer, dat Jonckheer Jan met Jonckvrouw Judith trouwt,
 En is hy festigh ruym en sy ruym vijftigh oud?
 Ick fegg' niet of het wel of misgepaerde trouw is;
 Maer dat hy een Jonck heer als sy een' Jonge vrouw is.

137. *Waenwijse Thomas.*

ICk hoefde niet veel spoocks van schrijven of van lesen;
 Waer ick maer half soo wijs als Thomas meent te wesen.

138. *Schielijck nieuw.*

HEeft oyt History van een weeld' righ mann gerept,
 Die midden uyt den dans gevangen wierd genomen;
 My dunckt, dat was een Visch die, springend' in sijn' stroomen,
 In een doorheete pann met boter wierd' geschept.

139. *All tegen stroom.*

GHy vraecht, hoe ick soo veel gedichtt hebb en geschreven,
 Door all' de besigheit daer in men my langh sagh?
 Will niet de mensch altoos all wat hy niet en magh?
 Had ick meer tijds gehad, ick had veel min bedreven.

140. *Wildbraet ontweidt.*

KLaes hadd een' Spaenschen Don gegrepen in 't gevecht;
 En gaf hem met der vaert een douwtje tot aen 't hecht,
 Dat hem sijn' darmen uyt sijn' swarte pens dé scheyen;
 Want, seid' hy, of hy stonck, hy dienden hem t'ontweyen.

141. *Van Lijs.*

EEn Almanack, seght Lijs, en is niet van de Boecken
 Daer sy haer voordeel meent te vinden of te soecken:
 De spellingh dunckt haer vals: sy hield'er eerst wat van,
 Vondts'er voor nieuwe Maen ter maend een' nieuwen Mann.

142. *Strick-mall.*

DE Jonckheit hedensdaeghs is wonderlick belint:
 B. is B. spell ick voort, 't is L. i. n. t. blind.

143. *Dienstige Schildery.*

Gods werck, dat ick begaen, besien, besitten kan,
 Daer hoef ick geen' Copy uyt menschen handen van.
 Een deeltje van de kunst kan my te recht verblijden:
 Dat deeltje, dat de hand op 't rad legt van de tijden,
 En stelt my Grootevaer sijn overgrootte Vaer
 Voor oogen, of het volck van he'en of gift'ren waer,
 En sal mijn' kinderen kinds kinderen doen erven
 Mijn aensicht, dat met my gaet sterven en bederven.
 Is niet die wetenschapp meer meester dan de tijd?
 't Is het verderffelick in d'oly geconsfijt.

144. *Veel weten, weinigh.*

WAt is geleertheit? All te weten dat sy wisten
 Die voor ons waren, en min wisten dan sy misten?
 Wien sou die wetenschapp dan helpen, en waer toe?
 Wat scheelt het, of het veel', of ick alleenigh doe,
 't Geen maer gedaen en werdt? Maer spreeckt dry nieuwe woorden,
 Dry dingen die men noyt van and're menschen hoorden;
 All die de Wereld soo geringen gave geeft,
 Is 't meer, als all dat oyt geleert geheeten heeft.

145. *Wat seldsaems.*

k **B**En niet mirakel-geck : maer een in all mijn leven
 Hadd ick wel lust te sien, en vry wat voor te geven :
 Ick meen een' Bruydegom, die naer den eersten nacht
 Na d'oude vryheit niet eens achterom en dacht.

146. *Twee achterdeuren.*

JAn weet sijn' swarigheid in 't glaesken te verdrincken ;
 En als hy geen' en heeft, moet hy dan niet eens drincken ?

147. *Wacht wat.*

Dabam iis
 otium ; ut re-
 frigerato in-
 ventiois
 amore dili-
 gentius repe-
 titos tan-
 quam lector
 perpende-
 rem.

*Quint. Prae-
 fat. Or.*

IS my een' voddery gevallen uyt de penn ?
 (Weet, Leser, dat ick all' mijn' vodden daer voor ken)
 Ick sluytse van my af en laetse liggen rotten :
 Langh, langh naer haer' geboort' onthael ick se de motten,
 En valder met den keur van een versch oogh op aen ;
 Gevalt my 't kind dan noch soo 't eertijds heeft gedaen,
 Soo houd ick 't voor soo schoon als icker een kon baren,
 En brengh het in de Werld. Daer hoort een tijd van jaren
 Om d'eerste blinde Minn die de geboorte gaf
 Haer' ooggen t'openen met alle vliessen af :
 Wy moeten ons elck een als vreemdelingen lesen ;
 Dan kan elck, en niet eer, sijn eigen rechter wesen.

148. *Jans wif.*

JAn heeft een mondigh Wif, die al snapt wat s' in sinn heeft,
 En toyt sich kost'lick op als waers' eens daeghs de Bruyd.
 My dunckt dat sulcken Vrouw voor Jan wat veel snaps in heeft,
 En wel soo veel snaps uyt.

149. *Peerlen voor verckens.*

EEn goed Musijck-stuck heeft oneindelick veel in ;
 Maer 't schijnt het meeste volck meer tongen heeft als ooren ;
 Soo praetm'er over heen : 't Is jammer, in mijn sinn,
 Dat daer soo veel toe hoort soo veel' niet toe en hooren.

150. *Seggen en doen.*

EEn wilde my mijn' eer in d'eer van 't Sneldicht krencken,
 En seide, doet wat kloecks, dat 's beter als 't gefegh.
 't Is, seid' ick, soo ghy leert : maer, als ick 't overlegh,
 Die kloeck wil leeren doen moet eerst kloeck leeren dencken.

151. *Aen*

151. *Aen Vrijster Neel.*

't **E**N sluyt niet, seid ick, Neel; fiet, ghy zijt noch de Bruyd niet,
 En light met Klaes en malt: sy sei, mijn goed is mijn,
 En mijn is all't gebruyck. Ja, sprack ick, dat kan zijn,
 Ghy mooght wel meester van uw goed zijn; maer 't en sluyt niet.

152. *Aen de ydele Jeughd.*

TWee jaren hadd sijn' Moer haer' Vingerhoed gesocht,
 Seid' een vermaeck'lick Mann, dien ick wel noemen moght,
 Haer' Naelde wel derd'half, haer' Brill wel seven maenden,
 Het kokertjen wel ses, en, als hy 't all vermaenden,
 Veel minder meubeltjens te famen wel een jaer,
 En soo veel min geleeft. 't Zy logen of 't zy waer;
 Wat dunckt u, Jonckertjens en pronckertjens voll veeren,
 Voll lints, voll spelwercks, soo ghy maer Haer en kleeren
 En dien tijd t'famen somt die daer aen is gegaen,
 En wat ghy doende voorts heel niet en hebt gedaen,
 Wat dunckt u, ('t wilder uyt, ghy moet het my vergeven)
 Heeftm' u in twintigh jaer wel anderhalf sien leven?

153. *Trijn klaps.*

TRijn heeft een weersien in 't klappeyen,
 En stelt sich aen als waer sy 't moe:
 Een weersien? Ja; want, als sy scheyen,
 Soo seghtse, Volck, tot weersiens toe.

154. *Volle Neel.*

ALl uw' hoofd en lenden-pijn
 Is gemaectt werck, sei Katlijn,
 Tegens Neel, haer jonghste hoertje:
 Neel, die voll gebeente stack,
 Suchte droeffelick, en sprack,
 Ja, gemaectt werck, lieve Moertje.

155. *Aen stinckende Jan.*

't **Z**Y dat het haper' aen uw' kleed'ren of uw Vell,
 Of ghy rieckt qualick, Jan, of ick en rieck niet wel.

156. *Dirck in den Band.*

DIrck had dat geldigh Wijf noodfakelick van doen:
 't Is evenwel een Wijf, en 't hoofd staet hem soo groen,
 Hy miste wel een Wijf, als hy haer goet kost missen:
 Maer eten gaet voor all: soud ick niet mogen gissen

Dat nieuwgetrouwde Dirck, die meer denckt dan hy seght,
In een gevangenhuis met goude traellien leght?

157. *In slaep en dood.*

ICk haeft my noyt te bedd: hebb ick groot ongelijck?
Een mensch die niet en waect is een dood-levend'lijck:
Eens sterven staet ons toe, en 't sal een korte stoot zijn;
Maer wie will 's daeghs eens dood zijn?

158. *Een' boose rijcke.*

VEel vrienden rieden Jan een' rijcke Weeuw te trouwen:
Jan hiel hem koeltjens, maer hy teeckende de kaets;
Als ick het oversloegh, ick waerd'er met behouwen:
Doch, mannen, seid hy, stelt u selven in mijn' plaets;
Wat dunckt u, dorst ghy my wel instaen voor 't berouwen?
S' heeft in der daed veel goeds; maer in den acrd veel quaeds.

159. *Dircks gebroet.*

DIrck heeft veel' kinderen, daer van my dunckt de meesten
Min menschen zijn als beesten:
Verwondert u dan niet, maeckt hy somtijds de beest;
't Heeft langh sijn werck geweest.

160. *Dirck Bruydegom.*

DIrck sijn Bruyd is dick van lijf,
En sy schijnt wel groot te gaen:
Dirck wouw' enckel aen een Wijf,
En hy isser dobbel aen.

161. *Bouwens onthouwen.*

HOort toe dan, riep, ick Bouwen,
En past my wel t'onthouwen
Wat ghy my schuldigh zijt
Van over langen tijd.
Ja, seid' hy, sonder falen;
Maer weet van geen betalen;
En, kom ick hem eens by,
Hy seght ter goeder trouwen,
Onthouwen is onthouwen,
En staegh onthoudt hy 't my.

162. *Boose Jan.*

JAn trouwd' een' jonge Vrouw, daer hy wat acht op slaen sou;
Om of sy haer misgaen wou:

De Vrouw is een goed Dier,

En Jan geeft' alle daegh een' oorband dry of vier,
En seght, als m' hem bestraft, hy heeft maer half voldæen,
Der vrienden meeningh was, hy souder acht op slaen.

163. *Wiltbraed.*

TRijn, weet ghy wat ick vast voor een mirakel hou?
't Zy tusschen ons geseht; Een goede kloecke vrouw.

164. *Lichte Agniet.*

AGniet heeft om een' hoeck een malligheit begaen:
Eerst heeft s' haer' goeden Mann en dan haer selfs ontgaen.

165. *Pieters Wijf.*

't **I**S een ouwbolligh Wijf daer Pieter aen getrouwt is,
'S' is in ouwbolligheit geverwt tot in de woll;
Of ick het niet en wist, 'k saegh 't aen haer' grijsen boll:
't Is een oudbolligh wijf, dat seftigh jaren oud is.

166. *Vergevingh.*

Vergeeft my, Mann, sei Trijn; hebb ick wat mals bedreven;
't En sal noyt meer geschiën. Dirck nam het woord in acht,
En heeft haer vriendelick een soopje toegebracht
Om haer te redderen van wat te langen leven.
Doe bad hy op sijn' beurt; Trijn, wilt my dit vergeven,
't En sal noyt meer geschiën. Sy sei in haer gedacht,
(En heeft soo lieffelick den boosen geest gegeven,)
'k **W**ouw 'ck u vergeven moght soo ghy my hebt vergeven.

167. *Heer Dirck op stoel.*

Dirck heeft een uer op stoel versleten
Daer ick geen voordeel af en treck,
Dan dat hy my heeft leeren weten
Hy is een ongeleerde Geck:
Ick segh 't voor my en soo veel menschen,
Indien men 't eer geweten hadd,
Men hadd met eeren mogen wenschen
Dat hy op Stoel gefeten hadd.

168. *Duyf en Slangh.*

Ick volghde de goe less die my een goed mann gaf;
'k Nam 't hem niet qualick af die mijn geld hadd gestolen;
Maer, spijende de plaets daer hy het hadd gescholen,
Packt' ick het soetjens op: nam ick 't hem qualick af?

169. *Om.*

169. *Om vreedſamigh preken.*

GHy die de Kerck in hebt en alle mann by d'ooren;
 Ey helpt ons aen de vrucht van 't heiligh Brood en Wijn:
 Verkondight ons wat ruſt kan ſtichten, en niet ſtooren,
 En laet Gods preeckſtoel niet der Menſchen breeckſtoel zijn.

170. *Een mann op Bieſen gebonden.*

HEt luydt vreemd, maer gelooft dat geen dingh waerder is,
 Dan dat men niet en ſinckt om dat men ſwaerder is.

171. *Giſſingh.*

Dirck ſloegh ſijn' jonge Vrouw, als hads' haer wat misdragen:
 Sy riep 't en was niet waer,
 Hy moght het vry bevragen:
 't Magh wesen, ſeid' hy, Neel; ick ſlaeder oock maer naer.

172. *Stoute onkunde.*

DAer is geen tuchten meer aen Jongh volck hedensdaeghs;
 Sy geven 't niet eens kamp all valt'er een mé ſlaeghs:
 Ouw'lieden zijn verſuft; ſy weten 't all te gader:
 De kinderen voortaan zijn ouder als haer Vader.

173. *Onbeleeft lieft.*

MEn hoetelde Reinier om een goed Wijf te trouwen,
 Ervaren en beleeft, meer dan gemeene Vrouwen:
 Neen, ſeid' hy, vrienden, neen, s' is my all te beleeft.
 Reinier had wat gelijcks; s' had feſtigh jaer beleeft.

174. *Vrouwen kracht.*

SAgh Eva fuer, of ſoet, doens' haer goe'n Mann verleidden,
 Wat dunckt u, ſeid' ick, Neel?
 Sy ſei, 't was evenveel;
 Hy moſt'er onder deur, koſt ſy maer een van beiden.

175. *Noch.*

WIll een' vrouw vriend'lick ſien, gelijcks' in 't vrijen ſagh,
 Waer is de harde mann diens hert daer tegen magh?
 En wilſe vaets en vies, als een' gefenghde popp, ſien,
 Waer is de stoute mann die daer derft tegen op ſien?
 't Staet ons ſchoon, heeft mend'er twee meſſen op ſijn' ſchee,
 Daer 't hapert, ſoo mender maer een en treckt van twee.

176. *Dertele Dirck.*

't **W**Elvaren heeft de ſchuld dat Dirck aelwaerdigh is;
 Hy meent, wat hem geluckt, dat hy 't all waerdigh is.

177. *Swaer*

177. *Swaer gevolgh.*

JAn light en doet sijn best
 Om een rijk wijf te trouwen;
 En geld is groot gerief in sulcken kouden nest:
 Maer, Jan, lett op de rest,
 Die een Wijf onderhout, dien will sy onder houwen.

178. *Noodige swackheit.*

GEdenckens taeye kunst en wensch ick niet te weten:
 Ick hadd'er liever een te leeren van Vergeten.
 Sou my te voren staen all wat ick hebb besweett
 In lijden of in vrees; het waer een pack van leed,
 Dat and're schouderen als mijne mosten dragen:
 Soud' ick oock all de vreughd van all' mijn' blancke dagen,
 In eenen spiegel sien; een stercker oogh als 't mijn
 Most dat versamelde geblixem machtigh zijn.
 Wat is 't ons dienstigh dat vergeten en onthouwen
 Haer' krachten wederzijds onthouwen en verdouwen;
 Wat is des Heeren doen voordachtigh en doorwijs,
 Die ons 't herdencken wel vergunt, maer stucks gewijs!

179. *Sneldicht.*

WAt spilt ghy Pen en Inckt aen Sneldicht? sei my Jan?
 Ick weet een' korter wegh door een die 't beter kan:
 Mijn Wijf haer minste woord wanneer se maer half gramm is,
 Is scherper ongelijck dan uw' snelst' Epigramm is.

180. *Droom.*

Ick droomd' in goeden ernst; den Haegh sou recht sien doen
 Aen Vrouwtjens dien de schuld van meer alseen Mans soen
 In 't lijden hadd gebracht; en omgeen' Beul te halen,
 Elck fou' sijn lichte wijf met een' Pistoel betalen.
 De moord gingh t'eener stond, als op Temp'lieren, aen;
 Den selven oogenblik is my de slaep ontgaen,
 Noch schrick ick van den slagh die die Pistolen gaven;
 't Gingh of'er een Soldaet op 't Kerckhof wierd begraven.

181. *Teun de Dief.*

TEun, seid' ick, meent ghy staegh te rooven en te stelen?
 Ghy kont'er niet mé deur, en endtlick kost het kelen:
 Hoe, sei Teun, 'k haelt in d'een' en brengh't in d'ander deur,
 Kan icker niet mé deur?

182. Pieter eenoogh.

Heeft Pieter maer een oogh, dat 's geen faeck van verwijt,
Siet de goe' schutters eens die op haer micken fluyten;
Twee doen haer geen gerief; sy moeten een oogh fluyten,
En Pieter mickt altijd.

183. Loofe Dirck.

Als valsche menschen willen,

Siet wat twee woorden schillen:

Dirck, feid' ick, schrickt het oock het paerd dat ghy berijdt?
Neen, feid' hy, niet altoos, en meende, niet altijd.

184. Miltmeesteringh.

JAn, feid' ick eens, ghy mooght soo rijk zijn als ghy wilt;
Ghy kont noyt vrolick zijn; het schort u aen de Milt:
Ja, feid' hy, moght ick eens soo rijk zijn als ick wouw,
'k Wedd dat de Milt mijn' vreughd niet langh beletten souw.

185. Jans dobbete wensch.

JAn hoopt noch eens soo rijk te werden als ick ben:
Dat hadd hy goet te doen; naer ick mijn' armoe kenn:
Maer 't is een dobb'le finn; hy will my niet gelijk zijn;
Eens is hem niet genoegh, hy wil noch eens soo rijk zijn.

186. Rampfaligheid.

Rampfaligh menschen hert, ghy hoeft u niet te quellen
Met uw' rampfaligheit van jonghs aen op te tellen;
My dunckt die rekeningh niets te rampfaligh leit,
Soo 't slot maer goed en valt, en na ramp faligheid.

187. Brouwer Dirck.

Dirck heeft het Brouwen aengerandt

Met grooten moed en klein verstand:

Nu staet hy vast en treckt sijn' schouwer,

En siet de Brouw kuyp over kant;

In 't eerste schreef hy, Dirck de Brouwer,

Nu schrijft hy met een' ander hand,

En teeckent slincks, Dirck de Berouwer.

188. Tijfens uyvlucht.

HOe goed het geven is, heeft Tijf genoegh gelesen:
Maer seght hy, geef ick staegh, en krijg ick weinigh t'huys,
Van wolligh als een Schaep wierd' ick kael als een' Muys:
't Is goed goed arms te zijn; maer 't is quaed arm te wesen.

187. Dirck.

188.

189. Jan

189. *Jan van zijn wijf.*
Verfchoont het teere vat, uw' Wijfjen, feid' ick, Jan;
 Verfchoonen feid' hy, vriend? seer geern, all wat ick kan:
 Sy heeft een Vidimus dat niet en is om thoonen;
 Denckt of ick 't gerne dé, kost ick se wat verfchoonen.

190. *Zeemans praet.*
DE Paepen, sei rond uyt een Zeemantje van Scheveringh,
 Zijn flechte koopluuydjens, by dat S^t. Judas was,
 Hy leverde sijn' waer en stack 't geld in sijn' tass,
 Maer fy verkoopen God, en doen een mensch geen leveringh.

191. *Aen de allemans berispeers.*
Betweters, is 't soo voll betwetens in uw' kift,
 En weet ghy 't beter all wat m' u te voor kan leggen?
Vergeeft ons onse schuld hebt ghy jongh leeren seggen,
Soo wy doen; weet ghy dat? 'k wouw ghy dat beter wift.

192. *Arme rijkdom.*
Ick hoor de luyden, Tijs, uw' grooten rijkdom prijfen:
 Het magh wel wesen; maer
 Hoe kan ick oordeelen of 't logen is of waer?
 Ghy derft het niet bewijsen.

193. *Blauw' oogen.*
Blauw' ooghjens, sei Reinier, pronkt ghy daer mé soo, Klaertje?
 Mijn Anne dat ghy 't weet, die heeft'er oock een paertje,
 En, als het lucken will wel drijtjens: komt eens hier,
 Na 't gister avond gingh, soo heefst'er nu wel vier.

194. *Op Jeremias klachten ende Salomons Hooge-Liedt, gerijmt door H. Bruno.*
Ghy weet het, Leser, 't zijn twee ongerijmde dingen,
 Die Brunos penn bestaet: maer, soo se Bruno doet,
 Bekent eens, zijne niet bey künftigh en bey soet,
 Bey niet meer ongerijmt, wel schreyen en wel singen?

195. *Nachtidief.*
TRijn pleitte voor haer' Mann, wanneer hy op sijn pad
 Somtjits by Noorder Sohn een deur ontgrendelt hadd;
 Het scheen wel waer te zijn; maer, seis', haer Mann en docht niet
 Dat het uytkomen fouw: 't Was soo, haer Mann en docht niet.

196. *Misrekeningh.*
Ick rekende met Klaes, die my veel most betalen,
 En noyt van geld en scheidé, en, meend' ick wat te halen,

Hy stoorde 't Cijfferen, en riep staegh, Heerschap, fiet,
Die somm hebt ghy niet wel: 't Was waer, ick hadse niet.

197. *Spaensch gesegh.*

EEn wijs Mann heeft geseght, een Geck magh 't wel verdoemen,
Dat Vrouwen 't Hemelrijck der Mannen zijn te noemen,
En Hellen van haer ziel, soo daer oyt Helle was,
En Vaeg' vier van haer' Tass.

198. *Aen eenen ondanckbaren.*

JA, Jasper, 't magh wel wesen,
Ghy schijnt een moedigh mann,
En niemand niet te vreesen:
Maer hoort of 't wesen kan:
Het vreesen en het schamen,
All scheelen sy van namen,
Gaen hand aen hand ter mert:
En een ondanckbaer hert
Heeft altoos een te wachten
Daer voor het sich verschrick':
'k Sie wat in uw' gedachten;
Wacht, Jasper, hier ben ick.

199. *Ronde biecht.*

EErgh' om saeght, seid' een Held, ontkomen uyt een' slagh,
Daer 't all ter neder lagh,
Eergh' om saeght was 't beschickt. Neen Joncker, sei sijn dienaer,
Daer was voor my wel sien naer;
Ick had eer 't soo verr' quam, wel een' reis acht of thien,
En noch meer omgesien.

200. *Dobbele elende.*

EEn Godloos mensch in nood is een blind bedelaer:
Hy bidt om hulp en heil, en weet noch wien, noch waer.

201. *Dat God is.*

KLaes, kont ghy twijffelen of God in wesen is?
Ghy zijt de sotste beest daer van te lesen is:
En evenwel fiet, Beest, 'k sal u de schuld vergeven,
Soo ghy kont twijffelen, ghy die spreeckt, aen uw leven.

202. *Aen yemand.*

UW wijf is heffelijk, nochtans hebt ghy se lief,
S' is boos en bars van kopp, nochtans is s' uw gerief,

S'is vuyl en fleterigh, nochtans gunt ghy se kleeren,
 S'is uyt de gift van 't volck, nochtans kunt ghy se eeren:
 'k Vergeef al dat Nochtans; maer ick verstaet nochtans,
 S'is een' gemeene Hoer bevonden, en noch t'hans.

203. *Quaede Musijk.*

MAey, en ontstelt u niet, sprack Teunis tot sijn Wijfje,
 In 't eerst van een gekijfje:
 Ick weet niet wat ick liefst souw hooren van geluyd,
 Of een' ontstelde Vrouw, of een' ontstelde Luyt.

204. *Vuyl wascht geen vuyl.*

TYs had sijn' echte Trouw op 't onvoorsienst gebroken,
 En had geern op de kunst den Schouth sijn' hand ontdoken.
 Heer, seid' hy, magh ick 't niet wel nemen op mijn' eed,
 Dat ick, soo waer ick leef, van geen misdaed en weet?
 My dunckt neen, sei de Schouth, en ick sal 't Vonniss spreken,
 Valsch sweeren is soo licht te doen als echt te breken.

205. *Arme rijckdom.*

DIrck heeft veel duysenden gekift,
 En noch meer duysenden oprenten:
 Noch deert hem 't water dat hy pist,
 Om dat hy 't niet en siet te venten:
 Den adem die sijn' Longh ontfanght
 Soud' hy wel willen niet verliezen;
 De mode, daer hy na verlanght,
 Is, datm' hem kleeden moght in biesen:
 Nu lijdt hy honger daer men eet,
 En staet en beeft daer and're warm zijn;
 Ey, seght eens, wijse lie'n die 't weet:
 Wat is dat, Rijck, of is het arm zijn?

206. *Beddsucht.*

WAt soud' ick op doen? leed en ongemack gaen lijden?
 Sien wat my niet en kan verbet'ren noch verblijden,
 En hooren wat my spijtt, en voelen wat my quelt?
 Neen, 't nestje daer ick ligh is min noch meer gestelt
 Als daer ick tweemaal dry en noch dry maenden in lagh,
 Eer dat ick schreyend' aen den tepel van de Minn lagh:
 Ick ligh warm, ick ligh dicht, en stillekens en facht:
 Moet ick eens alle daegh ter wereld zijn gebracht,

Ter Wereld daer 't foo raest, als of ick in de baren
 Gestort wierd' uyt de koy? Ey, beddeken, uw baren
 En komt my niet te pass: 't en waer de scherpe pijn
 Die hongre heet, 'k wou w hier wel ongeboren zijn.

207. *Rust op Hofwijck,*

OP Hofwijck slaep ick maer; en droom van alle dingen,
 Op Hooffsch' en Haeghsche naer; die weet ick te verdringen
 Met all wat Hofwijcksch is, en Tongh, Oogh, Neus of Oor
 Vermaeck bestellen kan: Ick smaeck, ick rieck, ick hoor,
 Ick sie met d'oogen op, als menschen doen die waken;
 Maer 't gaet gelijk men slaept, en allerhande faken
 Sijn hert ontmoeten laet by forgelooß gevall.
 Dry halve dagen duert dat slapen, en dat 's all.
 Van daer beginn ick my te manen door mijn selven,
 Dat my te passen staet op 't woelend' uer van elven,
 En waken heel de weeck in d'ongerustigheit
 Van allemans gequell om alle mans bescheid,
 In stormen van geschill, in arger' soele winden,
 Die Vyanden ter sluyp aentaften, en wel Vrinden,
 Met hoon en achterklapp, wel Broeder, wel verwant,
 En sparen rappige noch suyverste van 't Land;
 In overydtheit van snappende Saletten,
 In 't eewigh-roerende van wielen sonder wetten,
 Voorhoutfsche Molens van den kostelicken snoff,
 Diem' altijd draeyen fiet en malen niet als stoff.
 Beminde Saterdagh, zijt ghy noch verr' van komen?
 Spoedt toch, en helpt my weer aen Hofwijcks soeter droomen:
 Kom, paerden in de Koets, 'k voel dat ick u genaeck,
 En, Haegh, goe nacht; ick geew; maer van Hofwijcksche vacck.

208. *Maet.*

DAer is een dingh dat my verwondert:
 Een' once weeght min dan veel hondert:
 Ja 'k leider dusent op mijn peerd,
 En 't heeft hem niet met all gedeert:
 Ick leider een' meer by dan 't hoorde,
 En 't was van dusent een of 't smoorde;
 Hoe teer is middelmaet, hoe eel,
 Hoe kittelachtigh is, Te Veel!

209. *Trijns*

*A la bestia
 cargada El
 sobrano la ma-
 ra.*

209. *Trijns klacht.*
TRijn seght haer Mann is onrechtvaerdigh,
 En daerom komts'er by te kort:
 't Is goet te giffen wat haer schort,
 Gaet Jan haer man noch recht, noch vaerdigh.

210. *In en uyt-schuld aen mijn' Soon.*

'k **H**Ebb menighte van volck beleefdelick verplicht,
 Daer my den thiende nu den hoed niet voor en licht:
 Wie my oyt vriendschapp dé, dien hebb ick met verlangen
 En met de volle daed meer vriendschapp doen ontfangen.
 Laet u niet manen, Soon, 'k staec niemand in sijn boeck:
 In 't mijne vind' ick schier wat meer volcks dan ick soeck.
 Soo moet my Nijd en Spijt dit waere woord gedulden;
 Ick laet veel schulden naer, en ick sterf sonder schulden.

211. *Ondanckbaerheit menschelickheit.*

WAt foeckt men te vergeefs dat noyt en was voor desen,
 Noch is, noch wesen sal? wie van de danckbaerheit
 Van menschen spreeckt, bedenckt wat dat hy seffens seit:
 Een mensch die danckbaer waer en sou geen sondaer wesen.

212. *Welprekenheit.*

WAt light men d'ydelheit
 Tot op den Stoel en leidt?
 Hoe? wil men my wel spreken
 Doen keuren voor wel preken?
 Ick heet het best sermoen,
 Slecht spreken, en wel doen.

213. *Wel, overgoet.*

UW seggen, seghtgh', is meer als reden,
 En, na my dunckt, en is 't niet waer.
 Roept niet soo luyd', ick waer te vreden,
 Als 't maer soo wel als reden waer.

214. *Luyt Klaes.*

KLaes is soo luyen vent, dat ick sou derven seggen,
 De Dood en komt hem niet soo schrickelick te voor,
 Als 't besigh leven doet, om dat hy eens daer door
 Veel' jaren achter een sal mogen blijven leggen.

215. *Op*

215. *Op den Aerdkloot in den vloer van 't nieuw Raethuys tot Amsterdam gemarmert.*

Die op dit vloeren lett
 En op dit heerlick welven,
 Moet seggen by hem selven,
 Voor seker dese Wett
 Bestaet in all' haer' leden
 Uyt hoogh-vernuftelie'n;
 Sy leeren ons met reden
 De Wereld te vertreden
 En opwaert aen te sien.

216. *Op den Hemel-kloot aldaer.*

Lecht, onder het gewemel
 Van 't woelige Stadhuys,
 Gedencken aen den Hemel,
 En treedt vry in 't gedruys
 Als van der aerd' geresen
 Op Sterr' en Sonn en Maen;
 Hier werdt u in bewesen
 Hoe dat het eens naer desen
 Den saligen sal gaen.

217. *Over 's Heeren Avondmael.*

Daer sie'ck ons niet voor aen; hier sitt niet een van twelven
 Die Dy verraden wouw: maer, Heer, die alles weet,
 Ghy weet het, ofter geen van twelven sitt en cet,
 Dien Ghy verklagen moght voor Judas van sijn selven.

218. *Valsche teget.*

Dirck is met roock gequelt, en weet hem niet t'ontloopen,
 Of deuren moeten aen en alle vensters open.
 Het spreekwoord gaet niet vast, seght Dirck, al is het oud;
 Daer 't roockt en is 't niet warm; hem dunckt, het isser koud.

219. *Siet voor u.*

Ghy lieght niet, seght ghy, Neel, ghy steelt niet, en ghy zijt
 Noch gierigh na veel gelds, noch quistigh na den tijd;
 Ghy zijt uw' oogen baes, en meester van uw' ooren,
 Ghy siet het quaed verby en wilt maer 't goede hooren.
 't Is wijsfelick gewaect met alle poorten toe,
 Soo dat de Duyvel daer geen' invall open doe:

Maer,

Maer, alle poorten toe en een ondeughtjen open,
Is een klincketje dat den Vyand kan doen hopen
By ontij in te gaen daer niemand op hem lett,
En soo is 't Slot verra'en : Neel, paff wat op 't klinckett.

220. *Landkaert.*

VRaeght yemant na kort onderricht,
Waer Troyen en Corinthen light;
My dunckt, de plaets is haest gevonden;
Sy liggen daer fy eertijds stonden.

221. *Dirck ter galgh.*

REcht moet recht wesen, sei de Schouth, ick weet niet waer,
De huysbraeck is bekend, ghy zijt'er op gevangen,
En dat'er volght heet hangen;
't Is waer, Dirck, is het niet? Ja, Heer, sei Dirck, 't is swaer.

222. *Windige Pier.*

PIer stoft even plomp als prachtigh;
Noyt en houdt hy op van stuyten:
'k Weet niet wat hy weet van tuyten,
Maer van blasen weet hy machtigh.

223. *Rechvaerdige groet.*

DAer is soo veel geruchts in 't mondje van Constancie,
En sulcken langen langen omslagh in haer' praet;
Dat eens een, onverhoeds haer groetend' op de straet,
Niet qualick sprack, Goe'n dagh, Me Joffrouw Circumstantie.

224. *Rond uyt.*

't **I**S waer; Jan spreekt rond uyt: maer 't is meest suer of serp,
Dat hy soo rond uyt spreekt. wacht u voor sulcke monden,
Sy bijten rond uyt: en, betrouwt ghy alle ronden,
Denckt aen 't SchoemakersMess, dat's oock rond, maer 't is scherp.

225. *Amsterdam ontroert.*

HOe quam 't, dat Amsterdam soo gramm was,
En waerom was 't niet voor den Prins?
In seven woorden gaet veel sins;
Om dat de Prins voor Amsterdam was.

226. *Trijn onder 't Masker.*

TRijn steeckt een aensicht uyt vernift gelijk een' Veel;
Daer doets' een Masker voor, dat het geen' Sonn kan deeren:
Een Masker voeght wel, en men draeght'er een met eeren,
Maer twee is een te veel.

227. *Neel in de pockputten.*

DE Pockskens hebben Neel haer backhuys staen verdelven
 Als braecklandt nieuw geteult voor naest aenstaende Mert;
 Maer Neel smeert weer soo dick, dat alles gladde werdt;
 Dat's een quac' Rekeningh vereffent met sijn selven.

228. *Van Dirck.*

DIrck snapt op alle dingh, geen maeckt men hem te pass:
 En sitt vast op sijn geld en snapt, en sterft van honger,
 En wou' den aeffem schier verkoopen uyt sijn' longer:
 Dat's d'cerste gierigen opsnapper die oyt was.

229. *Keur en angst.*

'k **S**Ie mijnen vriend misdoen in onbevallickheden
 Van reden, en beleid van leden en van zeden:
 Wat doen ick? segh ick 't? Neen; ick kreegh hem aen den hals.
 Wat doen ick? swijgh ick? Neen; dan waer mijn' liefde vals.
 'k Weet min raed tot den keur, hoe dat ick 't meer behertigh:
 Ick werd' onaengenaem, of ick blijv' onbermhertigh.

Ἡ δόξα
 ἀπομαρτυροῦται.
 Rom. 12. 9.

230. *Geluck, aen de EE. Heeren Regierders van Amsterdam, in haer Nieuwe Raedhuys.*

DOorluchte Stichter en van 's Werelds Achtste wonder,
 Van soo veel steens om hoogh, op soo veel Houts van onder,
 Van soo veel kostelicks soo konstelick verwrocht,
 Van soo veel heerlickheits tot soo veel nuts gebrocht;
 God, die u Macht en Pracht met Reden gaf te voegen,
 God gev' u in 't Gebouw met Reden en Genoegen
 Te thoonen wie ghy zijt, en, daer ick 't all in sluyt,
 Heil zy daer eewigh in, en onheil eewigh uyt.

Is 't oock soo voorgeschickt, dat dese Marmer-muren
 Des Aerdrijcks uysterste niet hebben te verduren,
 En werdt het noodigh dat het Negende verschijn',
 Om 't Achtste Wonderwercks nakomelingh te zijn;
 God, uwer Vad'ren God, God uwer kind'ren Vader,
 God soo na by u, zy die kind'ren soo veel nader;
 Dat hare welvaerd noch een Huys bouw' en besitt',
 Daer by dit Nieuwe sta als 't Oude stond by dit.

Aspice quæ nunc sunt Capitolia, quæque fuerunt;
 Alterius dices illa fuisse Jovis.

Curia, Consilio quæ nunc dignissima tanto est,
 De stipulâ Tatîo regna tenente fuit.

Ovid. 3. de Art.

Einde des negentienden Boecks.

TWIN-

TWINTIGHSTE BOECK.
S N E L D I C H T.

1. *Aen de Jeugd.*

Besteedt den dieren Tijd
 By dagen en by nachten,
 Terwijl ghy in uw' krachten
 En onverfleten zijt.

Het schijnt, jongh en ervaren
 En zijn niet wel te paren:
 Maer 't is een valsche schijn;
 Men kan wel jongh van jaren
 En oud van uren zijn.

2. *Voor mijn' Dichten.*

Bedilt mijn' Dichten niet, besteedt'er geen verwijt aen:
 Sy hebben 't niet verdient, Ick hanger toch geen' tijd aen.
 't Is een klein buytenwerck; een by werck, seid' ick best,
 Van beter besigheid; 't is kakelen op 't nest.
 Kont ghy of Timmermann, of Wever niet vergeven
 Een deuntjen uyt de borst, in 't schaven of in 't weven?

3. *Aen een Tafel-vriend.*

Hebt gh' all weerom liggen droomen
 Van by my tegast te komen?
 Weet ghy 't niet, soo Leert het toch;
 Droomen zijn niet als bedrogh.

4. *Op een mijner Gedichten, by een konstige hand uytgeschreven.*

O Mijn onnoofel Dicht, ick vreesde ghy ginght sterven,
 Ten minsten schimmelen, of rotten en bederven;
 Maer neen: soo schoonen inct is balsam; en ghy zijt
 In d'onvergancklickheit voor eewigh geconfijtt.

5. *Stille straff.*

Ick straff' een' opentlick, soo my docht, met bescheid.
 Een Vriend sei, 't waer hem best in d'eenigheit geseit.
 Hadd hy 't my oock niet best geseight in d'eenigheit?

6. Raed tegen quaed.

Spreect yemand quaed van u; ghy kont hem licht bedriegen:
Stelt u maer soo wel aen, dat hy 't fal moeten liegen.

7. Sparigh berispen.

Roert niemands leemten aen, om jocken noch om krencken,
All is hy noch soo laegh, all zijt ghy noch soo hoogh:
Wy hebben elck ons seer, en konnen elck gedencken,
Hoe seer de lichtste tré doet op een exteroogh.

8. Aen een' Guyt.

Ghy seght (dat ick bekenn)
Dat ick mijn' Ouderen goe naem onwaerdigh ben.
Is uw bekennen vaerdigh?
Bekent, ghy zijt een Guyt en uw Geslachte waerdigh.

9. Beste Rijkdomm.

Geluckigh is de mann, die heel veel goeds beheert:
Maer veel geluckiger, die niet veel goeds begeert.

10. Aen Jan.

Ens waert ghy arm en mild, nu rijck en gierigh, Jan.
De Toetsteen proeft het Goud, het Goud ontdekt den mann.

11. Rechters met recht bekommert.

Ick sie veel' Rechteren sich vleijen met een voordeel
Van wijsheit daer sy sich gelooven mé verlicht:
Maer hoe doen wijsere? sy beven in 't gericht,
En seggen, wie ben ick, ick die een ander oordeel?

12. De reden onreden.

't **S**chijnt datter t'uwent noyt geen einde van gekijf is;
Hoe baert uw boos wijf, sei 'ck, als of sy baerde, Jan?
Wel, seid' hy, wat een' vraegh! daer is geen' reden van,
Als dat sy redeloos, en daerom een boos wijf is.

13. Snijders wapen.

Een Snijder vraeghde my wat hy best in sijn' schild hadd,
Daer mé dan 't uythanghberd
Oock wat verheerlickt werd?
Een Slack, sei 'ck, en een' Schildpadd.
Treckt gh' u die schoenen aen, de schuld en is niet mijn':
De Schildpadd en de Slack beduyden, t' uwer eeren,
Dat ghy gemackelick', en niet te wijde Kleeren,

En' niet te nauw' en snijdt, als Slack en Schildpadd zijn:
De Snijder was te vreen, en ick was uyt de pijn.

14. *Keur.*

En grijse Doctor meent het hooghste woord te houwen,
Daer ick mijn Recipé en hy het sijne geeft:
Denckt wien ghy veiliger van beide soudt betrouwen;
Hy heeft wat langh gemoort, ick hebb wat langh geleeft.

15. *Wisse troost.*

't **I**s waer, soo 'ck opwaerts sie, ick ben een worm der aerde,
By menschen sonder end van ongelijker waerde:
Maer sie ick naer om laegh,
(Dat doe ick alle daegh)
Ick ben geluckiger als millioenen menschen,
Hebb ick noch meer te wenschen?

16. *Van Pieter.*

Wat doet toch Pieter by d'aensienlickste lien?
Men siet'er Pieter en hy isser niet gesien.

17. *Lofse Mathijs.*

Gelijck als yeder mensch sijn finnetje, sijn wensje,
Sijn eigen lastjen heeft,
Daer naer hy geerne leeft,
Soo heeft oock elcke mensch een eigen consciencie.
Dus preekten ick Mathijs, hoe, seid hy; elck mensch een?
Soo heeft'er yemande twee, want ick en hebb'er geen.

18. *Deune Dirck.*

Het scheelt maer een' B. of Dirck kan vrolick geven:
Maer die armhertigh is, kan niet barmhertigh leven.

19. *Trijns bekommeringh.*

TRijn, seid' ik, na ghy met een Krijghsmann aen de trouw gaet,
Weet dat uw Bruydegom, daer 't aen den mann sal gaen,
Sijn plaets wel waerdigh is, en voor een mann kan staen.
Maer, sei Trijn, is hy oock een mann daer 't aen de vrouw gaet.

20. *Van Adriaen.*

Preeckt m' Adriaen, hy hoort het slechts;
En doet daer na recht averechts.
Heeft hy den Bibél oock gelesen;
Of soud't niet wel de Lebib wesen?

21. *Uyt allen 't best.*

ICk sie de Menschen aen als Appelen en Peeren,
 Wat meer, wat min verrott. In 't handelen en keeren
 Verneemt men waer 't haer schort, hoe weinigh en hoe veel:
 Heel vry en zijnder geen', elck heeft sijn eigen deel.
 Wat raed? men moetsse foo genieten en gebruycken,
 En sien 't verrotte wel, maer sien 't met oogeluycken,
 En besigen 't onrott: soo handel ick, waer 't zy,
 En bidd ootmoedelick, men handel' soo met my.

22. *Van boven all.*

WAt hebben wy te hopen
 Van willen en van loopen

Rom. 9. 16. Soo God, die d'eerste kracht van will en loopen geeft,
 Met swacken will en loop geen medelijden heeft?

23. *Pier slem op.*

Pier spilt all wat hy heeft, en speelt niet als moy weer;
 't Geld gaet niet sacken door, en 't Land met heele Mergen:
 Wat een' voorfichtigheit! om of haer schier of mergen
 Sijn' kinderen aen 't goed verliepen, als Monpeer.

24. *Aen yemand.*

EN dreight niet, wilt ghy doen, of 't sal u haest berouwen;
 Ghy waerschouwt den gedreighd', en hy sal 't wel onthouwen;
 En of 't schoon geen berouw en werck',
 Ten uysterst' is 't maer Vrouwen werck.

25. *Dooden vry.*

MAthijstast oud en jongh aen;
 't Moet alles door sijn' Tongh gaen,
 Wat over voeten gaet.
 Of 't wel, of qualick staet,
 En sal ick hem niet leeren:
 Een dingh en keur ick af,
 Sijn' Tongh gaet tot in 't Graf;
 Daer kan men sich niet weeren.

26. *Aen Jan.*

JAn, denckt ghy niet wat Wijn en Brood geldt.
 Om dat ghy 't met klein Geld betaelt?
 Lett op den kerfstock daer ghy 't haelt;
 Veel' kleine Duyten maken groot Geld.

27. *Van Jan rapp-tongh.*

NIet sneller als Gedachten,
Die geen geweld en stuytt:
Wie sou sich daer voor wachten?
Jans Tongh gaet noch voor uyt.

28. *Graf-schrift.*

DIt 's Okus Bokus Graf-sté,
Die weleen draedjen af-sné.
En lasten 't weer aen een,
En maecten een van tweeen:
Maer voor den draed van 't leven
En was 't hem niet gegeven,
Of 't quam hem niet in sinn;
Soo raecten hy hier in.

29. *Aen Antoni.*

ICk weet niet hoe ick 't hebb: mijn' Antwoord, dat ghy 't weett,
Op uw' sinn-loofse vraegh is over langh gereedt:
Maer geve icks' u soos' is, Antoni, daer ghy by zijt,
Ick vrees, men houd' my voor soo grooten geck als ghy zijt.
Spaer ick de woorden oock die op uw sotheit slaen,
'k Vrees dat ghy voor heel wijs sult meenen uyt te gaen.
't Is beter geen van beid: ick segh 't u van te voren.
Spaert ghy uw' malle Tongh, ick ben wat hard van hooren.

Prov. 26:
versl. 4. 8.30. *Aen Wilm.*

DE Buyck voll Wijns, het Hoofd voll Winds
Maeckt Wilm genuchlick soet en Kinds:
Dan is hy Heer van alle Heeren,
Dan kan hy de geleerste leeren,
Dan is hy eel, dan is hy rijck,
Dan isser niemand sijns gelijk.
Blijft Droncken, Wilm, ghy malle Dingh,
Om niet uyt sulcken thron te vallen;
Want Droncken zijt ghy alle-Dingh,
En nucht'ren zijt ghy niet met allen.

31. *Tandeloofse Neel.*

NEel, richtiger klappery dan w' oyt in Holland hoorden,
Is all' haer' tanden quijt. dat hadd ick wel gevreesst:
Haer' Tongh heeft' uytgeklopt; elck millioen van woorden
Is eenen tand geweest.

32. *Aen*

32. *Aen Klaer.*

Klaer seght, sy heeft my lief gelijk haer eigen hert :
 'k Weet niet hoe dat gemeent en hoe 't gesproken werdt.
 't Is aen den Wijser, Klaer, datw' allerbest na d'uer sien ;
 Hoe hebt ghy m' altoos lief, en hoe kont gh' altoos suer sien ?

33. *Luyaerts ontlegg.*

Op, seid ick, Luyaerd, op,
 En gaf mijn' knecht een' schopp,
 De Sonn is langh gerefen.
 De Sonn? dat magh wel wesen,
 Sei de vervaecte Guyt;
 Sy moct'er wel vroegh uyt.
 En magh haer vry wat ylen,
 Sy heeft meer weghs als ick te doen; dat scheelt veel' mijlen.

34. *Idele moeyt.*

Ick preeckt' een' mallen Vent veel' stichtelicke faken,
 En meende dat hy heel in ernst aen 't hooren waer :
 Doet sulcke Narren goed: hy scheen op 't lest t'ontwaken,
 En vraeghde sluymmerigh, Hoe seght ghy? Wie is daer?

Eccl. 22. 9.

35. *Ontlegg.*

My hongh een' kacckelaers verdrietigh op de Le'en,
 Daer ick de Zee-straet langhs geruustigh docht te tre'en:
 Vrouw, seid ick, met verlof, wat hebt ghy in uw' finnen,
 Isuw Sermoen ten eind', of, sult ghy gaen beginnen?
 'k Beginn eerst, sprack de Pry: wel, seid' ick, goeden dagh;
 Verght my geen' overlast daer ick niet tegen magh:
 Ick kies de hooge klift, die will ick op gaen wroeten,
 Mits, dat ghy my belooft te volgen noch t'ontmoeten.
 Soo raectt' ick de klappey behendigh uyt de hand',
 En trad mijn leven noyt door aengenamer Sand

Eccl. 25. 27.

36. *Vuyt en vuyt niet.*

JAn meent men weet sijn feilen niet,
 Om dat mens' altoos niet en siet.
 Jan, waer uw Mantel witt Satijn,
 Wat fouder niet te sien in zijn:
 Nu is hy swart, en niet een' pleck
 En blijckter in: verstaet ghy 't, Geck?

37. *Over-*

37. *Overflagh.*

TWEE Boeven sagh ick leggen,
 En d'een aen d'and're seggen,
 Klaes, waren w' uytten Land', en
 En hadden maer ons' handen,
 Hoe fouden wy 't best maken
 Om aen den kost te raken?
 't Best dat men doen sou mogen,
 Waer elck 't sijn te bedrijven;
 Ick wasschen en ick stijven,
 Ghy hangen en ghy droogen.

38. *Poëten onschuld.*

EEn Prediker, die 'ck weet,
 Op dichten en Poëten
 Onsoenelick gebeten,
 Verweet een arm Poet,
 Die altemets eens eett
 Wanneer 't hem kan gebeuren,
 Poëten waren leuren,
 En voor 't gemeene best
 By naer een' halve pest;
 Om datse niet en stichten.
 Eilacy, arme wichten,
 Sei de beroyde knecht,
 Siet wat ghy van ons seght:
 Waer fouden wy afstichten,
 Kerck, Huyfingh, of Kasteel?
 Wy krijgen voor ons dichten
 Nau neeringh voor de keel.

39. *Jans Leemten.*

JAn sitt aen 't meesteren van een gestooten scheentje:
 Van 't sitten gadert hy sijn' nieren vast voll steen;
 En looster een somtijds, met moeyelicke we'en.
 't Is leelick tijd-verdrijf (niet waer, Jan?) steentje beentje.

40. *Aen Neel.*

GHy seght, Neel, ick word' oud: dat weet ick all te wel;
 En, of ick 't niet en wift, ick sagh het aen uw vell.

41. Van Teun.

ICk vraegh Teun, waer hy woont: dat soeck hy staeg t'ontleggen:
Hy vreesst, ick moght het Schouth of Crediteuren seggen.

42. Spel.

'k **H**Aet allerhande spel, om dat een spelend Mann
All spelende sijn' vriend all 't leed doet dat hy kan.

43. God allom.

HEbt voor, hebt tegenspoed, weest droevigh, of weest bly,
Gaet roefen of gaet leggen;
Daer komt een heiligh seggen

Phil. 3. 15. In 't hert altoos allom te pass, God is na by.

44. Van yemand.

EEn lompen rijcken Man
(Een dingh ontrent als Jan)
Hoord ick eens kort berichten
En met een woord doen swichten.
Men vraeghd' hem met verstand,
Heer, hebt ghy niet veel Land?
Ja, seid' hy, menig' mergen:
Ey, liever nu als mergen,
Sei d'ander, gaeter heen;
Het fal u heel wel voegen;
Gaet proeft eens wat te ploegen,
En laet ons wat alleen,

45. Van Tijs.

WEl sprekens heldre konst
Was Tijs besteedt te leeren,
En nauwlicks wast begonst,
Men most des meesters loon de volle helft vermeerren.
Hy kakelde soo staegh,
Door konst en van naturen,
Dat niemand noch by daegh,
Noch schier te middernacht by 't ventjen wift te duren.
De meester sprack, met recht,
Om dobbel loon te krijgen;
En 't wierd hem toegeleght,
Om bey 't wel spreken Tijs te leeren, en 't wel swijgen.

46. *Van Andries en Klaer.*

ANdries will alles overleggen,
 En Klaer hoort geerne dat hy 't fegg';
 Want, seght sy, soo in doen als seggen
 Houd ick altoos van 't overlegg'.

47. *Van een' Predicker.*

DAer raesden een op stoel als of 't een donder waer,
 En meend' hy seid ons wonder: maer,
 All dat ick van hem hoorde
 Was, op het kortst geseit,
 In een' rivier van woorden
 Een droppeltje bescheit.

48. *Van Pieter.*

'k **S**Agh Pieter van den Haegh na Delf
 Luyd uyt gaen praten in sijn self,
 En docht, wat of die Vent gebreeckt?
 Of hy niet met een Geck en spreeckt?

49. *Op een' ongelijke Schildery.*

MOy' Anne, is dat u Schildery?
 S'en is het niet, gelooft het vry:
 Ick fegg 't in spijt van den verthooner,
 Ghy zijt niet soo schoon, maer veel schooner.

50. *Uytlegg van 't selve.*

EN all te stout, en all te bloo
 Bevind ick dese Schilders trecken:
 Moy Anne, laet niet met u gecken;
 Ghy zijt soo schoon wel, maer niet soo.
 Is niet een' Lely en een Roos schoon?
 Voorseker, maer men moetsse treffen,
 Gelijk sy schoon zijn; dan is 't effen:
 't Scheelt veel, soo schoon te zijn, of soo schoon.

51. *Wiskonstige Vraegh.*

LAndmeters, leert my sooghy kont,
 Hoe gaet een mann recht uyt en rond?

52. *Aen Christiaen.*

HOort Christiaen, spreeckt recht en rond;
 God haet twee tongen in een' mond.

PROV. 8. 14.

53. *Aen een' Luydert.*Prov. 6. 11.
en 20. 13.

BLijft liggen, Jongelingh, en wendt uw' logge lenden.
 Gelijck als deuren doen die op haer hengfels wenden,
 En gaept en geewt noch eens, en fluymert noch een' poos;
 Maer past op watter volght: daer staet u, fell en boos,
 Een aende deur en wacht; lust u sijn' naem te weten?
 't Is een gewapent mann, en laet sich, Armoe, heeten.

54. *Pieterneel overstemt.*

Ecl. 7. 29.

VAn dusent Mannen een
 Verstandige gevonden;
 Van alle Vrouwen geen?
 Wat hebt ghy stoute monden,
 Sei Pieterneel, ghy Mans, die sulcke dingen light
 En droomt end en verdicht!
 't En is noch dicht noch droomen,
 Seid' ick, goe Pieterneel,
 En liet den Bibel komen,
 Daer staet het, fiet ghy 't well?
 Ick ben geen quae betaelder,
 Ick reken met bewijs, en preeck op vasten grond.
 Ja, seis' ick fiet'er staen: 'k wou om een' halven daelder,
 Dat het'er niet en stond.

55. *Jan de Krijghsmann.*

DAer was geen helpen aen, Jan wou Soldaetje wesen.
 Ick vraeghd', heb' oock wat herts, en weetje niet van vreesen?
 Neen, seid' hy, 'k slacht mijn Vaer,
 Ick vrees niet als 't gevaer.

56. *Jans Aerd.*

JAn slacht een Vercken Jaer om Jaer,
 En Jan sijn Moertjen is niet anders als een Vercken:
 Daer beuckt sijn Vaertjen op, als of se stockviss waer,
 Na datse wercken doet, of niet en soeckt te wercken;
 Jan slacht sijn Moer, en slacht sijn Vaer.

57. *Ootmoeds geselschapp.*

Prov. 11. 2.

LEtt op elcks uytterlicke leven;
 Daer ootmoed is, gaet wijsheit neven.

58. Jan

58. Jan aen Agniet.

SY hebben groot gelijck de Mans, die onse borsten
 Geduerigh handelden en kusten, als sy dorften:
 't Is vriendelicke waer van ed'le stoff en fijn',
 't Is blompapp sonder brood in blasen van satijn.
 Dit seght gh' Agniet sprack Jan, en tast ick maer eens van my,
 Den hals schijnt is den hals; ghy slaet en roept wegh, Ammy,
 En foey, en laet dat staen; is dat niet wonderlijck?
 Hoe doen ick dan groot quaed, en hebb ick groot gelijck?

59. Tongen vliemen.

QUaedsprekers, denckt te deegh wat moorden
 Ghy lieden aenrecht slechts met woorden:
 De scherpe klingh quetft maer in 't bloed;
 Quac' tongen snijden in 't gemoed.

60. Aen Dirck.

DIrck, soeckt gh' een' die u leer', hoe matigheid maer deughd is,
 Hoe in, te weinigh, leed en in, te veel, geen' vreughd is?
 Dat kan te wijden schoen,
 Dat kan te nauwen doen.

61. Ancker-grond.

DAer is goe Christenen een ancker van vertrouwen.
 Zijt gh' eens in Godes gunst, 't en kan hem niet berouwen.

Rom. 11. 29.

62. Van Dirck.

KRijght Dirck dicht om sijn' ooren,
 Van sijn onstuymigh wijf;
 't En is geen nieuwe slaggh van wambas op sijn lijf;
 Hy's een geslagen geck gewonnen en gebooren.

63. Aen Klaes.

WEnschten ick u in de banden
 Van Doctor en Chirurgijn,
 Kalck uyt voeten en uyt handen
 Door een rasend flerecijn;
 Soudt ghy myd'er niet om haten?
 Klaes, en haet gh' u selven niet,
 Die der dingen geen kont laten
 Daer ghy 't u van komen siet?

64. *Wijn klapt.*

IS in het hoofd veel wijn, of in de bors veel geld,
Stracks fiet men hoe een mensch van binnen is gestelt:
Sess hebben groot gewinn, fess hebben langh gedroncken,
Dry hebben stille weeld, dry andere quae droncken.

65. *Van Dirck den Bouwer.*

DIrck sticht oneindelick, dan heiningen, dan muren,
Dan boeren wooningen, dan huysen, en dan schuren:
Sijn wijf klaeght averechts, en heeft nochtans gelijk;
Dirck is een eerlick mann, maer wat te stichtelijck.

66. *Franffens geluck.*

FRans was te gast genoodt, daer wat meer Rattekruyd
Als suycker in de papp veel' Gasten had bedorven:
Maer Frans was sieckelick en stelde 't gast gaen uyt:
Hadd Frans niet sieck geweest, Frans waer all langh gestorven.

67. *Aen een' schoone Malloot.*

PROV. 11. 24. **D**Aer stack een rijk Juweel dwers door een Verckens muyl;
Het eene blonck van glans, het ander stonck van vuyl.
Ghy zijt schoon, Joffertje; Oock noem icku geen Vercken;
Maer, laeft ghy oyt Gods woord, ghy kont mijn' meeningh mercken.

68. *Boeren Latijn.*

HOor, Landheer, sei mijn Boer, 't Latijnsche woord, voluptas;
Ken ick soo wel als ghy, als ick mijn' schuer voll op tass.

69. *Vriends interest.*

VRiend, my komt interest van 't geld dat ick u leene:
Maer hoort hoe dat ick 't meene;
Neemt ghy 't maer danck'lickaen,
Soo 's 't eerste Jaer voldael.

70. *Jan de Slocker.*

EEt gh' alle daegh vijf reisen?
Waerom soo dickmael, vraeghd' ick, Jan?
De Guyt sprack sonder peisen,
Om dat ick 't fess mael niet en kan.

71. *Van Trijn.*

MEn preeckte Trijn de Wcew, sy hoorde sich t'onthouwen,
De trouwe Tortelduyv en wist van geen hertrouwen.

Als ick by beesten moet ter schole gaen, sei Trijn,
Wacrom niet by de Muss, waerom niet by 't Conijn?

72. *Onnutte moeyte.*

WAt foeckt de blinde mensch van acht'ren of van vooren
Hoe dat Gods wegen gaen? sy zijn niet na te sporen.

Rom. 9. 33.

73. *Malle vraegh aen Jan.*

ICk soght Jan wat te slingeren,
En vraeghde hem dit sware punt,
Hoe fiet ghy door de Vingeren
Die door geen' Vinger sien en kunt?
Wie moet van tweeën de sotste heeten,
Die 't niet en wist, of die 't wouw weten?

74. *Goeds gebruyck.*

HOe soud een Gierigaerd sijn groote goed verblijden?
Het is hem een schoon Paerd, dat hy niet derft berijden:
Die heel veel gelds besitt en is juyft geen rijck mann,
Maer die veel gelds besitt en wel gebruycken kan.

75. *Overvloed.*

TE veel goeds is soo quaed als all te lange flippen,
't Doet d'onvoorsichtige veel struyckelen en glippen.

76. *Losse Rijckdom.*

GHy hebt veel goeds op Zee: kont gh' u daer op betrouwen?
't Is losse rijckdom, die aen kabels hanght en touwen.

77. *Na de mamm is.*

GRoot Goed is een groot goed, maer niet in allen sinn goed;
De goede wijn veraerd't naer 't vat is daer m' hem in doet.

78. *Van Dirck en Klaes.*

DIrck ley Klaes sijn geslacht, verwijs't gewijs, te vooren.
Klaes seid', Ick wil 't wel hooren,
Dat ick mijn' Ouderen niet waerdigh ben, 't is waer;
Maer, boefje, ghy gelijckt aen d'uwen op een haer.

79. *Phlips en sijn' Kinderen.*

PHlips heeft sijn huys voll Kind'ren
En foeckt noch eens te trouwen,
Die Kind'ren, die 't sou hind'ren,
Verfoecken dat Papa die niewe moeyt will' schouwen.

Neen,

Neen, seght hy, jonge luy, ick ben noch wat te jeughdigh,
 En, als ick u aensie, ghy zijt soo foet, soo deughdigh,
 Dat ick, met volle hoöp
 Van noch soo foeten hoop
 By desen te vergaren,
 Van nieuws aen mein te paren.

De Kind'ren dancken hem (sesh Sussen en een Broer)
 En dencken, soentje moer.

80. *Van Pier en Jaep.*

Pier ley ter venster uyt en dreighde Jaep met slagen.
 Zijt ghy soo stouten held, sei Jaep, soo komt het wagen.
 Zijt ghy soo kloeckken mann sei Pier, proeft of ghy my
 Aen 't vechten praten kont, eer dat ick vaerdigh zy.

81. *Aen Dirck.*

Dirck, ghy besitt veel goeds; dat 's goed in uwen staet:
 Maer ghy besitt veel quaeds in uwen staet, dat 's quaed.

82. *All' Eeuwen even ergh.*

HOe quam de tijd wel eer veel beter als van daegh?
 Men magh het vragen; maer het is een sotte vraegh.
 Was 't niet voor Christus waer, en was 't niet waer voor Mose,
 Dat heel' de wereld lagh van doen af in het boose?

Ecc. 7. 11.

Joan. 5. 19.

83. *Aen Jorden.*

MEent ghy my te verplichten
 Met stadigh te berichten
 Wat boose Bouwen leght
 Van my of mijn' en seght?
 Ick hebbgeen' ooren, Jorden,
 Voor allerlei gerucht:
 My lust niet gramm te worden
 Om yemand sijn' genucht.

84. *Geluk-seggers.*

ALs twee waer-seggers d'een den anderen ontmoeten,
 't Is wonder soo se niet van lacchen splijten moeten.

Cic.

85. *Rijckdomm weeght.*

't **I**S niet onredelick, dat deughdelicke menschen
 Om deughdelick gewinn van gelden have wenschen:

Met

Met goed is goed te doen: maer, soo m'er wel op lett,
't Is deughds Packagie, en geeft somwijlen groot belett.

86. *Aen Adriaen.*

DE schatten, Adriaen, daer ghy u in verheught,
Houd ick u wel te goe dat ghy soeckt op te leggen:
Maect maer 't huys niet soo voll, dat wijse Lieden seggen,
Daer is by na geen' plaets gelaten voor de Deughd.

87. *Noodighste Less.*

ICk weet geen' beter Less en die ons nutter zy
In elcken oogeblick, als een', God is naer by.

Philipp 4-5.

88. *Goed in quade hand.*

ALs groote Rijckdom niet en werdt beleidt met reden,
Is 't als een weeldrigh paerd en sonder toom bereden.

89. *Aen Dirck.*

DIrck, seid' ick, met wat konst zijt gh' aen groot goed gekomen?
Aen 't weinige, sei Dirck, met moeyte, met verdriet,
Met suere sorgh en sweet: aengrootten Rijckdomm niet:
Die wat heeft, krijght licht meer, daer geld is, wil geld komen.

90. *Jans Goedmanschapp.*

DAer viel een korte strijd, wie van twee soete Sussen
Een Kussen eig'nen sou, dat yedergeerne hadd.
Jan hadder geen van doen, en om 't krackeel te blussen,
Dat hooger loopen moght, gaf daer hy self op satt,
En sei, komt, Kijfftertjens, wie will mijn bille-kussen?

91. *Vrecke Klaes.*

KLaes houdt sijn geld te rae, als of 't sijn eigen waer:
Dat en berisp ick niet: maer,
Als 't op 't gebruycken komt van die beminde waer,
Soo fluyt hy kass en beurs, als of 't sijn eigen niet waer.

92. *Van Jasper en Jan.*

WIe was uw Vader, Jan, sei Jasper, magh men 't weten?
Jan voelden hoe hy voer;
En heeft hem toegebeten,
Het is cen duyff're vraegh: wiens kind meent ghy te heeten?
Het is van honderd een, weet het uw' eigen' Moer.

93. Van Frans.
HOe staet dat goed en balt, riep Frans tot d'Advocaten
 Die hem betichtten van wat veel handgauwery:
 Ja, seid'er een van all', wy bassen; seght dat vry:
 Want als wy Dieven sien en konnen wy 't niet laten.

94. Goed bericht.
VRiend, sprack een Hagenaer tot een' goed rondsche Zeew,
 Ghy zijt my soo gelijk, als waert ghy schier mijn Broeder:
 Zijt ghy niet onderricht of oyt uw' soete Moeder,
 In s' Gravenhage quam? neen sei die looser spreew,
 Mijn' Moeder wasser noyt, maer, naer ick hebb vernomen,
 Mijn Vader isser veel en menighmael gekomen.

95. Van een Blinden.
VErwijtt my 't ongevall van mijn' arm' oogen niet,
 Seid' een goed Blindemann, dien 't qualick wierd verweten:
 Ten minsten magh een mensch daer in geluckigh heeten
 Die sulcken boef als ghy ontrent sich niet en siet.

96. Waenwijsheit onheelbaer.
 Prov. 26. 12. **K**Omt my een Mann te voor, wijs in sijn' eigen' oogen;
 Mijn' oogen sien hem aen met hertelick medoogen;
 En sagh ick met meer hoops te heelen het gebreck
 Van een' geslagen geck.

97. Van Anne.
WAt hebb ick een quaed hoofd? Segt Anne, 't magh wel wesen:
 Maer op mijn schouderen, God danck, en staet het niet:
 Men heeft my een quaed hoofd (een boos mann) aengepresen:
 Ick waer een goede Vrouw, soo my dat hoofd verliet:
 Wijt het uw hoofd, Mameer, die my 't hoofd trouwen hiett.

98. Van Floor.
FLoor hadd berouw van eersten aen,
 En heeft twee weecken pass by 't nieuwe wijf gelegen:
 Maer 't spreekwoord geeft hem trooft; hy hoopt hy is half wegen,
 Begonnen werck is half gedaen.

99. Aen een onbedacht Jonghmann.
SOo jongh en soo veel praets, dat niemand en derf roeren?
 Ey neemt den Spiegel eens, en soeckt daer in, arm kind
 Of ghy dien mallen muyl genoegh bewaffchen vindt,
 Om onder oude Lien dat hooge woord te voeren.

100. *Op een Godloos Vragen.***W**at doet God alle daegh?

Dorst een my seggen van de smoodste Hemel-plagers;
 Ick gaf hem voor bescheid op d'onbeschofte Vraegh;
 Hy maectt een' hell gereed, voor sulcke sotte Vragers.

101. *Gierige Klaes.*

Klaes satt voll goed en goud, en derft geen buyck voll eten:
 Sijn geld besitt hy niet, maer hem besitt sijn geld.
 Ey lacy, 't is met Klaes erbarmelick gestelt:
 Hy heeft een' sware quael, goed mann, hy is beseten.

102. *Aen hem.*

Soo besigh en foo rijck, en soeckt ghy noch te winnen,
 En hebt ghy noyt gedaen, en moet ghy staegh beginnen?
 Hoor, 't heeft een wijser mann gesecht, en hadd gelijk;
 Dien altoos meergebreekt, is noyt sijn leven rijck.

103. *Noch van hem.*

Klaes is oneindigh rijck: wat helpt het? hy is bloo rijck,
 Hy houdt de geld-kist toe, daer komt geen roode duyt,
 All roept sijn maegh om hulp, als met benauwtheit uyt.
 Ick wouw welgerne mé foo rijck zijn: maer niet foo rijck.

104. *Noch aen den selven.*

Klaes, ghy zijt rijck genoeg van over langh geleden:
 Waer ick 't foo langh geweest, Ick waer all langh te vreden.
 Zijt ghy 't niet, Gierighaerd? 'k weet uw een wiss gewinn
 Stracks sult ghy rijcker zijn; begeert alleen wat min.

105. *Noch aen den selven.*

Klaes ghy meent rijck te zijn: maer 'k hebb het overleic,
 Armoed heeft veel gebreken noch meer, Gierigheit.
 Soo ghy 't oock overleight, 't zijn dingen die seer strijden,
 Met eenen rijck te zijn en groot gebreck te lijden:
 En ghy zijt armer als de kaelste Bedelaer,
 Want u ontbreekt heel veel, en hem een weinigh maer:
 Ja, soo ghy 't wel bedenckt, daer 's niet foo waer als dit is:
 U mangelt niet alleen een anders geld en waer;
 Maer ghy leeft in gebreck van 't geen in uw besitt is.

106. *Schadelicke Loff.*

WAt schort my, Adriaen, dat ghy u foo gewent
Mijn seggen en mijn doen te roemen sonder end?
Ey lieve, prijft my niet; ghy zijt te wel bekend.

107. *Matigh verheugen.*

Prov. 14. 13. **G**Aet wat voorsichtigh aen die u te seer verheught;
De rouw sitt veeltijds op de slippen van de vreughd.

108. *Aen Trijn.*

EEns, Trijn, om Gods will, eens, erbarmt u mijner ooren,
En staectt dat kaeckelen. Souw 'ck 't langer moeten hooren,
'k Trad liever, foo ick tré, met mijn' besneewde kruyn,
Ecclef. 25. 27. Verr van de Zee-straet door Droogh Scheveninger Duyn.

109. *Aen Dirck.*

DIrck, denckt wat een Juweel is gulde middelmaet:
Doet all het noodige maer weeft niet all te besigh:
Leest vry en schrijft, maer niet te schrijvigh of te lesigh:
In laten, als in doen, is oock een' overdaed.

110. *Van Jan.*

IS 't mogelick dat Jan, die noyt van schaemte rood was
Eens wel gesproken heeft van my en mijn beleid?
Voorseker heeft men hem gelogen dat ick dood was;
Want van geen levend mensch heeft hy oyt goed geseit.

111. *Aen yemand.*

GHy meent bekend te zijn van elck een die u siet,
En van all wie u kent gegroett te moeten wesen:
Maer 't mist u menighmael met dat gemaecte wesen:
Wie sou u kennen, Geck? ghy kent u selven niet.

112. *Malle Ghijs.*

GHijs, gortiger als oyt vuyl vercken wierd gevonden,
En stadigh liefde-geck van d'een of d'ander Vrouw,
Meent wel bewaert te zijn, in plaets van goed berouw,
Met een' verdraeyden text, de liefde deekt veel' sonden.

113. *Krackerlige Vrouw.*

Prov. 19. 13. **W**At heeft de wijse Mann by daken die staegh leken
Het eewigh kijvend wijf vernuftelick geleken!

My dunckt ick elcken dropp
 Hoor vallen van dien snater
 Op d'arme Mann sijn' kopp;
 Maer droppen van sterck water.

114. *Van Dirck en Andries.*

DIrck heeft een bitse penn, Andries een' swaren stock;
 Daer mé betaelt hy hem sijn schrijven op sijn' rock.
 Die twee en hebben sich niet sonders te verwijten;
 't Is Ezelen gevecht, sy kunnen slaen en bijten.

115. *Aen Jan.*

EY, Jan, en prijft my niet, daer houdt toch niemand van:
 Men gaf u geen geloof, al preeft gh' u selven, Jan.

116. *Aen Louw.*

LOuw, gaet met uw goed te rade:
 Daer is geseght met goeden sinn,
 Het ongerechtige gewinn
 Is altoos min profijt als schade.

117. *Kinds kinderen Liefd.*

'k **S**peel met Kinds kinderen, als of ick van haer' tijd waer:
 Ey, swijght wat, jonge Lien, die my voor geck uyt krijtt:
 Het sal wel beteren; verschoont my van 't verwijt maer,
 Tot dat ghy Vaders eerst, dan Grootevaders zijt.

118. *Aen de haestige Jeughd.*

Jonghmann, leert koel en stadigh gaen;
 Die all te ras loopt, stoot light aen.

Prov. 19.

119. *Ontlegg.*

EEn onbeschaemde prees mijn Uerwerck met geweld:
 Ick voelde wat hem schortte, en sei, voor weinigh geld
 Kont ghy een diergelijck, en van die hand, bekomen:
 Maer d'uytvlucht was vergeeffsch; ick kond hem niet ontkomen.
 Ey, seid' hy, doet soo veel en geeft my dit werck nu,
 En dat de Meester nieu sal maken neemt voor u.
 Ick hadd het kunnen hooren,
 Maer 't wouw niet in mijn' ooren.

120. Piers soete wraeck.

Pier, Kromvoet, die sijn schoen ter sluyckontfutselt was,
Sprack met een strack gelaet, ick ben niet van die menschen,
Die een voor 't minste quaed het allergrootste wenschen;
God gunn den Dief alleen dat hem de Dief-stall pass'.

121. Lecker eten.

'k **S**At tusschen Kaeckelaers en Spreewen in 't gedrangh;
Die rommelden om 't seerst, en maecten 't my seebangh,
Dat ick in 't eerst voll sweets, in 't end begoft te geewen.
Een vraeghde by geval, wat kost ick liever att,
Of Visch, of Vleesch, of iet, daer ick te kiesen hadd?
Gefoden Kaeckelaers, sei 'k, en gebraden Spreewen.

122. Aen een Hoere-kind.

GHy light en werpt langhs straet met steenen, dat het kraeckt:
Siet dat ghy by geval uw Vader niet en raeckt.

123. Aen een' jong' Schilder.

FRans, will ick u een Paerd dat wentelt, leeren malen?
Maect maer een Paerd dat loopt,
En keert het laegh om hoogh; 't sal went'len; en die 't koopt
Sal wel te vreden zijn, of ick sal 't selfs betalen.

124. Een Speelman betaelt.

EEn Veeler moe gekrauwte sagh na mijn' handen om,
En wachte voor de moeyt of groote of kleine som:
Neen, seid' ick, wy zijn 't quijt; ghy hebt my onderhouden
Met toonen van uw' slagh, die 'ck niet en weet t'onthouden;
En ick hebb u gevoedt met hoop van goeden loon,
En beid en zijn maer wind; soo staen wy even schoon.

125. Troost.

EN treurt niet, Keerslemaker,
Of u een hoopken Waschs of Smeers ontfutselt waer:
Denckt dat het haest in 't licht sal komen, hier of daer,
Op Kandelaer of Blaker.

126. Taback dienstigh.

MEn roockt, men snuyft Taback, men knauwt hem, soo men kan:
Welck is de nutste wijs? Vraeghd eens een wijser Mann:
Stelt, seid hy, van Taback, in plaats van and're waeren,
Een volle winckel op, soo sult gh'er best by vaeren.

127. Klein-

127. *Kleinbhartigheit.*

DIrck, die voll luyfen is, en derft'er niet een' kraken:
 Verwijten 't hem de Lien;
 Hy seght met stijve Kaken,
 Hy is soo teer, hy kan sijn eigen bloed niet sien.

128. *Graf-schrift.*

KLaes knoop, de steile vent, die averchtsen Doop hadd,
 En Pier Pieck heeten most, light in dit lange Graf,
 Ontrent van negen voet: daer seid een Snijder af,
 Ick hebber veel gemaect maer noyt soo ruymen Knoopgat.

129. *Sprekens vrucht.*

DE dood sitt in de tongh, en 't leven; elck moet weten
 Na datter elck mé zaeyt, sal elck'er vrucht van eten.

PROV. 18. 21.

130. *Van Dirck.*

DIrck hadd sijn huys geleeht van allerhande waeren,
 Om schulden te voldoen, die niet t'ontgaen en waeren:
 Doe 't bedd oock springen most, de reden seid hy, was,
 Een mann die 't bedde houdt en is niet wel te pass.

131. *Agniets Keur.*

EEn Jager, seght Agniet, souw my voor all behagen,
 Als ick eens trouwen wouw.
 Siet wat een wijse Vrouw:
 Een Jager, meent sy, sou den Hoorn wel willen dragen.

132. *Een Bultenaers gebouw.*

IS Dirck sijn Huys soo na uw' sinn?
 Wat isser doch seer excellents aen?
 Daer's emmers niet een Kamer in,
 Daer in Dirck recht kan over end staen.

133. *Een Rijmer aen een Geck.*

HOe sitt ghy soo en swijght, sprack een stout Kaeckelaer,
 Tot een veel wijser Mann dan hy waer met sijn vieren;
 Of is het rijmery, daer in uw' finnen fwieren?
 Ja, sei de wijser Mann, ick dicht vast. Is 't oock waer?
 Sei d'eerste, seght eens op hoe dat die verssen luyden:
 Neen, sei de tweede, 't waer voor dese wijse luyden
 Een all te lastigh kruys,
 Twee Gecken in een huys.

134. *Aen*

134. *Aen een' Pleiter.*

Prov. 18. 16.

GHy sult wel slagen brengh't ghy wat:
Geschencken maken een breed pad.

135. *Besit u selven.*

EEn goed arm Edelmann gaf ick voor goeden raed,
Hy sou sich by een' Heer van middelen en staet
Ten dienste bestellen, om met eeren door te komen.
Neen, seid' hy, ick ben arm; waer ick my dan benomen,
Ick, t'eenige besitt dat ick noch eigen kenn,
Soo waer ick alles quijt, en armer als ick ben.

136. *Voorfichtige Maey.*

MAey, moye Borger-meid, wierd van een Heer gevrijt,
Die haer souw Jofferen en Ad'len metter tijd.
Tot daer toe was 't goe kans; maer 't was een Heer voll pocken;
En Maey sei, met verlos, Heer, blijft wat van mijn' rocken,
En laet my die ick ben; Dat houd ick ruym foo goed,
Als dat ick liet mijn vleesch bederven om mijn bloed.

137. *Tom vergift.*

TOm hoopt' in 't Engelsch Hof voor lief en aengenaem,
Als Dienaer van den Lord Jehova te verschijnen;
Maer 't was een slechte konst, die haest quam te verdwijnen,
Want in het Hof en was geen kenniss van dien naem.

138. *Haet.*

HY haete my wie will, 'k hoop ick verdien het niet:
En schouw maer die my haett, mijn' Gall en gift niet voorder,
God weet het, die alleen door mijn mergh henen siet,
1 Joan. 3. 15. (Ick segh 't door sijn Genad') ick ben geen menschen-moorder.

139. *Voor den Armen.*

Prov. 28. 27.

GEeft rustigh, ghy die rijk, ghy die niet rijk en leeft:
God had het hem geleert die dit heeft derven spreken;
Wie aen den Armen geeft,
En sal noyt geld gebreken.

140. *Drucker.*

MYn Drucker leeft in droeven druck;
Want 't drucken druckt hem weinigh druck:
't Waer geen bedruckte Drucker,
Viel 't drucken maer wat drucker.

141. *Dien-*

141. *Dienstige Wind.*

EEn arm' Vrouw hoord' een Mann een' achter-klapp ontgaen,
 En seide, wel bekom 't mijn Heer, de Man bleef staen,
 En gaf haer wat: sy sprack, wel is het spreekwoord waer,
 Het waer een quade wind, die niemand goed en waer.

142. *Groote macht.*

WInt Sloten en wint Steden,
 En wat men stercker vindt:
 Veel stercker is de Reden,
 Die 't eigen hert verwint.

Prov. 16. 32.

143. *Pleit-mall.*

Ick vraeghd' een Advocaet van grooten naem en neeringh,
 Waerom hy meest sijn geld aen 't Dollhuys hadd gemaect:
 't Goed, seid' hy, keerde daer 't van daen quam, na de leeringh,
 Hy was door dolle Lien aen meest sijn geld geraect.

144. *Van Andries.*

Hoe Text-vaft is Andries! hy sagh laest Mann en Wijf
 Den and'ren hekelen in handsgemeen gekijf;
 En riep, goe Christenen, gaet daer niet tusschen beiden;
 Wat God gevoeght heeft, staet geen' menschen toe te scheiden.

145. *Boeren werck.*

Wat, hangende 't Process, te doen was en te laten,
 Verftond een Boer met vreughd van twee dry Advocaten;
 En sei, hanght mijn Process? begut, soo ben ick klaer;
 'k Hebb hondert macl gewenscht, dat het gehangen waer.

146. *Geterghe Geck.*

EEn onbedachte trad een Hoofschien Geck op zy,
 En wilde van hem weten
 Wiens Geck hy sich liet heeten:
 De Geck sei, sulcken Heer sijn Geck: wiens Geck zijt ghy?

147. *Stadige gastery.*

JAn, hebt ghy 't gaff-gaen lief, en wilt gh'er raed toe weten?
 De konst hanght aen u self, indien gh'er wel op past:
 Sus weets' u een wijs mann te leeren, sonder eten;
 Houdt u gemoed gerufft, soo gaet ghy staegh te gaff.

Prov. 15. 15.

148. *Aen een' Joodschen Woekeraer, die op de Pic van Tenerif was geweest.*

WAert gh' op het steile spits van Tenerif geklommen,
Verbastert Israelijt? wat hadt gh'er af te kommen?
Ghy hebt een schoone kans verkeken; weet dat vry,
Ghy raeck den Hemel niet licht weder soo na by.

149. *Krijns Dichten.*

KRijn braeckt een' menighte van ongefouten Verssen,
En soeckt ons of 't gehoor, of 't lesen af te perffen:
Ick schrick voor alle bey: een dingh is ons geluckt;
Sy zijn op sacht papier geschreven en gedruckt.

150. *Wisskonstige Klaes.*

KLaes riep in een Gelagh, laet kakelen wie will,
Den Aerdkloot loopt rondom, de Hemelen staen still;
'k Houd 't met Copernicus. Hoe meent ghy dat hy 't raeyde?
't Was op het eind van 't mael, en 't was sijn hoofd dat draeyde.

151. *Vrouwen Zedigheid.*

HOe wel was dat bestelt, dat d'eerbaerheit de Vrouwen
(Uytwendige eerbaerheit) bevolen is geweest!
Waer eens dat masker af, wie sou het goedjen houwen,
En wat sagn' all still weers verandert in tempeest!

152. *Theuns Kerckgangh.*

Ick moet ter Kercken gaen all souw'cker niet bedrijven
Sei Teun, tweemaal mistrouwt aen twee doorsnapte Wijven,
My dunckt, het is soo vreemd, soo wonderlick, soo soet,
Dat een Mann honderden van Vrouwen swijgen doet.

153. *Van Dirck.*

DIrck is goed rond, goed Zeews; dat moet men soo verstaen;
Hy is rond als een kloot, men kander niet op staen.

154. *Houwelicks gebreck.*

DE dagh en gaet niet op, of Hermans Wijf verkerft het;
All' uren rockent hem de Pry een nieu gequell.
Eerst vond ick het wat vreemd, nu dunckt my, seght men wel,
Het trouwen is seer goed, de Vrouw alleen bederft het.

155. *Groeyende*

155. *Groeyende Liefde.*

HOe ouder, seght Andries, hoe 'ck meer begin te malen,
 En krijg mijn wijfje lief, soo 't schijnt, hoe langhs hoe meer.
 Ick wenschte menighmael, de Duyvel moghtse halen,
 Nu wensch ick s' alle daegh by onsen Lieven Heer.

156. *Op de dood van Dido, Treurspel van A. Pels.*

SAgh Dido noch eens op, en dacht aen den Troyaen,
 En dacht aen wat sy deed, en beter hadd gedaen,
 Sy wenschten hem licht weer eens aen, eens van haer' werven,
 Om noch soo gierlick eens, als Pels haer leert, te sterven.

157. *Een is all.*

WAt liggen wy om veel en vroeten end en slepen?
 Een hebben wy van doen, daer in is 't all begrepen.

Luc. 10. 42.

158. *Opperste eer.*

Leeft yemand in 't gevolgh van een Doorluchtigh Heer,
 Men duydt het hem, als 't is, tot een verheven eer:
 Maer, Christenen, gedenckt, daer is een' eer die't meer is;
 God volgen; dat's een' eer daer by all' eer oneer is.

Ecc. 23. 28.

159. *Welspreken.*

DAt Stael breeckt Yfer, Yfer Steen,
 Is wel te vatten en gemeen:
 Maer fiet de kracht eens van welspreken,
 Een woord dat sacht is, kan een hoofd, dat hard is, breken.

Prov. 15. 1.

160. *Dircks Dichten.*

Dirck heeft sijn werck aen een gelijmt,
 Met lamme, tamme, klamme woorden:
 't Is 't sotste boeck dat ick oyt hoorden,
 En evenwel niet ongerijmt.

161. *Oprechte dapperheit.*

Wild wagen is geen' eer: daer hoort meer tot fraey sterven,
 Als sinn en redenloos te steken en te kerven,
 En wachten 't sonder forgh: het scheelt als dagh en nacht,
 Of yemand veel de deughd, of weinigh 't leven acht.

162. *Mer elck een Vrede.*

DAer zijnder die my haten:
 Maer die ick haet, niet een.
 Indien sy 't niet en laten,
 Soo hebb ick Vyanden, en ick en hebber geen'.

292

163. *Danssen.*

163. *Danssen.*

Ick hoor veel redenen verquisten en verplanssen,
Om 't danssen te verbien; Ick ben geen Danffer; maer,
 Soo jonge Lien de dans noyt toegelaten waer
 Hoe fei Gods wijse mann, Daer is een tijd van danssen?

Ecclef. 3. 4.

164. *Dienstigh grondsoep.*

JAn Hagel is goed slagh; men maeckter Krijghs-volck af,
Als 't nood doet; en voor Staet en Steden en haer Heeren
 Is dat gespuys foo nutt, als Moer en Gift en Draef
 Voor Wijn is en voor Bier, om op te liggen teeren.

165. *Tijdigh buygen.*

DWinght jonge Kinderen, eer dat de reden kom',
En haer moed-willigh maeck' en seggen heet', waerom?
 Die van jonghs buygen leert, en niet na reden vragen,
 Doet dat gemakelick, als 't zijn moet op sijn' dagen;
 En, die de wereld kent, verstaet wat een gerief
 Gewilligh lijden is en doen, in leed of lief.

166. *Maetigh begeeren.*

NeeMt danckelick all wat God doet,
De Sonn. en hoeft juyft niet te schijnen,
 En alle wolcken te verdwijnen:
 Als 't weer niet boos en is, is 't goed.

167. *Semper Avarus eget.*

Die noyt niet med' en telt als wat hy geern besat,
En niet wat hy besitt, werdt nemmer voll noch fatt:
 Hy krije wat hy will, hy soeckt meer, even vreck
 En wat hy niet en heeft heeft hy altoos gebreck.

168. *Aen eenen Schrobber.*

GHy light en stapelt goed op goed;
 Het schijnt geen veel en kan uw all begeerte stelpen;
 Weest eens gewaerschouwt, blinde bloed,
 Ten dage van Gods wraeck en sal geen rijckdom helpen.

PROV. 11. 4.

169. *Salighst wenschen.*

Die maer begeert all wat hy magh met eeren,
Krijght licht'lick sijn begeeren:
 Die niet begeert als wat Gods will geval'
 Heeft sijn begeeren all.

170. *Memo-*

170. *Memorare novissima.*

Wat baett een hooge tass van eens-verliesbaer goed?
 Wat baett hem op den topp van hoogen staet te blincken,
 Die eens teraerde sincken
 En daer verrotten moet?

171. *Nosce te.*

Als yeder een sich kend' en wat hy weinigh waerd is,
 Het kittelich gebelgh dat nu soo in den aerd is,
 Van wat men hoons of leeds, of lijdt, of hoort, of fiet,
 Gingh lichtelick te nier.

172. *Eerlick boos.*

Den Nijdigen alleen magh yeder mann mer eeren,
 Behoudens eer en recht en liefdes eigen raed,
 Verdriet aen doen en deeren:
 Doet anders niet als goed, haer doet ghy niet als quaed.

173. *Rein in 't vuyl.*

Ick bend'er by geweest, 't is waer, daer Dronckaerts faten,
 En sopen als Templiers, en vloecten als Croaten,
 En spraken van meer vuyls dan onder Maen en Sonn
 Van uyt de holle Hell te voorschijn komen kon:
 Maer 't heeft my niet bevleekt, de viefte moeten 't weten.
 Sien wy niet Sonn en Maen welschijnen in secreten?

174. *Aen Klaes.*

Quaed spreecken is soo quaed, als 't quaedste quaed kan wesen:
 Maer Klaes, die 't gerne hoort, is noch min waerd gepresen.
 Komt u 't quaed spreecken voor, soo dat ghy 't niet en laeckt,
 Ick houd u ruym soo snoo, als of ghy 't selver spraeckt.

175. *Oprechtigheit.*

Wacht u van swieren als de slangen,
 Gerechte zijn geruste gangen;
 En 't is de wijste mans besluyt,
 Men gaet noyt vaster als recht uyt.

Prov. 10: 9.

176. *Van Joost.*

Joost vraeght of soete kost oock wijse Lieden past.
 Meent Joost dat Suycker-ried maer voor de Gecken wast?

177. *Menschen ydelheit.*

DAer gaen twee blaesbalcken in ons, soo langh wy leven :
 Dat leven hanght aen wind te trecken en te geven :
 Dat 's d'eerstes werck, de Longs: de tweed' is onse Geest,
 Geest, dien wy niet gemeen en hebben met de beest.
 Dien blaesbalcks doen is oock, voor eerst, wind in te halen,
 En weer wind uyt te slaen, ontfangen en betalen:
 Want, sooghy Oor en Tongs bedrijven wel besint,
 Wat rechten wy'r mé uyt, is 't anders yet als wind?

178. *Van Floor.*

FLoor, seid ick in 't gekout,
 Wat slagh van schepen is 't die u voor allen aenstaen,
 En daer gh' u op vertrouwt?
 'k Vertrouwe my, sei den uyl, op schepen die op 't Land staen.

179. *Aen Klaes.*

Eifcht u een arm mann geld, Klaes, weest niet onverduldigh:
 Hy eifcht u 't sijn, als Vriend, en soo zijt ghy 't hem schuldigh.

180. *Rekeningh met Jan.*

EEn Gulden maeckt niet rijk; niet waer Jan? nocht een meer,
 Nocht een meer, en noch een, en soo gestadigh weer.
 Als 't hondert dufent is, ick sie 't wel aen uw' wesen,
 Ghy sult licht roepen, houdt, daer soud' ick rijk mé wesen:
 Met hondert dufend, Jan? wat komt u in den sinn?
 Stracks waer 't ghy noch niet rijk met eenen gulden minn.
 Ondoet my desen knoop; want met de selve reden
 Kost uw' geboorte langh, en niet langh zijn geleden:
 En, soo ghy dagh voor dagh dat rekenen betrouwt,
 Ghy waer 't noch gist' ren jongh, en heden zijt ghy oudt.

Einde des wintighsten Boecks.

EEN-

S N E L D I C H T.

1. *Roert niet.*

GOed' en fachtfinnige, geruste, stille Lieden
 Sien all't goed en all't quaed, en laten't all' geschieden,
 En moeyen sich met niet: maer, soo m' haer' stilte terghit,
 En op het onvoorsiens iets buyten reden verghit,
 Sy stuyven schielick op, en all' haer soet wort bitter,
 En all' haer Water Vier, Vier als een Blixem-schitter,
 Niet lammer, niet min scherp, niet min afgrijffelick.
 Die dit begripen will, lett' koel en wijsfelick
 Op't spoor dat hy berijdt (want stomme dingen spreken,
 En, hoorden wy maer toe, de sprakelooste preken)
 Op tacken van 't geboomt langhs heen dat spoor geplant:
 Sy staen te wederzijd en slapen op den kant:
 Maer roertse met den snorr van een gedreven wagen;
 S'ontwaken vinnighlick, en siet eens met wat slagen
 Haer leed gewroken wert, en leert, als Medecijn,
 Dat quaed dat still light niet en dient geroert te zijn.

2. *Graff-schrift van C. Streso.*

GEbroeders, hier light Streso,
 Die niet en sprack, of dé soo;
 En, doe sijn draetje brack,
 Stierf soo hy dé en sprack:
 Gaet henen en doet mé soo.

3. *Aen den Schilder van een' geblanckette.*

GHu mooghts' uyt schilderen, ghy kloeckste van het Land,
 Ghy mooght'er met het best van uw' Pinceelen by zijn:
 All' wat ghy maken kont en sal niet als Copy zijn;
 Het rechte Principael is van haer' eigen' hand.

4. *Aen ledige Jan.*

ALtijd luy, altijd leegh, geen doen, geen onderwinden,
 Geen' oeffeningh van geest,
 Als 't mesten van een' Beest?

Wat gunt gh' hem ruymte, Jan, die'r geen' en hoort te vinden! Eph. 4. 27.

5. *Over-*

5. *Overſchattingh.*

ICk haet de Schattingh niet; 't Land iſſer aen gelegen:
 'k Haet d'oneenparigheit die'r in bedreven wordt.
 Siet voor u, Luy te roer; op onrecht volght geen zegen;
 Indien my recht gefehiet, ſoo doet men 't Land te kort.

6. *Aen Andries.*

ZYt gh' een uytnemend Man, Andries, gelijk ick hoor
 Veeltijds van u gewagen;
 Blijft wat van mijn Comptoir;
 'k Magh geen uytnemend volck ontrent mijn' Cass verdragen.

7. *Vrouwen aerd.*

SIet voor u, en onthoudt, ſei my een noblen Baes,
 Dat meeftendeel een Vrouw een' Sess werpt, of een Aes.

8. *Kelder Koortſen.*

IS 't yemand onbekont, ick weet wat dat Gefinn ſchorrt,
 En waerom dat het noyt te deegh geneſen kan.
 Al wat de Doctor heelt, ontheelen Glas en Kann;
 Men ſtort'er ſtaegh weer in, om dat m'er ſtaegh weer in ſtort.

9. *Aen een Heer.*

't **I**S goed volck, ſeght ghy, Vriend, die op uw Kamer wachten,
 Uw' Keucken en uw' Stall,
 Maer dat en is 't niet all:

Matt. 10. 17. 't **Z**ijn Menſchen, zijn 't niet? Ja 't. Soo moer gh'er u voor wachten.

10. *Aen een Vriend in Engeland, met mijn' Zeeſtraet.*

Towards the ſea-ſide ev'rie day
 Our people followes this new Way.
 See what both love and Art can doe;
 Here the new Way doth follow you.

WAt dunckt u dan van 't overlegg;
 Van onſen Scheveninger Wegh?
 Eerſt liep hy maer van hier aen 't Strand;
 Nu loopt hy tot in Engeland.

11. *Aen Dirck.*

DIrck, zijt ghy Wereld-wijs? dat ſcheelt niet veel van fott:
 1 Cor. 3. 19. Ten minſten keur ick u een groote Geck voor God.

12. *Verlieſde Klaes.*

KLaes, die ten ooren toe in 't Minnegaren ſtack,
 Viel Politikelick aen 't jammeren, en ſprack;

O Schouth

O Schouth en Schepenen, dien 't Wetboek is bevolen,
 Wel seght men wijselick in Kercken en in Scholen,
 De kleine Dieven helpt de scherpe straf van kant;
 De groote raecken vry: Maey heeft mijn hert gestolen,
 Maey, Maey, de dieffche Maey; en daer's geen recht in 'tland.

13. *Voorsichtige Dirck.*

Dirck lijdt geen Water in sijn' Wijn.
 Daer moet een' sware reden zijn,
 Waerom hy 't noyt en heeft geleden.
 't Is, seght hy, (siet hoe swaren reden)
 Om dat de mensch op 't glippen staet,
 Als 't water op de lippen staet.

14. *Neels rouw.*

Neel is haer Liefste quijt; en maeckt een groot geklater
 Van een' geveinsden rouw, en, huylt^p haer selven droogh,
 Een traentjen uyt het een, een uyt het ander Oogh,
 Gelijcken sich, bey valsch, recht als twee drupp'len waters.

15. *Aen Jan.*

Uw hert light op uw' Tongh;
 En, Jan, dat dunckt u prijselick:
 Maer, waert ghy wat min jongh,
 Gelijck ghy stadigh werdt,
 Uw' Tongh laegh in uw hert,
 En, Jan, dat waer meer wijselick.

16. *Milde Klaes.*

Klaes heeft sijn' kind'ren uytgetrouwt;
 En yeder een in Goed en Goud
 Soorijckelicken deel gegeven,
 Dat Klaes met ongemack moet leven
 Van 't weinigh dat hy over houdt.
 Sy sitten warm, hy in 't benouwen.
 Heet dat sijn' kind'ren uyt te trouwen?
 Het is sijn selven uytgetrouwt.

17. *Aen een' Vriend.*

Het is waerachtigh, Heer, men magh uw Huys wel houwen,
 Voor een der gierlickste van 's Gravenhaeghs Gebouwen:
 Maer, seght men in de Buert, 't heeft een groot ongemack;
 Het leckt en regent'er gedurigh door het dack.

II. Deel.

Rr

18. *Come*

PROV. 19. 23.

18. *Comedien.*

Verbiedt men oud en jongh Comedien te sien,
 Soo moght menſe met een de Wereld wel verbien:
 Of, ſoo m' haer 't leven gunt, behoort men laſt te geven,
 Dat elck met d'oogen toe, of 's nachts alleen moet leven.

19. *Aen eenen prachtigen Vriend.*

SEs Paerden, Heer, en ſoo veel' Knechten,
 Daer gh' alle daegh voor aen moet rechten,
 En die daer voor uw' Koets beſtaen,
 Of achter u geflickert gaen?
 't Staet heerlick, ſonder wederſeggen:
 Maer, magh ick 't met u overleggen,
 Voelt gh' aen u ſelfs niet watter ſchort?
 Uw ſteert wordt langh, uw' vleugels kort.

20. *Jans onthael.*

Ick vond Jan op ſijn huys te landwaert; en hem docht
 't Waer reden dat hy my een' Rhijnſchen Roemer brocht;
 Hy ſagh my warm, en ſeid', hy hadd een Paerd doen ſalen,
 Om uyt de meſte Stadt een' verſche fles te halen.
 De Son ſchoot nederwaerts, en 't duerde meer als 't ſouw:
 Ick bad hem om verlof: hy hiel my by de mouw.
 Ick ſeide, 't hoeft geen Wijn te weſen: laet het Bier zijn.
 Neen, riep hy, hebt geduld: de knecht ſal daer'lick hier zijn;
 Nu is hy langh half weegh, nu is hy ruym in Sté,
 Nu op de wederkomſt; ick hoor hem al; daer mé.
 Hy hoorden hem; 't was waer: de knecht quam my ontbinden,
 En riep, mijn Heer, ick kan den Toom yan 't Paerd niet vinden.

21. *Langh leven.*

DIt's een geheim, Dirck, houdt het ſtil;
 'k Sal ſoo langh leven als ick wil;
 En, ſoeckt ghy oock ſoo langh te leven,
 Ick ſal u Pill noch Drancken geven;
 Maer een Recept die vaſt gaen ſal:
 Wilt al dat God wil, daer is 't al.

22. *Rom. 12. 17. 19.*

'k **S**Ie quaed voor quaed doen alle dagh
 Maer goed voor quaed is beter ſlagh.

23. *Oud*

23. *Oud moet sterven.*

GHy hebt geen' stervens fin, en wenscht om een langh leven:
 Den Hemel wil 't u geven:
 Maer, botmuyl als ghy zijt,
 Hoe vreesst ghy voor de dood en wenscht om stervens tijd?

24. *Pieters Wijsheit.*

Ick wenschte my soo wijs als Pieter meent te wesen:
 Dan had ick Salomon noch Seneca te vresen,
 Noch Aristoteles: maer met een goed gewis
 Wenscht ick mijn Vyand niet soo sot als Pieter is.

25. *Eenerley Gave.*

TWee Vrienden wensch ick wijs,
 Elck op verscheyden' wijs;
 Den eenen wijs als Plato,
 Den and'ren geck als Cato.

26. *Sterven wil erven.*

DIt moeylick gebruyck van sterven, vraeghde Griet,
 Sal 't noyt geen einde hebben?
 Ja, sei'ck, ontwijffelick; maer, naer ick 't by de webben
 Van beid' ons leven gis, in onse dagen niet.

27. *Laegen hooghmoed.*

GEpronckte nedrigheit is hooghmoeds trotste trap.
 Ick vind min ydelheits in kostelicke Kleeren
 Van Koningen en Heeren,
 Als in een' Monicks Kap.

28. *Pieters trooff.*

Zyn menschen kind'ren swaer van herten,
 Seght Pieter, vol van sulcke perten;
 Die schuld en raeckt my altoos niet,
 Die met goed recht Pier Licht-hert hiet.

29. *Geen Schelm betrouwbaer.*

Die d'ongerechtigheit bemint,
 En is sijn eigen Ziel geen' vrind:
 En kunnen menschen sich verlaten
 Op menschen die haer' Zielen hate n?

30. *Schoenlappers bede.*

Schoenmakers hebben seer ondankbare gedachten,
Die d'arme Lappertjens of haten, of verachten;
Daer dese niet en doen als bidden in de Kerck
Om gener Winckelen vol neeringh en vol werck.

31. *Aen sommige Predikers.*

PRonck-Prekers, die daer staet en ciert tot uw' Gebeden,
Met een' verydelingh, die menschen niet en leden;
'k Wedd, saeght ghy daer uw' God, uw Schepper voor u staen,
Soo gh' hem behoort te sien, ghy spraeckt hem soo niet aen.

32. *Onwettige deughd.*

DE deughdelicke Lien en leven na geen' wetten,
Die menschen, haers gelijk, in Staet en Steden fetten;
Sy leven na de wet van 't deughdelick gemoed,
Dat daer geschreven staet is, sonder wetten, goed.

33. *Voor Frans.*

FRans drinckt sich wel eens buys, maer dat en is soo boos niet
Of Frans een Dronckaert waer:
En dat en is niet waer:
Men krijght den eigen naem van Dronckaert op een' poos niet:
Frans is het altoos niet, want hy en is 't altoos niet.

34. *Omwraeck.*

MEn heeft my ongelijk gedaen.
Wat hielp het, als ick my ontstelde
En tot de wederwraecke stelde?
Ick laet den goeden God begaen;
Hy heeft gefeght, ick sal 't vergelden.

Rom. 12.
v. 19, &c.

35. *Wel ontleght.*

HEt is my even eens, seid' eene van mijn' Neven,
Te sterven of te leven:
Ey, seid' ick, sterft dan eens:
Dat hoeft niet, seid hy, want het is my even eens.

36. *Griet van 't selve.*

ICk geev' om 't sterven niet, seid onlanghs onse Griet.
Ey, seid ick, lieve Griet, begint dan eens te sterven:
Neen sei sy, goede vriend, ick kan die moeyt wel derven;
Ick geev' om 't sterven niet.

37. *Jans goed-duncken.*

Is yemand wijs, seght Jan, my dunckt, ick oock niet sot ben;
Is yemand goed en vroom, my dunckt ick 't oock voor God ben;
Is yemand moy van muyl, my dunckt ick goelick ben;
 Schrijft yemand wel, my dunckt ick heb een' kloecke pen;
Is yemand wel bespraect, my dunckt ick kan oock spreken;
 Preeckt yemand wel, my dunckt, ick souw licht beter preken;
 My dunckt van al dat duncken, Jan,
 Ghy laet u wat veel duncken, Man.

38. *Tafel-waerschouwingh.*

'k **H**ebgeen' bekommeringh in onverwachte Gasten
 Die 'ck aen mijn Tafel krijggh: zijn 't Lieden van verstand,
 Die vinden haest genoegh: zijn 't gecken uyt den band;
 Mijn Kock past maer alleen op eenen geck sijn' rand;
 Sy nemen 't, soo 't haer lust, voor eten, of voor vasten.

39. *Rechte Loon.*

Mathijs heeft brand gesticht, van boosheit, soo ick hoor:
 Doch heeft hem weer gelescht; en eischer drinckgeld voor.
 Wat dunckt u, Schepenen? Ick soud hem eerst eens hangen,
 En dan soo hoogh en droogh na 't drinckgeld doen verlangen.

40. *Noodige wantrouw.*

Betrouwt niet op het valsch goed-duncken van uw' geest:
 En soeckt niet al te hoogh geleert te zijn, maer vreesst.

Rom. 11. 29.

41. *Jan den Brillmaker.*

Geslepen glazen die vergrooten
 Verkoopt men ons met volle schooten:
 Maer, wil ick uw wat leeren, Jan,
 Ghy sult van d'allerbeste maken,
 Kont ghy maer aen wat Glas geraken
 Uyt d'oogen van een nijdigh man.

42. *Waen-wijs, Wan-wijs.*

Ick weet geen' raed met yd'le Jan:
Hy meent hy alle dingen kan,
 En, wil men hem wat onderwijfen,
 Hy houdt sich wijser als de wijfen.
 Die na een' haven zeilen moet,
 En isser al, in sijn gemoed,

Soo langh hy fulcken droom blijft droomen
En falder noyt sijn leven komen.

43. *Klaefens wensch.*

MYn Wijf, seght Klaes, houdt veel van planten en van graven,
En stadigh seghts', haer hert light in haer Thuyn begraven;
'k Wouw dat dat Moer niet meer en sei,
En dat dat hert daer eens te deegh begraven lei.

44. *Kort en goed.*

Kort spreken met goed klaer bescheit
Is alle mijn' vermakelickheit,
Als 't samen soo te krijgen is,
Om dat het, onder goed beleid,
De naeste trap aen 't swijgen is.

45. *Een Water-molenaer.*

LAndt-molenaren recht is, scheppen voor haer deel:
Ick schep oock, en by haer wel dusentmael soo veel:
Maer, sulcks men onder haer sijn leven niet en sagh,
Ick werp al dat ick schep soo verr wegh als ick magh.

46. *Vochtige Hermans drooge beker.*

GEef Wijn in Hermans glas, riep ick, gram, aen mijn' Knechten:
In Hermans glas, Mijn Heer? seid onder haer een Guyt,
Dat 's maer verlooren moeyt; magh ick u onderrechten;
Hy wilder niet een drop in hebben; staegh is 't uyt.

47. *'s Werelds blindheit.*

MY seid een Blindemann, met geen' seer blinde reden,
Hoe hout men sich doorgaens soo vreemd van dat ick ly,
Als of 't niet dusenden van menschen met my leden?
Is niet de heele helft der Wereld blind met my?
Blind, meend' ick, van verstand: neen, seid hy, blind van oogen:
Siet of gh' uw' rekeningh oock in de mijne vindt:
Elck slaept sijn' halven tijd; dat moet ghy my gedoogen;
Soo fiet de helft dan niet; want al die slaept is blind.

48. *Blinden troost.*

EEn Blindeman geterght, soo 't gaet, by dees of die,
Sprack voor sijn' scherpste wraeck; dat doet my mijne plagen
Als ickse dragen moet, met meer gedulds verdragen,
Dat ick soo boosen boef, als ghy zijt, niet en sie.

49. *Aen*

49. *Aen een' geleerden Vriend.*

GHy hebt uw' herffenen versleten
 Om veel te weten; en dat's goed:
 Maer 't scheelt noch veel, vriend, veel te weten,
 Van weten hoe men weten moet.

1 Cor. 8. 2.

50. *Overfmoort.*

DIrck dirckes als een Dijck en houdt niet op van smeeren:
 My dunckt hy hoorde wel te leeren van fijn' Kleeren;
 Hoe langer hoe min ruym, dat, hoe hy 't langer herdt,
 Hoe fijn' gevangen Ziel haer Kercker enger werdt.

51. *Eigen Lof geloof.*

Ick hoord' een weerdigh Man fijn' eigen deughden roemen,
 Sijn feilen overslaen (een ander moghtse noemen)
 God, seid' hy, had hem kloeck geschapen van verstand,
 God had hem goed gemaect, milddadigh van de hand,
 Aensienelick, geleert, beleeft, soet en mewaerdigh
 Met mind're gaven meer. Dit vonden veel' onaerdigh.
 Ick sprack in tegendeel, al sei de man noch meer,
 Wat waerder aen misdaen? hy roemt in God den Heer.

1 Cor. 1. 31

52. *Mond toe.*

VRiend, laet het niet gebeuren
 't Quaed van een' vriend gehoort
 Te melden t'fijner schae: smoort in u 't vuyle woord,
 't En is noch Beer noch Leew, 't en sal u niet verscheuren.

Ecc. 19. 16

53. *Aen eenen Blinden.*

GHy mist uw' oogen, ja: soo doen de beesten niet.
 Die hebbender elck twee, daer mé fy dom en bot sien:
 Maer d'oogen van uw' Ziel, daer mé ghy beter fiet,
 Weet dat dat oogen zijn van Engelen, die God sien.

54. *Teel-konst.*

DIrck staet sijn Ackertje soo vruchtbaer alle Jaer,
 By dat sijn Buermans doet, die ploecht en zaeyt als hy doet.
 Dat, seiden sommige, en 't schijnt soo goed als waer,
 Daer moet wat wesen, Dirck, dat ghy der af of by doet:
 Bekent het; is 't niet wat van Alcumistry?
 Ja, Vrienden, sei de Vent, ghy hebt het schier geraden;
 Het sweemter soo wat na; want ick ben onbeladen
 De waerheit toe te staen, 't is al Koeimistry.

55. *Ex*

55. *Ex Stobaeo.*

WEl seide een statigh Man
 Wel dusent Jaer voor desen,
 't Land sou geluckigh wesen
 Wierd maer de wet gevreesst gelijk als een Tyran.
 Een ander sei daer op, daer was een beter vreesen,
 En heeft'er by geset,
 De schande stond noch meer te vreesen als de wet.

56. *Leedkortingh.*

GEbeurt u stof van treuren,
 Als veeltijds kan gebeuren;
 Slickts' haestigh door, gelijk m' een' dranck gebruyckt;
 Het is een Geck die'r langh aen smaectt of ruyckt.

57. *Aen een' Prediker.*

GHy, die daer staet en singht, en met gemaecte swieren
 Uw' handen kunstigh roert, die onkunst best sou stieren;
 Onthoudt dit eens voor al, mijn goede Predick Heer,
 Soo haest ghy uw behaeght, behaeght ghy my niet meer.

58. *Graf-schrift van een' Klappye.*

HIer lightereen' in d'aerd' gesteken,
 Die van haer dagen sonder spreken
 Noyt oogeblick en heeft geleest:
 En ofs' haer' spraeck noyt weer sal krijgen,
 Sy kan in't Graf niet soo veel swijgen
 Als s' in de Wereld gesproken heeft.

59. *Dobbel geluck.*

KLaes is sijn Wijfje ter Zielen gegaen;
 Hy isser wel af, en hy isser wel aen.

60. *Van Meester Dirck.*

DIrck is een eerlick man, en soeckt niet als kraekeel:
 Scheelt dat niet wat te veel?
 Neen; 't is een Advocaet, en al sijn lust is kijven;
 De besten Advocaet is als de booste Wijven.

61. *Van Dirck wete-ber.*

'kSie Dirck sijn' grillen wel in 't spreken en in 't rijmen,
 En wees den kapstock wel een' wegh van beter schick:
 Maer 't heeft geen eind', altoos weet hy s' veel meer als ick,
 Gebroken Testen, Dirck, en lust my niet te lijmen.

62. *Quaed op quaed.*

SToot maer een' schrale scheen het vel af; daer's een open;
 Daer al des lichaems quaed om seerst na toe sal loopen,
 Om 't zeer meer zeers te doen,
 En met vergift te voe'n.

Komt yemand ramp in eer of goed te wedervaren;
 De wereld schiet'er toe, om 't quade te beswaren,
 En d'allerscherpste sucht
 Beswaert het met genucht.

63. *Spade Gierigheid.*

'k **V**ersta de gierigheid van oude Liederen niet.
 Van alle fortigheid diem' op de wereld fiet
 Waer 't eene sonderlingh, meer reisgelds te begeeren;
 Hoe meer de reise kort en min staet te verteeren.

64. *Gereeden troost.*

Werdt God gehaet, en magh ick klagen,
 Dat ick met God wat moet verdragen?

Joan. 15. 28.

65. *Jans Geestigheid.*

JA, Jan, ghy zijt een geest, men fiet het aen de boecken
 Van uw' geleerden tijd:
 Maer of gh' uyt Gods geest zijt,
 Dat staet my r'onderfoecken.

Joan. 4. 1.

66. *Milde groet.*

TAst haestigh na den hoed, en weest verlangh in 't decken;
 Het komt soo wel te pas by Wijfen als by Gecken:
 'k Heb menighmael gesien hoe grooten gunst het gaf
 Een weinigh laeter op, een weinigh vroeger af.

67. *Aen een Quansfelaer.*

GHy spilt al uw groot geld aen kleine beufelingen:
 Als gh'eens behoeven sult groot geld tot groote dingen,
 Soo salder nauwelicks klein geld zijn in de Tas,
 En 't groot langh uyt de Kas.

68. *Misbruyckte tijd.*

ALs ick scherp overlegh wat wandelen en gapen,
 En sitten over mael, en dood zijn, (dat is, slapen)
 My beter besigheits bedrijf benomen heeft,
 Soo heb ick menigh jaer en weinigh tijds geleest.

69. *Aen onverfoenlicken Dirck.*

UW kind heeft u misdaen ; ghy weet van geen vergeven :
 Dé God, uw Vader, soo met u, waer 't niet om 't even?
 Dirck, denckt eens om hier na,
 En of u sijn' gená
 In sijn Gericht sal dulden ;
 Komt u noyt in den sin, vergeeft ons onse schulden,
 Als wy, &c.

70. *Harde kost.*

ANdries verflemt sijn goed, en klaeght van een quá' maegh :
 Is 't wonder dat hy klaeght,
 Na soo veel harde beten,
 Die land by mergens en heel' huyfen heeft gegeten?

71. *Aen een' Friend.*

GHy schijnt verlegen om klein geld ;
 En soeckt het aller wegen :
 Veel arger is 't met my gestelt ;
 Ick ben om groot verlegen.

72. *Verlegen Truy.*

TRuy, 't is vergeeffch de mans getergh :
 Ghy hebt soo veel van jonghs gelegen
 Dat m' u geen liggen meer en verght :
 Jongh veel gelegen, oud verlegen.

73. *Verloren moeyt.*

PIer leght en soent sijn oude Griet ;
 En Griet en geeft geen' Erven :
 Wous' eens een lutje sterven,
 Hy soufse geerne derven ;
 De reden is van sijn verdriet,
 Hy soent sijn buyck vol, en sy niet.

74. *Jan aen 't braken.*

DAt komter af van gulligh leven ;
 Jan is ten einde van sijn geld ;
 Nu staet het Huys te koop, nu is de maegh ontstelt,
 En moet van bangigheit een heel Huys overgeven.

75. *Salige*

75. *Salige staet.*

WAt lust haer die my haten?
 Sy souden 't beter laten
 En doen gelijk ick doe;
 Die, aller moeyte moe,
 Geen' haet en meen te queken:
 Van herten magh ick 't spreken;
 God weert dat ick maer 't quaed
 En sijne haeters haet.

Pfad, 138.
 21, 22.

76. *Degen t'ondegen.*

HOe is 't gelegen, Jan; wat zijt ghy sot of quaed?
 Ey hoor, wat doet ghy met den Degen op de straet?
 Een Degen, Jan, een Degen?
 Voorseker 't is t'ondegen:
 Hoe? Jan, geboren, Jan gesworen Advocaet
 Een yser op sijn zijd', en is hy geen Soldaet?
 Magh ick het vergelijcken,
 't Is even aen te kijken,
 Als of een Krijghsman in een' Advocaten rock
 De pen stack achter d'oor, en sooten strijde trock.

77. *Arme Dirck.*

WAt klaeght ghy, seid ick, Dirck? wy worden dat gekarm moe:
 Ick, seid hy, ben die 't lijd'; en, maect u my alarm moe;
 Veel etens maecte my voor desen maegh en darm moe:
 Soo moet ick aen de ploegh, of ick vergingh van armoe;
 En ploegh ick gins en weer, soo werd ick het gefwarm moe;
 Want ick ben 't ongewoon, en armoe maect mijn' arm moe.

78. *Hooren en doen.*

't EN baet niet of w' al veel geblomde reden hoorden
 In 't School en in de Kerck,
 De Gecken maken werck van woorden;
 De Wijse maken werck van werck.

79. *Half werck.*

HEt schijnt wat duyfter van bescheid;
 Maer wijse konnen 't wel verstaen
 't Sermoon is al langh uytgeseit;
 En noch en is het niet gedaen.

80. *Ver-*

80. *Verskil van mond en grond.*

Matth. 12. 34. **J**An lijkt een kloeck Soldaet, en is een bloode bloed:
 Maer hy verfaet de konst van moedigh op te geven.
 Indien men 't seggen moght, al staeter soo geschreven,
 Veel' woorden komen niet uyt s' herten overvloed.

81. *Jans Gesangh.*

ALs Jan begint te singen,
 Treckt yeder na sijn' dingen
 En foeckt de Vent t'ontgaen:
 Jan is een goeden Haen,
 Dat soud een Boer wel raeyen,
 Die maer met eens te kraeyen
 De menschen op doet staen.

82. *Voorzichtige Aelmoes.*

Dirck deelt veel geld op straet aen Lammen en aen Blinden;
 Voor hoogh geleerde Lien en weet hy 's geen te vinden.
 Ick vraeghden hem waerom?
 In't eerste stond hy stom.
 En, als ick hem wat porden,
 Soo sprack hy 't vonnis uyt, dus meen ick dat het komt;
 Ick schick eer lam en blind als hoogh geleert te worden.

83. *Niet Allemans werck.*

HOe vindt men een wijs man,
 Met soo veel moeyte, Vrienden?
 De reden isser van,
 Daer hoort een wijs man toe, om een wijs man te vinden.

84. *Op Trijns Mouches.*

Die swarte Vliegen, Trijn, die gh'op uw aensicht draeght,
 Weet dat gh'er gecken, maer geen' wijsen mé behaeght:
 'k Wouw dat se vliegen kosten,
 En dat se stracks begosten.

85. *Hooge moed.*

WEgh met het groot ontfagh van groote werelds machten;
 Daer is geen' groote ziel, als die 't groot kan verachten.

86. *Aen 't werck.*

WAt drinckt ghy, feid ick, liefft, of rooden wijn of witten?
 Want ick en ben niet vies:
 Waer zijfse, feid' Andries?
 De faeck is proevens waerd, en laeter ons toe fitten.

87. *Gelijcke kans.*

't **W**As een braef Krijghs-hoofds woord, daer bloode quamen
 roepen
 Hoe naer de Vyand was met al te groote Troepen:
 Ja, feid hy, zijn sy naer,
 Soo zijn wy 't oock by haer.

88. *Aen Henrick.*

Wil't met den krijgh niet gaen,
 Soo neemt wat anders aen.
 Komt na den Haegh toe, Henrijck,
 Daer wort men met de pen rijck.

89. *Dorstige Jan.*

WIe Slemper en wie Demper is
 Altoos en ben ick 't niet, seght Jan, en seght niet mis:
 Ick heb verstand van flempen,
 Maer minder als een kind van flemmens lust te dempen.

90. *Geld in 't water.*

EEn' Slemper, die my quelt om geld,
 Heb ick 's alree soo veel getelt,
 En hy soo sonder danck en sonder schaemt verquistet,
 Schoon ick het fagh en wift het,
 Dat ick uyt geven fchey; want, naer ick gifsen kan,
 Hy maeckte my eer arm, als ick hem een rijck man.

91. *Spaert vroegh.*

TEun heeft sijn Goed verdaen en moet nu overvasten,
 Soo hy sich overdronck eertijds, en overbrasten:
 Sijn' beste maeltjens zijn een brockje Brood en Loock,
 Met klaer Bier uyt de pomp; dat smaeckt niet na den roock.
 Teun, hadt ghy van jonghs af soo suynighjens ontbeten,
 Ghy soudt nu beter Noen en Avontmaeltjens eten.

92. *Zeldsaem geluck.*

VEel' kennen neffens my een Hollandsch Predicant
 In Holland seer gesien, en na sijn waerde in waerde
 Math. 12. 37. 'k Magh seggen met Gods Woord, hy is wat vreemds op aerde,
 Een levende Propheet verheven in sijn Land.

93. *Krijghsmans uytleggen.*

Math. 11. 29.

LEert van my kleinhertigh wesen
 Sprack de Heere soo daer staet?
 Ja, sei'ck, hebt ghy 't wel gelesen?
 Ja ick, seid' hy, langh voor desen;
 Maer hy seid't aen geen Soldaet.

94. *Piers wild gepleit.*

Pier pleitt' een' kleine saeck met sulcken overvloed
 Van klaterende woorden,
 Dat ick'er my in stoorden,
 En voerd' hem te gemoed,
 Ghy houdt u konst voor aerdigh;
 En ick u niet meer waerdigh
 Als die een' wijden schoen maeckt voor een' kleinen voet.

95. *Klaesens Graf-schrift.*

DE moeyelickste Vent
 Die 'ck levend heb gekent,
 Klaes, heeft by tijds begonnen,
 En een Gedicht versonnen
 Dat op sijn Graf sal staen:
 Hier light (soo vanght het aen)
 Een man van eer en waerde,
 Begraven onder d'aerde:
 De Ziele sal hier na
 Weerom, et cetera.
 't Is wat te langh om lesen;
 Ick laet het in sijn wesen:
 't Gedicht is goed en rond
 'k Wouw 't op sijn Graf al stond.

96. *Vryen Toorn.*

QUae knechten te bekijken
 Is quaed met quaed verdrijven;
 En 't is geen sonde; want daer staet,
 Men kan quaed zijn en doen geen quaed.

Ephes. 4. 26

97. *Giften vergeven.*

ICK sie niet geern geschencken komen,
 Al die wat neemt, die werdt genomen.

98. *Borgen doet sorgen.*

DAer staet geschreven, sorght niet
 Daer voeghde wel by, borght niet.

Philipp. 4. 6.

99. *Langblevens kunst.*

HOe raeckte Jan tot in de tachtigh jaer?
 Hy trouwde laet, en wierd vroegh Wewenaer.

100. *Misdaet.*

HOort toe, Misleidde; schoon en schoen
 Scheelt meer als Mis doen en misdoen.

101. *Koele Godsdienst.*

ALl' heet wil opwaert: waerder vier,
 Ons hert waer hoogh en verr van hier.

102. *Versoende Buren.*

KLaes had krackeel van over langh
 Met Pier sijn Buerman om een' gangh.
 In 't ende maeckten hy goe kennis
 Met Pier sijn wijf, en door die schennis
 Koeld hy sijn wraeck-sucht tegen Pier,
 Voor eene gangh, met dry of vier.
 Doe liet hy sich te vreden stellen,
 En wouw sijn Buerman niet meer quellen.
 Elck magh dat noemen soo 't hem lust,
 't Scheel was versoent, of 't was verkufft.

103. *Hemel-roof.*

HEt heeft een' vreemden schijn,
 By onverstandige ooren:
 Maer houdt men van Gods Woord, men moet het leeren hooren
 Dat d'allervroomste Li'en de grootste Roovers zijn.

Math. 11. 12.

104. *Op*

104. *Op Maerſſeven.*

HEbt ghy nieuwsgierige gepeifen
 Naer heele Buerten van Paleifen,
 Hoort goede Vrienden, ſpaert uw' treen;
 Daer iſſer in de werelt geen.
 Ick liegh: ghy mooghter wel om reifen
 Daer iſſer in de wereld een,
 (Nuliegh ick niet) 't is Maerſſeven.

105. *Noch.*

ICk vond my langhs de Vecht alleen,
 En focht het Dorp van Maerſſeven:
 Hier is 't feid een; ick hiet hem liegen:
 Vriend, ſprack ick, helpt ons niet bedriegen,
 Dit is geen Dorp, wy zijn van 't pad
 Het is een' kleine ſteene Stadt.

106. *Noch.*

WAt let de Vecht, hoe is haer ſtroom
 Voor Maerſſeven ſoo luy, ſoo loom?
 Ick meen ſy moet haer ſelfs vergapen;
 Soo ſchoon is Maerſſeven geſchapen.
 Sy wil, ſy kand'er, en ſlacht my,
 Niet ſonder ongenucht voorby.

107. *Graf-ſchrift van Joffrou Lucretia van Trello.*

ICk weet niet ofs' hier light, Lucretia, die waerde:
 De geeft gaet niet ter aerde;
 En ſy is niet als geeft
 Van kinds been afgeweest.

108. *Noch.*

Die hier gekeldert light, was rijckelick bedaeght;
 Noch ſtierfs' een' jonge Maeghd,
 En wierd te vroegh begraven
 Soo ſegg' ick, om degaven
 Die met haer zijn vergaen.
 Wie ſal haer nu beſtaen
 Een Graf-gedicht te ſchrijven?
 Al wat ick magh bedrijven,
 Is lamme rijmery:
 Of ick en kan 't heel niet, of geen en kant als ſy.

109. *Noch.*

109. *Noch.*

HAer leven was soo hoogh in 't jaren-tal gerefen ;
 Sy schein onsterffelick en was 't wel dobbel waerd,
 Lucretia, noyt volpresen ;
 Maer 't was te dieren pand voor des' ond anckbaer' Aerde :
 Soo gings' het elders wesen.

110. *Noch.*

SY bracht haer selven om, wat vroegh, en wat te laet,
 De Roomsche, na de daed
 De Dood deed 't die van Delf voor seker laet genoegh,
 Maer evenwel te vroegh.

111. *Noch.*

HIer light Lucretia van Trello : 'k hoef niet meer
 Te seggen tot haer' eer :
 Die niet en weet wie 't was, die langh soo heeft geheeten,
 En is 't niet waerd te weten.

112. *Noch.*

HIer light Lucretia,
 Die soo welsprekende geen raed en wist tot Ja ;
 Die soo verstandigh geen verstand en had van trouwen.
 O Jammer en ô scha
 Voor nu en langh hier ná !
 't Stuck was te goed, om geen Copyen af te houwen.

113. *Noch.*

DIcht, Dichters, en schrijft Schrijvers,
 Ghy hebt niet als wat yvers,
 Te brengen op dit Graf.
 Als haer den Hemel gaf,
 Die hier heeft willen leggen,
 Noch eens een woord te seggen :
 Sy dicht' en schreef u stom van schaemten en van spijt,
 Soo menigh als ghy zijt.

114. *Noch.*

HIer light Lucretia, de schoone moeten 't hooren,
 En hooren met verstand ;
 Soo schoon en welgeboren
 Als een' in Nederland ;
 En 't was van 't schoonste Schoon ; men sagh het door sijn' ooren.

II. Deel.

T t

115. *Noch.*

115. *Noch.*

Hier light Lucretia, daer van wy seggen dorven,
 Haer deughd was vrolickheit, haer vrolickheit was deughd;
 Haer jeughd was vol verstand, haer ouderdom vol jeughd.
 Wat dunckt u jong' en oud', iss' oud of jongh gestorven?

116. *Noch.*

Lucretia light hier, die 'ck om een ooge troosten
 Met leeringen, gefooght uyt al het mergh van Oosten:
 Nu laetse my alleen;
 Als mijne met haer tween,
 Om harent wil ontstelt, haer troosten soo van noo waer;
 Maer, wift sy dat het soo waer,
 Sy waer wel soo beleeft,
 Naer ick se heb beleeft
 Indien 't haer yemand melden,
 Sy quam wel weer, om noch mijn' vriendschap te vergelden.

117. *Op den Scheveninghschen Steen-wegh.*

Visch-vrouw tjens, nu de Mert:
 Uw pad was wat te sacht en daerom viel 't u hert:
 Is 't qualick overdacht?
 Nuis 't wel eens soo hard, en 't valt wel eens soo sacht.

118. *Noch.*

Dit pad wordt aengesien met goed' en ongoed' oogen;
 De meeste niettemin, vertrouw ick, hebben 't lief:
 Een steentjen in de weegh, is quaed voor exteroogen,
 Maer steentjens in den wegh is yeder eens gerief.

119. *Noch.*

Veracht den backsteen niet, Gemannen, 't zijn ons' keyen:
 Men raecter even schoon, en gladder, over heen:
 Wat scheelt het of s' in 't vier gehardt is of in heyen?
 't Is klinckert op sijn' kant, en dat 's beschuyt van steen.

120. *Vrede-sucht.*

DE Mensch en waer geen Mensch, waer hy van ondeughd vry:
 Die haet ick niettemin, en daerom haet ick my.
 Om eene deughd alleen kan ick my niet verwenschen;
 God zyder voorgelooft, 'k foeck vré met alle menschen.

Heb. 12. 14.

121. *Geen*

121. *Geen overspoed.*

DE dingen werren veel : maer 't wer is wel t'ontwerren ;
Mits dat geen' schielickheit het werck en overloop' :
Het scheelt veel ofm' een Kleed van een scheur' of ontarren' :
Werckt saght, 't wer valt uyt een, ruckt hard, het wort een knoop.

122. *Aen Klaes.*

KLaes, noodt ghy my te gast by vijf-en-twintigh Gasten ?
Van all' die ghy daer noemt en ken ick 'er niet een ;
Ey, laet my liever t'huys wat peufelen, of vasten
Met goede kenniffen : ick eet niet geern alleen.

123. *Aen Jan.*

JAn, zijt ghy gram ? dat isgeen wonder ;
Maer wonder waer't, en sonde mé,
Had ghy geen' ooren tot de vré:
Komt, scheid'er af, de Son gaet onder.

Eph. 4. 26.

124. *Kaele Letter-dief.*

TEun light my en besteelt in 't schrijven en in 't spreken,
Al waer hy spreeckt of schrijft vernem' ick yet van 't mijn :
Ick wouw dat kloecke Lien mijn' dieven wilden zijn,
En fulcke broeders niet ; soo wift ick my te wreken.

125. *Neel in 't Bad.*

NEel deekt al 't onderste, met reden, als' in 't Bad is :
't Is jammer dat haer Hoofd en Backhuys boven 't nat is ;
Sy moft haer schamen, wift s' hoe leelicken dingh dat is.

126. *Wat nieuws.*

GEleerde seggen, Jan, ('k weet niet of ghyder van zijt)
Dat niet gefeght en werdt, ja niet een enckel woord,
Dat niet gefeght en was, dat ghy een eerlick man zijt,
Segh ick, (al meen ick 't niet) wie heeft dat oyt gehoort ?

127. *Goede eigenliefde.*

ANdries, soo ghy gaet trouwen,
En zijt flap van onthouwen,
Leeft eens's daeghs watter staet in een' Gods-wijsen Brief,
Bemint de man sijn' Vrouw, hy heeft sijn selven Lief.

Eph. 5. 25.

128. *Onderrechtingh.*

DAer was een feker man : soo hoord' ick Jan beginnen
Een praetjen in 't Gelagh. Soet, seid' ick, seght, misschien,
Ghy moght u, feker, in dat, feker, licht versinnen ;
Ick heb'er, dat ick weet, noch weinige gesien.

129. *Dircks Gedichten.*

DIrck seght, sijn Dicht heeft menighmalen
Den Leser aengenaem geweest.
Ick kan hem daer in niet behalen ;
Indien hy 't selver dickmaels leeft.

130. *Keur van Lesers.*

KLaes wil gelesen zijn, maer niet van alle man :
Van volck dat geerne leeft ; maer niet dat schrijven kan :
De Schrijvers heet hy Kocks ; die zijn te vies van smaken,
En veel te dun van Tongh ; daer voor en koockt hy niet :
Gemeene Lesers zijn 't die hy sijn' Tafel biedt,
En 't is hem eers genoegh sijn' Gasten te vermaken.

131. *Van mijn Huys.*

MEn seght my van mijn Huys, het is een goed getimmer,
Dan hier en daer alleen gebreekt wat : Is dat waer,
Soo isser in den Haegh noch in al 't land geen slimmer ;
Want al dat niet en deught is altoos hier of daer.

132. *Schoone onpartijdigheid.*

DIrck neemt van wederzy geschencken, en is Rechter.
Wanneer men 't hem verwijtt en met de wetten dreight,
Soo seght hy, daer's geen dingh bequamer noch oprechter,
Het maect hem wederzijds noch min noch meer geneight.

133. *Wel bidden verkrijght.*

WAt light ghy staegh en moeyt den goeden God sijn' ooren,
Om meer en meerder weeld, en klaeght, hy wil niet hooren?
Vriend, leert eens bidden soo 't behoort,
Ontwijffelick, ghy werdt verhoort.

Jac. 4. 3.

134. *Aen Antoni.*

WAer heen, Antoni ; na de Miss?
Daer weet ick niet op als, 't is mis.

135. *Vana*

135. *Van Trijn.*

TRijn is verkout, en schors en hees:
 Noch wil't wijf kakelen, seght Kees:
 Dat's van d'elendighste gebreken,
 Een' Vrouw die swijgen kan, noch spreken.

136. *Slechte Loosheit.*

EEn Lichtmis eifchte my acht of tien pond te leen:
 Ick seid', ick hadder juyft (voor hem, verstaet) niet een.
 Dry dagen na den dagh, ontbiedt hy dat hem Gasten
 Op 't aller onvoorsienst besprongen en verrasten,
 En eifcht my een Lamper te leen, voor 't middaghmael.
 Hy nam my voor een Geck, of half, of heeltemael:
 Wat een vernufte konst? wat moght de kapstock meenen,
 Die'ck tien geweigert had, soud ick dien hondert leenen?

137. *Mislefingh.*

Pier laghen en las mijn Dicht; ick wouw dat hy 't gestaect had,
 Hy las het my soo mal, het gingh of hy 't gemaect had.

138. *Droomers waken.*

GHy staet vroegh op; nochtans en geewt ghy noch en gaect niet:
 De reden is, ghy slaept geruft: maer ick ben loom,
 Laet op, en slaperigh: de reden is, ick droom:
 En wel heeft een wijs man gefeght, die droomt en slaept niet.

Era Paolo.

139. *Dirck en Klaes.*

DIrck is al seventigh, en wouw noch, als hy most,
 Een gracht van twintigh voet diep waters overspringen.
 Klaes is soo oud als Dirck, en seght veel grooter dingen
 Woud' ick in 't springen doen, als Dirck doet, als ick kost.

140. *Ongemeene kost.*

JAn heeft sijn Paerd verkocht, en spilt het Geld met smeeren:
 Antoni hielper laest een groot deel af verteeren.
 En prijft het goede çier, en seght'er dag'licks af,
 'k Wist niet dat Paerde-vleesch soo goe pottagie gaf.

141. *Voor de Molenaers.*

EEn Molenaer een Dief te zijn?
 My dunckt het heeft geen redens schijn:
 Wat hoeft hy om veel Goeds te geven,
 Een mensch die van den wind kan leven?

T l 3

142. Jan

142. *Jan te vreden.*

JAn was eens arm, en wierd beklaeght;
 Nu fiet hy sijn geluck benijden,
 En seght seer wel, als 't God behaeght,
 't Is beter nijd als nood te lijdén.

143. *Vermaningh.*

Dirck schoof by misverstand van vijf of festien trappen;
 Eer ick hem houden kost was 't ongeval geschiet.
 Dirck, seid ick, lust u meer te glijen als te stappen,
 Dat is de kortste wegh, maer 't is de sachtste niet.

144. *Ondichte Regieringh aen een' Burgemeester.*

HOe wel tot u went het Stadhuys,
 Als 't op het nauwste meten quam,
 By 't wonder-werck van Amsterdam,
 Seer weinigh meer is als een' kluyt;
 't Gebouw is goed; langh moet' het duren:
 Maer is 't niet wat te dun van muren?
 Al watter binnen omme gaet,
 Verneemt men datelick op straet.

145. *Graf-schrift.*

Heb. 11. 38. **H**ier light een heiligh man gedolven onder d'aerd:
 Want boven was sy sijns niet waerd.

146. *Dammum cessans.*

GElijck een Beeck valt in een' grooten Stroom,
 Heeft onse Jan sijn' rijcken vrecken Oom
 Sijn' Bors gestijft 'sjaers met een vijftigh Kroonen.
 Oom, hoopten hy, soud 't na sijn' dood beloonen.
 Die slag is mis; en in Ooms Testament
 Is onse Jan noch voor noch na bekenr.
 Klaeght hy? my dunckt hy heeft het goed te dulden,
 Oom laet hem na 'sjaers hondert vijftigh gulden.

147. *Trouwe hulp.*

TYs roemd', hy had een Salm, daer by de groote mast
 Van een Oost-Indisch Schip in dichte niet kon halen,
 Sien leven in een' Fuyck: sijn knecht die op hem past,
 En moet sijn Meesters munt goed maken in 't betalen,

Stond in de saeck verfett; die dichte viel hem bangh,
 En docht hem by een mast niet heel wel vast te stellen.
 Maer, seid' hy, yeder moght voor waerheit na vertellen,
 Was 't niet soo dicken Salm, hy was wel ruym soo langh.

148. *Antoni giet-leugen.*

DEr Dicht'ren konst en recht, is, meesterlick erdichten,
 Naer onser ouden rechtfinnige verstand:
 Is 't seggen waer en wis, naer ick my laet berichten,
 Soo is Antoni een Puyck-dichter van ons Land.

149. *Vader Jan.*

JAn, hoe veel kind'ren hebt ghy wel?
 Vraeghd' ick onnooselick en sonder achterdencken:
 Acht, seid' hy, heester onse Nel.
 Nel stond'er by, en grimd', en sei, mijn' eer te krencken,
 Dat soudt ghy beter laten, Jan.
 Hy sprack, dat doen ick niet, maer heb ick alleman
 Bewijs en rekeningh tot naeld en draed te geven,
 Van hoe veel' kind'ren ick noch elders heb in 't leven?

150. *Van Trijn.*

Ick weet niet wat haer schortt, Trijn magh 't self overleggen:
 Een dingh en moet ick seggen,
 Als 't my te kieser stond,
 Veel liever kusten ick haer' Handschoen als haer' Mond.

151. *Aen Klaes.*

Klaes, en prijft noyt uw werck voor Gecken, noch voor Wijfen:
 Is 't prijselicke Waer, sy moet haer selven prijsen.

152. *Dircks onschuld.*

Dirck prijft sijn eigen werck, en derft dat wijsheit noemen:
 Want, seght hy, 't is Gods werck; magh ick Gods lof niet
 roemen?

153. *Verraed.*

Noyt en misluctt verraed aen Steden of aen Staet.
 Want, als het wel vergaet,
 En derft geen mensch op stract
 Meer seggen, 't is verraed.

154. *Behendige Winst.*

AL wat ick Pieter leen is sonder keeren quijt:
 Soo wijs heeft my de proef doen werden metter tijd.

Komt

Komt hy my dan te veld, en foeckt my tien t'ontleenen,
 Soo pas ick hem pas vijf, en schenck hem die met eenen.
 Soo komt hem eigen t'huys half wat hy leenen fouw,
 En ick win d'ander helft, die 'ck uyt den brand behouw.

155. Gemeene wensch.

JAn wenscht sijn wijf in 't graf, sy wenscht hem onder d'aerd.
 Mon Eils, den erfgenaem, die, naer der liefden aerd,
 Sijn' goeder ouden devotie niet wil stooren,
 Bidt dat den Hemel haer te famen will' verhooren.

156. Leer voor Leeraers.

'k **H**Oor scherpe Leeraers bitter kijven,
 Dat mannen min voeght als qua wijven.
 Indien ick my ten Bijbel keer,
 Sy fouden, dunckt my, best beklijven,
 Met my, ten minsten, meest bedrijven
 Met foetigheid van Geest en Leer.

2 Tim. 2. 25.
 2 Tim. 1. 2.
 Jac. 2. 18.

157. Krijn.

DE goddeloofse Krijn en wouw geen einde maken
 Van Gods al-heiligheit te looch'nen en telaken.
 Ick vraghden hem, wat Beest hy meend' op 't vaste land
 Het grootst van allen was? hy riep, een Oliphant.
 Soeckt, seid' ick, Oliphant, of m' u om geld wil kijcken,
 Groot' heb ick'er gesien, maer noyt geen' uws gelijcken.

158. Klaer aen Klaes.

KLaes quam Klaer onbekent een straet langh na gegaen,
 En seid' haer, om te mallen,
 Klaer, hadt ghy my foo wel van voren aengestaen,
 Als hier van achteren, ick waer u aengevallen,
 En, hondert tegen een, daer most een soen op staen.
 Voldoet dan u gevallen,
 Sei Klaer, en, sooghy toch tot kussen zijt gesint,
 Gaet aen, en kust my eens daer ghy my schoenste vindt.

159. Aen Gerrit.

GHy wenscht de Koeckoecken, met haer' verroefte stemmen,
 In 't diepste van de Zee, maer, Gerrit, kont gh' oock swemmen?

160. Aen

160. *Aen Schouth Jan.*

GHy hebt het niet gekocht, uw Schout-ampt, Jan, dat's waer:
 Maer die 't u heeft doen hopen,
 En oock bestelt daer naer,
 Heeft u sijn Paerd doen koopen
 Voor hondert ducaton, of twee, of dry, of vier:
 Het Schout-ampt is goe koop; maer 't Paerd valt vry wat dier.

161. *Barmhertige Agniet.*

MYn man, mijn lieve man, om min als niet gevangen,
 Een brandmerck op sijn' rugh? mijn' Heeren, riep Agniet,
 Doet hem die schande niet,
 En laet hem liever hangen.

162. *Van Jans honger.*

JAn is sijn' honger quijt, de grooten eter, Jan;
 Hy heeft hem korten verloren:
 Soo hem een arm man vindt, ick segh 't hem van te voren,
 't Is een bedurven man.

163. *Van Dirck en my.*

DIrck eifchte my een Boeck van mijn' gedruckte voden:
 'k Sei, foeckter een te koop; by my en isser geen.
 Hy sprack, my lust geen geld aen fulck tuygh te verbrodden;
 My lusten 't noch veel min; soo raeckten wy van een.

164. *Nieuwsgierigheit.*

DAer gaet een Boofwicht na 't Schavot;
 Daer loopt een yeder naer als sot.
 Waerom? die mensch sal moeten sterven,
 En dan verrotten en bederven.
 Wel, wat een saeck! of m' alle dagh
 Het selve wonder niet en sagh;
 My roeren geen' gemeene saken,
 In 't ongemeen light mijn vermaken:
 'k Vrees dat het qualick wesen kan;
 Maer waerder eens te sien een man,
 Die nemmermeer sou sterven moeten,
 Daer liep ick toe met all' mijn' voeten.

165. *Aen Jan.*

GHy seght, doe ghy my laestmael spraeckt,
 Hebt ghy my soo wat wijs gemaect;
 O Jan, wat soud' het my vermaken,
 Kost ghy my soo wat wijser maken!

166. *Van Teun.*

TTeun wil niet spelen als heel groot spel:
 Dat heeft hy wel; want hy heeft het wel.

167. *Aen Pauwels.*

WEl, Pauwels, hebt ghy 't noyt gelesen,
 Hoem' eens te vreden hoort te wesen?
 't Was uw Genande die het sprack
 In 't midden van al ongemack:
 En u, met voorspoed overladen,
 En kan geen overvloed verzaeden:
 Ey, houdt eens op; 't is langh hoogh tijd
 Vernoecht te zijn in wat ghy zijt.

Philip. 4. 11.

Hebr. 13. 5.

168. *Van Jan.*

JAn speelt maer om groot Geld uyt wel getasse kisten;
 Dat heeft hy goed te doen; want altoos blijft hy rijk:
 Oock seght hy, seer in ernst, de tijd is kostelijck,
 Men soud hem voor klein Geld onwaerdelick verquisten.

169. *Aen een' Prediker.*

Dirck, dat men preeckt moett' onderhouden
 En luyt' ren na sijn eigen straf,
 Of men ontroert noch jong' noch ouden:
 Hoe kan ick van uw preken houden?
 Ghy houdt'er selver toch niet af.
 Dat heet ick hollen ydel preken:
 Dat niet en brandt, kan niet ontfteken.

170. *Eigentlicke danck.*

Ick stiet een' dronckaert in een' plas:
 Hy danckte my geduldigh:
 My dunckt het geen' onreden was;
 Hy was m' een' plas-danck schuldigh.

171. *Troost*

171. *Troost voor Klaes.*

DAt schoone Kindtje, Klaes, dat u Papatie noemt.
 Is 't uw, en 't uweniet, na Pieter sich beroemt:
 Maer quelt'er u niet in; daer istoch geen herdoen aen;
 Denckt of ghy 't hadt gekocht, en wondt'er het fatsoen aen.

172. *Op de Print van de Pred. Bornius.*

QUaem dit papieren hoofd een menschen tongh te krijgen,
 Soo dat het levendigh het woord des levens spraeck;
 Veel' tongen seiden veel van soo een' wondre sacck:
 Maer spraeck 't als Bornius; veel' tongen mosten swijgen.

173. *Voor my.*

SOo gierigheid, gelijk'er staet,
 De wortel is van alle quaed;
 God, hoop ick, sal my niet om alle quaed verdoemen;
 Die van ongierigheid mijn selven derv beroemen.

1 Tim. 6. 10.

174. *Aen Jan.*

ICk heb het selden ondernomen,
 U te befoecken, malle Jan:
 De ronde reden isser van,
 Ick vreesden of ghy weer moght komen.

175. *Van Klaes.*

STerck drincken is een konst, seght Klaes:
 Soo 's dan, die d'eerste vol is, baes;
 En Klaes heeft langh den prijs gewonnen,
 Eer qualick yemand heeft begonnen.

176. *Wisse getuygen.*

GHy zijt een groote Geck: waer, meent ghy, sien ick 't aen?
 'k Siet aen uw' Kleedingh, Dirck, uw Lacchen, en uw Gaen. Eccl. 19. 27.

177. *Teun aen sijn Wijs.*

TEun fiet, dat droncken Lien sin krijgen in sijn' Neel,
 En, als wel reden is, de nuchtere niet veel.
 Soo sitt hy staegh en drinckt, en om dat Neel sou swijgen,
 Die 't hare met verdriet fiet loopen door sijn keel,
 Neel, seght hy, 't is maer om wat fins in u te krijgen.

178. *Eten en drincken.*

ELck heeft sijn' deughden, en elck sijn' gebreken;
 Eten doet swijgen, en drincken doet spreken.

V v 2

179. *Andries*

179. *Andries dobbel sieck,*

HOe komt dat Andries soo deerlick fiet?
 Is hy sieck, of gequetst, wat leed magh hem letten?
 Twee quellingen vallen hem swaer om versetten,
 Een anders geluck, en sijn eigen verdriet.

180. *Teun eerlick gequetst.*

TEun heeft een' schoonen scheut in 't aensicht; Krijghsmans
 Voer;
 En pronckter geerne mé. Ick weet niet hoe hy voer
 Doe dat gat wierd gefchoten:
 Hy is wat rap van koten,
 En houdt niet veel van staen
 Na 'ck ergens heb verstaen.
 Hy sal wat wijser zijn, als 't weer beurt, wil ick hopen,
 En wachten sich voor al, van om te sien in 't loopen.

Einde des een-en-twintighsten Boecks.

TWEE.

TWEE-EN-TWINTIGHSTE BOECK.
S N E L D I C H T.

1. *Dicht Gedicht.*

DRy hondert Regelen gefchapen in twee uren,
 Dat is, by na soo ras gefchreven als genoemt,
 Is een hoogh Helden-ftuck daer Jan fich af beroemt:
 Maer, fal dat goedje wel dry hondert uren duren?
 Dirck brengh dry Regelen in eenen dagh te weegh:
 Jan, neemt de moeyte niet van met die moeyt te spotten,
 't Is Dicht in fweet gekneedt; geloof dat fulcken deegh
 Dry eewen uyt fal staen, en fchimmelen noch rotten.

2. *Van Klaes.*

KLaes kreegh een' douw in 't lijf van een onfacht rapier:
 En elck riep, naer den Schouth; gaet en doet daer uw' klachten:
 Neen, feid' hy, noch voor eerst en kan ick dat niet wachten,
 Daer is geen' falf in huys; ick ga na den Barbier.

3. *Een voorfichtigh Schilder.*

MYn Schilder dient geen' mensch om niet,
 't Zy dat het Heeren zijn, of Joffers,
 't Is sware munt daer op hy fiet:
 Tot mijnent, fegh hy, staen twee koffers;
 In 't een light mijn gewonnen geld,
 En dat is redelick gefelt;
 In 't ander pack ick al 't bedancken,
 Daer my de Lieden me bejancken;
 Maer, wat ick voel, en wat ick weegh,
 Dees' vind ick altijd licht en leegh.

4. *Van Krijgh en Vrede.*

DE gulde Vré geeft, onder and're gaven,
 Dat kinderen haer ouderen begraven;
 In d'Oorlogh gaet de kans heel ongelijck,
 En ouders met haer' kinderen te lijck.

5. *Groot en klein verschil.*

HOe ver is waerheit van de logen?
Soo ver als ooren staen van d'oogen.

6. *Dichtens regel.*

DE Dicht-konst, jonge-Lien, besluyt ick in dry leden,
Die t'samen moeten gaen, in Voet-maet, Rijm en Reden:
Gebreeckt'er een van dry, soo scheidt ghy met een' stanck,
En, die wat ooren heeft, sal seggen, daer is 't manck.
Noch kunnen s' alle dry het werck niet houden staende,
(Lett wel op dit geheim) 't moet hincken; wel verstaende,
Daer een van dryen werdt om 't ander ingepijnt,
En elck niet om sijn self van selfs gekomen schijnt.

7. *Aen Herman.*

GHy hebt een kleed aen 't lijf van 't allerfijnste laken,
Dat Wevers kunnen maken:
Wel, Herman, zijt ghy daer soo moy mé en soo bly?
Eens droegh een Schaep die wol, en 't was een Schaep als ghy.

8. *Kracht van Dichten.*

Die op den Dool-wegh zijn, en houden dat Gedicht
Oneigen' uytspreeck is van saken van gewicht.
En hebben niet gelett hoe in haer' Confituren
De Suycker doet de vrucht wel smaken en wel duren:
De wijse reden in Dicht-suycker wel gefruytt
Wordt lekker in den mond, en staet all' eewen uyt.

9. *Aen Jan.*

JAns Dicht is M. A. L. van acht'ren en van vooren:
Noch meent hy 't keurighst oor daer mede te bekoren,
En heefter af een Boeck, soo groot als hy, versaemt,
En, waer wy gaen of staen, hy dwinght het ons te hooren:
En schaemt ghy u niet, Jan, dat ghy 't u niet en schaemt?

10. *Aen Klaes.*

Klein Klaesje, tusschen my en u,
Als u den Hemel had verwesen
Een Beest te zijn; hoe soet een beestje soudt ghy wesen,
En wat een sot Beest zijt ghy nu!

11. *Aen Doctor Jan.*

WAt dunckt u, Doctor Jan,
Seid' hem een aerdigh Man,

Wat

Wat waer ons nutst te hooren,
 Als m' ons te kies en bood;
 Of alle der Doctoren,
 Of aller Honden dood?
 Ick segh het niet tot spot of spijt;
 Best waer m' all' de Doctoren quijt;
 Want waerm' aen kloecke Lien kan raken
 Is een nieu Doctor licht te maken:
 Maer, als men niet meer honden vond,
 Wie maeckten ons een' nieuwen Hond?

12. *Wensch.*

EEn' Ridder, een' Doctoor, een' nieuwen Edelman,
 Een' Hertogh, of een' Graef te maken van een Man,
 Is een' geringe konst, die groote Princen kunnen.
 'k Wouw ons den Hemel eens wat Princen wou vergunnen,
 Die konden met gefagh van Zegel, Brief en Hand
 De Wereld wat versien met Luyden van verstand.

13. *Dirck aen Geleerde.*

DIrck hoorde Letter-Lien, die met den and'ren spraken,
 Van nieuwe woorden in haer' Moeder-tael te maken;
 En seid', ey, scheid'er uyt; het is een sot bedrijf,
 Daer méghy besigh zijt, dat sweer ick by mijn Wijf
 Haer' toemeloose Tongh; die maeckt wel soo veel woorden;
 Ghy socht'er niet een nieu te maken, als ghy 't hoorden.

14. *Verkeerde Wereld.*

DE Man had wat gelijcks, die op sijn' Buyck wouw leggen,
 Daerm' hem begraven sou: ick hoor, hy wilde seggen,
 'k Sie alle dingh voortaan
 Soo averechts verlopen,
 Dat haest al 't onderste na boven toe sal gaen,
 Soo raeck ick op mijn' rugh te liggen, magh ick hopen.

15. *Vrome Lied.*

DE waerheit moet'er uyt; al soud 't my ergens hind'ren;
 Ick vind ter wereld schier geen' goede Lie'n, als kind'ren.

16. *Lesse.*

VErtrouwt geen' Schilders, Pieter,
 En trouwt geen' Vrouw, of sieth'er.

17. *Klaes.*

17. Klaes en Dirck.

WAt geef ick u, sei Dirck, voor eenen vrijen klop?
En hief de kolf om hoogh, als of hy Klaes wouw klouwen,
En over d'ooren houwen:

Wat ghy my geeft? sei Klaes; een' Storm-hoed op mijn' kop.

18. Pieters *smaeck*.

Ick vraeghde Pieter lest,
Wat wijn hy 't liefste dronck; ick soud'er hem af doen schencken:
Heer, seid hy sonder dencken,
Wijn die my niet en kost mondt my gemeenlick best.

19. Klaefens *pleiten*.

KLaes heeft een' schorfde saeck seer gierelick bepleitt:
Maer, daer ick 't stond en hoorden,
Geleek ick all' die woorden
By kostelicke koorden
Die m' op slecht laken leght;
Hem selver by mijn' Luyt,
Die redelick wel luydt,
En weet niet wat sy seght.

20. *Aen Agniet*.

STond my een' Tale vry die Holland noyt en hoorden,
Ick seid' in nieuwe, maer seer duydelicke, woorden;
Ghy mondt my niet, Agniet,
Noch ooght, noch oort my niet.

21. *Voorhoutsche Ronde*.

Ephes. 5. 16.

KOopt uyt den tijd, vind ick geschreven;
't Zijn boose dagen die wy leven.
Wat seght ghy, Ploegsters van 't Voorhout,
Is yemand onder u soo stout,
Die sijnen ommegangh aen dien steen late toetsen?
Onnutten ommegangh van licht-geladen Koetsen
Bevrucht met ydelheit,
Wat is uw' besigheit?
Koopt ghy de dagen uyt in dat mal ommeloopen?
Ick wil 't heel anders doopen,
En weet wel wat ick doop;
Ghy draeght de dagen uyt, en voert den tijd te koop.

22. *Slechte*

22. *Slechte voorspraeck.*

MEn heeft m' een' Advocaet gekosen uyt de Stad
 Die 'ck liever niet en had,
 En sou my recht verblyen,
 Bediend' hy mijn' partyen;
 Want seker, naer hy 't stuck verstaet,
 Soo hoeft' ick dan geen Advocaet.

23. *Diep Water stil en schrickelick.*

'k **S**ie dat ghy my met dreigen, Jan,
 Aen 't schricken meent te krijgen:
 'k Vrees niet wat Gecken schreewen, Man,
 Ick vrees wat Wijse swijgen.

24. *Van Dirck.*

ELck vraeghde Dirck, wat is dat voor een pack,
 Dat gh' onder Mantel en Casack
 Geborgen draeght, wat is 't, wat is 't?
 Wel, seid' hy, malle gecken,
 Als 't my beliefde dat ghy 't wift,
 En soud ick het niet decken.

25. *Doorluchtige Begraeffenis.*

BRandt doode Lichamen, als Roomen dé, tot As;
 Als Roomen niet en dé, versmelt die As tot Glas,
 Natures laetste werck; en laet ons wel bedencken,
 Of eenigh mensch een mensch een schoonder graf kon schencken;
 En of 't niet in 't Gelagh een soet gelach en waer,
 Ick brengh 't u eens uyt Klaes, doet ghy bescheid uyt Klaer.
 Dus sprack een aerdigh man. Ick hoop God sal gehengen,
 Dat men 't my uyt sijn Glas mijn leven niet sal brengen.

26. *Van Vorsten en Wijzen.*

HOe doender wijse Lien der Princen Hoven aen?
 Hoe fiet men, averechts, soo weinig' Princen gaen
 Na wijser Liedén huys? dus heb ick 't afgemeten;
 Die weten haer gebreck, dat d'and're niet en weten.

27. *Beste wijse.*

Ick sie dat yeder volghet sijn' eigen wil en wijsheit;
 Maer Gods wijs volgen, mensch, is 't mergh van alle wijsheit.

Ephes. 5. 1.

28. *Aen Frits.*

FRits, gaet ghy nu vermomt,
 Daer gh' uyt het Hoer-huys komt,
 Nu 't quaed al is bedreven?
 Uw' schaemte komt te laet;
 Hadt gh' u by tijds geschaemt, ghy waert'er uyt gebleven.

29. *Bedelaers geluck.*

***H**Ad liever Bedelaer als ongeleert te wesen.
 Met weinigh gelds geraeckt een Bed'laer uyt de pijn:
 Maer om geleert te zijn,
 Wat heeft een weetniet al te schrijven en te lesen?

30. *Tegen Jan.*

ALs Jan valt aen 't quaed spreken;
 In plaets van my te wreken,
 Ga'k henen en swijgh stil:
 Daer mé, schijnt, is hy niet gerieft:
 Maer, seght hy al wat hem gelieft,
 Magh ick niet gaen al waer ick wil?

31. *Maet.*

VEel etens overhoop, en veel onmatigh teeren
 Maeckt vruchteloos verteeren.
 Daer is een' vaste wet
 In teeren en in eten
 Van middelmaet gesett,
 Die elck een hoort te weten,
 Verteeren is de saeck; doorjagen maeckt geen vet.

32. *Aen Jan.*

WAt meent ghy, eer en lof daer mede te gewinnen,
 Dat gh' u sat drincken kont, en blijven by uw' sinnen?
 Daer 's niet een Ezel, Jan,
 Die die konst niet en kan.

33. *Voor de Musijck.*

IS 't mog'lick, Gasten, dat gh' uw' monden niet en houdt,
 Daer 't Gastemaël soo soet bespeelt werdt en besongen?
 Is 't soo onlieffelick by 't klat'ren van uw' tongen.
 En is 't soo slechten Waer, een Diamant in 't Goud?

Beclerf. 32.7.

34. *Van Dirck.*

DIrck, sei 'k, 't Proces is quijt, betaelt, ghy moet'eraen,
De Heeren hebben 't soo gewesen en verstaen.
Gewesen, seid' hy, ja, dat magh en moet soo gaen:
Maer hadden sy 't verstaen, 't en waer soo niet gewesen.

35. *Bloo Dirck.*

DIrck seght, de bloode zijn te prijsen:
Dat wil hy met de Schrift bewijsen:
Het staet'er, seght hy, daer men leeft,
Geluckigh is die altijd vreeft.

Prov. 28. 14.

36. *Aen Neel.*

WAt, slaet gh' uw' man, en denckt niet aen uw' keel?
't Smaect na de Galgh, het is een Manflagh, Neel.

37. *Van droncke Piet.*

Piet seght, hy wenschte wel geleert te mogen wesen,
En schrickt niet voor de moeyt van dagh en nacht te lesen:
Daer's maer een' haperingh die sijn gemoed bedroeft,
Dat een gelettert man maer weinigh wijs en hoeft.

Eccles. 31. 12.

38. *Jans arghje.*

'k **W**Ouw niet om 'k weet niet wat, of Neeltje waer mijn wif:
Soo heeft sich Jan gewent te sweeren, stout en stijf:
Nochtans is 't wel bekend, dat hem dat malle trouwen
's Daeghs na den eersten nacht wel drymael was berouwen.
Maer lett eens: vraegh ick hem, om 'k weet niet wat, wat's dat?
Om wat? hy lacht my uyt, en antwoordt, 'k weet niet wat.

39. *Van Joost Leenaerds.*

Joost heeft veel geldste leen gehaelt,
En van die Leeners geen' betaelt.
In 't einde van sijn' grijsen jaren
Verschijnen al die schuldenaren,
En roepen yeder om sijn Geld:
Daer in en is Joost niet ontstelt;
Hy gaet gerustigh leggen sterven,
En schuyft de sorgh af op sijn' erven.
Leen-volger, oudste Soontje, lacht
En laet de jonger Broertjens weenen,
U heeft hy rijckelick bedacht,
Ghy gaet voor uyt met all' de Leenen.

40. *Op Henricks volle Hoenderkot.*

ICk weet niet hoe 't met Henrick is
En met fijn' Bors, als by de gis:
 Een dingen weet ick voor gewis,
 Dat Henrick Haen en Hen-rijck is.

41. *Antonis verklaringh.*

ANtoni seght hy wil fijn' naesten niet bedriegen;
 Hy gaet op fijn verbet'ren uyt:
 Al die hem schelden voor een' Guyt,
 Die liegen 't, of fy fullen 't liegen.

42. *Lichte vracht.*

VIer Wijfjens, door de banck van redelick gerucht,
 Bedongen gisteren een Koets voor haer' genucht,
 En mosten, seiden sy, min geven als fy souwen
 En als Mans souden doen; fy waren lichte Vrouwen.
 Een riep aen den Koetsier; wat voerje daer voor vracht?
 Hy, die, niet heel voldaan, aen 't nauw bedingen dacht,
 Wat soud ick, seid' hy, voeren,
 Vier lichte Vrouwtjes, Hoeren.

43. *Aen Jan.*

SChrickt ghy natuerlick, Jan,
 Voor Ezels en voor Uylen,
 Kijckt in geen' Spiegels, Man,
 Of lactse wel vervuylen.

44. *Een Vryer.*

GHy meent, uw' schoone Borst, kom' ick se tegenaken,
 Is boven allen schier het hooght van mijn vermaken:
 Neemt my niet qualick af, dat meenen, lief, is vals;
 Veel liever greep ick u by 't Hert, als by den Hals.

45. *Hermans rouw.*

HErman fijn backhuys en stond niet als 't plagh:
 'k Vraeghde waerom hy soo droeffelick sagh:
 Droeffelick sien? seid' hy, heb ick geen reden?
 Mogelick sal ick mijn Vrouwtje noch heden
 Van my sien scheiden, soo ister gestelt,
 Soo heeft de Koorts all' haer krachten gevelt;
 'k Siese van ure tot ure verslijten,
 Soud ick niet fuchten en klagen en krijten?

Arm,

Arm, soete Wijfjen? het gaet my soo ná.
 'k Moetten hem eenige dagen daer ná,
 En sijn gesicht stond noch banger als voren,
 Nu, docht ick, heeft hy sijn Liefste verloren:
 Maer ick vernam metter haest hoe 't 'er was,
 En wat 'er haperde: 't Wijfjegenas.

46. *Kijvers toorn.*

DIedaer soo vinnigh staen en twiften als twee Wijven,
 Docht elck een aen sijn end, elck maeckt' een end van kijven.

47. *Aen Jan.*

Geluckigh is de rijke Man:
 Daer weet ghy van gevoelen van:
 Maer om geluckiger te leven
 En staeter niet vergeeffsch geschreven,
 Geluckigh is de rijke, Jan,
 Die sonder vleck rijk wesen kan.

Eccl. 31. 8.

48. *Van Jan.*

Jan socht in 't Gild te zijn van geestige Poëten;
 En 't scheelde niet met al dees' daegh' of Jan was klaer:
 Maer 't haperden in 't end; ick hoor hem wierd verweten,
 Daer was wat gortichs aen; sijn Aeffem roock by naer,
 Als had hy niet als Hoy of Distelen gegeten.

49. *Op Louws Huys.*

Het isfer soo mal net, in 't huys van onsen Louw,
 In Kamer, in Salet, in Keucken en in Kackhuys;
 Ick sied'er schier geen' plaets, waer yemand spouwen souw,
 Als in de Vent sijn' backhuys.

50. *Parterres.*

PArterres, schrale Groent, onnutte Fransche quick,
 Die 'ck in mijn' Hoven niet een hoeckje toe en schick;
 Een' Erf die, Boomeloos, met u alleen beseten,
 Noch Wind noch Son en schutt, noch schudden laet om t'eten,
 Dunckt my een' Amsterdamsch' gemarmer-vloert Salet,
 Daer Stoel noch Bancken in, noch Tafel waer, noch Bed.

51. *Waerheit.*

WAer magh de Waerheit zijn? want meest'er menschen Waerheit

Iseen moy dingetje, dat pas een' schijn van waerheit.

52. Van Andries.
ANdries quam droncken t'huys en streele Trijn met slagen :
 De Man is op den dronck, 't Wijf in den dronck geflagen.

53. Wijse vlucht.
EEn wijse Veldheer weeck, van meerder macht vermant :
 Mengaf 't hem ná tot schand :
 Maer, seid' hy met verstand,

Hy vluchtte niet, hy liep den oorberna van 't Land.

54. Van Teun.
TEun moet geluckigh zijn, en is 't in allen schijn ;
 Maer, lett ick op sijn wesen,
 Hy meent het niet te wesen.

Die 't selver niet en voelt, kan niet geluckigh zijn.

55. Aen Jan.
JAn, ghy singht meesterlick, wie soud' 't niet geerne hooren ?
 Maer, maect ghy 't wat te langh, het maect my pijn in d'ooren.
 In alle dingen is een wijselick, niet meer :
 Krabt jooxel al te langh, in 't einde doet het seer.

56. Oorloghs maken en breken.
ICk seid' in goeden ernst, komt d'Oorlogh weer te blaken,
 Daer sal een' menighte van arme-luy' vergaen.
 Vergaen? antwoord' een snaeck ; weest daer niet in begaen.
 Den Oorlogh sal wel haest weer ander' armen maken.

57. Verloren moeyt.
ICk geve les op les aen eenen mijner knechten :
 Maer 't is verloren moeyt, 't en wilder niet in hechten ;
 En wat ick hem nu tucht, flus sal 't vergeten zijn.
 Ick kan een ledigh vat licht onder water douwen,
 Maer om het daer te houwen,
 Hoest meerder macht als mijn?

58. Op Jan.
ICk doe Jan qualick spreken
 Van alle mijn' gebreken,
 Om dat ick 't malle laf
 Van sijn' Gedichten straf.
 'k Wil liever mijn' gebreken
 Een heel jaer hooren preken,
 Als dat ick noch een' uer aen Jans Gedichten gaf.

59. *Aen Jooft.*

Jooft, zijt ghy in de Schrift bedreven?
 Gedenckt, daer staet van u geschreven,
 (Ick weet niet of ghy 't hebt gevatt)
 Dat wind en wolcken sonder nat,
 Beloven is, en noyt niet geven.

Pag. 25. 14.

60. *Van kaele Maey.*

Maeÿ, de booste kop van allen,
 Die der oyt te vinden waer,
 Is haer Haer schoon uytgevallen.
 Hoe geluckigh is dat Haer!

61. *Aen Andries.*

Blockt nacht en dagh, Andries, hebt ghy wat leerens lufft:
 De langhste dagh valt kort; een goed stuck van de rust
 Moet aen den arbeid gaen. Seght yemand, dat studeren
 Uw' sinnen krencken kan, en uw' gesontheit deeren,
 En geeft hem geen gehoor: slaet handen aen de ploegh,
 En fiet niet achterwaerts; of 't is een slecht geploegh:
 De Wijse seggen, 't Gaet in 't blocken, als in 't vechten;
 Die voor sijn leven forgh, staet weinigh uyt te rechten.

Luc. 9. 62.

62. *slimme Dirck.*

Dirck doet niet als bedrogh: voor reden geeft de Guyt,
 Die staegh recht uyt wil gaen, en recht noyt niet veel uyt.

63. *Scherm-kunst.*

Pier, zijt gh' een goed Soldaet, en klaeght ghy dat uw Hanger
 Te kort'en wapen is? treedt toe; stracks is het langer.

64. *Brave Moeders.*

En' bloo Soons kloecke Moer en lede dat verwijt niet,
 En schreef hem mannelick, zijt vroom, Kind, of en zijt niet.
 Een ander straft' haer' Soon in meer verbolgen sin,
 Foey, sei sy, vluchtelingh: komt, wilt ghy weer hier in?
 Een' derde wenscht'er een verslagen met vier Broeders
 Ten dienst van 't Vaderland gebleven. Dat zijn Moeders.

65. *Ruyter Jan.*

JAn Botmuyl rijdt altoost te paerd:
 Daer zijnder twee seer wel gepaert;
 Sy voegen by malkander;
 Het eene beest op 't ander.

66. *Mijn*

66. *Mijn Degen.*

Ick heet Geweer, en wil maer weeren:
 God sal hem deeren, die wil deeren.
 Veel liever roeft ick hier op zy.
 O bloedvergieters, blijft van my.

67. *Vrouwen Voordeel.*

Ick weet niet hoe sich Vrouwen
 Van lacchen kunnen houwen,
 Alss' op ons, Mannen, sien,
 En d'eere die w' haer bien,
 Haer, van de twee Geslachten
 Het minste waerd om achten;
 En al om 't klein verschil
 Dat ick niet noemen wil.
 Sou niet de kans eens keeren,
 Dat sy ons souden eeren,
 En worden wy, wy sy?
 Ick stel die hoop op zy:
 'k Sal 't emmers niet beleven,
 En vrees, het langhste leven
 Sal nemmermeer die kans
 Sien keeren voor de Mans.

68. *Princen Les.*

Leert, Koningen, gemint te willen wesen,
 Die veel gevreesd wil zijn, heeft veel te vreesen.

69. *Goed bescheid.*

Ick vraghd' een' Voerman op het Veer,
 Wat hebt ghy liever, Wind of Regen?
 My dunckt, sijn' antwoord waster degen;
 Heer, seid' hy, allerlieft' schoon Weer.

70. *Schijn sonder zijn.*

De moysten Advocaet, in wesen en gewaed,
 Die op de Rol verschijn', is my te beurt gevallen,
 Als 't op een pleiten komt, d'onnooselste van allen,
 D'onkundigste van all', als 't op een schrijven gaet.
 Ick vond my niet verlegen,
 Waer moy en kloeck niet twee;
 Maer, seid' ick, d'eerste reis dat ick hem pleiten dé,
 Dit is een looden Degen
 In een' fluweele Schee.

71. *Nijdige Klaes.*

HOe komt dat bitse Klaes soo treurigh sit en fiet?
Hem is gewis yet quaeds, of my yet goeds geschiet.

72. *Van Dircks getimmer.*

DIrck seght, in alle sijn' Gebouwen,
Is hy versien van puyck van Schouwen,
't En roockt noch daer hy slaept, noch daer hy eet en koockt:
'k Wil 't geerne voor de waerheit houwen,
Maer lett eens, soo mer oyt in stoockt.

73. *Aen Andries.*

'k **H**Eb wat van u gefeght, Andries; maer 't werdt verdoopt.
Ik seg niet, dat gh' uw' Broeck, en Wambas sonder knoopen,
En uw' ouw' Schoenen loopt verkoopen:
Ick segh dat ghyd'er koopt.

74. *Van Huygh.*

HUygh, seid' ick, ghy waert rijck; wat Geest had u beseten,
Dat gh' al uw Goed soo jongh opsnapt en soo ras?
Ja, sprack hy, ick was jongh, en quam te vroegh te weten
Dat my 't Goed niet en kost' en al mijn eigen was.

75. *Aen Jan.*

MYn regenmantel, Jan, al weer, al weer te leen?
Ghy valt wat onbeleeft: Ick hebber toch maer een',
En, soo 't schoon weder blijft, behoeft gh'er emmers geen:
Soo 't regent, wie moet eerst gerieft zijn van onstween?

76. *Van Hans.*

HAns, jong, slecht Rechtsgeleerd', houd sich soo braef in kleeren,
Als min een' Advocaet betaemt als groote Heeren:
My dunckt hy op de Rol met goede reden heet,
Een jonghman in de konst van pleiten wel gekleedt.

77. *Rijcke sorgh.*

IS 't nu niet wel bestelt?
Jan heeft staegh liggen schrapen:
Nu derft hy schier niet slapen,
Soo vreesst hy voor sijn Geld.

78. *Aen een' Vader.*

BEsteedt ghy sonder end uw' nachten en uw' dagen,
Aen uw gestorven kind, en lust u staegh te klagen,

Dat het niet meer en is? dat komt niet meer te pas,
Als of ghy 't hadt beklaeght doe 't noch geen kind en was.

79. *Aen Klaes.*

KLaes, weet ghy wat sy doen, de Menschen die u loven?
Sy setten u als Goud of Silver in den oven.

Staet ghy de proev daer uyt, en raect u altemael

Dat liffelaffen niet; soo zijt ghy goed Metael:

Maer, meent ghy dat ghy schoon, en wijs, geleert en groot zijt,
Om dat men 't u soo seght, weett dat ghy Blick of Lood zijt.

80. *Saligh woekeren.*

DAer is een' woekeringh daer God geval in heeft:

Geluckigh die sijn Geld aen hem op Rente geeft.

PROV. 19. 17. Zijt ghy bekommert hoe 't ten Hemel in sal raken?

Geeft het den Armen maer, sy sullen 't over maken.

81. *Aen yemand.*

VRiend, biedt ghy m' uwen dienst, om alle daegh wat keurs

Van nieuwe Tijdingen te brengen van de Beurs?

Ick danck u: spreeckt maer niet van yemand sijn' secreten;

Al liepense my na, ick sochtse noyt te weten.

82. *Thijs t' Amsterdam.*

THijs smeedt goe' tijdingen, en voedt het volck met leugens:

Komt de waerachtige, soo scheldt hem yeder uyt:

Daer laght hy om, en; Is 't niet heerlick, seght de Guyt,

Voor sulcken grooten Stadt, dry dagen langh verheugens?

83. *Aen Andries.*

WAt was uw Moeder-lief een' goede Vrouw, Andries,

Die u ses maenden langh en dry meer heeft gedragen!

Want, in der daed, ghy zijt soo geck, en wy soo vies,

Wy konden u geen' heel', geen' halven dagh verdragen.

84. *Van Dirck.*

ALs Dirck sijn' snaeren roert op 't best dat hy vermagh,

Daer averechtse Lie'n niet heel wel by en duren,

Als met den vryen toom van praet en van gelach;

Soo seght hy, by gebreck van menschen, luyfster muren.

85. *Aen Klaes.*

ALs Klaes aen 't singen valt, geraeck ick stracks aen 't gapen,

En als 't een weinigh duert aen 't sluymeren, en slapen.

Nu

Nu seggen wijse Lie'n, een mensch die slaept, is dood.
 Klaes houdt dat singen t'huys, ick voel my elcke noôt
 Na 't lieve leven staen; en, quam 't de Schouth te weten,
 Sou dat dood-singen niet een neerlagh moeten heeten?
 Klaes, foeckt ghy ongemack, laet my altoos geruift;
 Past ghy niet op de Galgh, ick heb geen' stervens lust.

86. *Aen Jan.*

JAn, uw' Gedichten zijn elendigh,
 Van woorden laf, van waerde licht.
 Andriefens bundigh en bestendigh,
 Van schoone munt en van gewicht;
 Noch siet en hoort ghy meest uw' Boecken,
 Andriefens niet, of selden, foecken:
 Maer als ghy 't hoort en als ghy 't siet,
 Jan, seght de waerheit, schaemt gh' u niet?

87. *Jan van Adel.*

WAt is hy, van den Adel, Jan?
 Ja toch, hy isser dapper van.

88. *Van Dirck.*

DE deughd en heeft Dirck noyt voor oogen,
 Schoon dat het anders werdt gelooft:
 Voor oogen? neen, dat waer gelogen,
 Hy heeft maer een oogh in sijn' hoofd.

89. *Van Thijs.*

THijs, seid' ick, mackelicke Pater,
 Hoe reift ghy lieft, t'scheep of te land?
 Ick wandel geern, sei Thijs, langhs 't water,
 En, moet ick varen, langhs den kant.

90. *Leen-Les.*

LEent gh' of aen Mannen of aen Wijven,
 Neemt een goed handschrift van de Som,
 Soo krijght ghy 't sonder slaen of kijven,
 En van uw' Vrienden wederom.

91. *Van Jan.*

JAn haet de boose Lie'n; dat heeft hy niet telaten,
 't Is vroom en wel gehaect: maer, waerom, seght ick, Jan,
 Haet ghy de vrome dan?

Om dat s', als ick, seght Jan: De boose niet en haten.

92. *Pieters twee Vonnissen.*

DIrck is quaed sprekende, soo veel als 't yemand kan zijn:
 Soo is 't een boose Vent, sei Pieter, fel en snel:
 Maer, seid' ick, Pieter-buer, van u, schijnt, spreeckt hy wel:
 Ja, seid' hy, doet hy dat, soo moet het een vroom man zijn.

93. *Van Adriaen.*

Light gh' in den Regenback, riep veel volcks overluyd,
 Hoe komt gh' aen 't ongeluck, onnoosel' Adriaen,
 Hoe is dat toegegaen,
 Wie heeft het u gedaen?
 Ey, seid' hy, breekt mijn hoofd met geen vergeefs geluyd,
 Laet al dat vragen staen,
 En helpt'er my maer uyt.

94. *Geurt.*

Geurt heeft sijn Huysvrouw lief, hy troetelt en hy kusth'er;
 En vleidtse noch soo groen, als of hy eerst begoft:
 Maer, als 't den Heer' beliefd', en als hy kiesen most,
 Hy mistese noch vry wat liever als sijn' Sufter,
 Want tot een' nieuwe Vrouw waer kans in tijd van nood;
 Tot een' niew' Sufter niet; sijn Ouders zijn bey dood.

95. *Gichtige Dirck.*

DIrck, deerlick aen de Gicht, en vindt noch hand noch voet,
 Of als hy wandelen, of als hy eten moet:
 Maer, isser sware pijn te lijden in sijn' banden,
 Soo vindt hy maer te veel twee voeten en twee handen.

96. *Tegen Klaes.*

ALs Klaes my tergen wil tot kakelen en kijven,
 Soet mondspel van qua'e Wijven,
 Gae'ck liever uytte weegh, sijn' grillen te geval:
 Wat meent hy, vrees ick voor sijn' vuysten? niet met al,
 Die soud' ick licht verdrijven:
 Ick vrees heel averechts; mijn selven en mijn' Gal.

97. *Van Maey.*

Ick fond Maey Appelen in een' vergulde Schael:
 Sy schreef beleefdelick, het was seer wel gevonden,
 Dat ick schoon Silverwerck met schoon Fruyt had gesonden,
 En wist my grooten danck voor Fruyt en altemael.

98. *Tegen Jan.*

GEbruycken wy, seght Jan, ons Goedjen in 't gemeen,
 Gelijk de vrome Lie'n van d'eerste Kercke deen:
 Maer rechte vriendschap is, sijn' vrienden te betrouwen;
 Is 't mijn hem niet gemeen, hy maghter soo voor houwen.

99. *Al-wijs.*

WAt was men eertijds grof, wat is men heden sijn?
 't Geleerde Grieckeland en had maer seven Wijfen:
 Ick kand'er in ons Land wel seven hondert wijfen,
 Die 't zijn soo veel als ick, en meenen dat sy 't zijn.

100. *Gierigaerts Hoop.*

WAt's grager menschen Hoop, daer aen sy haer vergapen?
 't Zijn droomen by schoon dagh van Lie'n die niet en slapen.

101. *Van Andries.*

HOe spreekt Andries soo qualick
 Van wie hy siet of kent,
 Hy selver soo ongalick,
 Soo deughdeloofen Vent?
 Ick meen hy wil sijn selven wreken;
 En, in den grond, dat isser van,
 Hy wil, van boosheit, qualick spreken
 Van dien hy geen quaed doen en kan.

102. *Van Brant.*

BRrant brocht sijn oude Wif na 't graf,
 En sagh soo droef als and're Vrinden:
 Maer, dat de meeste wonder gaf,
 Hy heeft oock Tranen kunnen vinden.

103. *Van boose Jan.*

JAns overgeven Tongh tast tot de Vroomsten aen,
 Van die vergifte scheut en is niet vry te wesen:
 Sijn vreughd is, spreekt hy valsch, en werdt de wond genesen,
 Men smeerse soo men wil, 't lickteecken blijfter staen.

104. *Mits of mis.*

ANtoni, vriend van 't vrye leven,
 En altoos ongetrouwt gebleven,
 En wil niet lijden dat ick 't blijv',
 En raedt my tot een tweede Wif;

Daer

Daer toe sal ick my licht begeven,
Kan hy m' een' van sijn' Dochters geven.

105. *Graf-schrift.*

EEn Joncker had dit Graf met marmere quartieren
Noch levend voor sijn self doen merselen en cieren.
Maer hy en light hier niet; hy is veel meer verhooght;
Sijn ontperruyckte kop staet op een' staeck en drooght:
En soeckt ghy mogelick sijn' edele quartieren,
Die staen voor elcke poort en proncken met haer vieren.

106. *Vleyens macht.*

WEl waer en wijsflick seid' een verftandigh man,
Dat menschen dien het lust na vleyery te hooren,
Noch meer noch min en zijn te vatten als een' kan,
En wegh te voeren, hoe en waer men wil, by d'ooren.

107. *Van Jan.*

JAn is sijn leven langh een kloeck Soldaet geweest;
Dat is, hy heeft gehackt, gesteken en gekurven,
En menigh eerlick man is van sijn' hand gesturven:
Hy is een Leew in 't veld geweest: maer dat 's een Beest.

108. *Van Jan en Dirck.*

Dirck doet al wat hy kan met Jans deughd te verbreiden;
Jan doet al wat hy kan, op dat Dirck niet en lieg':
't En zy ick my bedrieg',
't En is niet wel te scheiden,
Wie best doet van haer beiden.

109. *Wetten onnut.*

DE boose blijven boos; geen' keuren en geen' wetten
En konnen haer versetten:
De vrome en hoeven geen': indien mer dan op lett,
Waer toe dient keur of wet?

110. *Van yemand.*

VEel' koopen levendigh ter Kerck een eigen Graf;
Daer wist een Vent niet af;
Ick vrees niet, dorst hy seggen,
Voor Kraeyen-aes in 't veld te moeten blijven leggen;
Daer is'er een die my begraven sal, uyt d'wanck,
Dat is mijn eigen stanck.

111. *Van Klaes.*

KLaes klapt altoos, maer brengt geen schrijvens voor den dagh;
Op dat hy altijd vry, Ghy lieght het, seggen magh.

112. *Aen Mallen Adriaen.*

WAt hebt gh', een wijfen man bejegent, Adriaen?
Hoe wift ghy dat hy 't was, hoe kost ghy onderscheiden;
Daer wijse en fotten zijn, wat foort hy was van beiden?
Ick moet bekennen, 't is veel van een' Geck gedaen.

113. *Aen Dirck snap.*

GHy sitt en oversnapt aen Tafel oud en jonck.
Somtijds met reden, Dirck, en veeltijds met onreden.
Ey lieve, swijght soo langh, dat ick eens drinck met vreden;
Men stoort een Ezel toch niet geeren in sijn' dronck.

114. *Aen Jan.*

JAn, spreeckt maer vriendelick, schoon dat ick my vergis
En van u niet en krijg, ick sal 't u licht vergeven;
't Scheelt hoe men doet of laet: my dunckt het soeter is,
Beleeft te weigeren, als met een' snauw te geven.

115. *Keur van Lesers.*

DE wijste Leseren en heb ick niet te soecken;
Sy zijn noyt te voldoen: d'onwijste noch veel min;
Sy hebben geen begrip van woorden, noch van sin:
De middelmatige zijn recht slagh voor mijn' Boecken.

116. *Aen een' beschroomt Prediker.*

'kWouw dat ghy eens voor al, op stoel, ter herten naemt,
Dat menschen dingen zijn, noch meer noch min, als gy zijt:
Beeft gh' oock t'huys of op straet voor lieden daer ghy by zijt?
Foey, schaemt u, jonge Bloed, dat gh' u voor menschen schaemt.

117. *Predikers nut.*

DE goede Predikers, die ons ons' lessen lesen,
En God en sijn Gebod met moeyte leeren vreesen,
Haer ongeluck is groot, en ons' ondancbaerheit,
Dat niemand eens van ons haer lesse weer en seit:
't Zijn menschen, soo als wy, my dunckt het wel behoorden,
Die staegh aen 't spreken zijn, dat s' altemets eens hoorden.

118. *Aen Trijn.*

DAer staet geschreven, vrecke Trijn,
God sal u Goud en Silver zijn:

Ghy

Ghy keert dat om, Gods woord te spot,
En Goud en Silver zijn uw God.

119. Jan tegen Antoni.

ANtoni, oud en grijs; beroemt sich op sijn' krachten,
Van dat hy beter eet, meer doorslaept heele nachten,
En beter wandelen, en meer wijns laden kan
Als, op sijn' twee of dry dozijn jaer jonge Jan.
Jan weert sich met een klueht; en seght, wy moeten 't geven,
Wy eerst in 't A. B. C. van leeren en van leven:
Hoe fouden oude Lie'n ons niet te boven gaen
In 't een en 't ander werck? sy hebben 't langhst gedaen.

120. Van Trijn.

TRijn viel den Doctor aen met water van haer' man,
En vraeghde, Domine, wat seght ghy van mijn' Jan,
'k Wouw dat ghy voor af kost uyt dit Glaesje lesen,
Of hy van dese sieckt' of niet en sal genesen:
Het souw my noodigh zijn: want is 't 'er soo gestelt,
Dat hy geen nood en heeft, soo houd ick best het geld
Dat ghy my kosten soudt; kan hy niet langer leven
Wat helpen isser aen, en waer voor soud ick 't geven?

121. Van Thijs.

THijs lijdt niet dat men veel van sijnen ouder kout',
En dus bejegent hy die sijn' verklaringh wachten:
Die in gesontheit leeft, is altoos jongh te achten,
En al die sterft is oud.

122. Alle man jongh.

SOo langh een yeder meest van 't langhste leven houdt,
't En baet geen hondert jaer; niet een en sterft'er oud.

123. Compliment.

Wilm seght altijd, mijn Paerd en ick;
Al schijnt dat soo wat vreemd te staen,
My dunckt het niet onredelick;
Het Paerd moet voor den Ezel gaen.

124. Van lichte Anne.

Wat magh men van 't quaed hoofd van Anne liggen praten?
Men sweegh veel beter stil.
Goe' Vrouw, sy heeft verstand van doen, en niet van laten;
Hoe kan sy beter zijn? sy doet al wat men wil.

125. Trijn

125. Trijn aen de Pockjens.

WAt zijn 't voor Pocken, Trijn, daer mé ghy light besmett,
 En daer ghy niemand om wilt lijdén aen uw Bed?
 Kom aen, hand over hert; ick vraegh het niet om 't jockjens,
 Bekent eens tusschen ons, zijn 't niet de groote Pockjens?

126. Goedaerdige Thijs.

THijs viel sijn' Kop aen stuck; en viel een Been in tweek,
 En riep seer, ô mijn Hoofd, en ô mijn arme Been!
 Maer troofste sich nochtans eer 't lange was geleen,
 Met stichtelicke reen,
 En sprack in Bijbel-tael, wat ligh ick hier en ween,
 En grommel end' en steen?
 'k Stond niet vast op mijn' le'en,
 'k Was wat te veel bedruyft, soo viel ick ginder heen
 Op d'een of d'ander steen.
 Indien 't my wel gedenckt, my dunckt daer staet geschreven,
 't Zy dat u Vyanden of Vrienden schade de'en,
 Ghy moet het haer vergeven;
 Of hy mijn Vyand nu, of oock mijn Vriend magh zijn,
 'k Vergeef 't den goeden Wijn.

127. Aen Adriaen.

Ick had wat scherps geseght van menschen haer' gebreken,
 Dat dunckt my, wilt ghy wreken,
 Onnoosel Adriaen,
 Met weer-slaen of weer spreken:
 Ick wist niet wat ick sei; nu heb ick my verstaen;
 'k Sie dien de schoen wel paff die treckt hem geeren aen.

128. Aen Dirck.

Dat moye Kindje, Dirck, daer Trijn af is gelegen,
 Uw' minnelicke Trijn,
 Ick weet niet watter schuylt, 't gelijckt u niet ter degen;
 't Moght, seght de wereld, wel een ander Vaertjes zijn,
 En dat 's de beste huyck, daer Trijntje mé te Kerck gaet.
 Noch noemt ghy u Monpeer; Dirck, lett hoe ghy te werck gaet,
 Besitt gh' een anders goed
 En met een goed gemoed?

129. *Van Antoni.*

ANtoni strijckt ten Huys', ter Stadt, ten Landen uyt,
 En laet sijn Huysvrouwjtje, sijn' eertijds uytverkoren,
 Met vele duisenden min als een' rooden duyts,
 En seven Kinderen in negen jaer' geboren:

Siet oft'er beter Man

En milder wesen kan:

De Vrouw en quam niet meer uyt alle de Conquesten
 Als haer' gerechte helft; hy geeft s' haer heel ten besten.

130. *Aen Jongh en Oud.*

SIet voor u, Ouderdom, siet voor u, domme Jeughd;
 De rouw sitt veeltijds op de slippen van de vreughd.

131. *Van Geurt.*

GEurt soeckt den Hemel te gewinnen,
 En altijd light hem in sijn' finnen
 't Naeuw Naelde-gaetje van de Schrift:
 Soo keurt hy Rijckdom voor vergift,
 En smeert schoon op Geld, Goed en Kleeren;
 Soo meent hy dat hem geen dingh deeren,
 Noch uyt den Hemel houden kan.
 Wat is Geurt een wel meenend Man?

132. *Aen Jan.*

JAN, staet ghy op goed cier, past dat gh' op een dingh past;
 Heb't een geruft gemoed, soo gaet ghy staegh te gast.

133. *Aen Dirck.*

ANdries de Wijse Man werdt voor een Geck geschoren
 By alle Geck-geboren;
 Dirck, zijt ghy niet wel bly?
 By alle Wijzen ghy.

134. *Van Dircks Dochter.*

DIrck, die sijn' Dochter soeckt te venten,
 Gelijckt haer by de lieve Lenten,
 In 't bloeyen van haer' jonge jeughd.
 Of die gelijckenis veel deught,
 Laet ick den kundigen bevolen:
 My dunckt, Monpeer en sou niet dolen,
 Geleek hy liever haer' gedaent
 By d'aller schoonste Herffte Maend;

Soo vruchtbaer, seggen stoute monden,
Heeft s' yemand by geval gevonden.

135. Van Andries.

HEt Backhuys van Andries, soogloeyend-koper-rood,
Seght dat hy vry wat geldsaen Wijn en Bier vermorst heeft,
En dat sijn' Lever brandt: nochtans en dorst hy noot:
De reden is, hy drinckt gedurigh eer hy dorst heeft.

136. Van dry Hangebasten.

'k**W**Eet in een plaets dry vier Gefellen
Soo waerd geworcht te zijn als Guyten op der aerd:
Maer, sou de strop dry stuyvers gellen,
Soo isse geen van allen waerd.

137. Aen Wilm.

Wilm, wiltgh' een Krijgsman zijn, en schaemt gh' u te studeren?
Foey, schaemt u van die schaemt, en neemt de moeyt van
leeren

Dat het gemack'lick is, en wel en gierlick staet,
Twee Mans in eenen stoel, een Klerck en een Soldaet.

138. Misdaedt.

DAer's niet bestendighs in, wat Roomen nieuws gebiedt:
't Valt al met eenen slag; Van eerst aen was't soo niet.

Matth. 19. 8.

139. Matth. 21. 9.

EIscht God, hy is getrouw, het sal u al geworden:
Maer, eer ghy eischen mooght, moet ghy geloovigh werden.

140. Op het Cabinet van G. van Hoorn.

OMen om keurt dit Werck, Toesienders van verstand:
Was 't niet een' konstige, was 't niet een' milde hand,
Een', die 't soo meesterlick gevormt en soo geschaeft heeft,
Een', die 't soo kostelick geziert en soo begaeft heeft?
Gebreekt'er aen de stof, gebreekt'er aen 't fatsoen,
En weet'er yemand af, of yemand aen te doen?

Hier soud een lustigh ooggh versadicht kunnen wesen:
Maer overhaest u niet, en werdt niet moegepresen:
Ghy staet maer voor de wal van een' doorschoone Stadt:
De Poort sal open gaen; ja Poorten, blad by blad,
En yeder blad weerom soo rijckelick geladen
Met altoos nieu op nieu van onverwachte laden,

Dat

Dat al het laeft gefien en dat naeft volgen fal,
 Door al dat ftadigh volght verdwijnt tot niet met al.
 Vergaert nu al op al, en, zijt ghy alles machtigh
 In uw verwonderingh, ja, zijt ghy 't maer indachtigh,
 Soo gunn' ick u den prijs, u, veel meer mans als ick,
 Die in 't doorsien versloegh en in 't doordencken flick.

141. *Op het selve.*

IS 't lichaem niet doorschoon, daer van al 't ingewand
 Oneindigh schooner is als al fijn buyten kant?

'k Hoev niemand niet te noemen;
 Maer weet dit, Joffertjens, de schoonste van het Land
 En kan 't sich niet beroemen.

142. *Thijfens Wapen.*

THijf lacht met d' ydelheit van nieuwen Adels Huyfen,
 Met al haer' Wapen-tuygh, vol Leewen en grof Wild:
 Hy pocht op edel Bloed, als voerend' in zijn schild
 Vier Jonckers Vloyen en vijf van zijn' vetste Luysen.

143. *Jooftens Eed.*

DAer wierd een Ringh gemist by vrienden onder een,
 En langh vergeeffsch gefocht in hoecken en in holen;
 Jooft: wierd'er mé beticht; maer riep geweldigh, neen,
 Ja fwoer, ick moet een Dief zijn, heb ick hem gestolen.

144. *Geldeloos Koopman.*

JAN had veel sonder geld gekocht voor zijn gerief;
 Dat quam den Schouth ter oor, die gingh 't hem doen berouwen:
 Hoe, feid' hy, hoe, Heer Schouth, waer derft men my voor houwen?
 Voor houwen? sei de Schouth, men houdt u voor een' Dief.

145. *Wetelose Jan.*

JAN, de Satijne, ja. Jan de Fluweele Jan,
 Jan, altijd even moy, die geen A. B. en kan,
 Gevalt my even als een' Ebben' leege Kas,
 Of een Goud-laken Rock gevoert met Kanefas.

146. *Uytleggers.*

UYtleggers sonder end bekladden Boeck aen Boeck,
 Terwijls' elck even heet voor haer gevoelen rechten:
 En ick, in dat gedrangh, en vind niet dat ick soeck:
 't Gaet vast, dat heel veel Kocks bederven goe gerechten.

147. Van Klaes.
KLaes haet de Wijfen, om dat hy'er geen is,
 En haet de Gecken, om dat hy'er een is.

148. Neel beklapt.
NEel finght soo loet als geen?
 Maer, komt ghy haer wat nader,

Soo spreekt'er een Verrader,
 (Haer Aeffem) die seght neen.

149. Van Dirck den Beufcher.
GOe Mannen, luyf fert toe, Dirck sal wat nieuws verflaen,
 Van wat hy heeft gesien, gelesen, of gedaen:
 En vraeght niet al te nau of 't nieu sal in den grond zijn,
 Soo 't maer waerachtigh is, sal 't nieu in Dirckens mond zijn.

150. Eenigh Houwelick.
HOe komter tusschen Jan en Trijn
 Oneenigheid geresen,
 Dewijlse soo eenstemmigh zijn
 En elck wil meester wesen?

151. Krijns Adel.
KRijn seght, en heeft gelijk, hy kan sijn' Adel trecken
 Van verder, ongelijk, als eenigh Edelman:
 Hy komt in rechte lijn (veel' Heeren zijnder van)
 Van 't oudste grootste Huys ter Wereld; van de Gecken.

152. Troost voor Wilm.
WEest voor uw' Dichten, Wilm, in 't minste niet begaen;
 Nijd salder niet in bijten,
 Tijd salse niet verslijten,
 Daer's geen bederven aen,
 Sy waren schier niet eer geboren als vergaen.

153. Aen een Tabacker.
MYn saygend Kameraetje,
 Ghy hoeft geen half salaetje;
 Veel min een kalfs gebraedtje.
 Noch min een achternaetje
 Van een gesuyckert vlaedtje:
 Want emmers jy verfaedtje
 Genoeghsaem met een praetje,
 Een Pijpen en een Blaetje.

154. *Van een Lijndraeyer en een Schoenmaker.*

Ick weet een Ambachtsman, daer 't wonderlick méstaet;
 Hoe hy meer achterwaerts, hoe hy meer voorwaerts gaet.
 Een ander is niet qualick gemoedt
 Al light sijn' neeringh half onder de voet.

155. *Symon de Rijmer.*

Op een hooghdravend Paerd heeft hy het al gedicht,
 Seght Symon de Poët, wat van hem werdt gelefen.
 Dat 's geen' verklaringh die besworen hoeft te wesen;
 Ick had het wel gevoelt aen 't stuyten van sijn Dicht.

156. *Graf-schrift.*

Siet wat dick Bier vermagh,
 Dirck dronck het nacht en dagh,
 En leefde tachtigh jaren.
 Had hy 't soo blijven klaren,
 En dronck hy noch dick Bier,
 Goed man, hy laegh niet hier.

157. *Floor.*

AL dat my Floor belooft gelijckt best aen de bellen
 Die kinderen van zeep en water op doen swellen:
 'k Vergaep my aen den glans; en ben in 't einde 't kind';
 Want, als 't op 't grijpen komt, en vat ick niet als wind.

158. *Tweederhande gewoel.*

Dirck droomt den heelen nacht, Wilm woelt den heelen dagh:
 Wie of de beste tijd-besteder heeten magh?
 Tijd spillense alle bey: maer, naer ick 't scheel bevroede,
 Een draeght het lichtste pack:
 Wilm maelt en maectt sich moede,
 Dirck woelt op sijn gemack.

159. *Mancken Adel.*

JAn, seght men, is een Edelman:
 Ick weet niet hoe men 't weten kan:
 Hy voert den naem, dat 's al te waer,
 Van een recht edel Grootevaer:
 't Is al te waer; want erfgenaem
 En is hy niet als van dien naem;
 En hy gelijckt dien Grootevaer
 Niet meer als of hy 't niet en waer.

Waer komt hem dan den Adel af?
 Van die hem d'ed'len naem eerst gaf.
 Hoe? Jan heet na een heiligh Man;
 Wat is hy daerom? oock S^t. Jan.

160. Jans verstand.

HEt ende goed, al goed, sei Dirck, en ick seid 't mé:
 Hoe goed is dan een' Worst, sei Jan, die heefter twee.

161. Op een' Wiegh.

WY woelen sonder end voor kinderen en erven;
 En 't gaet ons in 't gewoel gelijk 't gewieghde kind;
 Wy woelen ons in slaep door allerley bewind.
 En vallen moe daer heen, met d'oogen toe, en sterven.

162. Woecker.

DIe Woecker sonde noemt, heeft geen Geld, seid' een Sot:
 Maer die 't geen sond' en noemt, seid' ick, en heeft geen' God.

163. Turckschen Oorlogh.

WEl noemd' een man, dunckt my, met goed bescheit
 Den Turckschen Krijgh de Vré der Christenheit.

164. Misrekeningh.

HOudt daer, vriend, seid' er een, en gaf den Armen wat;
 God sal 't my in mijn leven,
 Eens mogen wedergeven:

Als of 't hem God alree niet eensgegeven hadt.

165. Klock-geluyd.

DE Klocken geven een veel donckerder geluyd
 Daer een lief eenigh Kind den Oudren komt t'ontsterven,
 Als daer een rijcke Neef ter aerde werdt geluydt
 Daer geen misnoegen meer aen vast en is als erven.

166. Schade van ongebruyck.

MYn uerwerck is in vreemden staet,
 't Slaet uyt, om dat 't niet uyt en slaet.
 't Valt door verroesten van den graet.
 't Kan niet bestaen om dat het staet,
 't Vergaet, om dat het niet vergaet.

167. Medici & Chirurgi.

HEel-meesters met der hand, en die Latijnsche Snappers,
 Die 't met den monde doen en houden Vleesch en Been,
 En Spier en Zenuwen, en Lijf en Ziel aen een.
 Heeft een te recht genoemt Gods Stoppers en Gods Lappers.

168. Op

168. *Op d' Ondanckbaerheit.*

Die sijn' weldaden noch verliesen wil, noch wagen,
 Geraeckt ontwijffelick ten einde sijner dagen,
 Eer dat hy yemand goed
 In al sijn leven doet.

169. *Gebeden Voordeel.*

Kind'ren van heden, die t'schole verkeert,
 Lett op een' reden die ick hebbe geleert,
 Neerstligh gebeden is half gestudeert.

170. *Aen Reinier.*

Reinier, ick moet een dingh bedingen:
 Als ick spreek, moet uw mond niet gaen:
 Twee konnen wel te samen singen,
 Maer t'samen spreken gaet niet aen.

171. *Molenaers gief.*

't **B**est, seid' een Molenaer, dat in den Molen is,
 Is dat een Sack niet meer kan spreken als een Vis.

172. *Kelder macht.*

Een nucht're man is uytgebroken,
 Die op den hals gevangen sat;
 Niet door een venster, maer gesloken
 Door een ontraelliet kelder-gat.
 Siet wat de soberheit kan geven;
 Pier poy, Louw lick, Trijn dronckeluyt,
 Al gingh 't haer aen den hals en 't leven,
 En raecten door geen' Kelder uyt.

173. *Verboden Toorn.*

En stoort u niet, mijn vriend, indien ick yets misdoe.
 Dat staet maer Ouderen en Overheden toe.

174. *Afstecken.*

Feilt eens een eerlick man, elck wil met stijve kaken
 Het feil verdubbelen: van Guyten spreeckt men niet,
 Als waer 't geen enckel feil. De reden is, men fiet
 Een' swarte Vloy veel eer op wit als op swart Laken.

175. *Aen een' Prediker.*

Soet, nieuwe Domine, verheught u niet te seer:
 Sghy hebt nu al den loop, als andere wel eer:

Maer

Maer gunft en is geen erf, en nieuw en gaet niet verde;
Daer is geen fondaghs kleed, dat niet een dag'licks werde.

176. *Slechte hulp.*

DIe welluft meent met welluft te verfuffen,
Neemt vlammend vier met fwavel uyt te bluffen.

177. *Van Lijs.*

WAt heeft Lijs quick en stricks op beid' haer' fchoenen ftaen?
't Is jammer dat haer' flippen
Soo langh daer over wippen.

Haer leelick Backhuys heeft foo weinigh kijckens aen;
Sy pronckte na mijn' fin, alss' op haer hoofd wou gaen.

178. *Spellen.*

EN laet u niet verleiden
Met letteren te fcheiden:
Siet hoe licht spellen hinckt;
Een ftreepken tuffchen beiden
Brenghet u van Bosch in Weiden,
De Koekoek fitt en finght
De Koe-koeck light en ffinckt.

179. *Goed geluyd.*

HElen' is altemael haer Moertje;
Sy finght heel wel en is een Hoertje:
Jan finght mé. Wat een madrigael,
Een Kockoeck met een Nachtegael!

180. *Lijs en Jan.*

't **I**S waer, seght lichte Lijs, ick ben niet al t'onvuyl,
En buytel fomtijds wel eens achter hegh en doornen:
Maer fett bluts tegen buyl;
Jan, mijn gekroonden uyl,
Heeft oock al, voor fijn' hoofd, wat veeltjens op fijn' hoornen.

181. *Aen quiftige Gijs.*

TIen duysend Gulden, Gijs, is waerlick een present,
Dat fwaer weeght in de Bors: maer, kofft ghy wel bedencken,
Hoe ick 't u eifchen derv, en hoe ghy 't my foudt fchencken,
Ghy foudter lichtelick af fcheiden: Dit's mijn end;
Ick kan een' wetenschap die ghy noyt leerde; fparen.
Geeft my die Guldentjens; ick fal s' u foo bewaren,

II. Deel.

Aaa

Dat,

Dat, als ghy t'ende zijt, daer ghy soo ras na rent,
Den Hemel dancken sult, en my, voor u present.

182. *Werelds beschrijvingh.*

MY dunckt, de Wereld noemde een wijs man wel te recht,
De Tafel van Gods thien Geboden averecht.

183. *Van Teun.*

TEun seght, ick ben goed geefs; dat siet hy in mijn' hand.
Siet wat een kloeck verstand;
Waer soud' hy 't aen sien moeten?
Men geeft niet met de voeten.

184. *Reinier de Bouwmeester.*

REinier, den Architect, gingh grimmen door een' straet,
Daer 't vol wanschepselen van misgebouwen staet:
En, of 't mis spellen was, of om in ernst te gecken,
Het viel hem uyt den mond, 't Land is vol Archigecken.

185. *Wilm ontkomen.*

Wilm, die 't al heeft begaen watm' in de boofte laeckt,
Is met geweld en list de Voor-poort af geraeckt:
't Is wonder dat by nacht geen mensch en heeft geroken,
Als sulcken etter-buyl is door en uytgebroken.

186. *Aen Andries.*

ANdries, meer logenaer
Als aller log'nen Vaer,
Tast mijne Dichten aen, en seght, sy moeten swichten
Voor d'allersoberste van alle sob're Dichten:
Wel, veel gelucks, Andries; dat's 't eerste ware woord
Dat ick mijn leven uyt uw Backhuys heb gehoort.

Einde des twee-en-twintighsten Boecks.

DRIE-EN-TWINTIGHSTE BOECK.

S N E L D I C H T.

1. *Op de Beschrijvinge van oud en nieuw Dordrecht door Jacob van Oudenhoven.*

V At isser Ints verquist met Maeghden ydel schoon
 Voor wat onsterffelicks te stellen op den throon ;
 En hoe veel wijser kiest den ouden Oudenhoven
 Een' onvergaende Maegd van uyt haer' wiegh te loven !
 Siet Minnaers , hoe veel bet sijn' uren zijn besteedt ,
 Dan daer ghy in uw' jeughd uw' pennen in versleedt :
 't Geen ghy gepresen hebt en is niet meer in wesen ,
 Of 't scheelt als rot en rijp van 't eer beroemde wesen ;
 Uw' Maeghden zijn in 't Graf , of leelick : die van Dort ,
 Hoe datse langer leeft hoe datse schooner wordt.

2. *Op Wijlen D. Graswinckels nasporingh van het recht der Opperste macht.*

G Raswinckel (eifcht ghy meer narichtingh van den Man ,
 Soecks' al de Christenheit rondom , daer weetm'er van)
 Graswinckel , noyt verfaedt van wel doen , en veel slaven ,
 Om 't Vaderland de vrucht van sijn' doorluchte gaven
 Te schencken , met een' hand soo wijd op als sijn' borst ,
 Was dit sijn' laetste Kroon , daer hy na tasten dorst ,
 Tot Hollands eer en sijn' : maer 's lichaems teere krachten ,
 Die onder het gewicht van 't rijke Brein versmachtten ,
 En gaven hem geen' stá ter zege van dien strijd ;
 De Dood ontsloopten s' hem , en ruckt' hem uyt den Tijd.
 Waer sitt ghy , Letter-Lien , die Tongen en die Pennen
 Naer fulcken Pen en Tongh wilt leeren en gewinnen
 Den Eer-wegh in te slaen ? valt aen het ed'le werck ;
 En volght maer sonder schroom sijn' stappen merck op merck :
 Ghy moet uw' Lessen toch by doode Liedden foecken ,
 By Boecken van haer' hand ; en Hy was alle Boecken :
 Volvoert dat hy bestierf , de dood ter spijt en straf ;
 Hy verghet u hier die wraeck , noch sprekend' uyt sijn graf.

3. *Aen Jasper.*

GHy spreekt meer als een ander,
 En hanght met schakelen van woorden aen malkander.
 En scheurt ons' ooren met den klepel van uw' keel:
 Ey, Jasper, doet soo veel, en spreekt maer half soo veel.

4. *Op de vertaelde Sermoenen van D. Turetin, door D. Landman.*

Die Landmans, Christenen, die kloecke Landmans hand,
 Die soo veel heiligh *kruyds* in uwe herten plantt,
 En kon sich niet voldoen met eigen quekeryen,
 Sy socht de herten met wat uytheemsch te verblyen,
 En heeft het opgedaen: siet hoe het jeughdigh staet
 In Hollandsch' Aerd en bloeyt gesproten uyt Roomsch faet.
 Verschrickt niet voor den naem; hy sal u niet vergeven;
 De schorsch en was maer Roomsch, het mergh is van Geneven;
 Versaedt u van dat mergh, daer 's heiligh bitter in,
 Scherp suycker, lieflick sout, geweld van diepen sin,
 In held're Moeder-tael. Siet, Christenen, wat schatten;
 En weeght haer' waerde wel; ghy sult het qualick vatten.
 Wien dat men meest verplicht meest danck te seggen heeft,
 Of genen diese gaf, of desen diese geeft.

5. *Graf-schrift van een Bloed.*

Hier light een schuldigh Man, van Hoofd en Hals berooft.
 Die, doen hy schuldigh wierd, een' Hals had, maer geen
 Hoofd.

6. *Op C. Strezos Afbeeldingh.*

't **S**chijnt hier dat Strezo spreekt: O zegen voor 't gemeen,
 Soo 't maer alleen en schein!

7. *Aen Dirck.*

DE klokken op een' Kerck haer stadige gebel
 En doet my niet soo seer, als ghy my kont vervelen
 Met altoos weer en weer uw' Liedjens t'overspelen:
 Foey, Dirck, maeckt ghy geen sond van soo veel overspel.

8. *Van Dirck.*

Dirck loopt te Leiden leegh, en schrijft aen Moer en Vaer
 Hy volghet sijn' studien, dat spel is uytgeborsten;
 Hy loopt de Meisjes na, en soo is 't valsche en waer.
 Hy is niet besigh als met hupsche jonge Borsten.

9. *Op het Contrefeitfel van J. Triglandus.*

TRiglandus leeft en fwijght; meer kan de Print niet geven.
 Neemt het op defen tijd, of op den tijd hier naer,
 Ten wederzijd' is 't waer:
 Als hy heel fwijgen fal, fal hy heel blijven leven.

10. *Misflagh.*

ICk weet niet hoe mijn uerwerck gaet;
 't Wijft negen en 't is tien op ftraet.
 Uerwerckers, weet de konft geen raed?
 Het wijft te vroegh en 't flaet te laet.

11. *Met een fichtelick Boeck voor gefonden Appelen.*

Ghy fendt het fchoonfte, ja, maer ick het nutft gefchenck;
 Het uwe fpruyt uyt d'Aerd, het mijn uyt Hemelſch' ad'ren.
 Soo win ick 't; en nochtans, als ick 't wel overdenck,
 Ghy fendt my Vruchten toe, en ick en fend maer Blad'ren.

12. *Teeringh na Neeringh.*

Kinderen, wordt defe redenen wijs,
 Teeringh na Neeringh is goed onderwijs:
 All' die meer uytgeven dan fy gewinnen,
 Weten in 't ende niet waer mé beginnen:
 Waren de Siecken niet heel buyten hoop,
 Die niet en aten en hadden de loop?

13. *Menschen onmacht.*

Wonderlick zijn Gods almachtigewercken;
 Maer wy verfuymender wel op te mercken.
 Treedt op een' Mier, het en ſchijnt niet met al,
 Evenwel in defe Mier is het al
 Wat w' in een' machtigen Oliphant vinden:
 't Schepfel is ſchoon, maer de Menschen zijn blinden.

14. *Paerds Graf-fchrift.*

Hier light een Ruyn wat oud van dagen
 Langh moe getrocken en gedragen.
 Langh moe gelooopen, moe gedraeft,
 En tot ſijn uysterfte geſlaeft.
 Hy leerd' een' konft van ſijn beſitter,
 Die nobel was, al ſcheen ſy bitter,
 Vier dagen ſonder eten ſtaen
 En ſoo geruſt te bedde gaen,

Als waer hy sat van Hoy en Haver,
 Dat kost hy meesterlick, en braver
 Als eenigh Henghst van sijn geslacht;
 Ja van vier dagen tot op acht
 Wist hy den honger te verdouwen:
 Waer sal men langer op vertrouwen?
 Met hy de konst ter dege kost
 Die soo veel studien had gekost,
 Van dienst doen en van voetsel derven,
 Gingh de Caroine liggen sterven.

15. *Pleiters wensch.*

IN 't einde is mijn Proces gebrocht in staet van wijzen:
 God gave dat het nu in handen waer' van Wijzen.

16. *Op Jan de Speelman.*

DE Musicale Jan,
 Die alle deuntjens kan
 Op Veelen en op Fluyten,
 Voelt vast sijn' darmen muyten,
 En sijn verdrooghde borst
 Van honger en van dorst:
 Het eten soud hem smaken,
 Het vocht soud hem vermaken
 In sijn gesonde pensch:
 Maer 't schort den goeden Mensch
 Aen penningen die wegen:
 Voer, dack en altemael.
 't Komt machtigh ongelegen,
 Gefond en Muysc.ael.

17. *Andries gebleven.*

'HUys blijven? seid Andries, ick sou niet kunnen leven;
 'k Moet uyt het Vaderland. Is 't nu niet wel gemaect?
 Hy is in Indien 't jongh leven quijt geraect:
 Het waer ver beter t'huys als ver van t'huys gebleven.

18. *Op het voorspoedigh slaen tegens d'Engelschen 1666.*

TWee vochten lijf om lijf, en die 't krackeel begon
 Geraect' in 't onderspit, en roemde dat hy 't won,
 Door dien hy 't Veld behiel. En hiel hy 't? ja hy trouwen,
 En met den neus in 't Sand, hoe kost hy 't beter houwen?

Den and're nam *fijn*' Pluym, *fijn*' Degen en *fijn*' Geld,
 En liet hem liggen bloe'n, den houder van het Veld:
 Noch feid' hy dat hy 't won: En soo doen ons' Geburen:
 Soo haer die winst bevalt, langh moet dat winnen duren.

19. *Nieuwe Jaers wensch.*

HEt oude Jaer is om: wat vleyen sich de Menschen
 Met mallen overvloed van onverstandigh wenschen?
 Wencht boven allen wensch te leven in 't nieuw Jaer,
 Of elcke dagh uw eerst' en elck uw laetste waer.

20. *Aen een te langen Prediker.*

't **I**S konstigh, Domine, 't is meesterlick gepreeckt,
 't Is waer, en jammer, dat daer gantich niet aen gebreeckt:
 't Is al te goed en veel, voor Leeken en voor Vrouwen:
 Spreekt min wel, en min langh, sy sullen 's meer onthouwen.

21. *Dirckje.*

JAn seght, *fijn* Wif heet Dirckje, en wat 's dat? Theodore:
 Ick magh dien naem wel hoore:
 Maer wat is Theodoor? een' gave Gods: voor 't lest,
 Wat 'sgave Gods? de Pest.

22. *Droomen of dencken.*

DRoomen is dencken sonder verstand,
 Dencken is droomen met open' oogen,
 Beide zijn vodden uyt eener hand,
 Waerm' op vertrouwt, men is bedrogen.

23. *Roof-goed.*

WAt zijn de kleeren warm, die stomme Dieren dragen,
 Hoe schuttense de Son in 's Somers hondsche dagen,
 Hoe zijnse sonder dwangh haer' leden aangepast,
 Hoe sonder flect gebruyckt, gedragen sonder last!
 Wat lijdt de Mensch daer by, de Koningh aller dingen,
 En aller Dieren toe, wat hoeft hy futselingen
 Tot scherm van heet en koud, wat alontleende waer,
 (Ontstolen, feid' ick best) van Velen Wol en Haer!
 Ja, wy zijn Koningen: maer, leden alle Rijcken,
 Soo wy 't ons' lijden doen, korts fouden sy beswijcken:
 Tyrannen moght men ons wel doopen met goed recht:
 Wat is hy anders, die *fijn*' Onderdaen, *fijn*' Knecht,

Om fijn' verweende le'en wat moy en wel te decken ;
 Sijn aengeboren kleed , fijn erfdeel derft onttrekken ;
 Ja grijpt hem by de keel , helpt hem ter Wereld uyt ,
 Ontftroopt hem op 't gebeent , en vilt hem uyt fijn' huyt ?

24. *Befeten Rijckdom.*

DE Duyvel , feght men , fpooct veel om verborgen fchatten :
 My dunckt het is te vatten ,
 Dat d'onverborgene , befeten van cen' vreck ,
 Niet altijd vry en gaen van diergelijck gebreck.

25. *Droomen.*

TWee werre-Werelden bewoon ick over hands ,
 Een die 't volkomen is , een andere bykans :
 's Daeghs vind ick my in d'een' , 's nachts dunck ick my in d'ander ,
 In arbeid en in ernft gelijcken fy malkander :
 Dit fcheelt het , defe fie'ck , die droom ick dat ick fie :
 Of is dees' mogelick foo wel een droom als die ?

26. *Adel.*

DEn Adel by de deughd is als E'mail te fchatten ,
 ('k Weet geen duytsch woord daer toe) daer in wy 't Goud
 sien vatten :

Het ciert en maect het wat aenfienlicker dan 't was ;
 Maer in fijn' eigen' waerd' en is Esmail maer Glas.

27. *Hoofs-geluck.*

EEn Vier-pijl en een Hovelingh
 Gelijcken fich seer in een dingh ;
 Sy rijfen bey tot hooger ceeren ,
 Maer hoe fe hooger gaen , hoe dats' haer meer verteeren.

28. *Eigen lof onnut.*

EN prijft u niet , maer werdt geprefen :
 Laet het gerucht alleen begaen ,
 Het fal van felfs veel sneller gaen ;
 't En wil niet afgefonden wesen.

29. *Sterven derven.*

ICk houw de Les voor goed : van al dat kan gefchieden ,
 En niet gefchieden kan het quaedste 't hoofd te bieden ,
 Als of het komen kost : van wat zy dat men 't vatt ?
 't En kan niet erger zijn als fterven , en wat 's dat ?

30. *Spoed.*

SChrijdt opuw Paerd en rijdt wat ras ,
 't Is of het aerdrijck gaende was ,

't Schijnt

't Schijnt dat de struycken en de boomen,
Soo rasghy loopt, u tegen komen:
Soo gaen de faken van een man,
Die ernstigh is en spoeden kan.

31. *Na men 't neemt.*

VEel Kind'ren maken Arme rijk,
Veel Kind'ren maken Rijken armen:
De saeck is een, 't werck ongelijck;
Dat d'een verheught doet d'and're karmen.

32. *On-Adel.*

MEn wil des Adels waerd' in ontucht doen bestaen,
In God, en Gods gebod, en menschen te verachten,
In vloecken, en in wijn en weelde te versmachten,
En die dat best betracht schrijft sich den Adel aen.
Betrouwt op menschen waen en nachts' en daeghse droomen,
Ghy sulter ver me komen.

33. *Troost in onschuld.*

QUaed spreken, onverdient, verdraegh ick met geduld.
Uw troosten raeckt my niet, het is eens anders schuld;
Hy deed my even eens, een die 't met my soo noest had,
Als vierden hy mijn Bed, om dat mijn Paerd den hoeft had.

34. *Doos in doos.*

DE Ziel werdt in het Lijf als in een' doos bewaert:
Weest soo rampsaligh noyt, maer neemt eens dat ghy 't waert.
Neemt dat men u in 't hol van een Girole stootte,
't Waer maer een' kleine doos gefloten in een' groote.

35. *Ampten, Lasten.*

Siet waer ons' driften gaen, en waerw' ons om bemoeyen,
Veel wercks zijn ysere, veel eers zijn goude boeyen.

36. *Siet toe.*

HEt is een' korte Les die voor een' lange dient;
Daer is noyt vyand klein, en selden een groot vriend.

37. *Onschroom.*

LAchts' onbekommert uyt, all' die u dreigen derven:
Men kan u 't leven wel benemen, maer het sterven
En kan u niet ontstaen;
En dat's te ruste gaen.

38. *Doen Duydt.*

DE Ziel en kent sich niet als by een' blinden gis:
 Maer, als fy dat verstaet, soo weet fy schier wat s' is,
 En dat se Gods gelijck soo ver is in haer wesen,
 Dat s' aen haer doen alleen bekent kan en moet wesen.

39. *Blinde Praet-sucht.*

EEn onbesuyft jongh Man, die 'ck meergeluyt sagh slaen,
 Als rijpe redenen voort brengen op de baen,
 Geleeck ick by een Valck, die met de Huyv op d'oogen
 Den Weiman is ontvlogen,
 En drijft alleen,
 God weet waer heen.

40. *Waen-wijsheit.*

'k **M**Agh we een vrolick Geck op een verloren uer sien;
 Maer 'k wist mijn leven noyt met Gecken raed, diè suer sien:
 Geen' moeyelicker pijn
 Als langh ontrent een' Sot, die'r wijs uyt fiet, te zijn.

41. *In dryen al.*

DRy lessen heeft ons God ter Wereld opgegeven,
 Hoes' is, en hoem'er leeft, en hoem'er hoort te leven.

42. *Rabelais overwenscht.*

BEgeerlickheit der menschen,
 Ick weet u t'overwenschen;
 En wensch maer soo veel Geld,
 In schoon Goud, wel getelt,
 Als handen konden packen
 In even soo veel sacken
 Als naeybaer souden zijn
 Met Naelden, spits en sijn,
 Soo veel als wyd'er souwen
 In soo veel Kercken stouwen
 Als onder Son en Maen
 Getimmert mogen staen,
 Ick meen tot dat die Naelden,
 Van naeyen stomp, ontstaelden.
 Dat 's wenschen als een Man:
 Laet sien wie 't beter kan.

43. *Op een Engelsch-Spinnewieltje aen mijn' Dochter.*

EEr is aen't spinnen vast, dat kan geen mensch ontkennen:
 't Is eer sijn selven aen wat huys-wercks te gewinnen.
 De grootste Keiser droegh geen' kleeren om sijn lijf
 Als uyt het spinnel van sijn' Maegen en sijn Wjff.

Dit werck is vol genuchts: wat kan een' meer vermaken
 Als alom wandelen en doen alom sijn' faken,
 En klappen in een' Koets (hoort, Vroutjens, dat 's een' vreughd!)
 En doen sijn selven dienst of doen een ander deughd?

In 't winnen is profijt, en meest in tijd te winnen;
 Dien wint hy, die maer spint als niemand en kan spinnen:
 En diens verloren tijd met vruchten werdt begaeft,
 Daer lange besigheit haer selven aen verlaeft.

Soo schenckt m' u niet alleen een Rad van avont-uren,
 Maer van dagh-uren toe. Langh moet het Wieltje duren,
 En langh de spinnens lust, die drymael soete saeck,
 Die aen de Spinster geeft profijt, eer en vermaeck.

44. *Vruchteloofse groet.*

'k **B**E danck u, soete menschen,
 Sei Jan-buer daer hy lagh,
 Voor al uw vriendlick wenschen

Van goeden mergen, Jan, goe'n avond en goe'n dagh:
 Maer kondt gh' uw wenschen goed doen,
 't Sou my ontwijffelick wat meer deughds aen mijn bloed doen
 Dan ick wel hopen magh.

Jan had een' taeve Koorts, en 't was sijn quade dagh.

45. *Weinigh is al.*

WY zijn niet beter als half geck,
 Met goed by een te schrapen;
 Hy hoort gerust te slapen,

Die maer verfekert is van voedsel en verdeck.

1 Tim. 6. 8.

46. *Aelmoes ontleght.*

JAn sagh een arm man naeckt, maer socht geen geld te derven.
 Ick sterf van kou, sei d'arme man,

Soo doen wy allegaer, sprack Jan,

Want, wierd een mensch niet koud, een mensch en sou niet
 sterven.

47. *Vertalingh.*

VErtaelt een werck soo wel als doenlick, en soo naer
Den oorsprongh als 't behoort, om goed te zijn en waer,
't Sal 't eigen druckfel zijn van die munt: maer, Vertaler,
Bewijst ghy my daer op, ghy zijt een slecht betaler:
Lijdt dat ick u den aerd van uwen arbeit leer';
Kieft schoon Tapijete-werck, en keert het gins en weer,
Eerst op de rechte zy, 't zy dat gh' op dier of kruyt fiet:
En dan op 't averechts, en lett eens hoe't'er uyt fiet.

48. *Aen een' Slaper.*

Die sonder droomen slaept is dood en sonder wesen:
Die droomt, speelt puer den geck, en is het soo veel bet
Als hy 't self min gelooft: wat raest ghy naer uw Bed,
Hoe, hebt ghy fulcken haest om dood of geck te wesen?

49. *Onachtsaemheit.*

WAer 't eewigh werck, een mensch te wesen,
En goed noch quaed hier naer te vreesen,
Men waer wat onbekommert boos:
Maer, arme menschen, boos en broos?

50. *Mis-schepsel.*

GHy schijnt het wel te hooren, Jan,
Wat u mijn' Luyt doet hooren:
Maer wat'er grond noch reden van:
Ghy zijt een Monster, lieve Man,
Een Ezel sonder ooren.

51. *Aen Jan Vos, op sijn' Tranen over de dood van de Princesse Royale,
my toege-eigent.*

UW Tranen-werck, Jan Vos, en is maer half te prijsen:
Dit heb ick u te wijsen,
Doet eene vleck daer uyt, en die soo groot als ick,
De rest is Loffelick.

52. *Floors Draeghsaemheit.*

FLoor laet sich laden als een Muyl,
En draeght meer als dry stercke Venten:
En, maeckt men 't hem te bont, den Uyl
Troost sich niet als met Sacramenten,

Men vindt in Floor aen Tongh en Hert ,
 Daergoe Doctoren meest na vragen ,
 Wanneer een' wond genesen werdt ,
 Wel sweeren eerst , en dan wel dragen .

53. *Biecht.*

Befwaerde , komt tot my , heb ick God hooren seggen :
 De Paep wil 't God ontleggen ,
 En roept , komt maer tot my .
 Welck' is de beste zy ?

Matth. ix. 28.

54. *Aen goeden Dirck.*

Dirck , zigt ghy nu te goed om my eens met uw' pen
 Te groeten , die van ouds uw Vriend en Dienaer ben ?
 Ick hoop , 't sal overgaen ; daer heb ick noch wel moet toe ;
 Want dat ghy quaed soudt zijn , daer zigt ghy my te goed toe .

55. *Deughd ontleght.*

Dirck pleeght ondancckaerheit en prijstse : fiet hoe geestigh :
 Men preeckt hem , Kat en Hond zijn danckaer voor het goed
 Dat haer de mensche doct :

Wel , seght hy , verghet ghy my die deughd , en is sy beestigh ?

56. *Liefde voor Leed.*

Men doet my ongelijck : van Westen en van Oosten
 Is dat der vromen tael , en die tael kan my troosten .
 Maer dat mijn Vriend sich selfs verongelijckt en schent
 Om my geen recht te doen ; daer tegen ick beken 't ,
 En vind ick hoofd noch troost in Oosten noch in Westen .
 Wat seght gh'er toe , mijn hert ? God duyd' het hem ten besten .

57. *Danck voor een' gift.*

Ick socht wat ongemeens , wat seldsaems te bedencken ,
 Daer mede ick uwe gunst ten deel' vergelden moght :
 Maer 't was oud en gemeen al wat ick u kon schencken :
 Dit ongemeen in 't end' heb ick u toegedocht :
 'k Schenck u een danckaer hert , dat noemt men alle dage ,
 Maer mog'lick is 't by u soo vreemd als in den Hage .

58. *Van Jan.*

JAn houdt een Tafel alle daegh ,
 Als waer' hy Waerd en Gaff t'huys :
 Het Rijmen brengt my aen de vraegh ;
 Smaeckt dat niet wat na 't Gasthuys ?

Bbb 3

59. op

59. *Op den Geboort-dagh van een' Joffrouw.*

VIer Kruyssen tekent ghy, en hebter vier beleeft.
 Seght den Gekruyssen danck, dies' u heeft laten leven;
 En, wenscht ghy om wat meer dan Hy gegeven heeft,
 'k Wensch Hyd'er u noch vier by d'eerste vier will' geven.
 Maer, sien ick achter om, 'k heb in die eerste vier
 Storm-winden Kruysweeghs door uw Huys en Hert sien ruyssen:
 Des wensch ick, met een schrick van diergelijck getier,
 God gev' u Kruys by Kruys, maer niet meer sulcke Kruyssen.

60. *Op het boucquet, daer in vier Kruyssen.*

LEt op mijn Sinnebeeldjen vry:
 Ghy derft vier Kruyssen noemen:
 Ben ick niet zediger als ghy?
 Ick soeckse te verbloemen.

61. *Aen de selve.*

VIer Kruyssen in uw schild? God gunner u noch twee na,
 En noch twee, so ghy 't wenscht. Maer denkt eens aen den schat
 Die ghy already besitt, soo ghy 't te dege vatt,
 Het machtigh Amsterdam is maer soo rijck op een na.

62. *In 't Stamboeck van Joffrouw Catharina Questiers.*

DAer 't soo vol Roosen staet en was ick niet te noemen:
 En daerom spaer ick hier
 Uw kostelick papier.
 Wie dat daer tegen spreek', ghy mooght het niet verdoemen,
 Gedenckt u niet, Questier?
 Mijn Land en werpt niet op als ydel' Korenbloemen.
 Hoe schickte sulcken stof,
 Dat buyten onkruid heet, in 't binnenst van den Hof?

63. *Wijde Fransche Broecken.*

DE reden van de wijde Broecken
 Is light te vinden sonder soecken:
 Behalven die de Mode geeft,
 Segh ick'er sonder jock toe,
 Nu alle Vrouw de Broeck aen heeft,
 Hoort alle Man de Rock toe.

64. *Comedien.*

ICk haet het Kamerspel soo ver het haetbaer is,
 Soo ver het sondigh is is 't haetbaer, dat 'sgewis,

En fondigh is 't soo ver als 't sonde kan verwecken :
 Maer doet dat fondigh af, in 't lacchen en in 't gecken
 Met het onfondige vindt sich de sonde niet :
 De wijze geckt en lacht met alles wat hy fiet.

65. *Aen Joffrouw Adr. Le Thór.*

IS 't Nieuwejaer, Le Thór? en moet ick 't daer voor keuren,
 Daer ghy 't my 't seffens soo doet keuren, en verbiedt?
 Waer 't Jaer volkomen nieuw, daer most wat nieuws gebeuren,
 En 't is heel averechts dat tusschen ons geschiet.

Ghy zijt van ouds beleeft, en blijft het altijd wesen,
 En ick, ondancckaer ick, in 't nemen even stout:
 Wat Nieuwe-jarigheid kan yemand daer uyt lesen?
 't Jaer heet' soo nieuw als 't wil; naer onsen stijl is 't oud.
 Ey, helpt ons aen een nieuw, in plaets van 't oude leven;
 En schaft my, sonder yet tescchaffen, nieuwe waer;
 Ey, om de nieuwigheid, maect eens een eind van geven,
 't Sal my de nieuwste zijn en liefste Nieuwejaer.

66. J O C K,

Aen den Heer van Puttershoeck op sijn Geboorte mael 1661.

SEs Kruyssen en een half, thien seffen met een' vijf?
 Wel, Heer van Puttershoeck, en hebt ghy noch geen Wif?
 Ey lieve, maect het kort: die schoone silver' Haeren
 Vermanen u, met my, in aller spoed te paeren.
 Maer wilt ghy soo veel doen, en trecken naer uw graf,
 Eer ick in 't mijne raeck, en in dat saligh sterven
 My, neffens anderen, een Tonnetje doen erven,
 Soo speel ick Nichje, Neefje, en raed' het u plat af.

67. *Reden onreden.*

MEn sagh Dirck felden op gebilde Bil-gemacken:
 De reden was bekend; de goede knecht, och arm,
 Had weinigh droogh of nats te steken in sijn' darm.
 Want eten gaet voor
 Eens vondm' hem by geval in 't heimelick geseten,
 En riep hem metter haest, hy most ter Tafel gaen:
 Neen, seid' hy, met verlos, 'k en kan hier niet van daen,
 Want gaet voor eten.

68. *Zwisters*

68. *Quisten of sparen.*

ICk weet niet of 't de jonckheit weet;
Maer 't is een machtigh scheel,
Of yemand veel van weinigh eet,
Of weinigh eet van veel.

69. *Averechts bescheid.*

DIrck had sijn' vingeren wat hertelick gebrandt;
En men berichte my, als ick naer hem liet vragen,
't Was aen de beter hand, het zeer begoft te dragen,
Daer ick niet beter wist of 't was aen d'arger hand.

70. *Misdracht.*

ICk dede naer een' Ruyter vragen
Die om mijn gunste was begaen;
Men sei, daer was geen twijffel aen,
Hy had sich doorgaens wel gedragen:
Maer 't was aendachtigh te verstaen:
Hy schroomde niet als voor de slagen,
En was soo doorgaens door-gegaen.

71. *Vrouwen troost.*

MAns quaed doen is min quaed als 't goed doen van een Wif,
Doch, Vrouwtjens, weeft te vreden;
Het is een Bijbel-reden,
Maer 't Boeck is Apocriph.

Eccles. 42. 14.

72. *Vierlagh.*

JAn gekk, en Anne mal, en 't huys vol kloecke kindren?
'k Wil Annens goeden naem met argewaen niet hindren:
Veel liever segh ick, naer de liefde, siet eens hier,
Hoe komen steen en stael, twee viereloos', aen vier?

73. *Noch.*

WErdt d'Olie uyt het zaet geslagen;
Sy wasser in, dat hoeft geen vragen:
Maer hoe komt vier uyt stael en steen?
Sy geven 't beid', en hebben's geen.

74. *Op de verkeerde Wereld van den Heer Cornelis Udemans.*

ICk hoorde Mans en Vrouwen
Mis-seggen van dit Werck,
Als of sy klagen wouwen
't Gingh mis van 't oogemerck:

Het hiet verkeerde Wereld,
 En, ver van dat beleid,
 't Was om en om beperelt
 Met tucht en heiligheit.

Maer, klagers, leert hem prijfen,
 Die u soo prijslick leert:
 Om u 't verkeert te wijfen,
 Wijft hy u 't onverkeert.

De deughd staet in den luyfter
 Van Aerd en Hemel-rijck,
 Op dat de dicke duyfter
 Van d'ondeughd beter blijck'.

Die volgen, dese schouwen,
 Bey leert ons Udemans:
 Wat seggen nu de Vrouwen,
 Wat dencken nu de Mans?

75. *Geen verschot.*

STaegh light ghy my en plaeght om penningen te schieten;
 Op interest? geenfins: om niemendal, te leen.
 Ey, Dirck, verschrickt my niet; het slaet my in mijn le'en;
 Geen dingh en doet my meer verschieten als verschieten.

76. *Penningen op interest.*

GHy wilt my penningen doen onder u beleggen:
 Dat 's wel; maer penningen en penningen zijn twee:
 Dirck, om recht van 't beleggh van penningen te seggen,
 Een' sack legh-penningen beleggh ick; neemt die mé.

77. *Op Jan.*

JAn stinckt van hovaerdy; en derft sich wel gewinnen
 Te grimmen langhs de straet, foom' hem geen' eer en biedt:
 Maer mijn gesicht is kort; en moet ick hem juyft kennen?
 Hy is sich aller naest, en kent sijn selven niet.

78. *Aen Jan tast toe.*

VEel rijckdoms komt u toe: maer lett van waer, en hoe:
 Al dat u toekomt, Jan, en komt u juyft niet toe.

79. *Voorhoutse Taur.*

HOe 't met den handel en den wandel in den Haeghis,
 En of'er 't volck wel soo gerechtigh als geraegh is,

En weet ick niet soo nauw; God kent de handelaers;
Ten minsten ist'er vol oprechte wandelaers.

80. *Op 2 Lacke Schotelijens ingeleght met Pearlemoer, tot een' Nieuwe-jaers-gift.*

TWee le'ege Schotelijens? een schoone Nieuwe jaer?
Twee le'ege? dat's niet waer:

Neemt vry het heel Nieuw jaer, om 't Raedfel te studeren.
Ick en vereer u niet, ick speel u maer een' toer;
De Dochters heb ick niet, ghy soudts' oock niet begeeren;
Soo fend ick u de Moer.

81. *Op de Plantagie van den Heer Uytensbogaerd, by Naerden.*

DEes' hooge, dorr' en droog' Aerd
Was qualick een goed oogh waerd;
En ghy, vernuftigh Man,
Treckt en geniet'er van,
Wat ick en mijns gelijk van vett' Aerd niet en kan.
Gaet aen, Heer Uytensbogaerd,
Die vreughd en voordeel soo gaert,
Gaert meer vruchts uyt het Bosch als yemand uyt den Bogaerd.

82. **D A N C K,**

Aen Joffrouw Adriane le Thor, voor het Contrefeitsel van een oud Man, een yvoiren Kopken, ende 3 dickschellige Citers.

DRy lessen, Adriane, hebt ghy my willen geven,
Dry lessen alsoo nut, als ick'er geen' en ken:
Een oud Man komt voor uyt; die thoont my wat ick ben,
En hoe na 't uysterste gescheid van dood en leven.

Daer volghet een witte Kop: die raectt my even na.
Die witte Kop is leegh; wat sal ick daer toe seggen?
Kost ghy my aerdiger mijn' witten Kop voor leggen,
Mijn' herseloosen Kop, als met sijn' wederga?

In't ende komt het Fruyt, als 't laeft van dry gerechten;
't Aensienelickste Fruyt dat oyt aen tacken hingh:

Dat Fruyt, vermaent ghy my, en ick zijn al een dingh,
Van buyten geen soo puyck, van binnen geen soo slechten.

't Hof heeft my opgevoedt; dat light u in den sin,
Dat Hof sijn uysterlick is niet als Goud voor d'oogen:
Maer die 't daer binnen soeckt, valt min of meer bedrogen;
Soo schoon als 't buyten is, soo weinigh steeckter in.

Danck

Danck hebt, beleefde Maeghd: meer staet u niet te wachten:
 Opgaef past wedergaef, naer aller Volckren recht:
 Maer ick ben overgaeft, en dit's oock Hooffchigerecht,
 Daer stof en tongh gebreeckt, betaelt men met gedachten.

83. *Graf-schrift van Joffrouw Charlotte Marie van Dorp.*

Hier lei men 't sterffelick dat my de dood ontnam,
 't Naest-jonghste Schepsel dat van Dorp en Trello quam.
 Gefonde vijf mael acht, acht ongefonde jaren
 Liet my des Hemels gunst en ongunst wedervaren.
 Het end was louter gunst, want daer in vond ick 't end
 Van 't volle festendeel mijns levens taey' ellend.
 Lof zy Hem die mijn' Ziel verlost en verheughden,
 Daer geen begin van leed, geen end en is van vreughden.

84. *Aen Klaes.*

Klaes, ghy kunt my niet krencken,
 Allastert ghy uw' hees:
 'k Heb wel een ander vrees;
 Wat moght de wereld dencken
 Als my een Deughniet prees?

85. *Huys te Hofwijck.*

Dit's Hofwijck, een Kasteel soo groot schier als een Kluis,
 Pas voor een' kleine Kat, of pas voor een groot Muysje;
 Als ick hier binnen tré, soo seght m', Ick ga op 't huys:
 Maer ick segh (met verlos) ick ga eens op het huysje.

86. *Op het Graf van Ol. Cromwel.*

Waer Crom wel, wel waer hem dien Cromwel die hier leit:
 Maer Crom en was noyt wel; is 't niet genoegh gefeit?

87. *Leed op leed.*

Ick sien u naer de Voorpoort gaen:
 Teun, werdt u ongelijck gedaen,
 Dat God en ghy ten besten weett;
 Het is my leed tot in mijn bloed:
 Maer 't is my noch wel eens soo leed,
 Soo m' u geen ongelijck en doet.

88. *Droomen ydelheit.*

Wie weet wat droomen is? ick weet het; en wie niet,
 Die op sijn selven; neen; die in sijn selven fiet?

Siet innewaerts, en denckt wat dencken is: dat's Droomen.
 Die sonder dencken is, is aen sijn' dood gekomen.
 Maer slapen scheelt soo veel van dood zijn, als de dood
 Van swijmen, en 't gerol, van 't liggen van een' kloot.
 Wy dencken slapende: maer dampen die doen slapen
 Doen dat wy ons in ons aenschouwen en vergapen:
 De Reden doet wat, maer belemmert en verwert;
 Soo komt dat droomen ernst, en dencken duncken werdt.
 Gaet en bouwt redenen van hopen of van schroomen
 Op by de Son of by de Maen gefufte Droomen:
 Wat dunckt u, is 't niet seer al eenerlei gedrocht,
 Of wat ick hebgedacht, of wat my heeft gedocht?

89. *Op een' wekelicke Courante.*

Hier staet niet hoese staen, de faken, hier of daer;
 Maer hoese mochten staen, waer yeders wenschen waer.

90. *Aen Juffrouw du Mont, met mijn Korenbloemen.*

Dit eischte my uw Man, en daerom derv' ick 't senden,
 Ick, die u noyt en sagh, u die my noyt en kenden:
 Of ghyder mogelick noch vrucht noch vreughd in vondt,
 Geeft hem de schuld die beid' uw hert is en d u' M O N T.

91. *Weduvenaers Les.*

En' Vrouw schoon en eerbaer
 Gebeurt niet alle jaer:
 Hy magh weleens vertrouwen,
 Die tweemaal kan vertrouwen.

92. *Rijm-dwangh.*

Of and're swijgen dat ick segh,
 Die rijmen wil, moet van den wegh:
 De waerheit moet'er wat om lijden;
 En 't is een' logen van ter zijden,
 Die om den Rijm te berde komt:
 Best doet hy, diese best vermomt;
 En, is 't waer, dat Poeten liegen,
 De kloeckste zijn 't, die soetst bedriegen.

93. *Op Ockenburgh.*

DE Mufen soecken 't vocht: wie sou die Joffers soecken
 In dese dorre hoecken?

Sy fullender nochtans van geenen dorst vergaen ;
 De Waerd heet Westerbaen ;
 Die heeft haer haer' Fontein verleidt tot in sijn' Duynen ,
 En Pindus in Losduynen.

94. *Op D. Mich. Sprangers Haften in Brand.*

WAt zijnder Lessen, en hoe stichtelick vertaelt
 Door een onsteken hert uyt eenen brand gehaelt !
 Voelt, Haften, voelt uw' schá; maer oock uw' baet, en karmt niet ;
 't Oud seggen is vervult door Spranger ; Brand en armt niet.

95. *Jans lof.*

HEt is waerachtigh, Jan,
 Ghij zijt een eerlick man :
 Waer-achtigh is het ; maer
 Dat is wat min als waer.

96. *Taert tot een' Nieuw-jaers Gift, 1659.*

Hier mede wenscht men u noch acht-en-dertigh Maerten ;
 Uw' Vrienden soo veel vreughds, uw' Kind'ren soo veel
 Taerten.

Meer heb ick dit gepleeght : maer, wat ick schreef of gaf,
 Daer moght sijn leven niet een Jaerigh Taertjen af.
 Soo back ick 't selver : Want, als leck're Luy verklaren,
 't En kan haer niet wel gaen die sonder Taert verjaren.

97. *Aen een' Vriendinne, met mijn' Korenbloemen.*

Dit Boeck was u beloofd, maer met een' Eed daer by,
 Ghij most het halen, of en kreeght het noyt van my.
 Hier is het Boeck nochtans : den Eed is my berouwen :
 Het luydt wat seldsaem ; maer het recht is op mijn' zy ;
 Ghij zijt te vromen Vrouw om u mijn' Woord te houwen.

98. *Overduyvelsche boosheit.*

WY oversondigen den Duyvel ; die'ck noyt las
 Dat Dronckaert, Woeckeraer, of Hoerejager was.

99. *Op eenen gesneden Roemer van Joff. Cornelia Kalf.*

Dit's 't handwerk van een Kalf: mag ik niet Poot-werk seggen?
 Die 't woord niet en gevalt magh 't sien te wederleggen :
 My dunckt het eigen ; ja, Cornelia, 't is waer,
 't Zijn Kalverpootjens en een' wonderlicke Waer.
 Sy maken slechte Waer tot Waer van hooger waerde.
 De rijckste Koningen vervallen tot der aerde:

Die Pootjens hebben noyt te vreesen voor gebreck ;
 Sy maken Glas tot Goud met anderhalven treck.

Maer, Pootjens, weest verdacht ; Goud maken en vertieren
 Is tweederhande kunst: sulck Goud voor mijn' papieren,
 Is dolle koopmanschap; en, sooghy 't niet en staect,
 Schrickt voor de banqueroet, 't is Goud tot Glas gemaect.

100. *Op den selven.*

DOe'ck desen Roemer kreegh in mijn vernoeght gesicht,
 Siet, seid' ick, 't heefter al geweken en gewicht
 Voor d'oude Roemers; maer 't new Roemertje vermant'er:
 Dat onderteken ick, en zegel het:

C O N S T A N T E R.

101. *Op een gesneden Roemer.*

ALs ick een Glas besie met steenen-stift beschreven,
 Naer dat ick langh en breedt sijn wesen heb versint,
 Is dit de beste naem dien ick het weet te geven,
 Doorluchtigh, hard, bruyn, broos papier, met witten Int.

102. *Aen Joff. Cornelia Kalf, op haer konstige Schriften.*

DAnck hebt, meer waerde Vrouw als dobblen danck en meer,
 Voor d'uytgelesen my bewesen gunst en eer:
 Maer wacht mijn' uytspreeck niet op 't meer als manlick trecken
 Van uw' manhafte Pen, half prijfen, waer half gecken:
 Volprijfen, meerder macht te vergen als de mijn;
 Die'ck van verwond'ren voel macht sonder macht te zijn.
 't Is waer, ick stick in 't woord dat tusschen Tongh en Lip sit,
 Als ick ten einde vind een' Vrouwen naem, en scripsit.

103. *Aen haer' Nicht Joff. Adriana-le Thor.*

BEleefde Maeckelaers, die my het kunstigh pand
 Van uw' Cornelias onvrouwelicke hand,
 My onbekende, my onwaerde, doet verschijnen;
 't Gedencken van die gunst sal noyt in my verdwijnen:
 Neemt vast dees' weder-gunst, en besight mijnen raed,
 De rechte vrientschap light in 't straffen dat misstaet.
 't Misstaet u, en ick straf 't, cen' tweede pen te leenen
 Tot luyfter van uw Dicht, dat self staet op sijn' beenen:
 Denckt of ghy 't prijfen soudt: (ick stel my in uw' sté)
 Als ick Sneew witten wou of Goud vergulden dé.

104. *Op de Hof-bloemen van D. Vol. ab Oosterwijk.*

BLoem-vrijers, ydel van betrachten,
 Die Moeyte, Tijd, Geld en Gedachten
 Aen 's werelds zijden Somer-kleed,
 De bonte voddery, besteedt;
 Leert eens ten halven doolwegh keeren,
 Werdt eens Bloem-yverigh met eeren,
 Raept eens uw' finnen uyt het slijck,
 En besightse, met Oosterwijk,
 Aen d'onwaerdeerelicke blad'ren
 Die hy voor u heeft willen gad'ren:
 't Zijn Bloemen daer men tot in 't hert
 Kracht, geur en geest gewaer af werdt,
 't Zijn Bloemen die noyt en verwelcken,
 't Zijn Bloemen die haer laten melcken,
 En hoese meer gemolcken zijn
 Hoe meerder Honigh, Olie, Wijn,
 Hoe meerder heiligh nat sy geven,
 't Zijn Bloemen uyt den wegh van 't leven,
 (In een woord werdt ghy 't beter wijs,)
 't Zijn Bloemen uyt Gods Paradijs.

105. *Op de selve.*

DE Bloemen, Oosterwijk, by uw' hand uytgelesen,
 Verdienen dat altoos by alle man te wesen.

106. *Van Jan.*

Ens quam de waerheit uyt Jans onbeschaemde backhuys,
 Hy stond my niet ter spraeck, en nam voor allen schijn,
 Dat hy niet ledigh was, maer dat hy 't stracks fou zijn.
 't Was waer, hy fat op 't

107. *Drinck dwangh.*

DIrck, noodt ghy my te gast, en quelt ghy my?
 Dat zijn twee al te seer mispaerde dingen:
 Ey lieve, laet my eene letter vry:
 Ick houw van drincken, Dirck, maer niet van dringen:

108. *Op het Contrefeisel van een Joffrouw.*

Siet ghy niet, Konstenaer, dat u de konst begeeft.
 Wat mooght ghy' uw Verw verstrijcken,
 Meent ghy te doen gelijcken
 Dat geen gelijck en heeft?

109. *Trijn*

109. Trijn aen haer' Schilder.

EEn' Vrouw is maer half werck, sei Jan de Schilder. Trijn,
 Die geld verdienen quam om sijn model te zijn,
 Soo sy dat vonnis hoord' en wild' haer niet ontdecken:
 Wegh, seid' sy, Philosooph; daer valt geen oogen-schijn,
 't En is niet goed, half werck te laten sien aen gecken.

110. Aen den Heer van Brandwijck op de ses eerste Boecken van Virgilius
 by hem overgesett.

UW Drucker, Westerbaen, verdient een' scherpe les:
 Met een Boeck heeft hy laft mijn' Boeck-fael te verfrayen:
 Met een eenvoudigh Boeck had hy my kunnen paeyen,
 En sendt'er my, voor u, door u vergulde fes.

111. Op het selve Boeck.

SOu niet Virgilius sijn Geest noch ergens sweven?
 Hoe wenscht' ick hem te sien, hoe pooghd' ick hem te geven
 De kunde van de Tael die Westerbaen hem leert?
 Kost hys', hy kuste sich voorseker, dus gekeert
 Van sout Roomsche in soet Haeghsch; voorseker soud hy trachten
 Weer een' Latijnschen keer, met nieu' Romeinsche krachten,
 Te geven aen sijn werck: en deed hy dat, goed man,
 Wat een' Virgilius, denckt Leser, had men dan?

112. Dirck verwevert.

DIrck is een Edelman, en trouwt een Wevers dochter,
 En, voor het schoonste noch, sy socht hem niet, hy socht her:
 Wel, Dirck, wat een geluck in 't soete Nieuwe-jaer,
 In eenen oogenblick getrouwt en Wevenaer?

113. Praepositio pro Advertio.

TRijn heeft een' niëwen treck gevonden sonder liegen,
 Ten uytvoer, seght sy, van haer' ouderen gebied:
 Haer moeders les is, Trijn, laet u voor niet bedriegen,
 En volgende die les soo doets'et oock voor niet.

114. Op het Graf van den Heere J. Cats.

DE slechtste wederhelft, van twee die t'famen waren
 Dat Cats hiet, light alleen te meucken in dit Graf;
 De best' is uyt een' huer van dry-en-tachtigh jaren
 Gescheiden, met den roem die haer haer' waerde gaf.

Soo weinigh is genoegh , daer veel waer weinigh seggen :
 De Ziel leeft ver van 't lijf, tot datse'r weer na tael',
 De Naem door Nederland : laet dit geraemt wat leggen ;
 Al schijnt Cats eenmael dood, soo leeft hy noch twee mael.

115. *Ander.*

CAts light hier in : neen ? waer het Cats,
 Het waer een' kist vol Tonnen schats :
 Nu is maer Cats sijn' Cas begraven ;
 Die Cas wel eer vol schat van gaven ;
 Die gaven , daer men Cats by kent
 Soo ver de Son rijft en belendt ;
 Dat hoofd daer in die sinnen wrochten
 Die soo veel fins ter wereld brochten ;
 Die oogen , dat versleten paer
 Van lesen wat leeswaardigh waer ;
 Die ooren , soo bedaert geboren
 Om woord en wederwoord te hooren ;
 Die mond soo matelick getucht
 In droog' en vochtige genucht ;
 Die tongh , die lippen , soo veel' reisen
 Van die doorluchtige gepeisen ,
 Dien onuytputtelicken geest
 De tolcken wijd en zijd geweest ;
 Die handen , en van die twee handen
 Die rechter , die de Nederlanden
 Soo menigh Staetelick vermaen ,
 Soo men'ge vreughd heeft aengedaen ,
 Soo menigh blad heeft nagelaten ,
 Daer al dat lesen lieft af praten ,
 Daer al de naer-ew een geschal
 Van lof en eer af maken sal ;
 Die rechter , noch , die met de weelde
 Die haer des Hemels gunst toedeelde
 Voor d'arme , dieder noch af leeft
 Soo Christelick gewoeckert heeft ;
 Dat Porcelain light hier in scherven :
 Hoopt ghy in Gods gena te sterven ,

II. Deel.

D d d

Gaet,

Gaet, Lefer, en wenscht na den dagh
Dat het'er niet meer leggen magh.

Catsius hic' situs est; quis tanto Epicedia vate

Digna canet, quando Catsius hic' situs est?

Hier light Cats: waer's de Man die een Cats-waerdigh Dicht
Sal kunnen singen op dit Lijck, nu Cats hier light?

116. *Vochtigh Schrijf-loon.*

HAns handgaww, mijn Notaris,
Die somtijds schrijft dat waer is.
Soud' onlanghs een' Copy
Bevestigen voor my,
En schrijven op de spatie,
Na gedane Collatie
Is des', &c.
Ick wachtender vast na,
En fagh hem niet bedrijven:
Wel, seid' ick, wilt ghy 't schrijven,
Of geeft uw' Pen geen' Int?
Ja, sprack hy, 'k ben 't gesint;
Dan geef maer attestatie
Na gedane Collatie,
Elck soeckt dat hy bemint.
Dat lekker Hoere-kind?
Hy schuynde met een gratie
En had het op een glaesje.

117. *Nieuw-Jaers-Gift.*

BEhandight Moeder dese Kan,
En seght, sy komt haer van een Man
Die haer een langh voorspoedigh leven
Met wenschen wenscht te kunnen geven.
't Present is niet veel duyten waerd;
Maer 't heeft een' sonderlingen aerd:
Men drinckt'er uyt, dat 's goed te vatten;
Maer dat is van sijn' minste schatten:
De grootst' en wonderlickste zijn;
Dat hoew'er langer Bier of Wijn

Uyt drincken , of te drincken geven,
Hoe dat wy langer fullen leven.

Waer vond men noch een' Nieuwe-jaer,
Die desen te gelijcken waer?

118. *Nieuwe-jaer.*

Geluckigh , lieve vriend , geluckigh zy u 't jaer
Van een-en-seftigen , met menigh nieu daer naer.
En neemt de moeyte niet van my meer in dit leven
Gelijcken wensch te doen : 't en kan geen voordeel geven :
Want , of ick my al jongh en nieu van jaren hiew ,
Mijn' jaren zijn voortaan maer ouwe-maecke-nieu.

119. *Even paer.*

Daer is geen onderscheit van Koppelen tot Rijmen ;
Elck is maer , sijns gelijk aen sijns gelijk te lijmen.
Soo schaft Jan de Poët , en Trijn de Koppelaers
Gelijcke snuyfsteringh , elck uyt sijn' eigen' Maers :
Hoe koff'er een lief Paer den and'ren beter lijcken ?
Jan koppelt Woorden , en sijn Wif rijmt Houwelijcken.

120. *Acrostichen.*

MEt alle vreughd ter Saligheit
Aenvang' het jaer dat voor u leit ,
Rijck moet ghy werden , en rijck blijven ,
In alle deughd op deughd bekliven ,
Al ongeval zy ver van u ,
Kloeck moet ghy langh zijn soo als nu ,
Aen Moeder , Suster en goe Vrinden ,
Soo veel als aen u selven vinden :
En als de jaren , vlugh en snel ,
Met sneew in 't haer en voor'n in 't vel
Bestaen te maken , tongh en tanden
Rap en gefwindt sien als uw' handen ;
Op dat ghy goeder dagen sat
Oud , maer niet swack , langhs't rechte pad
Tot voor Gods aensight mooght belenden ;
Dien ick dit wensch staet op mijn' enden ,
En , ofm'er over stappen wouw ,
Mijn Inct is 't self die 't klappen souw.

Ddd 2

121. Wan-

121. *Wanfchapeu Menschen.*

DE meeste Menschen schier zijn blocken, doof geboren :
 Sy hooren de Musijck gelijckse beesten hooren,
 En 't scheelt haer min als niet, in reden van geluyd,
 Een' goe' snaer, of een' valsch', een' Trommel, of een' Luyt.
 Doet wat ghy kont, en houdt de moeyte voor verloren ;
 Daer 't Paerd begripen kan waerom de Voerman fluytt.
 Is 't niet wat wonderlicks? 't zijn Ezels sonder ooren.

122. *Gicht en Liefde.*

DE Gicht komt schielick aen-getoovert als een schicht.
 Gelijck die Gicht
 Valt in 't gewricht
 Dat pijnlick werdt,
 Soo schiet in 't hert
 Der minnen smert

Door 't schielick toov'ren van een vriendelick gesicht.

123. *Ontrouw verschoont.*

Wilm is een Edelman, maer gantsch niet te betrouwen,
 Al geeft hy hondert mael sijn woord aen vriend of vreemd ;
 Want siet eens hoe hy 't neemt :
 Seght, seght hy, Mans of Vrouwen,
 Hoe kan dat t'samen staen, 't woord geven en 't woord houwen?

124. *Graf-schrift voor O. Cromwel.*

Hier in licht Cromwel, die all' d'Oly goot in 't vier
 Daer Eng'land noch af smoockt, Protector Olivier.
 Hy schopte 't Opperhuys ten huys uyt, met dien voet,
 Die op dry Kronen trapte en baed' in Koningshs bloed ;
 In 't lieve Laegerhuys stond alle sijn vermaken ;
 Dat kost hy met een' draey dan breken, en dan maken.
 Siet wat een' schoone kans; noch leeft hy na sijn' dood
 In 't aller laeghste huys; wat ver van Abrams schoot ;
 Maer echter in dat Rijck, als eertijds in dry Rijcken,
 Het katje van de baen, en onder sijns gelijcken.

125. *Ontrouwe Vrienden.*

SY gaven my haer woord en hebben 't niet gehouwen,
 Niet meer als lichte Vrouwen :
 Nu geven sy 't my niet, en swijgen als vermoort :
 Nu houdens' eerst haer woord.

126. *Sterven.*

WAt meenen wy, dat sterven is?
 Het leven quijt gaen, dat's gewis:
 Of anders, na mijn welgevallen,
 Wat pijnelick in slaep gevallen.

127. *Op het gerijmde leven van de Heere Cats by hem begonnen
 in sijn 81 jaer.*

Cats heeft een' Swanen fangh begoft,
 Daer werck in steeckt met hoopen:
 Waer ick van eene forgh verloft,
 Ick souder wel af hopen:
 'k Sie hoe na 't lijf, in allen schijn,
 Hoe ver 't Lied van 't besluyt is;
 Ick vrees sijn leven uyt sal zijn
 Eer dat sijn leven uyt is.

128. *Orgel.*

WAer seght men Orgel af? kont ghy vier letters vinden,
 En brengens' op haer plaets, ghy sult den knoop ontbinden.
 Voor aengebreecker een, dry zijnder achter uyt;
 Herstelt maer hoofd en steert, soo is 't weer OOR-GE L uyd.

129. *Aen Dirck.*

GHy noemt uw huysvrouw kind, en s' is soo jongh van jaren,
 Dat haer de bynaem voeght: nu hebt ghy haer sien baren,
 En meent ghy vader zijt; maer, sooghy 't wel versint,
 Dirck, ghy zijt Groote-vaer, dat kind is uw kinds kind.

130. *Van Trijn Sus.*

TRijn is mijn' Sus op een seldsaem fatsoen,
 Daer Vaer noch Moer toe en waren van doen:
 't Is een beduydsel van minnelickheden,
 Daer yeder Neuswijs de duystere reden
 Niet al te scherp af en heeft t'onderstaen:
 't Is sus te seggen en soo te verstaen.

131. *Op een' Verjaringh.*

TWecmael vijftien vijftiende Maerten
 Hebt ghy geluckigh uytgestaen,
 En tot de dertigh jaer vier quaerten,
 Dat gaet op twee-en-dertigh aen:

Noch eens soo veel sal achtmael acht zijn;
 Dat wensch ick u met al mijn hert,
 Al sal ick langh uyt uw gedacht zijn,
 Mits dat het uw' gesondheit herd'.

132. *Op de tweede nytgift der Psalmen door den Heere Boy.*

Zyn menschen swack en vol gebreken,
 Denckt, menschen, wat een menschen-pack,
 Den Heere na sijn Hert te spreken,
 Die na het Hert des H E E R E N sprack!

Dit sagh hy in sijn' rappe sinnen,
 En, om te thoonen dat hy 't sagh,
 Bestond, hy Boy, Boy t'overwinnen,
 En ded' het met den tweeden slagh.

Soo light hy onder, en soo boven,
 Soo komt hy t'over en te kort.
 Die wijsheit acht ick meest te loven,
 Die van haer self verwonnen wordt.

Is yemand noch min als te vreden
 In 't heilige verniewt onthael;
 Mishaeht hem noch of lidt of leden
 In dit forghvuldigh Tweede-mael:

Dus veel heeft hy van my te weten;
 Hy kiese vry wat ongemeens
 Uyt pennen die goe' pennen heeten;
 Ick geef 't haer soo in dryen eens.

133. *Klaes op wraeck uyt.*

NEel weerden haer met Klauw en Tand,
 En beet Klaes op sijn' hand:
 Dat heeft hy niet vergeten:

'k Weet dat hy 't wreken sal, als was sijn' hand vermant,
 Hy is'er op gebeten.

134. *Aen een' schoone, met mijn Oogentroof.*

DAt u dit Troost-boeck werdt gegeven,
 Doet mijn' beloft' en uw vermaen.

't Is anders voor u niet geschreven;
 Laet vrylick het lesen staen:

't Raect de vervuylde van dit leven;
 Maer 't en gaet geen' schoon' Oogen aen.

135. Neel.

'k **S**Ei, Neel, wat lett uw' Man, hoe hoeft hy dus beklaghlick,
 Is't koude die hem deert? Ja, sprack fy, maer die's draeghlick;
 Hy is niet seer verkout, dan siet, de Man is oud,
 Soo komt'er 't swaerfte by, hy is my te ver koud.

136. *Aen een' Weduwe met mijn Oogentrooft.*

EEn' onman-siecke Weew, met kinderen begaeft,
 En wat daer goeds toe hoort, indiens' haer weer verflaeft,
 En in den tweeden druck haer' vryheit derft verbinden,
 Sal, in den tweeden druck van mijn' gestrafte blinden,
 Soo s' op dien dool-wegh raect, eer dat men my gegraeft,
 Haer' eigen naem N. N. in groote letters vinden.

137. *Op een mijner Dichten in heel korte Verssen.*

DEes' Regels waren langh, als Regels mosten wesen:
 Hoe komense nu kort? ghy, die dit vraeght in 't lesen,
 Weet dat het Winter was, daer 't goedje my ontviel,
 Opeen' bevrofen Klei, die my schier Koets en Wiel,
 En hoofd en hersenen te flenter ded' ontlijmen;
 Soo schockte mijn arm Dicht tot kruymelingh van Rijmen.

138. *Doopsels van een' Hof-stede.*

MEn laet een yegelicken weten
 Hoe dat de nieuwe Heerlickheit
 Die neffens de Castaigne leit
 Of N A G E N O E G H sal moeten heeten,
 Of B Y S T A D T, dat niet qualick luydt,
 Of D E L F W Y C K, dat op Hofwijck sluytt.
 Is't een van dry, soo ben ick Peter:
 Maer kiest de Vrouw een ander woord,
 Ick geef mijn erger voor haer beter.
 D'een segg het aen den ander voort.

139. *Aen de Eigenaer.*

OP D E L F W Y C K liepen hier de stemmen meestendeel:
 Op B Y S T A D T staken fy, deilt ghy nu self het scheel,
 En dunckt u N A G E N O E G H ten naesten by te voegen,
 Het is my na genoegh, is 'tu maer na genoeghen.

140. *Fock.*

140. *Jock, van Cromwel 1654.*

LAet kaecken al dat kaecken fal,
En quaecken al wat quaecken fal
 Engal of lever braecken fal,
 Al scheuren sy haer' kaecken al,
 Al siense fel als draecken al,
 Die Vent verstaet sijn' faecken al;
 Ick meen hy wel geraecken fal,
 Eer Engeland ontwaecken fal
 En sijn' elende smaecken fal:
 Ick merck het aen sijn baecken al,
 Schoon touw en ancker braecken al,
 Soo langh die Sonne blaecken fal,
 Soo langh die Wind in 't laecken vall',
 Soo langh 't Compas niet wraecken fal,
 Wat courssen dat hy maecten fal,
 Eer dat sijn Scheepje kraecken fal,
 Eer hy dat reisje staecken fal,
 Of yemand hem genaecken fal,
 Of dese Bruyd ontschaecken fal:
 Want oude tijden spraecken al,
 Het Cromt wel vroegh dat haecken fal.

141. *Sieckelick, aen de Heere van Brantwijck.*

UW' hertelicke Niew-jaers-Gift
 Aenvaerd ick ernstigh uyt de drift
 Van ongeveinsde vriendlicheden,
 En wenschte wel d'ontfelde leden
 Van dese noch niet vaste Hand
 Te drijven op den selven trant:
 Maer, moght de Hand daer over leggen,
 De Rijm-pen souder neen toe seggen,
 De Rijm-pen soo schoon uyt gedicht,
 Als ghy kont giffen by 't gewicht
 U overdrongen, lieve Leser,
 Van ses pont Rijms den eersten deser:
 Alree ben ick dit schrijven moe,
 En, wacht ghy meer, ick denck 't u toe.

142. *Aen*

142. *Aen de Heere Graswinckel en sijn' Huysvrouwe, met mijn' Korenbloemen.*

WAt komt my qualick slaeghs geen' vruchten te sien leven
Van uw gezegent Bedd', my die u selfs vermaen
Geen' oogen op dit Boeck, dit voddigh Boeck, te slaen!
Want, liepens' om den haerd, ick foud't uw' kind'ren geven.

143. *Eigen vonnis.*

ONdanckbaer Jan, sei Dirck, hoe laet gh' u dus vermanen?
Om geld beleeft geleent behoort men niet te manen.
Behoort men niet? sei Jan,
Waerom maent ghy my dan?

144. *Warme Vrijster.*

AGnietje loopt de Vrijers na,
Soo dat's er staegh twee dry op 't spoor heeft:
Sy seght, sy foeckt een' wederga:
't Is goed sien wat Agnietje voor heeft.

145. *Overdrincken.*

LAet ons ons selven niet bedriegen;
Daer steeckt geen' wijsheit in den pot:
Veel wijns, veel woels, dat kan niet liegen;
En 't scheelt heel weinigh, fat en sot.

146. *Qua servando non servatur.*

IS 't Meisken van oud' eerlick bloed,
Is 't meer als matelick van wesen,
Is 't rijckelick versien van goed,
Soo haest als 't houwbaer is, en sal 't niet houwbaer wesen.

147. *Aen een' Schoone, met eenen Bol aen een been gequets.*

DAnck hebb' het ongeluck dat u in 't blancke vlees
Al spelend' onderwees:
't Was hoogh tijd dat ghy 't wist, aen 't quetsen van een beentje,
Hoe seer doet een blauw scheentje,
Hoe seer een' blauwe borst, ja hoe seer een blauw hert,
Als 't soo getroffen werdt:
En, maeckt een houte Bol een buyltje, wat uw' oogen,
Twee snelle bolletjens van vier en vlam, vermogen.

148. Jan van Anne.

't **E**N is niet om dat Anne dweegh is,
 En altoos befigh en noyt leegh is,
 't En is niet datse ftuer noch steegh is,
 Noch man noch vrienden in den weegh is,
 Maer onlanghs by elck een te deegh is,
 En foet en handelbaer als deegh is;
 't En is noch d'een noch d'ander deughd,
 Daer Jan fijn hertjen in verheught;
 't Is dat hem dunckt dat Anne veegh is.

149. Al te waer.

WAerschouwtm' u, Jan; ghy seght, 't Is de gemeene Man,
 Die mijn Wijf achterklapt, en die geeft licht een' douw
 Daer 't niet verdient en is. Maer is 't een mis-douw, Jan,
 Van den gemeenen Man op de gemeene Vrouw?

150. Ouderdom.

WAt is den ouden dagh, en wat's'er aen bedreven?
 Ick weet niet hoe sich 't volck daer aen vergapen magh;
 Ick neem 't heel averechts: want, hoe wy langer leven,
 Hoe meer wy naerderen den allerjonghften dagh.

151. Spaerige Dirck.

DIrck is een suynigh man; men spreeckt het hem ter eeren;
 Hy spaert goed, hy spaert bloed, hy spaert brood, hy spaert
 kleeren:

Maer dit 's van allen 't minft; die averechtse geeft,
 Het kostelickst van al, de waerheit, spaert hy meest.

152. Vrome Jan.

HEt Vrouw-volck heeft Jan lief; Jan heeft 'er oock geen'
 schroom van:

Wat lightm'er op een muytt?

Daerom is Jan geen guyt:

Het kan welt'samengaen, een vrouw-man en een vroom man.

153. Mis-verwijt.

GHy noemt een' Bultenaer gebreckigh, sonder reden:
 Bedenckt eens wat ghy doet;
 Weeght fijn'en weeght uw' leden;
 Een bult is geen gebreck, het is een overvloed.

154. Op

154. *Op het Graf van den Heer Jacob van Campen,
eer het geciert wierd.*

Hier light hy Marmerloos, die soo veel Marmers flect,
En soo wel slijten leerd', als noch heel Holland weet,
En noch heel Neerland fiet, en Neerlands Ommelanden:
Die 't Gotsche krulligh mal met staetigh Roomsch vermanden,
En dreef ouw' kettery voor ouder waerheit heen;
Hoelight hy Marmerloos, hoe guntm' hem niet een' steen,
Tereer-gedachtenis, van soo vel' ed'le steenen?
Ick meen de reden is, en 't is wat meer als meenen,
Hier stond een Graf-gebouw, hadd' hy het self bestaen:
Nu hy 't verwaerlooft heeft, en derft'er niemant aen
Van all' de leerlingen die uyt hem zijn gesproten;
Want, vreesen sy, waer 't niet net in sijn' vorm gegoten,
En schoeyde lit voor lit niet even op sijn' leest,
Daer nu sijn Lichaem rust, ontroerde 't noch sijn' Geest;
En wat geest sou dien Geest, nu Leden-loos, vernoegen,
Dien, noch in 't logge vleesch, geen' Geesten op en woegen?

155. *Noch een.*

IN dit dood-bedde light van Campen met sijn tveen;
Hy, groot' hersteller van wel-bouwens-kunst; dat's een,
Hy, die in ed'le verw en stellingh had doorkropen
Al waer men Nederland na Roomen om fiet loopen;
Dat 's twee, en hy alleen.
Cieraet en hoeft hier geen:

Het gierlickste van al heeft hy sich selfs gegeven;
Hy, die de sterflickheit des tijds sal overleven,
In d'onversterflickheit van Oly en van Steen.

156. *Op H. Brunos Job.*

DE Man in Aloë (dat's alle wee) gezultt
Sat sonder Man of Maegh, veel droever als te voren,
Den Mishoop en beweend', en smoord' in sijn geduld;
Elck schroomde voor sijn zeer, en lieter hem in smooren,
Elck vlood voor sijn gekarm en hiel het uyt sijn' ooren,
Nu foeckt'er yeder een sijn' lusten af vervult,
En elck wil Jobs verdriet en Jobs verdragen hooren:
Soo liefelick wordt leed met sulcken lied verguldt.

157. *Op sijnen Prediker.*

HIer, Lesers, hier besteedt uw' magen ;
 't Gerecht is versch, al is het oud :
 't Zijn Appelen soo rood als Goud,
 Hoe soudens' yemand niet behagen ?
 Sy blofen schoon, sy riecken sterck ;
 En, daers' in werden opgedragen,
 De Silv're Schael, is Brunos werck.

158. *Op sijn Hooge-Lied.*

KOmt, Bruno, spaert voortaan uw' Lippen en uw' Longen ;
 Verslijtse langer niet aen deuntjens byder aerd ;
 Uw' eer is meesterlick aen 't Hooge-Lied bewaert ;
 Ghy hebt den kloeksten van de Wereld naer gefongen.

159. *Op de wercken van de Heere J. Cats,*

A E N D E N L E S E R.

HAnght tot uw leste geld aen desen Swanen-sangh,
 Daer van ghy 't foet begin schier een' halv' Eewe langh
 Met even soo veel vruchts als vreughds hebt hooren klincken.
 Veel Boecken doen 't hem niet ; de lust sal u ontsincken
 Van sulcken overlaf, soo ghy dit een alleen
 Sijn' volle waerde kent : hebt andere te leen ;
 Van dit en mooght ghy heel den eigendom niet derven,
 Dat eerst wel leven leerd ; en nu leert beter sterven.

160. *Voor-raed.*

MY vraeghde een Dief om raed, en wat hem stond te hopen,
 Naer dat hy Man en Maeghd bestolen hadd' met hoopen :
 Ick seid', hebt goeden moed, ghy sult het niet bekopen,
 Ghy sult de Galgh ontgaen, kont ghyse maer ontloopen.

161. *In 't Leger.*

MEn spreeckt hier veel van 't Woord, dat yeder een moet geven
 Aen dien het eischen magh, al waer 't te middernacht ;
 En 't is een menschen-woord, en 't kost een mensch sijn leven :
 Aen 't levende Woord Gods werdt eens ter weeck gedacht.

162. *Ouer-*

162. *Ouer-leer.*

VEel Snijders van Gods Woord ontleden 't en ontpluyfen't
 Met woorden sonder end; ja, soo men 't seggen magh,
 Sy kroocken 't menighmael en vlacken 't en bekruyfen 't
 Door menschen-misverstand: ick houw niet van dien slagh;
 Gods Woord kan 't my wel doen; Een woord soo veel als duyfend.

163. *Misgreep.*

't **I**S tijd, Jan, dat gh' uw' sinnen slijpt
 Op wat ghy hoort en siet;
 Ghy licht my stadigh en begrijpt,
 En ghy begrijpt my niet.

164. *Geld-konst.*

MY sprack een wijse Man, of die soo heeten wilde,
 Om bystand uyt mijn' Bors: ick wierp het wat in 't wilde;
 En seid' hem, wel, sijn Man, gaet dan uw' Leere mis,
 Dat noyt een wijse Man om Geld verlegen is?
 Geeft, seid' hy: t'sijner tijd sal ick u daer af spreken.
 Ick was soo goed, en gaf: siet, kan my Geld gebreken,
 Sprack de besuckte Vent, als ick maer mijn gebreck
 Met wijse woordekens kan seggen aen een' Geck?

165. *Jan, siet toe.*

DE gecken seggen, Jan, ghy zijt een Man van waerde,
 Verstandigh, hoogh geleert, schoon, stout en wel te paerde;
 En ghy gelooft het oock, en meent ghy hebt gelijk;
 Want ghy zijt machtigh rijck.
 Maer wacht u wel voor die noch rijck en zijn noch gecken;
 Sy konnen u ontdekken.

166. *Geluckigh ongeval.*

OZee-Straet, soete vond, wat quaemt ghy my te pas,
 Doe 'ck onlanghs in de klem of op de pijnbanck was
 Van een' besuckten Vent, die my ten halfe viel,
 En tot in Scheveningh van hier af onderhiel,
 Ja onder, onder hiel, en op mijn' Schoud'ren druckte:
 't Pack van een vaets praet, daer ick krom onder buckte,
 En daer ick schier 't gewicht af voelden in mijn' Ziel.
 O Zee-Straet, aerdigh Pad, wat quaemt ghy my gelegen,
 Hadt ghy noch Sand geweest, ick hadd' in 't Sand gelegen.

Eccles. 21. 19.

167. *Dirck aen Klaes.*

KLaes was een Huys verbrandt van vijven die hy hadt
 In Hollands grootſte Stadt;
 En ging'r om ſitten krijten;
 Dat quam hem Dirck verwijten,
 En ſei, is, een Huys quijt van vijven, fulck verdriet,
 Ick die maer een Huys heb, waerom en krijt ick niet?

168. *Van Teun.*

TTeun bad een' Heer om gunſt, die hem niet aen wouwen ſien:
 Doe viel hy hem te voet: dat argerde veel' lien,
 Die meenden, 't was een' Menſch te grooten eere bien;
 Maer Teun verkreegh de gunſt, en ſei wat's 't te bedien,
 Een voetval min of meer, al waert'er acht of tien,
 Als ick maer en bekom wat my ten beſten dien?
 Ick ſagh, het Heerſchap had ſijn' ooren in ſijn' knien.

169. *Wijsheit voor al.*

Die maer Geleertheit foeckt, en Wijsheit niet daer by,
 Slaept by de Camenier, en gaet de Vrouw verby.

170. *Op een' lichte Vrouw.*

Derft een' gemeene Hoer met ſtijve kaken ſpreken,
 Ick ben met kind, en 't kind ſijn Vader is die Man;
 My dunckt, ſy min of meer waerſchijnlick ſeggen kan,
 'k Sprongh door de doornen, en die doorn heeft my geſteken.

171. *Van Jan.*

Jan jaeght ſijn' lichten Soon ten huys uyt, als een kind
 Dat hy ſijns goeden Naems en Faems onwaerdigh vindt:
 Wat ick'er tegen ſpreck, hy wilder niet na hooren;
 En pers ick hem, hy ſeid,
 Met redelick beſcheid,
 Smijt ghy een' Luys niet wegh, al ifs' uyt u geboren?

172. *Elck ſijn eigen Kap.*

'k Houw van de Gecken niet die 'ck t'huys by grooten Heeren
 In kappen van fluweel kortswijligh ſie verkeerren:
 Luſt my wat tijdverdrijs met een geboren Geck,
 Daer ick mijn ſelven vind, en iſſer geen gebreck.

173. *Van*

173. *Van Klaes.*

KLaes quam my onvoorfiens vergaften op den Noen,
 Om kennis, foo hy fei, met my te komen maken:
 Daer, meend' ick, foud' elck een tot fijnent beft aen raken;
 Recht, feid' hy, laet het ons dan eerft tot uwent doen.

174. *Van Wilhem.*

WAt light gh' en breeckt uw hoofd met Wilhem t'overre'en?
 't En hecht niet watm' hem feght en hondert mael magh
 feggen:

Ghy waert foo geck als hy, foudt ghy daer over leggen,
 En lijmdet lichter een' gefcheurden pot aen een.

Ecclef. 22. 7.

175. *Van Dirck.*

DIrck en spreekt noyt fijn eigen lof:
 Hy heeft gelijk, Dirck, en geen' stof.

176. *Fops trooft.*

FOp, dien de dievery fijn dagelickfe brood is,
 En nergens liever eet als daer hy ongenoodt is,
 Gelooft geruftelick dat hangen geen groot nood is:
 Want, feght hy met verftand, wat ifter aen dat groot is?
 Die door een' korten ftoot is,
 En weet niet dat hy dood is.

177. *Adel.*

DEs neuen Adels grond staet meerendeels op Geld,
 Den ouden heeft fomtijds begonnen van Geweld:
 Het ingeboren E'el besitten wy van binnen,
 In 't edele gemoed en adelicke finnen,
 Het Geestelicke staet in kind'ren Gods te zijn;
 Der Volck'ren Adel acht een yeder een foo fijn,
 Soogrof, foo echt, foo vals als yeder kan verfinnen:
 Daer is daer 't wijfe lien, daer is daer 't kooplien winnen,
 Daer is daer 's moeders zijd alleen den Adel veft;
 Weer elders een stuck staels met een verguld geveft,
 En quaed doen, of heel niet, en 't Land onnut te wesen.
 Weet niemand welck van all' meest waerdigh waer' geprefen?
 Ick weet het: wilde waen van menschen is onwis;
 't Recht Eclis niet dat aen, maer ingeboren is.

178. *Weelde*

178. *Weelde klapt.*

EEn Orgel dat, mis-ftelt, ontftelt gelyd fou geven,
 Ondeckt fijn' feilen niet, 't en zy 't de wind doe leven:
 Het gaet noch min noch meer met menfchen die de wind
 Van Eeren vol gebrecks van valsche toonen vindt.
 Sy luyden veel te hoogh van Hoovaerdy, fy dalen
 Telaegh van Gierigheit, en foo van and're qualen.
 Hoe vuyl is een gemoed
 Dat roeren ftincken doet?

179. *Mis-hylick.*

EEn rijk wijf foud' u wel gelijcken,
 En dat is Maey met al haer Land.
 Maer s' is wat leelick aen te kijken,
 Sy flacht u, lieve Joncker Brant;
 En s' is wat hoerichjes gevallen,
 En daer in flachts' u boven allen;
 En s' is, als ghy, een korfel vel:
 Magh ick het rechte vonnis ftrijcken?
 Maey foud u, feker, niet gelijcken,
 Want fy gelijckt u al te wel.

Einde des drie-en-twintighften Boecks.

VIER-

VIER-EN-TWINTIGHSTE BOECK.

S N E L D I C H T.

1. *Op mijn' Sneldichten.*

Komt yemand vreemd te voor, waerom ick tijd en sinnen
Aen beufelingen hangh, die all' uer eens beginnen,
En einden all' uer eens; die neme voor bescheid.

(Een wijser Man als ick heeft schier yet sulcks geseyt)

Hoe dat mijn' hersenen gelijk twee Molesteen
Staegh aen het malen zijn; waer uyt de Menschen meenen
Dat somtijds wat goed Meels te voorschijn is gebracht:
Laet ick die steenen leegh, sy breken all' haer' kracht
D'een op den anderen, en moeten sich verslijten:
Soo hoefter Molster toe, daer in sy mogen bijten.
Neeft dan het Meel in 't goed, daer med' ick u betael;
't Is 't beste Land juyft niet daer ick mijn Koren hael.

2. *Hof-Les.*

Die altoos wel en welkom wil te Hoof zijn,
Moet veeltijds blind en veeltijds stom en doof zijn.

3. *Neel aen de Gicht.*

NOch wandelt Neel, en light in banden
Aen voeten, knyen, armen, handen;
Elck om het seerste zeer van Gicht.
Wat meent ghy, datse daerom swicht?
Noch wandelt Neel: niet als voor desen;
Maer met haer' luchte tongh rondom haer rood'ren mond:
Die kuyert even fris, want wie heeft oyt gelesen,
Dat eenigh Doctor Gicht in Vrouwe tongen vond?

4. *Gichtige Klaes.*

LAngh leven seght m' en flerecijn
Dat nare Bloed-verwanten zijn.
Ten besten moettet Klaes gedyen,
Hy sal langh leven en langh lyen.

5. *Barbiers Les.*

EEn snappende Barbier, diem' onder handen krijgende
Stond veel getiers en maeckt' in Duytsch en quaed Latijn,
Vraeghde en hervraeghde my, hoe'ck wouw geschoren zijn:
Ick sei, mijn goede Vriend, is 't mogelick, al swijgende.

6. *Aen Dirck.*

Viel uw' tongh 't kakelen soo lastigh als ons' ooren,
Het is voorseker, Dirck, wy fouden 't niet langh hooren.

7. *Op eenen slechten Ridder van 't gulde Vlies.*

QUam Jafon nu eens hier met all' sijn' stoute Vrinden
Hier is het rechte schaep in 't gulden Vlies te vinden.

8. *Aen Neel.*

NEel steld haer' mallen mond soo sonder end te werck,
En noch yet, even sterck,
Dat ick haer veeltijds rade,
Neel, houdt dat goed te rade:

Dat zeffens is gemaect, hoort zeffens te vergaen;
En, na 'ck u met een deel van 't vleesch te werck siegaen,
Gelijck het in 't gebruyck en misbruyck van een kleed is,
't Een sal te schande zijn, eer 't ander eens half sleet is.

9. *Hooren en swijgen.*

KAkelaer, die't hooge woord
Allerwegen tracht te voeren,
En alleen u selven hoort,
Laet u cene reden roeren,
Die ick u tot regel leen
Van wel spreken en wel hooren:
God versagh u van twee ooren,
En van hoe veel monden? een.

10. *Aen sommigh Vrouw-volck.*

AL soudt ghy my bepruylen,
Vrouw-volckje jongh en oud:
Ick sie veel' Verckens muylen
Met ringen van sijn goud.

PROV. II. 22.

11. *Vrede.*

Die loon voor quelligh wacht, en recht voor recht te halen,
Benijd' noch haer' my niet: ick sal hem noyt betalen.

12. *Goud*

12. *Goud.*

GElijck de Steen 't Goud proeven kan,
Soo kan het Goud den Man.

13. *Kaersfen en ballen wachten.*

Die quade woorden geeft, moet quade woorden hooren:
En met des' ongenucht gaet die genucht verloren.

14. *Kieft of deelt.*

WY waren geerne 't geen de Wereld noemt, neutrael:
Maer dat is ver van altemael:
Daer helpt geen wispelturigh praten;
Men moet God of de Wereld haten.

Jac. 4. 4.

15. *Op de ontijdige koude in May 1666.*

HOe komt het Weer soo bars, wat doen de Noorder Vlagen,
Hoe past het Winter suer by soete Somer dagen?
Siet voor u, jongh en oud:

Ick vrees des Hemels gunst is tegen ons verkout.

16. *Ragusa gestort.*

RAgusa dusent en vier hondert jaer behouwen,
In eenen oogenblick gesmoort in sijn Gebouwen,
Light in sijn eigen Lijf begraven daer het stond,
Steen is maer Kaertblad voor 't blasen van Gods mond.

17. *Op het selve.*

GRaf-steden cieren wy met marmor over een,
En ter gedachtenis met sprekende Gebouwen:
God heeft hier een gesticht van morselingh van steen,
Daer hoeft geen Graf-schrift op, men sal 't soo wel onthouwen.

18. *Noch.*

RAguzas droeve straf vermaent ons en verweckt ons
Tot welberaden boet: Hier light een Volck in d'asschen
Dat, als de jonghste dagh het Schepsel sal verasschen
Sal roepen, heuvelen en puynbergen dect ons.

19. *Een trefselick Man.*

KLaes gingh uyt by een yegelick,
Voor een kloeck man en trefselick,
Dirck die hem tweemael van sijn leven
Twee klokcke vuyften had gegeven,
Seght 'k weet niet wel hoe kloeck hy is,
Maer trefselick is hy, dat 'sgewis.

Fff 2

20. *Stijl.*

20. *Stijl.*

BEdriecht u selven niet Gemannen van de Pen,
 Daer van ick lichtelick een swacker Lidmaet ben
 Dan die 'ck berichten derf; bedriecht u niet, goe Vrinden,
 Men moet in al ons werck ('t zy dicht of onacht) vinden
 Dat soet en krachtigh zy: goe woorden, fachte tael
 Als blom-pap zijn wel yet, maer ver van altemael:
 Goe stof en kloeck geweld van deftige gedachten
 Zijn heel niet, alss' in 't barfch van duyft're woorden smachten.
 In een woord, al ons werck moet sterck gebeente zijn;
 En senuwen; en 't vel daer over, klaer en fijn.

21. *Matighheit.*

EN overaest u niet in d'een of d'ander vreughd
 Sels in u groenfte jeughd.
 De lust moet in 't vol op, en daer volght licht sijn dood naer:
 Keert om de keers die brandt, 't vet, dat haer voedet doot haer.

22. *Onreden.*

MYn Ouders, sei Andries, zijn al op Zee gebleven,
 Daerom en derf ick my niet licht te sloop begeven.
 Mijn Ouders stierven op haer bed sei Adriaen,
 Hoe is 't? sou ick daerom niet te bedde derven gaen?

1 Joann. 2. 9.

23. *Voor my.*

IN een woord van Gods woord en maeck ick geen verdriet:
 Soover ben ick in 't licht, ick haet mijn Broeder niet.

24. *Op de Beschrijvingh van 's Gravenhage door van der Does.*

BEdijdt, schoon 's Gravenhacgh, in all' aensienlicheden;
 Werdt grooter dan ghy zijt en alle groote Steden;
 Men volght u op den voet: uw naem sal hooger gaen;
 Maer uwe Dichters oock: siet wat sy jongh bestaen,
 En gift wat ghyder eer en roem van hebt te wachten,
 Naer ghy bei groeyen sult in jaren en in krachten.

25. *Vernustigh ondersoek.*

ICk gev' de Vrouw gelijk, die haers Mans water brocht,
 En vraeghde den Doctoor wel ernstigh wat hem docht,
 Of die Man sterven most die sulcken water pifte;
 Want, sprack Sy met verstand, als ick dat seker wiste,

Soo waer daer vruchteloos kost en moeyt aen besteedt :
 Moet hy niet sterven oock, soo weet ick wat ick weet;
 Daer geen gevaer en is, en heb ick niet te vreesen,
 Hy sal wel sonder pil en sonder dranck genesen.

26. *Optimus ille, qui minimus urgetur.*

't **S**choon aensicht van de deughd hebt altijd voor uw' oogen,
 Voor d'oogen van uw' geest: want ver is hy bedrogen,
 Die s' in de Wereld meent te vinden sonder vleck.
 Al ons volmaeckste doen is rondom vol gebreck;
 En 't menschelicke vroom in 't schoonste van sijn wesen
 En is maer, wat min boos als andere te wesen.

27. *Gevolgh van gevaer.*

DE wereld, meerendeels, bestaet uyt blinde gecken,
 Die d'een den anderen by kap en kovel trecken,
 En helpen yeder een sijn' Volger in de floot,
 Dat is in misverstand, in fond', en in de dood.

28. *Agniets Biecht.*

DE wereld gaet daer heen, soo staet'er, segt Agniet,
 Maer haer' begerlickheit, dat en verneemt sy niet.

1. Joan. I. 17.

29. *Grietens mislagh.*

DE liefde sal veel sonden decken,
 Heeft de verliefde Griet gelesen in Gods woord,
 En meent dat haer de Text toebehoort
 En dat s' hem tot haer herts geruffigheit kan rechten.
 Maer fiet wat toe, Verliefde Griet,
 't En is die slaghe van liefde niet.

30. *Neelens Twijffel.*

NEel, die de menschlickheit wat veel schein te beminnen,
 Sagh dat d'onmenschelickheit gelaeckt wierd in een' Vent;
 Die veeltijds, door in Bier of Wijn verwarde sinnen,
 Sijn Wijs moy backhuys met twee drooge vuyften schent;
 En sprack seer menschelick, wel, waer is dat te lesen?
 Is 't quaed onmenschelick, en menschelick te wesen?

31. *Aen Antoni.*

't **I**S waer, ghy lijdt geweld in een' gerechte saeck:
 Maer en gedenckt u niet, waer God seght, my de wraeck?
 Antoni, meent gh' op hoop van saligheit te leven,
 (Dat 's van vergiffenis) en wilt ghy niet vergeven?

Hebr. 10. 30.

32. Voor my.

GOd hebbe danck en lof; ick haer bedrogh en logen;
Bedrogh ick yemand oyt, soo ben ick seer bedrogen.

33. Lof mis-duydt.

'k **H**Ad Andries sijn Bruydt geprefen,
Na sy prijslick schein te wesen:

Maer hy gaf my weinigh loons.

Wie sou voor den ondanck vreesen,

Die 'ck uyt sijn gesicht kon lesen?

Ick en sprack niet ongewoons,

Koft ick schooner van haer wesen

Seggen, als, het is wat schoons?

34. Rijck en wijs, de beste wijs.

TEun, seid ick, om den deun, wat soudt ghy liever wenschen

Waer 't u te keur gestelt;

De wijste mensch te zijn van alle wijse menschen,

Of d'allerrijckst in geld?

De rijckste, seid hy flucks, geduerende mijn leven;

De wijste na mijn' dood. Daer stond een ander neven;

Die 't, dunekt my, beter kon;

Hier, seid' hy, en hier naer, lieft waer ick Salomon.

35. Misluckte Konst.

WAt had de Koningh voor, die soo veel' schoone Wijven

Haer hoofden, hoofd voor hoofd, de kappen van haer lijven?

Als ick eens giften moght

't Schijnt dat hy een' goe Vrouw met groote moeyte socht

Te krijgen of te maken;

En onder sekerlick, soo doende, toe geraken,

Als een' aen bil en bout

Soo warm gebleven waer als hyse had getrouwt:

Maer oock de konst waer valsch, met als sy niet meer spraken;

En, arme Schepselen, sy warden der om koud.

36. Aen Trijn.

TRijn, hebt ghy wat geheims voor 't Manne-volck te decken;

En laet niet met u gecken;

Houdt handen van uw lijf, en leert dit, weet ghy 't niet

Vijf oogen heeft een' hand en elke vinger siet.

37. Leere

37. *Leere by ongeval.*

Uyt alles treckt men voordeel;
 En dese Les is kort:
 Die 's nachts bestolen wordt,
 Gedenckt licht aen Gods oordeel.

1 Theff. 5. 2.

38. *Aen Jacob.*

Erst spreken, Jacob, en dan dencken wat ghy spraeckt,
 Is een van uw' gebreken:
 Daer is een beter wet gemaect;
 Eerst dencken en dan spreken.

39. *Jan à la mode.*

Wat quelt het Jan in sijn gemoedje
 Datm' hem met een paer Hoornen plaeght;
 Daer hy soo geerne toch een hoedje
 Van d'algemeene mode draeght?

40. *Vriendelick oneens.*

MYn Roomsche-gefinde Vriend, laet ons wijs wesen willen,
 En niet beginnen daer wy droevigh in verschillen;
 Maer daer in ons verstand
 Eens is en t'samen spant,

En vrolick tegen staet all'ander mis-gelooven;
 Wy hebben's ruym genoeg, om t'samen God te loven.
 Staet ons geen mengelingh van twee Gods-diensten toe,
 Ten minsten soeckt ghy mé den Hemel als ick doe:
 Geneven ga met Roomen
 Als d'Oostenrijcksche stroomen.

Ons' eendracht kan soo wel een groot stuck weeghs bestaen,
 Als daer twee onvermenght veel' mijlen t'samen gaen.

41. *Kinder-mul.*

DE Kinders van ons hoofd, de voddén die wy schrijven,
 Betooveren ons hert als die van onse lijven:
 't Schijnt dat hy ons aen 't ooge raeckt,
 Dies' op het allermínste laeckt.

42. *Gods een of spot.*

DE liefdeloose Kaker, oodwaggetuul
 Died' onderdruckte deert
 Spott met den Heer, haer' Maker:
 Die s' ophelpt en verweert,
 Dat is hy die hem eert.

Prov. 14. 31.
& 17. 5.43. *God.*

43. *God volgen.*

GAev' God een yeder keur sijn allerlieft te wenschen,
 Steld' het niet yeder best aen sijn' al-wijsen wil?
 Nu schickt God alles self ten besten van ons menschen:
 Waer yeder een niet best te vreden, en sweegh stil?

44. *Voor een mijner Wercken.*

DAer komt een staeltjen uyt van mijn onnoofel ploegen,
 Dat d'een niet quaed en vindt en d'andere niet goed:
 Maer 't most een yeder een verstrecken tot genoegen:
 Hoe? eischt men my, arm mensch, dat God self niet en doet?

45. *Rijmery.*

DIe voorgesneden stof bedichten of berijmen,
 En doen geen beter werck als die daer plancken lijmen,
 By andere gekort, gediffelt, en geschaeft:
 Of even of ghy een twee stijve blafen gaeft,
 Die hem, die sincken sou, veil over water voeren:
 Ghy houdt sijn' onkund op, hy hoeft sich maer te roeren.

46. *Il proprio parer non ha mai torto.*

WAt zijn wy blind in ons bedrijven,
 En steegh in dat bedrijf te drijven!
 Bekent het vry, een yegelijck,
 Al schijnen wy 't somtijds te geven,
 Om 't schoone voordoen van wel leven,
 Goed-duncken heeft altoos gelijk.

47. *Kinds Kinderen liefde.*

Ick stel my geern ten thoon,
 In 't spelen met Kinds Kind'ren
 Ver van mijn' eer te hind'ren
 Die Kind'ren zijn mijn' Kroon.

Prov. 17. 6.

48. *Geluckigh onweten.*

ONwetenheit van al wat was voor desen,
 Van al dat naer sal wesen,
 En tegenwoordigh is,
 Is in den grond een' onmacht van de menschen,
 Maer diese sou verwenschen,
 Taft' ongetwijffelt mis.

Wie

Wie droegh het pack in 't hoofd, wie sou sich derven wagen
Aen dry in eene bael gefommelt en getaft?

Wegh tweemaal anderhalven last;

Twee kan 't hem doen: 't zy goed' of quade dagen.

Van daegh en gisteren geeft elck genoegh te dragen.

49. *Noli altum sapere.*

AL wat ons op het pad ter saligheit gebreekt,
Sie'ck ons op 't helderste beschreven en bepreekt:
Wat woelick in den mist van duystere Propheten?
Al wat God decken wil, verbiedt hy my te weten.

50. *Dircks mislagh.*

DIrck seght, een seker man heeft hy sijn geld bevolen,
Die nu te soecken is en wandelt in 't verholen;
Soo dat hy aen verloop noch hoofd-fom raken kan;
Is dat een seker man?

51. *Gaet met stade.*

VOetje voor voetje, maer niet al te ras,
Is allenthalven de sekerste pas:
Grijpt ghy te gierigh, het sal u ontglyn;
Haestige rijckdom en kan niet bedyen.

Prov. 13. 21.

52. *Canaille.*

GElijck onnutte spijs een goede maegh ontstelt,
Soo werdt een' goede Stadt met onnut Volck gequelt.

53. *Aen een' Speler.*

ELck Tuyscher is een Dief, als 't spel geeft dat hy wint.
Hy snijdt wel, in der daed, de bors niet van sijn Vrind:
Maer hy besteelt sijn huys, dat om sijn' winst moet weenen.
Verlieft hy, hy berooft sijn eigen vleesch en beenen;
Sijn' Erven gaet het af: en, hoe 't geluckt, of niet,
God, die hem sijn Talent heel anders oorbren hiet
Onthoudt hy 't overschot van sijn' vergulde gaven;
Daer sijn bevelen was den Armen mé te laven.
Hoe, noemt ghy dat een spel met eeren, blinde sot,
Daer ghy u selfs besteelt, uw' naesten en uw' God?

54. Aen den selven.
MY dunckt ghy zijt een Geck, al schijnt ghy wijs van wesen:
 Ghy hebt wat gelds vergaert en 't hoort u toe alleen.
 En, sitten wy om lust van tijd-verdrijf by een,
 Ghy waeght het op een' steen, of 't uw of mijn sal wesen.

55. Straet-wijsheit.
MEn hoort wel by der straten
 Wat wijse waarheids praten;
 My sei een gauwe Guyt,
 Het komt al op een uyt,
 Of 't met, of sonder reden is,
 Als maer een mensch te vreden is.

56. Wereld.
DE Wereld staet, en sal staen, tot haer ende,
 In ydelheit, in boosheit, en elende.

57. Op der selver Moeders langhsaem sterven.
MYn hert en is geen steen; het weende mé, als 't nood waer,
 Met die daer stervende verdwelmt licht dicht en diep:
 Maer 't waer ontijdelick: die slaept, is of hy dood waer,
 Noch meer noch minder als, die dood is, of hy fliep.

58. Op een Lijck-huys.
WAt doet men in dat huys, daer vensteren in 't slot,
 En witte mieren swert het licht des Hemels blinden?
 Wat doet men in dat huys? men morter tegens God,
 Om dat hy daer een' Vriend, en eenen sijner Vrinden
 Uyt 's Werelds duysterheit in 't ewigh licht gebracht
 En aller onrust vry in sijn rust heeft doen leven.
 Is dat de rouw van 't huys, is 't daerom, dom geslacht,
 Dat gh' in den doncker sitt? wel had hy u bekeven,
 Die all' uw' vensteren opstiet voor weer en wind,
 En sei, laet in Gods licht; ghy zijt maer al te blind.

*59. Aen Graef Christopher Delphicus van Dhona, Afgesant van Sweden,
 met mijne Koren-bloemen.*

DElfs-kind, van hooger waerd als vele die foo heeten;
 Al schijntse wat te zijn de gifte die 'ck U doe,
 't Zijn voddén; daer ick noyt en hebbe toe geseten,
 Volgt raed, en doet als ick, en sitter noyt niet toe.

O Nachtsaem Voeder van u felven en uw huys,
Die om den oorber schier min weghs spoedt als een' luys;
Loopt by de Mieren school; en fiet hoe s' haer geneeren;
Daer's groote wijsheit by die Operluy te leeren.

Prov. 6. 6.

61. *Aen de Vrouw van Albrandswaerd met mijn Zee-straet.*

Veel-waerde Vrouw van Albrandswaerd,
Hebt ghy niet Torfs genoeg bewaert,
Smijdt vry dit goedjen aen den haerd
't En is toch niet als Albrands-waerd.

62. *Aen Agniet.*

Maect ons geen spartelingh, Agniet, ghy moet het hooren;
Voll' acht-en-twintigh jaer zijt gh', op het minst, geboren.
Daer is geen twijffel aen; ick spreek met goed bescheit;
Uw' Moeder heeft het my wel tien jaer langh geseit.

63. *Aen Reinier.*

Wien staet ghy daer en spreekt, Reinier, wien onderrecht ghy,
Een slaper, of een geck? of beid', of een' van tweeën.
Lett eens, om mijnent wil, ten einde van uw re'en.
Of hy niet vragen sal; wie is daer, en wat seght ghy?

Eccles. 22. 9.

64. *Brood-vyanden.*

Het huys vol vyanden, seght God, is 't huys vol knechten;
Wie wil daer tegen vechten?
Ick jaeghse liever all' ten huys uyt over hoop,
't Is een' geruste zeegh, sijn vyand op den loop.

Matth. 10. 36.

65. *Menschen loon.*

Hebt den ondanckbaren uw gantsche levens dagen
Op arm en schouderen, door dick en dun, gedragen;
En fett hem eens hard neer;
Daer's al de danck om veer.

66. *Soet en suer.*

Men blaest Jan staegh in d'ooren,
Waerom hy niet en trouwt met onse rijke Neel?
Jan seght bescheidelick, In een woord kan men 't hooren.
't Is waer, s' heeft goeds genoeg; maer wat noch? quaeds te veel.

GGG 2

67. op

67. *Op het hand-wasschen van een' Schoone.*

GHy, wasschen, Soetert, ghy,
Die handekens, van zy!
My dunckt dat al dat plasschen
Niet na behooren is:
Wat hoeft men schoon te wasschen
Dat schoon geboren is?

68. *Jan gewaerschouwt.*

Zyn dat all' menschen, Jan, die 'k in't Voorhoud sien wand'len,
Sie kuypen op het Hof, en op de Merckt sie hand'len,
En fuchten in de Kerck,
En stenen op haer Werck?

My komt daer een groot woord van Gods woord in gedachten,
1. Cor. 10. 17. Zijn dat all' menschen, Jan, ghy moet'er u voor wachten.

69. *Hard-kloppingh.*

Klaes klopt sijn Wif veeltijds om d'een of d'and're pert
En, na'et sijn vuyften lust, somwijlen vry wat herdt.
De Doctör merckte wel, daer was yets niet ter degen;
Maer wist niet dat se klop op 't kop-stuck had gekregen.
Gaet sei sy, Doctōrs, gaet; ghy dient niet voor mijn' bed;
Het is een' ongemeen' hardt-kloppingh die my lett.

70. *Oprechte maet.*

De waarheit is soo veer pas van de logen
Als yeder een sijn' ooren van sijn' oogen.

71. *Op eenen Bibel.*

Wat foeckt men nacht en dagh te leeren, goed en quaed?
1. Cor. 4. 6. Men magh niet wijfer zijn dan hier geschreven staet.

72. *Graf-schrift van een' Reuckwercker.*

GHy hebt een' slechten neus die niet en rieckt door 't Graf
Waer med' ick u vermaeck, my kost en kleeren gaf.
Ghy meent ick wormen aes gae werden: maer 't is leugen;
Sy zijn maer stanck gewent; sy fullen my niet meugen.

73. *Dircks Verrekiickers.*

Zyn glasen, hol en bol, seght Dirck, van sulcken kracht,
En werd door holen bol klaer sien te weegh gebracht;
Soo heb ick sekerlick een klaer gesicht te hopen;
Want Rijnsche Roomertjens, die 'ck besige met hoopen,

Zijn

Zijn altoos hol en bol: hoort, Dirck; en weest verdacht;
 Het hol en 't bolle geeft de glafen wel de macht,
 Van helder te doen sien; maer sou de kunst te deegh zijn,
 Soo komt s' u niet te pas; de glafen moeten leegh zijn.

74. *Vriendelicke Tucht.*

Die de verdoolde Jeughd na 't rechte pad wil drijven
 Recht weinigh uyt met kijven:
 Luy roepen doet niet tot de saeck:
 Men kan vermanen met vermaeck,
 't En fou den siecken lust noch voordeel kunnen wesen,
 Indien sijn Doctör keef: hy moet hem maer genesen.

75. *Heer-Ooms langh leven.*

Dat Heer-Oom in 't gelagh wel onder water wil
 En maect in roomertjens noch roomers geen verschil,
 Sal, meent hy, sijn langh leven zijn.
 Mijn Heeren, lett eens, seght de Pater,
 Slecht hout vergaet niet onder water,
 Ben ick vergancklick onder wijn?

76. *Jans vlugge Pen.*

JAn, ghy seght dat meest uw' wercken
 Met een hollende geren
 Rollen uyt uw' volle Pen:
 Sweert het niet, ick kan 't wel mercken.

77. *Gelijck mint gelijk.*

Ick weet niet of Klaes meer het quaed bemint, of 't goed:
 Hy wordt niet gram genoegh daer hy een' boef ontmoett.

78. *Schadelicke Liefde.*

GOe Vrienden is goed Volck; maer 't kon wel al te goed zijn,
 En door goed schadelick. Soo moest ick wel een bloed zijn,
 Haett' ick een Vyand meer, die my mijn' waerheit seit,
 Alseen' te goeden Vriend, die mijn gebreken vleit.

79. *Les voor Dichters.*

Haest werden, haest vergaen, zijn twee verwantte faken,
 Die d'eene d'andere soo volgen dat sy raken.
 Denckt, Dichters, die u haest; welck best in 't duren houdt,
 Dat langhsaem wafcht, als Eick, of rasch, als Vuren hout.

80. *On-order.*

'k **V**Ersta de Drinckers niet: 't schijnt dats' oock nucht'ren rasen:
 My dunckt, tot grooten dorst behooren groote glafen:
 Haer' kleine gaen voor uyt, en, als men niet meer magh,
 Dan komen, averechts, de groote voor den dagh.

81. *Wacht op God.*

VErhaeft u vonnis niet van quaden of van vromen,
 Spaert uw' voor-oordeelen; de tijd en God sal komen.

1 Cor. 4. 5.

82. *Eten voor drincken.*

MY bracht een droncken Bood een' tijdingh na mijn Sin;
 En bly' lien vallen mild: ick schickten hem niet min
 Als een dick drinck-geld toe: maer, met een klachtigh wesen,
 Heer, seid' hy, 'k heb geen' dorst; ey, laet het eet-geld wesen.

83. *Het Schavot van kant.*

DAt droevige Schavot dat in de schoonste plaets,
 Den Haegh, de schoonste plaets staet en besitt, de Plaets,
 Staet my niet in den weegh uyt vreesse van de roeden.
 Of 't galligh hout, de Galgh; God hoop ick, sal verhoeden,
 Dat ick'er oyt verschijn'! 't is dat ickgeerne saegh,
 Wat niet behaeghlick is, uyt d'oogen van den Haegh.
 Daer seggender 't staet wreed, daer seggender 't staet mottigh;
 Mijn' meeste reden is, het staet'er wat schavottigh.
 Maer, hoor ick, 's Lands Gerecht en magh niet uyt het oogh,
 En daerom staet het hier getimmert schoon en hoogh:
 Uyt wat oogh? goede Liens, uyt allerhande oogen;
 Van vrome menschen? neen, van die het minste dogen.
 Nu, smect men 't hier om veer, en stelden 't uytter Stadt,
 Beproeft eens ofmer oyt gebreck van Kijckers had.

84. *Drincken verschoont.*

GRiet wou haer' droncken Man met voordacht drincken leeren,
 En sei, de rechte kunst is halver wegh te keeren;
 En als ghy't droncken zijn begint te voelen, Jan,
 Soo scheidt uyt het gelagh, ten minsten van de kan.
 Gevoelen, sei de Man? wanneer begint dat voelen?
 Wanneer wy met ons tweek wat hebben liggen woelen,
 En krijgen daerop vaeck, verklaert, en lieght my niet,
 Voelt ghy den oogenblik wanneer'gh' in slaep valt, Griet?

85. *Alles*

85. *Alles by allen.*

Sou'k niet te bruyloft gaen, en leven, by den Wijn,
 Als wijse Lieden leven?
 De wijste heeft geschreven,
 Schreit met de schreiende, lacht met die vrolick zijn.

Rom. 12. 15.

Rom. 10. 15.

86. *Jan aen Griet.*

Veel dronckjens achter een weet Jan aen een te rijgen
 Of Griet wil preutelen of niet,
 Siet, seght hy, mijn' beminde Griet,
 Dit's om den dorst die'ck heb, en dat om geen' te krijgen.

87. *Perierat nisi periisset.*

Jan had sich doodlick sieck gegeten, als een beest:
 Nu soud hy 't niet meer durven.
 Had Jan niet doodlick sieck geweest
 Hy waerder af gesturven.

88. *Mishangen.*

Een Dronckaert had sijn' voghte krop
 Gestoten met een drooge strop.
 Hoe gaet dat, seid' een Boer? nu heb ick noch in langen
 Geen' bierkan aen den hals, maer wel aen d'oor, sien hangen.

89. *Schuldigh onschuld.*

God wil somtijds vergeven, koen,
 Die niet en weten wat sy doen:
 Maer leert den sin ter degen
 U, Dronckaert, sal 't soo niet vergaen;
 U die uw selven aen 't niet weten hebt gekregen;
 Ghy weet niet wat ghy doet, maer wat ghy hebt gedaen.

90. *Waterloose Neeringh.*

Ick weet een' Landsman seid' een Prater,
 Die by gebreck van water
 Drinckt water voor den dorst;
 En had hy water, arme borst,
 Soo hiel hy 't met de wijn-kan.
 Spreekt Water-molenaers, ghy weet hoe beide zijn kan.

91. *Het onderste boven.*

Ick sie de droncke Lien genoeghsaem wedervaren
 Al wat de stormen doen aen Scheveninger baren:

De

De wijn werckt als de wind; al wat te gronde lagh,
Spoelt hy ten herten uyt en brenghet het voor den dagh.

92. *Dagelicks Verraed.*

GEen' ongenadiger Beklapper kander zijn
Van Lichaem en van Ziel, als Spiegel-glas en Wijn.

93. *Geestigh onschuld.*

QUaed spreken van een' Vorst, daer droncke sotten saten,
Quam voor des Vorsten oor; die sond om d'Onverlaten,
En dreighdese met rijs: een d'allersnoodste Guyt
Ley 't kluchtigh op den wijn: Heer, seid hy, wilt niet kijken,
'tGingh noch al redelick; wy hadden met ons Vijven
Wel anders aengegaen; maer 't Tonnetje was uyt.

94. *Siecke Tijs.*

TYs heeft sijn goed verteert met Teerders van den Haegh,
Goe meesters van de neeringh;
Sijn bors is uytgeteert, sijn overteerde maegh
Verstaet geen teeren meer: noch sterft hy aen de teeringh.

95. *Vrouwen Dronck.*

ALsde Vrouwen sich verlopen
In der soete wijnen vreughd,
Gaet de deur toe van de deughd
En die van d'ondeughden open.

96. *Voor Gijs.*

WIe noemt men van dit paer met meeste reden boos?
Trijn is het niet altijd, Gijs is het niet altoos.

97. *Mode.*

WAt pas ick op de Mode haer' altijd nieuwe drachten?
De wijze deser eeuw, is 't wijsheit te verachten.

Rom. 12. 1.

98. *Diogenes Vonnis.*

JAn van der Ballen heeft quae' gangen
Met Dirck sijn buermans wijf begaen:
Wat sal daer voor een' straf toe staen?
Men hoort hem aen sijn' naem te hangen.

99. *Predikanten uyt spraeck.*

GEleerde Predikers, ick bid uw, leert bezeffen,
Wat tael uw Ambacht voeght: geen' ander, dat ick weet,
Alsdie daer best gelijckt uw dagelickse kleet,
Dat statigh, zedigh is, en ongeciert, en effen.

100. *Aen eenen valschen Tuyscher.*

NA ick gewaershouwt werd van velen
 Soo komt ghy yeder een,
 Bedriegen met een blad en snuyten met een' steen.
 't Scheelt maer een' letter, Ghijs: is 't spelen dat, of stelen?

101. *Tegen-gift van liefde.*

KLaes seght hem is een' konst van jonghs af ingevallen
 En heeftse menighmael met groote baet gepleeght:
 Voelt hy sijn hert ontroert met meerder welgevallen
 Dan dat een teer gemoed gerustelick beweeght.
 Vergeeft hem Joffertjens, dan derft hy u ontkleeden,
 (Ontkleeden by de gis, verstaet de meeningh wel)
 Ontkleeden eerst op 't hemd, dan op de naeckte leden,
 En stellen uw te pronck, hier met wat gansen vel,
 Daer met een bruyner huyt als 't aensicht wil beloven,
 Of beentjens in de luer wat averechts geschickt,
 Of voetjens in de wiegh wat binnewaerts verschoven,
 Of borstjens in den dwangh van 't rijgh-lijs plat gestickt;
 Wil al dat en noch meer, sijn heete mal niet koelen,
 Soo tast hy dieper toe, en vilt het vel van 't vleesch,
 En schrickt voor 't bloedigh beeld. Wil noch de liefde woelen,
 En dencken achterwaerts; soo scheurt hy spier en pees,
 En ster-ooght op 't geraemt, en seght, dit zijn de schatten,
 Dit is 't yvoiren beeld, dit is de schoone bloem
 Daerom ick my verdoe, en, lichtelick, verdoem.

My dunckt ick Klaesens kunst ten naesten by kan vatten,
 En sluytens' in een woord; 't is of hy seggen wouw,
 Gelyck het kleet den Man, soo maect het kleet de Vrouw.

102. *Op de Heerlickheit van de Rechtrvaerdige, bepredickt ende
 beschreven door J. Vollenhoven.*

DOe hy dit selfde sprack, de volle Vollenhoven,
 Was yeders ingewand van 't spreken soo ontroert,
 Dat niemand sich voldé met hem schier t'overloven
 Voor sulcken Heerlickheit soo heerlijk uyt-gevoert.

Hoe gaet uw' ingewand, Aendachtige, nu smoken,
 Nu hy van 't vluchtige maect een onvluchtigh woord,
 Dat soo veel nutter is geschreven dan gesproken
 Als veelen wel doorsien scheelt van eens wel doorhoort!

103. *Aen hem self.*

O Ghy met overvloed gezegende van boven,
 Die duſenden verſaecht uyt uwe volle hoven,
 Is den Rechtveerdigen ſoo groote heerlickheit,
 Eerſt hier, en dan hier naer voor Erfdeel toegefeit;
 Bidt, ſalige Man Gods, dat alle die u leſen
 Tot ſulcker Erven recht recht vaerdigh mogen weſen.

104. *Dirck en Ick.*

DIrck meende dat ick Goud ginch halen,
 Om hem een' treusneus te betalen;
 Juyſt was het Silver, en niet veel.
 Hy bleef wat ſlecht ſtaen ſien, en ſey,
 Ghy geeft my maer het wit van 't Ey,
 En ick ſlacht u, 'k eet liever 't geel.

105. *Van Jan.*

JAn Snap, een kakelaer geboren,
 Om datm' hem alleſins ſouw hooren;
 Loopt uyt en in by oud en jong':
 Gemannen, paſt wat op uw' ooren,
 Sijn' voeten rennen als ſijn' tongh.

106. *Aen een' Prediker.*

GHy, die daer noo geſien, en geerne aengehoort,
 Gods Woord ſtaet en bemorſt, met een gefochten ſlinger
 Van handen gins en weer; In Gods Tael iſeen Woord
 Dat, of ghy 't noyt en laeſt, tot uwent 'thuys behoort:
 Men ſeght in oud Hebreewſch, Een Geck ſpreeckt met ſijn' vinger.

107. *Van My.*

VOor een' beſond're gaef danck ick mijn' God en Heer;
 Sy hebben my niet langh te vreeſen, die my krencken.
 Als ſocht ick het te doen, ick kan 't niet langh gedencken.
 't Goed dat ick heb gedaen ontgaet my noch veel eer;
 't Goed dat my is geſchiet vergeet ick nemmermeer.

108. *Elck ſijn tijd.*

EN fuſt niet, Jongelingh, 't en voeght niet in uw' jaeren;
 En ſpringht niet, Ouderlingh, 't en paſt niet op uw' haeren.
 In allerley gebaer van woorden en van weſen,
 Staet ouden qualick jongh, en jongen oud te weſen.

109. *Van*

109. *Van Klaes.*

KLaes liep ter landen uyt, en wouw niet hooren spreken
 Van Vrouw en Kinderen te laten in 't gebreck :
 Hy klopten op sijn' Broeck, en fei, de boofe Geck,
 Al waer die komen fal, fal Vrouw noch Kind gebreken.

110. *Een Vrijer aen sijn' Lief.*

'k **S**Chenck u een' Almanach, ondancckaer', dat's te weten,
 Ten minsten moet ghy my dit heel jaer niet vergeten.

111. *Een alleen.*

WAt is het hooghste Lot,
 Daer op mijn' Ziele fiet ?
 Ghy zijt het, groote God ;
 Op meer en pas ick niet.

Luc. 10. 42.

112. *Weldoen en hopen.*

WAcht op den Heer, maer wacht te degen ;
 Om wel te wachten, houdt sijn' wegen.

Pfal. 37. 34.

113. *Aen een' Prediker.*

GHy staet soo langh en preeckt: het eerst is ons ontgaen,
 En daerom kunnen wy het leste niet verstaen.

114. *Voor Dirck.*

DIrck is beroyt en opgeblasen,
 Hy slacht de stijve leege blasen :
 Ick wensch hem, of wat minder moed,
 Of tot dien moed wat meerder Goed.

115. *Beste winst.*

GHy arbeit om gewin, en houdt niet op van sweeten,
 Om meer en meergewins: maer Dirck, dit moet ghy weten,
 Daer's een gewin daer 't al aen leit :
 Genoegen met Godvruchtigheit.

1 Timot. 6. 6.

116. *Aen jonge Koets-rijders.*

TE Koets uyt, jonge Lie'n, en leert de lesse weten
 Der Wijfsen van eertijds, soo langh ghy wel kont gaen ;
 Een jonghman, seiden sy, en is niet wel gefeten,
 Daer hy voor een oud man niet over eind kan staen.

Hbb 2

117. *Bede-*

117. *Bedelaers afkomst.*

VAn kloecke Bedelaers en werd ick niet geraeckt :
 Zijn 't Bedelaers alreed, ick maeck't haer meer met geven ;
 En d'eerste die haer geld op straet gaf van haer leven
 Heeft s' onvoorsichtelick tot Bedelaers gemaect.

118. *Aen Wilm.*

GHy light en slaet uw' knecht, het zy om wat het zy,
 Het heeft altoos den naem, om dat hy luy en dom is.
 Wilm, hebt ghy noyt bedocht, indien dat uw waerom is,
 Wie all' die slagen best verdiende, ghy of hy?

119. *Tegen Jan.*

'k **H**Ad geerne Jan besocht, maer hy ontleid 't, en was
 Quanswijs wat swackelick, of niet feer wel te pas :
 'k Neem welen' uytvlucht aen ; maer lach met sulcken slechten.
 Hoe? socht ick hem te sien, om Lijf om Lijf te vechten ?

120. *Onverstand verschoont.*

ICk groet een minder man dan ick ben by de Straet ;
 Hy weder groet my niet na mijn' of sijnen Staet :
 Moet ick daer quaed om zijn ? en soud' ick my vergrammen,
 Ontmoett' ick by geval een' Blinden of een' Lammen ?
 Sy lijden leeds genoegh, het zy aen voet of hand,
 En d'eerste noch veel meer, och armen ! aen 't verstand.

121. *Aen een' Steenhouwer.*

KLaes, meent ghy dat dat Beeld voor 't uwe zy te houwen ?
 Het was al, eerghy quaemt aen 't hacken en aen 't houwen ;
 't Stack in de Marmer, Man, ghy hebt, soo veelghy kost,
 Het ov'righ uytgesne'en ; soo hebt ghy 't maer verlost.

122. *Aen Dirck.*

GHy koopt veel' Boecken, Dirck, en meent geen Geld te sparen,
 Maer van die wijse waer noch hoop-werk te vergaren ;
 Om een Boeck wensch ick maer, en kocht het, waer 't gereedt,
 Daer in geschreven stond al dat ghy niet en weet.

123. *Jan verschoont.*

IS Jan quaed-sprekende, wie kand't hem om bekijken ?
 Hy leerde noyt in 't School wel spreken, noch wel schrijven.

124. *Schade-*

124. *Schadelicke hulp.*

DIe d'eerste letteren, die ons nu overstelpen,
Ter wereld heeft gebracht, nam 't voor een dienstigh feit,
Om onste swack onthoud, met haer gerieflickheit,
Van d'een' in d'ander eew, te stijven en te helpen:
Maer mis was't: daer werdt soo geluyert, en vertrouwt
Op doode letteren, dat elck nu min onthoudt.

125. *Voor Frits.*

MY dunckt, Fritshad gelijk, als hy een' Huysvrouw koos,
Daer alle lijdsfaemheit haer selven by verliefen,
Of by verlooch'nen sou: hy most'er soo een' kiesfen
Tot Schole van geduld, om in al's werelds boos,
Als Meester van de Konst, verdraeghlick te verkeeren.
Die 't buyten kunnen wil, moet binnens huys wat leeren.

126. *Goede eigen liefde.*

SOo wie sijn selven lieft, en schijnt niet waerd geprefen:
Nochtans soo kan hy 't wesen.
Was 't my niet prijsfelick?
Ick had mijn echte Vrouw heel lief, en sy was ick.

Ephes. 5. 18.

127. *Kreupele Klaes.*

KLaes, vraegd' ick, sal 't wel gaen, sal 't quaed Been oock genefen?
Of is 't verloren kost;
Wat sal 't in 't ende wesen?
Ja, seid' hy; 't souw wel gaen, als ick maer gaen en kost.

128. *Prachtige Armoede.*

UW' kleeren zijn gescheurt: die draeght ghy van gebreck niet:
Ghy pronckt'er mé, Andries; quanswijs der wijfen een,
Die's werelds moy veracht: maer wy en zijn soo geck niet;
Wy sien uw' ydelheit dwars door die scheuren heen.

129. *Troost.*

ELck doet sijn lijden zeerft, en yeder meent het sijn'
En kan by anderen niet vergeleken zijn:
Maer, waer eens al het leed op eenen hoop gesmeten,
En yeder uyt dien hoop sijn aendeel toegemeten,
Van Armoe, van Oneer, van Ongenucht, van Pijn;
Of yemand wel dat deel sou kiesfen voor het sijn'?

Hhb 3

130. *Begraef-*

130. *Begraeffenis.*

MYn' minste sorgen zijn voor mijn' Begraeffenis;
 Wat light een aen sijn vleesch, als 't sijn niet meer en is?
 'k Ben voor den wijfen man, die 't dus wift te verdeilen;
 Hebt ghy begravenslust, goe Vrienden, laet mijn' feilen
 By u begraven zijn, en soo daer ergens yet
 Deughdsamighs in my was, begraeft dat liever niet.

131. *Op Pieters Dichten.*

Schrijft Pieter altemet een Veers,
 't Is dobbel waerd in 't licht te komen;
 Werdt maer mijn seggen wel genomen:
 Ick meen in 't vier, of in de keers.

132. *Deughdelicke Vrijheit.*

Dirck doet al wat hy wil met Hill'.
 Dat neemt men stracks op Borst en Bil:
 Maer soo en ifter niet gelegen.
 Hoort, argewaenen, en swijght stil;
 Dirck wil maer goed doen en ter degen,
 En daer en heeft Hill' oock niet tegen;
 Soo doet hy met haer wat hy wil.

133. *Voorfichtige Ledigheit.*

TEun doet t'huys niet een dingh, en buyten niet met allen:
 Hy slijt met ledigh gaen sijn' Mantel en sijn' Schoen.
 My is een' reden van sijn niet-doen ingevallen;
 Hy kent sijn' eigen aerd, en vreeft voor quaed te doen.

134. *Alcove.*

ALs 't langh gemeten is, geteckett en gebootst,
 Hoe ruym, hoe hoogh, hoe breed de slaep-sté dient te wesen,
 Soo werdt het vonnis in d' Alcove dus gewesen;
 Het grootst gemak is 't kleinst, het kleinste werdt het grootst.

135. *Noch.*

WAt 's een' Alcove by een luchtigh Slaep-gemack?
 Een' wel gesneden Bors uyt een te wijden Sack.

136. *Danckbare Jooft.*

JOoft was van drincken sieck, en, souw men hem genesen,
 Hy most den bitt'ren Kroes uytpoyen, dick en veel:
 Genesen, valt hy weer aen 't spoelen van sijn' keel,
 En poyt veel neerstiger als emmermeer voor desen,

En geeft dit praetje voor een' reden van gewicht:
 Daer zijn geen' menschen die meer als d'ondanckb're stincken:
 Nu ben ick mijn' Doctoor soo hoogelick verplicht,
 'k Moet all' uer eens op 't minst de mans gefondheit drincken.

137. *Befigh best.*

HOudt hert en herffens vol en befigh met niet quaeds:
 Al komt de Duyvel dan, soo vindt hy daer geen' plaets.

Ephes. 4. 22.

138. *Jans Biecht.*

IS 't aengeboren erf, een' eigen *Conscientie*,
 En heeft'er yeder een;
 Soo heeft'er yemand twee, seght Jan; met reverentie,
 Want ick en hebber geen'.

139. *Op Jan Bult.*

JAN Bult besiet my suer, en doet my min als recht;
 Ick heb hem niet misdaen, na 'k't wel kan overleggen;
 Ghy zijt een slimme Schelm, soo had ick mogen seggen;
 Ghy zijt een rechte Geck, soo heb ick maer gefeght.

140. *Herman na de Galgh.*

OMeen' ses Mergen lands heeft Herman langh gepleitt:
 Nu werdt hem ses voet lands by Schepenen ontfeit.

141. *Van Klaes.*

EEN' gulde, een' silver' eew en kan Klaes niet betrecken;
 Een' yfere veel min; hy is noch van de vrecken,
 Noch van de wreede niet: sijn hert hanght aen goe Wijn;
 Een' Wijn-eew, quamer een, sou recht sijn' weelde zijn.

142. *Van Dirck.*

DOe Dirck meer kleeren had verdroncken dan versleten,
 En noch wel eens soo veel verdobbelt als verpleitt,
 Als endelick sijn Paerd de Haver was ontfeit,
 Soo most het na de Merckt; waerom, is goed te weten;
 't Vleesch was dier in de Hal, als Dirck sijn Paerd most eten.

143. *Jan verliest.*

JAN had sijn' Griet soo lief als m' yemand hebben kan:
 En nu noch liever dood als levend; dat 's een Man?

144. *Van*

144. *Van Philip.*

PHlip spoelt zijn' tanden staegh met rijpe-druyven-nat,
Al waer hy 't heerlickste van Vloed of Eb kan vinden,
(Van Zee-vloed, of Rhijn-eb) en, heb ick 't wel gevatt,
Dat spoelen kost hem meer als 't wasschen van zijn' Linden.

145. *Jans Iver.*

DIe voor het Vaderland wil sterven op de Vest,
Verdient veel eers, seght Jan, en wil s' hem geerne geven:
Maer, voor zijn eigen hoofd, houdt hy altoos voor best,
Als oock goed Vaderlands, voor 't Vaderland te leven.

146. *Van Dirck en sijn Wijf.*

DIrck is een rechten Uyl, 't Wijf smeert haer oolick wesen,
En doet het glimpen, trots het sijn Vencetsch gelas:
Daer spiegelt Dirck sich in: waer hebt ghy oyt gelesen,
Geleerde, dat een' Vrouw een Uylenspiegel was?

147. *Van Klaes.*

VAn jonghs heeft Klaes gerooft; nu moet hy 't eens ontgellen,
En wandelt na de Galgh. Met all' sijn' Metgefellen?
Niet een. Wat zijns dan, onschuldiger als hy?
Neen, maer Klaes tot de Galgh wat meer geboorn als sy.

148. *Van Frans.*

FRans heeft my lief gehad; dat heet hy my gelooven,
En dat een av'rechts woord die liefd' heeft doen vergaen:
Hy lieght, 't en is geen vier datm' om een haer kan dooven;
Die 't foolicht laten kan, en heeft het noyt gedaen.

149. *Wijs praet.*

LAet my de Vrouwen niet bekijken
Die 'ck somtijds op de teenen trap;
Ick siefe neffens een beschrijven,
Ouw' Wijven praet, en yd'le klap.

1 Timot. 4. 7.

150. *Van Teun.*

NU houd' ick van de konst? s' is waerdigh luyd gepresen,
Waerseggers hebben Teun gewaerschouwt langh voor desen,
Dat een' aemborsfigheit hem 't leven korten sou:
Daer gaetm' hem op 't Schavot doen kijken door een touw.

151. *Op Klaers Contrefeitsel.*

SChrickt niet, die onvoorfiens dit Beeld in handen krijght:
 't Is Klaer klaps op een duyt: maer de natuer light onder,
 De konst heeft d'overhand: fiet wat een werck van wonder,
 Wat een geluck; sy stact als of sy leefd', en swijght.

152. *Van Jan.*

JAn heeft sijn Broer in 't Graf gebracht,
 Ick weet niet of hy schreit, of lacht;
 Altoos ick heb hem hooren seggen,
 Hy light wel dien de Heer heet leggen,
 En somtijds oock, met goed bericht,
 Ick ben die goe Vriend meer verplicht
 Als bei, mijn Vaertjen en mijn Moertje,
 Sy maecken my het jonghste Broertje;
 Broer is in 't onderspit geraeckt,
 En heeft my oudste Broer gemaect.

153. *Van Jeroen.*

Jeroen veilt en verkoopt al wat voor hem vergaert is,
 En lapt het door de keel: vraeght yemand wat hem schort.
 Waerom hy arm wil zijn? sijn' antwoord is in 't kort,
 My lust eens te doorsien hoe veel mijn goed wel waerd is.

154. *Klop Ael.*

Licht' Ael is nu een Klop, en sit staegh in de Kercken.
 Wat was 't een gauwen Baes,
 Die ons eerst leerde mercken,
 Dat meestendeel een' Vrouw een ses werpt, of een aes?

155. *Van Klaes.*

Klaes gaet voor Advocaet, en is niet min als dat:
 Soo swijght hy wijsflick op wat hy niet en vatt;
 Want, seggen en niet weten,
 Is valsch' getuygen werck; soo foeckt hy niet te heeten.

156. *Op Andries.*

En Graf-schrift voor Andries? wie sou daer over leggen?
 Men wift schier niet van waer,
 Of wie, of wat hy waer,
 Soolangh hy heeft geleeft; wat hoeft men 't nu te seggen?

Den Erfgenaem sijn' hand, dien 't Goed was aengeboren,
 Dat d'Overledene niet langer toe kost hooren,
 Alstot ontlevens toe: scheidt dese geern daer af;
 Soo is hy milder mild als die in 't sterven gaf.
 Die geerne los laet, geeft; en soo, maer tien by 't leven,
 Is meer als dufenden al stervende gegeven.

163. *Van Dirck en Jan.*

DIrck heeft niet raers geseght, geschreven, noch gedaen;
 Jan heeft met alle dry 't gedurige vermaen
 Van alle man verdient: siet of het sheel niet groot is,
 Van dood zijn als men leeft, of leven als men dood is.

164. *Schoone Musike.*

BRandt bast den Bas, Philip snuyft den Tenor;
 Dat hoor ick geern, maer lieft met een oor;
 Reinier singht heele dagen langh
 Den Boven of den Boeven-fangh.

165. *Man en Vrouw.*

HEt eerste Menschen-paer (vertelt Klaes uyt Chronijcken)
 Ick weet niet waer gedrukt, hy magh het self doen blijcken)
 Het eerste Menschen-paer, Heer Adam en sijn Wif,
 En hadden geen geval d'een in des and'ren Lijf:
 Sy sagen Borst en Buyck van boven tot beneden
 Staen gapen sonder slot, en 't docht haer beid' onreden:
 Aen 't rijgen vielen sy, elck met sijn' nestelingh;
 Maer 't quam oneven uyt, al meenden sy een dingh;
 Heer Adams Nestel-snoer viel wat te langh in 't rijgen,
 Vrouw Evas wat te kort, om 't heel vel toe te krijgen.
 Noch hanght dat overschot en dat gebreck van Touw
 Den Menschen aen, seght Klaes, en maectse Man of Vrouw.

166. *Wensch en haet.*

DAer is wat vreemds in 't oogh, en 't heeft doch sijn waerom:
 Elck soeckt en tracht'er na; en als men 't heeft bekomen,
 Soo wenscht het yeder een of wegh, of niet gekomen;
 ('t Gelijckt een Raedfel, maer 't en is 't niet) Ouderdom.

167. *Welsprekenheit.*

GHy snapt gedurigh, Dirck, en meent met wind te breken
 Voor een welsprekend Man te werden aengesien:
 Let hoe ghy u bedrieght: dus seggen wijse Lien,
 Die niet wel swijgen kan, kan noch veelmin wel spreken.

168. *Aen Jan.*

PRijft ghy geen' Lieden, Jan, als die niet meer en leven?
 Ick hoop u dat vermaeck uw leven niet te geven.

169. *Quirinus Naso.*

Quirijns Neus is soo langh, en soo ver van sijn' ooren,
 Dat, als hy selver niest, hy 't selver nau kan hooren.

170. *Gerechtigh Testament.*

Ick prijs mijn' Advocaet; hy is gaen liggen sterven,
 En heeft het Dolluys voor sijn Erfgenaem verklaert:
 Hy seid', ick heb mijn goed by fotte Lie'n vergaert,
 't Moet gaen van daer het quam, de gecken moeten 't erven.

171. *Aen Klaes.*

Wat maeckt ghy sulcken rouw,
 Klaes, over een' goe' Vrouw?
 Ghy hadtse goed gemaect, of hadtse goed gevonden:
 Soo dit, men vindter meer;
 Soo dat, en hebt ghy u het handwerck onderwonden,
 Soo leeft de Meester noch, en proeft het wel eens weer.

172. *Mans hand boven.*

Het huysgesin is heel verdraeyt,
 Daer 't Haentje swijght en 't Hoentje kraeyt.

173. *Van Slocker Olivier.*

Is Olivier mijn Gast, hy neemt sijn tijd soo waer,
 Dat ick schier Lepelen en Schotels in gevaer
 Van sijn' hondstanden houw, en derv hem in dat slicken
 Niet een woord spreken doen; in 't eerste soud hy sticken.

174. *Van Dirck.*

Dry jaren in den Haegh, en niet eens in 't Voorhout
 Gewandelt en gekout?
 Dirck, seid' ick, hoe gaet dat? Dirck dorst sich niet verklaren.
 In 't ende quam het uyt,
 Dat de befuckte Guyt
 De Voor-poort van den Haegh beseten had dry jaren.

175. *Van Wilm.*

Wilm, vraeghd' ick, in wat jaer
 Wierdt ghy eerst Wewenaer?

't Was

't Was, feid' hy (en 't was waer)
 Door onse lieven Heers barmhertige bestieringh,
 Een weinigh voor of naer
 't Sestiende van mijn' Vrouws genadige regieringh.

176. *St. Joris Legende.*

St. Joris stack den Draeck om een seer schoone Maeghd:
 Ick vinder sommige, die 't speultje wel behaecht:
 Veel and're vind ick, die St. Joris heel versaken;
 Meer and're seggen my; Daer waren noyt geen' Draken.
 Hoe? geen St. Joris, daer soo veel af werdt gewaecht?
 Geen Draeck? van duysend een en wasser oock geen Maeghd.

177. *Van Klapper Klaes.*

Klaes is soo bly sich selfs te hooren.
 Ick weet niet hoe ick hem ontkom'.
 'k Doen emmers: stop ick maer sijn' ooren,
 Soo ben ick vry, en hy blijft stom.

178. *Aen visen Dirck.*

Wat moet sy, Schoon, en Wijs en Rijck zijn, die ghy vrijdt,
 En meent gh'er sulcken een' te vinden nu ter tijd?
 Ick weet niet hoe, of waer: Dirck, woudt gh'er aen geraken,
 't En is geen dag'licks goed, ghy moster een' doen maken.

179. *Vrouwen onstade.*

Wat feid' hy 't na mijn' sin, een van de kloeckste Wijfen?
 Ick derv geen' Vrouwen prijsen;
 De beste die ick ken
 Moght licht veranderen terwijl ick besigh ben.

180. *Teun sonder Ziel.*

Teun sweert, hy heeft sijn' Ziel niet liever als sijn' Wijf:
 Dat schijnt wat fraey te luyden;
 Maer 't heeft min te beduyden,
 Als of hy pas sijn' Vrouw soo lief had als sijn' lijf.

181. *Pieter aen Jan.*

Jan, zijt ghy Wewenaer, en draecht ghy daerom rouw,
 Sei lichte Pieter-buer, en meent gh' hem langh te dragen?
 Hoort; Vriend, ick ben soo ver van u te helpen klagen,
 Ick gaf mijn levend Wijf wel voor uw' doode Vrouw.

182. *Klappige Neel.*

Ick wist niet hoe het quam,
 Dat Neel haer tongh soo weidde;
 Tot dat haer Man my seide,
 S'is all' haer' tanden quijt; het Heck is van den Dam.

183. *Voorsichigh Testament.*

JAn heeft sijn groote goed gelaten aen den Armen.
 Wat heeft Jan wel gedaen?
 Waer 't anders; niet een Neef en schonck hem eenen traen;
 Nu moeten se wel karmen.

184. *Eigen onkennis.*

MY vraeghd' een Vreemdelingh, wat zijt ghy voor een Vent?
 Ick sei, dat wist ick niet; hy moght het mog'lick weten:
 Mijn' jaren waren nu ten naesten by versleten;
 Maer, die sich selven kend', en had ick noyt gekent.

185. *Aen Dirck.*

Dirck, rieckt ghy na Civet, als eene van de meesten,
 Soo rieckt ghy na een Beest;
 Daer 's dat Smeer in geweest:
 Rieckt ghy na Muscus oock, soo rieckt ghy na twee Beesten.

186. *Maegh-Poeder.*

Dewijl de Maegh gefond is
 Dat bitter in den Mond is;
 Wat waer't een' Medicijn,
 Genomen in wat Wijn,
 Trijns Tongh gestampt in poeder,
 Met die van haer' Vrouw-Moeder?

187. *Noyt yeder te pas.*

Die alle Menschen wil behagen, en in al,
 Magh heden wel beginnen:
 Maer 't is quaed om versinnen
 Wanneer hy einden sal.

188. *Willigh sterven.*

Op blijven, noemden wy 't in onse kindsche dagen,
 Niet vroegh te bed te gaen; en 't was hard om verdragen,
 Te moeten rusten als de Son pas onder gingh.
 Die kindsheit komt weerom; is't niet een wonder dingh?

Hoe dat men ouder werdt, hoem' ouder soeckt te wesen.
 Op blijven is de vreughd, te bedde gaen, het vreesen
 Van alle menschlickheit: 't schijnt dat de tijd hier naer
 Yet sonderlinghs beloofd, dat levens waerdigh waer,
 En daerm' om wenschen moght noch heel langh op te blijven
 Om 's Werelds end, misschien, en Graf-schrift te beschrijven.
 Ten lesten komt de vaeck, 't is hier Graveel, daer Gicht,
 Hier monden sonder tand, daer oogen sonder licht,
 En oogen die haer self, gelijk die van de Kind'ren,
 Op houden met geweld, en doorgaens voelen mind'ren.
 Wel hem, die, sonder dat, Godvruchtelick bedacht,
 Heel geern' en heel geruft kan seggen, Goeden nachts

189. *Andries op straet.*

ANdries had by der straet een spijtighe woord ontfangen
 Van een aelwaerdigh Wijf, dat onder 't masker stack,
 En meende, 't stond haer vry een yeder sijn belangen,
 Bedeckt en onbekent, te seggen met gemack.
 Andries en smaecten 't niet, en in de plaets van vragen,
 Mevrouw, wie zijt ghy? riep; hoort, ghy vermomde Pop,
 'k Sal sien of ick het moet, of kan, of wil verdragen;
 Doet eerst uw backhuys af, en dan uw backhuys op.

190. *Aen Mathijs den Swijger.*

OF 't is goed overlegh, of 't is een sotte treck,
 Die uw staegh onder 't volckaen 't swijgen houdt, Mathijs:
 Want zijt ghy wijs, soo zijt ghy geck,
 En, zijt ghy geck, soo zijt ghy wijs.

191. *Aen bejaerde Kinderen.*

DE Moeder die u langh gesooght heeft en gedragen,
 Gaet rusten, oud en grijs: hoe voeght u dit gekarm?
 U, die voljarigh zijt? om Gods wil, laet ick vragen,
 Wilt gh' altoos aen de mem, of altoos op den arm?

192. *Aen de selve.*

GOD leent ons Ouderen, en Kinderen, en Magen.
 Haelt hyder een te huys, wy stellen ons te weer,
 Als hadden wy gelijk van ongelijck te klagen.
 Hoe? schickt sich 't spreek-woord oock tot aller dingen Heer,
 Men leen' het aen sijn' vriend, sijn' vyand eyscht men 't weer.

Ey!!

Ey! die die groote Vriend soo langh heeft laten leven,
Die Vrienden laet ons hem, als Vrienden, weder geven.

193. Bid-raed.

Die in het Kerck-gebed sijn' hersenen wil d'wingen,
En sphen van 't verloop in ydel' aerdsche dingen.
Denck' dat die Bidder sit en kniele voor het bed,
Daer op hy light en sterft; 'k wed hy der scherp op lett.

194. Talen rijkdom.

Welck is de rijkste Tael, en hoe d'een' meer als d'ander'?
En spreken niet alom de Menschen met malkander,
En kijft men ergens niet, en vrijdt men niet alom,
En staet men ergens, by gebreck van woorden, stom,
En isser volck min rijk van woorden als van faken,
En, quamender te kort, soud' elck geen' woorden maken,
En makender alom de snapsters niet te veel?
'k Houws' all' al even rijk; maer wenschte, voor mijn deel,
Dat d'onse d'armste waer, en altijd soo sou blijven:
Ten minsten hadden wy wat min geruchts van Wijven.

195. Dichtens kracht.

Wie heeft het Dicht verdicht? Ick kan den man niet prijfen?
Wat's Voetmaet en wat's Rijm in d'ooren van de Wijfen?
Is 't wijsheit die men spreekt? die luydt wel ongerijmt.
Is 't jock en malligheit? wat lightm'er mé en lijmt,
En spilt sijn' dierén tijd, en pijnicht sijn' gedachten
Om Rijmen, die veeltijds de reden maer verkrachten?
Dit's waerheit: en nochtans een eertijds Wijse man
Prees 't Rijmen wijsfelick, en gaf'er reden van.
De woorden, sei die Wijs', en zijn niet te verachten,
Die door den wreedén drangh van engh-geboorde schachten
Haer selven uyteren: sy waren daer gekneelt,
En brekender scherp uyt, geslepen met geweld,
En bijten ons in 't oor. En dit is vast te setten,
Als blasen in de locht, en blasen door trompetten,
Soo scheelt het, Dichteloos te spreken, en in Dicht.
Ick laet een yeder een, 't scheide deelen soo het light.

Einde des vier-en-twintighsten Boecks.

VYF-EN-TWINTIGHSTE BOECK.

S N E L D I C H T.

1. *Mergen.*

DAt gift'ren Mergen hiet, sal mergen Gist'ren wesen,
 En heden is 't van Daegh. Andries, ghy hebt gelefen
 Al wat'er leesbaer is in Griecksch en in Latijn;
 Ey lieve, leert my eens, wanneer sal 't Mergen zijn?

2. *Kerck-gangh.*

'k **S**Agh ouden Adriaen voor heupe-kreupel aen,
 Soo schockelt hy langhs straet met waggelende leden:
 Maer op mijn onderfoeck geeft hy een beter reden,
 En seght, met eenen voet in 't graf te moeten gaen,
 Den anderen daer uyt, maeckt ongelijke treden.

3. *Aen Agniet op de dry waerommen.*

Vermaeck, Profijt en Eer zijn d'eenige dry saken
 Daer m' alle dingh om doet: 't Profijt volght op 't Vermaken
 Uyt uw licht ambacht licht: maer daer het derde, d'Eer,
 't Gefelschap niet en volght, valt al 't goed werck om veer,
 Dus preekten ick Agniet: sy liet sich niet beklemmen:
 'k Pas op de derde niet; 'k win 't, sei sy, met twee stemmen.

4. *Afrekeningh.*

MYn Snyder sei my laest, hem quam veel gelds van my.
 Van selfs? sei 'k, dat komt wel te pas; soo ben ick vry.

5. *Onbesorghde Waersegger.*

KLaes is al seventigh, en Almanackt voor waer
 Des werelds jonghsten dagh op noch eens tachtigh jaer.
 Light yemand op de wacht om Klaes te heeten liegen,
 Hy neemt het ruym genoegh, en sal hem wel bedriegen.

6. *Groot klein verschil.*

HEt scheelt seer veel hoe dat de woorden loopen,
 Opgeld te hopen, Jan, of veel geld op te hoopen.

7. *Goed bericht.*

HOor, Wijfje, feid' een Man niet al te veer van hier,
 't Volck seght, dat all' de Mans rondom in ons quartier,
 Klaer' Horenbeesten zijn, een eenigh uyt genomen;
 Wie foudt ghy oordeelen dat voordeel toe te komen?
 Laet sien eens, fei de Pry, een ongehoert Man?
 Ick weet niet, by mijn ziel, wie dat dat wesen kan.

8. *Gebroken taet.*

DAt is een groote Schelm, sprack onse Schouth van Piet,
 Die in de boeijen fat. Neen, Heerschap, feid hy, niet
 Soo grooten Schelm als ghy (hier hoesten hy met eenen,
 En snoot en spouwden eens) my lichtelick mooght meenen.

9. *By 't woord.*

MYn Schouth sprack tot een' Guyt om veel ondeugds gevangen
 Schelm, soo ghy niet en hanght wil ick voor u wel hangen.
 Ey lieve, fei de Fielt, doet my dat woord gestand,
 En, of 't soo vallen moght, blijft toch wat by der hand.

10. *Fatsoen goed koop.*

EEn Sneldicht kost my niet: het Rijm valt in de Reden,
 Eer ick het wachten derv; in min als weinigh treden,
 De Reden in het Rijm. het moeyelickst is my,
 Waer ick aen stof geraeck die 't Sneldicht waerdigh zy.

11. *Passer.*

VAn d'oude vonden was de Passer schier geen Vond,
 En weinigh ded' hy die hem vond, of niet en vond:
 Wat vinden koste aen een' Passer zijn? hy wasser,
 En alle schepfel met twee beenen was een Passer.

12. *Aernhemsche blinck.*

UW' streken zijn ondeckt, ghy meent ons te verbeenen
 Met menigh Diamant
 Aen d'een' en d'ander' hand:
 Maer, Jan, wacht voor den Schouth; ghy speelt met valsche steenen.

13. *Op een Geblanckette.*

MEn hiet my in de Kerck een' Joffer eere bien:
 Maer ick en groet geen' verw; dat moet men my vergeven.
 Al d'eere die haer komt en schouw ick niet te geven:
 Maer, Vrienden, fei'ck, waer is s'? ick woufse gern eens sien.

14. *Noch.*

14. *Noch.*

WAer is dat Potje, Neel, daer uyt ghy defen mergen
 Dit backhuys hebt gefineert?
 Gh' hebt my geen eer te vergen
 Als ick dat Potjen eer, heb ick u ruym ge-eert.

15. *Noch.*

HEt is om haer vermaeck; seght Anne, dat s' haer' kaken
 Met rood en wit verfiet.
 De krenghe en lieght het niet;
 S' is niets te wel gemaect, sy wil haer wat vermaken.

16. *Noch.*

TRijn scheen seer gerne rijp, en daerom wilsen bloesen,
 Gelijk rijp' Appelen en Kerffen doen en Roosen:
 En seght, 't is even goed
 Waer mé s' haer bloesen doet,
 Of uyt haer eigen Bloed, of uyt haer' eigen doosen.

17. *Noch.*

ANn' en blanckett haer niet; en, die het soogenaemt heit,
 Heeft Ann' en Annens kunst veel ongelijcks gedaen:
 Sy roodt haer' koontjens maer: wat is daer aen begaen?
 Sy besicht maer de verw van schaemt' aen onbeschaemtheit.

18. *Op Jans Gebouw.*

GHy bidt my uw nieu Huys te komen overleggen,
 En mijn gevoelen, Jan, op alles uyt te seggen:
 Laet dunckend Architect, 'k sal komen; denckt het vry,
 En seggen wat ick sie; weest ghyder maer niet by.

19. *Op het eentijdigh sterven van dry bekende.*

DRy Vrienden, wel bejaert, maer die het minder waren
 Dan ick ben, zijn gelijk dit leven uyt gevaren.
 Hoe moet ick 't nemen, Heer, wien hebt ghy liever, my,
 Die gh' in dit leven spaert, of die verlotte dry?
 Oh, laet my niet bestaen het vonnis uyt te wijzen;
 Maer dwee en danckbaerlick all' uw' bestieringhe prijsen.

20. *Aen Rijmer Jeroen.*

'k **S**End u mijn' Dichten niet, al soudt ghy my bepruylen:
 Ick vrees ghy mocht my doen
 Als ick u dé Jeroen,
 En fenden waer voor waer; en my lust niet te ruylen.

21. *Aen Pier.*

GHy zijt een groote Geck, en wilt'er niet voor strecken:
Die 't minst bekennen, Pier, dat zijn de grootste Gecken.

22. *Proef-treden.*

'k **W**As in de seventigh, en trad vermakelijck
Van Canterberghs hoog Hof langs heen den droogen Dijk
Die Londens schoone Teems sluyt en verciert in 't Zuyden,
In 't Zuyden dicht besett met Bogaerden en Kruiden.
Ten Noorden met droogh Hout, verwesen tot de saegh,
Of door de saegh versneen, meer als m' oyt t'famen saegh,
Soo dat daer, quaem het vier (God schutt' het) weer t'ontsteken,
Een' tweede nieuwe Stadt van Londen in sou steken.
In die bedenkingen vond ick my achter rugh
Den, anders langen, wegh tot groote Londens-brugh:
Daer over; of daer door (het is een' straet vol huysen,
Vol winckels, sterck geveest op een en achtien sluyfen)
Wend' ick ter slinker hand, en wandelde West aen;
Tot dat ick, met gemak en sonder overgaen,
Door lange Londens Bosch tot in Whitehall geraeckte,
Daer ick al staende rust' en desen omloop staeckte,
Schier minder moed' als nu. Die 't kan, beroeme sich,
En dancke God met my, oock in de seventich.

23. *Klaers gestof.*

KLaer heet haer' Man haer Hert, en 't is een Hert met hoornen;
Niet, seght sy, van den slagh die daer in struyck en doornen
Verwarren met haer' kop: 't is een veel schoonder hoofd,
Daer van 't ontsichtbaer hout al 't sichtbare verdooft.
't En valt niet, als het wild, 't staet tegen lange jaren,
En werdt noch alle jaer verrijckt met nieuwe paren:
Denckt wat een' heerlickheit, en of oyt braver Beest
In's Gravenhager Bosch als mijn Man is geweest.

24. *Nette Nel.*

WY stonden om 't Lampet, daer elck sijn' handen wies,
Behalven Pieter nel; die sei, dat was te vies;
Haer' handen waren schoon; wat souden aengebren?
Sy haeldese noyt 's nachts van onder uyt haer' deken.

25. *Het Ey als 't Hoen.*

't **W**El passen van den Heer in klein of groot Gebouw
 Is dat ick, voor 't gemak, den besten regel houw.
 Eer Klaes sich dit Paleis heeft derven onderwinden ;
 Heeft hy 't in sijn vernuft niet anders moeten vinden :
 (Waer is de Geck ? ick hoop, hy staet hier niet dicht by)
 't Huys past en voeght hem net ; het is soo sot als hy.

26. *Noch.*

WAt dunckt u van mijn Huys, is 't niet wat goeds ? sei Harmen.
 En zijnder betere ? spreekt rustigh, ja of neen.
 Ick dorst niet, voor sijn' Neus. My luste schier te karmen ;
 Ick sucht' en seid' alleen, Arm Goud en Hout en Steen !

27. *Uerwerckers.*

Siet gh' all' die Werckjens wel die in dien winckel hangen ?
 Dat zijn al siecken in dat Gasthuys, die verlangen
 Dat Doct'or Lap verschijn' en yeder half of heel
 Aen d'oude gangen help' en alle breucken heel'.
 Als 't langh gefutselt is, soo schijnen sy genesen :
 Maer eer de Maend om komt, sal 't even 't selve wesen,
 En dan weer 't Gasthuys in, en weer nieu ongeval.
 Wat een' quackfalvery, wat kostelicker mal !

28. *Een gehangen.*

JAn had sin in stil weer, en als 't begoft te waeijen
 Soo schudden hy den kop en vloecten op den wind.
 Noch hanght hem die gril aen ; ick merck 't hier aen sijn swaeijen,
 Als 't op een stormen gaet, dat hy 't niet goed en vindt.

29. *Noch.*

DIt 's Pieters Kerckhof, om op 't gierlickste te spreken.
 Hier raect' hy van een' leer, by half sprongh en half val.
 't En was 't hoogh vallen niet, dat hem den hals dé breken :
 't Was een klein misverstand ; hy sprongh op nietmetal.

30. *Op schoone Vijverberghs vuyl Schavot.*

Ick sagh een nieu Schavot voor 't Haeghsche Raedhuys rechten.
 Om een' misdadiger na Rechten op te rechten.
 Ick sagh het weer om veer, met als 't Recht was geschiet,
 Om dat het leelick in de weegh stond : en dit niet ?

31. *Werck en weer-werck,*

MYn beeftige Barbier weet met sijn' malle grepen,
 Van zeep en weer-zeep, schrab en weer-schrab, soo te slepen;
 Eer dat de tweede wangh ten halven is voldaan,
 Is 't nieuwe stoppel-haer van d'eerste weer aen 't gaen.

32. *Rosse Neel.*

NEel deekt haer roestigh hoofd met d'aller blondste Haeren
 Die op de Haer-merckt laest om geld te krijgen waeren:
 Nu werd'fe lichtelick voor helder blond gevrijt;
 Waer s' over yeder ooghen een' rosse wijnbrauw quijt.

33. *Rijm-dwangh.*

'k **S**Agh gisteren van Jan een Sneldicht onder allen,
 Een weinigh beter dan sijn dagelicks gelijm;
 De fin was redelick, het slot wel uytgevallen:
 Maer 't was Jans reden niet die 't uyt vond; 't was de Rijm.

34. *Een Knechts afscheid.*

Wilm, nu ghy van my gaet,
 Gedenckt aen desen raed:
 Spreeckt weinigh in 't gemein:
 Soo sal men niet vernemen,
 Waer voor men u moet nemen
 Voor groote Geck, of klein.

35. *Franfche Mode te Londen.*

EEn levend Franschman heet een Hond in Engeland,
 En wat een' Franschman droomt, tot d'allerfotste vonden
 Terstond niet naer te doen, waer Londen groote schand.
 Siet eens, wat vreemder Volck, sy kleeden sich als honden.

36. *Aen rijcken Dirck.*

HEbt gh' eene Dochter, Dirck, en daer dry Sonen by?
 Ghy zijt soo rijck als ick.
 Hoe waer ick in mijn schick,
 Daer ghy het zijt als ick, waer ick soo rijck als ghy!

37. *Borsten.*

DER Vrouwen halsen zijn der Mannen Poppen-goed.
 Haer dunckt van niet dat leeft de handelingh soo soect.
 De Prijen mercken 't, en sy lacchen met malkand'ren,
 Dat velle voddens Mans in Kinderen verand'ren,

Vast houden sy de waer op fieren hoogen prijs;
Wat zijn de Mannen sot, wat zijn de Vrouwen wijs!

38. *Op mijnen 4^{en} September.*

VAn daegh was 't, dat ick in dit leven werdt gefonden,
Onnoofel Schepfel, in 't gedrangh van alle sonden:
Ick schreide jammerlick: waerom, en wist ick niet,
Maer had ick alles wat hier zedert is geschiedt.
En ick beleven most, omftandelick geweten.
Ten minsten had ick bei des' oogen uyt gekreten.

39. *Noch.*

MEt desen dageraad viel Zuylichem aen 't leven:
Al had hy 't niet gedaen, wat waerder aen bedreven?

40. *Londens gebreck.*

TE Londen is te koop al wat in and're Landen
Ter wereld wordt verkocht en niet verkocht en wordt:
Alleenlick komender wat duysenden te kort
Van ellen goed sterck Lint tot Vrouwen Kouffebanden.

41. *Trijns Misbouw.*

DE Deur in 't Hoeckje, Trijn, in plaets van midden in?
Waer op is dat gebouwt, en hoe quam 't u in 't sin?
Wat denckt ghy, slechte floor, dat menschen niet en weten
Hoeghy getimmert zijt, of hebt ghy 't self vergeten?
Hoor, yder paer weer zijds, en al dat enckel is
Moet recht in 't midden staen, of al den bras is mis.

42. *Aen Neel.*

ICk weet wat van u, Neel; maer of men my al persten,
'k Sal 't heelen in mijn hert, 't en salder niet af bersten.
Soo leert de wijse Man: maer, merckt, hy leerter by,
Bewaert het woord by u, tot dat het tijdigh zy.

Eccles. 19. 10.
& 22. 13.

43. *Gerucht met Vreughd.*

DIrck soeckt een' tweede Vrouw die wel en geeren sing',
En sing' tot allemans Teorb' of Clavecing:
Hy seghet, soo langh sy singt, en sal s' altoos niet praten.
Dat Neel, sijn' eerste, self niet flapende kost laten.

44. *Fortificatie.*

WY maken Steden sterck met holl' en bolle wercken,
Met voll' en drooghe gracht: wat winnen wy met stercken?

Men

Men wintse, hoe sy zijn: kan de verweerder wat,
 D'aenlegger kan wat meer: dat scheidt als Rat en Kat.
 My dunckt, het gaeter mé, als of goe Spijsen leyen
 Gesloten, na de konst, in backsel van Pasteyen:
 Goed' hunger breecker door: ja, sterckte voor de borst
 Lockt Krijghs-lien aen, om d'eer, als lekker' lien de korst.

45. *Trijn verlegen.*

TRijn, die niet geerne na gespoort is of verspiet,
 Beklaegde dat haer Klaes een toeval heeft gekregen
 Die Negen oogen heet; oh, seght sy met verdrier,
 Hy saght te veel met twee, wat sal hy nu met negen!

46. *Aen een' slechten Dichter.*

VRiend, besight ghy oock sand op wat ghy hebt geschreven?
 Ey, tast soo wat diep toe: 't is waardigh langh te leven:
 Deckt en versorght het wel, om of de scherpe locht,
 Die 't niet verdragen kan, sijn' glans af eten moght.

47. *Nieuwe Landmetingh.*

KEnt gh' Archimedes wel, de groote GriECKsche Meter?
 Wat soudt ghy seggen, Klaes, kost ick het noch wat beter?
 Hoe wist ghy, sonder hulp van Passer en Compas,
 Welck van veel' Landen op uw' Kaert het grootste was?
 Dus kan ick 't; heelt mijn' konst voor alle man en pleeghtse;
 Snijdt yeder uyt het blad, all' hoeckjens om, en weeghtse.
 Een Koninck leerd' ick 't met dry Kroonen op een Hoofd,
 En hy nam 't danckelick en heeft den greep gelooft.

48. *Hoogh Gerecht.*

MEt valsche steenen allerhand,
 In Ringen van slecht Goud geplant,
 Met valsche Steenen in 't verkeerem
 En dobbelen met rijke Heeren,
 Had Hans soo grooten Goed vergaert,
 Dat onlanghs Schepenen het swaerd
 Sijn sieltery betalen deden.
 Hans is hoogh van den steen gesneden.

49. *Nieuws.*

't **I**S jock, al seggen 't wijse lieden:
 Daer kan seer wel wat nieuws geschieden

Dat noyt en was: hier is 't bescheid.
Hans, heeft van daegh eens waer geseit.

50. *Aentuyfcher Wilm.*

GHy zijt een speler, Wilm: maer van een dobbelaer
Gaet u den hoogen roem niets te rechtvaerdigh naer.

Ghy hebt uw Huys vertuyfcht, uw' Tuynen en uw Boomen,
Van hondert zijt gh' op thien, van thien op een gekomen,
Ghy waert in Zy gehoofst, nu gaet gh' in bloote schenckelen;
Wilm, heet dat, dobbelen? 't gelijckt wat beter, enckelen.

51. *Hoofdbrekerij.*

TRijn klaeghd' haer' Man, dat m' alle weken
Met manen quam haer 't hoofd te breken;
Hy mommelde soo wat, en sprack,
'k Wouw dat men 't eens te dege brack.

52. *Vast goed.*

Schoon Haer en helder Singen,
Verganckelicke dingen,
En is niet op te staen,
Seght, Klaes; en daer's wat aen:
Maer klappen en wel spreken
En sal noyt Vrouw gebreken.

53. *Trijn klaps.*

TRijns hand gaet op de Luyt, als of sy gaende sprongh:
't En komt haer van niet vreemds; sy leert het van haer' tongh.

54. *Groen Engeland.*

DAer is geen groener Land als Engeland te wenschen;
Of neemt het na 't gewasch, of neemt het na de Menschen.

55. *Twee Koningen avond.*

DE Koningh op 't Tooneel, die 's avonds 't kleed uyt schiet,
En leght de Kroon daer heen daerom hy Koningh hiet,
En was hy 't niet soo wel als een' van d'allergrootste,
Die Koningh scheen in ernst, en Godt maer naer en bootste
In 't groote Kamerspel, de Wereld? gaet aen 't Graf,
En fiet wat heester d'een of d'ander meerder af:
Elck heeft sijn' rol gespeelt; de groote was het banger
De kleine kommerloos, d'een korter, d'ander langer;

Sy liggen beid in 't end en rusten van haer werck,
 D'een onder Marmerdack, den and're sonder Serck.
 Een ongevoeligh scheel: en d'een vergaet in 't leste,
 En d'andere verstuift: wie heeft van beiden 't beste?
 Bei waren schaduw en met kleeren, en nu bloot.
 De grootste groeter doe, en nu al even groot.

56. *Dobbel gewin.*

Direk raest na d'Exter-jacht met Netten, Roers en Bogen,
 En loopt sijn schoenen door, op klei en harden steen,
 Sijn nagelen aen stuck, sijn voeten schier in twee:
 Wat brenght hy t'huys in 't end? met Exters, Exter-oogen.

57. *Van my.*

Die van den arbeid weet die 'k seer langh heb gedaen.
 En siet'er 't by-spel by, sal nauwelick verstaen
 Waer ick den tijd uyt vond, om soo veel by te spelen:
 Die op het by-spel oock, by stucken en by heelen,
 Eerst en omstandigh lett, sal twijfflen meer als oot,
 Hoe my op soo veel wercks soo veel tijds overschoot.
 Ick selver doolder in, self weet ick niet te vinden
 Hoe 'k in de groote Ploegh soo veel van 't mijn versinden.
 God weet het: Hem zy lof, die my gegeven heeft,
 Dat noyt geen levend mensch min ledigh heeft geleest.

58. *Aen Nel.*

Sou 'k van uw aensicht, Nel, yet seggen t'sijner eer,
 Soo most ick het eerst schellen,
 Gelijk w' Ajuynen pellen,
 En krijgnder eerst af het masker en dan 't smeer.

59. *Mouches.*

Die plaester-pleckjens, Kees, al heetse 't Vrouw-volck, Vliegen;
 En laet u niet bedriegen,
 Sy hebben geen verstand van vliegen, maer van liegen.
 't En schaecht niet, sei de Boer, die 'ck die vermaningh gaf;
 't Zijn leckere gewenten,
 Ick trecker voordeel af,
 Sy doen my dencken aen Boeckweide-koeck met Krenten.

60. *Perruycken.*

ICk heb het langh besocht dat menschen niet en deugen,
 En al haer handel hincet van leugen en bedroch:
 Dan 't was der Tongen-werck. Het grootst gebracker noch,
 Sy waren niet te vreen, of 't heele hoofd was leugen.

61. *Noch.*

DE pronckers, eerst van 't Hof, en nu van all' de Stadt,
 Ontleenen 't Vrouwe-volck haer' eigen' Haeren-schat:
 De swarigheid is klein; mits dat s' haer niet met eenen
 De wort'len van dat Haer, haer' krullen, af en leenen.

62. *Noch.*

GHy zijt heel kort van geld, en besight het heel sparigh;
 Uw sot hoofd is vol haers, en koopt ghy noch Haer toe?
 Wat gaet u over, Dirck? wy waren u langh moe;
 Altijd al even kael, en altijd even haerigh.

63. *Noch.*

DE Menschen houden sich veel kloecker als de Beest:
 Dat's redent maer, als God, en is niet om verdragen:
 Sy plegen 't evenwel; siet hoe sy derven klagen,
 Mijn hoofd stond soo niet wel, 't had beter dus geweest.

64. *Noch.*

GHy sieter jonger uyt met dit gekrulde blond:
 Wat waer 't een' fraeye kunst, als 't allesins soo stond:
 Maer 't is schijn en bedrogh; ghy weet het self, mijn' Heeren;
 't En helpt u niet om jongh een' ouden top te scheeren.

65. *Noch.*

HOe proncken ons' gekrulde Heeren,
 Met ander Lien ontleende veeren!
 Quam yder vogel eens om 't sijn,
 Hoe soud het met die Pronckers zijn?

66. *Aen een' Bruylster.*

MOy Meisje, van der jeughd met soo veel foets gezegent,
 Ghy doet u selfs te kort met suer sien; weet ghy niet,
 Wat onderscheid daer is, en hoeder 't weer uyt siet,
 In Somer Sonneschijn, en als het stormt en regent?

67. *Drinck-wiffen.*

SOo't my een Franschman brengh, hy brengh my niet met al:
 Dat's van de geck: heeft my een Engelsch toegedroncken,
 My komter oock niet van: en ick moet sitten proncken
 Tot hy gedroncken heeft, en dancken hem: dat's mal.
 Drinckt mir ein Teutfcher zu, hy doet my oock eens schencken:
 Dat's recht toe drincken, maets; al't ander maer toedencken.

68. *Misbidder.*

GHy preutelt daer wat heen,
 En meent ghy hebt gebeen,
 Ick segh't u van te voren,
 Jan, dat zijn geen' Gebeen;
 Dat bidden gaet verloren,
 En is van geen bediet;
 Ghy wilt, God sal u hooren,
 En hoort u selven niet.

69. *Tegen Dirck tegen.*

Betweter, wat ick weet, ghy weet het altijd beter.
 Hoe, spreek ick altijd mis, en heb ick noyt gelijk?
 Lact sien, ick sal u eens ontgaen is't mogelijk?
 God is goed boven al: wat segh ghy nu, Betweter?

70. *Jan aen sijn Wif.*

't **I**s heel goed, Wif, segh Jan, dat ghy m' op straet ontgaet:
 Maer dat gh' u selven oock ontgaen derft, dat's heel quaed.

71. *Omreden.*

Teun segh, de redenen van sijn beseten Wif
 Haar dagelicks bedrijf,
 Haar herfseloos gekijf,
 Zijn kale Bedelaers, sy hebben niet om't lijf.

72. *Aen den Koningh van Groot Britt^m.*

DRy-Kroonigh Opperhoofd. Hoe komen uw' manieren
 Tot my, onwaerdigh my, soo meer als goedertieren?
 Die ons van verre saegh. Hy vraeghde lichtelick,
 Wie Koningh waer, of ghy, groot Heerscher, of klein ick?

73. *Aen Adriaen den Rijmer.*

WAt moght ghy my 't hoofd liggen breken,
 Om vonnis van uw Dicht te spreken?
 Daer zijn twee dingen, Adriaen,
 Die geensins t'famen kunnen gaen,
 Daer is geen leven in mijn Herffen,
 Of geen geest in uw' malle Verffen.

74. *Heiligheit.*

EEn neuen Heilige weer in den Almanack,
 En isser altijd weer een plaetsje veil en veiligh?
 Hoe gaet dit, Vrienden; wist de Man niet wat hy sprack,
 Die nagelaten heeft dat God alleen is Heiligh?

Apoç. 13. 4.

75. *Rijmdwangh.*

STaet niet te vast op al het seggen
 Dat Dichters u te voren leggen:
 Daer is te machtigen verschil
 Van Dicht tot Ondicht, lieve Man:
 In Ondicht seght m' al wat men wil,
 In Dicht somtijds al wat men kan.

76. *D' Almanacker.*

DE Menschen steken al vol logens van der wiegh.
 Soo liegens' altemael die seggen dat ick liegh.

77. *Van Jans Van.*

JAn Jansz, vraeghd ick laest, hebt ghy geen Ed'le Van,
 Die uw Heer Vader droegh?
 'k Heb, seid' hy, een boos Wijf, daer waer ick geerne van,
 Is dat niet Vans genoegh?

78. *Logen-verwijt.*

MEt als m' hem liegen heet, wil Dirck sijn selven rechten,
 En kampen Lijf om Lijf met die 't hem heeft gedaen:
 Maer tuyght de Bijbel hem de selve schand niet aen?
 't Is wonder, foeckt hy niet met God den Heer te vechten.

Rom. 3. 4.

79. *Sondagh.*

IS Aller heiligen soo sonderlicken Feeft?
 Van Eener heiligen, Gods Rust-dagh, houd' ick meest.

80. *Schuldige Klaes.*

Klaes, over hoofd in schuld, beklaeght sich van 't getier
 Van swarte geesten, die om 't hare komen spreken;
 En seght, wat Almanack schreef oyt in weinig' weken
 Maen-dagen sonder end, en niet een Vry-dagh schier?

81. *Engelsche Nel.*

JAn malde wat met Nel, en 't was wel met haer wil;
 Nochtans en deedse niet als roepen, stil, Jan, stil.
 Maer Jan kost meer als Duytsch, en hiels' al by haer pack:
 Nel was van Londen, en 't was Engelsch datse sprack.

82. *Bruydegom Antony.*

ANtony, seid' ick, trouwt gh' een Wijf van festigh jaer,
 En kost ghy dat niet derven?
 Neen, seid' hy, 'k wouwe noch thien jaren ouder waer,
 S' heeft Geld, en heeft geen' Erven.

83. *Nieuwe Mode.*

Wilm socht een' and'ren slaggh van Huysvrouw dan hy had,
 Die dickwils op hem sat,
 En dicht den goeden Knecht met drooge Vuyften touwde:
 De tweede die hy trouwde
 Sloegh met de Sleutelraecks, op 't minst eens alle dagh:
 Dat was een and're slaggh.

84. *Propheticke.*

'k **H**Ad menigh jaer gepreeckt de Zee-stract van den Haegh
 Na Scheveninger Strand, daer ick wat naems af draegh:
 Maer 't wouw niet in den man, 'k most uyt den Lande wesen,
 En was 't vier jaren langh: doe werdt de saeck gepresen,
 En by der hand gevatt, en 't light'er, soo 'k vertrouw,
 Noch tot arm Scheveninghs noch tot schoon Haeghs berouw.
 'k Heb over langh gepleitt voor 't Orgel in Gods Kercken,
 Ten besten van 't gemeen, en socht het uyt te wercken:
 Maer 't wierd om ver gepreeckt, voor vuyle kettery:
 Daer lachten ick wat om, en sweegh: wat schade 't my?
 Weer most ick uyt het Land, en bender uyt gekomen:
 De kettery behaeght, de swacke zijn bekomen,
 Men gunt het Orgel plaets, men roepster om ras, ras,
 En daer het is van ouds, en daer het noyt en was.

'k Heb nu en dan getracht het vuyl Schavot te vellen,
 Met redenen soo goed, als qualick t' overtellen.
 Gebueren, die het raeckt, en wijse lieden meer,
 Verfoeyen 't; neffens my, en wenschen 't dingh om veer.
 't En gaet niet. Moet ick weer te land uyt ballingh loopen,
 En isser soo weerom wat red'lickheits te hopen?
 Neen, neen, ter Wereld uyt, en wesen eerst een Lijck:
 Dan sal m' eens seggen, Toch, die goe Man had gelijk.

85. *Eigen baet.*

'k **E**N kan 't niet weigeren, seght Pieterneel, aen Heeren
 Van aensien en gesagh, die vreughd van my begeeren.
 Sy kan 't niet weigeren, 't is waer: maer vat het wel:
 Die sy 't niet weigeren en kan, heet Pieterneel.

86. *Mode.*

EN haest u niet met prijsen
 Van alle Fransche Wijzen:
 Al heet men se de Wijs,
 De Wijs is selden Wijs.

87. *Pedanten.*

't **I**S onuytsprekelick, hoe Gecken een vervelen,
 Die, met haer' herssenen in letteren verbrodte,
 't Woord voeren waerse zijn, en voeren 't sonder flot.
 Wat waert ghy liever, Dirck, (my soud' het machigh schelen)
 Een ongeleert wijs Man, of een geleerde Sot?

88. *Jan de Misbouwer.*

JAn seght vol-kakelick, men heeft voortaan in Boecken
 Geen' goe Patroonen van wel timmeren te soecken,
 Men sie sijn nieu Gebouw, en nemer dat voor aen.
 Ick neem' het averecht en danck hem voor 't vermaen.
 Want, soo men Boecken vindt, als daer de Geck aen wenden,
 Ick soeck'er liever geen, my mocht'er oock een schenden.

89. *Dirck de Schilder.*

DIt 's van Dircks kladdery. Hy noemtse Schilderyen:
 Dat 's boven mijn verstand; soo moet ick het wel lyen:
 Maer, seght ghy, die de konst tot in den grond toe kent,
 Heeft Dirck sijn' hand aen 't werck, of heeft hy 't werck geschent?

90. *De*

90. *De selve.*

DIrck heeft een' Schildery na Annas hoofd gemaect,
 En meent hy heeft het onverbeterlick geraect,
 En roemt, daer is geen werck by 't fijn te vergelijken;
 't Is waer, men sagh noyt stuck het leven min gelijken.

91. *Jans onschuld.*

'k **K**An 't niet gebeteren, seght Jan, ick heb een Wijf,
 Dat boos en flordigh is, en hesselick van wesen.
 Ick kan 't niet beteren; 't is boven mijn bedrijf:
 Kost ickse beteren, sy sou haest beter wesen.

92. *Gemaecten rouw.*

UW' hooge klachten, Jan,
 Gelijken wel hoogh roemen.
 't Leed dat men noemen kan
 En is geen leed te noemen.

93. *Wisse troost.*

KLaes heeft sijn eene Been verloren in het veld;
 En is gantsch niet ont-stelt:
 Hy meent de scha te boeten.
 Want hy treedt op een' stelt,
 En sal voortaan niet meer gequelt zijn met kouw' voeten.

94. *Noch.*

KLaes is een Voet quijt: wat schaedt dat?
 Hy neemt de schá schier voor gewin:
 Hy heefter langh pijn in gehadt;
 Nu is 't een Exteroogh te min.

95. *Perruyck.*

Die met een anders Haer haer' sotten kopgerieven,
 Sy kammen lichtelick twee gecken of twee dieven.

96. *Waenwijse.*

ICk noemgeen' wetenschap, of stracks roept seker Heer,
 'k Ben van de konst: 't is waer, hy isffer van, en veer.

97. *Beknopte Medicijn.*

DIt's kort om lesen;
 Past op uw' mond,
 All' die wilt wesen
 Oud en gefond.

98. Nel in een Draegh-stoel.

SOo teer is Nels gemoed ; sy doet niet als beklagen ,
 Arm' Halsen , die om geld haer voeren langhs de straet.
 Goed Vrouwkje ! siet hoe ver haer medelijden gaet ,
 Sy draeght selfs liever Mans dan dat de Mans haer dragen.

99. Een Hofe.

ICk stond ter goeder naem ; daer magh ick my van roemen :
 Sints is hy my ontleent
 Door vrouwelick gebeent.

En soo ick werd genoemt en wil men my niet noemen.
 't En zy men dobbel noem' 't is wonder hoe 't zijn kan ,
 Een' argert Man en Vrouw , 't paer argert Vrouw noch Man.

100. Tabackerye.

IS wonder hoe de Werlds Koocketten velerhand zijn !
 Hier is 't Gebraed niet gaer, of 't moet tot asch gebrandt zijn,
 En noch en eet men 't niet : men quijlt sich droogh in smoock ,
 Men wordt self Schoorsteen , en men voedt sich van den roock :
 De Maegh werdt misgedeelt ; 't geld Lever en 't quelt Longer ,
 Men leeft van niet met all' en sterft van dorst en honger.

101. Slepende Rocken.

VAn al 't gevogelte zijn Vrouwen lichtst om vangen :
 Men heeft maer op haer steert te treden , sy zijn vast ,
 En , soom' haer na de Mans , soo sietm' haer steert verlangen.
 Ick wist niet wat die steert beteeckende : dit wast.

102. Noch.

DE Duyvel had in 't eerst de Vrouw vast by de hand ;
 Nu heeft hy s' aen den hiel yet sijns gelijcks geplant :
 En 't is het recht gewaed , daer mede sy haer venten ,
 Van allerlei Gewormt , en Slangen en Serpente.

103. Noch.

WAt seght ghy nu van 't Volck , die met dry ellen Stof
 Meer als haer' heele lenghd gaen fwieren door het stof?
 Zijn 't noch al licht' en loss' en leck're , luye Hoeren ?
 Sy doen vuyt Meiffens werck , sy vegen onse vloeren.

104. Noch.

DAt kan m' haer niet onthouwen ;
 't Is loos gedrocht , de Vrouwen :

Sy vonden niet voor uyt, en 't speet haer meestendeel,
Soo boeten sy de schá met een langh achterdeel.

105. *Noch.*

WAer henen, mijn gekrulde Pop,
Om Visch te koopen aen de Mart?
Soo besight desen schoonen start,
En setter Korf en Emmer op:
't Sal staen gelijk de groote Schepen
Die kleine Booten na haer slepen.

106. *Noch.*

MYn Pachter, by geval in Stadt,
Riep, ó goe Land-Heer, wat is dat!
Ey, lieve Land-Heer, seghtme wat,
Wat hanght die Joffer anner gat?
Wat soud'er hangen, sei 'ck, Jan gat,
Een staert-stuck datse niet en had
Doe s' in haer Moertjes darmen sat,
Dat voertse nu gelijk een' schat.
Dat ghy te landwaert niet en vatt.
Ja, seid' hy, by gans Galgh en Rad,
En sleeptse daer soo mé langhs 't pad!
Door dick en dun, en droogh en nat.
Hoor, lieve Land-Heer, 'k seghje plat,
'k Hou 't met men Koe en met men Kat.

107. *Wonder over wonder.*

DE doode quam 't Graf uyt, op God Almachtighs dagen,
En 't geeft ons noch den schrick dien 't allen gaf die 't ságen:
Maer sien wy 't wonderwerck niet alle daegh weer aen,
Daer een new kind verschijnt? laet ons wel overflaen,
Of 't meer Mirakels is het Schepfel dat eens yet was
Te doen herwefen, of doen wesen dat eerst niet was.

108. *Aen Dirck.*

UW' Vrouw, die soete Ziel, daer van gh' u soo beroemt,
En die ghy, Koninghs wijs, de Goedertieren' noemt,
Kijft, hoor ick, vroegh en laet: Dirck, heet dat Goedertieren,
Soo kan ick geen goed duytsch: ick weet geen quader tieren.

109. *Aen*

109. *Aen Jan den hollen Poët.*

UW Dichten, uysterlick, schijnt wat te wesen, Jan:
 Maer, neem ick'er den glans van schoone woorden van,
 Soo komt sijn ondeughd uyt. Latijn is fraey om hooren;
 Maer dat vermaeck en gaet niet dieper als mijn' ooren;
 Vraeght d' ongeletterde wat van den inhoud is,
 En meent wat sonderlinghs te leeren, hy tast mis.
 Maer Goud is altijd Goud, hoe dat wy 't oock verkoocken,
 Quicksilver vlieght daer heen, en is maer af te roocken:
 Jan, daer hoort goed fatsoen tot Dichten, en goe stof:
 Treck ick het eerst' hier af, wat blijft voor 't tweede? stof.

110. *Gelijck op.*

MYN volck pruylt als ick kiy, en dit is ons geschil.
 My dunckt, ick heb gelijk. Want, doen sy haer believen,
 Sy hooren oock somtijds haer' Meester te gerieven,
 En laten my met vred' eens seggen wat ick wil.

111. *Sneldicht.*

DIrck, soo ghy Sneldicht dicht,
 Lett waer de konst in light:
 Dit hoorter tot een Snel dicht:
 't Moet snel zijn, dicht, en wel dicht.

112. *Quaed goed Duytsch.*

MEN leght en loopt: dat 's duytsche spraek.
 Welck is het vreemdt, 't woord of de faeck?
 Men kan niet sotter seggen;
 Wy loopen en wy leggen.

113. *Jans Wensch.*

JAN, sei sijn boose Wijf, ghy klaeght dat ick u plaegh:
 Maer 't is soo niet gemeent, al heb ick mijn' gebreken;
 Soo ghy mijn Hert kost sien, ghy soudt heel anders spreken.
 Uw Hert, sei Jan, uw Hert? 'k wouw seker dat ick 't saegh.

114. *Goed-dunckers.*

DIE veel' in and're sien, in haer niet een gebreck,
 Zijn voor een ander wijs, en voor haer selven geck.

115. *Verdeelde Kercken.*

DE grillen zijn soo veel, die elck om 't seerst wil loven,
 En yder in sijn' Kerck verheffen voor de best:
 Dat een met reden seid' in een verwerde nest,
 Heer, meerdert ons Geloof, en mindert ons' Gelooven.

116. *Via & Veritas.*

DAer is geen dolen aen; weest niet bekommert, Vromen;
 De wegh ten Hemel is ten Hemel af gekomen.

117. *Tegen de Vloyen.*

HOort na Jans wijsen raed
 Wanneer ghy slapen gaet:
 Jan doet sijn' kaers uyt, Jan fluyt vensteren en blinden,
 Soo, seght hy, weten hem de Vloyen niet te vinden.

118. *Hein Weet-niet.*

ICK wilde dat ick wist wat Henrick niet en kan.
 Soo sprack ick; en hy nam 't tot sijner eer, goed Man,
 Ick meende 't anders om; en docht van soo veel faken,
 Die Henrick niet en kan, maer een schoon Boeck te maken;
 En waer dat Boeck gemaect, en dat ick 't Boeck wel kost,
 Soo waer ick rijckelick verskert van den kost.

119. *Redelicke bekommeringh.*

ICK lev' altoos in schrick van Gecken en van Wijsen:
 'k Vrees dat ick dees' mishaggh en d'andere my prijsen.

120. *Keesens keur.*

DEN Armen hoopt op Geld en heeft vermaeck in 't hopen,
 De Rijcke leeft in vrees voor Kassen, toe of open,
 Daer diefen vyer aen magh. Dat's niet een dingh seght Kees,
 Wegh met de loode hoop, 'k houd 't met de goude vrees.

121. *Klaes Aennemer.*

KLaes heeft een Rijckmans Huys te bouwen ondernomen,
 En isser met een' Beurs vol Kroonen af gekomen,
 En, voor een Kalis, aen een moy stuck goeds geraect:
 Heeft hier de Man het Huys, of 't Huys den Man gemaect?

122. *Gelijck op.*

HEB ick te veel gepraet en langer als 't behoort,
 Vergeeft het my, sei Job, 'k sal beter leeren leven,
 En korter webben weven.
 Job, seid' ick, laten wy malkanderen vergeven,

Ghy hebt my niet gestoort ;
Hebt ghy heel veel geklapt , ick heb heel niet gehoort.

123. *Na men 't neemt.*

Ick stiet een' Vent om veer : hy vraeghd' , en had gelijk ,
Of ick het meend' in ernst ? ja , seid' ick , degelijck :
Soo , seid' hy , dan is 't wel : om 't jock soud 't my vervelen ;
Ick houw niet van sulck spelen.

124. *Onneuswijse Pier.*

Pier was sijn' rooden Neus schier quijt geraeckt in 't vechten :
Noch hooptemen de sné met vel aen vel te hechten ;
Mits hy sijn drincken liet. Neen , seid' hy , sulcken straf
Is my mijn Neus niet waerd ; en ruckten hem voort af.

125. *Aen Neel.*

* **S**ie dat ghy groot en klein verbeent met uw gekakel ,
En dat ghy hoopen volcks alleen aen 't swijgen krijght :
Maer , Neel , hoe komt men selfs te swijgen als ghy fwijght ?
Is 't niet dat yeder een verstomt staet van 't Mirakel.

126. *Weerslagh.*

Noyt Vader , seght Andries , ellendigh als ick ben ,
Met u , mijn booser Soon dan ick ter wereld ken.
Mon Pere , seght Mon Fils , bedenckt u eens wat nader ,
Hoe , meent ghy , was 't gestelt met mijn' goe Groote-vader ?

127. *Aen Jan.*

Jan raect' een' goe tand quijt : ick meend' of 't in de krijgh was.
Neen , seid' hy , over mael en op een' rijpe Vijgh.
Ja , seid' ick , over mael en in den tanden-krijgh ?
Soo weet ick dat die tand noch rijper als die Vijgh was.

128. *Goede Vertrouwingh.*

Myn oude Schuldnaer begoft wat swackte werden ,
En dé my twijffelen hoe langh hy 't wel moght herden :
Soo maend' ick hem : hy sprack , vrees niet ; maer hebt geduld ;
Mijn leven stierf ick noyt noch in een anders schuld.

129. *Gevangen Schuldnaer.*

* **R**iepaen een' Traelie , Dirck , hoe , drommel , komt ghy daer ?
('t Was op de Voorhofs Poort) ja , seid' hy , is 't niet waer ?
Hier sit icken verrot om een' onnoos'le logen ;
* Had van een' somme Gelds , vry boven mijn vermogen ,

Betalingh toeghefght, en heb het niet voldaan:
Is 't niet een' schoone faeck, om in de Boey te gaen?

130. *Lieven arbeid.*

Die't Ambacht wel verstaet daer van hy leven moet,
En die 't, niet wel, alleen, maer wel en geerne doet,
Belceft het grootst geluck dat yemant kan begeeren:
Hy spoedt, en spoedt met vreughd, hy wint, en wint met eeren.
O aller staten staet, daer voordeel gact met lust,
En lof en danck met beid, en wercken self is rust!

131. *Overlangh leven.*

Bejaerde Luyden, die om noch meer levens wenschen,
Zijn meer als Kinderen, dat 's Kinderen en Menschen.
Op blijven, is van jonghs der Kinderen vermaeck;
En blijvens' op, wat dan? sy waggelen van vaeck.
Ouw' Liedén waggelen soo wel als jonge Kind'ren;
Gehoor, Gesicht en Smaecken alle dingen mind'ren,
De Voeten stooten aen en d'een is al in 't Graf;
En dat 's haer leste vaeck: noch is 't haer als een' straf
Te moeten scheiden en niet langer op te blijven;
Als waerder veel en veel meer wonders te bedrijven,
Als watter langh gesien, en langh bedreven is,
Hoe tast de Menschlickheit tot op haer einde mis!
Hem danck ick, die my langh en wel zijn heeft gegeven,
Ick waggel van geen' vaeck, en heb langh opgebleven:
Is rustens uer voor deur' mijn Rol is afgedaen,
God roep' als 't hem gevalt, 'k wil wel te bedde gaen.

132. *Geld.*

Sy hadden groot gelijk de Stichters van't woord, Geld:
't En is niet anders als in 't kort gefeght, Geweld.

133. *Scheep-sieckte.*

Hoe vaert gh' in 't varen, Jan? wat segt gh', al min of meer sieck?
Verbloemt uw' swackheit niet; die Zee-sieck is, is seer sieck.

134. *Voor en tegen-spoed.*

Men voelt den voorwind niet; het magh soo lustigh waeyen,
Als Mast en Spriet verdraeg': bestaet maer eens te draeyen,
Die selfste wind werdt storm, en 't Schip wil over zy,
En holler loopt de Zee, en Zee-sieck werden wy.

Soo langh als voorspoed duert, duert menschen ongevoelen;
 Begint de minste buy van tegenspoed te woelen,
 Het ongevoel verdwijnt, het klagen komt te veld:
 Het quade werdt bepruylt, het goede nauw gemelt.
 Ondanckbaer op de gunst, ondulgh op de straffen?
 De Honden weten meer: wy konnen niet als baffen.

135. *Engelsch Houwelicken.*

't **H**Eet weddingh over Zee, Trouw tusschen Mans en Wijven,
 Het woord in onse spraek
 Beduydt de heele saeck:
 't Is thien om een gewedt, of 't Trouw is en sal blijven.

136. *Afrekeningh.*

GHy wilt dat ick 't u brengh: maer, heb ick wel gehoort,
 Gh hadt my toegeseght een vat Wijns te bestellen;
 Soo langh en hebt ghy my om brengen niet te quellen;
 'k Sal 't u wel brengen, Dirck, brengh my dat vat maer voort.

137. *Op een Vriends Comptoir.*

UW' beste Kamer t' Amsterdam,
 Daer ick noyt geeren in en quam,
 Is een moy dingh vol Marmer-steenen:
 Maer die verkouden my mijn' beenen:
 Vol Schilderijen oock: maer, Man,
 Daer ect of drinckt men weinigh van,
 Gunt m' eens een' Beitel met een' Hamer,
 Ick weet hier wel een' beter kamer.

138. *Nieuwe Neel.*

DE boose Neel, die stal, en schrapte noyt haer' schoot mis,
 En stadigh overtradt een yeder Thiend' Gebod,
 Heeft heden haer quaed hoofd verloren op 't Schavot:
 Nu is 't een' goede Vrouw; 't is jammer datse doot is.

139. *Vrouwen Les.*

TRijn light haer' Man en quelt met vragen naer den staet:
 Van 's Lands gemeene saeck van buyten en van binnen,
 En of het Vrede blijft, of na den Corlogh gaet:
 Maer hy, seer wijsflick, en antwoordt niet als, Spinnen.

140. *Dircks*

140. Dircks Verduytschingsh.

DIrck was sijn' boose Moer ontvallen aen de Pest:
 Daer haelden hem sijn Vaer een Stief-moer voor in 't nest:
 Die hoord' hy noemen sijn' Noverca by de Klercken,
 En sei, dat 's goed latijn, het is my een nieu Vercken.

141. Kostelicke Eer.

UW Huys, mijn goede Vriend, is kostelick en kuys;
 Daer leggh ick t'huys in, en ick heb 't u danck te weten;
 Maer al te dieren danck van wel een gouden Kruys,
 Die 'k aen uw' Boden schenck, om niet onmild te heeten.
 Is dat t'huys liggen, Vriend, veel beter laggh ick t'huys.

142. Over des Heeren Avondmael.

Ick heb geen Bruyloft-kleed; wat doen ick op uw' Feeft,
 Genadigh Bruydegom, en waer soud' ick het halen?
 Ja, siet, ick hebber een, en seggh het onbevreesht,
 Daer ick 't niet machtigh was, hebt ghy soo goed geweeft
 En woudt het met uw Bloed, uw diere Bloed, betalen.

143. Dagelicks Mirakel.

GOd maeckte Water Wijn: is 't niet een sotte vraegh,
 Hoe 't die hand doenlick was, die 't noch doet alle daegh?
 Het wonder is als 't was, de selve Macht en Zegen
 Bestelt ons dagelicks Wijn over Wijn, van Regen.

144. Het selve.

GOd maeckte Water Wijn: is 't wonder dat veel honderden
 Die 't sagen op de Feeft het wonderwerck verwonderden?
 Neen: maer groot wonder is 't, dat die het dag'licks sien
 Ten dienste van haer' Tongh, haer' Keel, haer Maegh geschien
 Bot sonder wondren staen, in 't minste niet verlegen
 Hoe God treckt warmen Wijn door 't hout uyt koelen Regen.

145. Jan de Wijve-Snijter.

JAn, vecht ghy met uw Wijf? dat is een Misflagh, Vriend:
 Soo sprack ick: maer, sei Jan, ick weet best wat haer dient,
 En sy wist wel waerom de Roe langh in de pislagh;
 Soo gaf ick haer soo maer een' vuyft, en 't was geen Misflagh.

146. Een Floor.

HOe waert ghy giffren soo beschaemt,
 Floor, daer ghy uyt het Hoerhuys quaemt?

't En

't En isser niet fraey uyt te komen :
Maer meer ontslagh van meer verwijt
Had u behooren te doen schroomen
Doeghyder in gekomen zijt.

147. *Gerechtighe Droefheit.*

AL's Menschen treuren hier beneden,
Seid' een wijs Man, met groote reden,
Is maer een' vruchteloofse leur,
't En zy men om sijn' sonden treur'.

148. *Aen een' Prediker.*

ICk ken u, Broeder, van den stoel.
Daer om en kan my al 't gewoel
Noch van uw' Tongh, noch van uw' Armen
Noch Hert, noch Herffenen verwarmen :
Wilt ghy my stichten dat het klemt,
Ghy moet my met u leven preken :
'k Word met geen' woorden overstemt,
Die niet en brandt kan niet ontfteken.

149. *Dircks Gerijm.*

Dircks Dichten komen uyt in een aensienlick stuck,
En voor staet op het Boeck, het is den lesten Druck.
Hoe? gingh'er and're voor? soo wierd' het licht genomen :
Maer 't is waerachtiger, daer salder geen meer komen.

150. *Frans van sijn Dochter.*

ICk sie wel, onse Pieternel,
Seght blinde Frans, en sal niet wijcken
Voor Moeder-lief en haers gelijcken.
Frans siet wel, en Frans siet niet wel.

151. *Neels vast geluck.*

Geluckigh waerse die 't voor geld,
Of van den Hemel kon verwerven,
Dat Neel haer selven heeft bestelt;
In 't eerste Kraem-bed niet te sterven.

152. *Tegen siere Neel.*

ICk maeck veel wercks, Klaer, van uw singen:
Maer 't kan my tot geen' Liefde dwingen:

Geloof my, daer en is niet van:
Mijn hert en laet sich niet bespringen
Van licht verganckelicke dingen:
Werd ick verlief, 't is van den Man
Die die fracy' liedjens maken kan.

153. *Waemwijs, Waemijck.*

JAn is half wijs, en meent al dat hy 't heel is,
Heeft weinigh Gelds, en meent al dat het veel is.
Mijn goede Jan, geneert gh' u op die wijs,
Ontwijffelic ghy werdt noyt Rijck noch Wijs:
Weest in den Haegh, en meent ghy zijt te Romen;
'k Verfeker u, ghy sulter noyt niet komen.

154. *Stoven.*

'k **S**oud 't Fransche Kakelaers noch Engelsche niet raeyen
Hollandsche Joffertjens te last'ren, soo sy doen,
Met seggen, dat sy meest haer' blancke billen braeyen
Op Stoven, die alleen verwarmen Kousen Schoen.
Dat Volck is bits en spits: ick laet my lichter paeyen:
De Soeters seggen my; en ick, goed knecht, geloof,
Haer Vleesch is niet gebraen, 't en is maer wat gestooft.

155. *Arge Bormuyt.*

JAn schimpt op yder een, en dat hy seght is Lomp:
Hoe is het mogelick? soo scherpen Mes soo plomp!

156. *Gebraeckte Vrouwen.*

Anapasti. **E**En' Broeck met een' Stoof! dat en gaet niet soo 't souw.
Dus seid' ick onnoosel, en meende, met reden.
Maer een' Stoof sonder Broeck, sprack een' mondige Vrouw,
Waer qualick te lijden voor yfere Leden:
Versien w' ons gestel met een Masker beneden,
't Is tegen de hitte, niet tegen de kouw.

157. *Op den 9 Febr. 1671. Verjaringh van Koningh Karel
de eerstes Moord.*

WAs 't heden dat de Son haer straelen sagh bedwelmen
Door grouwel van een Schelm en meer dozijne Schelmen?
Was 't heden dat s' een' Bijl dry Kroonen in een' slag
Met een geheilicht Hoofd onmenschlick vellen sagh?

O uyt

O uyt den Almanach, vervloeckste dagh der dagen,
 Begraeft u in den nacht, paff nemmer weer te dagen;
 Engaet, ghy, Sprockelmaend den negenften soo quijt,
 En schrickelt soo twee mael, en schrickt soo voor altijd.

158. *Aen Frans.*

Neeemt het niet qualick, Frans, al noem ick u een' Lichtmis:
 Ick meent soo qualick niet
 Als 't meestendeel bediedt:
 'k Wil seggen, dat ghy veel wilt spreken, en spreeckt licht mis.

159. *Klaes aen sijn' Naeyer.*

Klaes hiet sijn' kale Broeck vernaeyen,
 Daer hongen een paer Hofen aen,
 Tot op en door de leste draeyen
 Gehackelt en vergaen.
 De Snijder schrickte voor de Sletten,
 En seid', hy wister meer geen' Mouwen aen te setten.
 Geen' Mouwen meer? sei Klaes: 't is wel, en laet dat staen
 En setter my alleen een nieuw paer Hofen aen.

160. *Aen een' Quister.*

NAer ick u sie uw geld ontuchtelick vergieten,
 Soo haest ghy naer het eind, en hebt bykans gedaen:
 Maer hebt gh' uw' Ouderen haer' meeningh wel verstaen?
 Sy hieten u haer Goed genieten, niet vernieten.

161. *Niet voor wat, wat voor niet.*

Het foet Pinceelen-werck bemin ick van der jeughd,
 En houd' het in den Mensch de nutste konst en deughd;
 't Verganckelicke beeld der Schepselen te vesten,
 Soo dat het met de Werld bestaen kan tot den lesten,
 En thoonen kinderen, na menigh hondert jaer,
 Haer over, Ouer, en ver-over Groote Vaer,
 En thoonen my de Werld haer' Landen en haer' Steden
 Die 't noyt en is mijn lot gevallen te betreden.
 Der Schilders logenen en droomen by den dagh
 Zijn oock moy' dingetjens, die 'k geerne lijdten magh,
 En, meer als lijdten, veel en overveel kan achten:
 Maer noyt en heeftmer my mijn' Bors om sien verkrachten.

De reden is, ick voel mijn' yverighsten lust
 Van 't geen' ick langh besit allenghskens uytgebluft,
 En vind mijn Ooge soo verbijstert door gewoonheit,
 Als of het waer ontooght tot ongevoel van Schoonheit.
 Maer brengt my in den Schat van Vrienden wel versien,
 En gunt my daer somtijds met verscher oogh te sien
 Wat ick voorhenen sagh en meer wensch te genaken;
 Daer voel ick nieuwe vreughd, onafgeteert vermaken,
 Onafgesleten lust op al mijn sinnen slaen;
 En, dat noch beter raect, daer's geen betalen aen,
 De sackjens blijven toe, ick sie voor niet met allen
 Wat t'huys geld gelden sou. Waer't niet dolhuyslick mallen,
 Geld spillen binnens huys, voor wat men niet en siet,
 In plaets van 't buyten wel te sien, en geven niet?

162. *Faillien.*

DAerm' eertijds Huycken sagh, is nu d'aeloude dracht,
 De Hoere-loerery van Faillien ingebracht:
 De Mode stelt het soo, en 't heet een kleed met eeren:
 't Magh wesen; maer ick vrees dat Faillien veel faillieren.

163. *Aen Griet.*

GRiet, sloeght gh' uw' eersten Man op d'een of d'ander zy,
 En des' op alle bey? dat's een slag arger, Pry.

164. *Dirck in 't Ershuys.*

EEn Rijck Wijf is gaen liggen sterven,
 En Dirck, al statigh in den rouw,
 Om met meer andere te erven,
 Komt uyt den Hoofde van sijn Vrouw.
 Sou'k 't met Madame niet verkerven
 Indien ick sei, siet voor u, Maets,
 Die Vent komt uyt een' boose plaets?

165. *Dry verlegene.*

DAer 't Kind verlegen is, denckt en bedenckt te degen,
 Wie isser meer verlegen;
 De Min in haer bewint,
 De Moeder of het Kind?

166. *Spitsche Andries.*

't **W**As Winter, en Andries in 't bont:
Siet wat een Meeſterlicke vond;
Ick had hem eens te gaſt genoodt;
Sints noemt hy ſich, Mijn Bontgenoot.

167. *Koetsen.*

EEn Huysman ſagh my, kloeck ter been,
Gefond van ſinnen en van le'en.
In een twee-Paerden-Koets beſluyten,
Om waer te reizen? ver na buyten?
Neen, langhs een anderhalve ſtraet,
Daer m' over klare Klinckaert gaet:
En ſei, met reden, watte gecken,
Twee Beeſten om een' Beeft te trecken?

168. *Aen dingende Griet.*

THien gulden opeen Huys van dry-en-veertigh duyſt?
Dat's al te nauw gepluyſt.
Komt laet ons overdencken
Hoe ver 't uw voordeel was, hoe ver het u kan krencken,
Op al te weinigh is 't te grooten aflagh, Griet,
Op al te veel is 't niet.

169. *Grafſchrift van eenen Alchymiſtiſch Dansmeeſter Rooms-geſint, geworden,
in meeninge dat de Tranſſubſtantiatie te bewijſen was ex lapide
philophorum, en zedert van de Religie geſtorven.*

Hier light hy die ſijn' Bors vol, met ſijn' voeten, kreegh,
En, met ſijn' handen aen den Blaesbalck, licht en leegh.
In 't blaſen wierd hy ſuf, en raect in 't pad van Roomen.
Als waer het misverſtand beſt paſten op ſijn' droomen:
Hy giſte, koſt men daer God maken van wat broods,
Ten minſten koſt mender Goud maken van wat loods.
Doe't Goud niet aen en gingh, en alle Kroeſen miſten,
Verliet hy 't Mis-brood oock, en ſtierf een wiſer Chriſten.

170. *Hermans voorſorgh.*

MEn ſprack van Grietje *ſal volatile* te geven.
Wat? *ſal volatile*, riep Herman, aen mijn Griet?
Ey lieve, geeft haer goed *ſal fixum*, moeſte leven,
Sy is m' alree te vlugh, en fix met allen niet.

N n n 3

171. *Baet*

171. *Baet voor eer.*

HOe ydel is de roem van Eeren, en hoe vals!
 Twee treden in 't gevecht, en spelen hals om hals:
 Met eeren (na de Werld) als met gelijke Wapen.
 Hoe is 't met Staten en met Koningen geschapen?
 Twee treden in 't gevecht; oock met gelijke macht?
 Geensins: met alle Man weerzijds by een gebracht:
 Hoe ongelijker sterckt', hoe liever; na de Kroonen
 Die elck te spillen heeft om Vechters mé te loonen,
 Al waer veel Menschen Vlees te huer valt of te koop.
 En dan bedriegery en listen over-hoop,
 Met d'een den anderen verraderlick te nijpen
 Van voren, soo het schijnt, en by den rugh te grijpen.
 Ick vraegh het wijse Lien, wat Reden en wat Recht
 Maeckt onrecht goed in 't groot, en quaed in 't klein gevecht?

172. *Lichte Jans Biecht.*

Ick vraeghde twijffeligh, bekent, wat zijt ghy? Jan,
 Van de Religie? ja, seid'hy, heel daer van.

173. *Klaer jock.*

Dirck geeft voor waerheit uyt, dat in der Lappen Land
 De kouw soo meester is van alle vier en brand,
 Dat Kaerssen tot blanck Ys bevriesen; en haer' vlamme
 In gele klompjens Goud verstijven en verstrammen.
 Veel held're logenen veilt Dirck voor niemendal:
 Maer des' is, ick bekent, de helderste van al.

174. *Voor Mr. Dirck.*

SCheert nu en dan de geck, ghy sult voor een' verstrecken:
 Met Meester Dirck, Barbier, heeft het een' beter' sin.
 Hy werdt voor wijs en vroed gerekent: niettemin
 Eer't jaer ten einde gaet, wat scheert hy niet al Gecken?

175. *Knighthood.*

DE groote Koningh van dry over-Zeefche Kroonen
 Knijght Man-volck met sijn' hand, om deughden mé te loonen:
 Kost Carel't Vrouw-volck nu, in plaets van knijghten, knechten,
 Wat souden Meisjes, die moe Meisjes zijn, om vechten.

176. *Pieter-*

176. Pieterriels *spijt.*

JA wel, seght Pieternel, 't is om sijn' sin te missen,
 Dat Mannen altijd baes 's Lands faken na haer' kop
 Alleen beredderen, en Vrouwen siender op;
 Om meer niet als een klein verschilletje van

177. *Graf-schrift van de Heer Bisschop, overleden den 6 Nov. 1671,*

Hier light de Tekenaer, daer s' alle nevens saten,
 Die 't na hem dorsten doen, als mindere Prelaten.
 Soo seggen wy met recht en sonder over-gunst,
 De kunst van Bisschop maect' hem Bisschop van de kunst.

178. *Gevonden Maeghschap.*

Pier Swijn moft na de Galgh, en hadse geern ontgaen;
 En sprack beleefdelick den Opperschouteth aen,
 Heer, seid' hy, ghy heet Ham, en ick foo goed als Vercke;
 Soo ben ick van uw bloed; gaet daer wat na te wercke.
 Dat Maeghschap, sei de Schouth, en treck ick my niet aen:
 Eerst moet ghy hangen, en dan sult ghy my bestaen.

179. *Omraed.*

JAn wil sijn Wambas doen verstellen.
 Wat magh hy toch de Snijders quellen?
 Men sietter foo veel' lappen aen,
 Men sietter geen meer lappen aen.

180. *Soldaetschap.*

HOe loos is onse Floor! een goed en stout Soldaet
 Bewijft hy tastelick dat niet wel t'famen gaet:
 Want, seght hy, van der jeughd heeft m' hem foo onderwesen,
 Dat goe luy kinderen niet stout en moeten wesen.

181. *Aen Neel.*

SIt zedigh en gedeckt; ick twijffel wat ick sie;
 Neel, waerd'er 't vel niet voor, ick sagh uw' bloote knie.

182. *Jans Philosophie.*

BEkent, of Jans scherpsinnigheden
 Niet en bestaen in ronde reden.
 Wat is de wind een lichte Geck!
 (Soo spreeckt hy) waeyt hy in mijn' Neck,

Soo haest en kan ick my niet draeyen,
Of voel hem in mijn backhuys waeyen.

183. *Danckbaer Gebed.*

SOo danck ick God, (God danck) in als voortaan,
En, na langh overleggen,
En vind niet meer te seggen,
Als, doet my, lieve Heer, soo gh' altoos hebt gedaen.

184. *Griets ontleggh.*

ICk nam Griet gern eens voor, soo haer wel dienstigh waer,
Om dat sy laet, te doen, om dat sy doet te laten:
Voor nemen? seght sy, neen (en 't is maer al te waer)
Dat 's veel te veel geschiet, niet meer daer af te praten.

185. *Matth. 7. 5.*

't **I**S waer, en 't luydt schier als een logen:
Dirck fiet veel scherper als een Valck;
Hy fiet een' Splinter in mijn' oogen,
En dat dwars door een' Eicken balck.

186. *Van Klaer.*

'k **H**Ad Klaer geerne tegenwoordigh,
Waerse wat min tegen-woordigh.

187. *De Heer van de Plaet verdroncken.*

d' **H**Eer van de Plaet waer noch in 't leven,
Waer die Heer van de plaet gebleven.

188. *Op Teun.*

VOor defen liet sich Teun vervoeren
In drincken, dobbelen en hoeren:
Nu is hy op een' beter baen.
Is 't wel gedaen? men foud het seggen:
Maer beter is 't, 't blad om te leggen
En seggen, 't is wel niet gedaen.

189. *Iemands Graf-schrift.*

HOort, Edle, Schoone, Wijse en Rijcke,
Geen Lijck is defes Lijcks gelijcke:
Waer dese Sarck een Diamant:
Waer d'aerde goud Guineas Sand,
Daer Amarill' in is gelegen;
- En waren 't Peerlen, al de regen

Van tranen diemer over stort,
 Met beider Indien meerder gaven;
 Noch quaem de kost'lickheit te kort,
 Noch laegh hier grooter schat begraven.

190. *Suycker in Gal.*

J Ooxel al te sterck te klouwen,
 Eindt in onlust en berouwen.
 En dat overtroetelt werdt,
 Heet ick dat verhoetelt werdt.
 Vreest den nasmaeck van de lusten,
 Die ghy alte vierigh blusten;
 't Straft sijn selven eer men 't weet,
 Soet werdt fuer en lief werdt leed.

191. *Duellen.*

V AN veel' onvoorsichtigheden,
 Daer de Menschen mis in treden
 Staeter eene schoon voor aen,
 Die ick noyt en kan verstaen:
 Dat men om een anders falen,
 Dat maer hy en moft betalen,
 Eigen Ziel en Lichaem waeght
 En 't gevaer ten offer draeght.
 Heeft u Hand of Tongh gellagen,
 Laet s'er schand' en schá voor dragen;
 Daer is Rechter voor en Recht;
 My de wraeck, heeft hy geseght
 Diefse sulcken heeft bevolen
 Diefse t'onrecht werdt ontfolen
 Met de dolste dievery
 Die in ons bedencken zy;
 Daer de Rechter op 't Schavot gaet,
 En geschapen, als een sot, staet
 Selfs te lijden meer als vriend,
 Wat sijn Vyand heeft verdient.
 Luckt het beter, en vermoort hy,
 God, die 't straffen sal, verstoort hy,
 Schuldiger als die daer leit.
 Siet wat een' voorsichtigheit!

192. *Sus en soo.*

WY sien, na 't werck dat wy beleiden,
Twee dingen eens en seer verscheiden.
Dunckt u dat duyfter om verstaen?
Ghy blaest de kaers uyt, en 't vier aen.

193. *Avond Begraeffenis.*

WAerom besteden wy de dagen,
Om lijcken naer haer graf te dragen?
Is sterven niet s' nachts nagebuer,
En yeders dood sijn' avont uer?

194. *Aen mijn' Kinderen.*

EEn Schuld-brief in papier, raeckt gh' hem te dickwils aen,
Kan licht bemeufelen en slijten en vergaen.
Gedenckt dit, Kinderen, en soo ghy op uw' Vrienden,
In tijden van gebreck, uw leven yet verdienden,
En meldt de weldaet niet te dickwils: metter tijd
Vuylt en bemeufelt sy, en gaet haer' luyfter quijt.

195. *Gesontheden.*

ELck doe den Heer bescheid, (sprack een wijs Man in 't midden
Van Dronckaerts, die de Prins sijn' welvaerd by den Wijn
Quanswijs behertighden) 'k wil voor die welvaerd bidden,
Daer ghy soogeern opdrinckt, en drincken op de mijn.

196. *Bedde wijsheit.*

KLaes kan Latijn uyt ouw' Poëten,
En wil ons daer uyt leeren weten,
Dat als men op de reden lett,
Matrassen maken beter bedt
Dan bolle Tijcken, Dons en Veeren,
Daer in niet goeds en is te leeren:
Ja scheltse, met vermetenheit,
Voor Bedden van onwetenheit;
En weet de saeck dus vast te maken,
Om dat de wijse Dichters spraken
Non jacet in molli, &c.
Weet ghy de rest niet, raedter na.

197. Jans

197. *Jans Voorſorgh.*

JAn twijffelt aen ſijn Wijs weldragen,
 En tuchtſe nu en dan met ſlagen:
 Altoos de qua naem gaet haer na,
 't Zy waer of niet, hy ſlaeter ná.

198. *Droomen en ontwaken.*

WY liggen al den Nacht en Slaven in 't beleid
 Van ydelheden, ver van alle red'lickheid,
 En Arme waerheit light daer onder; en dat 's Droomen:
 Met worſtelen nochtans beſtaet ſy op te komen,
 En, krijgſts' haer' handen los, ſy valt de logen aen:
 Die weert ſich; en dat raect van kijven ſchier aen 't ſlaen:
 In dat gerucht en kan 't de Ruſt niet langer herden;
 Sy moet ten oogen uyt, en dat heet, wacker werden.

199. *Onderdom.*

RAedt: dat ick niet en heb, en wouw 'k niet dat ick had;
 En hoop het evenwel te krijgen: wat is dat?

200. *Van Huybert Boeckman.*

WAt mooght ghy na geleertheit ſoecken
 In Huyberts hoofd? daer iſſer geen:
 Hy heeft heel uytgelefen Boecken,
 Half uytgeleſene niet een.

201. *Luye Dirck.*

DIrck houdt onmaetigh veel van wat lact op te zijn:
 Dat's 'savonds mijn manier, maer 's mergens is 't de ſijn'.

202. *Spotters Grafſchrift.*

Hier light die om Gods Woord noyt wou ter Kercke gaen:
 Magh ick de ronde waerheit ſeggen?
 Hy died'er levendigh noch ſitten wou, noch ſtaen,
 Behoort'er dood niet in te leggen.

203. *Gauwe Jan.*

JAn leeft wel ſwart op wit, dat heeft men hem gewefen:
 Waer't wit op ſwart, God weet of 't Jan ſou kunnen leſen.

204. *Misverſtand.*

AGnietje, onſe Klop, had vierighlick gebeen
 Op beide knyen bloot, en op een' blauwen Steen,

Dat Neeltjen, haer Masseur, sint geen dozijn van dagen,
 In 't Hylick-bed geraeckt, ten eersten kind moght dragen.
 De kouw bevingh haer' Buyck, en roerde daer een' pijn
 Daer s' ongeruft in werd' of 't wel een kind mocht zijn:
 Doeliet s' haer bidden staen, en sprack, noch ongeruffer,
 Gh' hebt m' emmers wel verstaen, ô Heer, ick meen mijn' Suster.

205. *Geblanckette Neel.*

't **I**S waer, seght lichte Neel, ick deck mijn bruyne vel
 Met Witsel wat gemenght met Roodfel: doe 'k niet wel?
 Ghy deekt uw' bruyne poort of 't anders niet behoorden,
 Met kostelicke zijd' en kostelicker koorden,
 Met allerhande verw van stoffen over hoop,
 Die u pas eigen is als mijne my, by koop:
 Wat ghy beneden doet, magh ick 't niet boven willen,
 Houdt ghy mijn Aensicht niet soo goed schier als uw' Billen?

206. *Graf-schrift.*

JAns malle geraemt light hier onder te droogen.
 Waer schickt ghy de Geest sal zijn henen gevlogen?
 Hy is overleden den eersten April;
 Dan schickt men de Gecken al waer men wil.

207. *Aen een' Vriendinne met mijn' Zee-Stræet.*

GHy tradt mijn Hofwijck om, in spijt van 't zeere beentje,
 En 't kosten u somtijds een hijghjen en een steëntje,
 Maer lust en yver won 't. Zijt ghy schier uyt geruft?
 Hier's nieuwen yver, werck, en stof voor nieuwen lust.
 Dan schrickt niet; daer en is noch hijgen aen noch steenen,
 't Is sachte wandelingh; men doctse sonder beenen;
 En, soogh' een' enckel uer stil sitten kont of twee,
 Ghy raecht van uyt den Haegh tot Scheveningh aen Zee:
 Ja lust u onderweegh wat praets: ghy hoeft geen' ooren;
 Leent m' uw' schoon' oogen maer, ghy sulter my door hooren.

208. *Tot God.*

MYn' Sonden die ick ken verdoem ick elck om 't seerste,
 Die 'k niet en ken, ô God, vergeeftse neffens d'eerste.

209. *Fritsens*

209. *Fritsens Paerd.*

FRits noemt zijn Paerd een Luypaerd,
 Om dat het, Luypaerds wijs, gemarmert is van vel.
 My dunckt hy noemt het wel:
 Want seker 't is een luy Paerd.

210. *Aen lichte Agnietje.*

UW deugen of niet deugen
 En prijs of straf ick niet;
 Maer, waer ick Joodsch, Agniet,
 Ick soud' uw Vleesch niet meugen.

211. *Jans verklaringh.*

MYn' Buerman, die een soet bruy n Diertjen in zijn dienst heit,
 Vraeghd' ick onnooselick, Is dat uw' Dienstmaeghd, Jan?
 Mijn' Dienstmaeghd? seid hy soo, 'k weet daer soo veel niet van:
 Maer, geeft ghy 't m' op mijn' eed, ick sweer het is mijn' Dienstmeit.

212. *Goed' Gecken bericht.*

DRy dart'le Joffertjens beriepen Jan de Geck
 Hy soud' haer een voor een vermanen haer gebreck:
 Neen, kind'ren, seid' hy; weet dat Jantje niet gewent is
 Gerucht te maken van wat al de Stadt bekent is.

213. *De verkrachte.*

SOo zijt ghy dan verkracht, seid' een vernuftigh Schepen,
 Op sulcke pleitery van overlangh geslepen:
 't Moet u meer van dien Schelm geschiedt zijn, naer ick hoor:
 Ja, sei de malle Jut, wel twintigh mael te voor.

214. *Griets versuym.*

Wie daer? riep Griet in 't bed: ick ben 't, sprack de Koetsier,
 En meenden u in 't bed wat nieuws te gaen vertellen:
 Maer, denckend' aen 't groot mes dat ghy te werck woudt stellen,
 Verander ick van sin, en sluyp weer sacht van hier.
 Wat ben ick oock een Beest! sei Griet, ick magh 't wel seggen,
 Die juyft het groote mes bene'en heb laten leggen.

215. *Moer Annas gissingh.*

MOer, Moer, riep Annas Kind, 'k sie Koeckoeck komen loopen.
 (Soo hiet de Vaders Hond, die met hem was in 't Land)
 Ei, sei s', is Koeckoeck daer, soo mogen wy wel hoopen
 Dat Vaertje t'huys sal zijn, of emmers by der hand.

216. Klaes Boekenbaerd.

KLaes heeft veel langer Baerd als yemand sagh in langen:
 Daer seid' een laccher op, Ick bender af verschrickt;
 't Schijnt dat de Vent een Paerd moet hebben ingeslickt
 En dat hem noch de staert ter kelen uyt blijft hangen.

217. Agnietje Lichtbiel in de Waegh.

't **I**S wonder om verhalen;
 Men woegh Agniet in schalen,
 En ick self stonder by
 Om't Wedspel te betalen:
 Men raedde my, wedt vry;
 Thien pond en kan niet falen;
 En de verbrudste Pry
 Kost geen' dry asen halen.

Einde des vijf-en-twintighsten Boecks.

SES-EN-TWINTIGHSTE BOECK.

S N E L D I C H T.

1. *Aen mijnen Soon op sijn' Ver-werck,*

SOon, die, door Gods beleid, de kloecke vinder zijt
 Van deser gangen onbeweglick bewegen,
 Hoe 's Werelds slingeren u gaen mog', mé of tegen,
 Hebt haer' eenparigheit voor oogen t'aller tijd.
 Hebt ghy het swacke werck, in 't schudden van de baren,
 Tot ongevoel gebracht van alles wat het lijdt,
 Gedenckt, wat u toestaet in alle wedervaren,
 Die door des Heeren Geest vol Redens krachten zijt.
 Stelt Vond en Vinder, Geest en Raderen te samen,
 't Waer jammer dat het werck den Meester sou beschamen.

2. *Op het selve Werck,*

HEt slingeren is oud, en met den tijd geboren;
 Maer 't even slingeren geboren in der tijd.
 Lett op die evenheit, soo wie ghy Christen zijt,
 Daer is een onderwijs van waerden uyt te hooren.
 Beginnen wel te doen, en laten dat versterven,
 Gaet endelick tot niet: maer die den even gangh
 Van weldoen blijft begaen voor al sijn leven langh,
 En tot het Énd' uyt houdt die sal de Kroon be-erven.

3. *Noch.*

LEt op dit gins en weer, dit buyten en dit binnen,
 Dit ongerust gefwier van einde en beginnen:
 Soo gaen uw' uren Mensch, de snipp'ren van uw' tijd,
 In al uw ydel doen, tot dat ghy t'einde zijt.

4. *Dementi.*

DIrck, zijt ghy soo ontstelt, om datm' u eens hiet liegen,
 En wilt gh'er om te veld, als of 't een logen waer?
 Hoe maeckt ghy 't met Gods woord, dat niet en kan bedriegen?
 Daer heet ghy, eens voor al, geboren Logenaer.

Pl. 116. 15.

5. *Londens Vjer.*

HEel Londen heeft gebrandt, en nu noch brandt heel Londen.
 Beschuldight Frans noch Duytsch; ick heb het ondervonden
 Wie dat men't wijten kan:
 Half Venus, half haer' Man.

6. *Aen Jan.*

VOor een laetdunckend Geck heb ick u langh gekent;
 En dat en deert my niet; ick bender aen gewent:
 Maer als ghy onderdaeghs vol Brandewijn of Seck waert,
 En woudt my met geweld doen suypen sonder dorst,
 Dat Paerd noch Ezel wil, doe wenscht' ick uyt de borst,
 Voor een laetdunckend Jan, dat gh' een laetdrinckend Gek waert.

7. *Te Gast gaen.*

WAt light men graegh en loopt elck naer een anders Haerd?
 Is't welden halven danck, den halven Ootmoed waerd?
 Wat voordeel halen wy te Gast? ten aller besten
 Elck voor sijn deel wat vuyls om Teel-land mé te mesten.

8. *Krachtige Baden.*

REinier is met sijn' sframme Leden
 Naer Akens Baden toe gereden;
 Daer heeft hy Gelden Saelen Peerd
 In alle vrolickheit verreert.
 Siet wat de Wateren vermogen
 Hy is te Paerd na't Bad getogen,
 En op sijn' Voeten weer gekeert.

9. *Erf voor Aelmoes.*

JOb dreight sijn' wulpsen Soon sijn' Erffenist'ontmaken,
 Den Armen te geval, dien't beter strecken sal.
 Den Armen? seght mon Fils, soo kont ghy u vermaken
 En my mé: maeckt my't goed; ick heb toch niet met al.

10. *Luyt Andries.*

Gedaen werck, seght Andries, is't soets van sijn behagen,
 En daer's goed rusten op; dat kan ick wel verdragen:
 Maer werck door andere gedaen verstaet Andries;
 Self wercken, seght de Guyt, is rust en tijd-verlies.

11. *Dieren*

11. *Dieren Eed.*

DIrck most een' Eed doen, of het gingh hem aen het lijf,
 En 't smaecte na de Galgh, kost hyle niet ontfweeren:
 Soo nam hy 't op het scherpst, en sei, siet daer, mijn' Heeren,
 't Isonwaerachtigh, of de Duyvel hael' mijn Wijf.

12. *Van Klaes.*

KLaes werpt een' hand vol sand op 't minste dat hy schrijft.
 'k Houw van dien overloed: 't is 't best dat hy bedrijft:
 Wat Klaes te voorschijn brengt uyt sijn' versufte gaven,
 Met als 't geboren is soo dient het diep begraven.

13. *Niet voor yet.*

JAn badm' om hondert Pond te leen, als waer ick mal,
 En sei, 't was niet met al voor luyden van vermogen:
 Jan, sei 'k, is 't niet met al, ick ben u welgewogen,
 Daer's dat ghy van my eischt; en gaf hem niet met al.

14. *Uyt-eterij.*

ICk ga te gast; maer noo: 't en geeft my niet als t'eten;
 Dat vind ick t' mijnent oock: en et'er kort of langh;
 En et'er wat my lust, en drinck'er sonder dwangh,
 En hebber God alleen, geen' Menschen, danck te weten.

15. *Aen een' vrouw-siecke.*

JA, ja, Manmachtige, komt het soo nauw met u;
 En scheelt het u soo veel, flus hijlicken, of nu?
 Na dat ick u begrijp, korts moght ghy wel een Vrouw zijn,
 Maer mogelijk getrouwt wat langer als getrouw zijn.

16. *Tijdigh berouw.*

WAcht niet uw' misdaed, met den Hemel af te kerven,
 Tot dat uw' besigheid sal wesen niet als sterven:
 't Is laet tot God gekeert, wanneer sich Vrouw of Man
 Van siecke nauwelick in 't bedde keeren kan.

17. *Eten.*

TEn eten nooden wy malkanderen. Wat's dat?
 Dat is, wy hoeven elck wat stoppens in een gat,
 Daer 't datelick verquijlt en soo verschiet van wesen,
 Dat wat het is, en schijnt niet, wat het was, te wesen,

En die het by geval te rugge komen sagh,
 Sou walgen van 't gezicht den naesten halven dagh.
 Noch is 't maer in een mond en 't malen van de tanden;
 Van daer verfinckt het, en de Pot van allerhanden
 Ontfanght en koockt het op en maecker foo wat af
 Dat Menschen Neusen schijnt geschapen tot een straf.
 En werden wy gevoedt tot fulcken vuyl vermaken?
 Weggh met de Beulingen, ick maghse niet sien maken.
 Laet Beeften in de Wey dat morfen nacht en dagh,
 't Is spijtigh dat men oyt schoon' Joffrouw eten sagh.

18. *Graf-schrift van een' Hovenier.*

Hier light een Snoeyer dood, die van een' hoogen tack
 Gevallen met sijn' Bijl den Hals in stucken brack:
 Siet wat een zegeningh! dat in den val op 't letste
 Sijn' Bijl hem niet en quetste.

19. *Annas Vonnis.*

Een paer ouw' Boeven dat Sufann' had ondernomen,
 Wierd welte recht gestraft, meent Anna, foo men leeft:
 Maer, seght sy, foo 't een jongh paer Boeven waer geweest
 De saeck en waer voor 't recht haer leven niet gekomen.

20. *Straet-gerucht.*

DRy Vrouwen maken een volle merckt,
 't Is waer, seght Herman, en wel gemerckt:
 Maer by dry Vrouwen doet eens de mijn',
 Het sal een' loutere Kermis zijn.

21. *Galgh-schrift.*

Een seer voorsichtigh Man ten einde van sijn leven
 Heeft hier den Geest gegeven;
 Hy wouw niet na de Galgh door een' bekende straet,
 Die na 't Schavot toe gaet;
 Hy vreesde voor een' Schuld van onbetaelde Kleeren,
 Die m' hem daer eischen moght en doen hem arresteeren.

22. *Losse Waerheit.*

JA alsoowaer, 't is waer, seght Herman, en 't is mis,
 'k Weet dat sijn alsoowaer, niet al foo waer en is.

23. *Goed bericht.*

GHy hebt een foet verstand, seim' een bekende Vrouw;
 Die 't hare niet gemeen is.
 Ick wist niet hoe sy 't gaf noch hoe ick 't nemen sou.
 Met sprack sy 't ware woord, en gaf my desen dou;
 Verstaet hoe ick het meen, foet heeten wy dat kleen is.

24. *Minste kost.*

TEun brocht twee Hoornen toe tot Kapstock van sijn hoed.
 Wat lightg' en quist ons goed,
 Sei Neel, sijn soete Wijf, een' van d'onviese Vrouwen;
 Hoor, Bock, ghy had uw hoed maer op uw hoofd te houwen.

25. *Jock voor jock.*

HEer Oom, uw kap die brandt, riep eener tot een' Pater:
 (De kap hongh over boord en flodderden in 't nat)
 Het schaedt niet, sei de Paep, die 't jock wel had gevatt,
 Ick wist wel dat se brand, en hangh'er om in 't water.

26. *Voor-raed.*

ICk was nauw halver wegh van hoogen ouderdom,
 En hongh mijn' jonge le'en soo veel warm deckfels om.
 Dat veeltijds wierd gevraecht, wat of ick op mijn' jaren
 Veel anders docht te doen, om 't Lichaem te bewaren?
 Dan sal ick, gaf ick all' die Vragers te verstaen;
 Met all' u lacchen die soo niet en hebt gedaen.

27. *Graf-schrift van een Jongh uynemend Contrefeiter.*

Hier light een Schilder in, dien sijne Meester-hand
 In 't eerste bloeyen van sijn' jaren hielp van kant:
 De dood vond sich verbeent, soo sulck een Man bleef leven,
 Die 't leven soo veel Volcks behouden kost, of geven,
 Haer Ambacht lagh in d'as, en sy scheen selver veegh;
 Soo forghde sy by tijds, en hielp hem uytte weegh.

28. *Kerck-gangh.*

DIrck sagh een' Ruyter-wacht in een oud Kerckje staen;
 En riep, siet wat een schand' voor ons en ons' gebreke n,
 Men weet de Menschen schier niet na de Kerck te preken,
 Hier sien wyd'er goed schick de Paerden henen gaen.

29. *Voorſichtigheit.*

Dirck ſchrickt niet voor de Galgh : hy vreeft maer dat ſijn krop,
Die kittelachtigh is, door 't roeren van de ſtrop
Aen 't lacchen raken moght, en ſoo is al ſijn ſchricken,
Hy moght in 't lacchen ſticken.

30. *Aen een Poët.*

Poëten hieten eens Waerſeggers en Propheten :
Wilt ghy de reden weten,
Dirck Dichter? (met verlof, kom ick u wat te naer)
De Gecken ſeggen waer.

31. *Duyſtere Waerheit.*

Piet gingh uyt ſijn' Geboort ſijns levens boeck doen leſen.
De Sterre-leſer ſei, hoe dat uw Vader hiet
Moet my voor alle dingh bekend zijn : wacht, ſei Piet ;
'k Ga vragen aen mijn Moer, hoe dat ſijn naem mocht weſen.

32. *De beſte Zijn Menſchen.*

Die brave Prediker die op den ſtoel na wensch is,
Hoe moeyt my dat hy daer een Engel, hier een Menſch is !

33. *Korte nachten langh leven.*

Dat, ſlapen in ſijn Bed, en doot in 't Graf te leggen,
Het ſelfde niet zijn, is, is buyten wederſeggen :
Die dan laet ſlapen gaet, ſiet wat hy voordeels heeft,
En wat hy wakende veel' dooden overleeft.

34. *Dircks voorraad.*

De nacht ſchaft goeden raed, en trouwen heeft veel in ;
Trijn, ſei Dirck, met niet min als trouwen in ſijn' ſin :
Wat dunckt u, waer 't niet beſt dat wy niet ras en liepen,
En dat wy op de ſaeck malkand'ren wat beſliepen?

35. *Neels voorſichtigheit.*

Klaes Nar kreegh Boogh en Pijl en lieper mé in 't rond,
Om all' de Koeckoecken te ſchieten die hy vond.
Jan, ſei Neel, ſiet wat toe en komt de Geck niet tegen.
Wat meent ghy, Wijf, ſei Jan, is my daer aengelegen?
Neen, ſei ſy, maer een Geck verſtaet ſich op geen' Boogh ;
Ick vrees of by geval een Pijl naer u toe vloogh.

36. *Houwelick.*

De vrome Lieden trouwen,
De wiſe niet, ſeght Bouwen ;

Dat

Dat weet ick van berouwen ;
 Dat noyt en sal verouwen
 Tot dat mijn Wijf sal kouwen ,
 En ick haer Lijck berouwen.

37. *Laet Raed.*

GHy brandt uw' Sporen, Heer, riep een soet Kakelaer.
 Ick weet niet wie noch waer,
 Aen een koud Reifiger, die wat te deun aen 't vier stond :
 Ghy meent mijn' Laersfen, sei die 't warmen wat te dier stond ;
 Neen, Heerschap, sei de quant,
 Die zijn alree verbrandt.

38. *Dircks voorsoogh.*

EEn yeder een zy kennelick
 'Begoft m' een' Schepen-brief te dichten,
 Daer mé Dirck meende geld te lichten,
 Te lossen na sijn Vaders lijck :
 Houdt, riep hy, dat luydt schrickelijck ;
 Want, quam 't een yder een te weten,
 Hoe sou mijn Vaer my welkom heeten !

39. *Trijns ontlagh.*

ONtkent niet, sei de Schouth, ick weet het, u aengaende,
 Trijn, dat gh' een Hoerhuys houdt, en ick sal 't houden staende:
 Danck hebt, mijn Heer, sei Trijn, ick kan 't niet staende houwen,
 Wat sult gh' een goed werck doen, magh ick u woord betrouwen ?

40. *Andriefens Troost.*

EEn boos Wijf, segh Andries, is een' heilsame plaegh,
 En slicht een heel gefin ;
 Sy brengt Berouwen in,
 En doet een' aen de Hel gedencken alle daegh.

41. *Officie voor een Molenaer.*

HOor, Molenaer, riep Klaes (en 't scheelde daer niet veel)
 Woud gh' een Schouts Dienaer wesen,
 Ghy soudt u wel doen vreesen ;
 Uw' kraegh grijpt alle daegh een' hangh dief by de keel.

42. *Biecht.*

'k **H**Eb sottigheid en beestigheid,
 Dat 's, velerhande menschlickheit

Gepceght, als alle menschen plegen,
Maer een dingh biecht ick op ter degen;
'k En heb noyt Sot geweest noch Beeft,
Dat's, droncken heb ick noyt geweest.

43. *Ware Logens.*

'k **H**eb't onlanghs eerst verstaen wat Henrick over gaet,
Met altijd lof en eer van Klaes te liggen spreken,
Die van hem niet en seght als allerhande quaed:
Wy spelen, seght hy, bei met averechtse streken;
Ick noem hem deughdelick, hy heet my vol gebreken;
Die Liedjens zijn gelijk, al schelen sy van stem;
Want even als hy my belieght, beliegh ick hem.

44. *Een Doode in't Graf.*

Hier legh ick, en hier blijf ick leggen,
En doeder goed noch doeder quaed,
En slaep noch waeck, en magh wel seggen,
Ick weet niet wat my over gaet.

45. *Droncke reden.*

JAn weert hem in sijn volle Wapen,
En wil geen Water in sijn' Wijn.
Want, seght hy, als dat soo most zijn
God had het in de Druyf geschapen.

46. *Wis Waerseggen.*

WAt dunckt u, sal't van daegh goed weer zijn?
Vraeghd' ick mijn' naestgelegen Boer:
'k Sal't u wel seggen, sprack de loer,
Indien wy t'avond hier eens weer zijn.

47. *Misrekeningh.*

Acht mael was Pieters Wijf gevallen in de Kraem,
En telden my't gebroet een yeder by sijn' naem:
Acht Kind'ren, sei'ck, de last van dat gesin moet groot zijn:
Neen, sei se, 'k hebber acht, met seven dieder dood zijn.

48. *Redelicke onbeleeftheit.*

MYn Regen-Mantel? Jan; soud' ick daer soo van scheiden?
Den eisch is ongerijmt: want, lett eens; een van beiden.
Of ghy behoeft hem niet, soo't schoon weer is na Noen;
Of, soo't wil regenen, heb ick hem self van doen.

49. *Gele-*

49. *Gelegen paer.*

EEn Roover van verstand ('k wil hopen dat het waer is)
 Vatt' eerst een Jesuit, daer naer een Devotaris
 Van 't Engelsch Puriteins, en plunderdese bei,
 En woelde s' aen een' Boom, dicht mond aen mond, en sei,
 Voldoet uw' lusten daer, mijn' hooghgeleerde Heeren.
 Nu hebt ghy plaets en tijd om fraey te disputeren.

50. *Kinder-waerheit.*

Ick vond mijn Buerman gram op dry onnoos'le Kind'ren,
 Daer van hy staegh 't getal sagh meer'ren meer als mind'ren.
 't Gespuys stond na sijn hoofd en gaepden al den dagh,
 Tot dat hy vraeghd' in 't laest, wat of 'er wesen magh,
 Daer dit gedrocht na kijckt? Ghy moet u niet vertoornen,
 Sprack d'oudste van den hoop, men seght daer staen twee hoornen
 Engroeyen uyt uw hoofd, en wy en siender geen;
 Ei, licht den hoed eens op en thoonter ons maer een.

51. *Aen eenen Dichter.*

GHy reedt, seght gh', op een Paerd dat lam was, als uw' herffen,
 Gelagen van die Verssen:
 Be-eedight het niet licht,
 Ick merck 't welaen uw Dicht.

52. *Waerseggens.*

Siet hoe ver Abraham de reden weet te rekenen;
 De grootste logenaers zijn d'oudst' en wijste Lien,
 Want, soo het spreekwoord seght, en veeltijds werdt gesien,
 De waerheit werdt gefeght door Kinderen en Gecken.

53. *Raedfel.*

TRijn weet een Raedfel uyt te geven,
 Daer veel' verstandige voor sneven:
 Sy seght, ick had, Jan heeft gehad,
 En beide zijn wy 't quijt, wat 's dat?

54. *Over-proef.*

'k Gaf een' gesonden Vriend een nieuw stuck Parmesaen
 Te proeven met een mes: dat nam hy dancklick aen,
 En sat en bad een' poos met fuchten en met sténen,
 Als ydel' kerck volck plagh, die 't heel doen en half meenen:
 Dewijl hy besigh bleef met d'oogen in den hoed,
 Berghd' ick mijn' Parmesaen, en sei, daer 's Stolwijcks goed,
 Gaet

Gaet daer uw'gangen in; want naer ick merck aen 't lefen;
Dat proeven fal met u een' goede Maectijd wesen.

55. *Vrouwen-roem.*

SIet wat een onderscheid, sei m' een vernuftigh Man,
Daer is geen' ondeughd, of wy hebbender wat van;
Wy Hoerejagen en wy tuyfchen en wy teeren,
Wy drincken ons versuft, wy vloecken en wy sweeren,
En wat en doen wy niet? de Vrouwtjens (soet geslacht)
En werdt gerechtelick niet meer te last gebracht,
Als twee artijckeltjens, by 't vies volck van de Kercken,
Qua' woorden en qua' wercken.

56. *Neel verongeluckt.*

HEt blixemde met Neel in 't vallen van haer Paerd;
En 't blancke vel, sei Dirck, was sijn besien wel waerd.
Staen u die Billen aen, sei Neel, hoe is 't gekomen
Dat ghy 'r niet met een' soen hebt afscheid van genomen?
Want lichtelick, sijn Heer,
En fiet ghy se noyt meer.

57. *Jan vaderloos.*

JAns Vader light in 't Graf, en Jan steeckt in den Rouw,
Dat's meer als redelick; maer, als 't wel wesen sou,
Sijn Paerd most oock in 't swart: neen, seght hy, dat's geen reden,
De Vader van mijn Paerd is noch niet overleden.

58. *Biecht en Aflaet.*

KLaes biechte droeffelick, hy had een' vette Ham,
Die hem van Lingen af ontrent half Vasten quam,
Alse en' verbooden spijs los in 't Secret gesmeten.
De Paep sei, gh' hadt se self noch beter op gegeten.
Heer, soo verstond ick 't oock; want (seid' hy) dat ghy 't weet;
Eerst at ick se schoon op, doe sineet icks' in 't Secret.

59. *Broer Herman.*

DE Deken van het Choor liet aen Broer Herman weten,
Die langh had stil geseten,
Hy sou sijn' mond op doen, en singen oock sijn best,
Soo wel als al de rest:

Ei, sei Broer Herman, groet den Deken mijnent wegen,
 En, heb ick wat gefwogen,
 Verfekert hem, ick ben
 Soo vrolick als ick een' van all' de Lollaers ken.

60. Klaers bescheid.

MEn hiet mijn' Boer een Toovenaer.
 Hy vraeghd' een wijs Man, Is dat waer?
 Neen, sei die Man; maer; wilt ghy 't weten,
 Een Koeckoeck moght ghy beter heeten:
 Een Koeckoeck, riep sijn' lichte Klaer,
 Die dat soo seker af kan meten,
 Voorseker dat 's een Toovenaer.

61. Hoofd-vleesch.

'kMOfst van een' steilen Berg, en wouwen Paerd vertrouwen,
 Maer mijn' twee voeten wel: mijn mé-maet socht te schouwen
 Het slijten van een nieu paer schoenen op dat pad,
 Het eenigh enkele paer schoenen dat hy had.
 Ick sei, 'k heb eenen hals die desen kop moet dragen,
 Hebt ghy uw schoenen lief, dien denck ick niet te wagen.

62. Groot verskil.

DIrck, seid' ick, biecht eens op, wat is sy, boos, uw' Griet?
 Hy seide, 'niet altoos, ick nam 't voor, 'altoos niet.

1. Gantsch
 niet.
 2. Altemet.

63. Van Teun.

TEun sagh sijn' grammen Waerd een' Kan den trap af goyen,
 En Teun nam Schotelen, Tailloor en Kandelaer
 En Soutvat en Servet, en wierp het'er al naer.
 Wat denckt ghy, riep de Waerd, soo met mijn goed te schoyen?
 Ick meenden u geen' schá,
 Sei Teun; 'k wierp u maer ná,
 En docht dat ghy my soo stilswijgens woudt doen weten
 Dat uw believen was beneden te gaen eten.

64. Moeder-lesse.

TRijn is een' maend getrouwt, en geeft alreadys haer Man
 De Koeckoeck tot een' Van.
 De Moer bekijftser om, en seght, ghy malle vercken,
 Derft ghy 't hem laten mercken,
 En zijt ghy pas een' Vrouw geworden in sijn bed?
 Ick heb wel anders op mijn kakelen gelet:

'k Ben met uw Vaer getrouwt nu in de dertigh jaren,
En heb hem noch soo veel niet derven openbaren.

65. *Hooge Lof.*

MYn Backers Soon verschoont sijn Vaer,
En seght met veel beleeftheit,
De lasteringh en is niet waer,
Het is soo vromen Man als oyt by Brood geleeftheit.

66. *Val om val.*

KLaes Decker viel van 't hooghste dack,
En 't was sijn hals niet die hy brack,
Maer van sijn 'armen Buerman:
Daer sagh de Soon wat fuer van,
En quam'er over aen 't gepleit.
De Decker sprack met goed bescheid,
Heer Schouth, wat val'ter veel te seggen?
'k Wil geeren op de plaets gaen leggen,
Daer ick sijn Vaer (God hebb' de ziel)
Gantsch niet moetwilligh overviel.
Wil hy my daer doot komen vallen,
Ick stel het in sijn welgevallen,
Al wouw hy, tot mijn ongemack,
Van noch twee mael soo hoogen dack.

67. *Goed bericht.*

DIrck, seid' ick, die uw Paerd een tel heeft leeren gaen
Was wel een' groote Beest, en heeft het niet verstaen.
('t Paerd draefde hoogh en hard) of 't qualick gaet of wel gaet,
Sei Dirck, die faeck gaet my en niemant anders aen;
Maer 't is een' groote Beest, die seght het Paerd een tel gaet.

68. *Bestijckt Londen.*

OUd Londen is door 't vier geloutert als metael,
En 't scheelt van dat het was niet anders als sijn stael
Van afgesleten lood: maer, als wy 't seggen moeten,
Wat is een' schoone Vrouw met stinckend-vuyle voeten?

69. *Kunst om kunst.*

ICk sweer by dese Kaers die 'ck in mijn' handen houw,
Sprack Wouter tot sijn' Vrouw,
'k Heb al den nacht gedroomt dat ghy my deser dagen
Twee hoornen hebt doen dragen.

'k Sweer,

'k Sweer, sei sy, by het Brood dat gh' hier voor oogen siet,
 't En is de waerheit niet.
 Eet dan dat Brood, seid' hy: neen sprack sy, gaet ghy voren,
 En eet uw' Kaers eerst op, want ghy hebt eerst gelworen.

70. *Engelsch Geld.*

DE Londen-Toursche Munt gaet alle Munt te boven,
 Haer' held're Stempelen zijn niet genoegh te loven;
 Haer' deughdelicke waerd' in Goud en Silv're stof,
 Ja tot in Kopere, gaet boven allen lof;
 Wat dunckt u, Vreemdelingh, waer't niet met alle reden
 Dats' all' in sulcken Munt' haer handelingen deden?
 Ja't: maer daer isser een' van overlangh bekennt,
 Daer't Volck niet af en wil, soo ist'er aen gewent:
 Het is een' valsche Munt, dat weet men van te vorens;
 Noch doet m'er gins en weer betalingh mé, met Horens.

71. *Jans Bywoord.*

Verstaejet wel, voeght Jan by allerhande reden,
 Sels feght hy, als hy bidt, ó Heer, verstaejet wel?
 En die soudt wel verstaen, verstond Jan sijn' gebeden;
 Maer Jan verstaet, ontrent, sijn selven als een' Bel.

72. *Dircks Dood-siecken.*

Ick vraeghd', Hoe raecte Dirck om 't leven, was't van drincking
 Of van een' sincking? Neen, seid' yemand, geen van twee;
 En evenwel van beid': Hy tuymeld' in de Zee,
 En dronck sijn selven doot, en bleef voorts in een' sinckingh.

73. *Engelsch heet.*

Hoe komt, een Engelsch Man soo onschouw voor den bast is?
 Om datter sterven slechts, en anders niet; aen vast is.

74. *Die soecks en vindt niet.*

Neel klaeghd' haer Maeghdom was verlore:
 Ick seide, laet ons om doen hooren,
 En soecken of hy ergens is:
 Neen, sei se dat is t'ongewis,
 Leert ghy niet beters in uw' Boecken?
 Ick ben hem quijt geraeckt met soecken:
 En deser dagen socht hem een,
 En docht, hy had hem by een been:

Maer, goede knecht, hy was bedrogen,
Het vogeltje was langh ontvlogen.

75. *Aen een Engelschman.*

TOm, houdt uw' handen t'huys, en wacht u voor den bast,
Daer's niet den hals alleen maer oock de dood aen vast.

76. *Aen droncken Teun.*

ANtoni, vochte Vriend, maect eenseen eind van natten,
En leert der luyden wijsheit vatten
Die d'eerste Taelten deele viel,
Haer spreekwoord seght, Gods Geest bemint een' droge Ziel.

*Spiritus San-
ctus amat sic-
cam animam.
dicit. Hebr.*

77. *Maeghdom.*

MQy' Anne wouw filosofheren,
En van de Leden-snijders leeren,
Wat Maeghdom was, en waer hy lei;
Ick gaf haer kort bericht, en sei;
Hoor, Anne, gaet in uw geweten,
Ghy kunt het nergens wissel weten;
Want Maeghdom, tusschen ons gefeit,
Is een' onnosel', onversleten,
Onkundig' ongebefightheit.

78. *Mis-besfeerde weldaet.*

HEB Franse een' dienst gedaen, die wel een dienst magh heeten:
Nu 'k sijn' erkentenis daer tegen soeck, is't mis:
Hy seght, het magh wel zijn, maer heeft het schoon vergeten.
Heet dat vergeten schoon? my dunckt het leelick is.

79. *Wraeck gierige Trijn.*

TRijn had den Schouth geklaeght, sy was van Dirck verkracht,
Somtjids een' heelen dagh, veeltjids een gantschen nacht.
Soo dickmaels? sei de Schouth; wat lusten u te swijgen?
Ghy hadt hem overlangh gehangen konnen krijgen.
'k Liet hem begaen, sei Trijn, op dat hy eens gevat
Sijn' welverdienden loon' mocht krijgen op een rad.

80. *Onkeur.*

ICk weet niet wat een Geck van beiden beter dé:
Den over-drincker delst en vult sijn' eigen Zee,
Daer in hy endelick versuypen moet en stranden;
Den over-eter graeft sijn' Graffte met sijn' tanden.

81. *Stock-spijfen.*

DEr Vraten mogen zijn recht wandelende Graven,
 Daer allerlei Gediert doorgaens in werdt begraven;
 Tot dat de Graven selfs geraken in haer Graf,
 En voeden daer Gediert dat haer noyt voedsel gaf:
 Geraken sy 't wat vroegh, sy hebben 't danck te weten
 Aen een klein Englands gebreckjen, Over-cten.

82. *Aen Jan den Vloecker.*

DE Duyvel hael' my, Jan, is schier uw derde woord:
 Uw vloecken, schijnt, en is tot noch toe niet verhoort.
 Maer of de Geck eens voort quam,
 En dat hy u by 't woord nam:
 'k Wil oock eens vloecken, Jan, de Duyvel hael' my niet,
 Voor uwen Swanen-fangh waer dat een droevigh lied.

83. *Mare Liberum.*

Schoon Engeland de Zee alleenigh kost behouwen,
 't En seght niet; Recht en is op geen geweld te bouwen.
 Goed hebben is 't niet al; maer hoemer aen geraeckt,
 En of een Meester is, of maer den Meester maeckt.

84. *Vinnigh Schouw-spel te Londen.*

Ick schroom voor d'Engelschen haer spel met stael of stock;
 Het Volck flaet en verscheurt malkanderen om 't jock.

85. *Nieuw Parijs.*

Besocht ick nu Parijs, ick schrickte voor 't gezicht.
 Het isser net by daegh, by doncker ister licht.

86. *Voorsofgh.*

Ghy hebt schoon' handen, Truy; maer, fullen wy gaen eten,
 Soo waschts', als ick de mijn',
 'k Sie wel hoe schoon sy zijn,
 Maer hoese schoon zijn, Truy, dat dien ick oock te weten.

87. *Neels klein gebreck.*

Neel is niet fot, naer ick het vat,
 Men moet haer all' haer' eere schencken;
 Sy leeft niet sonder achterdencken;
 Maer aen de voorsofgh hapert wat.

88. *Mijn Boeck-sibat.*

Wat light ghy en bedilt de menighte van Boecken,
 Die 'k langh vergadert heb, en meer en meer doe soecken?

't Zijn doode Vrienden, Neef, van reden, van verftand,
 Van alle wetenfchap, van alle tael en land,
 Die fich tot mijn gerief op allerhande vragen,
 Of als Berichterem, of als Getuygen dragen,
 En paffen op mijn oogh, geef ick s' een wenckje flechts,
 Als d' onderdanighfte van mijn gebroodde knechts.
 Maer, zijn fy niet te veel om t'famen te doorlefen?
 Ontwijffelick te veel; en foud't mijn' meeningh wesen
 Al wat gefchreven is en wat gefchreven wordt,
 Door en door heen te sien, mijn leven viel te kort:
 Maer, Neef, ghy zijt mijn Vriend en and're fonder ende:
 Neemt dat ick duyfenden en meer daer neffens kende.
 Waer't my niet heugelick met luft en vrijgheit
 By een of meer te gaen om reden en befcheid:
 En fou dat noodeloos, of overtolligh heeten,
 Kost ick niet even juyft al weten dat fy weten?

89. *Onwiffe Borgh-tocht.*

DIrck biedt my voor mijn geld fijn' Ziel tot onderpand,
 Maer 't is te lichten quant:
 Ick foeck een ander pand;
 Dat eerfte dunckt my niets te feker in fijn' hand.

90. *Verscheiden' oorber.*

DE Rijke wandelen om eet-luft te begaen;
 De Bedelaers wandelen om hongers-noot t'ontgaen.

91. *Redelick roemen.*

DIrck, pocht ghy met uw fpringen,
 Als van feer groote dingen?
 Wat's twintigh voet? ick heb't in lange niet begoft,
 En nam wel eens foo ver te fpringen: Als ick kost.

92. *Armen wensch.*

MY feid' een Bedelaer, ghy feght wel, rijke Heeren,
 God geeft een menfch al kou na kleeren:
 En't magh wel wesen; maer ick wouw
 Dat God my kleeren gaev na kou.

93. *Kinder-werck.*

ELf moye Kinderen heeft Henrick by sijn Wijf.
En 't Wijfroemt, 't is haer werck, en Henrick stoft, 't is sijn
werck:

Maer 't pocchen loopt ten eind; sy heeft het twaelfd' in 't lijf.
Tot noch toe was wat deeghs, nu werdt het al dozijn werck.

94. *Op een' Geraemte, aen een' Schoone.*

DE kleeren doen 't u, Trijn, het sachte vel en spieren,
Dat gh' onder menige de schoonste heet en zijt:

Maer die zijn voor de Mot, en dese voor de Pieren,
En dat kan kortelingh geschien, of metter tijd.

't Zy laet, of kortelingh, dan sult ghy dit dingh wesen,

Dit Cabinet-stuck, Trijn, siet en hersiet het vry,

Let wat een lieflickheit van leden en van wesen:

't En is geen logen, maer uw' eigen Schildery.

En, sal ick verder gaen, wanneer ick, in gedachten,

Van kleeren, vleesch en vel uw' ydelheit ontklee,

Siet wat gh' eerbiedigheit van my hebt te verwachten:

Mijn soete Pronckertje, ghy zijt dit dingh alree.

95. *Van Maey.*

DAer loopt een kindje by de wegh

Dat Maeyke by haer' Man heeft:

Soo seght de Wereld: maer ick segh.

Wie weet of 't May'er van heeft.

96. *Van My.*

MYn Even-naesten als mijn selven te beminnen?

Ick weet, het is de helft van 's Heeren groot bevel:

Maer hoe besta ick van mijn selven te beginnen?

'k Bemin mijn selven niet; ick ken my al te wel.

97. *Kloecke Klaes.*

KLaes is een Krijghsman als sijn Vaer;

Sy vreesen bey niet als 't gevaer.

98. *Dircks Ontleggh.*

DIrck light en loopt by lichte Klaer,

En wil 't niet hooren als wy 't seggen;

Want, seght hy, 't waer een Tovenacr,

Die zeffens looppen kost en leggen.

99. *Ont-*

99. *Ontwaeck.*

WAer was ick daer, en wie en wat?
 Waer ben ick nu, en wat en wie?
 Welck is de waerheit, dit of dat,
 Of dat ick fagh, of dat ick fie?
 Ick kom van droomen, dat's gewis,
 Nu gaen ick waken, soo ick meen,
 Maer daer het een als 't ander is,
 Welck is het sekerste van tveen?

100. *Andriefens archje.*

ICK strafte ernstelick Andries, den lichten laccher,
 Van dat hy vroegh en laet in 't Hoerhuys lagh' en liep:
 Hy loegh my uyt, en sei, wat dat ick keef of riep,
 Hy lagh'er niet en liep; hy lieper maer, en lagh'er.

101. *Raedfel.*

KLaes, hebt ghy wel geleert in Duytsch of in Latijn,
 Wat elck een werden wil, en niemand en wil zijn?

102. *Kundigen Ouderdom.*

DAer verweist een heele sleep
 Jonge Joffertjens en Heeren:
 Maer men meent, sy sullen t'scheep
 Zedigh liggen in haer' kleeren.
 Bestemoer, die't seker vat,
 Houdt sich niet te vreên met meenen:
 Kleeren? seght sy, wat helpt dat?
 Kleeren zijn geen' Molesteeen.

103. *Aen Dirck.*

WAt light ghy my en prijst? Dirck, is 't om my te wijfen
 Hoe ick u prijfen moet, om recht voor recht te doen?
 Vriend, wringht u daer de schoen,
 Ey lieve, scheidt uyt prijfen.

104. *Hooffsch onrecht.*

't **H**OF wil bekeken zijn in hooge Feesteryen;
 En't Volck dat kijcken wil en wil het Hof niet lyen;
 Of't kost niewsgierige veel stooten en veel slaen:
 Om't kijcken niettemin werdt d'ydelheit gedaen.
 Verstoot den Armen dan, en doet de Rijcke wijcken;
 Als niemand kijcken quam, hoe soud' het Hof staen kijcken!

105. *Tij-*

105. *Tijdigh vreesen.*

MY dunckt, de Man sprack wel en waer,
Die dus het vonnis wees:
't Is beter vrees met geen gevaer,
Als met gevaer geen' vrees.

106. *Twee te vreden.*

DE Doove prijft het sien, de Blinde prijft het hooren:
Want d'eene hoort door 't Oogh, en d'ander siet door
d'Ooren.

107. *Boeren Vryagie.*

Siet hoe het groene hout light aen het vier en pist:
Dat houtje ben ick self, Trijn, of ghy 't niet en wist:
Soo doet my 't Minne-vier mijn' bitt're tranen storten,
En om u schreiende mijn jonge leven korten.
Dit sprack een Boeren Knecht; 'k weet niet van wiem' of waer
Een reden hooren sou die reden-rijcker waer.

108. *Beet om beet.*

KLaes gaf sijn boose Wijf een Been, om aen te knagen;
Vleesch gunden by haer niet: het Wijf, in plaets van klagen,
Verhaelden hem wat niëws, wat herder als dat Been:
Van mijn' dry Kinderen, sei 't Vercken, isser een'
Dat ick gedragen heb, maer niet van u gedragen:
Nu hebben w' elck een Been; laet elck aen 't sijne knagen.

109. *Engeland.*

DAer's niet in Engeland, of 't is voor goed te houwen,
Op sommige Mans naer, en menighte van Vrouwen.

110. *Op het stelen van des Koninghs Kroon door N. Blood.*

Die dieffche Moordenaer maeckt groot gerucht in 't Land:
Maer, heb ick 't wel onthouwen,
Dat noyt en sal verouwen,
't Is d'eerste Schelm niet die de Kroon heeft aengerandt.

111. *Trijns verschooningh.*

MAenachtigh, seid' ick eens, Maenachtigh zijt ghy, Trijn:
Dat heet ick, los, als ghy, en wispeltuer te zijn.
Maenachtigh, sei de Pry, soo heet ick onwaerachtigh;
Ghy spelt een E. te veel, ick ben maer wat Manachtigh.

112. *Van Jans Klappei.*

TWaelf groote wonderen heeft Hercules gedaen.
 Soo Jan sijn' Huysvrouw's Tongh gekregen hadd' aen 't staen,
 Geen wonderlicker feit hadd' Hercules begaen.

113. *Moy en onlieffelick.*

MEn prijft uw aensicht, Nel, gelijk wy 't prijsen moeten:
 Maer weest niet al te fier, gh' hebt oxelen en voeten.

114. *Aen kale Andries.*

GHy hadt wel eer een dingh dat Voorhoofd hiet, Andries;
 Nu isset soo beroyt van watter stond en wies,
 En sulck' cenparigheit van voren tot den neck toe,
 Dat, kost ghy noch een Neus, twee Oogen en een Mond,
 Als dobbele Jan gat, bestellen in dat rond,
 Uw' Ooren hoorden pas een' anderhalven geck toe.

115. *Besorghde Klaer.*

DE vallende sieckte, de swaerste van allen,
 Heeft Klaertje doen tuymelen vier of vijf jaer,
 En evenwel heeftse noyt buylen gevallen;
 Soo sorgen de jonge Doctoren voor Klaer.

116. *Mannen voordeel.*

DE Vrouw moet naden Man, niet dese na haer heeten:
 Waer komt dat recht van daen?
 De Vrouwen moeten weten,
 Quam 't licht niet uyt de Son, daer waer 's geen in de Maen.

117. *Doen en swijgen.*

MY vraeghden een Barbier,
 Hoe 'k my wouw scheeren laten;
 'k Sei, op een' nieu' manier,
 Knap wegh, en sonder praten.

118. *Pieters keur.*

Ick vraeghde Pieter buer, waer of hy meest af hieuw,
 Of van een' bruyne Vrouw, of van een' blanck'en roode:
 Meest, seid' hy, van een' Vrouw gelijck de Fransche mode,
 Die wordt van oud weer nieuw.

119. *Aen Dirck.*

WAt waer men beter quijt, of alle de Doctoren,
 Of all' de Honden, Dirck? Laet uwe wijsheit hooren,

Ick

Ick vraegh het ernstelick, en dit s' er mijn sin van :
 De Honden hiel men best: want van een eerlick Man
 Waer licht, in hoogen nood, een nieuw Doctoort te maken,
 Maer, sonder Hond, hoe soum' aen nieuwe Honden raken?

120. *Aen Jan.*

JAn krijgt geen' Kinderen die hem gelijcken.
 Het rechte vonnis is seer licht te strijcken;
 En blind is hy die 't niet en siet:
 De Koeckoecks Wijf gelijckt hem niet.

121. *Aen oude Dirck de Verwer.*

Dirck, is de Verwery uw' Neeringh? slaet eens gá:
 Uw Haer was swart geboren;
 Nu wordt het wit geschoren:
 Dirck, zijt ghy van de kunst, verwt dat Natuer eens ná.

122. *Aen Heer Betweet.*

HOe ick mijn' redenen beleggh en overlegh,
 Ghy staet en schudt uw hoofd op alles wat ick segh:
 Dat schudden komt my voor, als of ghy socht te weten
 Hoe vol uw' kruyck noch is, uw' Herflens uytgesleten,
 Of noch wat overigh: maer siet toe, wijse Heer,
 Ghy schudt uw Haer van 't hoofd, en hebt'es weinigh meer.

123. *Aen overlesen Jan.*

UW' lesen neemt geen end. Noyt zijt ghy fat van leeren:
 Maer of 't oock al gedijdt
 Daer ghy foo graegh in bijt?
 Jan, die veel eten derft moet kunnen wel verteeren.

124. *Keur van lacchen.*

PHlip hoetelt ons met veel lam Sneldicht by den Wijn,
 En meent, wy lacchen om haer' lieve kluchtigheden:
 Maer wy belacchens', en wy lacchens' uyt met reden:
 Het scheelt veel, kluchtigh, of belacchelick te zijn.

125. *Raed voor brand.*

Dirck, zijt ghy van die gasten,
 Die't malle Minne-vier niet weten uyt te vasten?
 Dit raed' ick u voor 't best;
 Krijght niet als een jongh Wijf in 't bed: *Probatum est.*

126. *Nieuwsgierige Frits.*

FRits vraecht my nu en dan, wat ifser nieuws van waerde?
 Nieuws? segh ick, wat een' vracgh! daer is niets nieuw op aerde.
 Laest had hy sich bedocht, en had des' antwoord rec,
 Is't soo op d' Aerde gestelt, wat ifser nieuws op Zee?

127. *Neels verdeelingh.*

NEel meent, het half gefagh en is haer niet t'ontseggen;
 En soo men 't tegenspreect, dus weet sy 't te beleggen:
 Wat reden soud' het zijn, dat een staegh onder laegh?
 Ten minsten elck sijn' beurt, 's nachtsick, en Jan by daegh.

128. *Reckelicke Pieternel.*

DE Roomsche Pieternel trouwt onsen Geusen Klaes,
 Sy in de Bijbel-stof onkundigh, en hy baes:
 Soo soeckte geen gerucht van heilige krackeelen;
 Sy wil mégaende zijn, en, om in geen en deelen
 Het Huys t'ontruffigen, sy schenckt Jan 't heel geschil:
 Een puntje houdt sy 'r uyt; dat van den vrijen wil.

129. *Sterven.*

WAt light ghy my en vraecht wat sterven in heeft, Jan?
 Waght, tot dat ick het eensgproeft heb, en vraecht dan.

130. *Nacht.*

DE Nacht is Weduwe van onsen Gifter-dagh.
 Soo dunckt my dat s' in ernst het Rouw-kleed dragen magh.

131. *Aen Tijs.*

DE Wijse noemen u een' Geck, de Gecken, Wijs:
 Leght eens hand over hert; wat dunckt u selver, Tijs?

132. *Aen Andriës.*

RYck werden of geleert, Andriës, daer hoort verstand toe:
 't Is wel uw' gadingh; maer, zijt ghyder wel de Man toe?

133. *Dirck vrye Vryer.*

DIrck houdt het met de ruymt', Neel, Ann' en Pieternel
 Past hy met beurten op, en seght, hy heeft gelesen,
 Twee Meesters t'samen wel te dienen, kan niet wesen;
 Maer dry Meesterffen wel.

134. *Gelijck en ongelijck.*

DE Haeren van mijn hoofd, sei Klaes, zijn niet om tellen:
 Ons' oock niet, spraken twee sijn' pockige gefellen,

En 't wierde licht gelooft;
Sy 'n haddens geen op 't hoofd.

135. *Aen Pieternel.*

AL roepen sy wat luyd, en denckt niet dat s' in nood zijn,
De Vrijers, Pieternel, of geern te Grave gaen:
't Isfoo te seggen, Ja; maer lus is 't te verstaen:
Sy willen wel voor u wat steryen, maer niet doot zijn.

136. *Nieuwe Van.*

NEel kreegh een' dicken buyck, by nacht, van Jan haer Man:
Soo docht sy; maer 't was mis; het was een and're Jan.
Die goe Man doolden oock, en docht dat Neel sijn Wif was;
Doe 't Kind te voorschijn quam, 'k hoor datter groot gekijf was,
Of 't Bastaert heeten most. Neel had het wel gekregen,
Of 't van een' vreemden was; die meende 't mé ter degen.
Ick laet het scheiden by de wijsteluy van 't land:
Ick doopte 't Kind altoos, Jan Jansen misverstand.

137. *Wijse verschooningh.*

NAtuer en lijdt geen leegh: daer derft Reinier mé proncken,
En, seght hy, ben ick vol, ick ben natuerlick droncken.

138. *Keur.*

't **I**S soet voor 't Vaderland te sterven, sei m' een Heer;
(Wil hyder sich af roemen,
Hy magh sijn selven noemen,)
Maer langh voor 't Vaderland te leven, acht ick meer.

139. *Verliesje.*

NElishaer Eertje quijt by een moy jeughdigh Heertje.
En 't schijnt een groot verlies, na dat haer Nel gelaet:
Maer, als men 't wel bevroedt, 't en is maer 't halve quaed:
Daer schortte wat: 't en was haer Eer niet; maer haer Eertje.

140. *Horologien.*

ORlogien, meestendeel, zijn wel te recht gedoopt;
Men voert'er Oorlogh mé, na 't goed light en verloopt;
Gestadigh nieu krackeel van stellen en herstellen,
Van ongewis vermaeck voor een verskert quellen:
En, als men t'enden is,
Is't weer en weerom mis.

En die der op vertrouwt werdt all' uer eens bedrogen.
Orlogien schijnen half Oorlogen, half Oor-logen.

Rrr 3

141. *Op*

141. *Op een' Bibel.*

GOe Mannen, hoort,
Dit 'ft heiligh Woord
Dat God aen alle luy sendt:
Een Woord soo veel als duysend.

142. *Weldaed sonder danck.*

HOe noemt gh' uw Vader, Jan, een Vreck, een Gierigaerd?
Hy is, altoos voor u, van d'allermildsten aerd:
Want hoe hy minder geeft en meer spaert al sijn leven,
Hoe hy u meerder pafst te laten en te geven.

143. *Langh leven.*

OUd, ballingh, siek en arm, noch soeckt de Mensch niet t'enden:
Is 't mog'lick dat men noo wil scheiden van ellenden:

144. *Keur.*

ICk vraeghd' een' droncken Waerd,
In 't praten by den haerd,
Wat hadt ghy liever, Aert,
Of op een kreupel Paerd
Een' Somer-dagh te hincken,
Of dat ghy op der aerd
In 't slijck getuymelt waert,
En, 't Backhuys vol vergaert,
Uw selven soudt verfincken?
Heer, seid hy, metter vaert,
Als had hy 't my gespaert,
'k Had liever eens te drincken.

145. *Trouw om baet.*

SY zijn maer schaduwen, die rijcke Luyden volgen
Soo langh haer' Sonne schijnt: werdt eens het Weer verbolgen,
En schijnt de Son niet meer;
Wegh, schaduw, met den Heer.

146. *Aen de Waerfeggers.*

't **I**S al van 't geck met u, ghy etende Propheten:
Ghy hoort of alle dingh, of niet met al te weten.

147. *Verflapen tijd.*

MYn' Kind'ren, laet u die les geven:
Hoe langer slaep, hoe korter leven.

148. *Beeste-*

148. *Beestelicke redelickheit.*

WAerom eet Harmen niet, als and're, dat hy borst?
 Den honger verghet het niet, 't is tegen Hermans borst.
 Waerom en drinck ick niet onmenschelicke togen,
 Als die my Herman verghet? 't is boven mijn vermogen,
 En tegen heugh en meugh; dat is, ick heb geen dorst.
 Wat breeckt sich ymand 't hoofd met my te liggen moeyen?
 Waer siet men my voor aen? vermagh ick meer als Koeyen?

149. *Visiten.*

Visiten op een' lijst, is 't vuylste tijd verdrijven
 Dat oyt ter wereld quam uyt hoofden van de Wijven.
 Klapeyen, blijft by huys, daer valt genoegh te doen,
 Spaert Tongh, en Tand, en Lip, en Kaeck, en Koets en Schoen,
 Tot dat den Oorber kom: 't voeght Rocken en 't voeght Broecken
 Om boodschappen te gaen, niet boodschappen te soecken.

150. *Griet Pest-vry.*

AL woedt de Pest in straet en stegen,
 Noch noyt en heeftse Griet gekregen.
 De Pest is Pest; soo is Griet mé,
 't Een Mes houdt 't ander in de schee.

151. *Noyt yet.*

Dat over is, is wegh, dat komen sal, is niet:
 Wat is het, arme mensch, 't punt dat u overschiet?

152. *Graf-schrift van een' Klappei.*

Hier light sy die geen dingh aen 't swijgen konde krijgen,
 Als de beleefde dood, en nu alleen beleeft.
 S'heeft soo oneindelick al sprekende geleeft,
 Dat s', of se schoon in 't graf voor altijd heeft te swijgen,
 Noyt soo veel swijgen kan als s' hier gesproken heeft.

153. *Vaste gissingh.*

Moft yeder quaed oogh wegh en yeder boose hand,
 Wat sagh men handeloos' en blinde Li'en in 't land?

154. *Op de Schildery van Klaertje Klaps.*

WAer voor is lof en loon, die dese Schilder krijght?
 Dit dingh gelijckt haer niet, Klaer de Klappei, het swijght.

155. *Klaes*

155. Klaes bestruyft.

DE saeck is af gemaect ;
 Klaes en sijn pockigh Wijf, door goe luy tusschen beiden,
 Zijn echteloos gescheiden :
 Soo is hy van de Hoer geraeckt ; ja toch, geraeckt.

156. Eige sorgh.

HOe komt ghy soo gevoedt, soo doorspeekt, soo doordick,
 En 't Paerd dat ghy berijdt, soo been-dor en soo mager ?
 Hielick mijn' Buerman voor : sijn' antwoord was, hoort, vrager,
 Mijn Knecht sorgh voor mijn Paerd, en voor mijn selven Ick.

157. Graf-schrift van een Advocaet.

EEn Uerwerck dat langh heeft geslagen en gewesen,
 (Een Man die machtigh heeft geschreven en gepleit)
 Is onder desen Steen in 't doncker wegh geleit,
 En nu, door ongebruyck, tot roest en rot verwesen.
 Hoe 't aen den stilstand quam van wijfen en van slaen ;
 Is in een woord geseght, 't en kost niet langer gaen,
 Sijn veer en snaer was af, en niet weer op gewonden,
 Door onkund en gebreck van Luyden die 't verstonden.

158. Aen een' ydele Joffrouw.

GHy mooght uw arme vleesch wel cieren als een Pop ;
 't Is tegenwoordigh op, en mogelick korts op :
 Hoe dat het binnen 's jaers sal zijn, is niet te weten,
 Of mog'lick op de Been, of mog'lick op gegeten.

159. Grooter hoop, slechter koop.

DIrck, seght men, heester dry, en werdt daer uyt geacht
 Een Lands-knecht in het Veld van meesterlicke macht :
 Maer Dircks bekentenis light averecht daer tegen ;
 't Is, seght hy, min noch meer met sijn bestel gelegen,
 Als daer 't veel' Knechten d'een op d'and're laten staen,
 En in 't gemeen versuym geen werck en werdt gedaen.

160. Op de Schildery van moye Maey.

DIt hoofd gelijckt u soo, en is, als ghy, soo fraey,
 't En is geen' Schildery, het is uw Spiegel, Maey.

161. Aen Jan op sijn Contrefeitsel.

HOudt my ten besten, Jan,
 'k Weet niet meer als ick kan :

'k Sagh niet dat ghy dit waert, van ond'ren, noch van boven:
Maer, nu 't de Schilder sweert, behoort ick 't te gelooven.

162. *Aen Klaes Langh-Neus.*

DE gaten van uw' Neus staen soo ver van uw' Ooren;
Ick weet niet, als ghy nieft, Klaes, of ghy 't al kont hooren.

163. *Aen een' geblankette.*

WAer zijt ghy, Pieternel, doet eens dat Masker af:
'k Wouw wel het Kind eens sien dat God uw' Moeder gaf.

164. *Aen de selve.*

DIe u sal schilderen, hy magh'er neerstigh by zijn,
't En sal noyt Principael, noyt anders als Copy zijn.

165. *Aen een' Vriend.*

VErtrouwt my uw geheim, en houdt het wel vertrouwt,
En onaffcheidelick als aen mijn hert getrouwt:
'k Heb't menigh jaer geweest, en ben 't noch, stille weter:
Kent ghy my van soo langh, mistrouwer, en niet beter?

166. *Blinde Min.*

BEtoovert Mannevolck, hoe komt ghy al uw' fin
Aen vaetsche voddery te hangen, en noch min?
Het kostelickst van al, daer aen gh' u loopt vergapen,
Of 't yemand met een' tangh van straet wel op sou rapen?

167. *Loos berouw.*

MEldt gh' all' uw' Sonden, en beklaegts' als 't t'einden 't jaer is,
En meentse weer te doen: ver zijt ghy van 't berouwen
Dat God vereischt: ghy maect niet als een' Inventaris
Van vuyle meubelen, maer die ghy wilt behouwen.

168. *Jan Waen-Baes.*

TRijn seght haer Jan is Baes; en moet altoos Baes blijven:
Maer, valter wat te kijven,
Hy moeder onder deur, want Jan foeckt geen geraes:
En noch blijft Jan al Baes.

169. *Dircks wensch.*

DIrck, seid' ick, dat gaet wel, 'k heb menighmael geseht,
Dirck blijft al vrolick, en is noch den oude knecht.
Hy gaf my dit bescheid; 't is waer alsoo ghy seght, maer
'k Wouw dat het logen, en ick noch de jonge knecht waer.

170. *Engelsch Vee.*

Dirck, gaet ghy soo naer Engeland?
 Doorfiet het wel aen allen kant;
 Ghy sult'er vreemdigheden vinden
 Die and're Volcken noyt versinden:
 Maer schrickt niet, soo ghy op uw pad
 Te Landewaert, en meest in Stad,
 Veel' Horenbeestery van aensien komt t'ontmoeten;
 Met even groot getal van Hoornen als van Voeten.

171. *Misverstand.*

Ghy light my op het lijf als lood, ick kan 't niet verdragen,
 Sei Griet, op zy van Dirck in een' gehuerde wagen;
 Als lood? sei Dirck; te nacht en klaeghde ghy soo niet,
 Of ick u lastigh viel. Wat seght ghy, Fielt? riep Griet;
 Houdt Hoeren fulcken tael; ick ben een' Vrouw met eeren.
 Ja, ja, sei Dirck, komt hier, verklaert voor dese Heeren,
 Waer sliedt ghy desen nacht? waer? sei sy, te Schiedam:
 Siet of ick liegh, sei Dirck, en ick te Rotterdam.

172. *Mis-medelijden.*

Beklagen wy dien Man, die na 't Schavot toe treedt?
 Hy gaet maer sterven; en soo doen wy alle uren:
 Daer in verschillen wy; hy, de verwesen, weet,
 Hoe korts hy sterven sal, en hoe het kort sal duren:
 En wy en weten 't niet: soo is die Man sijn' pijn
 Geruftelick getroost om dat se sal beginnen
 En einden t'eener stond. Wie weet dat van de sijn?
 Daer is meer onderscheid; hy sterft met volle sinnen.
 Wie is daer seker van? hy sterft in vol berouw,
 In 't midden van der sijn' en and're veelgebeden.
 Wie isser die die gunst niet geern uytkooppen souw?
 Hy sluyt sijn' Rekeningh met een Godsaligh heden.
 Hy sterft aendachtelick, en spoedigh en gereedt.
 Beklagen wy dien Man die na 't Schavot toe treedt?

173. *Jan Wijve-smijter.*

Syn luye Wijf, seght Jan, is innerlick genegen
 Om wercks genoegh te doen: maer 't schort haer aen vermaen:
 't Is met haer min noch meer als met een key gelegen;
 Begeert men 't vier daer uyt, men moet het'er uyt slaen.

174. *Bouw-*

174. *Bouw-konst in dryen.*

DIrck, pronckt ghy met uw Huys als met een deftigh werck?
 Laet sien eens, is 't oock Fraey, Gemackelick en Sterck?
 Fraey, heet ick, als een mensch; dien hadt ghy na te Apen;
 Of, wilt ghy oock, een Beest; dat's allerweegh recht-schapen:
 Al 't enckel midden in, al 't dobbel aen weer zy;
 Soo zijn Gods schepselen, de redenloos' en wy.
 't Gemackelick past net, gelijk de sctie 't Geweer doet,
 Als 't al te ruym, niet slopt, en 't al te nau, niet zeer doet,
 Gelijk de Schildpad woont en 't Sleckjen in sijn' kluyts,
 Niet grooter, yeder een, niet kleiner als sijn Huys.
 Sterck noem ick dick en dicht van boven en ter zijden,
 Om Regen en om Wind gerustelick te lijden,
 Om, sonder 't plaesteren van alle daegh weer aen
 D'een op den and'ren lap, sijn' jaren uyt te staen.
 Gebreeckt hier een van dry, 't en is geen Huys ter eeren.
 En ick vergeeft, voor eens; maer ghy moet beter leeren.

175. *Aen Wilm.*

Wilm, hebt ghy soo veel tijds beleeft,
 En blijft ghy altijd onbeleeft?

176. *Ontwaeck.*

'k **W**Ouw droomen droomen waer, en datter noyt geen
 droomen
 In menschen herffenen aen 't gaen en waer' gekomen.
 De nacht is voor de rust, de rust is voor den nacht,
 En ick heb all' mijn' rust in onrust doorgebracht.
 Slaep, seghm' en dood is een: die doodt wil zijn moet sterven,
 Die slaept moet sijn' gedacht, die doodt is, 't leven derven.
 'k Heb slapende gedocht dat ruym noch reden heeft,
 Wat 's dat voor sterven? 'k heb mijn selven overleeft.

177. *Milde Klaes.*

Klaes, arm en oud Soldaet, spreeckt van milddadigheit
 Als van sijn' eigen' deughd, niet sonder grond, en seit,
 Wat pocchen rijcke Lien met veel en mild te geven?
 Van daegh en neem ick maer vijf stuyvers voor mijn leven.

178. *Tot God.*

Ick lijd' aen Oor en Oogh; en, waren bei genesen,
 My dunckt, geluckiger en kost geen mensche wesen:

Maer, Heer, ghy kent mijn nutt: veel beter mis ick bei,
Dan dat ick, wel van bei genesen, nooder schei.

179. Cromwels Hoofd op Westmunsters Sael.

DIt Hoofd wouw 't Opperhoofd van alle hoofden leven,
Hier is het half geluckt; daer schort niet aen als 't leven.

180. Glafen hulp.

IS alle dingen oud, en werdt'er niet geboren
Gedacht, geseght, gemaect, dat niet en was te voren?
Komt, laet hem antwoorden die 't enckel hebben wil,
Waer door sagh Cicero, en hoe was Cæsars Bril?

181. Beste mode.

't **V**Olmaeckste kleedfel is van Mannen naeckte huyd
Dat, sonder ongemack, naest aen het schepfel fluyt.
't Waer wel, en 't waer niet wel, dat Vrouwen 't oock soo stelden;
Ick weet de reden wel, maer meense niet te melden.

182. Suyvere Tael.

'k **W**Ouw dat men Piffen seid', en niet meer, Water maken.
't Is Duytsch, en drooger Duytsch. Oock, soo men daer
ontrent

In plaets van 't oude woord, ter plaetse wel bekend,
Sou melden wat men maeckt, wie foudert niet af braken?

183. Onreden.

HOe komt het Koren dier? door drooght' en misgewas.
Maer, Rijckman, weinigh Koorn is Koorn als 't vele was.
Hoe derst ghy 't Broer of Vriend, in hoogen nood verweig'ren,
Of, daer hy 't hebben moet, tot hooghten prijs toe steig'ren?
Om dat hy 't weinigh heeft gefoldert, en ghy veel,
Schropt gh' hem den buydel uyt; of worght hem by de keel?
Of saeght gh' hem liever doot als dat ghy hem geriefde?
En hielpt hem troosteloos; en heet dat-Christen liefde?

184. Suynige Arent.

'k **S**Agh Arent op een' duyts staen dingen om een' Soo
Van Scharretjens of soo,
Daer niet veel etens aen is:

Nu weet ick op een' duyts wat Arent voor een Man is.

185. *Voorfichtige Thomas.*

Light Tom van Londen laet te bed,
 En kort sijn' dagen, om sijn' nachten te verlangen;
 Ick weet by na wel wat hem let;
 Het spreekwoord van sijn land heet, vroegeh op, half gehangen.

186. *Hopman Dirck.*

SY liegen 't, die verklaren
 Dat Dirck geen hert en heeft.
 In allerley gevaren
 Gevoelt hy dat het leeft,
 En als de Popel-blaren
 Van 't minste windje beeft.

187. *Bloo Jan.*

JAn loopt vroegeh uyt den strijd, dwers door verwijt en schanden,
 En redekavelt stijf;
 Sijn' voeten zijn niet min verbonden als sijn' handen
 Ten dienste van sijn lijf.
 Maer, Jan, niet averecht, seid' eener. Averecht?
 Sy gaen gelijk mijn neus, riep Jan; is dat niet recht?

188. *Noch.*

Ick vluchte niet, sei Jan; ick liep maer na 't quartier,
 Om met der haest te seggen,
 Men hoefde noch in 't veld een duysend Man dry vier,
 Of onder fou men leggen.

189. *Noch.*

HEt wasser heel van 't mal, sei Jan, in ons gevecht:
 De Vyand spaerde noch den Meester, noch den Knecht;
 't Gingh al in Spaenderen: en als men 't eens most lesen
 In 's Lands Historien, en zijn wel onderrecht,
 Daer 't al vermoort wouw zijn most een de wijste wesen.

190. *Noch.*

JAn spaert sijn lieve lijf daer 't andere verspillen,
 En weert sich doorgaens met sijn' Hielen en sijn' Billen:
 Want, seght hy wijffelick,
 De dood is yffelick.
 En met de dood' is *niets*, met blood' *yets* uyt te rechten,
 Daer moet wat blijven om voor 't Vaderland te vechten.

191. *Noch.*

ALs't aen de Man sal gaen, seght Jan, ick moet bekennen,
 Mijn hert wil achterwaerts, 'ken kan het niet ontwennen:
 Maer, als ick oock mijn' eer daer tegen voor sal staen,
 Ick ben geen slecht Soldaet als 't aen de Vrouw sal gaen.

192. *Noch.*

JAn quam gelooopen uyt den slag,
 En riep aen d'eerste die hy fagh,
 Ick gaf my moedigh op de post,
 En proefde wie my volgen kost,
 Maer siet, daer was geen volgen aen,
 Ick scheen te vliegen, sy te gaen:
 Sy winnen 't mog'lick in den strijd;
 Maer in 't wel loopen zijn sy 't quijt.

193. *Noch.*

JAn is van slecht Soldaet, door Vrienden, Geld en Magen,
 Tot op den hooghsten trap gekuypt, gekruyt, gedragen:
 't Is selfsaem, hoe het hooghen 't lage t'famen staet:
 Jan is al Coronel, en noch al slecht Soldaet.

194. *Trijn gewaerschouwt.*

TRijn, zijt gh' uw Eertje quijt, en is het Jan sijn werck?
 En gaet gh' hem roepen voor den Rechter of de Kerck?
 Siet voor u; men sal daer niet vragen naer de reden
 Waerom 't Jan heeft gedaen; maer, waerom Trijn geleden.

195. *Aen eenen Scherm-meester.*

GHy hebt den naem verkregen
 Van een goet vinnigh Vechter, Klaes,
 Maer 't is maer poppe goedje, Baes,
 Met poppen aen den degen.

196. *Scherm-kunst.*

SOon, zijt ghy geen Soldaet,
 Die op uw' vyand gaet,
 En moet hem sien te breken
 Met houwen en met steken;
 Gedenckt aen mijnen raed,
 En hoed'er't woord op staet,

Sy dient de menschen niet, de rappe konst van schermen,
Die s' anders besigen als om sich te beschermen.

197. *Misroem, aen een Meester Luytenist.*

DIrck, roemt ghy 't voor een' konst uw praten tusschen 't spelen,
Siet hoe ons' oordeelen, het uw' en 't mijne, schelen;
Ick houd 't voor een gebreck, en voor een seker merck
Van blinde door-gewoont' en Papegacyen werck.
Uw' vingers doen den dienst, en weten 't niet: uw' sinnen
En geven haer geen' hulp: want, souden die beginnen,
En soecken binnen u, wat vinger hoe en waer
Wat nieuws doen hooren moght, en op wat band of snaer,
Ghy hadt'er hals-werck aen; en kost ghy van u krijgen
Dat hoorens waardigh waer, ten minsten soudt ghy swijgen.

198. *Keel en Snaer.*

HEt ruchtigh ingewand van beesten, dat het dwingen
Van onse vingeren soo lieffelick doet singen,
Schijnt lijdlick te zijn; maer, Trijntjen, als ghy roert,
En uyt die blancke borst een Hemelsch toontjen voert,
Dat all' mijn' sinnen raect, dan roep ick uyt, och armen,
By vochte levende, wat zijn soo drooge darmen!

199. *Aen eenen nieuwen Burgemeester.*

Ick docht het Burgemeesterschap
Was niemands werck in groote Steden,
Als luyden op den hoogsten trap
Van deugd en wetenschap getreden:
Dat docht ick: maer ick scheider van,
Nu ghy het kont bedienen, Jan.

200. *Modes kracht.*

LAngh had ick vruchteloos Dirck soecken te bekeeren
En 't sijner saligheit het vloecken af te leeren.
Het lukte niertemin, en endlick wierd ick 't wijs,
En seid' hem maer een woord, men laet het te Parijs.

201. *Op een Boeck van de simpelen.*

HEt Apothekers Boeck dat Jan heeft uytgegeven
En is maer half volschreven,
Daer zijn geen' simpelen bekend, of 't spreekter van,
En niet een woord van Jan.

202. *Dircks*

202. Dircks *keur.*

MEn schreef, Trijn lagh in stervens nood,
 En woufe Dirck, haer Man, sien leven,
 Hy most sich stracks op wegh begeven :
 Sien leven? seid' hy, wegh; ick saghe liever dood.

203. Andries *voor Recht.*

ANdries most kennen of ontkennen:
 't Was door geen' derden wegh t'ontgaen;
 Aen 't liegen wild' hy niet gewinnen,
 De schuld was klaer, hy moster aen.
 Noch en verloor hy sijn verstand niet:
 De Rechter sprack met groote drift,
 Kent; of ontkent, is dat uw' hand niet?
 Neen, seid' hy, Heer, 't is maer mijn schrift.

204. *Mijn verjaren op den 4^{en} September 1671.*

NOch eens September, Heer!
 Hoe staet'er langh geschreven
 In 't Boeck van mijn langh leven,
 Noch eens, en dan niet meer?
 Ick bedel om geen' dagen,
 Naer dat ghy'r my soo veel,
 Soo goede, voor mijn deel,
 In 't leven hebt verdragen.
 Om een' gunst bid ick seer;
 Leert my my soo bereiden,
 Als of ick stond te scheiden,
 Met een noch; en niet meer.

205. Dircks *Eerbaerheit.*

NEel stierf; en op haer laest bestond haer Dirck te vragen,
 Wie hy best trouwen sou, als sy waer uytgedragen.
 Wel, seis', is 't sulcken haest, soo trouwt de Duyvels Moer.
 Neen, sprack hy, dat waer schand en bloedschand, Duyvels voer;
 Soo sonder omme sien de Moeder te gaen trouwen,
 Na 'k met haer dochter-lief soo langh huys heb gehouwen.

206. *Sny-*

206. *Suynige Thomas.*

ALs Tom de kop af most, besocht hem sijn Barbier,
 En bood hem 't Scheermes aen, om netjensuyt te komen,
 Als 't op een sterven gingh: Neen, seid' hy, blijft van hier,
 De Koningh heeft met my een pleitjen ondernomen,
 Wie mijn Hoofd hebben sal: eer dat is afgedaen,
 Hangh ick'er uyt mijn' Bors geen' onkosten meer aen.

207. *Cromwel.*

HOe fiet het Hoofd soo suer dat hier staet op den Toren?
 Als 't Olivier ontviel, was hy niet wel geschoren.

208. *Morus Wijf.*

't **W**Yf kreegh een' sotten Soon: dat 's wel, sei Vader Tom,
 Die niet moe Dochters was, hier bad't ghy dickmaels om.
 Een Jongen was uw wensch: als of ghy 't hadt bedongen,
 Hier hebt gh' een' Jongen nu, en voor altoos een' Jongen.

209. *Aen Pier.*

PIer, springht ghy twintigh voet?
 Ick wouder noch wel ses meer springen dan ghy doet.
 Maer letter op, ick wou wel,
 Scheelt machtigh van, Ick sou wel.

—210. *Trijns Biecht.*

TRijn biechten onder meest haer' sonden, dat s' in 't Hoy
 Geraeckt was onverhoeds *Wh. a fine English Boy.*
 En wat gebeurde daer? sei Heerroom; biecht ter degen.
 Ghy zijt een oude geck, sei Trijn, soo gh' ernstigh vraeght,
 Als of ghy 't niet en wist, wat dat een jonge Maeghd
 En een moy Knechtje doen, te gaer in 't Hoy gelegen.

211. *Wiskonst.*

MEn lachte met een' Boer aen eenen voet gespoort.
 Hy loegh de lacchers uyt, en seide, wil 't Paerd voort,
 Met d'een zy van sijn lijf, dat eene spoor kan redder,
 Ghy sult haest d'ander zy sien volgen; wie wil wedden?

212. *Tweedarhande Post.*

FRans sat op een stijf Paerd, dat t'enden adem was:
 Een Poste-looper riep, wijck en maeck ruym baen, ras.
 Wat staeje? sieje niet hoe dat ick met de Post ry?
 Wel, sieje niet, sei Frans, hoe dat ick op een Post ry?

II. Deel.

T t t

213. *Ruy-*

213. *Ruyter-raed.*

Wil 't lamme Paerd niet voort, en wilt gh'er raed toe weten,
 Riep my een Spreewer toe op sijn gemack geseten,
 Bindt wat Hoys aen een' spar, en voert die lans voor uyt,
 Het hongerige Beest sal volgen, sei de Guyt.

214. *Schepen Jan.*

JAn Ja-broer in den Schepen-stoel
 Neemt geen vermaken in 't gewoel
 Van duyft're Boecken door te lesen,
 Om Rechtsgeleerd te leeren wesen:
 Hy wijst, naer alle stemmen gaen;
 Want, seght hy, van der jonckheit aen
 Heeft m' hem geleert te moeten prijfen.
 Al wat de Heeren willen wijfen.

215. *Noch.*

JAn in den Schepen-stoel! Jan Rechter van de Stadt!
 Jan in de Rechten pas ervaren als mijn' Kat!
 Wee, seid' ick, Borgeren, wee, Weduwen en Weefen.
 Maer men berichte my, sy hebben niet te vreesen,
 De Rechtsgeleerde zijn 't; daer gaet men 't vonnis halen,
 Dat Wees en Weduwen slechts hebben te betalen.
 Doe hiel ick my vernoeght, en seider niet meer van,
 Dan dat mijn Kat soo licht een Schepen waer als Jan.

216. *Jan de quaed-spreker.*

DAer wordt van Jans welsprekentheit
 Aen alle kanten veel geseit;
 Maer, naer ick hoore, Jans welspreken
 Loopt meest op alle mans gebreken;
 Soo dat men wel magh seggen, Jan
 Is een seer-wel-quaed-sprekend Man.

217. *Bloo Dirck.*

SY mogen 't met haer lijf bekoopen
 Aldien 't perijckel lust te loopen;
 Dirck meent, het is de kloeckste Man,
 Die 't aller kloeckst ontloopen kan.

218. *Kampvechtery.*

LAet Christelick bewegen
 All' ondeughd overwegen;
 Laet elck sich onderrechten
 Met Reden en met Rechten:
 Men endight noyt ter degen
 Geschillen met den Degen;
 All' die se soo beslechten
 Zijn boose Lien of flechten.

219. *Op de verbrande Druckery van den Heere Schepen Blaeu.*

DOe Koper en Papier tot Kool en Afch besweeck,
 En geen geweld en hielp, wat dat men goot en hoosde;
 Stond yder een vermoeyt om 't heete vier en bloosde;
 Daer wasser een alleen die 'r Blaeu op stond en keeck.
 Beklaeghlick een alleen, daer all' de Werelds Rijcken
 Deel dragen in uw Schá, van 't Westen ver in 't Oost,
 Kan soo gemeene rouw yet geven t' uwer troost,
 Ghy sult niet langh alleen Blaeu op 't verlies staen kijken.

220. *In de Comedie.*

Wie is die Koningin, die trotsse Majesteit,
 Die uyt haer goud gewaed soo groote dingen seit?
 Wacht maer een' uer of twee, en monsterts' uyt die kleeren,
 Ghy sult de Kleuter nau met een gesicht vereeren.
 Siet, blinde Vryertjens, dus gaet het met het goed
 Daer van u 't uytterlick soo sot versuchten doet:
 Ontkleedts' in uw gedacht van Spieren en van Vellen,
 Die s' uw' onnoselheit soo schoon voor oogen stellen;
 Wat, meent ghy, fitter in? een rammelend geraemt,
 Daer voor ghy schricken soudt waer dat ghy 't tegen quaemt;
 Wilt ghy genesen zijn, gebruyckt goe wijse Brillen
 Om met verstand te sien door Borsten en door Billen:
 'k Weet dat ghy seggen sult, wegh met de Toovery,
 De schoonste Juffrouw is een leelick dingh, als wy.

221. *Trijns Voordacht.*

DAer werdt een houwelick geschickt van Klaes en Trijn;
 Maer Trijn en luyfert niet; Klaes singht haer al te sijn.

222. *Sterven.*

Doodt zijn en is niet meer als een quaed leven derven
 Om in der eewigheit een beter te be-erven :
 't Zijn maer de pijnen van doodt worden die 't bederven ;
 Soo schrickt de vrome niet voor doodt zijn , maer voor sterven.

223. *Aen Dirck.*

Dirck, vraegd' ick, hebt ghy niet meer voorraeds van verstand,
 Dan dat u een quaed Wijfs paer handen overmant?
 'k Neem dat s' u altemets wat krabbelen , wat nood ist?
 Wat nood? sei Dirck; het zijn thien nag'len aen mijn' dood kist.

224. *Menschen-onkunde.*

DE grootste wetenschap die Menschen sich vermeten
 Is 't allerminste deel van 't geen sy niet en weten.

225. *Op's Menschen Wandel voor God, beschreven door D. S. Simonides.*

Doorwandelt, Christenen, dit wandel-pad met vlijt
 't Is weer beginnens waerd als ghy ten einde zijt.
 Verveelt het uw gesicht, ick sal 't u leeren lesen,
 Soo dat gh'er van gevoedt en noyt verfaedt sult wesen:
 Leeft dese Blaeren eerst, en dan Simonides:
 Sijn Leven en sijn Boeck zijn al de selve Les.

226. *Op het geluckigh bergen van D. Goethals, wel eer
 in 't Leger overzeilt.*

Doe d'onverzeerde kiel d'onmachtige dé kraken,
 Doe Spijcker, Spar en Spaen en Plecht en Planken braken:
 Wierd Goethals met de rest gedompelt in den Vloed:
 Neen, niet als 't onderlijf; den hals was al te goed,
 Den hals, die onse Schuyt in 't midden van de stroomen
 Noch moet verdedigen voor 't overzeilend Roomen.
 Wat hiel hem boven stroom? de krachten van sijn' Jeughd,
 Sijn Lijf dreef op sijn' Ziel, sijn' Ziel dreef op haer' Deughd,
 Haer Deughd was haer Geloof; en, mits hy wasaen 't sincken,
 God deed hem Peters gunst, en schortte sijn verdrincken;
 En, schoon hem Jonas lot al overkomen waer,
 Soo was hy in de hoop van weder stranden: maer
 't Was Ninive te veel, al kons' hem weder vissen,
 Sijn saligh prediken dry dagen langh te missen.

227. *Oogentrooft aen de Vrouw van St. Anneland.*

ALs 't op een sterven gaet, siet m' het Gesicht eerst breken:

En dat, die zestigh jaer en thien meer heeft geleeft,
Of sterft, of sterven gaet, en lijdt geen tegenspreken.

Is 't vreemd of buytens tijds dat hem 't Gesicht begeeft?

Maer dien het stervende begeeft, verliessen Hooren
Gevoel en Smaecken Reuck, en sterven daer op heen:
Ghy leeft, en hebt van vijf maer eenen sin verloren;
Bedenckt uw voordeel eens; het is noch vier om een.

Twee halve mis ick schier, en leev niet ongeruster
Dan doen ick van de vijf bedient was in 't geheel:
God hebbe lof van als; komt met my, lieve Sufter,
En danckt hem voor 't verlies van maer een vijfde deel.

Wat klagen blinde Lien, die 't werden op haer' dagen?
Wat dunckt haer datter meer siens waerdigh sal geschien
Dan watter is geschiet en sy soo dickmael sagen?
En zijns noyt siens sat? wat soecken oude Lien?

Die wel vergadert heeft, moet op 't vergadert teeren;
Of sijn vergaderen is moeyte sonder vrucht:
En, wil hy dagh op dagh 't vergaderde vermeerren,
Soo kiest hy sorgh voor rust, en onrust voor genucht.

Teert welen danckelick op wat gh' in soo veel dagen
Ter Werld hebt gesien; 't en is geen' kleine Som.
Dat voordeel hebben sy, de blinde die eens sagen,
Voor uyt en siense niet, maer heel wel achter om.

En neemt, ghy saeght voor uyt, het sou soo weinigh duren,
By 't geen verlopen is, al wat ghy hadt te sien,
Dat, die u d'oude nam en schonck de nieuwe uren,
Soud u oncindelick verlies en schade bien.

Nu hebben ghy en ick een' menighte van jaren
Met uyt sien and'ren veel haer uyt sien overleeft;
Wy hebben 't al besien, en zijn ruym wel ervaren
Wat dese Werld siens en niet siens waerdigh heeft.

Het insien rest alleen, daer door wy ons gewonnen
Ons selven te doorsien en al wat in ons is,
Waer door w' ootmoedelick voor God alleen bekennen
Waer w' in verlegen zijn om sijn' vergiffenis.

Dit insien is soo nut en eischt soo langen stade,
 En is een' oeffeningh daer steeds soo veel aen schort,
 Dat, waren wy in 't werck met insien vroegh en spade,
 Wy quamen alle daegh weer nieuwe stae te kort.

Siet wat een tijd verdrijf voor Menschen sonder oogen,
 Siet wat het besigheits den besighsten verweckt,
 En of 't wel in der daed een' saeck is van medoogen,
 't Gefichte quijt te zijn dat hier niet toe en streckt.

Neemt mijn' eenvoudige vermaningen in 't goede;
 't Zijn spruyten van een Oud door-Broederlick gemoed:
 Ick weet het, en danck God, het is ten overvloede,
 En beter seid' ick u, doet, Sufter, sooghy doet.

*In Zee, niet ver van onse Strand,
 In 's Koninghs Facht van Engeland.*

Einde des ses-en-twintighsten Boecks.

SEVEN-EN-TWINTIGHSTE BOECK.

VERTALINGEN.

Hoc genere exercitationis proprietates splendorque verborum, copia figurarum, vis explicandi, præterea imitatione optimorum similia inveniendi facultas paratur. Simul quæ legentem fessellissent, transferentem fugere non possunt: intelligentia ex hoc & iudicium acquiritur. Plin. Sec. Ep. L. 7.

16^{en} Psalm wyt den Franschen Rym van Beza, ten nauwsten.

Sois moy, Seigneur, ma garde & mon appuy.

1.

Eest ghy, ô Heer, mijn bystand en mijn' hoê,
Want op dy staet mijn eenighste vertrouwen:
Seght dan, mijn' Ziel, en spreeckt den Heere toe,
Ghy hebt op my, Heer, alle macht behouwen,

En evenwel kont ghy van my niet trecken
Het minste werck dat dy te nut kan strecken.

2.

Mijn opset is den goeden goed te doen,
Die daer met recht wel-levens lof verdienen,
Maer leed op leed sal treffen en verdoen
Den genen die den vreemden Goden dienen:
Ick en geraeck aen haer bloed-offer-fond niet,
Haer' namen selfs en heb ick in den mond niet.

3.

God is alleen de grond-erf die my voedt:
Mijn rente, Heer, is vast op dy gelegen;
Gewisselick mijn erfelicke goed
En had ick noyt in schooner plaets gekregen:
In 't kort geseght, van 't schoonste deel van allen
Is by geluck het lot op my gevallen.

4. Geloofte

4

Geloofst zy God die my, soo wel bedacht,
Aenwijfing' geeft om dit pad in te keeren:
Want (dat is meer) ick hebbe dagh noch nacht,
Gedachten die my niet ten goede leeren:
Soo sien ick dan op mijnen God gestadigh,
Oock blijft hy my ter rechter hand genadigh.

5.

Siet, hier dan is mijn hert soo vrolick af,
Mijn' tonge lacht, mijn lijf is vol vertrouwen;
Dewijl ick weet dat ghy in 't holle graf
Mijn leven niet sult lijdten te verouwen,
En dat ghy wilt in geener hande maten
Uw' Heiligen verrotting' voelen laten.

6.

Veelliever, Heer, stelt ghy my op den wegh,
Die my geley' naer een heilsamer wesen;
Want, in der daet, daer is geen vreughd oprecht,
Als in 't gesicht van dijn verheerlickt wesen:
En in dijn' hand is, en sal altijd blijven,
De volle vreughd die ewigh sal beklijven.

Begin van den 89. Psalm uyt het Fransch, op 't nauste.

Du Seigneur les bontez sans fin je chanterai.

DEs Heeren goedigheit verbreed ick sonder end,
En maeck den Volckeren sijn hooge trouw bekend.
Want, buyten twijffelingh, 't is een besluyt dat vast staet,
Dat sijn genade duert gelijk den loop gepast gaet
Van all' de Hemelen, die nergens en gebreken;
Ontwiffelick besluyt van sijn betrouwbaer spreken.

Het oornut moy. Volgens Martial. 120 50.

Daphnonas, Platanos ac aërias Cupressos.

VRouw, uw' huys is vol geflickers,
't Spiegelt aller wegh' om best;
Steenen als verglaesde knickers
Staen ter Schouwen ingevest,

Vloc-

Vloeren als bevrofen stroomen
 Decken d'aerde van uw' erv',
 Al wat Steenen-quisters droomen,
 Al haer kostelick verkerv',
 Al wat beitels, al wat schaven
 Redden konnen tot den koop,
 Al wat hamer kan beslaven,
 Vindick t'uwent over hoop.

Maer uw' vloeren zijn soo yfgh,
 En uw' Trappen soo gelad,
 Dat de luyden dencken by sich,
 O die t'huys gebleven had,
 Daer men gaen magh sonder glyen
 Met de voeten in den schoen,
 Daer de Vrouw kan sien en lyen
 Dat de Man sijn' longer boen',
 Daer het spouwen buyten boet is,
 Boet, die hier t'ontgelden staet,
 Boet, die bitter als het roet is,
 Boet van vrouwen fuer gelaet.
 Kom ick trillen uyt het slijck, en
 Uyt de Sneew, en uyt den Wind,
 'k Derv uw' schoorsteen niet bekijcken,
 Daer ick soo veel Marmers vind;
 Marmer, Ebben, Alabafter,
 Daer ick dan soo wel by voegh,
 Dat u dunckt mijn aensicht past'er
 Koud, en bleeck, en stijf genoegh:
 Wie sou sulcke steenen vergen
 't Vyer te dragen uren langh,
 't Is de Diamanten tergen,
 En de beste valt het bangh.

Meen ick my de warmt te geven
 En verwandelen de kouw,
 't Waer ten naesten te vergeven;
 Maer mijn' voeten zijn te rouw:
 Wie souflijck en slobber gonnen
 Sulcke vloeren te begaen,

Wie foud 't doen, en slapen kunnen
Naer de misdaed waer gedaen ?

Klaegh ick van gefonder mage,
Roept fy moord van hongers-nood,
Wie fou fulcken Tafel-schrage,
Sulcker Stoelen Ebben poot
In gevaer van voeten stellen,
Sulcken krakenden Servet,
Sulcke dunne Tafel-vellen
In gevaer van vuyl en vet ?

Soeck ick 't rusten op den avond,
En den stroy-sack op het bed,
Of de pluymen die men na vond,
Sachter dan 't West-Indisch net,
Wie fou fulcken Trapbesteig'ren
Die na fulcken Kamer leidt,
Daer men fulcken Bed fou weig'ren
Aen der Pausen heiligheit.

Somma, 't huys is niet te laken,
't Is vol kostelick vermaken
Van de vloeren tot de daken,
't Heeft wat handen kunnen maken
Aller luyden aller spraken :
Waer begeerte na kan haken
Siet het ooge rondom blaken,
Mochten 't grage sinnen smaken,
Mochten 't hand of voeten raken :
Maer sy mogen 't niet genaken,
Alle micken zijnder staken ;
Slapens nood met nood van waken,
Ongerief van holle kaken,
(Seker' hulpe tegen 't braken)
Tanden die van koelte kraken,
En veel liever korsten braken,
Ongebruyck van alle saken
Tafel, Bed, Steen, Hout en Laken,
Is het sekerst' dat m'er siet :
Vrouw, hoe wel en woont ghy niet !

*Op mijn' afbeeldingh korts voor mijnen Trou-dagb gemaect, uyt
mijn Latijnsch.*

Moment. defult. p. 68.

Tabella, fare, quanta me vis gaudii.

SPreekt, Schildery, en seght, hoe grooten kracht van vreughden
Mijn Ingewand verheughden,
Ten tijden als ick schier, oft heel verwinner werd
Van mijner Sterren hert,
En docht van overvreughd, ick trad op all' de Sterren
Die om den Hemel werren,
En hiet u tuygen van mijn vrolicke gemoed
Aen d'ew die komen moet,
Door dit gewackert oog en voorhoofd sonder vooren,
Die sulcken hert behooren:
Seght, dat voor d'ewen, noch van datter ewen zijn,
Geen luck en was als 't mijn;
Seght, datter boven Son noch onder Maen naer desen
Geen mijns gelijk sal wesen.
Swijght, Schildery, en spreekt veel liever niet van my,
't En komt noch al niet by.

Graf-schrift, uyt het Engelsch van Benj. Johnson.

MEt niet een traentjen meer en sal ick dy verstooren,
Vriend, gaern-gemelde vriend, die maer gaest wat te vooren,
Daer 't al heen volgen moet dat hier van leven weet.
Soo wacht ick mijn Wanneer, en maeck mijn Hoegereed.
En, gunt my God een Hoe en een Wanneer als 't dijn,
Die dan mijn Graf beschreidt, en kan mijn vriend niet zijn.

*Begin van der Princesse Brief aen den Prince voor den Bosch.
uyt het Latijnsch van Barlaeus.*

Si vacat, & nullus circum tentoria miles.

't **E**N zy u tijd ontbreeck', 't en zy het rouw gerommel
Hier van een schrael Trompet, daer van een trotser Trommel,
Uw' Tent doe daveren, gelijk uw's Vyands hert;
't En zy ghy 't in den drangh van dusend kogels herdt,
En, soo vol bloeds als moeds op 't stadigh menschen-flachten,
Uw' Loopgraef en uw lijf leght in des Vyands grachten;
Verleeght uw besigh oogh op 't droevige papier
Van **AMELIE** uw' Vrouw, en van benauthheit schier

Niet meer uw' A M E L I E : ftacckt dat gedurigh krijgen,
 En laet den bangen Bofch een' klinck te minder krijgen.
 Dewijl ick met u fpreeck : W I L M, kleine Wilm, en ick
 Verdienen 't uytftel licht van eenen oogenblick,
 En foo veel min gevechts. L O I S E S teere tranen
 (Sy ftacfts' hier by en fchreit) met kinderlick vermanen
 Doen 't felvige geweld van mijn' befwaerde hand ;
 W I L M, noch eens, kleine W I L M: * * *

Uyt Lucan. lib. 4. v. 476. &c.

Libera non ultrà parvâ quam nocte Juventus.

J eughd, vrye Jeughd alleen voor eenen korten nacht ;
 Befteedt die kleine wijl aen 't uysterfte gedacht.
 Daer is geen Leven kort aen die fich in dat Leven
 Sijn eigen Dood kan geven :
 En die fijn fterven in 't gemoet gaet, eer hy fterft,
 Verdient geen minder' lof, dan die het wachten derft.
 Siet op het ongewis van 's levens wedervaren,
 En d'eer is even groot, in langh gehoopte Jaren
 Te korten metter hand, of weinigh wefens tijd.
 De wil is 't tot de Dood die geen geweld en lijdt.
 Hier is geen vluchten aen : wy fien van alle deelen
 De meffen op ons' keelen :
 Strijckt felfuw' vonniffen, en wijft u elck ter Dood ;
 Wegh met de vrees, en maeckt gewilligheid van Nood.
 Een' wolck van veel gevechts en fal ons' eer niet blinden,
 Gelijk men Legers fiet, die all' haer' pijlen winden
 In 't fwarte van den nacht, daer lijf en lijf op een
 Malkanderen verdruckt, en maeckt de Dood gemeen,
 In 't smooren van de Deughd. Ons doet den Hemel vinden
 In een fchip, onder 't oog van vyanden en vrinden.
 De Zee fal tuygen, 't Land fal tuygen, en die klip
 Sal tuygen van dit Schip.
 Twee Legers fien op ons van twee verdeelde zijden ;
 'k Sie, 't Lot bereit wat groots, tot voorbeeld in onslijden.
 En al wat wapen-trouw, en hertelicke deughd
 Voor defen heeft gepleeght, fal fwichten voor ons' Jeughd.

Wy

Wy weten 't, Cæsar, 't is voor u, als niet met allen,
 In ons geweer te vallen:
 Maer dit belegeren belet ons meerder pand
 Van liefde voort te doen. 't Schijnt dat het Lot sich kant,
 En snoeyt daer in ons' eer, dat ons' aenstaende Weefsen,
 En Ouderen en al, niet hier en mogen wesen.
 Nu sie de Vyand ons ontemmelick gemoed,
 En vrees' het rasende, en licht ter Dood gemoedt,
 En sie met vreughden aen, dat een Schip, en niet Schepen,
 Verfrickt zijn in sijn touw. Men sal ons willen slepen
 Met hope van verdragh,
 Entaften ons in 't hert met vuyl verlengh van dagh:
 Maer och! ofs' onse Dood, en nu maer enkel' daden
 De dobbel' eere de'en van toefegh van genaden!
 En sagen soo, dat ons geen' wanhoop doet vergaen,
 Wanneer wy 't warme stael ten darm in sullen slaen!
 't Moet met een' groote deughd verdient zijn, dat dit sterven,
 En onder duysenden soo weinigh volcks te derven
 Verlies by Cæsar heet'. Al saegh ick dan al kans,
 'k En weeck nu niet een' voet voor d'eere van te hans.
 'k En acht geen leven meer; Gemannen, 't heete wenschen
 Van sterven prickelt my. Ick raeser na. de menschen
 Die op het sterven staen, verstaen dien lust alleen,
 Die langer moeten tre'en,
 Werdt dat geluck gedeckt; de Goden willen 't heelen
 Dien 't sterven niet gebeurt, en 't leven sou verveelen.

Uyt het Italiaensch. Valli profunde al Sol nemiche.

DAlen, dalen, diepe dalen,
 Vyanden van Son en stralen:
 Klippen, hoogh en steil gerotst;
 Die den Hemel moedigh trotst;
 Holen, daer de Nacht en 't Swijgen
 Nemmer uyt en zijn te krijgen;
 Logge Winden, die de Locht
 Met bepeckte Wolcken vocht;
 Grof gesteente, scheeve schotfen,
 Van de Rotz gerolde Rotzen;

Onbegravene gebeent ;
 Muren hier en daer ontfteent ,
 Hier en daer begraefde muren ,
 Daer wel eer een mensch kon duren ,
 Nu foo yffelick gedaen ,
 Datter Slangh noch Wolf derft gaen :
 Woefte Weiden , wilde Sanden ,
 Aller onbewoonfte Stranden ,
 Daer noyt stem van yet dat spreeckt
 Door de luye Locht en breeckt ;
 Ick een' fchaduw , ick verwefen
 Tot het eewigh fchreyend wesen ,
 Ick verfchijn u , in den rouw
 Over mijn' verachte Trouw ,
 En betrouw mijn fchettrigh klagen ,
 Soo 't den Hemel kan verdragen
 Sonder buygen voor 't gefchal ,
 Dat 't de Hel beroeren fal .

Uyt Virg. 6. Æneid.

DOe nam Æneas 't woord , (want naer Marcellus ftappen
 Sagh hy een Jonghman trappen
 In dappere gedaent , in wapenen vol fchijn ,
 Maer diens gebuckt geficht onluftigh fcheen te zijn)
 En vraeghde , wie is hy , die dichtfte by den Mangaet ?
 Sijn Soon oft die hem angaet ,
 Alstack des hoogen ftams ? wat iffer woels om heen !
 Wat deftiger gelaet , 't en waer het wat verdween
 In 't fwartfte van den nacht die 'ck om fijn hoofd fie spreyen !
 Anchifes quam aen 't fchreyen ,
 En sprack in 't fchreyen , Soon , ô Soon , en vraeght my niet
 Naer uwer Magen al te machtigen verdriet :
 Dat hoofd en fal het Lot de Wereld maer eens thoonen ,
 Niet by haer laten wonen .
 O Goden , gaeft ghy ons die gift voor eigen goed ,
 Ghy duchte , 't waer te veel verhefs voor 't Roomfche bloed .
 Wat fal de groote Stadt in Mars fijn veld sien fteenen ,
 Wat fal fy mans sien weenen ,

Of,

Of, Vader Tiberijn, wat sult ghy lijcken sien,
 Daer ghy voorby den Steen van 't versche Graf sult vlien!
 Noyt Troyfche Jongelingh sal 't hert der Roomsche grijfen

Soo hoogh in hoôp doen rijfen;

Noyt sal men soo veel roems in al het Roomsche besit
 Van eenigh voester-kind sien dragen als van dit.

O Hemel-vruchtigheit, ô Trouw van alle tijden,

O emmermeer in 't strijden

Onwinbaer' overhand! Hy waer hem noyt ontgaen,
 Wie sijne wapens dorst gewapent tegens staen;

't Zy dat hy staende voets sijn' vyand had bestreden,

Of, op hem ingereden,

Een schuymend paerd gespoort. ô ongeluckigh kind,

Is 't dat ghy 't bitter Lot eens ergens overwint,

Ghy sult Marcellus zijn. Geeft Lelyen met hoopen,

Geeft purp're bla'en en knopen,

Soo dat ick hem bestroy, en met een' gift van niet

Mijns na-neefs groote Ziel ten minsten overgiet',

En doe hem yd'len dienst &c.

Uyt het Italiaensche van Marino. Quel neo, quel vago neo.

DIe Mael, die soete Mael,

Die 'ck met haer' gulden draed sie schaduw maken

Op mijn Liefs schoone kaken,

In een klein Bos der Minne.

Ah, schout het, hertje sonder finne,

Soo ghy-der Roos of Lelie meent te naken.

Daer sit de Boef verborgen

Met Net en Boogh, en schiet de ziel vol forgen.

Uyt het Latijn van Ovid. Metam. 5.

DEn Speelman, die van ver onnoosel stond en schrapte,

Bespotte Pettalus, en sei, gaet singht de rest

Voor 't onderaerdsch gespuys: met stack hy toe, en lapte

Stael door sijn slincker slaep: hy viel en trock voor 't lest

Sijn' doodsche vingeren in 't sterven langhs de Luyt,

En streck'er by geval een droevigh Liedjen uyt.

Mis-schilderde Gelieven. Uyt mijn Italiaensch.

't **E**N is geen wonder, Lief, men kan 't seer wel beseffen,
 Hoe 't komt dat Mierevelt noch u noch my kan treffen:
 Hy schilder' hoe hy wil, hy sal noyt meester zijn
 Van fulcken Son als ghy, van fulcken vlam als mijn'.

Aen Joffw. Utricia Ogle. Uyt mijn Engelsch.

ICk seid haer, singht: sy songh; en ick
 Beswijmde schier van vreughd en schrick,
 Dat singen en dat wesen,
 Benam my schier mijn wesen.
 Wel, Ogeltjen, ick sweer 't u van te vooren,
 Ick wil u noyt meer t'famen sien en hooren.

Het hooren is een groot vermaeck,
 't Sien en 't gehoor een' harde saeck,
 Die geen van bey wil derven,
 Die moet van wanhoop sterven.
 Wel Ogeltjen &c.

*Aen Me-Vrouw Stanhope, met mijne Heilige dagen.
 Uyt mijn Engelsch.*

WAerde Henry Wottons Nicht, vorm van bevalligheid,
 Beleidster vol van eer, vol eer van uw' beleid,
 Werpt een genadigh oogh op d'onvolmaeckte reden
 Van een berouwich hert van soo veel overtreden,
 Dat, soo ick stamer in 't verhalen van mijn quaed,
 't Is dat de menigte mijn' uytpraeck overlaedt:
 Hoe 't is, 't zijn voncken dit, naer ickse my inbeelde,
 Van beter Vier hier naer; als Duyvel, Werld en Weelde
 Verslagen liggen sal voor mijn' zcegh-rijcken voet:
 Dan sult ghy sien dit hout veel drooger dan ghy doet,
 En bet onstekelick: dan sal ick doen die dingen,
 Die boete, die ick nu maer spreken kan en singen.
 In middels blijft my selfs mijn leven min verdacht,
 Sooghy my maer in Rijn een eerlick man en acht.

Op de dood van den Grave van Strafford, uyt mijn Latijnsch.

Moment. defult. p. 157.

Straffordus, omni laude celsior, fero.

DOe STRAFFORD, allen roem en lof-fangh overftegen,
 Sijn heiligh Hoofd 't geraes van 't volckjen uyt de stegen,
 Met een bedaertheit schonck die Cato had betaemt,
 En Pœtus wel gevoeght, en Seneca beschaemt,
 En al het Stoifch volck; floegh hy met wee en wonder
 't Ontfelde Vaderland, en zegelde, niet sonder
 Der goeden foeten Nijd, sijns levens dagen toe,
 En taste 't sterven aen soo Ridderlick te moe,
 Dat sterven, 't sware pack der swacken, licht als leven
 In sijn wel dragen wierd; en, daer hy mochte beven,
 Misdadelick verdoemt, verwisseld' hy de straf,
 En dreeffe op 't schreyend volck, en gaffe dies' hem gaf,
 De straf van 't naberouw, die haer Gewiss' ontfelde,
 Als of hy Richter waer en selver 't vonnis velde;
 En nam het voor een lot van winst en wellust aen,
 Door d'ongerechtigheit des Tijds tot God te gaen.
 O mannelick gemoeds en onschulds wel-gepaertheit,
 O voor 't onedel Swaerd hoogh-edele onbeswaertheit!

O sub securi
 nobilis secu-
 ritas!

Uyt mijn Latijnsch, aen Antwerpen.

Mom. defult. p. 342.

Ilicet, Hulfra manum, postico falsa, clientem.

't **I**S omgekomen; Hulft, door d'achterdeur bedrogen,
 Heeft sich voor 't sacht gefagh van Nassau neergebogen:
 Bedrieght ons 't voorspoock niet, uw' voorstadt light ter neer,
 Antwerpen: 't naeste jaer bestormt u ons geweer.
 Hoort schoon', hoort siere Stadt; versuymt u niet te neigen,
 Al spreekt het Hollandsch, voor des Hemels tijdigh dreigen.
 Tot uw' behoudenis heeft Spagnen macht noch moed:
 En Holland heeft geen' dorst naer uw' vergoten bloed:
 Genade komt u voor van zege-rijcke handen,
 Maer onwraeckfuchtige. aenvaerdt ons' minne-panden:
 De Borger-toom en sal uw' Borger niet ontgaen:
 Gevoelen en gewaed van Romen sal bestaen:

II. Deel.

Xxx

Maer,

Maer, toeft ghy, geen van tweën. Verachte gunft fal prangen
 Tot ongunft, en de wet des Winners doen ontfangen.
 Kieft banden van geweld of vriendschap, storm of ftilt',
 Kieft of ghy Sufter ftaen, of Slave liggen wilt.

Aen den uytnemenden Bloem-fchilder D. Segers, uyt mijn Latijnsch.

Mom. defult. p. 345.

Vicisti, Segere, tamen: jam γυνῶνι σεαυτῶν.

NOch wint ghy 't evenwel, ô Segers, groot verftand:
 Derft u maer kennen, en de waerde van uw' hand.
 Nature geeft het op: en, dat fy moet befwijcken,
 Kan 't ftadige befwijk van hare Bloem doen blijcken:
 Siet, de gefchapen' Roos werdt weer een' dorre plant:
 Maer uw' gefchilderd' is een eewigh Amarant.

Een Man van rouw over zijn Wijs gestorven, uyt het Engelsch.

She dyed first.

SY ftierf voor uyt: hy pooghd' haer een' wyl tijds te derven,
 Maer had geen' fin daer in, en gingh oock liggen fterven.

Aen Joff. A. MARIE SCHURMANS, uyt mijn Latijnsch.

Mom. defult. p. 378.

Fugi nuper: an hic fuerit pudor, an vis major.

ICK ben u left ontvlucht: 't zy 't fchaemte dé gefchien,
 Of 't machtiger geweld van dien ick volgh en dien.
 Als ick 't wel overweegh, het mocht wel beide wesen:
 Nu is de fchaemte wegh, nu ben ick buyten vreesen
 En uyt de gulde boey van Hooffche dienftbaerheit,
 Nu gaen ick wandelen Vry-heer van mijn beleid,
 Nu treed ick waer my 't Lot en Wind en Weder trecken,
 En die dry trecken my daer oock mijn lusten strecken,
 Naer uwen Mufenbergh, mijn Muse sonder paer;
 Vergeeft het nieuw' gequel daer med' ick u beswaer:
 Dat leed is licht of kort, als ick u left liet lesen.
 En wilden Hemel u soo goedertieren wesen,
 Dat mijn Swaeninne fich voor derde by ons stell',
 Swaen fal de vierde zijn, de vijfde denck ick wel,
 De wijfe Voetius, en dan u Broer de sefte.
 (Haelt niet meer ooren in, ses zijn wy op ons beste)

En ghy sult seggen , Ah ! (vermagh ons singen yet)
Hoe licht is dese pijn, hoe kort is dit verdriet !

Aen de selve uyt mijn Latijnsch.

Mom. defult. p. 386.

Hic es & hic non es, Schurman, & fallis amica
Hugenium &c.

WEL, SCHURMAN, zijt ghy hier, en niet hier? is dat reen?
Bedrieght ghy Zuylichem en Casembroot met een?
Schaemt u soo loosen feit; dit moet bedriegen heeten;
Sulck uwe Voetius u weinigh dancks sou weten.
'k Bied u mijn' Tafelaen, mijn Huys, en wat daer by?
Al watter in my goeds of foets te vinden zy:
Volherdt ghy in 't bedrogh, fiet toe, 't en kan niet liegen,
Die m' in den Haegh bedrieght, leert t'U trecht oock bedriegen.

Uyt het Italiaensc van Guarino. Donò Licori à Batto.

Licoris gaf een' Roos
Aen 't knechtje dat fy koos,
En kreeg'er sulcken bloos af,
't Stond of een' Roos een' Roos gaf.

Graf-schrift van den Heer Caspar Duarte, uyt mijn Latijnsch.

Mom. defult. p. 393.

Duartus hic, hic alter Amphion jacet.

DUARTE, Brabantschen Amphion eert, dit graf;
Dien noch de steenen die sijn' konst het roeren gaf
Vervolgen naer sijn' Dood: want, als men 't recht sal seggen,
't Zijn Marm're luyfstraers die m' over hem fiet leggen.
Gelooft ghy 't wonder niet? fiet my: ick bender een
Van meer verwonderinghs, ick die noch steên en ween,
En ben Steen overlangh uyt schrick door all' mijn' leden
Van des beroemden Mans Deughd en bevallickheden,
Ick die noch ween en steên, en ben Steen meer als oot,
Door all' mijn leden nu van droefheit om sijn' Dood.

Martialis. 14. III.

Frangere dum metuis, frangis CrySTALLINA.

Die meest voor breken vreesht, breeckt meest het Christallijn,
Men kan te sorgeloos en te sorghvuldigh zijn.

Xxx 2

Graf-

Graf-schrift van F. Aug. de Thou, uyt mijn Latijnsch.

Mom. defult. p. 180.

Qui jacet hic, hospes, pravi, sine crimine, coepti Conscius.

Die hier begraven light, was kondigh aen een' schennis;
 Maer kondigh sonder schuld, by opgedrongen kennis;
 En 't heeft hem niet gebaet 't feit met sijn' vromigheid
 Te hebben wederstaen; 't verfwijgen was sijn' feit,
 't Verfwijgen van een feit dat Vrienden hem betrouwden;
 Die Vrienden, die hy sagh, als sy 't ontkennen souden,
 Dat sijn' gebroken trouw noch t'overtuygen docht,
 Nocht haren wederwil ten goeden buygen mocht.
 Scherp onrecht van het Recht, dat voor verraed kan schelden
 Sijn' Vriend noch by verraed noch te vergeefs te melden!

Uyt

Uyt Engelsch Dicht

Van Doctor

J O H N D O N N E.

TOT DEN LESER.

BEn doorluchtigh Martelaer, die met
 zijn gefalfde Hoofd drie Kroonen op
 't Schavot neder heeft geleght, hoo-
 rende voor vele Jaren, dat ick de
 hand geflagen hadde aen 't vertalen
 van de diepfinnigheden van fijnen Dr. Donne, ge-
 storven Deken van S. Pauls tot Londen, ende
 in fijne laetste Jaren de beroemfte Prediker van
 Engeland, verklaerde niet te kunnen gelooven,
 dat yemand sulcks met eeren te wege soude bren-
 gen. Ick en fchrijve my geenfins toe, dat hem
 defe Proef-ftucken van dat gevoelen af geleidt
 fouden hebben: maer voor gewis houd ick,
 dat hy geen foo algemeinen Vonnis gestreken
 soude hebben, had hy de rijcke eigenschap van
 onse Tael gekent; die ick voor foodanigh uyt-
 geve, dat een middelmatigh beleid der felve
 machtigh is de gedachten van allerhande Lands-
 lieden uyt te brengen met gemack ende beval-
 ligheit. Hoewel ick fchier wenschte de Engel-
 fchen hier uyt te mogen fluyten: want haer' Tale

is alle Talen; en, als 't haer belieft, Grieccksch en Latijn zijn plat Engelsch. Waer tegen, dewijl wy niet uytheemsch onder ons en gedoogen, staet te dencken, hoe wy ons beset vinden, wanneer wy in suyver Duytsch hebben uyt te spreken *Ecstasis*, *Atomi*, *Influentia*, *Legatum*, *Alloy*, ende diergelijcke. Houdt ons vry van fulcke benautheden, de rest en kost ons geen handverdraey. Maer met fulcke benautheden heb ick hier moeten worstelen; daer op de Leser acht will' slaen. Hoe het afgeloopen is, blijft sijne gunst bevolen. 't Is my veel eers, soo grooten Man nagestamert te hebben; ende veel genoegens sal 't my geven, soo mijn stout voordoen betere Pennen aengemoedicht moge hebben, om ons Land wijder deelachtigh te maken van soo veel overzeesche kostelickheden als ick met schrick ende eerbiedigheit ongeroert gelaten hebbe, daer dese weinige met lust en yver uytgepickt zijn geweest.

Aen Teffelschade.

't **V**ertaelde scheelt soo veel van 't onvertaelde Dicht
 Als Lijf en Schaduwen: en Schaduwen zijn Nachten:
 Maer uw' bescheidenheit en maghse niet verachten:
 't Zijn edel' Jofferen, 't zijn Dochteren van 't Licht.

En Schaduwen zijn scheef, als 't aensicht in de Maen:
 Soo dese Dichten oock: maer, magh ick 't selver seggen,
 Gelijk aen Schaduwen die lam ter aerde leggen,
 Men siet'er noch wat trecks van 't rechte wesen aen.

En Schaduwen zijn swart, en duyster in te sien:
 Soo dese Dichten oock: maer 't zijn gemeene oogen,
 Die door het swacke swart van Schad'wen niet en mogen:
 Wat Schaduw sou den dagh aen Tessels oogh verbien?

En Schaduwen zijn koel, en op haer heetste lauww:
 Soo dese Dichten oock: maer 't koelen is maer korst-koelt':
 't Vier schuylt'er in, gelijk 't in 's minnaers coele borst woelt;
 En Peper is niet heet, voor dat m'er 't Vier uyt knauww'.

En Schaduwen zijn, niet: dat 's Droomen by den dagh:
 Soo dese Dichten oock: maer 't zijn gelijfde Nietten:
 En, slaet ghy 't voedsel gá daer uyt mijn' droomen schieten,
 'k Had pit en mergh gesloekt eer ickse droomd' en sagh.

Komt, koele Tesselschae, wel eer mijn gast op yet;
 Siet waer mijn schaemte gaet: ick derw' uw' koelte tergen,
 En uw' langhmoedigheid by my ter maeltijd vergen
 Op Schaduwen, op Scheef, op Koel, op Swart, op Niet.

Hoe lijvigh, en hoe recht, hoe wit, hoe heet, hoe swaer
 Waer 't Engelsche gerecht, als uw' vernuft kon dalen
 Tot over-zee'sch gekoock in Nederland te halen,
 En al dit laf gedroom een' Tessel-schaduw-waer!

Maer 't Zuyderlicker soet van Roomens schaduw-tael
 Besit uw' besigh hert: Jerusalem langhs Roomen
 Op Tassos Lauwer-koets met Nederlandsche toonen
 Te voeren daer ghy woont, bewoont u altemaal.

Sy was besigh
 met d'over-
 settinge van
 Tassos Jeru-
 salem.

(Hoe

(Hoe langhsaem loopt die huer! wanneer wil 't besigh hert
Geleggen van die dracht, en 't machtige bekeeren
Dat Circe niet en kost, den Alckemaerder leeren,
Daer door de Schaduw 't Lijf, en 't Lijf de Schaduw werd?)

In Engclant. Soo viel mijn' taeck Noordwest. die gaf my uw bevel:
Mijn' onmacht beesa'er voor, en 't kon mijn' hand ontroeren,
En, meend' ick, 't was soo soet als qualick uyt te voeren:
Maer, 't qualick, dat ghy wilt, werdt van uw willen, wel.

Nu poch ick tegens my, en vley mijn selven blind;
En segh my, dat de hand die Tessels heeft getogen,
Geen' mis-slagh machtigh was: en wentel in de logen,
En vind my sonder seil, mits ghy my sonder vindt.

Is 't lijdelyck gefeilt, treckt d'oude goedheit aen,
En van de dweege hand, die noyt en konde strijden
In Tessels weder-wil, verdraeght in medelijden
't Onwaerdige bedrijs, om 't willige bestaen.

Aen een' schoone Weduwe.

EN stoot u niet aen dese leuren,
Als of ghy half bedrogen waert;
Het lesen sult ghy niet betreuren,
De stof is uw schoon' oogen waerd.

De stof, het mergh, de pit, de keerne,
En alles is van binnen rijck;
De schors; de schel beken ick geerne,
En zijn maer buyten mijns gelijk:

Maer door mijn schrale schellen beenen
Sult ghy licht vinden mergh en pit,
Gelijck men door het vel de beenen
En 't vleesch siet datter onder sit.

Weest maer geduldigh in mijn' schorsfen,
En deekt haer' feilen met uw' gunst,
Men heeft meer goe spijs sien vermorssen
Door Kocks en Koocksters sonder kunst.

Oock mooght ghy 't my alleen niet wyten.
Die selver niet onschuldigh zyt;
Al soud't u twee mael over spijten,
U komt een deel in dit verwijs.

Ghy

Ghy meent u leden te vereeren
 Met Woll', en Zijd', en Linnen web;
 Maer let eens op die schors van kleeren,
 En wat ick in mijn' sinnen heb:

Wie gaeter voor, God of de menschen,
 Die 't schepsel bouwde naer sijn' sin,
 Of die het liggen en verwenschen,
 Met hier wat meer, en daer wat min?

God, sult ghy seggen, en met reden:
 Maer ist 'er niet half mé gegeekt?
 En werden niet volmaeckte leden
 Met onvolmaecktheden gedeekt?

En meent ghy dat ick u sou achten,
 Gelijck m' u acht en achten moet,
 Sagh ick niet dieper met gedachten
 Dan yemand met twee oogen doet?

En meent ghy dat wy 't daer by laten,
 En stuyten op uw' schoone huyd,
 En dat w' ons onder die gewaten
 Vernoeogen met de naeckte Bruyd.

O neen, schoon' huyd, en schoon gebeente,
 Gedachten gaen noch eens soo veer;
 De Kas magh schoon zijn; maer 't Gesteente,
 Dat binnen in light, is 't noch meer.

Die kostelicke Ziel daer binnen,
 Altoos eenparigh wel gesint,
 Die peereltjens van blancke sinnen,
 Dat 's daer men 't Kasjen om bemint.

En wie dan let op die Fuweelen,
 Maeckt weinigh wercks meer van de kas;
 Want, of sy t'samen gaen, sy scheelen
 Soo veel als 't Vier scheelt' van sijn As.

Meer heb ick u t'hans niet te quellen,
 Ick meen ghy meest mijn' meeningh vat;
 Past op de kern, niet op de schellen;
 Dat 's al dat ick te seggen had.

Uyt Engelsch Dicht
Van Dr. D O N N E.

De Vloy.

Marke but this Flea, and marke in this.

Slaet acht op dese Vloy, en leert wat overleggen,
Hoe flechten dingh het is dat ghy my kont ontfeggen.
Eerst fats' en soogh op my, nu fits' in u en drenckt:
Soo is ons beider bloed in eene Vloy vermenght.
Wel weet ghy dat dit feit geen' sond en is te noemen,
Noch voor verlies of kreuck van Maeghdom te verdoemen:
De Vloy geniet nochtans, al eer sy hebb' gevre'en,
En, opgekoestert, swelt met beider bloed in een:
Och armen! en dit 's meer dan 't opfet van ons tween.

Houdt, houdt, spaert in een' Vloy dry levens, ongescheiden,
Daer in wy schier ten echt verhecht zijn met ons beiden,
Ja meer als echt-verhecht: des' Vloy is Ghy en Ick;
Sy is het Bruyloft-bed en Kerck van ons verstrick:
Spijt Ouderen, spijt u, wy zijn by een geschoten,
En in een Klooster-muer van levend Gett gefloten;
Schoon dat ghy dan van ouds soo moord-vaft zijt op my,
En leert'er eigen-moord noch kerck-geweld niet by;
Slaet niet van sond op sond, van eene moord op dry.

Foey, schielicke, foey wreed', hebt ghy u noch beraden
Uw' nagelen in bloed, onschuldigh bloed, te baden?
Waer is de misdaed in die 't Vloyken heeft begaen,
Als in den drop alleen die 't van u heeft gelaen?
Maer, siet, ghy roemt's u noch, en seght, ghy zijt als voren,
En vindt noch kracht in u noch kracht in my verloren:
Dat 's waer: en daerom leert hoe valschen vrees ghy vrees;
D'eer die ghy in mijn' arm soudt missen, is, op't meest
Als 't leven dat ghy mist in 't sterven van dit beest.

De verschijngh.

When by thy scorne, ô murtheresse, Iam dead.

Ens, eens, moordadige, na dat my uw verachten
 Sal hebben omgebracht, en ghy my minst verwachten,
 En meenen mijn vervolgh en volgt u langer niet,
 Sal mijn ontleede geest het bed van uw verdriet
 Genaken onversiens, schijn-heilig', en u vinden
 In arger armen veel dan die ghy noyt beminden.
 Dan sal uw siecketoorts besluym'ren slap en slecht:
 Dan sal hy, die ghy toefult hooren by der echt,
 Eerst elders afgeslooft, soog' hem begint te naken,
 Te raken met een' neep, en wilt hem wacker maken,
 Dan sal hy oordeelen, ghy lighten maent om meer;
 En met een' valschen slaep, met een' verkrompen keer
 Uw' hand ontfutselen: daer sult ghy in 't verachten,
 In ryelingh, in sweet quick-silver-wijs vernachten,
 En zijn meer Geests als ick. Wat ick dan seggen sal,
 Verswijgh ick liever nu, dan dat ghy 'rongeval,
 Gewaerschouwt, soudt ontwijcken:
 En nu mijn' moede Min, soo ver is aen 't beswijcken,
 Sagh ick u liever vast aen 't pijnelick berouw,
 Dan dat u mijn gedreigh in onschuld houden fouw.

Toovery door een' Schildery.

I fix mine eye on thine, and there.

Myn ooghe stert op 't uw; daer sien ick in verbranden
 Mijn' arme schildery: en sie wat legger aen
 Mijn' arme schildery verdrincken in een' traen:
 Wat had ghy middels nu van quaed doen in de handen,
 Soo ghy de swarte konst van 't toover-dooden wist,
 Door beelden eens gemaelt en wed'rom uyt gewist!
 Maer, sonder forgh, ick heb uw' soete foute tranen
 Gedroncken en verteert: en schoon ghy storter meen,
 Ick ga, en soo verdwijnt mijn' schilder-schaduw weer;
 En soo verdwijnt mijn' vrees, dat derv ick self vermanen,

'k Laet u een' schildery, maer buyten smaed en smert :
Dat 's die ghy wilt en moet bewaren in uw hert.

Den Hof te Twichnam.

Blasted with sighes, and surrounded with teares.

VAn fuchten uytgedort, van tranen overvloeyt,
Verschijn ick, om te sien hoe hier de Lente bloeyt,

En om den balsem-geur met oor en oog te lesen

Die alles kan genesen:

Maer ick verrae mijn self, en brengh de Spin hier in;

De guchelende Min;

De Min die 't al verschept, de Min die, sonder raken,

Van Manna Gal kan maken.

Ick set de slangh in 't rijs,

En maeck van dese plaets het tweede Paradijs.

Veel nutter waer het my, dat 's Winters koude korst

Dit groen ontluysterden, en dat een stemmigh Vorst

Dit lachende geboomt verbood' met my te gecken:

Maer, om my noch te decken

Voor sulcken ongeval, en niet te min de Min

Te voeren in mijn' sin,

Komt Min, en laet my hier yet ongevoelicks wesen,

't Gewas van menschen wesen.

Of liever een' fontein,

Om uyt een' steenen borst het gantsche jaer te schrey'n.

En komt, ghy Vryers, dan met flesschen van Chrystal,

En schept den Minne-wijn, mijn' tranen, in den val;

En gaet'er tegen t'huys uw' Vrysters tranen keuren:

't Zijn al vervalschte leuren

De tranen die niet recht en smaken als de mijn':

Oh, in der oog en schijn

En schijnt haer herte niet; noch zijn een' vrouws gedachten

By tranen meer te achten

Dan by haer schaduw is

Het kleedfel dat sy draeght. O dobbel van gewis,

O van de twee geflachten

Mandragora.

Het

Het oolickſte geſlacht; van alle trouw ontbloomt,
Ophaer na, dieſe houdt*, om dats'er my mé doodt!

* Aen een
ander.

L I E D T .

Goe and catch à falling ſtarre.

GAet en vatt een' Serr in 't vallen,
Maect een' Wortel-menſch met kind,
Seght waer men al den tijd die nu verby is vindt,
En wie des Duyvels voet geklooft heeft in twee ballen:
Leert my Meereminnen hooren,
Leert my hoe ick 't boofe booren,
Van den Nijd ontkomen moet,
En wat Wind voor-wind is voor een oprecht gemoed.

Mandragora.

Zijt ghy met de gaev geboren
Van te ſien dat niemant fagh,
Rijdt duyſent mijlen weeghs tien mael, by nacht en dagh,
Tot dat u ouderdom beſneew; ick ſal u hooren
All' de wonderen verhalen
Die ghy ſaeght in al dat dwalen,
Maer oock ſweeren dat geen' Vrouw
De Wereld en bewoont te ſamen ſchoon en trouw.

Vindtg'er een, foo laet my 't weten;
Sulcken reis waer goed en foet,
Maer neen, en doet het niet: 'k en roerde niet een' voet,
Al waers' in 't naefte huys: Want offe trouw mocht heeten
In uw eerſte by-haer-wefen,
En volherden in dat wefen
Tot men u den Brief af nam,
Sy hadd'er twee of dry bedrogen eer ick quam.

De dry-dobbele geck.

I am two fooles, I know.

ICk ben twee Gecken: een, die daer van Minne ſterv';
Een, die het Minne-mal in Rijm bejancken derv'.

177 3

Maer

Maer waer's de wijfe man die weigerd' Ick te wesen,
 't En waer' Sy weigerde mijn qualen te genesen?
 Het onderaerdsche nauw, daer door sich 't Zee-fop stouwt,
 Ontpekelt in 't gedrangh sijn aengeboren Sout:
 Soo meend' ick mijn verdriet te schroeven door mijn' Dichten,
 Soo door den engen Rijn verduyv'len en verlichten:
 Want quellingh op de maet en kan soo fel niet zijn,
 En dies' in Dichten boeyt betemt haer' dolle pijn.

Soo doen ick; maer vergeefs: men stelt mijn leed op noten,
 Men singht en pronckter mé: was 't dicht in Dicht besloten,
 Men helpt het uyt den band, men geeft het volle vlucht,
 Men vrydt het om de konst en and'ren haer genucht.
 Het rijmen voeght de Min, het rijmen voeght de quellingh,
 Maer geen vermakend Rijn: een' aengenaem' vertellingh,
 Een lieffelick gefangh verheft haer' overhand,
 En voert haer' zege-lof van d'een in d'ander' hand;
 En ick, twee gecken eerst, beginder dry te strecken;
 De middelmatige zijn d'allerbeste gecken.

Schreyens afscheit.

Let me powre forth.

LAet voor uw aengesicht mijn' trouwe tranen vallen,
 Want van dat aengesicht ontfangen sy uw' munt,
 En rijfen tot de waerd' dies' uwe stempel gunt,
 Bevrucht van uw' gedaent: vrucht van veel' ongevallen,
 Maer teecken en van meer, daer ghy valt met den traen,
 Die van u swanger was, en beide wy ontdaen
 Verdwijnen, soo wy op verscheiden oever staen.
 Men siet den konstnaer op afgedraeyde ballen
 Een Wer'ld vergaderen uyt lappen van papier,
 Twee deelen datelick, en datelick de vier
 Vergadert sijn vernuft daer niet en was met allen.
 Soo werdt de traen een' Wer'ld daer uw' gedaent in blinckt,
 Tot des' in onser bey gemeenen traen verdrinckt,
 Door kracht van water dat, mijn Hemel, u ontsinckt.

O meer

O meer als Maen, en treckt geen' Zee op in uw' ronden,
 Die my verdrincken moght: en schreidt my niet ter neer
 In uwer armen bocht: en leert de Zee geen' leer
 Daers' al te ras na doe: en leert den Wind geen' vonden
 Om my meer leeds te doen dan uyt sijn opset sproot:
 Daer ick sucht dat ghy sucht: en beid' uyt eenen schoot,
 Die meest sucht is de wreedst', en haest des anders dood.

De Droom.

Deare Love, for nothing lesse then thee.

O M geen dingh, liefste Lief, om geen dingh min als ghy,
 En leed ick mijn geluck te breken, soo ick 't ly,
 't Geluck van desen Droom; 't Was wercksgenoegh voor Reden,
 Voor enckel' spiegelingh was 't al te hard om kneden:
 En daerom weckt ghy my ten tijde recht als 't hoort.
 Maer mijnen Droom nochtans en hebt ghy niet gestoort;
 Ghy hebt hem maer vervolght: de Waerheit is soo ghy, en
 Ghy zijt de Waerheit soo, dat logenen gedyen
 Tot logenloos verhael, en Droomen werden yet,
 Daerm' aen u maer en denckt. Komt, rolt in mijn gebied,
 En, hebt ghy mijn gedroom ten halven willen staken,
 Laet ons van 't overigh al doend' een einde maken.

Als of een' Fackel, of een Blixem om my vloogh,
 Soo riep my uw gesicht niet wacker, maer uw' oogh:
 Met eenen viel my in aen 't aller eerste wesen,
 (Want waerheit hebt ghy lief) ghy most een Engel wesen:
 Maer als ick u sagh sien wat om mijn hertje lagh,
 En weten wat ick docht (dat Engel noyt en sagh)
 En weten wat ick droomd', en weten, wat vermaken,
 Wanneer, my wecken soud', en doen my recht ontwaken
 Als ick ontwaken most; dat weet ick, en beken't,
 Ick had u lasterlick belogen en geschendt,
 En most mijn' stoute Tongh voor lasterigh verdoemen,
 Wanneer s' u anders yet als u had derven noemen.

Aen 't komen sagh ick eerst ghy waert de rechte Ghy,
 Aen 't blijven sagh ick 't naest: maer nu ghy dreight mijn' zy
 Van

Van d'uw' t'ontledigen, geloov' ick twijffelachtigh
 Dat ghy noch Ghy foudt zijn: de Min en is niet krachtigh,
 Wanneer het minnend' hert niet meer en mint als vreesf:
 De Min en is niet rein, 't en is geen louter Geest,
 't En is geen' brave Min, daer eer, en schrick, en schaemen
 Sich mengen met de Min. Maer die de toorts bequaem, en
 Gereed en fix begeert, ontsteect en doodtse weer:
 Soo quaemt ghy en ontsaect, soo gaet ghy maer een' keer,
 Om weder hier te zijn. Wel, moet ick u soo derven,
 Soo ga ick we'er die hoop' herdroomen, of ga sterven.

The Ana-
gram.

De Verstellingh.

Eleg. 2.

Marry, and love thy Flavia, for she.

HEbt FLAVIA vry lief, en trouwtse toe: haer wesen
 Begrijpt al watter schoons in andere kan wesen,
 Zijn d'Oogen wat te smal, de Mond is wijd geset:
 En zijns van Yvoor, de Tand en zijn van Ger.
 En zijns doncker, sy is licht genoch daer tegen:
 En valt heur Haer wat uyt, wat isser aen gelegen?
 Haer Vel is ruygh genoeg: en zijn de Kaken geel,
 Wat schaet dat? 't Haer is rood: den Maegdom schort niet veel:
 Geeft haer den uwen, soo en sal haer geen gebreken.
 Daer d'Elementen maer van schoonheit in en steken,
 Dat moet volkomentlick behagen; is maer Wit
 En Rood en ander fray daer in, vraecht noyt waer 't sit.
 Die reucke-wercken koopt, sal lichtelick bevragen,
 Hoc veel sy Muskeliets, hoe veel sy Ambers dragen;
 Maer, waerse liggen, noyt. Hoe wel dan yeder deel
 Een weinigh uyt sijn plaets, van 't oud gebruyck verscheel',
 Altoes een Anagram van schoonheit isser binnen.
 Soo toont den eenen wel een liedjen naer sijn' sinnen,
 Een ander, op die wijs, verthoont het naer de sijn';
 En elck sal ongelijck, en elck volkomen zijn.
 Wat goed is, is bequaem, en al om soo te achten:
 Wijfs zijn als Engelen: de schoon', als die sich brachten

Van

Van 't hoogh geluck ten val; sy, buyten afflagh, sy,
 Gelyck goed' Engelen, van al verarg'ren vry.
 Onfchoon is lijdelyck, meer dan verloren fchoonheit,
 Die tot een' Bruyloft maer fijn' lendenen ten thoon leidt
 Kieft Zijd en Goud-draect uyt; hy die een' langen keer
 Reis-veerdigh onderneemt, foeckt Laken en goed Leer.
 Schoon, is meeft vruchteloos: de kloeckfte bouw-luy seggen
 Dat beste landen naeft de vuylfte wegen leggen.
 Oh! wat een' plaefter fal fy wesen op uw hert,
 Indien u 't fondigen de jaloufie haer' smert
 Voor defen heeft geleert: 't En kan u niet berouwen;
 Ghy mooghtfe, fonder spie, Capoen, of yet, betrouwen,
 Uw' vyand, ja een' Aep die op haer eere pafs'
 Als Holland fwemt, en duyckt, en leght fijn' weiden dras,
 Verfekert het fijn volck, en 't flijck bewaert fijn' Steden;
 Soodoet haer aensight haer. Sy fal den dagh bekleeden
 En decken als een' Wolck die voor de Sonne rijdt,
 Dewyl ghy, op 't bejagh van faken, buyten zijt:
 Sy, die, veel machtiger dan Zee en foute baren,
 De Mooren wit doet sien; fy die naer feven jaren
 Vernachtens in 't Bordeel, in 't Klooster raken fal,
 En zijn geacht, en zijn de beste Maeghd van all':
 Sy die in barens-pijn de vroed-vrouw fal doen sweeren
 Daer is geen barens-nood; maer Waterfucht met eeren:
 Sy, die ick min geloov, wanneer s' haer eere fchendt,
 Dan als een Toovenaers 't onmogelick bekent.
 Sy, niemants wedergae, fy laet u vry behagen:
 Daer 's doch niet à la mode, of yeder een wilt dragen.

Aen fijn Lief.

Pars Eleg. vi.

When my foule was in her owne body sheath'd.

DOe mijn Ziel faliger gefcheedt fack in mijn' leden,
 En was in ondertrouw met d'uwe niet getreden,
 Met d'uwe, Vagevier, Trouwloofse, noch in u
 Ten einden a'em en kracht niet uytgekust, als nu:

II. Deel.

Z z z

Doe,

Doe, docht my, was uw hert voor enckel wasch te roemen,
 Uw' trouw voor enckel Stael. Soo gaet het met de Bloemen,
 Diem' in de wielingh stroyt: Soo doet die vochte mond,
 Hy kust en vleitse, maer hy troetelse te grond:
 Soo staet de Toorts en wenckt met vriendelicke stralen
 De duyfelige Vlieghe, die't met het lijf betalen
 Of met den vleugel moet: Soo komt de Duyvel minst
 Besoecken, die hy meest berekent in sijn' winst.
 Wanneer ick sta en sie een' Beeck ten bedd' uyt stroomen,
 En na beneden toe half sluymeren, half droomen,
 Half wacker, half in slaep, en rijden langhs de voor
 Daers' aen verhylickt is, haer oude boesem-spoor,
 En kijven, en sien fuer, en rimpelen, en swelllen,
 Wanneer sy maer een' tack beleefdlick fiet hellen,
 Die pas haer' brauwen kufs', of dreigh het maer te doen:
 Sy, die daer selver met haer knabbelendg esoen
 Haer oevers onderkruypt, en doets' in 't end ontlanden,
 En ruyfcht'er hitfigh door, en breeckt haer' echte banden,
 En scheidt sich van soo langh, soo langh haer' lieven loop,
 En stoft en snorckter op, en paeyt hem met de hoop
 Van valsche wederkomst, in 't vleyen van de Neeren,
 Die altijd wentelen, en nemmermeer en keeren,
 En strijckt den Boesem uyt, en draeyt hem, hoogh, verby:
 Dan segh ick, Dit ben Ick, onnosel, en dat Sy.

E. lasti.

De Vervoeringh.

Where, like a pillow on a bed.

DAer lagh een' bolle Banck geswollen onder 't groen,
 Gelijck de kuffens doen
 Ten hoofde van een Bed; en scheen soo bol geresen,
 Om 't hoofden-eind te wesen
 Van 't luye Violet zijn hoofjen over zy:
 Daer saten Ick en Sy;
 Sy al mijn heil, ick 't haer: daer kleefden onse handen,
 Gemetselt in de banden
 Van Balssem als Ciment, die uyt die handen toogh:
 De stralen die haer oogh

In 't

In 't mijne, die de mijn' sterlincks in 't haere sonden,
 Vergaerden, als gewonden,
 En wederzijds getwernt tot eenen doblen draed:
 Het entende gelact
 Van die twee handen was het naeft van ons vergaren,
 En 't nauwste van ons paren.
 By die vergaderingh en teelden wy niet meer
 Als poppiens gins en weer,
 Die d'een des anders oogh onnoofelick dé baren.
 Wie heefter sien verga'ren
 Twee Legers, die het Lot te famen heeft gebracht
 In evenwicht van macht,
 En in onsekerheit van wijcken of vernielen?
 Soo hongen onse Zielen,
 Soo tusschen haer en my, d'een' tegen d'ander aen
 Om voordeel uyt gegaen.
 Den handel durende dien die twee Zielen dreven,
 Lagh sy en ick van leven
 Lam-lijcks-gelijck berooft: elck lagh gelijk hy lagh,
 Elck sweegh den heelen dagh.
 Als yemand, die de Min soo fijn had door-gemalen,
 Dat hy der zielen talen,
 Heel Geeft en heel Verstand geworden, heel verstonde,
 Ter rechter wijdde stonde,
 Al werd hy niet gewaer, uyt welke van die Zielen
 De lochte woorden vielen,
 (Sy dochten beid' het selfd, sy spraken beid' alleens)
 Het streckten hem noch eens
 Een nieu herschepfel, en hy werder af herboren,
 Noch sijnder als te voren.
 Dit swijmen (seiden wy) des' opgetogentheit
 Ontwert ons 't recht bescheid
 Van 't wit van onse Min en seght, 't en is noch Manheit,
 Noch Vrouwheit die ons an leidt:
 Wy sien, wy sagen niet; de wortel van den lust
 En was ons noyt bewust.
 Maer, na dat Ziel en Ziel gemengelt is; uyt leden,
 Van dingen die haer' reden

Op ver na niet en vat, foo komt de Min, en brengh
 De Zielen foo gemenght
 In nieuw' vermengelingh, en maeckter twee tot eene,
 Elck des', en elck de gene,
 Verplant het Violet, fijn' vorm, fijn' verw, fijn aerd,
 Te voren weinigh waerd,
 Verdobbelt en vermeert: en waer de Min twee Zielen
 Doet onder een verzielen,
 De gauwe stercker Ziel van beide voortgebracht
 Verwint der enck'len kracht.
 Wy dan, des' nieuwe Ziel, wy weten van wat stoffen
 Wy t'famen zijn getroffen:
 En dat het ^(a) *Eerste klein* daer onse groey uyt gaet
 Twee Zielen in der daed,
 Twee vaste Zielen zijn, die noyt veranderingen
 En fullen kunnen dwingen.

(a) *Atom.*

Maer hoe gedoogen wy foo langh ons arme Lijven
 Soo ver van ons te drijven?

En emmers zijn sy ons', al zijns juyst niet Wy;
 Het Hemel-rond zijn sy,

(b) *Intelligen-
tia.*

Wy haren ^(b) *Hemel-geest*: danck hebben sy te wachten
 Voor dats' ons by ons brachten,

(c) *Alloy.*

En strekten voor ^(c) *Verband*, en niet voor schuym of gift,
 En leenden ons 't gewist

(d) *Influentia.*

Van harer sinnen hulp. Des Hemels ^(d) *Sterre-vloeden*
 En komen ons niet voeden,

Of printen eerst haer self in 't ongesiene vocht
 Van d'onder-Maensche Locht:

Een' Ziel vloeyt in een' Ziel, schoon dat sy voor dat vloeyen
 Een Lichaem kom' te moeyen,

Gelijck wy binnen ons gevoelen dat het bloed
 Gestagen arbeyt doet,

Om Geesten uyt te bro'en, en foeckts 't hooge maken
 Der Ziel te doen genaken,

Soo ver 't genaeckbaer is, om datter sulcken hand
 Met vingeren, den band,

Den onbegrepen band van Ziel en Lijf moet hechten,
 En soo tot Menschen vlechten.
 Soo moet sich 's Minnaers Ziel van boven nederwaerts
 Begeven tot het Aerds
 Van tastelicken tocht, van toegenegentheden,
 Van driften die met Reden,
 Maer Sin begrijpen mogh', en slaend'er handen aen;
 Of 't moet de Ziele gaen
 Gelijk een' grooten Vorst, die sonder hulp, in Sloten
 En mueren light gesloten.
 Komt dan, komt, keeren wy tot onse Lijven weer;
 Dat menschen, swack en teer,
 Haer' ooggen mogen slaen en oeffenen haer' finnen
 Op 't openbare minnen.
 't Geheime van de Min groeyt Ziel-waert in een' hoeck;
 Maer 't Lichaem is haer Boeck.
 En isser ergens nu een Minnaer toegetreden
 Die des' gevlochten Reden,
 Des' t'famen-spraeck van een, van byds hebb' uytgehoort,
 Hy merck' noch woord op woord,
 Al gaen wy wederom te Ledewaert als voren,
 Hy sal niet anders hooren.

De Bloessem.

Little think'st thou, poore flower.

ONnoofel Blommeken, daer by ick nu ter wacht
 Ses seven dagen heb geduldigh toegebracht,
 Om uw' geboort' te sien, en uer voor uer het spoeyen
 Van 't onbegrijpigh groeyen;
 Tot dat ghy, op den top van desen rack gebracht,
 Soo weeld'righ staet en lacht:
 Onnoofel Blommeken, hoe weinigh kont ghy dencken
 Dat flus een vinnigh vorst uw' bladeren magh krencken,
 Uw' bladeren ontdoen, en brengense ten val,
 Of mergen mogclick van yet tot niet met al.

Onnoofel Hert, mijn Hert, dat stadigh leght en sweect,
 Om hier te nestelen, en hengelt om een' beet

Van een verboden, of verbiidend' Boom te krijgen;
 Om of by langh bekrijgen,
 By langh belegeren, haer onbewegen moght
 Beswijcken tot een' bocht:

Onnoosel Hert, mijn Hert, hoe weinigh kont ghy dencken
 Dat mergen, eer de Son, ten bedden uyt sal wencken,
 En roepen d'Uren op, een' reis te reisen staet,
 Daer ghy en ick de Son moet volgen soose gaet.

Maer ghy, die altijd loos en altijd loofer zijt
 Uw' selfs te martelen, sult seggen, is 't uw tijd
 Van reisen? 't roert my niet: hier heb ick mijn bedrijven,
 En moet'er hier om blijven:

Ghy gaet om tijd-verdrijf, ghy gaet tot vrienden in,
 Tot vrienden, die haet' min,
 Haer' middelen aen u en uw' begeerten hangen,
 En schaffen al daer ooghen en oor na kan verlangen,
 En tongh en al de rest: hanght daer uw Lichaem aen:
 Maer als'er 't Lichaem gaet, wat hoeft'er 't Hert te gaen?

Wel, wacht dan, en blijft hier: maer weet en weest verdacht,
 Na dat ghy 't uysterste gewaeght hebt en gewacht,
 Dat in der Vrouwen ooghen een Hert, dat maer gedacht is,
 En sonder schijn of pracht is,
 Niet meer en geldt als Geest. En wat sal 't teecken zijn,
 Daer aen s' u ken voor mijn?

Ja sy, sy sonder Hert, waer sal sy by vernemen
 Dat sulcken dingh als ghy zy voor een Hert te nemen?
 Van eenigh ander lidt verstaet sy mogelick yet,
 Maer, op mijn woord en trouw, een Hert en kent sy niet.

Keert dan naer Londen toe, en komt my daer te moet:
 Ghy sult my weder sien veel rustiger gemoedt,
 Veel frisscher, vetter veel, in eene twintigh dagen,
 Die 't manne-volek my sagen,
 Dan of ick noch soo langh, met u, mijn Hert, met haer,
 By een gebleven waer.

Weest ghyd'er oock soo aen, om Gods wil, kan 't geschieden:
 Mijn' meeningh is u daer een' ander' vriend te bieden,

Die lichtelick soo bly sal wesen met mijn' geest ,
 Als and're met mijn lijf , en hy oock is geweest .

Vrouwen standvastigheid.

Now thou hast loved me one whole day.

NU dat den heelen dagh uw Hert geweest is mijn ,
 Als 't mergen over is , wat meent ghy dan te seggen ?
 Een oude-nieuwe Trouw mijn' ouder voor te leggen ?
 Of seggen dat wy 't volck van gift'ren niet en zijn ?
 Of dat den Eed uyt vrees van Liefdes wraeck gefworen
 Altoos verweerbaer is ? of sal ick moeten hooren ,
 Dat even als de Dood den echten band ondoet ,
 Verbintenifs' van Min (de schaduw van die knoopen)
 Ter schaduw' van de Dood , tot slapens toe , kan knoopen ;
 Maer langer niet en bindt ? of dat ghy uw' gemoed
 Ontlasten moet van trouw , met ontrouw uyt te houwen ,
 Die voorgenomen was ? Maen-suchtighft' aller Vrouwen ,
 Geboren wispeltuer , al dat versierde Waer
 Kond' ick verbysteren , en aldat ydel praten
 Bestrijden en verlaen : Maer wilt'er nu by laten ,
 Om of ick mergen oock van uw' gevoelen waer .

Afscheit , met verbod van treuren.

As vertuous men passe mildly away.

GElijck de deughdige gevoegelick verscheiden ,
 En luysteren haer' Ziel , haer lust niet meer te beiden :
 Dewijl de Vrienden staen en seggen in 't geweën ,
 Den adem isser uyt , en and're seggen , Neen .

Soo laet ons ruchteloos versmeltende vertrecken ,
 Geen' tranen-hoogen-vloed , geen' sichten-storm verwecken .
 't Waer onser Minn' en Vreughds ontheilighingh begaen
 Den Leecke-broederen haer heil te doen verstaen .

Aerdroeringh kan den mensch verschricken en beschaden ,
 Elck gaet in watse deed , en watse duydt , beladen ;

Het

Het eeuwige gebeef van 's Hemelsommekeer
Was altijd machtiger, en dé noyt yemand feer.

Een' onder-Maensche Min van grove Minnaers herten,
(Diens ziel, gevoelen, is) die moet het af-zijn smerten,
Diedoet het scheiden wee: de re'en is in de daed,
Het scheid der dingen daer haer wesen in bestaet.

Wy, die ons van soo fijn geslepen Liefde roemen,
Dat self wy twijffelen wats' is en hoe te noemen,
Wy, wederzijds geruft op 's herten wel geval,
Ontbeeren lichtelick Lip, Hand, en Oogh, en al.

Ons een paer Zielen, een, en maer een' Ziel te achten,
Of ick vertrecken moet, en voelt sich niet verkrachten:
Sy lijden min als breuck, sy werden maer gereckt,
Gelijck men 't smedigh Goud tot locht van bladen treckt;

En meent men 't zijnder twee, sy zijn maer twee te meenen,
Gelijck een Passer is met tweelingen van beenen:
Uw' Ziel, de vaste voet, al werdt sy omgevoert,
Gaet staende voets, en doch roert als haer tweelingh roert.

Ja, schoon de vaste voet in 't middel-punt gepaelt staet,
Soo haest als d'andere wat ruymmer om gehaelt gaet,
Men fiet, hy leenter naer, en luyftert naer sijn gaen,
En, komt sijn gade t'huys, soo gaet hy weder staen.

Soo zijt ghy regens my: my, die gestadigh maeyen,
En, als de losse voet, rontom end om moet draeyen:
Uw' trouwe stevigheit maect mijnen omloop wis,
En doet my eindigen daer hy begonnen is.

De opgaende Son.

Busy old soole, unruly Sunne.

OUd, besigh Geck, wat mooght ghy ons liggen schijnen
Ten bedden uyt door Vensters en Gordijnen?
Moet oock de tijd van Minnaers aen uw rad
Gebonden zijn? School-schijter, gaet en vat

Leer-

Leer-kinderen by 't oor en Winckel-flaven :
 Doet Hooffsche Wey-luy uyt de bolster draven ,
 En seght de Koningh vast naer buyten rijdt :
 Gaet roept land-Mieren op den oogst te schuren ,
 Liefd, haers gelijk alom, kent stond noch uren ,
 Noch Dagh, noch Maend, die lappen van den Tijd.

Hoe mooght ghy op uw' stercke stralen stuyten?
 Ick hielse toch, met maer mijn oogh te fluyten ,
 In duyfteringh, waer 't dat ick 't beter licht
 Soo langh onbeeren kond van Haer gesicht.
 Soo noch uw oogh niet blind en is van 't Haere ,
 Gaet fiet of Indien sijn' gulden Waere ,
 Sijn' Specerye noch besit. Ick wed ,
 Taelt mergen avond hier naer all' die schatten ,
 Ghy sultse my ten vollen sien bevatten ,
 Besitten en beleggen in dit bed.

Sy 's alle Staten, ick ben alle Heeren ;
 Geen ander dingh en is: die 't al beheeren ,
 Die spelen ons: all' Eer is by ons' Eer
 Comedi-werck: all' overvloed niet meer
 Dan Alchimy. Ghy Son, in dit verkleenen ,
 Van 's Werelds groot, deelt half 't geluck met eenen :
 U dient voortae gemack van ouderdom :
 Schijnt hier, ghy sult soo veel als al om blaken ,
 En warmen 't al, ghy kont dit bedde maken
 Uw middel-punt, des' muren uw rond-om.

Dageraet.

't Is true, 't is day; what though it be ?

't **I**S waer, de Dagh is op; wat isser aen bedreven?
 Wilt ghy daer oock om op, en 't bed en my begeben?
 Wat hebben wy alleen om 's Lichts wil op te staen,
 Die om den Doncker niet te bed en zijn gegaen?
 De Min, die ons, in spijt des Duysters, hier vergaerde,
 Behoorden ons, spijt Licht, te houden daer s' ons paerde.

Het licht en heeft geen' Tongh; 't en is maer Oogh, en stom;
 En oft' al rond om sprack, gelijk het fiet rond om,
 Al dat het hier voor my voor 't arghste konde seggen,
 Waer, dat ick, wel geleght, geern wilde blijven leggen,
 En dat ick soo mijn Hert en soo mijn Eertjen acht,
 Dat ick hem niet verlaet die beid' heeft in sijn' macht.

Is 't Besigheid alleen die u verbiedt te toeven?
 Oh, dat's het snoodste Zeer, dat m' in de Min kan proeven:
 Een leelick, een beroyt, een valsch mensch lijdt de Min,
 Den besigen alleen en laet sy nergens in:
 Wie Besigheid en Min wil t'famen doen gedyen,
 Doet even soo veel quaeds als Echte Luy die vryen.

Godheit der Minne.

I long to talke with some old lovers Ghost.

MY luste wel wat praets met een oud Minnaers Geest,
 Gestorven eer de God der Minne was geboren:
 Men sou van hem niet hooren
 Dat eenigh Minnaer doe vervallen zy geweest
 Tot ernstigh minnens toe, van die hem kon verachten.
 Maer nu dat dese God een Lot, des Noodlots krachten
 Gelijk, geschapen heeft, en neemt Gewoont te baet,
 Soo moet ick met geweld beminnen die my haet.

Gewiss'lick, die hem eerst verhieven tot een' God,
 En namen 't noyt soo hoogh: Hy selver, in de sotheit
 Van d'eerste gemaecte Godheit,
 En reikte noyt soo wijd: sijn ampt en was maer, 't flot
 Van Hert op Hert, in doen en lijden, wel te voegen;
 Daer twee, gelijk geraeckt, gelijken brand verdroegen:
 Sijn doen was 't onderlingh. 't En is geen' Min die staet,
 Of eene my bemint, soo langh als ickse haet.

Maer yeder kleine God reekt hedenstaeghs sijn' macht
 Soowyd als Jupiters: de raserny, 't begeeren,
 't Beschrijven, prijsen, eeren,
 Schijnt al in 't vry gesagh des Minnen-Gods gebracht.

Och of van dit geweld ons oogen open borsten ,
 En wy 't vergode Kind van nieuws ontgoden dorsten !
 't En waer geen' doenlicke , geen denckelicke daed ,
 Dat ick se met geweld beminde die my haet .

Godloose muyter-geest , wat legh ick my en plaegh ,
 Als dede my de Min het aller arghst gevoelen ?
 Sy moght my doen verkoelen ;
 Sy moght bemiddelen , dat ick se mijne sagh ,
 Die nu eens anders is , (dat waren arger plagen)
 En doen my tegen meugh haer' ontrouw sien en dragen .
 Van Valsheit en van Haet is d'eerste 't grootste quaed ,
 Valsch waer sy , soose my nu minde , die my haet .

De Dood-gift.

Legatum.

When I dyed last , and , Deare , I dye .

Het leste dat ick stierf , en , liefste Lief , ick sterv'
 Soo dickmael als ick ga , en uw' gedaente derv' ;
 Al is 't een volle uer van doe tot nu geleden ,
 En Minnaers uren zijn volkomen eewigheden ,
 Soo heught my dat ick sprack , en liet aen yemand yet .
 Schoon dan ick ben nu dood ; die doe mijn selven liet ,
 En schonck mijn selven wegh : noch staet my toe by desen
 Volvoerer van de Gift , en self de Gift te wesen .
 Ick hoorde dat ick sey' ; Gaet seght haer aen terstond ,
 Dat Ick , en dat zijt Ghy , mijn selven heb verwondt ,
 Mijn selven omgebracht , en , so ick gingh ontleven ,
 Belast' ick my mijn Hert ter Dood-gift u te geven :
 Maer , oh , ick vond' er geen , al scheurd' ick mijn geraemt ,
 En socht door d'oude plaets die 't Hert is toegeraemt .
 Dat moorde my van nieuws , dat , die u sonder liegen
 In 't leven had gedient , in 't sterven most bedriegen .

Yet vond ick evenwel dat schier een Hert geleeck ,
 Yet hoeckighs , yet geverwts , yet dat niet goed en leeck ,
 Yet dat niet quaed en was , yet dat voorniemand heel was ,
 Yet dat , benevens u , aen weinige te deel was ,

Yet konstighs, yet soo goed als konst het maken kost:
 Soo meenden ick 't verlies dat ick vergelden most
 Te boeten met dit Hert, en doen 't u toebehooren:
 Maer, oh, ten kost niet zijn, 't wasuw al langh te voren.

Goede Vrydag. Rijdende Westwaert.

Let mens soule be a spheare, and then in this.

DE Ziel des menschen zy gelijk een Hemel-bol,
 Gods-dienstigheid, de Geest daer door fy roer' en roll':
 Soo wedervaert dien Bol, dat d'ander' in haer' wegen
 Gestadigh wedervaert, dien 't strijdige bewegen
 Van and're soo verruckt, soo slingert alle daegh,
 Dat schier haer eigen loop verloren loopt of traegh,
 En nauwelicks in 't Jaer ten einde werdt voltogen,
 Soo werdt de Ziel van Lust, soo werdt sy mis bewogen
 Van Besigheits gesnor, als waer 't haer oppertocht.
 Soo raeck ick desen dagh ten Westen wech gebrocht,
 Ten Westen averechts, dewijl ick in 't vertrecken
 Mijn' eigen Zielen-tocht ten Oosten aen voel reken:
 Ten Oosten, daer van daegh een' Son in 't rijsen daelt,
 En dalende den Dagh, Dagh sonder eind, ophaelt.
 Waer niet de Son aen 't Kruys geresen en gevallen,
 De Son had ewigh Nacht gehouden over allen.
 Nochtans 't verheught my schier, dat, ver van mijn gesicht,
 't Gesicht gebleven zy van my te swaren wicht.
 Die Godes aenschijn fiet, die 't Leven is, moet sterven:
 Wat sterven waer het, God het leven te sien derven?
 Daer yfde de Natuer, Gods Stedehouster, af,
 Daer brack sijn Voet-banck voor, dat viel de Son te straf.
 En kost ick nagelen sien drijven door de handen,
 Die 't Noord en Zuyder-punt bereicken, daer Sy 't spanden,
 En geven met een' draey elck Hemel-rond sijn' toon?
 Kost ick vernedert sien 't oneindigh hoogh en schoon,
 Vernedert onder ons; ons boven; ons beneden?
 Kost ick het diere Bloed sien storten, sien beknedden
 Van stof tot slijck? het Bloed daer alle Ziel in leeft,
 Tot Sijn' toe? Kost ick 't Vleesch dat God gedragen heeft,

Gedra-

Gedragen als sijn kleed, onternt sien en gereten?
 En schrickt' ick dat te sien, hoe dorst ick sien en weten,
 Hoef sy te moede was, die deel had in dit doen,
 En leverde met God de helft in 's Menschen soen?
 Maer, of all' 't heiligh doen soo ver is van mijn' oogen,
 't Straet mijn' gedachten by, die 't mijn gedencken toogen,
 Dat stadigh derwaerts fiet, gelijk ghy van dat Hout
 Gestadigh, Heer, uw oogh, genadigh op my houdt.
 Nu keer ick u den rug; maer 't is om geesselingen:
 Tot dat genad' uw' hand en geessel sal bedwingen:
 O, straf, en lijdt dat ick uw'r gramschap waerdigh zy:
 Brandt my 't verroefsten uyt, en recht het scheef in my:
 In my herschept uw beeld tot dat ghy 't soo ghy 't kenden,
 In my herkent: en dan sal ick u 't aensicht wenden.

Aaaa 3

VOOR-

V O O R - M A N I N G H.

NEemt men de ruymte in 't Overfetten, soo kan de waerheit niet vry van geweld gaen: Staet men fcherp op de woorden, soo verdwijnt de geest van de uytſpraeck. Vinden wy dit waer in den ongebonden Stijl, wat kan men van vertaelde Dichten hopen, die geene verſtandige ſullen ontkennen het derdendeel van hare waerde den aerd van ſchrijven ſchuldigh te zijn? Nochtans, Leſer, gewent u eens aen den ongewoonen ſleur van der Italianen Thooneel-Stijl, ende helpt my overleggen, of niet, ingeval van vertalinge, deſe meest rijmelooſe regelen, onder meeſterlicker handen dan de mijne geraeckt, den minſten afbreuck van aerd ende van waerheit lijden ſouden. Ick ben te vreden geweest, als eerſte Hoofdletter in deſen, den eerſten ſtoot van de oordeelen uyt te ſtaen. Doch ſoo verre ben ick van die t' mijnen voordeele te willen afbedelen, dat ick oock de al te gunſtige Rechters voor mijn eigen tegenſpreken niet en derve verſekeren, op den grond die ick boven aengeweſen hebbe. Want, ſonder ons te vleyen, zijn de vertalingen van fraeye Schriften veel meer als ſchadurwen van ſchoone lichamen? ende zijn die niet menighmael de ongelijckſte, de ſimſte, de mismaecktſte?

Difficile est alienas lineas inſequentem non alicubi excedere; arduum, ut, quæ aliena lingua bene dicta ſunt, eundem decorem in translatione conſervent. Significatum est aliquid verbi proprietate? non habeo meum quo id efferam; & dum quæro implere ſententiam longo ambitu, vix brevis viæ ſpatia conſummo. Accedunt hyperbatorum anfractus, diſſimilitudines caſuum, varietates figurarum: ipſum poſtremò ſuum, & ut ita dicam, vernaculum linguæ genus. Si ad verbum interpretor, abſurde reſonat: ſi ob neceſſitatem aliquid in ordine & in ſermone mutavero, ab interpretis videbor officio reſeſſiſſe. Hieronym. Preſb. præfat. in Chron. Eusebii.

Uyt den Trouwen Herder

Van

B A T T I S T A G U A R I N I ,

Eerfte bedrijf, Tweede uytkomt.

M I R T I L L O . E R G A S T O .

WRang' Amaril, die felver met het bitter
 Van uwen naem leert bitterlick beminnen;
 O Amaril veel blancker en veel schooner
 Dan heldere Liguster;
 Maer doover en voorvluchtiger en feller
 Dan felf de doove Slangh is;
 Misdoen ick u met fpreken,
 Mijn hert fal fwijgend' breken.
 Maer 't hoogh' en 't laege land fal voor my fchreewen,
 Soo fullen defe boffchen,
 Die'ck uwen fchoonen name
 Soo dickmaels leere melden:
 In 't weenen der fonteinen,
 In 't ruyffchen van de winden
 Sult ghy mijn' treuringh vinden,
 De deernis en het pijnen
 Sal in mijn aensicht fpreken,
 Ja, word' het alle ftom, ten langen leften
 Sal noch mijn fterven fchelden,
 En mijne dood fal u mijn' fmerte melden.
 Mirtil, de Min was oyt een' felle quelligh;
 Maer meer, hoe meer befloten:
 Want van den toom der woorden,
 Daer med' een' Minnaers tongh wordt ingebonden,
 Gewint fy kracht en fterckte,
 En is gevangen feller dan ontbonden.
 Ghy hoort my d'oorfaeck dan van uw' ontfteken
 Soo lange niet te hebben achterhouden,

MIRTIL

ERG.

Die

Die my de vlamme self niet kondt verbergen.
 Hoe menighmael heb ick gefeght, Myrtil brandt,
 Maer hy gaet fwijgen, en fijn vier verteert hem.
 MIRT. Ick heb my zelfs misdaen om haer te fchoonen,
 Beleefd' Ergaft', en ick bleef noch in 't fwijgen,
 Maer de noodfaecklickheid is 't die my stout maeckt,
 'k Hoor een gerucht van aller zijden momp'len
 Dat my door d'ooren heen tot in het hert flaet,
 Van Amaryllis haest-aenstaende Bruyloft;
 Maer wie dat daer af spreeckt, fwijght al de reſte,
 En ick en derv niet dieper onderfoecken,
 Niet min om achterdenck van my te weeren,
 Als om niet waer te vinden 't gen' ick vreeſe:
 Ick weet, en laet my niet van min bedriegen,
 Dat my mijn' arm onwaerdigheid niet toe laet
 Te hopen dat my oyt tot een'gen tijde
 Soo ſchoonen Nymph, ſoogeeftigh en ſoo aerdigh,
 Soo Goddelick van bloed, van geeft, van aenſicht,
 Ter echtelicker Trouw verbonden werde.
 Ick ken ſeer wel den inhoud van mijn' ſterre:
 'k Ben tot de vlam gemaect, en alleen waerdigh
 Om haer te branden, niet van haer te nutten.
 Maer is het ſoo beſtelt in 's Hemels voor-raed,
 Dat ick mijn' dood, en niet mijn leven minne,
 'k Waer' wel ter dood bereidt, ſoo fy maer wilde,
 Als oorfaeck van mijn dood, mijn' dood begnaden,
 En my bewaerdighde met haer' ſchoon' oogen,
 En maer en ſeide, Sterft, op 't laetſte fuchten.
 Ick wilde dat fy my, eer dat haer bruyloft
 Een ander ga voor my geluckigh maken,
 Maer eens en hoorde. Nu, ſooghy my lief hebt,
 Oft met my deernis hebt, beleefd' Ergaſto,
 Stelt u te werck om my daer toe te helpen.
 ERG. Dat 's een gerechte wensch, en ſlechte looningh
 Voor een die ſterven gaet; maer ſwaer om krijgen.
 Sy waerd'er qualick aen, ſoo oyt haer Vader
 Quam' te vernemen dat fy d'oor' geneight had
 Tot eenigh ſteels-gewijs verfoeck, oft dat fy

Des voor haer' Schoonvader den Priester vuyl viel'.
 Daerom is't mog'lick dat sy van u verloopt,
 En mog'lick heeft s' u lief en derft 't niet thoonen :
 Een' vrouw is wel in hare lusten broofer
 Dan wy, maer in 't bedeck van lusten loofer.
 En of 't al waer waer' dat sy u beminde,
 Wat kond sy anders doen dan voor u vlieden ?
 Hy luyftert te vergeefs die niet kan helpen :
 Hy vlucht medoogentlick, die met sijn stil staen
 En ander quellen fouw : en hy doet wijflick,
 Die spoedigh loslaet dat hy niet kan houden.
 Of dat waerachtigh waer', of ick't geloofde,
 Geluckigh mijn verdriet, en liev' mijn' quellingh !
 Soo zy den Hemel uw beschut, Ergasto,
 Verwijght my niet wat Herder onder ons is
 Soogrootten sterren-vriend en soo geluckigh ?
 Hebt ghy geen' kennis aen den jongen Silvio,
 Montanos eigen Zoon, Dianas Priester,
 Dien Herder huydendaeghs soo rijck, soo ruchtigh ?
 Dien fraeyen Jongelingh ? die is het selver.
 Geluckigh Jongelingh, die uw geluck-lot
 In soo onrijpen ouderdom soo rijp vindt !
 'k Benijd' u 't uwe niet, maer klaeg' van 't mijne.
 Ghy mooght het hem oock seker niet benijden,
 Want hy veel deernis meer dan nijds verdient heeft.
 En waerom deernis ? ERG. Want hy haer niet lief heeft.
 En leeft hy oock, en heeft hy hert en oogen ?
 Hoewel soo'ckt recht aenschouwe,
 Haer schiet geen' vlam meer over,
 Voor eenigh ander hert, sints sy op 't mijne
 Uyt die twee schoone oogen
 Al 't vier verademt heeft, en all' haer' liefde.
 Maer waerom doch sulck een juweel gegeven
 Aen die het niet en kent, aen die 't verwaerlooft ?
 Om dat den Hemel ons met dat versam'len
 Arcadias heil belooft ; hebt ghy geen' kennis
 Hoe alle jare hier aen ons' Goddinne
 d'Ellendige, de doodelicke schat-schuld

MIRT.

ERG.

MIRT.

ERG.

MIRT.

MIRT.

ERG.

- Van eener Nymph onnoosel bloed betaelt wordt?
- MIRT. 't Zijn nieuwe tijdingen die 'k noyt en hoorde;
 Oock ben ick newelingh in des' gewesten,
 En altijd meest geweest een bos-bewoonder,
 Gelijck 't de Min, gelijck 't mijn' Lot begeert heeft.
 Maer wat voor sonde is 't oock die dit verdient heeft?
 Hoe gaert een God'lick hert soo hoogen gramschap?
- ERG. Ick sal u 't heel' verhael van ons' ellenden
 Dat uyt de Eicken schorsch, 'k laet staen de menschen,
 Medoogen en beklagh souw kunnen trecken
 Van voren af ten einde toe vertrecken.
 In d'oude eewen, als des Tempels forge
 En 't Heiligh Priester-ampt den jongen Priester'n,
 Gelijck als nu, noch niet was toegelaten,
 Quam een e'el herder-knecht, genaemt Aminta,
 Doe Priester, een' Lucrina te beminnen,
 Een' wonderfchoone Nymph en wonder geestigh,
 Maer wonder trouweloos, en wonder ydel.
 Langh had sy aengenaem, oft emmers thoonde 't
 Met haer geveinsde trouweloose wesen
 De suyv're Min des Herders hares Minnaers.
 Ja voed' hem, armen knecht, met valsche hope
 Soo langh als hy geen' Min-genoot en hadde;
 Maer niet soo haest (siet doch 't onstadigh Meisken)
 Had haer een Boeren-Herder-jool bekeken,
 Sij'n weeck voor 't eerst' gesicht, voor 't eerste suchten,
 En gaf sich heel de nieuwe Min ten besten,
 Eer emmer (^a) Minne-nijd Amint' in 't hert viel.
 Beklagens waerd' Aminta, die sy zedert
 Vlod' en verachte, sonder dat de boose
 Hem emmer hooren meer oft aensien wilde.
 Of de bloed suchtingh, en of hy weende
 Bedenckt dat ghy, die 't Minnen by de proef kent.
- MIRT. Oh! dat 's degrootste pijn van alle pijnen.
- ERG. Maer doe hy oock met sijn verloren herte
 Sijn suchten en sijn klagen had verloren,
 Bad hy Diana aen: Diana, seid hy,
 Heb ick u oyt met onbevleckter handen,

Met een onnoofel hert een vier doen branden ,
 Wreeckt ghy mijn' trouw, mijn' trouwe by de trouwe
 Van een' schoon' trouweloofse Nimph verraden.
 Diana hoorde na de smeek-gebeden
 Des Trouwen Herders haers beminde Prietters:
 Soo dat, de toorn opblasende, 't medoogen
 De vinnigheid ontstack: die haer ded' nemen
 Haer' hard gepeefden Boogh, en schielick schieten
 Onfichtbaerlick' maer doodelicke pijlen
 In 't midden van 't ellendige Arcadien.
 Daer stierven sonder hulp, en sonder deernis
 De menschen heen van alle * soort en ouder:
 De baet was bateloos, de vlucht ontijdigh,
 De konsten sonder nut, en in 't genesen
 Viel menighmael de Meester voor den siecken.
 Daer bleef alleen een' hoop in all' d'ellende
 Van 's Hemels hulp. Soo werdt'er stracks gefonden
 Om troostelick bescheed aen 't naest Orakel,
 Daer quam een' antwoord af, goed om begrijpen,
 Maer schrickelick en doodlick boven maten;
 Dat Cinthia gestoort was, en alleenlick
 Te paeyen soude zijn, indien Lucrina,
 d'Ontrouwe Nimph, oft voor haer yemand anders
 Van onse volck, en door Amintas handen
 Aen de Goddin ten offer werd' gegeven.
 Lucrina dan, na langh-vergeeffiche klachten
 Werd, als een droevige slacht-offer, henen
 Met groot gevolgh geleidt na 't hooge Autaer:
 Daer viel sy voor den voet, voet hares Minnaers,
 Voet die haer soo vergeefs soo langh gevolght had;
 Daer boogh sy bevende de swacke knijen,
 En wachte maer de dood van sijne wreedheid.
 Aminta onverzaeght trock 't heiligh swaerd uyt:
 Van buyten schein 't aen sijn' ontsteken lippen,
 Hy stack vol toorn en wraeck: Daer mede sprack hy,
 Tot haer gewendt, en met een veegh verfluchten,
 Lucrina, leert uyt uw' ellend' wat Minnaer
 Ghy hebt gevolght, en wien ghy hebt verlaten,

* Sessa.

Leert het uyt desen slagh: met dese woorden
Treff' hy sich selfs, en berghden in sijn borste
Het heele swaerd, en viel haer in de armen
Gelijck als offerhand en Priester t'famen.

Op een soo nieuw' soo schrickelicken schouwspel
Verfonck de arme Maeghd in diepe flauwte,
Half dood half levendigh, en qualick seker
Of haer de pijn of 't swaerd doorsteken hadde.
Maer soo sy eerst stem en gevoelen weer kreegh,
Sprack sy al klagende, Trouw', kloeck' Aminta,
O al te laet voor my bekende Minnaer,
Die met u dood my leven doet en sterven,
Verliet ick u met schuld, siet ick betaelse
Met ewighlick mijn' ziel aen d'uw' te voegen;
Soo met dat woord trock sy den selven degen,
Die van het lieve bloed noch laeuw en rood was,
Uyt 't dood' en al te laet beminde lichaem,
En priemde 't in haer' borst, en liet sich vallen
Recht op Aminta, die noch qualick dood was,
En mog'lick in sijn' Arm den stuyt gevoelde.
Sulck was haer' beider end, tot sulcken ende
Bracht haer te grooten Min, te grooten ontrouw.

MIRT. Ellendigh Herder-knecht, maer oock geluckigh,
Die soo wijd-ruchtigen veld had genoten
Tot sijner trouwen blijck, en om 't medoogen
In yemands hert met sijn' dood te doen leven.
Maer wat geviel van d'uytgesieckte Menschen?
Werd' Cynthi gepaeyt, nam 't quaet een ende?

ERG. Haer toorn verflauwde wel, maer gingh niet over.
Want 't naeste jaer, schier in de selve maenden
Verbitterde den haet met eenen inval
Veel ongenadelicker dan te voren;
Soo dat men weer 't Orakel gingh beraden,
En kreegh daer antwoord af veel droeffelicker,
Veel wreeder noch dan d'eerste was gegeven.
Dat men, soo dan, als voorders alle jaren,
Een' Vrouw oft Maeghd voor de Goddin sou slachten,
Die vijfthien jaren oud, en nemmer boven

De twintigh waer', op dat het bloed van eene
 Den toorn versloegh' die velen toebereidt was.
 Noch werd' het Vrouw-geflacht een' al te wreede,
 En sooghy haren aerd wilt recht bemercken,
 Een' onbetrachtelicke wet gegeven;
 Een' wet in bloed geschreven: Dat van doen af
 Wat Vrouw oft Maeghd in d'een' manier oft d'ander
 Der Minnen-trouw vervalfchten oft bevleekte,
 Soo niemand voor haer stierf, self tot het sterven
 Gansch onvergevelick verwesen werde;
 Soo hoopt dan nu den goeden ouden Vader
 Van onse swaer' en grouwelicke plagen
 In dese Bruyloft-feeft het end te vinden;
 Want weinigh tijds daer aen, 't Orakel, zijnde
 Van nieuws gevraeght wat ende toch den Hemel
 Van onse swarigheit voorschreven hadde,
 Voorseide 't recht in dese selve woorden:
*Ghy sult geen ende sien van uwe qualen,
 Voor dat de Min twee Hemel-spruyten trouwe,
 En d'oude schuld van een' ontrouwe vrouwe
 Eens TROUWEN HERDERS trouw sal sien betalen.*
 Nu in Arcadien zijn t'onser dagen
 Geen' rancken meer van Hemelicke wortel,
 Dan Amarilen Silvio, want d'eene
 Van Hercules, en d'ander komt van Pan af;
 En noyt en hadden wy, gelijk daer nu zijn,
 Door onse onachtsaemheid, een' Man en Vrouwe
 Van d'een en d'ander'tack; daerom Montano
 Met groote reden wel daer van magh hopen,
 En hoewel voor als noch op 'tgen' den Hemel
 Geantwoordt heeft noch niet met al gevolght is,
 Soo is doch dit de grond; de rest light voorders
 Verborgen in de grondeloofse diepte,
 Om eens de vrucht te zijn van dese Bruyloft.
 O aller ghylendighste Mirtillo!
 Soo menige bestrijders,
 Soo menigh oorloghs-wapen
 Op een Hert dat gaet sterven?

MIRT.

En was niet, sonder 't noodlot,
 De Min genoegh gewapent t' mijner straffe?
 ERG. De wreede min, Mirtillo,
 Wordt wel gevoedt, maer nemmermeer versadight,
 Met tranen en met pijnen.
 Komt, gaen wy, ick belov' u,
 'k Sal all' mijn' macht gebruycken,
 Dat u de schoone Nimph van daegh gehoor gev';
 Leeft ghy te wijl in ruste,
 Die suchten en dat klagen
 Zijn niet, na uw behagen,
 Verkoelingen des herten,
 Het zijn veel eer onstuyme Winde-vlagen
 Die uwen brand met nieuwe Minne-smerten
 Ontsteken doen, en terten,
 En meestendeel op 's Minnaers hoofd beruyen
 Wat wolcken van verdriet veel' tranen-buyen.

Rey van 't eerste Bedrijf.

WEt, groote Wet, in Jupiters voorfinnen
 Geschreven, ja geboren:
 Diens soete dwangh en lieffelick verkrachten
 Al dat geschapen is met Ziel en finnen
 Vervoert, en doet bekoren
 Met 't gen' het niet en kent, en daer na trachten:
 Wet, groote Wet, diens machten
 Niet dat alleen het gen' wy met het vlieten
 Der ueren sien vernieten,
 Een' broose schorsch, maer 't innerlick bestieren
 Van oorfaecks kettingen doen gaen en fwieren;
 Gaet dese Wereld groot, sien wijse baren
 Soo vreemden wonderheden,
 Leeft daer een geest die met sijn krachtigh leven
 Wat Son en Maen beringht en sterre-scharen
 Van boven tot beneden
 Sijns selven deeligh maeckt, en mé doet leven;
 Word't leven ons gegeven;
 Genieten 't kruyderen, genieten 't Dieren,
 Siet d'Aerde sich verçieren,

Siets'

Siets' oock somtijds haer' kalen kop verromplen,
 Al wat des Hemels onverwert verwerren
 Op 's Menschen hoofd doet dalen,
 Daer van de naem hier onder is gesproten
 Van bly', van droevige, van wreede sterren,
 Daer in ons' levens palen,
 Daer in ons' stervens uer is afgesloten,
 Al dat het hert verdrotten,
 Al dat het leven maect geruft van sinne,
 Al dat de Luck-Goddinne
 Doet, geeft en neemt, na 's Werelds blind gelooven,
 Is al alleen uyt uwe kracht van boven.
 Waerachtigh, onvermijdelick voorseggen,
 Indien 't in uw beleid is,
 Dat oyt Arcadien, na soo veel' wonden
 In Vrede-rust herlevende sal leggen,
 Soo 't gen' ons voorgeseit is
 Door ons' Orakelen beroemde monden
 Van u is afgesonden,
 Voeght ghy in uw ongrondelick believeen
 Twee ^(a) noodelotsche lieven,
 En hebben ons haer' stemmen niet belogen,
 Wie stuyt'er d'uytkomst noch van uw vermogen?
 Hier leeft een knecht, die aller medelijden,
 Die aller minnen rouw is,
 Die van den Hemel komt en strijdt'er tegen;
 Hier sien wy weer een' ander' 't hert bestrijden
 Dat hy vergeefs getrouw is,
 En stooren uwen wil met sijn bewegen;
 En hoe hy minder zegen
 Hoe minder loon verkrijght voor traen en rouwe
 Hoe heeter is sijn' trouwe,
 En die hem is een ^(b) noodlotlijcke schoonheid
 Behoort een ander toe die haer te hoon heit.
 Staen dan dus onder hun des Hemels machten
 In eewigh wederspannen,
 En rent het eene lot het ander tegen,
 Oft willen wy noch eens van onder trachten

(a) *Fatal.*(b) *Fatal.*

Den Hemel t'overmannen?
 Heeft noch ons' hoop' niet tooms genoegh gekregen,
 En treckt sy weer den degen,
 En wapent sy van nieuws nieuw' Hemel-winnaers
 Van Minnaers en geen' Minnaers?
 Is dit ons' macht, en sullen sich twee blinden,
 De Min en Haet, den Stern-dwangh onderwinden?
 Ghy die, van boven lucht, luck, lot en sterren,
 Hoogh-machtigh Hemel-drijver,
 Stiert Goddelick ons hert en ons van-binnen,
 Slaet doch een oogh op dit vertwijffelt werren,
 Vereent met Vader-yver
 Uw Lot met Liefd' en Haet, en 't vier van Minnen
 Met koele vluchters finnen;
 Dat soo de blinde weer-wil van een' ander'
 Ons' oude heil-beloft niet en verander'.
 Wie weet oock? dat wy mog'lick
 Als onvermijd'lick vreesen
 Sal een' verheugingh wesen.
 Hoe weinigh kan ons oogh van d'Aerde raken,
 Hoe swaerlick kan 't bestaen voor 't Sonne-blaken!

Io vò Piangendo i miei. Petrarch.

Ick ga vast en beklaegh mijn' afgeleefde dagen,
 Die'ck leelick heb verquist aen menschelicke Min,
 Niet eens ter vlucht getilt, daer ick nu wel bevin
 Dat my mijn' wiecken vry veel hooger konden dragen.
 Onsenbaer eewigh God, ghy die daer hebt verdragen
 Mijn' boosheden gepleeght soo tegens uwen sin,
 Helpt mijn' verdoolde Ziel, staet voor haer' schulden in,
 En heelt met uw genad' haer sondige misdragen.
 Op dat ick, die in storm en onweer heb gesweeft,
 In vré mogh' havenen, en heb ick niet beleeft
 Als ydelheit, altoos met eeren mogh' vertrecken,
 Dat m' in de korte wijl die mijnen tijd kan strecken,
 En in mijn' stervens ver uw' heil'ge hand behouw':
 Ghy weet dat ick op u, en u alleen, betrouw.

Op

Op het Marmeren Hoofd van een Verrader.

Uyt het Italiaensch van Marino.

NAtuer schiep my geheel:

De Richter scheidde my het hoofd van 't ander deel.
Dat had de konst herstelt: maer, voor het laest van allen,
Is 't ongeluckigh hoofd noch eens om ver gevallen.

O Hemelsche gebied

Wat is my recht geschiet!

Doe my mijn' quae gedachten

Aen 't land-verraden brachten,

Waerom, in plaets van 't mijn', en had ick dit hoofd niet?

Uyt mijn Latijnsch.

Spreekt, Lieden die nu leeft, en die hier naer sult leven;
Wien, dunckt u, is van twee de grootste lof te geven?
Te Landen over 't Ys, dat kan een Sweed: in 't Vier
Door 't Water heen te gaen, dat kan een Batavier.

ANDRIA van TERENCE.

I. Bedrijf. I. Uytkomst.

Sim. **W**Egh, jy Luy met dat goet, en brengt het me daer binne.
Hoor, Soos, blijf jy by mijn, ick heb wat in mijn sinne

Dat ickje segge moet. *So.* Geefje die moeyte niet,
'k Verstaet je wuyve wel, eerje me wat gebiedt:

Je mient, ick moet me soo wat spoeyen, en al 't goetje
Bestelle metter vaert. *Sim.* Neen; 't is wat aers; dat moetje

Met staet begrijpe. *So.* kom; wat zijn 't voor kunste weer

Die je me verge wilt? *Sim.* Ick hoef gien kunste meer,
Daer ick nouw henen wil, as Trouw, en wel te swijge,

Twie kunste die 'k van jouw altoos heb kunne krijge.
So. Wel toch, laet hoore dan, wat is van je bevel?

Sim. Ick hebje van kindsbien ekocht, dat weetje wel,
En altijd reelick en sachtmoedichjes ehandelt.

Je waert het trouwens waert, en j' hebt je dienst bewandelt,
Dat moet ick seggen, openhartigh, trouw en braef,

Des heb ick j' oock gemaect een Vry-man van een Slaef;
't Was 't kostelickste loon dat ickje wist te schencke.

So. 'k Heb 't niet vergete, Baes; ick sel 't altijd gedencke.

II. Deel.

CCCC

Sim.

Sim. 't En is m' oock noch niet leet. *So.* Dat's me van harte lief,
 En deed' ick j' oyt of oyt wat dienst of wat gerief,
 Of beurt het sommes noch, dat schat ick boven alle,
 Dat het je nouw en dan wat gunstigh heit bevalle,
 En foo bedanck ick je. Dan 't moeyt me niettemin,
 Dat je me foo, quansuijs, je weldaet in men sin
 En op men broodje brenght, als had ickse vergete.
 Maer, dat's tot daerentoe. Kom an, laet ick iens wete
 Wat je men hebbe wilt. *Sim.* Daer mé felt locke; hoor:
 Dit Brullofte, voor eerst, al houw jyter licht voor,
 Is gien recht Brullofte; 't is maer een deun om 't jockjes.
So. Hoe sus? *Sim.* Nouw sel ick je by stickjes en by brockjes
 De saeck van voren af omstandelick verslaen.
 Soo sel je dan met ien begripen en verstaen
 Men Seun sen leventje, en 't slot van mijn' gedachte,
 En wat ick gaeren had dat jyder by betrachte.
 Kijck, Soosje, met hy uyt sijn' kinder jaertjes quam,
 Schickt ick 'et dat hy foo den toom wat ruymmer nam,
 En op sen wiecke dreef. Hoe wouwj' oock jonge Luytjes
 Den aert van haer verstand met allerhande buytjes
 Doorgronde, daerse foo noch onder Vaertjes dack,
 Of in een avond school de Roe dwinght, of de Plack?
So. 't Is foo. *Sim.* Nouw weetj' hoe meest het jong volck sen gedachte
 An 't ien of 't ander hangt, an Honden en an Jachten,
 An Paerden en Pickeurs, en foo voort: oock te met
 En ander, die sen sin op 't Reterijcke set,
 Of sulck tuych. Van elcks wat sagh ick dat mijn Cabouter
 Sen werckje make kost, van gien van alte louter,
 Maer middelmatighjes en by de kanten heen,
 Dat was te bijster na men sin. *So.* Met groote reen.
 Want kijck, Baes, met verlof van Luy die beter wete,
 Men moet hem aen gien kost ter werelt over ete.
Sim. Dus gingh het knechjen an: van groot Hansen van klein
 Verdroegh hy wat me wouw; hy voeghd' hem in 't gemein
 Na elck sen sinlickheit in allerlei gelage,
 Sprack nimmert tege, noyt van all' sen leve dage;
 Socht nergens Baes te zijn of 't katje van de baen,
 En, as je 't wel versint, dat's wijselick edaen:

Voor soo een hockelingh, die vriende soeckt te make,
En, sonder haet of nijt an eer en danck te rake.

So. Wis is het wijsflick edaen: want huylendaeghs,
Spreeckje de waerheit, Baes, van duysend raeckje slaeghs,
Te minsten in den haet van die 't waerseggen seer doet:
Maer, wilje swichten, vriend an vrienden, hoe je 't meer doet.

Sim. Now isst goelickjes dry jaer of soo eelen,
Dat hier en Vrouwtje quam van over Land en Zeen
Ter woon in onse buert: 't lijkt offe byder vrinde,
Beroyt en povertjes, gien troost en wist te vinde,
Maer moy van Backes, en in 't fleurtje van der tijt.

So. Je maectme bangh, jy vreemd, moy Prijtje daerje zijt.

Sim. Dit dingetje begon in 't eerste stil te leve,
En suynichjes en deun: met spinnen en met weve
Verdiend' het moy sen kost, in tucht en eerberheit.
Soo dráen heiter niet en Reu op toe cleit,
En noch ien, en noch ien, met redentjes die klincke,
(Je weet hoe lichtelick de deught raect an het hincke,
In 't Vrouwvolck sonderlingh, daer gelt vlieght; en hoe licht
De lusjes boven en den arbeit onder light)

Sy slaet het koopje toe, en valt an 't traffikere;
En, soo 't dan toegaet, met die sijne jonge Heere
Geraect men Seun in 't spul: sy voeren hem in 't lagh.
Wat duycker, seid ick by men selven, hy's in 't slagh,
Hy heitet speck al wegh. Met as't begon te dage
Nam ick heur Jongens waer: en pasten op met vrage,
Kom hier iens, Jongetje; wie heiter deuse nacht
Met Griet van Overzee (soo hiet se) deur ebracht?

So. 'k Verstae't. *Sim.* Dan noem dese den iene, dan den andre;
En s' had doe eigentlick dry Vryers met mekandre,
Elck, schick ick, op sen beurt. Wel, seid ick, mijn Monseur,
Wat doet'er die toe? Hy? Hy eet en drinckter veur,
En leit wat toe in 't lagh. Die bly was, dat was ick.
En and'ren dagh weer an. Soo past ick op men stick
Met vrage; maer ick vond dat het men kind niet an gingh;
Doe hiel ick me geruft; en daer 't soo an de mangingh
Met vier en vlas by ien; daer, docht ick, is de proef
Van Lievens eerbaerheit soo klaer als ick behoef:

Want die met fulcken flagh van volck is in espanne
 En laet sijn jonge hart vermalle noch vermanne,
 'k Versekerje, die heit een waterpasje wegh
 Daer hy sen leve mé ken raken over wegh.
 Doe 'k nouw dus vrolick was, daer quame duysend menste
 En liepe 't huys schier plat, om me geluck te wensse
 Met sucken wijsen Seun: jae rijcke Rochelaer
 Was ien van duysenden, en boo me voor men Snaer
 Sen ienigh Meisjen an, met puyck van hijlick-goetje.
 Wat souden teuge staen? 't was na men sin: ick doetje;
 We sluyte 't hijlick; en dits nouw de Brulleft-dagh.
So. Wat staeter teugen dan? as icket weten magh.
Sim. Hoor toe, en letter op; 't en liep niet als telanghaen,
 Of weinigh dagen eer dit Brullefte souw an gaen
 Valt Grietebuer te bed en sterft. *So.* wat dé se wel!
 Daer's en stien van men hart: ick grouwel voor dat vel.
Sim. Daer was't an 't woel, daer an 't rennen en an 't drave,
 En elcke Pol in 't werck, om 't hartje te begrave.
 En mijne Quant niet min; ja 'k merckte sommes mé
 Dattem dit rouwe wel en traentje laeten dé.
 'k Saght gaeren: en ick docht, ken hy hem soo bewege
 Om een klein kennisje dat hy daer heit ekrege,
 Hoe sout gaen waer hy van de Vryers, as de rest,
 Hoe felt gaen as hy mijn iens diene sel voor 't lest,
 En helpe me ter aerd! Soo nam ick 't al voor mercke
 Van goe genegentheit tot vriendelicke wercke.
 In 't end (om langer niet te praete dan ick hoef)
 'k Gingh self om sijnent wil, en volghde 't Lijck te groef,
 En docht noch aen gien argh. *So.* Argh? wat argh souden wese?
Sim. Wacht wat, je feltet sien, het volck wordt op elese,
 De Doo raectt op de Baer; we trecke na de kerck:
 Juyst onder 't Vrouw-volck sie 'k en Meisje by de werck
 Van trony. *So.* Moytjes, hé? *Sim.* Ja soo besneen, soogoelick,
 Soo zedighjes as gien ter werrelt; dat gevoel ick.
 Nouw, soose droever leeck en moyer was as geen',
 Soo trad ick soetjes na de Kamenieren heen,
 En vraeghde wie se was? Sy seiden, Grietjes Suster;
 Dat sloegh men om men hart en maecte 't ongeruffer

Dan 't van fen leve was. Ja, Sufter, feid ick, ja!
 Hier quam de deernis uyt, en daer dit schreye na.
So. Hoe schrick ick, Syme Vaer, waer datje felt belende!
Sim. 't Lijck gaet vast voorwaert uyt; wy volgen, en, in 't ende,
 Weraken in de Kerck, de kist de kelder in;
 Daer was 't an 't suchte, daer an 't huyle, elck na fen sin:
 Dit Susje, soo het scheen, en kon her niet bedwinge,
 Se wouw van rouw in 't Graf, en meende'r in te springe:
 Daer schoot mijn Lecker uyt, soo hy 't perijckel fagh;
 Daer quam de liefd' en al het veinsen aen den dagh.
 Hy was self half in swijm; noch vatt' hyf' en, mijn Soetje;
 Mijn Soetje, feid' hy; Kint, wat wilje doen? je moetje
 Bedaere, Liestentje: verdoet je selve niet.
 Sy (en soo merckten ick het was wel meer eschiet)
 Sy is hem schreyende om lijf en hals gaen legge,
 Soo vrytjes as 't wel diend'. *So.* Oh, Baes, wat meughje segge?
Sim. Denckt dat iens. Ick van daer wel grimmigh en ontsfelt.
 Noch, docht men evenwel, en wasser niet bestelt
 Daer ick om krijte moght. Wel, Vaertje, sou hy segge,
 Waer heb ick in misdæen? sy wouw in 't Graf gaen legge,
 Dat heb ick heur belet, en deur mijn leeftse noch.
 Me dunckt het redelick esproke waer. *So.* Jae 't toch;
 Want houwj' hem straffens waerd die ien fen doot wil keere,
 Die schá of schennisdoet, wat wouwe die dan leere?
Sim. Daer had ick Rochelaer van 's anderdaeghs aen boort:
 Die schreewde dat het schier de buert langhs wierd ehoort,
 Hy had en boeve. stick van Symens kind vernome,
 Die had dat Diertje voor sijn echte Wijf enome,
 Dat vreemdelingetje. Daer tege feid' ick, neen,
 Hy jae, met groot geweld. Soo scheidde we van een:
 Hy wouw fen Meisjens an mijn Knechje niet bestede.
So. Wat leerde je je Seun? *Sim.* Noch vond ick al gien rede
 Van kijven op de knecht. *So.* Niet, seker? *Sim.* Neen ick wis.
 Kost hy niet segge, Wel, hoc, Vaertje, je tast mis,
 De pale van dit werck heb jy me voor eschreve;
 De tijt is voor de deur dat ick sel moete leve
 Na hiel en ander hoeft as 't mijne: laet me toch
 Mijn eige finnetje soo langh wat volge noch.

So. Wel, felder dan noyt tijd van kijve zijn? *Sim.* Jae 't trouwe,
 Mit as ick maer iens voel dat hy foeckt niet te trouwe
 Ter liefde van dat Dier; soo fel 't an 't kijve gaen,
 Die schimp moetick hem eerst te dege doen verstaen.
 Soo foeck ick in der daet de rechte kans van kijve;
 Komt hy te weigere 't geen hy sen Vaer siet drijve:
 En daerom heb ick al dit jock-mael an estelt,
 En dan sijn schelmse Douw, die me soo leit en quelt,
 Sijn streke fel ick dan met iene soo ondecke,
 En doens' hem spille now se nergens toe en strecke:
 Ick weet toch dat die fielt sijn vinnighste geweer
 Sel trachte tegens mijn te wette: niet soo seer
 Om Lieve dienst te doen, as om mijn wat te plage.
So. Waerom toch? *Sim.* Vraegje dat? qua sinne, boose vlage.
 Maer krijg ick iens en lucht van nieuwe seltery,
 Ick sel hem by mijn ziel. Maer lo we 't daer by.
 Nouw, Soosje, mick ereis: 'k neem Lieven al te vreen waer;
 Dan blijfter Rochelaer, as die niet overstreen waer,
 Soo souw 't spul hapere. Ick hoop het sel wel tiere:
 Jy moet de Brulleft maer met een wijs backhuys viere,
 En make Douw wat bangh, en letten op men Seun,
 En waer heur wijsheit heen wil. *So.* Ick begrijp den deun,
 En sel 't wel klaere, Baes; laet ons maer binne stappe.
Sim. Gaet voor; ick volghje. 'k Vrees die knecht me sel ontsnappe,
 En wille niet van 't Wijf. Ick merckte 't wel an Douw:
 De Brulleft was sen schrick. Kijck, juyft, daer komt hy nouw.

Einde des Tweede Deels.

En

Des geheelen Wercks.